

مهسعوود محهمهد

زاراوهسازي پيوانه

مهسعوود محهمهد

زاراوهسازي پيوانه

- وهشاني يه كه م: «گوفاري رۆشنبيري نوي»، ژماره 111، 112، سالي 1986
- وهشاني دوهم: «زاراوهسازي پيوانه»، ژماره ي سپاردني به كتيبخانه ي ميلي 380، به غدا، 1988
- وهشاني سييه م: بلاو كرده وه ي له ئينته رنيتدا سايتي www.mamosta.net سالي 2004

له م وهشانه ي سييه مي «زاراوهسازي پيوانه» دا، كتيبي «زاراوهسازي پيوانه» ي يه كه م – سالي 1988، به راورد كراوه به ههردوو ئالقه ي يه كه م و دوهمي گوفاري «رۆشنبيري نوي»، ژماره 111 و 112 ي سالي 1986. ئه و جا سه رله به ري كتيبه كه به راورد كراوه له گه ل ئه و ده ستنووسانه ي به ديارى له لايه ن هاوسه ري ماموستا مهسعوود محهمه ده وه، خاتوو نه جله شيخ ره ئووف خانه قا، پيشكه ش به سايته كه مان كراوه.

ليسته ي زاراوه زانستيه كاني به رگي 4 ي كور ي زانباري كورد، 1974، له م كتيبه دا زور جار ئاماژه ي پي كراوه. له بهر گرنگي ئه م ليسته يه به خوي و ئه و پيشه كيه ي ماموستا مهسعوود محهمه د كاتي خوي بوي نووسيوه، له كوتاي ئه م كتيبه دا كراونه ته پاشكو.

www.mamosta.net

ناوه پروك

4.....	پيشه كى
19.....	بهشى يه كه م: وشه ي دارپژراو
80.....	بهشى دوه م: ناوى دارپژراو
144.....	بهشى سئيه م: وشه ي ليكدراو
150.....	وشه ي ليكدراوى «كار و ناو»
189.....	وشه ي ليكدراوى «ناو و ناو»
211.....	پاشكووى 1: باي پهبينكه له باراشى زمانى كوئينه مان
254.....	پاشكووى 2: ليسته ي زاراوه زانسويه كان

بینگومان رۆنانی زاراوه له ههر بابەتیک بیت، گەلیک ئەستەمتره له وه‌رگیرانی تیکرای بابەت، چونکە دەشی بابەت هەرچیک بچ بدریته‌وه به هۆش و پیزانین و سه‌قافه‌ت و له‌وانه‌وه دارشتنیکی سه‌رجه‌می بۆ ریک بخری به‌و زمانه‌ی که وه‌رگیرانه‌که‌ی بچ ده‌کری، له‌و هه‌وله‌شدا وه‌رگیر ده‌توانی به‌ پینی پینویست رینگا کورت و درێژ بکاته‌وه تا ده‌گانه‌ ئه‌و ده‌قه‌ی که واتای بابەتی وه‌رگیر دراوه‌که راده‌گه‌یه‌نی، که‌چی تاکه وشه به‌تیکرای و وشه‌ی زاراوه به‌تایبه‌تی ده‌رفه‌تی دل‌خوازی تیدا یه‌کجار به‌رته‌نگه و خوايشتگۆری تیدا له زه‌حمه‌ت زه‌حمه‌تتره تا ئه‌گه‌ر بمانه‌وی له‌ رپی ویکچواندنه‌وه نمونه به‌ئینه‌وه ده‌توانین بلیین پیکانی مه‌به‌ست له وه‌رگیراندا وه‌ک پیکانی دیواریکه، که‌چی پیکانی مه‌به‌ست له‌ رۆنان، یاخود وه‌رگیرانی وشه‌ی ئاسایی وه‌ک پیکانی به‌ردیکه له‌و دیواره‌دا، ئەمما پیکانی نیشانه له‌ دانانی زاراوه‌دا وه‌ک پیکانی پنتیکه به‌و به‌رده‌وه. تاکه وشه‌ی ئاسایی و تاکه وشه‌ی زاراوه به‌وه‌دا له‌ یه‌کدی جودا ده‌بنه‌وه که:

1) وشه‌ی ئاسایی له‌ دوو زمان، یاخود سه‌د زماندا به‌رهمینکی کۆمه‌لایه‌تی مرۆفایه‌تییه، که وه‌ک جریه‌ی چوینکه و قاسپه‌ی که‌و، تاکه مه‌به‌ستی راگه‌یاندنی نیازی ئاخپوه‌ری ره‌چاو کردوه، بچ ئه‌وه‌ی گوپی دایته‌ زمانیکی دیکه له‌وه‌دا ئایا بۆ ئه‌و راگه‌یاندنه‌ چ وشه‌ییکی هه‌لناوه و له‌و هه‌لناوه‌دا چ شتیکی تیخویندۆته‌وه. هه‌رچی زاراوه‌یه له‌ سه‌ره‌تاوه مه‌به‌ستی نا‌اسایی به‌ مل خۆیه‌وه گرتوه، ئه‌وجا به‌ زۆریش له‌ رپی چاولیکه‌ری سه‌قافه‌تیکی پیشکه‌وتوه، پێوانه و کیشانه‌ی زانستی و هونه‌ری و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا کردوه. به‌ ریکه‌وت کورد گوته‌تی «به‌رد» عه‌ره‌بیش گوته‌تی «حجر». به‌لام به‌ مه‌به‌ست و به‌ ئه‌رک و لیکدانه‌وه کورد له‌ بری «قواعد اللغة» و «قواعد الإملاء»، «رێزمان» و «ریتووس» ی دۆزییه‌وه، زۆر جارانیس له‌ دۆزینه‌وه‌یه‌دا هه‌له‌ی وه‌های کردوه که ناشی ئاپۆره‌ی ئاخپوه‌ر له‌ داهینانی وشه‌ی عاده‌تیدا هه‌له‌ی ئه‌وتۆی بکات، وه‌ک که زمانزان هاتوه له‌ بری «ضمیر، Pronoun» زاراوه‌ی «راناو» ی په‌سه‌ند کردوه یاخود زۆر که‌س له‌ جیگه‌ی «فعل» ی عه‌ره‌بی «فرمان» یان به‌ باش زانیوه که‌چی وشه‌ی نا‌په‌سه‌ندتر له‌ «راناو»، «فرمان» به‌ زۆره‌ملی نه‌بی هه‌ر ده‌ست ناکه‌وی.

وشه‌ی «راناو» ئه‌گه‌ر له‌ پیشگری «را» - راهاتن - راپسکاوتن - رابووردن... و وشه‌ی «ناو» په‌یدا بووبی وه‌ک ئه‌وه‌یه لۆکه به‌ ئاسندا بدووریت چونکه پاشگری «را» هه‌ر له‌گه‌ل کاردا دیت. که‌س نه‌ییبستوه گوتراپی «رابه‌رد، راعه‌لیشیش، رازورنا»... ئه‌گه‌ر له‌ «ئه‌را» به‌ واتای «بۆ» وه‌ هاتپی ده‌بی بگوتری «ئه‌رای ناو» وه‌ک که هه‌ندیک ده‌نووسن «بۆناو» هه‌لبه‌ت «بۆناو» له‌گه‌ل ناقۆلابی خۆیدا په‌سه‌ندتره له‌ «راناو».

وشه‌ی «فرمان» هه‌مان «فرمان» ه که به‌ واتای «امر» هاتوه. نه‌خویندووی کورد له‌ هه‌ندئ شویتی کوردنشیندا ده‌لین «فرمانی خۆم جیبه‌جی کرد» مه‌به‌ستیشیان ئه‌وه‌یه که ئه‌مریکی به‌سه‌ریانه‌وه یاخود پینداویستیکی لیان داوا ده‌کری جیبه‌جیان کردوه. به‌شیکی خوینده‌واری کورد بۆ ئه‌وه چوو که فرمان له‌و به‌کاره‌ینانه‌دا به‌ واتای «عمل، فعل» هاتوه ئیتر گورج فرمانیان له‌ جیگه‌ی فیعلی ریزمانی عه‌ره‌بی هه‌لنا بۆ ریزمانی کوردی.

2) ئاپۇرەى خەلق كە دىن بەپىى تۈانا و بۇچوونى زگماكيان وشەى لىكدراو دروست دەكەن بەسەر بارىكەرىنگەى زەوقى زمانزانياندا بەرەو مەبەستى سادەى ئەو ئەر كە عادەتتەپە دەرۇن كەمىش وەها دەپى ساتمەى تىدا بكەن چونكە رابەريان چراى ناوەككىى زمانەكەيانە كە بە نەبزی دليان لى دەدات نەك گلوپى خوازراپەوەى فەلسەفەى زمانناسى (فقه اللغة).

لەو بوارە روونەوە خەلقە كە تۈانى بە لووسولنىكى و رىكوپىكى بلى: سەر بەست، پارزۇنگ، دەمەوانە، زارەراش، دارەمەيت، دەستكىش... ياخود هات و لە رىى بەكارهينانى ئامىرى وەكوو كاروبارى جووت و ئاش و خەرەك ناوئىكى لە بارى بۇ ھەر يەككىك لە وردە ئامرازى ئەو ئامىرانە پەسەند كەرد كە لەگەل كارى ئامرازەكەدا دەگونجىت. يەككىك لەگەل جووت خەرىك نەبووبى ناتۈانى لە لاوہ بىر لە وشەى لىكدراوى وەك «بەنكەلەمە» بكاتەوە ياخود «دەستەندوو» رۇ بنىت. باباى زمانزان و پسپورى رىزمان و دەنگناسى و فەرەنگنووسى بە ھۆى خنكانى لە گو مى خوئندەنەوەكانىدا بە درەنگەوە ھەناسە لە مزارى بەرەرەلای زمانە داىكزاكەى خۆى ھەلدەكىشى چونكە دەستورەكانى ناو كىتيان رىى پىندەگرن و خويان بەسەر ھۆشى ئاگا و ونىدا دەسەپىنن كە ئىتر لەوانەپە زاراوہى دەستورى و ياساىى وەها دابرىزى چ خزمایەتى بە زمانى خۆپەوە نەبىت و خەلك بە بىستنى گوى قووت بىت.

ئەگەر ھاتباپە لكە بىئەژمارەكانى زانست و پىشەسازى و تەكنىك كە سەرچاوہى داھىتانى جۆرەها دروستكراوى سەرسوورىتى وەكوو فرۇك و كۆمپىوتەر و كەشتى ئاسمانىن بە زمانى كوردى و لە مىشكى كورد و بۇ ساختمانى كورد رسكابان ئەوسا زانای كوردىش بە ئاسانى زاراوہى لەبارى بۇ ھەزاران ھەزار ئامىرى ورد و درشتى ئەو دروستكراوانە دادەنا، ھەر وەك لە خۆوہ فەلاح زاراوہى بۇ وردە ئامرازى كاروبارى جووت دانا، ھەرۈەھاش «خەرەكرىس» و ەستای ئاش.

ئىمە كە بىين بمانەوئى زاراوہ بۇ ھەموو ئامىر و رشتە و بەشەكانى دروستكراوئىكى وەكوو فرۇك دابىين پىويستە لە پىشەوہ زانستى فرىن بە زمانى كوردى بخوئىن و بنووسىن، كە ئەمە ھەنگاوىكى سەرەتايى ئەوتۆپە بە ھىچ زاراوہپەكمان ناگەپەننى چونكە خۇمان دروستكەرى فرۇك نىن وەك كە دروستكەرى خەرەك و ئاشى ئاويىن ياخود بووين. دەپى لە پاش بەلەدى لە زانستى فرىن و پىبردن بە دروستكردنى فرۇك ئنجا ئەر كە ھەناسەبەرەكەى رەچاوكردنى فەرمانى ھەرىەك لە وردە ئامىرەكانى ھەلبىگرىن بۇ ئەوہى بتوانىن لە دەفتەرخانەى زمانى كوردى بە خۆى و فەرەنگ و مەتەل و قسەى نەستەق و كەلەپوورى پىشپاننىپەوہ وشەى گونجاو لەگەل ئەو فەرمانەدا ھەلبىزىر و لە بارى پىويستدا وشەى لىكدراو و دەستەواژەى سەرلەبەرىش رۇبىين بەلكوو خاواراستان زاراوہپەكى پربەپىست ياخود ھەر نەبى خزم بەو ئامىرە دەستنىشان بكەين. سەرنجىكى سەرىپى لىمان روون دەكاتەوہ كەوا رەنگە وردە ئامىرى چەند دروستكراوى وەكوو فرۇكە و فابرىقەى ھىزى ئەتۆم و چاپەمەنى رووبەرووى دەيان ھەزار و پترىش لە وشەى سەرسەختى دوورە دەستى خزوسلمان بكات كە ھۆش تىدا ئەبلەق دەبىت.

زەحمەتپى ئەو كارە لەوہندەش ناوہستى. پىويستە پسپورانى لكى ھەرىەك لە زانستەكان و دروستكراوہكان لە نىوان خوياندا ئاگادارى كارى يەكتر بىن، نەكا ھەر تاقمە مىلى رىنگەپىك بگرى كە لە ئاكامدا زاراوہى بەرەواژى لەپەكدى جودا بۇ وردە ئامىرى ئەوتۆ دابىين ھەمان فەرمان جىبەجى دەكات لە دوو دروستكراوى جودادا. راستىپەكەى ئىمە ھەتا ئىستاكە نازانىن گەلە پىشكەوتەوہكان چۆناوچۆنى بۇيان دەلوئى زاراوہى رىكوپىك بۇ

هه موو پیوستیک دابنن بئ ئه وهی زاراهه کانیاں تیک بئالقین، دهشی به دهگمه ن ریک بکهوی که زاراهه ییکی ئار کیولوجی له گه ل زاراهه ییکی فلهسه فهی میژوو دژی یه کتر بوهستن، به لام ئه وهندهی له خویندنه وه و نووسین دیته بهر زهینه وه دژوه ستانیککی ئه وتویی ره چاو نه کراوه.

به هه حال ئیمه له باریکدا نین خه فهت بو گه له پیشکه وتوانه بخوین و رینبازی بئ کوسپیان له زاراهه سازیدا بو رهنگریژ بکهین. ئیمه ته گه ر بتوانین به ره شری خومان له ئاو دهر بهینین به سمانه، که دهشیم بو ئه و ته رزه تیبنینیا نه وه دهرۆم مه به ستم روونکردنه وهی لایه نه تهسته مه کانی زاراهه سازییه. ده بی بزاین زاراهه دانان به وهنده ییک نایهت دهست بدهینه قه له م و به پی هوشپیشکان و دهسه لاتی زمانانیمان بو «سیاره» - «گه رۆک» و بو «طیاره» - «فرۆک، فرۆکه» دابنن. زاراهه دانان بهر له هه موو شتیک پیوستی به زانستی فه رهه نگیساری هه یه چونکه له ئاکامدا بایی فه رهه نگیک وشه رو دهنیت. ئه و جا وه کوو گوتم، پیوستی به و زانسته هه یه که زاراهه ی بو داده ندریت. دوا ی ئه مه پیوستی هه یه به زانستی زمان و دهنگناسی¹ و هه موو لکه کانی دیکه که زمان باوه شی پیدا ده گریت. ده بی به لانی که مه وه شاره زایی له زمانیککی پیشکه وتوو ی ئه م سه رده مه پالپشتی زاراهه ساز بیت. ده بی زاراهه ساز هه ستیار و مووقلاش و وردبین و سه لیه دار بیت.

ئیمه ی کورد له هیچ روویه که وه بو مان نه لواوه بتوانین بایی پیوست، بگره دهیه کی پیوست، ئاماده ی زاراهه سازی بین، سوژ و عاتیفه وها ده کات لیڤه و له وی میرخاسیککی کورد به ئه رکی ماددی و به راده ی لیها تووی خوی خه ریککی گرتنی به شیککی ئه و که لینه زله ی زاراهه ی کوردی بیت، وه ک که ماموستا که مال جهلال غه ریب و میرخاسی دیکه ش به گیانی له خو بووردوانه وه چهند ساله خه ریک و عه ودالن. فه رهه نگووسه کانیشمان له و مه یدانده ا هه ستی په رو ش بو زمانی کوردی پالی پتوه ناو هینده ی هه نگ که له هه زاران هه زار گو ل شه ربه ت ده مزئ بو شانه هه نگوینی پوره هه نگ، ئه وانیش که شکولی سوال و سه ده قه و پارانه وه له م و له و به کولدا ده دن و دئ به دئ ترخینه به ئه سکوی، وشه یه ک له هه وره مان و یه کینک له ئه رده لان و دوان له بابان و سییان له مو کریان ده خه نه تو مارخانه ی فه رهه نگی کوردیه وه. سه د هه زار جار کاریان راست بی و ئه وه ی مردوه هه زار ره حمه ت له گو ری، هه رچه ند دهر ویشیه که یان بی گه شت و گه رانیشه چونکه ته گه ر وه هایان نه کرد بایه فه رهه نگیکی کوردی چاوی له روژگار هه لنه ده هینا. تا ده هات فه رهه نگووسی کورد له بنگه سه قافییه کانی ئه م جیهانه دا ده بوون به پسپوری فه رهه نگی و ده که وتنه گه شت و پشکینه وه «گورگان نیره هه ری مه لایان ده خوارد» مه گه ر له خه ون ده نا فه رهه نگی کوردیمان به چاوی خومان نه ده دیت.

ئه وهنده ی زانیبیتیم نه م بیستوه تا ئیستاکه ش به خویندن و شه هاده چ کوردیک بوویته پسپور و شاره زای فه رهه نگی و زاراهه. خو ئه وساش هه ر ده مینیته وه فه رهه نگی ریک بخریت و زاراهه ساز بدریت. نایه ته باوه ریشمه وه که سیککی کورد له بهرنامه ییدا بیت بو کو کر نه وه ی وشه ی کوردی که شکولی دهر ویشی به ئه ستووه بگریت.

بینگومان تا ئه و روژه ی لیزانی فه رهه نگی و زاراهه ی کوردی له کورد په یدا ده بی ته گه ر وشه ی کوردی به نووسین نه پاریزری، وه ک که فه رهه نگووسه کانمان به شیککی زوریان لی پاراستوه، سامانیککی سه ره له بهری وشه ی

¹ - له ئیسلام به ته نگی سازانی دهنگه کانی وشه و سازانی وشه کانی له گه ل یه کتر دا بوه. زاراهه ی «تنافر الحروف» زور کونه. ئاخیه ور و نووسه ری روژاوا گوپی نه داوه ته ئه م لایه نه ده نا نه ده بوو وشه ی Decaycorticosterone, Anesthesia په یدا بیت.

كوردى تى دەچىت بەتايىبەتى ئەو وشانەى بەسەر زارى ئىلەكان و لادىتشىنەكانى كوردەوھن. تا ئەم رۆژەى كە من لە بەرەو كۆتايى مانگى دوايىنى سالى 1985 خەرىكى ئەم نووسىنەم خەرمانىكى بە پۆزى وشەى كوردى لە بابەتى كەلەپوورى وەكوو گەپ و مەتەل و بەيت و بالۆرە و كىلان و دروون و چىن و جۆرەها پىشەسازى و كەسب و كارى زەحمەتكىش و رووتاريا (پروولتاريا) ى كورد لە بىران چۆتەو، چى ماويشە لەم بابەتە ئەگەر بەسەرى رانەگەين لە ماويىكى كورتدا تى دەچىت. بە نموونە كەسابەتى لبادچىيەتى، يان مەنجەل سىپكردنەو، يان خەرەكرىسى، يان پەرەكردن يان درويته و خەرمان، يان يارى سىياز و تۆيىنە و چكەندەرە و تەندوورى سوورى و خوازەلى... و سەدان بابەتى فۆلكلورى ئەوتۆي بە زەينى خۆتدا تى بپەرئىنە و بە حىسابىكى سەرىپتى لىك بەدووە چەندىن سەدان لە وشەى كوردى سەر بەم وردەكارانە ھەتا ئىستا لە بىران چوونەتەو و لە دەفتەرخانەى زمانەكەمان شوورانەو.

زەخىرەيىكى لە زاراوہى ئەو بابەتە فۆلكلورىيانەدا ھەبوو ھى وەھاي تىدا بوو بىتتە بىچەى زاراوہى زانستى، يان مىكانىكى، يان ھەرچى دەبى با بىي وەك ئەوہى لە يارى «تۆيىنە- نان نانانى» شويتىكى يارىەكەى لى دەست پى دەكرا و ھەر جارە بۆ ئەوئ دەچۆو پى دەگوترا «سەرشار». دەشى ئەم وشەيە بۆ گەلىك بابەتى گرىنگ بەكار بەيىندرى وەك كە بلىي: سەرشارى پروژە كشتوكالىيەكەى شارەزوور و ناوچەى پىنجوين، ئاواي سەيىدسادقە.

لە يارى «پەلىكانى- ھەلووك» وشەى «پەلىك» رىشەى دەچىتەو بۆ مېژووويىكى زىدە كۆنى زمانى كوردى. لە كۆنى ھەرە كۆنەو پىشگرى «ىك» بۆ نىسبەت بەكار ھاتو بەلام دەنگى «ك» ھەكەى سواو و ئىستا ماوہتەو دەنگى «ى». لە خويىندەوھمدا دىتوومە، مامۇستايانى تۆيىنەو لە پەھلەو و بەرەژوورتر دوو وشەيان دۆزيوہتەو تا ئىستا پاشگرى «ىك» يان پىنوہ ماوہ، ئەوانىش دوو وشەى «تارىك، نەزىك» ن. لە رىي قىاسەوہ ئاشكرايە وشەى «پەلىك» ىش برىتییە لە «پەل + ىك» چونكە ئەو دارە بچووكەى پى دەگوترى «پەلىك» لە سەرىكىوہ «پەل» دەكرىت تاكوو بە «دەسپەل» لىي بدرىت و ھەلبەزىتەو. لە سەرنج گرتنى خۆمەوہ وەھاي بۆ دەچم كە رىژەيىكى نىسبەتى كوردى وك «پەنامەكى، شەوہكى، دەرەكى» شىوہيىكى گۆراوى ئەو رىژەى نىسبەتى كۆن كە بەھوى «ىك» پىك دەھات واتە لە بنەرەتدا «شەويك، دەرىك، پەنامىك...» بوون و لە بەكارھىنانى بى نووسىندا گۆراون.

بەھەمەھال لە گۆرانى شىوہى ئەو رىژەيە، ئەگەر گۆرابى، چ زەرەرىكمان نەكردو و دەتوانىن سوودى لى بىينىن بەتايىبەتى لە رىژەى نىسبەتى ئەو وشانەى كە لەگەل تاكە دەنگى «ى» خۆ بە دەست نىسبەتەو نادەن، ھەموو ئەو وشانەى كۆتايان بە «ى» دىت وەك ماسى، سىي، ترۆزى... لە نىسبەتدا «ى» بە خويانەوہ ناگرن. ئىنجا ئەگەر بلىين: «ماسىەكى، سىپەكى، ترۆزىەكى...» رىژەيىكى رەسەنى كوردىمان بەكار ھىناوہ ئەو وشانەش كە وەصفىان تىدايە ئەگەر «ى» يان بە دواا ھات بۆ لاي تجرىد Abstract يان دەباتەوہ وەك جوانى، ئازابى، لەسەرخۆيى.. لىرەشدا كە گوتمان: «جوانەكى، ئازابەكى، لەسەرخۆيەكى» لە گرتى تىكەلبوونى نىسبەت و تجرىد رزگار دەبين.

نموونەيەكى روونكەرەوہتر لە وشەى «دز» دەھىنمەوہ، كە گوتمان «دزى» يەكسەر بۆ «سرقە» دەچىنەوہ. «سارقى» دەبىتە «دزەكى». نىسبەت بۆ دزى دەبىتە «دزىەكى». نىسبەت بۆ «دزىەتى» دەبىتە «دزىەتەكى». وەك كە لە ئىنگلىزىدا وشەى Pecune دەشى بىتتە Pecunious بە واتاي خاوہن پارە. ئەمىشيان

له گه‌ل پيشگر ده‌بیتته Impecunious به واتای بیپاره. Impecuniosity ده‌بیتته بیپاره‌یی، افلاس. Pecune به پيشگر و پاشگر و به تهنه‌چار ویتنه‌ی وەرگرت.

سالی 1975 که له «کۆری زانیاری کورد» بووم لیژنه‌ییکی به ده‌مرستی خۆم بۆ زاراوو پیکهات، به ئەندامه‌تی مامۆستایان شوکور مصطفی، هیمن موکریانی، د.ئه‌وره‌حمانی حاجی ماریف. ده‌وری هه‌زار زاراوو‌ییکی ساز درا و له به‌رگی چواره‌می گۆفاری کۆری سالی 1976 ب‌لاوکرایه‌وه. له‌ویشدا لیژنه‌ پشگیری کرد له به‌کاره‌ینانی پاشگری «ه‌کی» بۆ ریژه‌ی نيسبته، پيشه‌کی و لیسته‌ی زاراوو‌کان له لاپه‌ره 433 تا لاپه‌ره 479 ی ئەو گۆفاره‌ی پر کرده‌وه.

شایه‌نی باسه که یه‌که‌م جار ئەم «یک» ی نيسبته و «یه» ناوی مه‌عنا (هه‌ردوو‌یان بوونه‌ته «ی») له گوتاریکی د. فاروق عمر صدیق که له ژماره‌ییکی گۆفاری کۆری زانیاری کورددا ب‌لاوکرایه‌وه که‌وته به‌ر گویی کوردی عیراق.

وه‌ک خویته‌ر ده‌بیتت ئەم شریته‌یه‌ی تیبینی و لیکنده‌وه‌یه له تاکه وشه‌ی «په‌لیک» ه‌وه هات که دارۆچکه‌ییکی یه‌ک له یاریه‌ کۆنینه‌کانی کورده‌واریه. بیگومان هه‌رچی که‌له‌پوور هه‌یه له پۆشاک و خۆراک و یاری و ورده‌ پيشه‌سازی و که‌سب و کاری گوزهران، سه‌ره‌به‌ریان، خاوه‌ن وشه‌ی ئەوتۆن که‌لکی فه‌ره‌نگ و زاراوو‌یان پینوه‌ بیت.

نموونه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم رایه‌م له خانوو دروستکردنی لادی وهرده‌گرین. ده‌زانیان خانوو‌ییکی دیواری ه‌لنرابی و سه‌ری نه‌گیرایی پێی ده‌لین «که‌یل»، هه‌ر یه‌کیکیش له ژووره‌کانی ئەو خانوه‌ پێی ده‌لین «چاوه». به‌و پێیه «چاوه» به‌ بۆشایی ده‌ورگیراو ده‌گوتری. هه‌ر چونکه «ئه‌ستیرک» پيشه‌وه‌ی کراوه‌ته‌وه پێی ده‌لین «چاوی ئەستیرک» نه‌ک «چاوه‌ی ئەستیرک». له‌مه‌وه ده‌توانین وشه‌ی «چاوه» بۆ «حجیره» Cell و هه‌موو ئەو ئەندام یاخود دروستکراوانه‌ی خاوه‌ن بۆشایی ده‌ورگیراون به‌کاربه‌ینین. میلیله‌ته پيشکه‌وتوه‌کان شه‌رم ناکه‌ن له به‌کاره‌ینانی Cell که له بنه‌ره‌تدا به‌ ژووری ژیرزه‌مین ده‌گوتری ئیمه‌ش نابێ کۆمه‌ بکه‌ین له به‌کاره‌ینانی «چاوه» و غه‌یری چاوه‌ بۆ مه‌به‌ستێکی له‌گه‌لی بگونجیت.

له نموونه‌ی چوونه‌وه‌ بۆ بنه‌چه‌کی زمان ئەم ته‌جره‌به‌یه‌ی خۆم ده‌هینمه‌وه: له گوتاریکدا بۆچوونیکه‌ هه‌له‌ وه‌های لی خوش‌هینام که وشه‌ی «هه‌ناسه» هیمای تیدا بی بۆ ده‌نگی «ه» که له هه‌ناسه‌سواریدا ده‌بیستری، که‌رتی «ناسه» ش به‌ نه‌زانراوی ده‌میتته‌وه. دواتر له کتیبی «فره‌نگ ایران باستان»² دا خویتمه‌وه که له ئافیس‌تادا «ئه‌ن» به واتای نه‌فه‌س وهرگرتن یاخود هه‌ناسه، هاتوه. له‌وه‌وه هه‌له‌ی خۆم به‌سه‌رگرتوه، زانییم «هه‌ن» ی هه‌ناسه‌ ئەو «ئه‌ن» ه‌یه و هه‌مزه‌که‌ی گۆراوه به «ه». دواتر سه‌رنجم بۆ ئەوه‌ کشا که له خویتمه‌وه‌مدا دیتوومه «اسه» له ئافیس‌تادا به واتای «خۆرا» به‌کارهاتوه که ئەویش له «ئه‌ت» به واتای «خواردن» وهرگیراوه ته‌نانه‌ت «کرگس» له «که‌رکه‌ اسه» که‌هرکه‌ ئاسه» وه هاتوه به واتای «ته‌یرخۆر» (لاپه‌ره 223 «فره‌نگ ایران باستان») - له‌وه‌وه تیگه‌یشتیم «ئه‌ن ئاسه» بۆته «هه‌ناسه» به واتای «هه‌وا خواردن». ئنجا ئیستا که ده‌لیم ته‌گه‌ر «هه‌ن» بکه‌ین به پيشگر بۆ ئەو وشانه‌ی له پزیشکی یاخود کیمیا یاخود

² انتشارات دانشگاه تهران. بخش نخست. لاپه‌ره 198 پورداود.

هەر زانستیکی دیکه بیت دهخلی بهسەر هه‌ناسه و هه‌واوه هه‌بێ کاریکی سوودبه‌خشان کردوه وهک بلیین:
هه‌نگر، هه‌ندهر، هه‌نبه‌ست، هه‌نکور، هه‌نمژ...

به بۆنه‌ی هاتنی وشه‌ی «که‌هرکه» وه ده‌لیم به پیی بۆچوونی خۆم وا ده‌زانم وشه‌ی «که‌له‌باب» که له به‌ری سووران «که‌ره‌باب» ی پێ ده‌لین له «که‌هرکه‌باب» هوه هاتوه به واتای «مه‌لی بابانه، نیر» ته‌نانه‌ت «که‌له‌شیر» یش له «که‌هر که‌شیر» هوه به واتای «مه‌لی وه‌ک شیر» هاتوه به‌لام ده‌نگی «ر» ی لاواز تیدا گۆراوه به «ل» وه‌ک ده‌شزانین له کۆنی کۆنه‌وه ده‌نگی «ل» له کوردیدا نه‌بوه چونکه «تافیستا ده‌نگی «ل» ی تیدا نییه. سه‌رنج بگریته‌ ده‌بینیت «که‌له‌باب» وه‌ک ئه‌وه‌یه بلییت «که‌له‌که‌ل- باب‌ه‌باب» چونکه هه‌ردوو وشه‌ی واتای نیرایه‌تی ده‌گه‌یه‌نن که‌چی «که‌هرکه‌باب» پر به پستی ئه‌وه مه‌له‌یه.

نموونه‌یه‌کی دیکه له چوونه‌وه بۆ بنه‌چه‌کی زمانه‌کامان: پێشگری «وه‌ر» له وه‌رچه‌رخان، وه‌رگرتن، وه‌رکه‌وتن... دا که‌وا جوهریک سوورانیان تیدایه ده‌چیته‌وه بۆ فیعلی «فه‌ریتنه» ی تافیستا به واتای سووران و خول خواردن. شایه‌نی باسه بلییم «قه‌ر، وه‌ر» له فارسی ئیستا که‌دا به‌رچاو نا‌که‌وێت.

وشه‌ی «په‌ز» له تافیستادا «په‌شو، په‌سوو» بو، له‌وه‌وه دیاره «شوان» له «په‌شوان» هوه هاتوه که فارسی کردوویه‌تی به «چوبان». ده‌توانین وشه‌ی «په‌ز» که ته‌مه‌نیکی سێ هه‌زار سالی هه‌یه بکه‌ین به سه‌رچاوه بۆ هه‌ر زاراوه‌ییکی ئازهلناسی و به‌یته‌ری که پێوه‌ندی به مه‌ره‌وه هه‌بیت.

زۆرم پێ خۆش بوو که زانیم له تافیستا وشه‌ی «تافه‌نت» به واتای ده‌فری ئاو هاتوه (لاپه‌ره 65 له «فره‌نگ ایران باستان» ی ناوبراو) - له‌وه‌وه زانیم «تافتاوه» ی ئیستا که‌مان هه‌مان «تافه‌نت» ی تافیستایه واتاکه‌ی گۆراوه بۆ «ده‌فر» و نوونه‌که‌ی سواوه و سه‌رله‌نووی «تاو» ی خراوه‌ته سه‌ر. دیاره «تاف» ی «تافه‌نت»، «تاو» ه. زۆر به له‌باری ده‌توانین «تافه‌نت» که مالی‌ه‌لالی کورده له بری «وعاء» به‌کار به‌ینین وه‌ک که له «تافتاوه» دا جیگه‌ی «وعاء» ی گرتۆته‌وه. بۆشمان هه‌یه که‌رتی «تاف» بکه‌ین به پێشگر بۆ هه‌ر وشه‌یه‌کی پێوه‌ندی به «وعاء» هوه هه‌بیت.

بێگومان ئاو‌ردانه‌وه له رابردووی زمانه‌کامان یارمه‌تییه‌کی گه‌وره‌مان ده‌دات له رۆانی زاراوه و وشه‌ی عاده‌تیشدا. راستیه‌که‌ی زاراوه هه‌تا له وشه‌ی نه‌بیس‌تراو ساز بدریت که‌متر خه‌لقی لی ده‌سه‌نگریته‌وه. به‌نموونه، که ده‌لین ئۆکسجین، «مولد الحموضة» پیمان سه‌یر نییه. به‌لام که‌ گوترا «ترشه‌زی» وشتمان ده‌کات. ئه‌م «ترشه‌زی» یه به‌قیاس له «شفته‌زی»- که گۆراوی جفته‌زییه- دیت که به ئافره‌تیک ده‌گوتری له سالی‌کدا دوو جار زاییت. جگه‌ له‌م لایه‌نه، هه‌لنانی پێوه‌ندی له نیوان زمانی ئه‌ده‌بی ئیستا که‌مان و زمانی کۆنینه‌مان، خۆی له خۆیدا گه‌شه‌کردنیکی بایه‌خدا‌ری رۆشنی‌ری کوردیه.

چی گوتم له‌و رووپه‌رانه‌دا ده‌روازه‌ بوو بۆ ناو باسی زاراوه‌سازی که ئه‌گه‌ر مافی ته‌واوی پێ بدریت ده‌بێ به هه‌ناسه‌یه‌کی درێژتر رینگای چوونه‌ ناو باسه‌که هه‌موار بکریته به‌ر له‌وه‌ی قه‌له‌م له ناوه‌رۆکی بگه‌ری. هه‌ر وه‌ک مرۆف به‌خۆ راهی‌نانی مانگه‌ها و ساله‌ها ئنجا ده‌بیته سوارچاک، هه‌روه‌هاش به سه‌رنج گرتن له زمان و به ئه‌مدیو ئه‌ودیو کردنی پیک هینره‌کانی و هه‌له‌سه‌نگاندنی ئاخوتنی عاده‌تی له رووی ده‌سه‌لاتی دارشتنی وشه و وردبوونه‌وه له جوهری زاراوه‌سازی له لایه‌ن ئاخپوه‌ری کورد و چوونه‌وه بۆ بنه‌چه‌کی زمانه‌که و به‌یه‌کدی گرتنی زمانی کوردی له‌گه‌ل زمانی دیکه له راره‌وه‌ی وشه‌رۆناندا و گه‌لێک باری دیکه‌ی سه‌ربه‌ زمان و جوهری ئاخوتن

و تیکهه‌لکیشانی وشه و تیکه‌ستنی رسته و... هتد زمانه‌وان هیزی زاراه‌سازی تیدا به‌رهو فراژووتن ده‌بیتته‌وه. به‌دوا ئەم تیبینی و روونکردنه‌وانه‌دا دیین بۆ سه‌ر چه‌قی باسی زاراه‌سازی پیناوه له کوردیدا.

جاریکی دیکه‌ش دان به‌وه‌دا ده‌هینم، له وزه‌ی من و هیچ که‌سیکدا نییه، بتوانی نیگای خۆی وه‌ها فره‌وان بکات هه‌موو زانست و ته‌کنیک و دروستکراوه سه‌رسوورپته‌کانی سه‌رده‌م بگریته‌وه. خۆ ئە‌گه‌ر که‌وانه‌ی قسه‌ لیکدی بکیشینه‌وه ده‌لین چ جایی کورد یاخود میلیله‌تی له کورد پیشکه‌وتووتری وه‌کوو عه‌ره‌ب. بگره‌ میلیله‌ته هه‌لکشیوکانیش ناتوانن له زمانی دایکزی خۆیان زاراه‌ساز بدن بۆ هه‌موو ئە‌وه که‌ره‌سته هه‌مه‌چه‌شنه‌یه‌ی که خۆیان دروستیان کردوه... له ناچاریه‌وه به‌ره‌وه ئە‌وه به‌رژه‌وه‌نده چوون که رازی بن زاراه‌ی زمانیکی له کۆنه‌وه سه‌لمیندراو بیتته سه‌رچاوه ئە‌ویش له پله‌ی یه‌که‌مدا لاتینییه، به‌وه‌شدا خزمه‌تیکی گه‌وره‌ی هاوچه‌شنکردنی سه‌قافه‌تی میلیله‌تان کرا چونکه ماوه‌ی تیکه‌ه‌یشتیان به‌هه‌زاران هه‌زار زاراه‌ی موشته‌ره‌ک کورت کرده‌وه. ده‌بینن له ته‌له‌فزیون زۆریه‌ی زاراه‌کانی فیلمسازی سوڤیه‌ت و بۆلۆنیا و ئە‌لمانیا و فره‌نسه... یه‌ک شته مه‌گه‌ر له ریتووسدا فره‌قی پێ بکری.

له‌مه‌وه پێ کۆمه‌کردن ده‌لیم، ئیمه‌ی کورد که یه‌کجار دابراوین له کاروانی زانست و خویندن و ته‌کنیک ناشی خۆمان بخه‌ینه ژیر باره‌ قورسه‌که‌ی وه‌رگیرانی ئە‌وه وشانه‌ی له زمانه‌ پیشکه‌وتوه‌کانه‌وه به‌ دنیا‌دا بڵاوبونه‌ته‌وه وه‌کوو ته‌له‌فۆن، کۆمپیوتەر، ستراتۆسفير، په‌نچه‌ر... چ پپویست نییه ته‌له‌فۆن بکه‌ین به «دوره‌ده‌نگ» چونکه رووبه‌رووی زۆر وشه‌ی دیکه‌ ده‌بین که نه‌توانین بۆ سه‌ر کوردیان وه‌رگیرین. خۆبه‌خت له کۆنه‌وه دوورین له بری ته‌له‌سکۆپ به‌کارهات. هه‌ر وشه‌ییکی ئە‌وه تۆی هه‌ب، باوه‌شی پێدا ده‌گرین و ره‌نگه‌ لاریم نه‌ب، له ریتی پیناوه‌وه مایکرو‌سکۆپیش بکه‌ین به «وردبین» چونکه له‌گه‌ل سه‌لیقه‌ ده‌گونجیت و له وشه‌ بیگانه‌که کورتره‌ و خزمیشه له‌گه‌ل دووربین. له‌م تیبینییه‌وه بۆ دوو خالی گرنگی ده‌رۆم.

یه‌کیان ئە‌وه‌یه، هه‌ر وشه‌ییکی توانرا، بێ ئە‌وه‌ی زه‌ق له چاوان بچه‌قی، بکری به‌ کوردی با بکری، چونکه هه‌ر وه‌ک شه‌ر به‌ زه‌وق و سه‌لیقه‌ نافرۆشین شه‌ر به‌ زمانه‌که‌شمان نافرۆشین، راستیه‌که‌ی چونکه ریتووسمان به‌ پیتی عه‌ره‌بیه‌ به‌ ده‌ست خۆت و خۆم نییه وشه‌ی کوردی به‌و ریتووسه‌ له‌بارتر دیتته به‌ر چاو و هه‌ست له‌وه‌ی وشه‌ی بیگانه‌ی پێ بنووسین. به‌ نموونه‌ وشه‌ی Transmogrification یاخود Transubstantiation زۆر به‌ زه‌ق و زۆپی خۆی به‌ ده‌ست ریتووسی کوردیه‌وه ده‌دات. ره‌نگه‌ له‌و بارانه‌دا که هه‌ر چارمان نه‌ما وه‌ها باش پێ ئە‌وه جووره‌ وشانه‌ به‌ ریتووسی لاتینی بنووسین. به‌هه‌مه‌حال ئیمه‌ له مه‌یدانیکی به‌رته‌سکدا ده‌توانین مل بنیینه وه‌رگیرانی زاراه‌ سه‌خته‌کانی زانست و ته‌کنیک، که چووینه ناو رایه‌له‌کانی کارگه‌ و بنگه‌ ئاتۆمییه‌کانه‌وه سه‌ره‌دهربیان لی ناکه‌ین چ جایی ئە‌وه‌ی له ناوانیان ریگۆر کیتی دلخوازانه بکه‌ین.

دوه‌میان ئە‌وه‌یه که هه‌ر هاتین زاراه‌ی بیگانه‌ به‌کاربه‌نین ناشی به‌ زۆره‌ملی زاراه‌ییکی زه‌ق و زۆپ به‌سه‌ر زمانه‌که‌ماندا سه‌پین مادهم پیشتر زاراه‌ی یه‌کیک له زمانه‌ رۆژه‌لاتیه‌کانمان به‌ ناودا بڵاوبوو بیتته‌وه. من ئە‌گه‌ر زووتر له وشه‌ی ئۆتۆمۆبیل- ترۆمبیل رانه‌هاتبامایه‌ چ لاریم له «سه‌یاره» نه‌ده‌بوو هه‌ر نه‌ب، چونکه ئە‌میان کورتره‌. که هه‌ستی زگماکی زمانناسیم به‌سه‌ر هه‌ناسه‌ی وشاندا راده‌گرم فه‌له‌کیاتم پێ ره‌واتتره‌ له ته‌سترۆنۆمی، ریازیاتیشم پێ له‌بارتره‌ له ماتماتیک. ئە‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه به‌و وشه‌ رۆژئاواایانه راهاتباين پپویست نه‌ده‌ما به‌وه‌ی لیان باده‌ینه‌وه بۆ سه‌ر عه‌ره‌بی هه‌روه‌ک ئیستا که زه‌وقم له «ته‌له‌فۆن» هه‌ بۆ «هاتف» راناگۆیزم مه‌گه‌ر تۆپزی له خۆم بکه‌م.

له عهقیده و په‌رستن و مامله‌تی رۆژانه‌ماندا چه‌ندین وشه‌ی عه‌ره‌بی بۆمان بۆته‌ فهره‌ه‌نگۆکی ئاخاوتن. چ پئی ناوی کومه‌ بکه‌ین له‌ زاراوه‌ییک که به‌ کوردی په‌یدا نه‌ کړی عه‌ره‌بییه‌ که‌ی به‌ کار به‌ینین. تۆ له‌ کورد بگه‌ری و سه‌یری تورک بکه، په‌نجا سال‌ دوا‌ی پشت له‌ ئیسلام و عه‌ره‌ب کردن و گۆرینی رینووسی عه‌ره‌بی به‌ لاتینی ئنجا ده‌لین و ده‌نووسن «مع‌ مافیه‌». خو فارسی هه‌ر خنکاو‌ی وشه‌ی عه‌ره‌بییه‌ تا ئه‌وه‌ی واز له‌ فارسییه‌ که ده‌هینن بۆ عه‌ره‌بی. ته‌نها مه‌رچیک هه‌بی له‌ په‌سه‌ندکردنی وشه‌ی بیگانه‌ بۆ ئه‌و واتایه‌ی له‌ کوردیدا وشه‌ی نییه هه‌ر هینده‌یه که زه‌ق و سه‌خت نه‌بی وه‌ کوو ئیسکه‌ماسی به‌ گه‌رووی زمانه‌ که‌ماندا نه‌چیته‌ خوار.

دوا‌ی ئه‌مه‌ بیینه‌ سه‌ر حیسایی که‌سیکی خه‌ریک ده‌بی له‌ کوردیدا زاراوه‌ دا‌بنی. وپرای ئه‌و مه‌رجانه‌ی له‌ سه‌ره‌تای نووسیندا ده‌ستنیشانم کردن پیوستی هه‌ره‌ پیوست بۆ زاراوه‌سازی کوردی ئه‌وه‌یه‌ شه‌ره‌زای زاره‌ جوداکانی کوردی بی و فهره‌ه‌نگۆکیان بزانی و تا راده‌ی بۆ لوان شه‌ره‌زای با‌به‌ته‌ فۆلکلۆرییه‌کانیان بی، چونکه‌ سه‌ره‌نجام هه‌ر ده‌بی په‌نا بۆ زمانه‌ که‌ی کوردی بیات، ئنجا ئه‌ گه‌ر له‌ ویدا هه‌ژار بوو هه‌رچی زانست و ریزمانی دنیا هه‌یه‌ به‌ که‌لکی نایی وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌زار تۆن چه‌مه‌نتۆ و هه‌زار تۆن شیشه‌ و هه‌رچی که‌رسته‌ی خانوه‌ ته‌سلیمی ناوه‌ستای بکه‌ی ناتوانی دیواریکی خوار هه‌لنی. که‌ ده‌لیم ده‌بی شه‌ره‌زای زاره‌ جوداکان بی هه‌رگیز له‌بیر ناکه‌م که‌ بارته‌قای زانینی ئه‌و زارانه‌ ده‌بی شه‌ره‌زای نووسینی ئه‌ده‌بی و لکه‌کانی زانستی زمان بی و تیاندان مه‌علان بی چونکه‌ له‌میاندا که‌رسته‌ی پوخت و به‌ پیوانه‌ هه‌یه‌ که‌وا هه‌م خو‌ی له‌ خویدا سامانیکی زمانیه‌ و هه‌م ده‌بیته‌ رینکخه‌ری ئه‌و که‌رسته‌یه‌ی به‌ خامی له‌ ئاخاوتنه‌وه‌ خو‌ به‌ده‌ست فهره‌ه‌نگ و زاراوه‌سازییه‌وه‌ ده‌دات.

زمانزانی که‌ به‌ که‌لکی زاراوه‌سازی بیته‌ هه‌ردوو جو‌ری ئه‌ده‌بی و ره‌مه‌کی ده‌گریته‌وه‌. خو ئه‌وه‌ی راست بی زمانی ئه‌ده‌بی و ریزمان و لکه‌کانی دیکه‌ی زانستی زمان هه‌مووی هه‌ر نه‌مامی بنه‌داری ئاخاوتن به‌تایه‌ته‌ی له‌ زمانیکی وه‌ کوو کوردیدا که‌ شیوه‌ ئه‌ده‌بییه‌ که‌ی جارێ زۆر شلکه‌ و به‌ حال‌ شه‌قلیکی جوداکه‌ره‌وه‌ی بۆ خو‌ی دارشته‌وه‌ و ریزمانیشی تا ئیستا له‌ سه‌ر ده‌قلیکی سه‌لمینراو به‌ ته‌واوی نه‌وه‌ستاوه‌. زاراوه‌ساز پاش شه‌ره‌زایی له‌ زانستی زمان و زاره‌ جوداکانی زمانی کوردی ده‌بی له‌ به‌رنامه‌یدا بی به‌ره‌و ئاسانی و که‌م ئه‌رکییه‌وه‌ رینگه‌ ده‌ر بکات. هه‌تا زاراوه‌ کورتتر و ساده‌تره‌ بی په‌سه‌ندتره‌. که‌ ساده‌یی و کورتی ده‌ست نه‌که‌وت پیوسته‌ هه‌تا بلوی زاراوه‌ له‌ که‌مترین ژماره‌ی که‌رت ساز بدری نه‌ک خو‌ی لیک بکیشیته‌وه‌ بۆ ده‌سته‌واژه‌. به‌ نمونه‌، ئه‌و ئامیره‌ی مه‌کینه‌ی جووت که‌ پئی ده‌لین «خرماشه‌» و گۆراوی «خماش» هه‌یه‌ له‌ «خمش» به‌ واتای «ریننه‌وه‌» دیت. له‌ کوردیدا ناوی ئاله‌ت له‌ «رین» وه‌رگیراوه‌ و ده‌گوتری «رنه‌ک»- له‌ کیشی کوته‌ک، په‌سته‌ک... که‌ له‌ کوتان و په‌سته‌نه‌وه‌ هاتوه‌. ده‌بی زاراوه‌ساز بۆ خرماشه‌ وشه‌ی «رنه‌ک» هه‌لبژیرئ نه‌ک «زه‌وی رن» یاخود وشه‌ی دیکه‌ی ئه‌وتۆیی که‌ له‌ ساده‌یی ده‌رده‌چیت. نمونه‌ییک دیکه‌ له‌ «پارزنین» ده‌هینمه‌وه‌، کابانی ماله‌ کورد «پارزۆنگ» یان لئ دارشته‌وه‌ به‌ واتای «مصفاة» ئه‌م «پارزۆنگه‌» بۆ هه‌موو ئامیریکی «پارزنین» ده‌ست ده‌دات و به‌ هۆی کورتی و ساده‌یییه‌وه‌ بۆ زاراوه‌ نرخ‌ی ته‌واو نابیت.

هه‌تا بشی تاکه‌ وشه‌ په‌سه‌نده‌ بۆ زاراوه‌، که‌ نه‌شیا ئنجا دارپژراو، که‌ بریتیه‌ له‌ وشه‌ییک سهربه‌خۆ و زیاد‌ی وه‌ کوو پیشگر و پاشگر. که‌ ئه‌و مومکین نه‌بوو ئنجا وشه‌ی لیکدراو و ئاویته‌ و ده‌سته‌واژه‌ - که‌ بریتین له‌ دوو وشه‌ی سهربه‌خۆ و له‌ دوو وشه‌ و زیاد‌ی... و... هتد.

دەبىي ئەمە دەستوورى گشتىمان بىي بەلام نايى دەستوورەكە بەلای ناقولايىمانەوہە بات. ھەر كاتىك وشەى سادە دەستى نەدا بۇ زاراوہ پەنا دەبەين بۇ دارىژراو، لىكدراو... ھەلبەت ئەم تەرزە كارەش دەچىتەوہ بۇ زەوقى زمانناسى و زاراوہسازى. ھەرگىز وشەى لەبار لە خوۋە ھەلنافرى بۇ ناو فەرھەنگە كانمان.

مەرجىكى دىكە لەو بابەتەى كە زاراوہساز و زاراوہش دەگرىتەوہ ئەوہىيە كە ناشى لە دارىشتن و پىكەوہنانى زاراوہ رېي ھەموار بەلاوہ بندرى بۇ ئاستەنگ و ھەلدېران. لە سنوورى لواندان كام رېگە كورت و تەختە ئەويان پەسەندە. بە كورتى ناشى زاراوہساز مرجى قورسى و ھەرسكەر بەسەر دەقى زاراوہدا بسەپىنى و پىوانەى و ھە تەسكى تىدا بەكار بەپىنى بۇ خىكاندن دەست بەدات نەك دەربازكردن. بەشى زۆرى ئەو وشانەى لە زمانە پىشكەوتوہكاندا بۇ زاراوہ پەسەند كراون ئەگەر رەخنەى تەسك و تروسك و پىوانەى ورد و مووقلاشيان لى بەكار بەپىنى و ھەكوو گويزى بووچەليان لى دىت. بە نمونە زاراوہى «مربع» جگە لە خۇى «مستطيل» و «معين» و «شبه منحرف» يش دەگرىتەوہ چونكە ھەموويان چوارگۆشەيىن. وشەى «مستطيل» يش «شبه منحرف» و ئەو فرەگۆشانەش دەگرىتەوہ كە درىژوو كە نەخشەكىش كرابن سەرەراى ئەوہى كە ھەرچى بوونەوہرىكى درىژوو كە ھەبى بەر واتاى «مستطيل» دەكەوئ و ھەكوو: گوريس، مار، كرم، شەقام، كلكى مەيموون... ئىمە ئەگەر چاو نەچووقىنەين لە كەموكورى وشەى چوارگۆشە و بمانەوئ زاراوہىيەكى بۇ دابىنەين كە ھەر ئەو بگرىتەوہ دەبى بلىين «چوارگۆشەى خاوەن چوار درىژاى و ھەكوو يەك و چوارگۆشەى نەوہد پەلەى».

زاراوہ كە ھات دارىشتنەكەى لەبار و پىوانەى بوو دژەمەبەستىش نەبوو تا رادەى پىناسىنەش نىشانەى پىكابوو بە زاراوہ و ھەردەگىرەت و خوۋشامەدىشى لى دەكرەت.

دەبى لە بىرمان بىي، لە بنەرەتدا وشەى زمانى ئاخاوتن كە ھەر خۇى دەبىتە وشەى فەرھەنگ و زمانى ئەدەبى بە ئارەزۆى ئاخىوہر ئەو واتاىيە بەخشىوہ كە تىمان دەگەبەنى دەنا ھىچ ھۆيىكى بەرھەست نىيە بۇ ئەوہى كە «گۆشت» واتاى «لحم»، Meat بگەبەنى، ياخود «رۆيشت» رابوردوو بىت و «برۆ»ش فەرمان. دياردەكانى سروشت لە دەست مرؤفدانىن و بە پىي دەستوورە ئەزەلىيە ئەبەدىيە ناچارىيەكان روو دەدەن، بەلام دياردە كۆمەلايەتتەكان لە خواز و پىداويست و ھەست و نەست و زانين و نەزانين و رازىبوون و نارەزامەندى... و... مرؤف سەر ھەلدەدەن ھەر بۆيەيشە لە ولايتكەوہ بۇ ولايتك بارى كۆمەلايەتى كە زمان بەشكىيەتى تا رادەى پىشتەواژبوون لىك دەترازىن. زاراوہش ھەر نەبىت جىي 50% ى دلخوازى زاراوہسازى دەبى تىدا بىتەوہ نىوہكەى دىكەش دەچىتەوہ بۇ دەستوورەكانى زمان و پىداويستى واتا بەدەستەوہ دان. لەم روانگەوہ دەلیم دەبى 50% كەى خوازى زاراوہساز بۇ ئاسانى و ھەموارى و چاوپۆشى ژىرانە بروات وەك كە جىھانى بەرەوپىشبوپەوہ بۆى دەبروات.

لەم نمونەدا دەلیم كاتى خۇى كە ويستمەن ناويك بۇ «مجمع علمى كردى» دابىنەين لە پىشەوہ برىارماندا ناوہكە كوردى بىت و ھەموو وشەى بىگانەمان بەلاوہ نا يەك لەوان «ئەكادىمى». وشەى ئەنجومەن ھەلگىرا بۇ «مجلس المجمع». لە نيوان سەرلەبەرى ئەو وشانەى ھاتنە بەر دەست و زىھنى ئەندامەكان وشەى «كۆر» پەسەند كرا، چونكە كوردىيە و واتاى جىگە و كۆبوونەوہش دەبەخشىت. رەخنەيەكمان لەوہدا لىگىرا كە «كۆر» بۇ مەبەستى كاتەكى نەك ھەمەمىشەى دەگىرى. لە وەلامدا بە نووسىن بلاوم كەردەوہ، ھەموو زاراوہىك لەم جىھانەدا رەخنە ھەلدەگرئ ئەگەر چاوپۆشى لەگەلدا نەكرئ. بۇ دەبى ئىمە زىدە لە ھەموو جىھان و ھە تەسكىنو بىن.

وشه‌ی «زانیار» به‌سەر، «زانین»، «زانست» دا هه‌لاواردرا به هۆی ئه‌وه‌وه که له رێژه‌ی زانیار، پرسیار، بریار، کردار، گوتار... دا لایه‌نی «تجرید» به‌هیزتره تا «زانین». هه‌رچی «زانست» هه‌ بۆ Science ده‌روات که‌چی «کوڤر» بۆ زمان و ئه‌ده‌ب و زانست و میژوو و هه‌موو لکه‌کانی رۆشنیبری په‌ل ده‌هاوێت. «زانیار» خزمی «معرفة» یه و پتر له‌گه‌ڵ «مصدر میمی» دا ریک ده‌که‌وێت که بلیین «کوشتار» واتای «مقتلة» مان به‌بیردا دیت نه‌ک «قتل».

هه‌ندیک وه‌ها ده‌زانێ «زانیار» ناوی کارا (اسم فاعل) بیت ئیتر که گوترا «زانیاری» گۆیا ده‌بیته ناوی مه‌عنا که‌چی «زانیار» خۆی ناوی مه‌عنا یه به‌ لی زیادکردنی «ی» ده‌بیته رێژه‌ی نیه‌سه‌ت. وشه‌ی «دزیار» ده‌بیته «دزیاری» ئنجا له‌ کار دیت چونکه ناشی بلیین: ئه‌و ماله‌ دزیاره. زۆر که‌س له‌ خویته‌ده‌واران وه‌ها ده‌زانن به‌ختیار، هۆشیار، جوتیار، زانیار، نووسیار، هه‌موویان صیفه‌تن که‌چی به‌ختیار، هۆشیار، جوتیار، له «به‌خت + یار»، «جووت + یار» و «هۆش + یار» و بوونه‌ته «صفة»، هه‌رچی «زانیار، پرسیار، بریار، نووسیار» هه‌ره‌قی «کردار، ره‌فتار، گوتار» هه‌ به‌ لی زیادکردنی «ار» ی ناوی مه‌عنا. ئه‌وه‌نده هه‌یه تا‌قمه‌ فیعلی یه‌که‌م هه‌مووی «ی» یان تیدایه‌ بۆیه له‌ رواله‌تدا «یار» ده‌رسکی، ته‌نها فیعلیک هه‌بیت له‌و بابته‌ فیعلی «کریار» هه‌ که‌ بۆته‌ صفه له‌ ته‌ک فرۆشیاردا. دیاره له‌ ئه‌سلدا «کری + یار» بوه، یه‌ک له‌و دوو «ی» هه‌ سواوه.

هیچ به‌ره‌هه‌ستیم نیه‌ له‌وه‌دا ئه‌م پاشگه‌ری «ار» له‌ شوینی گونجاو و باری پتویستدا بچیته پال ئه‌و کارانه‌ی که پیشتر کورد نه‌یخستۆته پالیانه‌وه، وه‌ک که‌ مشتین، به‌ستن، دروون، رستن بینه: مشتار، به‌ستار، دروار، رستار و بلیین: درواری ریکه، به‌ستاری مه‌حکه‌مه، مشتاری شیرنه... به‌زۆریش ئه‌م «ار» هه‌ له‌گه‌ڵ تپه‌ردا دیت. ته‌نها «ره‌فتار، مردار» م دیتوه له‌ تپه‌ره‌ «ار» ی به‌ خۆیه‌وه گرتی به‌لام «ره‌فتار» فارسییه، مرداریش بۆته‌ صفه نه‌ک ناوی مه‌عنا.

زاراوه‌ساز ئاگادار بێ رواله‌تی وشه‌ فیلی لی نه‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی که «ار» ی ئه‌بستراکت له‌گه‌ڵ «ار» ی بانه‌رته‌ی و «ار» ی وشه‌کانی «بنار، دیوار، لیوار، هه‌وار...» به‌ یه‌ک شت بزانی، له «هه‌نار، مار، سه‌گسار، دار» دا، «ار» بانه‌رته‌یه، له «دیوار...» و هاوڕیکانیدا «ار» بۆ لای زه‌وی ده‌چیته‌وه.

سه‌رنج بگره «هه‌نار، هه‌نگوین، هه‌ندریشه، هه‌نجیر، هه‌ناب» هه‌مووی راگه‌یه‌نی شیرینی و شتی خۆشه‌ هه‌ر ده‌لیی «هه‌ن» له‌ بانه‌رتدا پیشگری ئه‌و مه‌به‌سته‌ی رایگه‌یاندوه ده‌شی به‌ به‌رفه‌وانی زیندوو بکریته‌وه.

له‌ نمونه‌ی به‌هه‌له‌داچوونی زمانناس «راکردن» ده‌هینمه‌وه. به‌ رواله‌ت وه‌ها دیاره ئه‌م «را» یه‌ هه‌مان پیشگری «راگوشین، راوه‌ستان...» بیت که‌چی کورت کراوه‌ی «هه‌را» یه‌ به‌ واتای «غار». له‌ فۆلکلۆردا هاتوه: «قونده‌که‌ قونده‌که‌ له‌سه‌ر بانان هه‌راکه‌ بۆقه و پیت نالییم» ئاشکرایه ئه‌م «هه‌را» یه‌ و Hurry ی ئینگلیزی یه‌ک شتن. وا ده‌زانم «خیرا» ش هه‌ر له‌م ریشه‌یه هاتوه. له‌ کوردیدا ده‌نگی «خ» و «ه» به‌ یه‌کدی ده‌گۆرین وه‌ک که «هه‌ر» ی کوردی و «خر» ی فارسی یه‌ک شتن، ئاخ - ئاه یش نمونه‌ن، خۆر - هۆر، خوون - هه‌ون... هتد.

«راکردن»، وه‌ک ده‌زانیت، تپه‌ره‌یه‌ که‌چی فیعلی «کردن» تپه‌ره، پیشگریش سروشتی فیعل ناگۆرێ، به‌ نمونه: داگرتن، راگرتن، هه‌لگرتن هه‌موویان هه‌ر تپه‌رن. «به‌ر، سه‌ر» که‌ له‌ شکلی پیشگردا دین چونکه له‌ بانه‌رتدا ناوی جیگه‌ن خۆیان ده‌بنه مه‌فعولی فیعله‌که، ناوانه‌ به‌کاره‌ینانیکي ریزه‌ره «شاد» دیته به‌رچاو وه‌ک

که «هه لکردن» له واتایه کیدا تینه پهره. ده لئی: بی تو هه لناکه م. واتا کانی دیکه ی «چرا هه لده که م»، «ئالات هه لکرد»... تینه پرن. له ئاخوتنی ئیستا که دا ده گوتری «با هه لئ کرد» که تینه پهره. راستیه که ی به ئه سل «بای هه لکرد» ه و ئیستاش وه ها ده گوتری لیره دا «با» مه فعووله، فاعیلیش له تصوردایه وه ک: سروشت، جیهان.

ئهم لابسه پتری به به ره وه یه وه ک که بچین بو «تی هه لکردن» و کنه ی تیدا بکه ین. کاری دیکه ش هه ن وه کوو: تیهه لپنجان، تیهه لدان - جینی لیکولینه وه ن به تاییه تی له رووی دوزینه وه ی دهوری «تی» که له پریپوزیشن وه هاتوه و چونییه تی کارکردنی بو سهر ته وه مه فعووله ی ده بی فیعلی «پنجان» هه ی بی، کوا مه فعوول له تیهه لپنجان و تیهه لدان؟

راستییه که ی ئهم جوړه توژینه وه یه به لای ریزماناندا ده باته وه هه رچه نده پیوه ندییه کیشی به زار اوه سازیه وه هه ر ده مینی. به هه مه حال پیشگره کانی «تی، پی، لی» که له بنه رته دا پریپوزیشن - ن و بوونه ته پیشگر، جیگه ی له بارتریان هه یه بو لیکولینه وه یان، لیره دا هه ر ته وه نده ده لیم، «لی، تی» هه ر دوویان گوړاوی پریپوزیشن «له» ن. ده گوتری «له دارا دوام - لی دوام»، «له تو ناگه م - تیت ناگه م». هه رچی «پی» یه له پریپوزیشن «به» وه هاتوه: به ئیمه یان گوت - پیمان گوتین، به دارا ده لیم، پی ده لیم.

هه ر سی پیشگر، له گه ل «فیعل» دا دین به لام «لی، پی» له گه ل رسته ی «مبتداً و خبر» دا دین که فیعلی ئاشکرایان نییه وه ک: لیت رازیم، پیمان شادن، ئهم رستانه له کونی کوندا فیعلی «بوون» verb to be یان هه بوه و سواون... چونکه پیشگری فیعلیشن هیچیان به ناو و راناوی نه لکاو وه نانووسین. به مه نده له و سی پیشگره واز ده هیتم چونکه له باسه سه ره کییه که م داده برن.

هه ر له زه مینه ی ئاگا له خو بوون ده لیم پیشگری «را» جودایه ی له و «را» یه ی که له تیرا رویشتن، تیرا چوون، تیرا کردن، تیرا دیتن... دا ده تیرین. هه رچی ئهم «را» یه ی دوا یه ته واو که ری پیشگری «تی» یه، واتای «ناو، ناوه روک» ده گه یه نی. تیرا رویشتن له واتای «به ناودا رویشتن» نزیکه، تیرا چوونیش «چوونه ناو» ده گه یه نی. ئنجا دیسانه وه نایی پیشگری «را» و ته واو که ری «تی» له گه ل ته واو که ری «له» تیکه ل بن که ئه ویش هه ر «را» یه. ده لئی: له پینچوین را دیم، له من را دیارن. له زاری سلیمانی ئهم «را» یه نییه له جیاتی ده لین: له پینچوینه وه. له منه وه. به لام ده رنه که وتنی له زاری سلیمانی بی نیازمان ناکات له وه ی سه رنجی لی بگرین، تیی بگه ین.

«پی، تی» هه ر دوویان ته واو که ریکیان هه یه: «دا»، که ئه ویش به رواله ت وه کوو پیشگری «دا» خو ده نویتنی. لیره شدا پیوسته زمانان و زار اوه ساز و فره هه نگنوس ئاگادارین و تیکه ل یه کتریان نه که ن ته نانه ت له نووسینیشدا ده بی فره قیان بکری. ئه گه ر «دا» ته واو که ر بوو ده بی به پیشگره وه بلکیت وه ک پیداهاتنه وه، تیدا ژیان. ئه گه ر پیشگر بوو ده بی له پیشگری «پی، تی» جودا بیته وه وه ک: تیدا دانیشتن teda danistin پیدا رویشتن peda royishtin. پیدا گرتن pe dagritin تیرامان te raman.

دیسانه وه نایی «پی» ی پیشگر له گه ل «پی» به واتای «قدم» تیکه ل یه کدی بین: پی لینه لپرن، پیدا گرتن له سه ر دوزمنا یه تی به واتای «قدم» هاتوه. کاغه ز پیداهه ناردن بو پیشگره.

که ده گوتري دهشی دوو پیشگر به دوا یه کدیدا بین وه کوو «تی وه پیچان، لی هه لاتن، پی راهاتن» ده بی بزاین کهوا ته نها به هوی «پی، لی، تی» هم به دوا یه کدی هاتنه مومکین ده بی دنا پیشگره ناوداره کانی «هه ل، دا، را، وەر» و هه رچی هه یه به دوا یه کدیدا نایه ن «پی، لی» ش پیش «تی» ده که ونه وه: لی تیگه بیشتن، پی تی کردن».

پریپوزیشنی «بۆ» ناوانوه وه کوو پیشگر دیته به رای هه ندی فیعله وه وه کوو: بۆهاتن، بۆگه ران، بۆهه ناردن، بۆچوون... «بۆ» خوی له خویدا هیما ی بۆ مه ودا هه یه وه ک: بۆت ده میتن، بۆت ده گریم. ئنجا به پی باوه ری من «بۆ» به به ری هه وه هه یه وشه ی فهره نگی دروست بکات له گه ل به شیکی ته و فیعلانه ی بزووتنه وه یان تیدایه. له نووسینی سه رده مدا «بۆچوون، بۆهاتن، بۆگه ران» باون، دمیکیشه به سه ر زمانه وه ن. له م باوه وه ده شی به مه علانی له گه ل فیعلی دیکه ی گونجاودا به کار بیته و وشه ی تازه ی پی دابندریت به لام ناشی هه نگاوی به رین به و پریپوزیشنه بهاویژین، مه یدانی شی له وشه رۆناندا هه ر له گه ل فیعله، چونکه هه ر له گه ل فیعلیشدا بۆ وشه رۆنان به کار دیت. به راشکاوی راناوی لکاو به دوا خویدا ده هینیت وه ک: بۆت دیم، بۆمان راوه ستا، بۆیان چووین. له عه ره بیدا «حروف الجر» به پیش راناوی لکاو ده که ونه وه، نه لکاوه کان حاله تی «جر» و «نصب» ناسه لمیتن.

ره چاو کردنی هم راستیانه زۆر گرنگه بۆ یه کینکی وشه و زاراوه دابنیت چونکه هه ر وه ک دواتر ده رده که وئ پیشگر و پاشگر ده وریان هه یه له دانانی وشه، چ له گه ل فیعل چ له گه ل غه یری فیعلدا بین. که قسه مان له زاراوه ی کوردی بیت ناچارم تییینه کی لابه لایی ده ربیرم هه رچهند یه کسه ر و خوی له خویدا به ره و زاراوه دروستکرده وه ناروات. پیوسته چاو به هه موو ته و زاراوانه دا بگیردریته وه که تا ئیستا که وتوونه ته نووسینه وه، به تایه تی ته و زاراوانه ی له کتییی فیرگه کاندای بوونه ته به رنامه ی خویندن و له دوارۆژدا به ته وای ده چه سپین. راستییه که ی ته وانه ی زاراوه ی کتییی فیرگه کانیا ناناوه کۆشه شیکی زۆریان کردوه بۆ گرتنی هه موو که لینیکی و هه رچی تواناییکی له زمانناسی و زاراوه سازیدا هه یان بوه به کاریان هیناوه، به لام دیسانه وه گومان نییه له وه دا به شیکی ته و زاراوانه پیوستیانه به گۆرین یاخود راستکرده وه هه یه.

من ده رفه تم نییه، لیشم داوانا کرئ، ته و هه موو کتییانه کۆ بکه مه وه و زاراوه کانیا ن هه لسه نگیتم، خۆ ته گه ر ته مه ش بکه م هه له ی هه یه کتییی پی راست نا کریته وه به لام به نموونه ده لیم له کتییی فیزیای پۆلی دوه می ناوه ندی له جیاتی «پته و» وشه ی «چر» به کار هاتوه. هه رچی «پته و» بۆ ماده ی یه کگرتوو دیت وه کوو به رد، ئاسن، چریش بۆ دارستان و لی ره وار و پووشه لان و زه مه ند دیت. له باتی «بارست» که خوی واتای مه به ست ده گه یه نی «بارستایی» به کارهاتوه. ته گه ر به ریکه وت دانه ری ته و کتییانه وه کوو من بیان دیتایه له ئافینستادا «ئافه نت» بۆ «وعاء» هاتوه ده هاتن له جیاتی «قاپ»، «ئافه نت» یان به کار ده هینا، چونکه وشه ی «قاپ» هه موو جۆره «وعاء» یک نا گریته وه. هه ر له و کتییانه دا «تۆپه وانه» له جیاتی «ده مه وانه» هاتوه. «تۆپه وانه» گه وره تره له «ده مه وانه». فیلینی زارکی شووشه «ده مه وانه» یه.

له کتیییکدا دیتم «روداو» له جیاتی «دیارده» هاتوه بۆ «ظاهرة». روداو «واقع، حادث» ده گه یه نی. له و کتیییه باسکراوه ی فیزیادا هاتوه ده لئ: که لینیکی خر هه یه پی ده وتریت «بیبله». جاری که لین دازراویه کی دریزه نایته بازنه. وشه ی «خر» یش بۆ شتی بارستدار ده ست ده دات وه کوو تۆپ، گاشه به رد، سیوو... که لین بارستی نییه ئنجا ته گه ر هم رسته یه به ئاگاداریی زمانزانیکی ریک خرابایه ره نگ بوو بگوترا به «کونیککی بازنه یی»

یاخود دائیرهیی. له نمونهی سازاندنی زاراو به پی مه‌به‌ست سه‌یریکی لاپه‌ره 21، 12 بکه له کتیبی «مصطلحات علمیه - القسم الثالث، بغداد 1985» له دانانی کۆری زانیاری عیراق ده‌بینیت نووسراوه:

- مغذ ثانوی Micronutrient
- مناخ موقعی Microclimate

له‌م دوو زاراو‌یه‌دا جارێکیان micro به «ثانوی» جارێکیان به «موقعی» داندراوه. بچۆوه بۆ لاپه‌ره 33، 179 ده‌بینیت به‌رانبه‌ر وشه‌ی Water logging وشه‌ی «غدق» هاتوه. ئەم نمونه‌نانه به‌لگه‌ی بابه‌تناسی و زمانزانییه.

کاری هه‌ره گ‌رنگ له زاراو‌سازیدا، دوا‌ی هه‌موو تیبینیکی و کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌ییکی و پ‌زانده‌وه به‌وه‌په‌ری لێهاتوویی و مووقلاشی و وردیینی و فره‌زانی و پاش ب‌زارده‌کردنی هه‌موو وشه‌ ساده‌کان که ده‌ست ده‌ده‌ن بۆ زاراو یاخود به‌رانبه‌ر زاراو‌ی زمانه پ‌شکه‌وتوه‌کان ده‌هه‌ستن ئنجا مامله‌ت‌کردنی ژیرانه و زانایانه و مه‌علانه و پ‌سپۆرانه‌یه له تیکبه‌ستنی وشه‌ چ به دارپ‌ژراوی چ به لیک‌دراوی چ به ئاویتیه‌ی و ده‌سته‌واژه‌یی بی. راستیه‌یه که‌ی، گ‌رنگی ئەم کاره له‌وانه‌یه مرۆف کۆمه‌ی لی بکات و نه‌وێریت به به‌رخۆی هه‌لب‌ریت چونکه هه‌تا ب‌لێی جودایه له ب‌زارده‌کردنی زاراو‌ی حازر به ده‌ست، یاخود په‌سه‌ند‌کردنی تاکه وشه بۆ زاراو. هه‌لب‌ژاردنی وشه به زاراو پ‌یویستی به دوو شت هه‌یه و به‌س:

(1) به دوا‌دا گه‌ران.

(2) هه‌ست‌کردن به سازانی وشه بۆ زاراو.

هه‌رچی دروست‌کردنی زاراو‌یه له ر‌یی تیک به‌ستنه‌وه، وێرای ئەو دوو مه‌رجه پ‌یویستی به زانیی ده‌ستووره‌کانی دارشتن و تیک به‌ستن هه‌یه. ئەو زاینه‌ش سه‌رله‌نوێ به‌ند ده‌بی به هه‌ست‌کردن به سازانی وشه له‌گه‌ل وشه، له‌گه‌ل پ‌شگر، له‌گه‌ل پ‌شگر، له‌گه‌ل پ‌شگر و پ‌شگر، له‌گه‌ل ئامراز، له‌گه‌ل پ‌شگر و پ‌شگر و ئامراز، ده‌وری پ‌ریپۆزیشن، گۆرانی تپه‌ر به تینه‌په‌ر، له‌گه‌ل وشه‌ی راگه‌یه‌نی وه‌کوو «به‌ر»، «ده‌ر»... هتد.

له‌م تیبینییه‌ی گۆرانی تپه‌ر و تینه‌په‌ر نمونه‌ی روونکه‌ره‌وه ده‌هینم. به‌زۆری بیری مرۆف بۆ ئەوه ده‌چی که کاری «بوون» له تپه‌ر‌کردندا ده‌گۆرێ به «کردن» وه‌ک که ده‌لین:

- هه‌لب‌وون - هه‌ل‌کردن،

- چاک‌بوون - چاک‌کردن،

- فل‌بوون - فل‌کردن...

که‌چی فیعلی دیکه هه‌ن له تپه‌ر‌کردنی «بوون» دا جینی «کردن» ده‌گره‌وه وه‌ک:

- تى بەربوون، تى بەردان - بەربوون، بەردان،
- تى بوون - تى بواندن

«لەبەربوون» دەبیتە «لەبەركردن» بەمەدا دیارە «بەر» لە «تى بەربوون» دا پیشگرە چونکە لە تىپەرکردندا ناییتە «تى بەركردن» وەك دیتمان بوو «تى بەردان» لەمەشدا وەكوو پیشگری بیگومان کارى کرد که دەبینین:

- هەل ھاتن دەبیتە هەل ھینان
- هەل دیران دەبیتە هەل داشتن

ئەم گۆرانەى فیعل لە تىپەر و تیننەپەردا ویتەى دیکەى ھەن وەك ئەم نمونانە:

- تى چوون - تى بردن
- کەوتن - خستن
- دەرھاتن - دەرھینان
- گەران - گیران

«چوون» دەشبیتە «ھەناردن» وەك کە بلیى: لە خۆو نەچوومە سەفەر، باوکم ھەناردمى. «رۆیشتن» چونکە نازاندرى بۆ کویتە ناییتە «بردن»، «ھەناردن». ھەرچى چوونە ئامانجەکەى ئەوسەرى مەعلوومە. رۆیشتن دەشى بییتە رواندن کە لەگەل «روان» ی واتای «شینبوون» تیکەل دەبن بەلام دەشى بەم جۆرەش تىپەر بکریت: کابرا لە خۆو نەرۆیشت، ناچار بووم دەرم کرد، بەرپیم کرد، وەدەرم نا...

«ھاتن» ناشى بییتە «ھاتاندن» چونکە ھەرەك ھاتنى مرؤف لە مرؤفەکەو دەبیت بى ئەوہى دەخلى کەسى بەسەرەوہ بى، «ھاتاندن» یش دەبى بە ھیزیکی جادوویى رووی دابى کە لە دوورەوہ بى واسیتە مرؤفەکە راکیشى. ھەرچى «ھینان» ە بابای ھینەر دەخلى ھەيە بەسەر ھاتنى کابراوہ یا بە شەخسى خۆى یان بە ھۆیىکی کاریگەر. کە بیین کارەکان لەگەل پیشگر تاقى بکەینەوہ دەبینین واتا و سروشتیان بەیەکەوہ داخوای جۆرى فیعل دەکات، بە نمونە دەلیین:

- تى چوون - تى بردن
- دەرچوون - دەربردن

به لّام له گه لّ پيشگري «وهر» ناشي بگوتري: تي وهرچوون، تي وهربردن چونكه سروشتي «وهر» له گه لّ بردن ناسازي بويه ده گوتري «تي وهردان» به لّام ههر وهك ده گوتري: هه لّ هاتن، هه لّ هيتان. دهش گوتري: تي وهرهاتن، تي وهرهيتان.

به لي گه ران تاقمه فيعليكي بهرچاو پهيدا دهبن كه به تپه رکردن، ياخود له گه لّ پيشگردا ههر جاره خو ي به كاريكي جودا ده گوريته وه. پيوسته زاراه ساز، ياخود فهره نگنوس هه له يان تيدا نه كات. لي ره دا ده سبزار كردني ته وه موو كارانه مومكين نيه.

بهشی یه کهم: وشه ی دارپژراو

وهک گوتمان وشه ی دارپژراو ئه و وشه یه یه که له وشه ییکی سه ربه خو و له زیادی ئه و تو پیک هاتی که سه ربه خو و اتا نه به خشیت، به نمونه ده لیین:

- هفت - هفتوو،
- چل - چله،
- کار - کارا،
- شیت - شیتی.

ئهم وشانه هه موویان له وشه ییک و تاکه یه ک دهنگی زیاد که پاشگره پیک هاتوون. له م بابه ته نمونه ی زورمان هه یه وه کوو:

- قژ - قژن،
- جل - جلک،
- کولک - کولکن،
- ناز - نازک.

که ده لیم تاکه یه ک دهنگ به پاشگر هاتوه ئاگادارم له وه ی که له هه ندی وشه دا وه کوو: قژن، نازک، کولکن - قورسکردنیک دیته نیوان کوتایی وشه و ئه و پاشگرانه که له عه ره بیدا «کسرة مختلصة» ی پی ده لیین. زور له زمانه وانان ئهم قورسکردنه به فونیم داده نین. من له نووسینی دیکه مدا به درپژی له سه ر ئهم قورسکردنه م نووسیوه، لیره دا هه ر ئه وه نده ده لیم هاتنی ئه و قورسکردنه بو تاکه مه به سستی پیکه وه هاتنی فونیمه کانه، هه ر که لزووم به و نه بوو نایه ته ناو وشه، که هه ش بوو ئه گه ر لزووم نه ما هه لده ستی. به نمونه، ده گوتری «شیلیم»، لیره دا قورسکردن له نیوان «ل، م» هه یه به لام که گوته «شیلمه که» یاخود «شیلیم کری» قورساییه که هه لده ستی. که گوته «شیلیمان کری» قورساییه که دیته وه... لیره دا چی دیکه له سه ر ئهم باسه نارووم.

له به راییه وشه ی دهنگی «ب» ناوی کارا دروست ده کات وه کوو: بکوژ، بخو، زور بلی... له ناو وشه دا تاکه دهنگی ناوگر دیت وه کوو: پشکووتن - پشکاوتن، بزووتن - بزاووتن، گنج - گرنج، قژ - قرژ، بووردن - بواردن، ژمران - ژماردن، که به دوا دا بگه رپین سه دان وشه ی ئه و تو ده دوزینه وه به لی زیاد کردنی تاکه دهنگ بوونه ته دارپژراو.

لیره دا پیوسته تیبینی ئهوه بکهین که هاتنی دهنگ، چهندیکی بی، بۆ سه رهتا یاخود کۆتایی و ناوهندی وشه به مهرجی گۆرینی واتا به پیشگر و ناوگر و پاشگر دهژمیردری. با ئه وهش بلیم که من له ژیر سه رهناوی «دارپژراو» دا بۆ شیکردنهوهی به شیکری زاراوهکان دهچم ناچار دهیم له زۆر باردا نمونه له غهیری دارپژراویش بهینمهوه چونکه «واتاکیشه کی - تداعي المعاني» یاخود بهرژه وهندیکی باسه که گهلێک جارن ئه و داخوازییه ده کات.

ئه و زیادیهی له گهل وشه دا «دارپژراو» دروست ده کات له وانهیه پیشگر، پاشگر، ناوگر بیت ههروهک دهشی پیشگر و پاشگر بیت وه یاخود پیشگر و ناوگر بیت... به نمونه:

- «ههلدانهوه» - پیشگر و پاشگر
- «راپسکاوتن» - پیشگر و ناوگر
- «قرژال» - ناوگر و پاشگر - به زیادکردنی «ر» ی ناوگر و «ال» ی پاشگر.

ئه و زیادیهی پیمان دهلین نیشانه، وه کوو «د» ی کاری ئاینده «دهخۆم، دهروم...» و کاری رابردووی بهردهوام «دهمدیت» و «هکهی» تهعریف و «ان» ی کۆکردن و بزویتی «ه» به دوا ناوی ئیشارهت بۆکراو «ئه م پیاوه» ههچیان وشه ی دارپژراو دروست ناکهن چونکه ههرجی «د» ی ئایندهیه به شیکری کاره کهیه، ئه وانی دیکهش تیکهل به ته کوینی وشه نابن و واتای ناگۆرن. ئنجا ئه گهر خویتهر یاخود نووسهر هه بی جۆریکی دیکه بیر بکاتهوه له وهدا بیرورامان لیکدی ده ترازی، به لام هه ر چۆنیک بی جودایی بیرورا کار ناکاته سه ر زاراوه سازی.

زیادی ههیه له دوو دهنگ پیک دیت و ههیه له پتریش وه کوو:

- پهست - پهستهک،
- پیاو - پیاوه تی،
- کورد - کوردایه تی،
- ترس - ترساندن، ترسنۆک...هتد.

وشه له کوردیدا پهیدا بوه هه مووی هه ر زیادیه بی ئه وهی له دهقی ئیستا کهیدا وشه ی سه ره به خوی تیدا بدیتری وه کوو «تیکهل» به واتای «مرکب». له ته ک ئه ودا «پیکهل» که به ته نی بیت «مساوی» ده به خشیت. ده لئی: ئه م دوو کۆمه له گهنمه پیکهل. له بنه ره تا «پیکهل پیک» بوه، ئیستا کهش ئه م دهقه ی به کار دیت به لام «پیکهل» جیی خوی کردۆته وه بۆ «مساوی». له کیمیا دا «مرکب» و «مزیح» ههیه. «تیکهل» بۆ «مزیح» له باره وه ک که له سه ره وه نووسیم. هه رچی «مرکب» ه «لینکدراو» ههلده گریت چونکه له کوردیدا ده گوتری: لم و چه وه که لیک بده. دواتر تووشی «تیکهل پیکهل» ده بینه وه.

هەر له بابەتی ئەم دوو وشە «پیکەل» و «تیکەل»، دوو وشە «پێ هەلا» و «پێ دا» - رەنگە بنووسری «پێهەلا، پێدا» باشتەر بیت- بوونەتە وشە فەرھەنگی وە کە یەکیک بلی: جۆگە و جۆگە رۆیشتەم، برادەرە کەشی بپرسی: پێهەلا، یان پێدا؟ واتە سەرەژوور یان سەرەژێر.

رێکەوتیکی بەختیارانە یە کە پیشیان رێژە یە کە گورجوگۆلیان لە پیشگر و کار بۆ رەوا کردوین کە گوتیانە: پێخەف، رایەخ، لیزان، تیگوشی، هەلکەوت، دابەستە، هەلاتە، پێخۆر، هەلپیتوو، رایەر... هەر لە هەمان بوارە وە لەو تەسە قافەت گەشە ی کردووە: پینووس، پیناس، لیخۆر... دارپێژان ئنجا ئەگەر لە پینووستا پەرە بەم دەستوورە بدەین و بلیین: «پێپر» بۆ هەرچی برنە ی، دوور نابینم «پێمەرە» لە «پێپر» وە هاتبێ.

- پینووت: بۆ هەرچی بسووتینی نە ک بسووتی.
- هەلمز: بۆ «مصاص»
- راهین: بۆ «مدرب»
- پێخست: بۆ «الە الھدم»
- داسە پین: «فارض الرأی، متعنت»
- وەرگر: متلقي، متسلم

شتیکی دەستووریمان کردووە کە میلەتە پیشکەوتووە کان گەلیک بە و لاترە وە بەرە و وشە رۆنان و زاراوە سازی رۆیشتوون.

وشە «فروسمان» چاوی تینە پەرە بە واتای «سیحر لیکران، دوعا لی خویندران» دیت. دەگوتری: خۆ ئەو زەویە لێی نە فروسماوە هیچ سالیکی دەغڵ نەهینێ. بەر لە 12 سالیکی ئەم وشە یەم لە کۆری زانیاری کورد باس کرد لای برادەرەن. مامۆستایە کە فەرھەنگنوس نە ییستوو پێشتر بیخاتە فەرھەنگە کە یە وە. خوالیخۆشیبوو مامۆستا زەبیحی بی دەنگ بوو. دوا ی دوو سالیکی بۆ وشە کە چۆ و گوتی: بە پرسیار لە بالە کە تیبانم بیست دەلین «فلیسمان». لە لاپەرە 444 ی گۆفارە کە ی کۆر بە رانەر «الایحاء» نووسراوە «تی فروسماندن» چوکلە ی سەر «و» کە زیادە.

من وەها دیتە بەر هەستی زمان-ئاشنا ییمە وە کە چ بەرھەلستیک نە یینم لە وەدا «فروسماو» لە بری «مسحور» بی. بە قیاس بلیین «تی فروسماو» بۆ ئەو کە سە ی کە «ایحاء داخلی» بۆ ناو دەروونی کرابی. ئەو بابایە ش کە «موحی» بی پێی بگوتری «تی فروسم» یاخود «تی فروسمە». تیبەری کارە کە «فروسماندن» ه وە ک کە بلیی: ئەم شووشە یەم فروسماندووە ناشکی. کابرای پەندیار گویگرە کانی بە چاوبەستە کێ فروسماند.

دوو وشە هەن لە نیو وەرزیژان گەلیک بە کار دیت: «داشۆران» و «داخوران». داشۆران بۆ «انجراف التربة، تعریة» دەست دەدات. دەلیی: بە و باران و رەھیلە لایە کە زەویە کەم داشۆرا. داخوران پڕ بە پێستی «تاکل» ه.

ئنجا ئەگەر کۆمە نە کە یین لە بە کارهینانی دەستوورە کانی رێزمان و بە قیاس لە وشە ی ئەوتۆی بلیین «داشۆر، داخور» بۆ ئەو مادانە یاخود ئەو باران و فرتە نە یە ی داشۆران و داخوران پەیدا دە کەن مافی زاراوە سازی

رہوامان بہ کار ہیناوه۔ ہر وہک بہ قیاس لہ «شورہک» کہ بہ زہویہک دلین خیرا دابشورئ، دہتوانین بلین «خورہک» بؤ زہویہک یان ماددہیہک خیرا دابخورئ۔ کہ سہرنج لہ وشہکانی: زہمہند، رہہند، زوروزہبہند، گہزہند، سہرہند... رادہگرم دلہ بؤ ئہوہ دەچی «خہرہند» لہ «خورہند» ہوہ خرابیتہ سہرکیشی ئہو تاقمہ وشانہ چونکہ لہم جیہانہدا نمونہبہک نیہ بہقہد خہرہندہکانی رہواندز داخوران نیشان بدات۔

دوو پریپوزیشنی «بہ، بی» لہ داہینانی ہندئ وشہ دور دەبین: یہ کہمیان بؤ ئہریتییہ و دوہمیان بؤ نہریتییہ دەگوتری: بہدین، بہسام، بہجیورئ، بہلہز، بہسہر (بیوانی بہسہر) بہنامووس... دہش بگوتری: بیدین، بیپارہ، بیکہسی، بیکار، بیوہخت...

وہک دیارہ ہر دووکیان لہ گہل ہموو جوہ ناودا دەگونجین چ ناوی مہعنا بیت و چ ناوی ماددہ و چ ناوی کات و جینگا بیت، لہ ئاکامدا ئاوہلناو (صفہ) پیک دەہینن ہر بویہیشہ لہ گہل ئاوہلناودا نایہن۔ مہگہر لہ باری تایہتیدا کہ بہدہگمہن ہلڈہگری بگوتری: ئم شارہ ہہزارہ بی پارہدارہ۔ لیڑہشدا راستیہ کہی ناویک قرتاوہ، دہبوو بگوتری «بی مروی پارہدار»، کہ لہ گہل ئاوہلناودا نایہن بہولاتہریقہوہ لہ گہل ئاولکاردا نایہن، دہبی بزائین ناویک دہلالہتی کاتی ہہبی نابیتہ ئاوہلکار ہہتا لہ رستہدا لایہنی کاتی بہ مہبہست دەگیری۔ کہ دلین: «بہہار خوہ» وہک ئہوہیہ گوتیتیمان «بہرد رۛقہ». بہہار و بہرد لہو دوو رستہیہدا وہکوو یہکدی ناون۔ کہ دلین: «بہہارئ دەچمہ سہفہر»، لیڑہدا «بہہار» بوو بہ ئاوہلکار۔ دہتوانیت بلیت «سالی بی بہہار ہیچ نایہنیت» بہلام ناشی بگوتری «سالی بی بہہارئ»۔

لہ رووی زاراوہسازییہوہ پریپوزیشنی «بی» لہ واتادا بہرانہر ئامرازی نہفی a دہوہستیت کہ لہ بہرایی وشہی ئینگلیزیدا دیت وہک: asexual. زور بہ سہیری ئم a یہ کہ لہ ئاقیستاشدا بؤ نہفی ہاتوہ وہک لہ ناوی «مانگی ئمرداد- ئمہریتات» دا ئم «ئہ» یہ بؤ نہفیہ و واتای ناوہ کہ «نہ- مردہنی- بی مردن- خالد» دہبہخشیت، لہ عہرہبیشدا «ہمزہ الإسقاط» کہ لہ بہرایی ہندئ فیعلی «باب الأفعال» دیت بؤ نہفیہ وہک: أَعذر- أسقط العذر، یاخود أفسس- أصبح بلافلس۔

بہہمہحال زمان زور لایہنی پہنامی ہہیہ۔ ئہگہر «بی» بہ ریکہوت لہ گہل «نہ» یان «نا» ی نہفی تیک نہگیریسن بہ ئاسانی «صفہ» ی نہرئ دروست دەکات۔ پریپوزیشنی «بہ» ش لہ لای خوہوہ بہ راشکاو ی «صفہ» ی «ئہرئ» دروست دەکات۔ پریپوزیشنی «لہ» ناوانوہ وشہی داریزراو بہدہستہوہ دەدات وہک: لہبار، لہگوین، لہشہر، لہسہر، لہکڑ، لہپاش... پیویستہ پہنابردن بؤ ئم «لہ» یہ بہ تہقیہ و ئاگاداری بی چونکہ بواری بہکارہینانی لہ دارشتنی وشہ بہرتہسکہ و بہ مہعلانی نہبی زہفہری پی نابدردئ، مہبہستیش لیڑہدا بہکارہینانی عادہتی و ریزمانی نیہ و مہبہس زاراوہسازییہ۔ ئہمیش ئاوہلناو پیک دہہنیت۔

نیشانہی «نہ - نا» شیکردنہوہیان دەویت۔ واتای سلبی «نہ» بہہیزترہ تا «نا». کہ بین لہ گہل کاردا تاقیبان بکہینہوہ لہ دوو خالی گرنگدا «نہ» لہ رووی ہیزہوہ بہسہر «نا» دا رادہشکی: یہ کیکیان ئہوہیہ کہ «نہ» واتای نہی رادہگہیہنی «نہکہی، نہکہن، نہکہین...» کہ دہزائین نہی بہہیزترہ لہ نہفی۔ خالی دوہم ئہوہیہ کہ «نہ» لہ نہفیدا بؤ رابدوو بہکاردیت وہک کہ دەگوتری: نہرؤیشیت، نہرؤیشتوہ، نہرؤیشتبوو، نہدہرؤیشیت۔ کہ نہفی روودانی رابدوو دہکہین ہیژی «یقین» لہ قسہماندا شک دہبہین چونکہ رابدوو جی گومان نیہ و دہقی گرتوہ ئہگہر بہرہلست لی بگہرئ لہوانہیہ بہراستی بیزائین۔ ہہرچی ئایندہیہ کہ «نا» ی

بۆ به کار دیت له گوماندايه. که دهلیت: «دارا ناچیتته سه فەر». له وانه یه سه فەر بکات. که گوت «دوتنی نه باری» له وانه یه به ته وای راست بکهیت و نه باری بی.

ئه مجار «نه» و «نا» له گه ل غهیری «فیعل» دا تاقی ده که یه وه و ده بین له هه موو ئه و وشانه دا که «نه، نا» قبول ده که ن، هیزی «نه» تیناندا پتره له هی «نا». به نموونه: ناخۆش - نهخۆش، ناپیاو - نه پیاو. سه ره رای ئه م تیبینانه، «نه» بارته قای ناو و پیشگر و پریپوزیشن ده توانی ناوی کارای داریتراو دروست بکات وه ک که بلین: نهخۆر، نهزان، نهزۆک، نه بهز، نه بیست. له مانه دا «نه» وشه ی دروست کرد پیکه لپیک بی له گه ل: نانخۆر، لیزان، پینخۆر... «نا» ئه م ره فتاره ی پی ناکری. له بهر تیشکی ئه م تیبینانه دا ده توانین به هوی «نا، نه» زاراهه دابریژین.

له وشه ی «نه زۆک» ده توانین ده رسیک وهر بگرین:

وشه ی «نه زاو» ئه وه به دهسته وه ده دات که مینه یه ک جارئ نه زاوه. «نه زۆک» وه ها راده گه یه نی که مینه یه ک هه رگیز نازی. له مه وه دیاره ریژه ی «نه زۆک» سیفته ی هه میشه یی پیوه یه. هه ر له م وشه وه «گرینۆک، ترسنۆک، قرچۆک، بیژۆک، قریۆک، له رزۆک...» به بیردا دینه وه که ئه وانیش سیفته ی به رده وام راده گه یه نن. هه رچه ند ئه م وشانه تیکرایان سیفته ته ناپه سه نده کان ده لینه وه به لام وشه هه یه وه ک «سه رۆک» په سه ندایه تی پیوه بی. ئنجا چه ند جی خویه تی بگوتری «سه رۆک کۆمار» و «سه ره ک وه زیر» چونکه یه که میان بۆ ماوه ی چه ند سالیک به پی یاسا هه میشه ییه، دوه میان له وانه یه هه فته یه ک به رده وام بی.

که واته له ری قیاسه وه بۆمان هه یه «صفة» ی هه میشه یی له و ریژه وه وهر بگرین به ره چاو کردنی ئه و مه رجانیه ی له زاراهه سازیدا به هه ند هه لده گیرین ره نگه ریمان هه بی «سووتۆک» وهر گرین به واتای شتیک هه میشه له سووتاندا بی. ده لین «رۆز سووتۆکه». که بمانه وی بلین رۆز هه میشه ده توانی شت بسووتینی، ده لین: «رۆز سووتینۆکه». دوو وشه ی «فرۆک» و «گه رۆک» بۆ ته یاره و ئۆتۆمۆبیل به پی ئه م ده ستووره ش په سه نده چونکه قابیلیه تی فرین و گه رانیان هه میشه تیدا یه. ئه گه ره مه کینه ییک له وانه بی هه میشه شت بمزی پی ده لین «مژۆک». ره نگه «به رۆک» له وه وه هاتی که هه میشه ره وه رووی خه لقه. قه پانیک که یه ک دوو کیلو تیببات «دزۆک» ی بۆ باشه. ئه گه ره تازه عه یبه که ی لی په یدا بووی ده لین قه پانه که دزه، دز بوه.

له کۆنه وه زاراهه ی «له رزۆک» بۆ که سیکه له بهر پیری بله رزی. وه ها ده بی له زویکه وه ده ست یاخود سه ر له رزۆک ده بیت به لام پیوسته له رزینه که هه میشه یی بیت. وشه ی «گه رۆک» که بۆ ئۆتۆمۆبیل رویشته به یه کیک ده گوترا زۆر بگه ریته و هه ر ساته لای که سیک یاخود له مالیک بیت. «پسۆک» به داویک ده گوتری هه میشه ئاماده ی پسان بیت. «قرچۆک» یه کیکه ره زیلی تیدا ئاشکرا بیت و لی بوویته خو. «حه زۆک» که سیکه پیوه ی دیار بی چه زی له شتانه.

وشه ی «خه مۆکی» که واتای خه فته خواردنی هه میشه یی راده گه یه نی نه ختیک ریژه ره (شاذ) بوه که «ی» ی نیه ته ی وه پال دراوه. خه م وه کوو چه ز ناوی مه عنایه که چی «حه زۆک» یه که سه ره بوو به ئاوه لئاو و پیوستی به «ی» نیه ته نه بوو. سووتان و دزین و له رزین و گه رانیس ناوی مه عنان و یه که سه ریش بوونه ته صفه له و ریژه یه دا. ده گوتری خه فۆک، ناگوتری خه مۆک.

وشەى «نەخەندەم» بۇ يەككە بە دەگمەن پېئىكەنى، بگرە گەشايى پېئو ديار نابى. دەشى ئەم وشەيە بە پېئى مەبەست بە كار بېت وەك ئەوەى كە بتەوئ بلىئى: غەيرى مرؤ ھەموو گيانلەبەرىك نەخەندەم، بە واتاى نەبوونى پېئىكەنىن لاي. دەشتوانى بلىئى: بارى ئاشتىي جىھانى نەخەندەم، واتە گرژە و كرژە. بە پېئى دەستور «خەندەم» بۇ گەشايى و فەرەحنايى دەست دەدات.

پەندىكى پېئىشان ھەيە، رەنگە خەرىك بى لە بېران بچىتەو دەلى: «ماستى ئەزموو لە نەزموو چاكرە» بە واتاى تاقىكرايەو و تاقىنەكرايەو. دەتوانىن بە شتىك «قابل للتجربة» بى بلىئىن: «بەرئەزموون». ئەوەى كە تاقى نەكرابىتەو و ئەوەى مومكىن نەبى تاقى بكرىتەو «نەزموو» ى بۇ دەست دەدات.

ئەستېرەى گەرؤك ديارە چىيە. ئەستېرەكانى كە نابزوون «نەگەر» يان بۇ چاكە. شتىكى مردوو ياخود زىندوو كە «غېر قابل للتعميم» بى «نەخەس» ى لى دىت. بۇ تەعميم بەلاى منەو ھەر دوو وشەى «نەزؤكاندن»، «خەساندن» ى لى رەوايە. خەساندن ھەرچەند لە بنەرەتدا بۇ نېرە بەلام عەرەب دەلى «من باب التغليب» بۇ مېيەش دەسازى. ئىستا زؤر جاران بە «معلمة» دەلىن مامؤستا. نەزؤكاندنېش بە «تغليب» بۇ نېرە دەروات گەردانىشى «نەزؤكاندى، دەينەزؤكىنى، بېنەزؤكىنە- نەزؤكا، دەنەزؤكى، بنەزؤكى...» يە وەكوو فىعلەكانى «مطاوعة» و بەرەى «اندن». داوتر باسى «مطاوعة» و پاشگرى «اندن» دىت.

رەوادىتنى «نەزؤكاندن» گەلىك سىنايىترە لە رەوا دىتنى «ئەرى و نەرى» بۇ «موجب و منفي» چونكە لە زؤر باردا «ئەرى» بۇ نەفيە وەك كە يەكك بلى: حەمە بەلايىكى گەرە بەسەر گەرەكى خۇياندا دىتى، لە وەلامدا پېئى بلىنەو، ئەرى؟ واتەكەى: وەهاى پى دەكرى؟ لە گەل ئەمەشدا ئەرىتى و نەرىتى كەلىنى بۇ گرتووين. خۇ ئەگەر «ئايەتى و نايەتى» بوونايە لەبارتر دەبوون ئەوسا «ئاياندن و ناياندن» بۇ «ايجاب و نفي» لە گەرداندا سووديان لى وەرەگىرا. دەستورى «نفي النفي» كە لە ئىنگلىزىدا Negation of negation ى پى دەلىن لە كوردىدا «ئاياندن ناياندن» ى پى دەگوترا. بۇ «مثبت و منفي» بە پېئى دەستورى زمانەكەمان لە تىنەپەرەكەى ئاياندن و ناياندن وەرەگرىن و دەلىن: «ئايو نايو» ھەر وەك كە لە «سووتاندى» «سووتاو» وەرەگرىن نەك سووتاندرارو.

وشەى «نەيار» بە واتاى كۆننەى خۆيەو دەشى بۇ ماددەيەك بەكار بى كە حەز بە ماددەيەكى دىكە ناكە وەك كە زەيت و چەورايى تىكەل بە ئو نابن: رۆن نەيارە لە گەل ئو. ئاسن نەيارە لە گەل ھايدؤجىن. «نە» وەك لەو نمونانە خۇ دەنوينى كەرەستەيىكى زىدە چالاكى زمانى كوردىيە لە مەيدانى خۇيدا. لېرەدا رى نىيە بە ھەموو وشەيىكى تاقى بكامەو، دواترىش دىتەو پېئىشان، ئەوئەندە دەلىم سوود وەرگرتن لەم وشەيە سنوورى ديارى نىيە. لە نمونەدا بەبىر خوينەر دەھىنمەو كە دەگوترى ئو پالەپەستؤ ھەلناگرى بە ئاسانى دەشى «نەپەست» ى بۇ بەكار بېت. ئو نەپەستە. ھەركاتىك گەيىشتىنە زاراوہ دانان و لېژنەى بۇ رىك خرا، بە ھەموو بارىكىدا تاقى دەكەينەو. «نا» ش بەش بەحالى خۇى كەرەستەيىكى داھىنەرە. بە زؤرىش وشەى نايو «نەرىتى» لە وەسف دروست دەكات كە بشى وەسفەكە تىيدا بەردەوام نەبىت: ناساز، ناخۇش، نالەبار، ناحەز، ناتارام، ناكام، نارىك... ھەموويان لەوانەن بارىان بگورى. كە دەلىن «ناكەس» لە وشەى «كەس» مەبەستمان خەلق نىيە بەلكو مەبەستمان ئەو وەسفەيە كە لە «كەس» دا رەچاو دەكرىت و دەيكاتە وەسف. حاجى قادر دەلى:

ھەر كەسىكى كەسە
ناكەس نىيە ئەلفىكى بەسە

كەسى يەكەم ناو ھى دوھم و سىيەم ئاۋەلناون.

ۋشەى «ساز» ئاۋەلناو دەيىتە «ناساز» بەلام «ساز» دەيىتە فيعل و دەكرىتە: سازا، دەسازى، سازاندى. لە
«ساز» ى فيعل «نەساز» پەيدا دەيىت ۋەكوو «نەخۆر» و «نەبيست».

«رەوا» بە واتاى «مشروع، حلال» دىت. نارەوا دژى رەوايە، كە دەكاتە حەرام. دەشى دەستورى «ئاندىن» يان
بۇ بەكار بەيىنن و بلىين «رەواندىن، نەرەواندىن» لە گەرداندا دەلىين: دەرەويتى، نارەويتى. دەشكرى بىنە
«رەواياندىن، نارەواياندىن» بە واتاى «تھليل، تھريم».

گەلىك جاران نووسەرى كورد پەكى لەسەر ۋشەيىك دەكەويت بۇ ئەۋەى نەگونجان و نەسازانى شتىك لە
شوتىتىك ياخود بۇ كاريك نىشان بدات. ھىچ دوودلى ناۋى ۋشەى «ناجۆر» كە بە ئىنگلىزى Unfit لە جىگەدا
بەكار دەھىنن، ھەتا بلىين بۇ ئەۋ واتايە لەبارە. دەلىين: ئەم قوماشە بۇ پەجامە ناجۆرە... تايەى گەورە بۇ ئۆتۆمبىلى
بچووك ناجۆرە. بورغۈە كە ناجۆر دەرچوو... ناقۇلا، ھەرچەند ۋشە بىنجىيە كەى توركيە، بەلاى خۇمانەۋە بۇتە
كوردى و لە جىي «غىر مناسب» ياخود بە واتاى شتىكى ئىشى پى راپەرئىرى بەلام جوان نەپى، دەست دەدات.
لەم واتايەدا ناقۇلا زاراۋە نىيە بەلام دەشى بەبىردا بىتەۋە بە زاراۋە بۇ جىي لەبار. ۋشەيەك ھەيە بايەخدارە،
دەشى ھۆش لىي بىلىسكى، دەلىين: فلانە كەس «لاشەرە» ە. رەنگە ھۆشى بە پەلە وابزانى «لا» يە عەرەبىيە بە
واتاى «نا» كەچى بە واتاى «رۆخ» و «تەرەف» ھاتو، ۋەك «لارى» دەلىين: ھاتە لام. لە كرمانجى سەروو
«لال» بە كاردىت. «لاشەر» بۇ «عدو الحرب» زۆر سازە.

دوو ۋشەى «بەر»، «دەر» دەشى ۋەكوو پىشگر لەگەل ۋشەى سەربەخۇدا داپرئىراۋ دروست بىكەين. «بەر» لە
بىنەرەتدا «دىۋى پىشەۋە»، «لاى پىشەۋە» رادەگەيەنى. بەلام لە بەكارھىناندا ۋەكوو گەلىك ۋشەى دىكە
ۋاتاگۆرى دەكات. زاراۋەى جلدروان ھەيە دەلىين: «بەرۋىشت». ۋشەى «بەرەلا» كە كورتەى «بەرەلدراۋ»، ە،
ئەم «بەر» ە تىيدا كەمىك واتاى گۆراۋە بەلام تامەكەى ھەر پىئو ەماۋە.

يەكىك لە بەكارھىنانە بەبىرشتەكەى «بەر» ئەۋەيە كە ۋشەى داپرئىراۋ ۋەلاى «مفعولية» ۋە دەبات ۋەك:
بەرپرس، بەركوت، بەركول، بەربانگ، بەردەست، بەرھەست، بەرچاۋ، بەربار، بەرتاۋ، بەرشەق... بەلام ۋەھاش
دەبى ۋشەى كارا دروست دەكات ۋەك: بەرھەلىست، بەرگر، بەرمال.

چ مانىيىك نىيە لەۋەدا «بەرترس» بۇ شتىك بى كە ترسى زەرەرمەندبوون ياخود گەزەندىتنى لى بىكرى ۋەك
كە بلىين: زىندەمال بەرترسى مەرگە. خەرمانى نىك پوۋشەن بەرترسى سووتانە. دەشى بلىين: ئەم ۋلاتە تا
سنورى كۆيى بەرھىزى مەنە.

«تەك»، «بەرتەك» بۇ «فعل» و «رد فعل» لەبارە ۋەك بلىين: تەكى بۇ ھىنا، بەرتەكى دايەۋە. بەرتەكى
گەلى زۆرلىكراۋ خەباتە.

«به‌رین» له «به‌ر» هوه هاتوه به‌لام پیشگر نییه چونکه خۆی پاشگری به دواوه‌یه. هه‌روه‌هاش به‌ره‌ی زینی و‌لاخ. و‌بازنم «به‌ریان» ی شیناورد جوړیکی به‌کاره‌یتانی «به‌ر» ه له واتای ناودا نه‌ک پیشگر. «به‌رچنه» له «به‌ر» به واتای «نمر» هوه هاتوه. نه‌ک «به‌ر» ی به واتای پیشگر. «به‌رته‌سک» یش به واتای مه‌ودا ته‌سکه. ده‌شی بلیین ته‌و مه‌زرایه به‌رخولی می‌گه‌له‌که‌ی ئیمه‌یه، وه‌ک به‌رخۆریه‌تی. له پیمه‌ره‌کاریدا زاراوه‌ی «به‌رکه‌ندکردن» هه‌یه. لیره‌دا «به‌ر» پیشگر نییه. به واتای «پیش» هاتوه. ره‌نگه‌ خوینده‌واری ته‌م رۆژگاره نه‌زانئ «به‌رکه‌ندکردن» چیه. نه‌خویندوو به‌هۆی خه‌ریکبوونه‌وه به‌رکه‌ندی دۆزییه‌وه. وه‌ک که‌ پ‌سپۆری زاراوه‌ی پ‌نی نابات.

له‌ بواری «زاراوه‌ی پ‌وانه» دا ده‌لیم ریم نییه هه‌موو ته‌و وشانه به‌ینمه‌وه که «به‌ر» تیاندای پیشگره. چ بو دارپ‌ژراو بیت و چ بو لیکدراو و ئاویتته بی. چونکه ته‌گه‌ر وه‌ها بکه‌م له‌به‌ر زۆریی ژماره‌ی ته‌و وشانه‌ی پیشگر و پاشگر و پاشگریان هه‌یه به‌ دره‌نگه‌وه له‌ نووسینه‌که‌م ده‌بمه‌وه. به‌شیک‌ی به‌رچاویش له‌و وشانه بو زاراوه‌ ده‌ست ناده‌ن، هیندیکیشیان «به‌ر» تیاندای پیشگر نییه و وشه‌که‌ی کردۆته لیکدراو نه‌ک دارپ‌ژراو.

که‌ ده‌لین: به‌ره‌ومال، به‌ره‌ودئ، به‌ره‌وشاخ... به واتای ره‌وه‌ مال و دئ و شاخه که‌ ناییتته پیشگر. عه‌ش‌ره‌ت هه‌ن ده‌لین: به‌ره‌ومال، به‌ره‌وشاخ له‌ میاندا به‌ره‌مال و به‌ره‌شاخه. راستیه‌که‌ی «به‌ره‌ومال» جۆشی به «به‌ر» و «ه» خواردوه تا ته‌گه‌ر پیشگریش نه‌بی له واتای «به‌ره‌مال، شاخ» ی ترازاندوه. ئیستا که‌ ته‌م «به‌ره‌و» ه‌ نزیکه له واتای pro ی ئینگلیزی وه‌ک که‌ ده‌لین Pronoun مه‌به‌ستمان «به‌ره‌و به‌شی ناو- به‌ره‌و ناو» ه که‌ هه‌زار هینده‌ی راناو په‌سه‌ندتره.

به‌رای، به‌رودوا، به‌ره‌به‌ره له‌ هه‌چیاندا «به‌ر» پیشگر نییه. به‌ره‌نگار، که‌رتی سه‌ره‌کی تیدا روون نییه تا بزانی «به‌ر» چ ده‌وری هه‌یه. به‌هه‌مه‌حال ته‌ویش و به‌ره‌مه‌شکه و هی دیکه‌ش هه‌ن، له‌به‌ر هۆی جودا جودا بریاریان له‌سه‌ر نادرئ. «مصباح‌ال‌دیوان» به‌ری به‌ شیوه‌ییکی بپیشینه له‌ کاره‌یناوه که‌ ده‌لینت: «ده‌بزانه چ شیرینه که‌ رووح بیتته‌وه به‌ر به‌ر».

لیره‌دا «به‌ر» ی به‌که‌م پیشگره چونکه ناشی ناو بیت و سه‌ره‌له‌نوی خۆی به‌ دوا خۆیدا به‌ینیتته‌وه. خه‌لق ده‌لین: «رووحی دیتته‌وه به‌ر» یاخود: «رووحی به‌ به‌ر دیتته‌وه». له‌ شیعری «مصباح‌ال‌دیوان» دا، «به‌ر» ی دوهم ته‌وه‌یه که‌ خه‌لق ده‌لین به واتای له‌ش. ده‌لئ: جلکم له‌به‌ر کرد، ده‌شلیی جلکم کرده به‌رم. ده‌لئ: شیعرم له‌بر کرد، به‌لام نالیی شیعرم کرده به‌رم. به‌کاره‌یتانی جودای دیکه‌ش هه‌یه لزووم نابینم دریزه‌ی پ‌ی بده‌م.

ره‌نگه‌ ته‌گه‌ر ده‌سته‌ییکی له‌ زمانه‌وانی لیهاتوو بۆی کو بینه‌وه بتوانن بریار بدن له‌سه‌ر هیندی که‌ ته‌گه‌ر «به‌ر» له‌ به‌رای و شه‌ی دیکه‌دا شیوه‌ی پیشگری پیوه نه‌بوو وشه‌ دروست کراوه‌که‌ لیکدراو بی نه‌ک دارپ‌ژراو. له‌ لایه‌ن فه‌ره‌ه‌نگه‌وه ده‌بی بریار بدرئ له‌سه‌ر واتای «به‌ر» که‌ وشه‌ییکی سه‌ره‌خۆ بی چونکه واتاگۆری ده‌کات. لیره‌دا من به‌رپر‌سیاری ته‌و لیکدانه‌وه‌یه نیم چونکه پیوه‌ندی به‌ زاراوه‌ی پ‌وانه‌وه نییه، جگه له‌وه‌ی که‌ ساغکردنه‌وه‌که‌ی کیشه‌که‌ش درپ‌ژخایینه. له‌ تاک تاکی وشه‌دا که «به‌ر» به‌ سه‌ره‌خۆبی به‌شداری له‌ پیکه‌یتانی کرد دیاره لیکدراو دروست ده‌بی ماده‌م وشه‌که‌ی دیکه سه‌ره‌خۆ بی.

لەم درێژە پێدانه مەبەستم ئەوێه سەرنجی خوێنەر لە هەموو لایەكەوه بۆ وشەى «بەر» رابكێشم بەلكوو ئەو لە من باشتر بتوانى زاراوى لى ساز بدات. لە سروشتى «بەر» هە بۆ زاراوه برۆم پيشنيازى چەند وشەيىك دەكەم كە بە قياس لە وشەى دارپژراو خو بۆ بەدەستهوه دەدەن.

دەلێن: ئەم شتە «بەرەست»ە بە واتاى مەحسووسە. لەم بوارهوه بۆ وشەكان دەرۆم:

- (1) بەرپين: قابل للرؤية
- (2) بەرچيژ: قابل للذوق
- (3) بەرپين: قابل للشم
- (4) بەرگوت: قابل للنطق به
- (5) بەرتين: ضمن دائرة الحرارة: زهوى بەرتينى رۆژە
- (6) بەرتاوا: منطقة نفوذ. ئەم وڵاتە بەرتاوى دراوسينكەيەتى
- (7) بەركيش: ضمن جاذبة. مانگ بەركيشى ئەرزە
- (8) بەرسەنگ: قابل للوزن
- (9) بەرزانست: قابل لفهمه او علمه
- (10) بەرزى: قابل للاخصاب - «شفتەزى» جفتەزىيە كە لە سالىكدا دوو جار بزىت.
- (11) بەرگوش: قابل للعصر
- (12) بەرپەست: قابل للانصغاط. ئاو بەرپەست نيبە
- (13) بەرتوانا: قابل للسيطرة عليه
- (14) بەرتوان: قابل للصهر او الانصهار
- (15) بەرپيچ: قابل للطبي
- (16) بەربر: قابل للقطع
- (17) بەرمز: قابل للامتصاص
- (18) بەرمەرگ: قابل للموت Mortal
- (19) بەرکەل: بە نينگوونىك دەلین گەيشتيبیتە تەمەنىك كەل لىي بيت
- (20) بەر بەران: بە شەكەمىيەكى بەران قبول بكات دەگوترى
- (21) بەرسەم: قابل للخرق: مەلىك هەيە ناوى «كەندەسمە» يە. نەم گوت «بەرسەم» چونكە لەگەل سمى ولاغ تىك دەگيرسینەوه.
- (22) بەرکولە: قابل للغلي. بەرکول ئەو نەختە چيشتەيە مروى برسى پيش كولانى تەواوى بە پەلە دەيخوات.
- (23) بەرشور: قابل للغسل. ئەم قوماشە بەرشورە. سابوونىكى كەف بكا و باش جلكان بشوات دەلین «بە شواره».

وشەى «دان» و «دانان» وەها تىكدان، لىك ناترازين خو بە دەست «بەر» هە بدهن واتاكەشيان پيوستى بە زاراوه نيبە چونكە بوى دەست نادات. ئەگەر ويسترا بگوترى: ئەم پارەيە لەوانەيە بدريت دەشى بگوترى ئەم پارەيە دانەكيە. بۆ دانانيش «دانانەكى» دەست دەدات رەنگە بشگوترى: دانەك، دانانەك، پاشتر جارىكى ديكەش دەگەرئەوه بۆ «بەر».

وشه‌ی «دهر» له بنه‌رتدا واتای که‌لینیک ده‌گه‌یه‌نی که چشتی پیدای تیپه‌ر بیت. له عه‌ره‌بیدا «فتحة» ئه‌مه راده‌گه‌یه‌نی. وشه‌کانی: دهر، دهر‌گه، دهر‌گه‌ی دوو دهری، دهر‌وازه، دهر‌وو، دهر‌ووله، هه‌مووی ههر «دهر» ه. ئنجا: دهر‌به‌دهر، دهر‌ه‌کی، دهر‌به‌ند، دوو‌به‌دهر، دهر‌دان، دهر‌او، دهر‌په‌ی و چه‌ندین ریتزه‌ی دیکه له ناو و ئاوه‌لناو و کار و ئاوه‌لکار هه‌مووی به‌هاوبه‌شایه‌تی «دهر» په‌یدا ده‌بن. ئه‌ویش وه‌کوو «به‌ر» هه‌تا بلیی له زاوژی چالاکه. به‌دوا ئه‌واندا «سه‌ر» و «ژیر» چ پیشگری و چ به‌دهقی بنه‌رته‌ی خو‌یان بی، له زاراه و وشه‌رؤناندا کار‌گوزارن.

وشه‌ی «دهر» خو‌ی له خو‌یدا ویرای بو‌شایی تامی بزوو‌تنه‌وه‌شی تیدایه. هه‌رچی «به‌ر» ه به‌لای مه‌ندیدا ده‌روات، هه‌تا له‌گه‌ل وشه‌ییکی دیکه‌دا ده‌بزویت یاخود بزوو‌تنی به‌سه‌ر دیت.

به‌ر له هه‌موو قسه‌ییکی ده‌بی بلییم وشه‌ی «ده‌روو» به‌زاراه بو «مخرج الصوت اللغوي» هینده له‌باره چی دیکه‌ی به‌به‌روه نه‌بی وه‌ک که بلیی: دهر‌وو‌ی ئاوازه‌ی ده‌نگی ئاوازه‌دار له پینکی قور‌گه‌وه‌یه. لیره‌دا زیانیک هه‌ست ناکه‌م که بلییم جوداوازی نیوان «ده‌روو» و «گه‌روو» ئه‌وه‌یه «ده‌روو» مه‌ودای کورته، «گه‌روو» ش مه‌ودای دریتزه. بو‌شایی نیوان هه‌ردوو لیوان به‌ره‌و دهر «ده‌روو» وه و به‌ره‌و ناوه‌وه «گه‌روو» ه. به‌لام ناوناوه‌یه‌ک وشه‌ی ریزپه‌ر په‌یدا ده‌بی وه‌ک که ده‌گوترا دهر‌وو‌ی کونه‌کو‌تر، مه‌وداییکی هه‌بوو به‌عاده‌ت که ده‌گوتری دهر‌وو‌ی سه‌ری شاخ که‌لینیکه ره‌نگه به‌بازیک لپی دهر‌جیت، گه‌رووله‌ی سه‌رووی شاخ مه‌ودای هه‌یه تا به‌روو‌کاری هه‌ردوو دیودا ده‌گات. له نمووناندا ده‌رده‌که‌وی شویتی «ده‌ر» له وشه‌دا واتا‌گو‌ری پی ده‌کات:

- 1- چوونه‌ده‌ر - دهر‌چوون
- 2- هاتنه‌ده‌ر - دهرهاتن
- 3- کردنه‌ده‌ر - دهر‌کردن «رینگا دهر‌کردن، میوان دهر‌کردن»
- 4- هاویشتنه‌ده‌ر - دهره‌اویشتن «ده‌غلی دهر‌اویته - دهره‌اویشته»
- 5- که‌وتنه‌ده‌ر - دهر‌که‌وتن
- 6- خستنه‌ده‌ر - دهر‌خستن
- 7- بردنه‌ده‌ر - دهر‌بردن
- 8- هه‌ناردنه‌ده‌ر نایبته دهره‌ناردن، دهر‌برینیش نایبته برینه‌ده‌ر
- 9- هینانه‌ده‌ر - دهرهینان
- 10- دهر‌بوون - بوونه‌ده‌ری نییه
- 11- دهر‌دان - دانه‌ده‌ری نییه

گه‌بیشته‌ده‌ر، گه‌یاندنه‌ده‌ر نه‌بوونه‌ته وشه‌ی فره‌ه‌نگی به‌لکوو هه‌ر یه‌که‌یان لیکدانیکی ریزمانییه و لپی ره‌چاو ناکری که‌رته‌کانی پیش و پاش بخرین.

به‌پیی سروشتی «ده‌ر» ئه‌و کارانه‌ی له‌گه‌لیدا دین بزوو‌تنه‌وه‌یان تیدایه. هه‌ر به‌و پییه له‌گه‌ل «تی» که‌روه‌و ناوه‌وه‌یه گونجانی نابی. ده‌گوتری: «لی دهر‌کردن، پی دهر‌کردن». به‌لام «تی دهر‌کردن» دوو وشه‌ی دژ به‌

یە کدی کۆ دە کاتەووە که شتیکی ناجایەزە. لێرەدا دەمەتەقە لەسەر هیندی هەناستینین ئایا «لێ، پێ» لەگەڵ «دەرکردن» دا پیشگرن یاخود بە پرپیۆزیشن-ن. بە لای هەندیکیانەووە بە پرپیۆزیشن دەژمێردرین چونکە بە زاهیری واتای کارەکیان نەگۆریو، زمانەوانیش هەن دەلین ئەوئەندە زیدە واتایە که «لێ، پێ» بەیدای کردووە دەیکات بە پیشگر. وشە ی وەکوو «دەرماڵ، دەر دەست، دەر حال، دەر حەق، دەر لە حەزە...» لە فارسییەووە هاتوون، ئەو «دەر» هە تیاندای بە واتای «لە» ی پرپیۆزیشنە و وشەکان دە کاتە: لە ماڵ، لە دەست، لە حال، لە حەق، لە لە حەزە.

وشە ی «دەرەکی» بە واتای «خارجی» دیت. «دەر» لێرەدا ناو و پاشگری بە دوا خۆیدا هیناوە. وشە ی «دەر وەست» که لە نووسیناندا بە چاولیکەری زاری سلیمانی دە کریتە «دەر وەست» (وەک که «رۆیشت» دە کریتە «رۆشت») ئا ئەم وشە یە واتاکە ی بە تەواوی بە رانبەر «لە حەق- لە حەق ت نایەم» دە وەستی. دەر وەست هاتن و لە حەق هاتن و دەر حەق هاتن، یە ک شتن و «دەر» لێرەدا فارسییە بە واتای «لە». «دەر وەست هاتن» و «لە وەست هاتن» پیکەلن. بە شتیکی ئیلەکان دەلین «پینی ناوەستم» بە واتای «دەر وەستی نایەم، دەر حەق نایەم، لە حەق نایەم». «دەر حەق هاتن» بۆتە «دەر حەق ت هاتن».

وەک «دەر وەست» وشە ی «دەر خوارد» یش بە واتای «لە خوارد» ه. دەر خواردی دا = لە خواردی دا. پیویستە دەسبزاری ئەو وشانە بکری که «دەر» تیاندای فارسییە بۆ ئەوێ خەلق لییان بە سەهوو نەچی.

که دیم لە باسی دارپێژراو و لیکدراودا ناوی وشە ی سەر بە خۆ دەهینم دەبی شتیکی تیدا روون بکەمەووە: که رتی دوا ی ناوی کارا لە وشە ی وەک «نانخۆر، دەستبەر، دووربین...» که بریتییه لە بە شتیکی «خواردن، برین، بینین» هیچیان بە تەنھا واتای تەواو نەبخشن، بەو پێیە دەبوو وشە ییکی که رتی ئەوتویی تیدا بە شدار دەبی لە بە شتی «دارپێژراو» حیساب بکریت. بەلام ئەوێ من زانیبیتم، لەو دەماندا که دەمرستی لیژنە ی ریزمان بووم لە کۆری زانیاری کورد، زۆر بە ی ئەوانە ی لە ریزمان دەدوان که رتی ئەوتوییان بار تەقای وشە ی سەر بە خۆ بایە خدار دەزانی و نرخی ئەویان پێ دەدا. منیش هیچ بەر هەلستیم لەو دەدا نە کرد چونکە بە راستی ئەو که رتە پیکهینەرە ی ناوی کارا دەوریکێ گەورە ی هە یە لە وشە رۆنانی زمانی کوردیدا. تەنھا تە گەرییک هەبی لە ریتووس دەردە که وێ که من وەها رەوا دەبینم هەر دوو که رتی ناوی کارای ئەوتویی بە یە که وە بنووسرین وەک: جلدروو، مالدز، بانگدەر، چونکە لە گەڵ یە کتردا جۆش خواردوو بوون.

ئا لەم نمونە یە ی «جۆش خواردوو» که که رتە کانیم لە یە کدی جودا کردنەووە دەردە که وێ که «جۆش خۆر» حەقیەتی بە سەر یە که وە بنووسرین. «تە لاقخور» جودایە لە «تە لاق خواردوو» چونکە یە که میان سیفە تیکی بە ردهوام راده گەینی.

بە هەمە حال بە هەر باریکدا بکە ویت، چ دارپێژراو چ لیکدراو حیسابی لیکدانەووە ی ئیمە تیک ناچیت، تەنانەت ناواناوە که ناوی بەر کاریش دروست دەبی وەک که بلێی: بەرخ دزبەری گور گخور، کیشانە ی ئەم باسە لە جینگە ی خۆیدا دەمینیتەووە. هەر چۆنیک بیت ئەم کیشە یە هەلومەرجی خۆی هە یە تا لێ دەوین. «دەر» لە گەڵ کاری وەکوو: خواردن، کوشتن، کێلان، ژماردن، سپاردن- دا نایەت چونکە واتای لە گەڵ ئەواندا ناگونجی.

وشە ی «دەراو» بە دوو واتا هاتووە: یە کیان روه کیکە هەمووی لاسکە، لکوپی نییە و خۆشترین سەرپۆشە بۆ چرووی کەر که مروی لە سەر دەنویت و دەحە سیتهووە. «دەراو» یکی دیکە هە یە باشتترین زاراوێە لە جیتی

«منطلق» به کار بیت. ده گوتری: ده راوی ئیشه کهم دۆزییه وه به واتای «باری رۆیشتنم به ره و ئیشه که دۆزییه وه». ئیمهش ده توانین بلیین: مرؤف له ده راوی خوشویستنه وه به ره و فیداکاری ده چیت... ده راوی سه رکه وتن هه ولدانه... له ده راوی گومانه وه بو دلنایی ده رۆیت.

له قیاسی وشه ی وه کوو «سه راسنه»، «به رچنه» و «خه مره وینه» که ئه گه ر مه به ست به دهسته وه دانی واتاییکی تایبه تی نه بوایه ده بوو بگوتری: سه راسن، به رچن، خه مره وین، ئیمهش ده توانین ئه م وشانه بو هه ندی ئامراز دابریژین:

- 1) ده رکیشه: بو هه ر ئامرازیکی شتی پی ده ربکیشری وه کوو گاز.
- 2) ده رهینه: بو ئامرازیکی شتی پی له چال و ته نه که و گوژه ده رهیندری. ئه گه ر بو ئاو ده رهینانی ناو بیر بیت «هه لکیشه» ده ست ده دات. ده ولکه هه لکیشه یه.
- 3) ده ره پهرینه: بو ئامرازیکی به هیزی ته نگه تاو کردن و پاله په ستو شت ده ره پهرینی.
- 4) ده رخه ره: بو ئامرازیکی شتی داپوشراو و نهینی که به چاو نادیتری، ببینیت.

رادار ده رخه ره یه. ئامرازی درؤ دۆزه ره وهش ده رخه ره یه. دوو ربین ده رخه ره یه. له کیمیا هه ندی ماده ده رخه ره ی ماده ی دیکه ن. ده رخه ره ی ده سکرد، ده رخه ره ی سروشتی. سیسموگراف که هه ستی بومه له رزه ده کات ده رخه ره یه.

ئه و بزویته ی «ه» واته ی فه تحه ی عه ره بی، که ده چیته پال وشه ی ئه وتویی چ «ده ر» ی پیوه بیت و چ پیوه ی نه بیت و چ له بنه ره ته وه پیشگر و پاشگر نه بیت بو هه لاواردن و ده ستیشانکردنه. که گوت «سه راسن» هه رچی سه ره که ی ئاسن بیت به ری ده که ویت. که گوت «سه راسنه» بو ماریکی سه ره ره که مه شوره ورگی ولاغ ده سمیت و لپی ده رده چیت.

«به رچن» بو هه موو شتیک ده گونجی میوه ی چنراوی تی بکری. «به رچنه» به و ده سقه لتاره یه ده گوتری هه نده ی زه نبیلیکه.

له م راستیه وه ده رده که وی، ده بوو بو Vowel «بزویته» به کار بیت نه ک «بزوین» چونکه ئه م «ه» به عاده تی خوی فاو له هه موو بزویتی دنیا دا جودا ده کاته وه. ئه گه ر بو بنه ره تی پرسیاره که بچینه وه ده بینین «بزوی»، «بزویه» و «بزویکه» پتر له جه رگه ی زمان رۆچوه تا «بزوین» چونکه «بزوین» له ریژه ی تایاندنی «بزواندن» هه هاتوه که به هوی پاشگری «اندن» کاری «بزووتن» بوته تیپه ر «بزواندی»، «ده بزویتی».

«بزووتن» تیپه ریکی دیکه ی هه یه به هوی ناوگری «ا» که ده یکاته «بزواتن». له ئاینده دا «بزواتن» ده بیته «ده بزویتی». دیاره ناوگر پتر له پاشگر و پیشگر ده ست بو هه ناوی وشه ده بات. به و پییه «بزواتی» په سه ندره له «بزواندی» هه روه ک «خستی» په سه ندره له «که واندی». له نیو ئیله کاندای گورانییه کی له گه ل دلداری بدویت پی ده لین «بنزویکه» نه ک «بنزویته که». له سلیمانیشدا به مرؤی بزۆز ده لین «بزوی».

ئنجما ماده م «بزوین» بو فاو له ده قی گرتوه حه قمانه دوو بریار بدهین:

- يەكياڭ ئەۋەيە كە ناۋى كاراى ۋە كوو «بزۈيىن» لە ھەموو كارە تىپەرەكان ۋە رېگرىن ۋە بلىين: بزۈيىن، رېژىن، خنكىن، كۈلېن، جۆشىن (سخان)، رېمىن. پىسېن... بە مەرجىك بە پاشگرى «اندن» بوۋىتتە تىپەر.
- ئەۋەي دىكەيان ئەۋەيە كە «بزۈيە» بۇ ئەۋ ئامرازانە بىت شتى پى بىزۈيىت ۋە ك كە بلىين: نوپل، بزۈيەيە. وشەيىكى باۋى كوردەۋارى ھەيە «سەرزۈيى» نەك «سەرزۈيىتى». بە قىياس دەيى: رېژنە، خنكىنە، كۈلېنە، جۆشىنە، رەمىنە، پىسېن... ۋە ھەموو رېژەي ئەۋتۈيى ھەريەك بۇ ئامپىرىك داېنرى كە لە گەل ۋاتاي كارە كە دەگونجىت.

خوئتەر بىمەخشىت لەۋەي كە قسەكانى دوايىم لە باسى «دەر» ى دوور خستەمەۋە. بەلام ھەرچۈنكىك پى ھەموۋى ھەر باسى زاراۋەسازىيە. دەگەرپىمەۋە بۇ وشەي «دەربوون»، «دەرکردن».

«دەرکردن» ۋاتايىكى ھەيە بۇ ھەلدېرىنى دوومەل ۋە كىسى پووك ۋە برىنى خەزەنە كىرە... ۋە ... ئەم «دەرکردن» ە كە تىپەرە دەبىتە «دەربوون» ى تىنەپەر. دەشى ئەم بە كارتانە بە زاراۋە بروات بۇ بەرەللابوونى ئاۋ ياخود نەۋت ياخود ھەر شلەيەكى دىكە كە ھەپى كە لە دەروونى زەۋى پەنگاۋى داېتتەۋە ۋە لە خۆۋە دەروويىكى بۇ خۆي كىرەدېتتەۋە.

«دەربوون» لە «دەرھاتن» راگەيەنتەرە ۋە جوادىشە لە «دەلاندن»: «دەلاندن» زەنە كىردى بەردەۋامە. وشەي «سەرەدەرى» بەپى دەستور دارپىژراۋ نىيە، بەلام دەمەۋى خىرايى لى بىكەم چۈنكە، كوردى گوتەنى ئىشم پىيەتى. ئەگەر بە دارپىژراۋى حىساب بىكەين دەيى بلىين سى پاشگرى تىدا بە دوا يە كىدىدا ھاتوون، چۈنكە لىرەدا «ە» + «دەر» + «ى» بەسەر يەكەۋەن. لەمانە «دەر» پاشگر نىيە ۋە ناۋە بە ۋاتاي «خارج» لەكار ھاتوۋە، تۇ بلىي لە رىي قىياسەۋە نەتوانىن بلىين: «ھەستەدەرى» ۋە «ھۆشەدەرى»؟ بۇچى ناتوانىن؟ خۆ ھەست ۋە ھۆش باشتەر دەتوانن بەشتاندا تىپەرەن ھەتا كەللەي سەر، ئەگەر «ھەستەدەرى» ۋە «ھۆشەدەرى» بەسەلمىندىر دەشى ئەۋ پاشگرەي «ى» يان لى بقرتيت ۋە «ھەستەدەر» ۋە «ھۆشەدەر» بە ئاۋەلناۋ بىمىنەۋە، بە ۋاتاي كەسىك كە ھەستى بە شتان دروست بىت ۋە ھۆشى پىيان بشكىت. بەلى دەزانم نەگوتراۋە «سەرەدەر» بەلام «بلىقەدەر» ھەيە ۋە فاۋلەكەشى بە دۋادا ھاتوۋە ھەتا بۇ يەك گيانلەبەرى ناسراۋ تەرخان بىت.

«سەرەدەر» بەپى سروسى وشەكان ۋە تىك بەستىيان بە ۋاتاي كەسىك دىت سەرى لە ئىشان دەرچىت، ئنجا كە گوتمان «سەرەدەر» دەيى بەپى دەستور بە كابرايىك بگوتىر لى رادەبەدەر زىرەك بىت، ۋەك بە بابايەكى زۆر گەمزەل دەگوتىر «مەرەكەرە». ھەموو بىژەيىك سەرەتايىكى ھەيە، با ئىمەش سەرەتا دابىين بۇ: «سەرەدەر» ۋە «ھۆشەدەر».

ئەگەر حەقى تەۋاۋ لە زاراۋەسازى ۋە خزمەتى زمانەكەماندا بەكاربەيىن دەتوانىن ئەم رېژەيە بۇ فىعلش برويتىن ۋە وشەي نايابى لى پەيدا بىكەين، ۋەك:

- دىتەدەر: بۇ كەسىكى ئەۋ دىۋى پەردە ۋە دىۋار ۋە... ۋە ... بىيىت.
- رادىۋ بىستەدەرە.
- دووربىن ھەيە دىتەدەر.

زاراوه و وشه‌ی تازه داهاتوو له هه‌وڵ بیستنیاندا خه‌لقی پیتی گوئی قوت ده‌بی، دواتر لییان رادیت. به نموونه، له زمانه پیشکه توه‌کانی رۆژوادا بۆ جوړه نه‌خو‌شیه کی نه‌فسی که هه‌ر جاره به شیوه‌ییک ده‌رده‌که‌وی «مانیا Mania» یان دانا، ئنجا وشه‌یان لی هه‌له‌ینجا بۆ ئه‌و نه‌خو‌شیانه وه‌ک: Cleptomania شیته‌ی دزی Megalomania شیته‌ی خو به زل زانین و... هتد.

باوه‌ر ده‌که‌م ئه‌م وشانه له سه‌ره‌تادا بۆ به‌ر‌گو‌ییان نا‌قو‌لا زه‌ین‌گانه‌وه، ئیستا‌که چون‌که لییان راهاتوون و ده‌لاله‌تی خو‌ینده‌واریشیان پتویه‌یه له وشه‌ی عاده‌تی چاک‌تر به‌سه‌ر زمانه‌وه ده‌سازین. له‌بیر مه‌که «رۆژباش» په‌یدا بوو خه‌لق لیی ده‌ره‌وویه‌وه. پژه‌ری ئیستا‌که‌ش که‌سیکی له عاده‌تی عه‌شیره‌تی یاخود له ریز و ره‌فتار ده‌ره‌جیت پیتی ده‌لین «به‌که‌چکی ده‌لی قاشوغ».

وشه‌ی «که‌وده‌ری» که له فارسی پیتی ده‌لین: «کبک‌دری» بۆ مه‌لیک به‌کار دیت گۆیا له کویتسانی هه‌ره‌سارد نه‌بی هه‌ل ناکات. له‌و ده‌روبه‌ره‌ی ئیمه‌دا وا مه‌شووره که تهنه‌ها له قه‌ندیل و هه‌ل‌گورد که‌وده‌ری ده‌د‌تیریت. من نازانم ئه‌و «ده‌ر» ه به واتای ده‌ر‌گه، ده‌روو، هاتوه یاخود شتیکی دیکه‌یه تا بتوانم زه‌ینی خومی تیدا بگ‌یرم به دوا زاراوه‌ی سه‌ربه‌مه‌ل یان گیانه‌به‌ریکی دیکه‌ی له‌م «ده‌ر» هوه وه‌ر‌بگ‌یر. وه‌ک نیشانه‌ی پرسه‌ک، جاری بی وه‌لامه.

ده‌گوت‌ری «ده‌ره‌به‌هار» ئایا ناشی بگوت‌ری: ده‌ره‌ناشتی، ده‌ره‌جه‌نگ، ده‌ره‌گرانی، ده‌ره‌هه‌رزانی، ده‌ره‌گه‌رما، ده‌ره‌سه‌رما؟ چه‌ند له‌باره بگوت‌ری: ده‌ره‌جه‌نگ بوو ترس و له‌رز په‌یدا بوو‌بوو. ده‌ره‌ناشتی بوو که‌وت‌بو‌وینه سه‌ر باری که‌سابه‌ت. ده‌ره‌گرانی بوو ده‌غل هه‌ل‌کشابوو. ده‌ره‌هه‌رزانی بوو جو له کرین ده‌هات.

زاراوه‌ی ئه‌وتویی که قیاسی له زاراوه‌یه‌کی کوردی کرابیت و به وشه‌ی له‌باری کوردی دارپ‌زرایت و واتایکی بیته‌گه‌ره به‌خشیت بۆچی لینی لاری بین؟

چه‌ند وشه‌یه‌که‌مان هه‌یه وه‌کوو «دوو‌به‌ده‌ر»، «کونبه‌ده‌ر»، «شاربه‌ده‌ر»، «له‌حه‌ده‌به‌ده‌ر» ده‌شی قیاسیان لی بک‌ری بۆ دارپ‌شنی زاراوه، یان وشه‌ی تازه.

«دوو‌به‌ده‌ر» به‌و کونه‌ ده‌لین له دوو لای شته کونکراوه‌که ده‌ر بکات. ده‌نا پیتی ده‌لین ئه‌م کونه کوپ‌ره. ئنجا ته‌گه‌ر له دوا‌زده یاخود بیست لاره‌ ده‌ر‌بکات بۆچی نه‌لین «دوا‌زده‌به‌ده‌ر» و «بیست‌به‌ده‌ر». مه‌کینه هه‌یه به چه‌ند لادا کونکونه، ده‌شی بلین «مه‌کینه که شه‌شه‌ده‌ره» له‌جیاتی بلین: «شه‌ش کونی تیدا‌یه» که ئه‌وسا نازاند‌ری کونه‌کان کوپ‌رن یا راهین.

«دوو‌به‌ده‌ر» وه‌سفی کونه‌که ده‌کات. که گوت «کونبه‌ده‌ر» وه‌سفی شته کونکراوه‌که ده‌کات. کونی دوو‌به‌ده‌ر، دیواری کونبه‌ده‌ر.

له‌ری قیاسه‌وه ته‌گه‌ر لوله‌نه‌وت له ولاتیکه‌وه بۆ ولاتیک رۆبی بی ده‌شی بگوت‌ری ئه‌م لوله‌یه ولات‌به‌ده‌ره.

له ئینگلیزیدا ده‌گوت‌ری Transcaucasian به واتای ئه‌و ولاتانه‌ی به‌ولای قه‌فقاسه‌وه‌ن. با ئیمه بلین ولاته قه‌فقاسه‌به‌ده‌ره‌کان. ده‌شی بلین «ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی کاکیشانه‌ده‌رن»، واتا به‌ولای کاکیشانه‌وه‌ن. بۆ موباله‌غه

دەلەیین مەودا ئاسمانبەدەرەکان. بۆ «ئەزەل و ئەبەد» بلیین: «کاتبەدەر»: لە کاتبەدەرەو تا کاتبەدەر. ئەگەر بۆ لایەکیان وشە پەیدا بوو «کاتبەدەر» بۆ ئەوەی دیکە بیت، چ ئەزەل چ ئەبەد چونکە هەردوو یان کاتبەدەرن.

دەبی زاراوه گورجوگۆلی و مەودابیری تیدا بیت دەنا دەکرا بلیین: ئەو ولاتانە ی بەولای قەفاسەوون و Trans بەکار نەهینین. زاراوه کە کە بریتی بوو لە وەرگیرانی دەستەواژە لە زمانیکەو بۆ زمانیک یاخود هەلنانی دەستەواژە بۆ زاراوه لە هەمان زماندا، فری بەسەر زاراوهسازییەو نییە. بە نمونە، لە کتیی «مصطلحات علمية» ی باسکراودا زۆر دەستەواژە ی بە زاراوه داندراون، لەبەر چەژێ من، هەر دەستەواژەن. لە لاپەرە 219 ئەمە دەخوینتەو:

«صراع بين الاقبال و الاعراض» Approach-Avoidance Conflict ئینگلیزیه کە بە هۆی تیکبەستنی دوو وشە ی بەرای، ویتە ی زاراوه ی بەخۆیەو گرتو.

لە لاپەرە 210 دەخوینتەو:

- «ردود فعل قلقة» Anxiety Reactions
- رابطة الطب النفسي الامريكية American Psychiatric Association

ئەم زاراوه یە بۆ تەختەناوی دایەران دەست دەدات. وەرگیرانی دەقاودەق چ هی وشە بیت چ هی رستە بە زاراوه ناشی. هەر بۆیەیشە پیوستە ئەرکی زاراوهساز سووک بکریت بەویدا کە تەسکپیوی لەگەڵدا نە کریت وەک کە لەگەڵ باباییکی وەرگیری چیرۆکدا دەکریت، چونکە زاراوه واتاییکی بەرین لە مەوداییکی تەسکدا دەحەوینتەو.

سالی 1978 کە بەینیک لە عەممانی ئوردون بووم مامۆستا عەلی سەیدۆ گۆرانی گوتی: «کۆچکردوو جەلادەت بەگ بەدرخان لە وەلامدا زاراوه ی «پاشبین» ی بۆ Transparent و «پاشروون» یشی بۆ Translucent پیشنیاز کرد». راستییە کە ی پیشنیازە کە زۆر لە جییەتی و نابی بینەفاقە ی بگیری بە رەخنە ی دوژمنانە و لی بەداویوێ کردنی ناحەزانە. کەنگین وشە ی پاراوتر دۆزرایەو ئەمانە دەپوچینتەو.

- شووشە ی پاشبین نەبی بۆ پەنجەرە ی هۆل دەست نادات.
- جامی پاشروون بۆ پەنجەرە ی حەمام دەست دەدات.

لە سوود بەدەر نییە لیڕەدا بلیم وشە ی «کوناش» لە زۆر لادئ و ئاواپی بەری سۆران بە واتای کونکون کراوه وەک ئەوەی کە بەدەستریژی شەستتیر تەنە کە ییک کوناش بکریت. ئەم «کوناش» لە پر بەپیستی وشە ی Perforated دیت. وەک بلیت ئەم کاخەزە کوناشە بۆ فایەل سازدراوه. گورزە کاخەزی تەنک هەیه بۆ دەست سڕینەو، لە ماوه ی هەر 15-20 سانتیمە تریکدا ریزە کونیک ی تیکراوه تاکوو بە ئاسانی بیچریت، Perforated ی بۆ بەکار دیت کە «کوناش» ی راستەقینە یە.

وشه کانی «سەر»، «ژیر»، «ژوور» ئەوانیش جینگە ی لیکۆلینەوێن بو زاراوه‌سازی. «سەر» بە واتای «رأس، فوق، علی» دیت. لە زمانە ئەورووپاییەکانیشدا sur بە واتای «سەر» رۆیشتووە.

«سەر» بە واتای کەللە، ناویکی عادییه وه کوو دەست و قاچ و پشت. بە واتای «علی، فوق» ناوی جینگایه و دەش بیته ئاوه‌لکاری جینگه. بە کارهینانی وه‌هاش هه‌یه «سەر» تیدا ده‌بیته پیشگر. که ده‌لیی: «سەربانی ئیمه پاتره» لیره‌دا «سەر» ناوی جینگه‌یه. که ده‌لیی: «چوومه سەری» - «سەر‌ه‌وه» ده‌بیته ئاوه‌لکار. که ده‌لیی: «له ئەزموون سەر‌که‌وتم» ده‌بیته پیشگر.

ئەم «سەر‌که‌وتم» ه بە واتای «نجاح» ه. وه‌ک ئەوه نییه بلیی: «له شاخ سەر‌که‌وتم». چونکه ده‌شی بلیی: «سەری شاخ که‌وتم» به‌لام ناشی بلیی: «سەری ئەزموون که‌وتم». «سەر‌که‌وتن» له رووی ریزمانه‌وه وه‌ک «هه‌لکه‌وتن» وه‌هایه.

«ئیشه‌که سەر‌ده‌گری» جودایه له‌وه‌ی بلیی «زەنبیله‌که سەر‌ده‌گرم» چونکه نه ده‌شی بلیی «ئیشه‌که سەر‌ده‌گرم» نه ده‌شی بلیی «زەنبیله‌که سەر‌ده‌گری».

ئەگەر «سەر لی دان» بە واتای «زیارة» به ته‌واوی بیته «سەردان» و بگوتری «کابرام سەردا» نه‌ک «سەریکم له کابرا دا» ئەوسا «سەر» لیره‌شدا به پیشگر ده‌روات چونکه له واتای کەللە‌ی سەر دوور ده‌که‌ویته‌وه.

که ده‌لیی: بزنه‌که‌م سەر‌بری وه‌ک ئەوه نییه بلیی: سەری بزنه‌که‌م بری چونکه نابيته «کوشتنه‌وه». «به‌رژوو بووم» شتیکی و «پن بووم» شتیکی دیکه‌یه له رووی ریزمانه‌وه. «چرام به تاگر کرد» جودایه له «چرام پی کرد» له رووی ریزمانه‌وه. جینگه‌ی وشه له رسته‌دا باری ریزمانی وشه‌که ده‌گۆری. له بواری زاراوه‌سازییه‌وه ده‌توانین سووریک به ده‌وری «سەر» دا بده‌ین.

وشه‌ی «سەر‌که‌وتوو» ناوی کارای عادییه وه‌کوو: هه‌لکه‌وتوو، دانیشتوو، رابوردوو... به‌لام ده‌شی زاراوه‌ی لی دابریژین و بلیین «سەر‌که‌وته» بو ئەو مادانه‌ی له‌به‌ر سووکی کیشیان بو سەر‌ه‌وه هه‌لده‌کشن. هەر له‌م روانگه‌وه ده‌توانین «داکه‌وته» بدۆزینه‌وه بو مادده‌ی قورس. بو «رواسب» زاراوه‌ی «نیشه» له باره. نیشه غه‌یری خلتیه. خلتیه‌ی لافاو نابيته نیشه‌ی لافاو چونکه نیشه له‌سەر خو ده‌نیشی. هه‌موو شتیکی «سەراو» سەر‌که‌وته‌یه، به‌لام هه‌موو سەر‌که‌وته‌ییک سەراو نییه. سەر‌که‌وته، نیشه، داکه‌وته، ده‌شی بین به‌سی زاراوه.

ده‌مانخویند هه‌ندئ مادده‌ی له‌باری ره‌قییه‌وه بو باری غازی ده‌چیت بی ئەوه‌ی به‌ باری شلیدا تی به‌ریت، پی ده‌گوترا «ماده‌ متسامیه» بو ئەم زاراوه‌یه «تیه‌ه‌لکشه» خراب نییه.

که هەر له «سەر» بدوین به نیازی فره‌وانکردنی گۆشه‌نیگا ده‌لیم: «سەر‌کۆنه» ی کوردی له ئاخاوتنی ره‌مه‌کی عه‌ره‌بی عیراقدا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه که ده‌لین «کۆنه - یتکاونون».

«سەرباز» فارسیه، له «سرباختن - سەرباختەن» ه‌وه و له ئاینده‌دا ده‌بیته «می بازد» و که‌رتی پیکه‌ینه‌ری ناوی کارای لی وه‌رده‌گیری بو «سرباز».

«سهرامهد» ههمان «سرامد» ی فارسییه، «امد- تامهد» به واتای «هات» ه. «سهرانسهر» له ریژه ی به رانبهر و ده وراندهور کوردییه. ئەوانه ی ده لاین «سهرانسوی» له جیاتی «سهراسوی» به هه له دا چوون. «سهرئاسو» یه بوته «سهراسو» وهک که «سهرئاو» ده بیته «سهراو». سهراسوییکردن به واتای سهر به ئاسودا گرتنه.

وشه ی «سهرتوو»، «سهرتوی»، «سهرتویژ» که به واتای «قشطة» یه وشه ی «ناوتویژ» ی به دوا خویدا هیناوه، ماوه ته وه «بنتویژ» بیته زاراهه یاخود وشه ی فرههنگی بو تویژ ی ههره ژیری. ئەگهر له نیون تویژاندا مادده یهک هه بوو که متر بوو له تویژ ده شی پئی بلین «زرتویژ». ئەم «زپ» ه بو چستی دیکهش دهست ده دات وهک: زپچین، زپتیریز (تیریز- شریحه) لهو تویژ ده زپمه لا، زپشیخ باوه بو ئەوانه ی مه لا و شیخی ته واو نین. له نیو عه شره تدا گویم لی بوه گو توویانه فلانه خو ی به زپمه لیک ده زانی. وشه ی «زپ» ناته واوی ده گه یه نی وهک که له زپباب و زپداک و زپبرا... دا ده رده که وی. «زپ» فرهقی هه یه له گه ل زپ:

«زپ» له وانه یه بو موباله غه و زلکردن یی وهک: زپه درو، زپه بوختان، هه میشهش بو شکاننده وه به کار دیت.

«زپ» له وشه ی وه کوو «زپه توو، زپه هنجیر، زپه ته ماته» دا ههمان ناته واوی «زپ» به دهسته وه ده دات. دیاره له گه ل رهک وهها رهفتار ده کات. «زپه تیک» له «دازپان» ه وه ره گیراوه. بچینه وه بو «سهروبهر» و هاوړیکانی.

ده شی «سهروبهر» بو «اجمالي» به زاراهه بروات. «سهروبنکردن» بو «تغطية الاخبار» له باره و له ویش په سه ندرته.

«سهرهوبن» بو فرههنگ ده مینیتته وه، «سهروبهر» ی شت هه موو شته که یه. «سهروبنکردن» به دوا دا گهران و پشکینه وه ی ته واوه. «سهرهوبنکردن» نه ختیک قسه هه لده گری: ده لاین «سهرهوبنیوو» به واتای «وهر گهران» و «سهرهوبنکردن» به واتای «وهر گیران» ه. راستیه که ی عه شره ته کان به زوری ده لاین هه لگه رانه وه و هه لگه رانه وه. ئەوانیش باشتریان پیکاوه چونکه وهر گیران هه موو جارن سهرهوبنکردنی تیدا نیه. به زوری بو نیوه هه لگه رانه وه به کار دیت وهک که ده لئی: په ره کتیه که م وهر گیرا. سه یاره که وهر گه رایه سهر ته نیشت. ناشی بلینی هه لگه رایه وه. به کورتی وهر گهران له تهک هه لگه رانه وه دا به جی ده مینی. هه لگه رانه وه هه میشه 180 پله ی پشته واژبوون راده گه یه نی وهر گهران له زور باردا 90 پله ی راده گه یه نی:

- سه یاره که وهر گه رایه سهر ته نیشت.
- سه یاره که هه لگه رایه وه سهریشت.
- وهر گیران بو ته رجمه ش رویشته

«به سه رگرتنه وه» که پیوهندی به که لله سهره وه نه ماوه له رواله تدا ئەو «سهر» ه تیدا بوته پیشگر، گرفتیک پهیدا ده کات به وه دا که پریپوژیشنی «به» له روئانی وشه که به شداره و لئی بوته پیشگر. به و پییه ده بی بلین پیشگری «به» هاته به رای ی پیشگری «سهر». ئیمه گو توومانه و راستیشمان کردوه که ته نها سی پیشگری «لی»، «پی» و «تی» که به ئەسل پریپوژیشنن ده چنه به رای ی پیشگری دیکه وه. به سه رگرتنه وه،

بەسەر كۆرۈنۈش، بەسەر بىردىن، بەسەر چوون: ھەموويان بابە تىكن و گرفتىك ھەبى لە ھەمواندا ھەيە، بەلام گرفت نىيە:

سەرنج دەرى دەخات، ئەو ھى پىشگرە لەو وشانەدا «بەسەر» ە نەك تاكتاكيان. دەگوتى: لە بەسەر كۆرۈنۈشەي مىگەلە كە زانيم بزنى بەلەپۇش نەماو. سەيرى چۆن پىپۇزىشنى «لە» ھاتە بەرايى «بەسەر» ەو- خۆ ناشى پىپۇزىشنى بە دوا يە كىدا بىن مەگەر «لە» كە دىتە بەرايى «بۇ»- ەو ەك دەلىي: لە بۇ تۆ «من لەبۇ تۆمە تۆ لەبۇ كىتە؟». دەش تۈانين بلىين تىكرايى كەرتەكان «بە» + «سەر» + «كۆرۈنۈش» بۈونەتە يەك وشە و «لە» يان ھاتۆتە بەرايى. «بەسەرھات» لەوان جودايە: «سەر» لىرەدا بە واتاي «رأس» ماوئەتەو.

«بەسەرھات» لەگەل «بەسەرچوون» كە ھەردوويان تىنەپەرن، بەراوردىان بکەين دەبىنين فەرقىان زۆرە. دەگوتى: «من بەسەر چووم» بەلام ناگوتى «من بەسەر ھاتم». دەگوتى: «بەسەر م ھات» بەلام ناگوتى: «بەسەر م چووم». ديارە «سەر» لە «بەسەرھات» دا بە واتاي كەللەسەر ماوئەتەو، لە «بەسەرچوون» یشدا بۆتە پىشگرى بىفيل بەلام تىكراي وشەي «بەسەرھات» بۆتە فەرھەنگى.

«بەسەرداچوون» و «بەسەرداھاتن» جودان لە «بەسەرچوون» و «بەسەرھات». ھەردوويان بۇ «موباغتە» ى بارىكى تايبەتەن، لە ھەردوويانىشدا «سەر» بە واتاي كەللەسەر ماوئەتەو.

دەشى «بەسەر گرتەو» بىتتە زاراو. بە نموونە لە كىمىادا، كە ماددەيەك ماددەيەكى دىكە لە تەركىبىكدا بۇ خۆي دەدزىتەو دەلىين «بەسەرى گرتەو» تۆكسجىن لە فلانە تەفاعولدا ھايدروچىنى بەسەر گرتەو. مىللەت كە ھۆشى كرايەو مافەكانى خۆي بەسەر دەگرتتەو.

«سەر» بۇ زاراو دەست دەدات. «گاي سەر» ئەو گايەيە لە رىزە ولاغى تىك بەستراوى خەرمان كوتاندا لە پەرگى لاي دەرەو بىت. «گاي بنە» ئەو گايەيە كە لە پەرگى لاي ناوئەو. ئنجا «سەر» و «بنە» بۇ ھەموو شتىك دەست دەدەن كە ەكوو ولاغى گىرە، سەرە و بنەي ھەبى، لەگەل تىبىنى ئەوئەدا كە «سەر» دواين ولاغە نەك يەكەمىن. بە نموونە: فرۆكىكى لە سوورانوئەي شەش فرۆكاندا دەكەويتە لاي دەرەوئەي رىزيانەو دەبىتە فرۆكى سەر. ئەوى ھەرە ناوئەوش فرۆكى بنەيە.

«سەراورد» بۇ شار، زەوى، رەزوباغ، پرۆزەي كشتوكال بە زاراو دەشى. ھەرچەند لە بنەرەتدا بۇ زەوى رۇنراو. لە بەرانبەر «سەراورد» دا «دامەن» بەكار دىت. «سەرەتا» بۇ شتى ناماددەيە ەكوو «سەرەتا» ى ئىش، نووسىن. سال، دەرس.

رېژەي نىسبەت بۇ ئەم وشانەي خوارەو بەم جۆرەيە:

- سەر - سەرى
- سەرە - سەرەيى
- سەرەك - سەرەكى
- سەرەتا - سەرەتايەكى

دهش «سهره تاي» بؤ «سهره تا» ببيتە ريژه ي نيسبەت به مهرچيک ئە گەر ويسترا بخريته ريژه يه کي تازه ي ناوي مهنا «سهره تايه تي» به کار بهيندرئ. ئيستا به گشتي «سهره تاي» رويشتوه و هه له يشي تيدا نيه به و مهرجه ي باسم کرد.

وشه ي «سهره خو» له ته ک «سهره بينگانه» دا راست هاتوه. «خودبه سهر» يش هه لگيرانه وه ي «سهره خو» به لام و اتاکه ي هه لنه گه راوه ته وه، نه ختيک گو راوه.

هه چشتيکي له جوړي تا قمه چشتيکي وه کوو خو ي يا خود لايه نگر ي بيت ئەم «سهره» به ي بؤ ده ست ده دات وه ک «با سهره گازه»، «ئاسن سهره مه عده نه»، «نهوت سهره سووته مه نيه»، «رانيه سهره پاريز گاي سليمان يه».

«سهرينايي» وشه يه کي راگه يه نه چونکه جووته مه به ستي «هؤ و سهره تا» به ده سته وه ده دات وه ک «له سهرينايي مامله تي دويتي ئەم زهره رم لي كهوت». به و پينه «سهرينايي» له بري «العله الاولى» ده شيت وه ک «سهرينايي بوونه وهر خوازي کرد گاره». «سهرينايي شوړش سته مه».

«سهره نيا» كه گاسن يا خود كاريكي ديكه لي ده سويت ئاسنگه ر باي پيوست به سهره وه ده نيته وه، ده گو تري: «سهره نياي کرد» له ربي قياسه وه هه موو به سهره وه نانه وه يه ک «سهره نيا» ي بؤ ده ست ده دات. «ئاوه نيا» به و روه كه ده گو تري ئاو بدرت، واته ئاوي پتوه بندري. له قياسي «سهره نيا» و «ئاوه نيا» ده شي به ئاويكي ژه هراوي كرابي بليين «ئاوه كه ژه هره نيا كرا» وه ك كه ده رمان به رووباريكدا ده كه ن بؤ كوشتني زينده وه ره كه ي. ئە گه ر سه كو ييک به قور ليدان پانتر كرا ده شي بگو تري «قوره نيا» كرا. ئە گه ر له پرسيا ري رياتادا لايه كي مو عاده له به تالايي له ناودا هه بوو ده شي بگو تري: «مو عاده له كه به راستي ناوه نيا بکه». له جياتي «پري بکه وه». كه «سهره نيا» هه بي ده شي «بنه نيا، ته نيسته نيا، روخه نيا...» هه بي. «سهر» جاري به به ريه وه ماوه، له باسي وشه ي ليك دراودا بؤ ي ده چينه وه.

«ژير» برتبييه له «سهر» ي به رواژ. زور جارن به واتاي «بن» ديت. ناوناوه ش لي دي ده ترازو وه ك كه ده لي ي «ژيروو». ناتواني بليي «بنوو». «به ره ژير» نايته «به رهن». «ژيرزه مين» نايته «بنزه مين». «بني گوم» نايته «ژير گوم». «بنكر» و «بنگره» نابنه «ژير كر» و «ژير گره».

له «بنه رت» دا «بن» به شي هه ره دامه ني شتانه. بني مه نجه ل، بني بير، بني ديوار (نه ك بنديوار). هه رچي «ژير» ه له بنه رتدا خو ي به شيكي ئەو شته نيه ژيري له گه لدا ديت. ده تواني بلييت: له ژير بني بيره كه گه نجيك دو زرايه وه.

«ژير كه وتن» تا راده ييک به ره و واتاي سهره خو بوته وه بؤ «اندچار»، «هزيمة» ده لي لايه ني جه نگو خواز ژير كهوت واته به زي. كه بليي: «دارا كهوته ژير زانا» وه ك ئەوه يه گو تبييت كهوته ژير داره كه و به زين له به يندا ناميني. هه روه ك «ژير كه وتن» جودايه له «كهوته ژير» هه روه اش «ژير خستن» جودايه له «خستنه ژير».

«ژيروو»، «ژووروو»، «سهروو» به واتاي لاي ژيره وه، لاي ژووره وه و لاي سهره وه هاتوون. ئەم ريژه يه بؤ «بن» و «به ر» نه هاتوه. ناگو تري «بنوو» و «به روو».

له ئاخاوتنى پزدر «ژیرا» و «ژوورا» باوه بهلام بوونه ته «ژیرا» و «ژوورا». ده گوتری «ژوورا بوی چووم» و «ژیرا بوی بادیه وه». ده شگوتری: «له ژیرا» و «له ژوورا» به واتای له لای ژیره وه و له لای ژووره وه.

له بواری زاراهه سازی ده شی به Submarine که «ژیره ریا» راده گه یه نی پی بگوتری «ژیراوا» نه ک «ژیراوا» که به واتای «راسب» دیت بو هه رچی له ئا و نوقم بیت.

«ژیرخان» و «ژوورخان» و «پاشخان» بو بینای ته حتی و فهوقی و بو خه لقیه ت رۆیشتوون. زوریش له بارن. کوردی دیوی ئیران «رووبه نا» و «ژیره نا» به کار ده هینن به لام «بنا» دنووسن که راستیه که ی «بنا» یه نه ک «به نا». هی دیوی عیراق به سه ندره.

«ژیرکراس» له بنه رتدا بو «ده ری» ی غهیری پیوا به کار هاتوه. «ئاوه لکراس» ی پی گوتراوه. ده شی «ژیرکراس» په ری پی بدری به واتای «البسه تحتیه» بیته زاراهه. «ژیر» له زوربه ی ئه و وشانه دا پینشگر نه بوو به لام چاوپوشی لی ده کری.

«ژیره دست» و «ژیرکه وا» و وشه ی دیکه ی ئه وتویی فه ره نه گین.

«ژیره چنه» که بوته «ژیره چنه» خواردنیکی ره زه وانه کانی کو به یه، له گه لئاندا بو جیگه ی دیکه ش ده گویره رته وه. به زوری هوبه ی سه ره له بهر له ئواره یه ک ئه و ژیره چنه یه ده که ن به داوه تی خویان. ئه میش وشه ی فه ره نه گیه.

«ژیره په لوک» په یه ک له خوار «ژیره دست» هوه دیت چونکه لئاندا له گه لدا یه. ئه میش فه ره نه گیه.

«ژیره پوش» به زاراهه ده شی بو «البسه تحتیه»، له «ژیرکراس» یش گه لیک گونجاوتره. «ژیرکه وا» و «سه رکه وا» خه ریکن له بیران بچنه وه.

«ژیره بوخستن» وشه ییکی نیشانه پینکا و ورده. عه ره بی ره مه کی ده لی: «لغمت». ده قی خوی وشه ی «ژیره لیو» به واتای گوته ی سه ره پوش کرا و له بیر بر درایه وه و بو فه ره نه گ و زاراهه ش جوانه.

«ژیره لیو» ئاوه لئاوه، ده شی بیته ئاوه لکار و بگوتری: «ژیره لیوانه مه به سته به ده سته وه دا». له نیسه تدا «ژیره لیوه کی» دیت. که گوت: «ژیره لیوه کی دوا» وه ک ئه وه یه گوتبیتت: به شیوه یه کی ژیره لیوانه دوا.

«بن» له به کاره یئاندا گه لیک له «ژیر» ئاوه دان تره. «بنه»، «بنگه»، «بنه ما»، «بنکه» وشه ی ده وه له مه ند و خزمی یه کدین.

«بنه» بو دامه زراوی و چه سپاوی و هیز هیما ده کات. ده گوتری: بنه ی هه یبه سولتان، بنه دار. جیگه ییکی کومه لی راو که ران ده یکه ن به قوناغی لی کوبوونه وه و خواردن و نووستن، «بنه» ی پی ده لین. ههروه ها ئه وانه ی خه ریکی کاریکن و نشیمه نیک ساز ده دن تییدا بجه ویتنه وه «بنه» ی پی ده لین. «بنه وان» به و ئافره ته ده لین له بنه ی ئه وتویی، یان له قوناغی ده می چاندنی مه ره زه و دروونه وه ی برنج سه ره رشتی نانویات و کاروباری ناوه کی قوناغ ده کات. که ده گوتری: فلانه که س بی بنه وانه مه به ست ئه وه یه که سی نییه خزمه تی ژووره وه ی ماله وه ی بکات. پتریش به لای کاباندا ده چیتنه وه.

«بنهوان» و «بناوان» له يه كتری جودان. له وهوه دهشی «بنه» بۆ هه موو بهرزه وه نديك، ياخود پرۆژه ييكي گه و ره بروت وه ك: «بنه ي ئابووري سويسرا زۆر به هيزه». «بنه ي زانستي»، «بنه ي ته نسازي». «بنه ي پيشه سازي». «بنه» بهرانبهر «أساس»، «قاعدة» ده وه ستي. به زاراوه بۆ «مؤسسة» «بنگه» هه تا بليي له باره. ده گوتري: «بنگه ي ده رمانسازي سه ر به بنه ي ته نسازيه». ده شي له م سنوره دا به پيي پيويست و سازان وشه ي «بنه». «بنگه» به كاريين. له عه ره بيدا ناوانه تووشي «عسكريتاريا» ديين ده توانين له كورديدا بليين: «بنگه ي عه سكه ري».

«بنه ما» و «بنه چه ك» و «بنيجه» تا راده يه كيش «بنه ره ت» له جي يه كدي به كار دي ن. له ئاست «بنه چه ك» دا خيرا «سه ره چه ك» به پيشنيازي زاراوه ييكي خوي ره پيش ده كات. «سه ره چه ك» بۆ ئه م لايه ي شتيك و «بنه چه ك» يش بۆ لايه دووره كه ي ياخود كونه كه ي ياخود سه ره تاييه كه ي ده چي ت: بنه چه كي خيزانه كه بۆ زه هاو ده چي ته وه، سه ره چه كيش دي ته وه بۆ بنه ماله ي عه ودا لاغا.

- (س.ص) 2 «بنه چه ك» ه = س 2 + 2س.ص + ص 2 «سه ره چه ك» ه
- ئاوي ده ريا بنه چه كه، باران سه ره چه كه.
- فونيم بنه مايه، وشه سه ره مايه.
- وشه بنه مايه، رسته سه ره مايه.

به هه مه حال پيشنيازي كه و ده شي سوودي لي وه ر بگيري ت.

وشه ي «بنه بر» به واتاي نه هيشتي شتيك له بنيجه وه دي ت. ده توانين «بنه بر كردن» بۆ «استصال» Extermination له كار بهي ن و ه كوو بنه بر كردني نه خو شي، نه خو ينده واري، هه ژاري، كلو... ده لي ين په ره پي ستاندي پيشه سازي ده بي ته هوي بنه بر بووني هه ژاري. ده رمان ي د.د.ت مه لاري اي بنه بر كرد. بنه بر ته وشته يه كه ناهيش تري. مه لاري لي ره دا بنه بره. به لاي منه وه ده بي ناويكي له بار بۆ هوي بنه بر كردن بدوزري ته وه. واده زانم «بنه كيش» خراب نيه.

- مه لاري بنه بره «مستاصل» [مسته ئصل].
- د.د.ت بنه كيشه «مستاصل» [مسته ئصيل].

«بنار» واتاي ئاشكرايه. ده شي بلي ين «بنار و بهرزي ي» له جياتي «قاعدة و ارتفاع». ئيمه «بنه» مان دانا بۆ «قاعدة» يه كي وه كوو «مؤسسة». «بنار» بۆ «قاعدة» ي هه نده سه زۆر له باره. له سروشتدا شاخ بنار و بهرزي اي شي هه يه.

«بنكو ل كردن» بۆ رمان ياخود هه لقه نده. ئه م وشه يه ده تواني له زۆر مه يداندا چالاك بيت وه ك راميا ري، ئابووري، رو شنييري و كومه لايه تي. ده لي ي دوژمن ده يه وي باوه رمان... ئابووريمان... رو شنييري مان بنكو ل بكات.

رهنگه رېم هېښ بېلېم به قياس له «بنکول» دېشې وشه پيدا بې بايي خوی و اتای بېهيز کردن بېه خشيت وهک «بنشلکردن»، «بنکهلکردن». «بنسستکردن»...

«بنگره» بۆ ټو به فره به کار دېت که له شپوهی ته زرهی فشه لۆک دېباری و زهوی سارد ده کات و به فری له سره ده که وې. دېشې «بنگرد» که ناوینکی گشتیه «بنگره» ش و هه موو شتیکی وه کوو ټو ویش بگریته وه. «بنکر» ی مه نجهل «بنگر» ه. خلتھی قوراو بنگره. ماده دی چه سپاندنی کاشی بنگره...

«بنگر» و له حیم یه کدی ناگر نه وه. رهنگه بۆ ماده دی له حیم «چه سپینه» ده ست بدات، ټامپړیکش له حیم کرابی «چه سپهک» ی پې بگوتری. وهک «کولهک» که به نيسک و نوکی باش کولاو ده لین. که سپیکش شتان له حیم بکات پېی بگوتری «چه سپین».

«بندیان» و «بنچوو» هه موو ده یزانن. له قیاسدا دېشې بېلېن «بنقول». هه ر له قیاسه وه به نه ختیک فره واندن ده توانین بېلېن: «بنعه ره ب» و «بنکور د». پله یه کی دیکه ش به ر ژیر ټو «بنه» هه لده گری وهک «بنجاف» و «بنخوشناو». که گه ییشتینه به ره خوارتر ده گوتری «به گزاده»، «پاشازاده»، «مه لازاده»، «شېخزاده» و «تاغازاده». تی ناگم بۆچی زیده له هه موان به تاکینکی بنه مالهی ټیمه ده گوتری «جه لیزاده».

له کشتوکال و شیناورددا «بنخه رمان» و «بنبه لم» که مېایه خن و پله یان له نزخدا به ره ژیره. بۆچی رېمان نه بی بېلېن «بنپروژه»، «بنبه ره هم»، «بنه رژه وه ند» به و اتای «مشروع ثانوی»، «انتاج ثانوی»، «مصلحة ثانوی».

له م زار او هیه دا رېم به خوم داوه «بن» به پېشگر به کار هاتېی نهک به «ناوی زهرف» چونکه له «بنخه رمان»، «بنپه لک»، «بنبیزنگ» دا ټم «بن» له به و اتای «تحت» دېت.

له رېی قیاسی «بناگوی» له «بناغه ل»، «بنکه وش»... که ده بینین له بناگویدا «نوا» نییه به سره ټو شوپته ی پاش گویدا هاتېته وه که پېی ده گوتری «بناگوی» بۆچی نه لین: بناشوره ی قه لات، بنا دیواری خانوو، بنا که له کی باغ؟ ټه گه به ده وری باغه وه چيله و په ر ژینی روهک هېښ «بنا» ی بۆ به کار نایه ت چونکه «نوا» ی هیه، ده بی بگوتری «بنچيله، بنپه ر ژین، بنتامان»...

پېشگره مه شووره کانی «هه ل»، «دا»، «را»، «وه ر» که سه ربه فیعلن ده وریان هه یه له زار او ه سازیدا. (باسی پېشگری «ب» له وشه ی وه کوو «بکوژ»، «بنگیوه» لیره دا نا که م).

«هه ل» له بنه ر ټدا و اتای به ر زایی ده به خشې به لام وه هاش ده بیت بزووتنه وه که به ره ژیر بروات وه کوو «هه لوه رین»، «هه لزه لین»، «هه لدیران»... له مانه و هی وهک ټه وانه دا «هه ل» ټو بلندییه راده گه یینې به ره ژیر بوونه که ی لئوه بوه. به هه مه حال ټاخوتن کیمیا و فیزیا نییه که ده ستوره کانیان یه ک پروو کاریان هه یه بوی ده ر ټن. دل و ده روون و هه ست و زانینی مرو له وانه یه رېچکوله ی له یه کدی جودا به ره و مه به ست ده ر بکات.

«هه لاوردن» بۆ «فرز - افراز» ده ست ده دات. «هه لاویر» ناوی کارایه. «هه لاوارده» ناوی به ر کاره. ټم «هه لاوردن» له لیسته ی زار او ه کانی «لیژنه ی زار او ه کور» بۆ «تصنیف» پېشنیاز کرابوو که جوړیکه له

«فرز». «هه‌لدیران» به واتای له شاخ که وتنه خواره وه له گه‌ل «دیران» به واتای «سقی» به ته‌واوی وه کوو «هه‌لداشتن» و «داشتن» ده‌قه کانیان ده‌گه‌نه وه یه کتر، به‌لام «هه‌لدیران» تینه‌په‌ره و «دیران» تینه‌په‌ره.

«هه‌لدیران» دوو جو‌ره تینه‌په‌ر کردنی هه‌یه. «هه‌لدیراندن» و «هه‌لدیرین». «هه‌لداشتن» که «هه‌لدیراندن» هه‌ریزه‌ی تینه‌په‌ری نییه. «داشتن» یش که «سقی-ارواء» هه‌ تینه‌په‌ری له خو‌ی په‌یدا نییه. له هاوواتاکه‌شی که «دیران» هه‌ر په‌یدا نییه. که ده‌لین «دیراو» به واتای خه‌تی شیناورد و که ده‌لین «تاودیر» لهو «دیران» هه‌هه‌هاتوون.

«هه‌لداشتن» و «داشتن» له ئاینده‌دا وه کوو «دیران» ده‌بنه «هه‌لدهدیر» و «ده‌دیر» واته له وشه‌ی خو‌یان ئاینده‌یان نه‌ماوه. «هه‌لدیر» به شو‌یتیکی شاخ ده‌لین که خه‌لقی لی هه‌لدهدیر. «هه‌لداشته» یه کیکه به‌ئه‌نقه‌ست هه‌لداشترایی، له باری خو‌یدا جینگه‌ی «ضحیه» ده‌گریته‌وه وه ک یه کیک له رامیاریدا لینی بقه‌ومی بیتی بلین «هه‌لداشته‌ی رامیارییه» به مهرجیک ليقه‌ومانی سازدراو بی بو‌ی نه‌ک سوچی خو‌ی بی.

«هه‌لداشتوو» ناوی کارایه بو که سیک یه کیکه دیکه‌ی هه‌لداشتی. «هه‌لبه‌زوک» بو شتی وه ک لاستیک هه‌لبه‌زیته‌وه جیی خو‌یه‌تی.

«هه‌لبیرینگاندن»، «هه‌لبیرینکاندن» و «هه‌لبیروو کاندن» یه ک شتن. له «ئیشکین» و «برینگین» دا که‌رتی دوهم هی هه‌لبیرینگاندنه. وا ده‌زانم باشترین زاراوه بو Dehydration وشه‌ی «برینکاندن» بیت. مادده‌یه‌کی وشک بیته‌وه «برینک-برینگ» بیت. وشککه‌ره‌وه یاخود هایدرو‌جینمز «برینکینه» بیت. له کیمیا‌دا ئه‌وی ته‌رایی ده‌دو‌رتینی «برینکاو» بیت.

واده‌زانم زه‌وی «بیروون» به واتای زه‌وی وشک، ئه‌و «بیروون» هه‌ی یه ک ریشه‌یه له گه‌ل «برینک» دا. شاره‌زایانی شاخ و داخ ده‌لین شاخی «بیرمه‌که» ی قه‌زای رانیه له «بیروونکه» وه‌رگوراوه چونکه هه‌ج ئاوی نییه مه‌گه‌ر به‌فریکی هاوینان له کونه‌به‌فراندا ماوه‌ته‌وه بتوتندریته‌وه بو خواردنه‌وه.

Inflation له عه‌ره‌بی «تضخم» و فارسی «تورم» ی پی ده‌لین. چ سه‌یر نییه ئیمه «هه‌لامسان» ی پی بلین چونکه دوو مهرجی گرنگی دیارده‌که‌ی تیدا هاتوته دی. یه کیکیان ئه‌وه‌یه «هه‌لامسان» زیاد کردنیکی خو‌رسکه. دوهم ئه‌وه‌یه که «هه‌لامسان» یش وه کوو دیارده‌که نه‌خو‌شی و درده.

«هه‌له‌پاس» به سه‌گینک ده‌گوتری سه‌رشیت کرابی و نه‌زانی چوناو‌چونی پاس بکات. واده‌زانم له ده‌قی وشه‌که‌وه ده‌توانین «هه‌له‌پاس» بو مرو‌یه‌ک به کاربه‌یتین که پاسی به‌رزه‌وه‌ندی بیگانه بکات. چونکه هه‌له‌ی له پاسکردندا کردوه. ئه‌و هه‌له‌یه به پاره بیت و به خو‌رایی بیت هه‌ر هه‌له‌ی پاسه و کابراش هه‌ر «هه‌له‌پاس» ه.

«هه‌لبیزاردن» «انتخاب» ی عه‌ره‌بییه. «هه‌لبیزارده» بو «منتخب» و «هه‌لبیزر» بو «ناخب». لهو زاراوانه‌ی کاتی خو‌ی لیزنه‌ی کو‌ر پیشنیازی کردبوون «هه‌لینجان» بو «استنباط» و «هه‌لکشان» بو «تسامی Sublimation» و «هه‌لگرته» بو «حمل» (منطق) و «هه‌لو‌ه‌ست» بو «موقف» و «هه‌لکه‌وت» بو «واقع» و «هه‌له‌په» بو «اندفاع» و «هه‌لو‌ه‌شان» بو «تفکک» و «هوش هه‌لینج» بو «مستنبط عقلي» ره‌چاو کرابوون. زو‌ریش له‌بارن.

«ھەلپىتاتون، ھەلپەرداوتن» بۇ «تشدىب، تقليم» وشەى فەرھەنگىن. لەنىو بەشىكى ئىلە كاندا «ھەلپىتوو» دارىكە ھەلپىتاتو، بە زاراۋەى روھى كى دەروا. دواتر كە دەگەمە باسى پاشگرە كانى ناو دەورى پاشگرى «ستان» دىت و ئەم ھەلپىتوھى بەردەكەۋى بىتتە «ھەلپىستان» بۇ ئەو لىرئانەى كە دارە كانىان لە لاىەن مرؤقەۋە ھەلپىتوو كراون. ھەلپىتستان بە مولكايەتى ھى خەلقە نەك ھى حكومەت چونكە زور شوپتى كە حكومەت دەيان كات بە دارستان سالانە خزمەت دەكرىت و دارە كانى ھەلدەپىتاتوئىن. لە دوايدا دەردەكەۋى بۇ ئەو جىنگايانەى دەكرىن بە دارستان زاراۋەى تايەتەى ھەيە.

تىكەل لە «تىك ھەل» بوونەۋە كورت كراۋەتەۋە بۇتە وشەيىكى فەرھەنگى دەشى لە كىميا بۇ «مزىج» بسەپى، بۇ «مركب»، «لىكداو» دەست دەدات. لەبرى «تركىب» «تىكەلكردن» ھەيە بەلام كەس زيان ناكات ئەگەر بىكەينە فىعل و بلىين: «تىكەلان»، «تىكەلاندىن» لە تىنەپەر و تىپەردا. بەقياس «پىك ھەل» كە بۇتە «پىكەل» لى دىت «پىكەلان»، «پىكەلاندىن» لى ۋەربىگرى بە تىنەپەر و تىپەر. «پىكەلاندىن» مشتە لەگەل Equation بە زاراۋە بروا لەجىاتى پىكەلكردن.

«ھەلوئىزىن» ھەلكردنەۋەيە. دەشى بۇ «لفە» ى ھەر شتىك بى «ھەلوئىزىنە» بروا. «ھەلەباش» پر بە پىستى «متھور» دىت.

«ھەلاتە» بە ھەۋىرىك دەلین بۇ ھەندى جورى نان و ئەستووك دەست بدات كە لە برزاندىنا پف ھەلدەت. ئەم ھەلاتەيە بۇ ھەموو جۆرە ھەۋىرىك و لە قىاسدا بۇ ماددەى دىكەش كە خۆشكردن و رسكانى بوپت دەست دەدات.

«ھەلكوتانەسەر» نىكە لە «ھجوم مباغت». دەگوترى: ھەلكوت ھەلكوت خۆى گەياندە ھەراكە. لەگەل نەختىك چاۋبوۋشى دەشى «ھەلكوت» بۇ «ھجوم مباغت» بىتتە زاراۋە: رۇمىل بە ھەلكوت بەندەرى «طبرق» ى گرت.

يارى جگىنە بە جەگ و كەلا (ھەلمات) دەكرى. بۇ ئەنگاوتن بە دوو جۆر كەلا بەرىكردن ھەبوو: يەكىان خشكۆلى، كەلايەكە بەسەر ئەرزەۋە دەخشى بەرەو نىشانە. ئەۋى دىكەيان بە كەوانە رەھەۋا دەكەوت بۇ لای نىشانەى پىنى دەگوترى «ھەلگرتە». ئەم شىۋەيە بەتەۋاۋى ۋەكوو دانە تۆپىكە بە كەوانە بۇ لای ھەدەف بروا. لە زاراۋەى عەسكەرىدا دەشى بۇ ئەم جۆرە تۆپ پىۋەنانە بگوترى: ھەلگرتە، ياخود كەوانەيى.

- پىۋەنان: رمى
- پىۋەنانى ھەلگرتە، كەوانەيى
- پىۋەنانى راستۆكى

دەشكرى لەجىاتى «پىۋەنان» وشەيىكى ئىلەكى كە دەلین «رېماشتن» بەكاربەينن. دەلین: بەردىكم رى ماش، بەردىكى رى دەمالم.

«تىگرتن» ىش ھەر بەو واتايە دىت بەلام «رېماشتن» لە ھەموان پەسەندترە.

- رېماشتنى كەوانەيى، ھەلگرتە
- رېماشتنى راستۆكى

ھەلتەك ھەلتەك، زاراۋەيە بۇ پەلەكردن لە بە دواكەوتنى بېسود، دەلىيى: ھەلتەك ھەلتەك لېرەۋە چوۋىت بۇ ھەلتەك ھېچىشت پى نەبرا. دەتوانىن وشەي «ھەلتەك» لەو بەكارھىنانە دابېرىن بۇ واتايىكى راگەيەن كە بە كەلكى نووسىنى ئەدەبىي بېت و رەگىشى بە بنەرەتەۋە نەپچرايى. دەلىين: خۇ ھىنان و بردنى پىشىنان بۇ دۇزىنەۋەي ئىكسىر كاريكى ھەلتەكى بوو. ياخود دەلىين: خۇت ھەلتەك مەدە بۇ ئەو تەرزە ورتانە.

دابېرىنى وشە بۇ زاراۋە كاريكى كۆننەيە، بە نمونە: «زكاة» بە واتاي خاۋىتى دىت كەچى لە شەرعدا بۇتە دەرکردنى چەندىيەكى داھات بە نيازى بەخشىن... «توحيد» يەككردنى ھەر شتىك بېت. كەچى بە زاراۋە بۇتە «خو بەيەك زانين»... زۆربەي زاراۋەي دىنا لەو بابەتەيە.

«ھەلەداۋان» ىش خزمى ھەلكوت ھەلكوت و ھەلتەك ھەلتەك. بەھەلەداۋان بۇ لاي مندالەكانى چوو. ئەم دەستەۋازىيە لە شوئىنى خۇيدا دەمىنى بەلام دەشى «ھەلەداۋ» ى لى ۋەربگىرى بۇ زاراۋەيىكى لەبار. رەنگە بشى بگوترى: ھەلەداۋم مەكە بۇ كاريكى ناچىزە. فلانە نووسەر ھەلەداۋى بە شىۋازىيەۋە ديارە. مرؤى ھەلەداۋ بەكەلكى زانست و رامبارى نايەت.

- ھەلەداۋ - متسرع

«ھەل» پىشىگىرىكى دەۋلەمەند و بەپىزە. نمونەكانى سەرۋە بايى پىتاساندن دەكات. پىشىگىرى «دا» بۇ بەرەۋە نزمىي ھاتو، بەلام ئاخىۋەرى كورد لە سنوورى لواندا ئارەزۋى جودا جوداى پى جىبەجى كردوۋە بى ئەۋەي بەرەۋازى بكاتەۋە.

«داھىنان» بە واتاي «اختراع»، «داھات» بە واتاي «مورد» زەرەنگىكى نزمبونيان پىۋە ماۋە. تۆ سەيرى چۆن پىشىگىرى «ھەل» كە بە «ھاتن» ەۋە دەلكى روى پى ۋەردەگىرپتەۋە. «ھەلھاتن» بە واتاي «فرار» دوور كەوتنەۋەي تىدايە نەك نزيكبونەۋە. پىشىگرەكانى دىكەش كە لەگەل وشەي ھەمەجۇرەدا جۇش خواردوۋ دەبن جۆرى رەفتارىيان دەگورئ.

لە لاپەرە 445 ى گۇفارە باس كراۋەكەي كۆر «دابېرىن» بۇ «تصنيف» دانراۋە. پىشىر گوتمان «ھەلاۋاردن» بۇ «تصنيف» رەچاۋ كرابوو. لېرەدا بۇ ئەۋە دەچم كە «دابېرىن» - «تصنيف» بى، «ھەلاۋاردن» بۇ «فرز». «دابېرە» بۇ «قطاع» «دابېر» بۇ «قطاع».

لە لاپەرە 443 دا «شىۋازەكانى دابەشىن» لە برى «اساليب التقسيم» ھاتو. لەۋەۋە دەبى «دابەش» بۇ «مقسوم» و «دابەشىن» بۇ «قاسم» و «دابەشەك» بۇ ئامىرى دابەشىن بېت. دەلىين: خەرمانەكە دابەش بوو، زۆراب دابەشىن بوو، تەنەكەي سەرمانال دابەشەك بوو.

وا پي دهچي «داهيزان» له «هيز» هوه هاتيبي. له مهوه ده توانري «داهيزان» بو شتيكي چروسا بي ياخود دالهنگا بي ياخود روو له كه مگردن بي، به كار بيت. وهك: داهيزاني تابووري، داهيزاني كارها، داهيزاني كشتوكال، هم زاراوانه واتاي كوښينه ي داهيزان ناکوژن.

له ربي «مفهوم المخالفة» وه دهشي «راهيزان» بو زيادكردني هيز بيت وهك بليين: كارها سه ريكيان داهيزا، زوري نه برد راهيزا يه وه. دوو ساله تابووري مان، شكرئ له راهيزاندايه. له ئينگليزيدا هم جوړه وشانه زورن وهك وشه ي Import, Export, Accuse, Excuse.

«دامردن» له «داهيزان» به ره ژير تره، بريتيه له مردنيكي له سه ره خو: نه مامه كهت بو ماوه ييك گه شايه وه و دامر ده وه. ئاگري پاوانه كه له خو وه دامرد.

«دامرکان»، دامردنه به لام مه رج نييه مردني پتوه بيت: ئاگره كه دامرکا نه م زاني هه لده بيته وه. به و پنيه ده توانين بليين:

- دامرکان - زوال الازدهار
- داهيزان - ضمور اقتصادي، زراعي او من غيرهما
- دامردن - انطفاء او انقضاء اي شئ حيوي

تهو زاراوانه به ينيك به سه ر زمان و خامه وه بن ده چه سپين: زورم بيستوه گوتراوه «مه زرا» له مه زره وه هاتوه. وشه كه چوته ناو ئاخوتني ده شتوده ر تا ته وه ي شوينيكي هه يه له ريزه زوورگي ديده وان پي ده لين «سه رمه زرا». وا ده زانم وشه ي «دامه زران» ناسه لميني «مه زرا» له مه زره وه بيت. «دامه زران» و «مه زرا» دوو قالبی يه ك وشه ن وهك كه مردن و دامردن. ترس و ترسان، هيز و داهيزان هه ر جووته دوو قالبی يه ك وشه ن.

ئيليكي رهوند كه ده گه نه شوينيكي زه نويري پي بگوتري «مه زرا» گورج بوي داده به زن و ماوه ييك تييدا نيسته جي دهن، واته هه ر كه گه يشته مه زرا لي داده مزرين. له مه وه بو هه ندئ ده چم، هه ر كاريكي ئارامي و چه سپاني تييدا بي «دامه زران» ي لي ده وه شيته وه. ده ليين: تابووري مان له سه ر بنگه ي زير دامه زاوه. فلان له پاريزگه ي كه ركووك به ماموستا دامه زرا. هيمني اي و دامه زراوي به رپايه. منداله كان پاش قه پوقير دامه زران.

- دامه زراني تابووري
- دامه زراني رامياي
- دامه زراني باري ته نسازي
- دامه زراني ئالوگوري بازرگاني

له فيعلي «وهرين» و «وهران» هوه زاراه ساز ددرئ بؤ روه كئي كه «نفضية» ي پي دهلين. داوه راندن تپهري «داوهرين، داوهران» ه. پهلكه داوهرين به تهواوي «نفضية» دهگريتهوه به كورتكردنهوه دهشي بيته «داوهرين». له عهرهبيشدا «نفضية» چاوي لي پؤشراوه دنا نهك ههر پهلك، تؤزيش دهگريتهوه.

- درهختي ههميشهسوز (وهك: ههميشه بههار)
- درهختي داوهرين.

له مونساهبهدا دهليم، سوز كه كرايهوه «سوزه» به واتاي «ئسمه» ديت، له ديوي كوردستاني ئيران دهلين:

سپي سپي شهش تومهن
سوور و سپي شهست تومهن
سوزهي ئهعلا سيصهد و شهستوشهش تومهن

گورانش ههيه دهلي:

سوزه مهرؤ سوزهكه، سوزهكه ي مالم
نهخؤش نهكهوي سوزه دهشكيني بالم

«كسك» له بهري سوران به واتاي سوز، رهسهتره چونكه كورد ي تهواوه، هرچي «سوز» ه له گهل «سبز» ي فارسي براي.

«داهيشتن» زاراهي لي ههلهستي: دهگوتري: ترؤزيكه سي بهرولهي داهيشتوه. بيستانهكه شووتي باشي داهيشتوون. بهلاي منهوه دهشي پرؤزهينيكي تهواوكهري پرؤزه ي بنهري بي، ياخود دواتر لي كيوتبيتهوه، پي بگوتري پرؤزه ي داهيشته. پرؤزه كاني كه دواتر له نهوت دهكهونهوه هه مووي داهيشته. «داهيلان» و «داهيشتن». يه ك شتن، دهشبنهوه: دادهيلي.

«دابين» به واتاي ئارام و هيوره. «دابين» يه كسهر بؤ «استقرار» دهروات دهلين: ولاتيكي دابينه. دابيني بنه ماي گهشه كردنه. له جيگهي خويدا بؤ «اشباع» يش دهروات. وهك: تهماعكار هه موو ئارهزوه كاني به خهلقي دابين دهكات.

«اشباع» و «استقرار» له وهدا دهگه نهوه يه كدي كه به «اشباع»، «استقرار» پهيدا دهبي بويه ناوناوه «دابيني» بؤ ههردوان به كار ديت.

«دامالان» به ته‌واوی «تخلف» ده‌گریته‌وه، ده‌لئی: که‌رسواره‌که له ئیسترسواره‌که دامالا جیهانی سییه‌م له کاروان دامالاه. که تاومان وشک بوو دامالاین.

«دامالین» تیپه‌ری «دامالان» ه به واتای «پیست له‌سه‌ر هه‌لگرتن» دیت. به‌رده‌که دهستی مچه‌ی دامالی. هه‌ر له‌و واتایه ده‌گوتری: خیرا جلکه‌کانم له‌به‌ر خۆم دامالی. دامالان بو پیست له‌سه‌ر لاجوونیش هاتوه. «دامالین» به واتای «متخلف کردن» و «بار داله‌نگاندن» به پی جیگه‌ی وشه له ناخاوتندا خۆ به‌دهسته‌وه ده‌دات، وه‌ک بلیی: بیبارانی تابووری ئیمه‌ی دامالی، داگیرکه‌ر میلیله‌تی چه‌وساوه داده‌مالی.

«دامالان» زۆر به‌زیاده‌وه له «دواکه‌وتن» و «پاشکه‌وتن» راگه‌یه‌نه به‌و واتایه‌ی «تخلف» ی تازه باسم کرد. ده‌کرئ یه‌کیک خۆی به ئانقه‌ست دوا بخات به‌لام هه‌رگیز به ئانقه‌ست خۆی دانامالی.

«داقوپان» و «قوپان» له‌نزیکه‌وه خزمن. هه‌رجی داقوپانه بو قوپانیکه له‌سه‌ره‌وه به‌ره‌و ژیره‌وه په‌یدا بووی. له‌بنه‌وه به‌ره‌و سه‌ره‌وه ده‌بی هه‌لقوپان بی. له‌ته‌نیشتانه‌وه قوپانه. به‌هه‌مه‌حال ئیستاکه که‌سی وه‌ها نییه فه‌رق به‌و بارانه بکات له‌نووسیندا، ئنجا ده‌شی بو «مقعر» هه‌مان «قوپاو» به‌کار بی‌ت. بو «محدب»، «زه‌ق» له‌باره. «قوپاوی» و «زه‌قایی» له‌به‌رانبه‌ر «تقعر» و «تحدب» جیی خویانن. قوپان بریتیه له‌روودانی قوپاوی. «کوور» یش «محدب» ده‌گریته‌وه به‌لام بو «احدب» گونجاوه.

«داچه‌کان»- «ترهل». «داچۆران»: ئاو به‌قه‌دپالانه‌وه داده‌دات، یان به‌تکه و میزاو به‌ره‌ووژیر ده‌گلیته‌وه پیی ده‌لین «داچۆران». ره‌نگه‌ بشی بلیین: پاره‌ی پرۆژه‌که به‌مه‌سره‌فی بیجی داچۆرا. هینده‌ت له‌سه‌رمایه‌که دزییه‌وه داتچۆراند.

ئاویکی له‌ته‌ختایی زه‌وی بزیته‌وه «زه‌نه» ی پی ده‌لین، عارده‌که زه‌نه‌کاوی پی ده‌گوتری. له‌به‌ره‌وه‌ی زه‌نه‌کاوی ناو باغ و کیلکه‌ماسیدری بو لی ده‌ده‌ن ئاوه‌که ده‌کیشیت. ئه‌و «ماسیدر» ه «مبزل» یکی بچوکه. ئه‌گه‌ر له‌قه‌دی که‌ندالان ده‌ر بداته‌وه «داچۆران» ی بو به‌کار دیت. له‌هه‌ندی باری «داچۆران»، «تسرب» ی عه‌ره‌بی ده‌ست ده‌دات به‌لام هه‌رگیز له‌گه‌ل «تسرب‌ال‌خبار» دا داچۆران ناگونجی. خه‌به‌ر لیک ده‌کات، ده‌ده‌لین، دزه‌ده‌کات. راستیه‌که‌ی «دزه‌کردن» بو «تسلل» له‌بارتره. ده‌گوتری: به‌پی دزیلکه‌هات. رۆیی خۆی دزییه‌وه، به‌دزه‌هاته ناو خه‌لق. برینه‌که ئاودز بوه.

«دانه‌واندن» بو «خضوع» کورت کراوه‌ی سه‌ردانه‌واندنه. «دابوون» به‌واتای «داهاتنه‌وه» یه. دابوون تیپه‌ره‌که‌ی وه‌کوو داهاتنه‌وه ده‌بیته‌ داهیتانه‌وه. «دابوون» بو مروّقه‌به‌لام «داهاتن» بو دره‌خت و خانوو که‌پر و سابات رۆییشه‌وه. داهاتنه‌وه‌ش بو مروّقه. «داهاتنه‌وه» له‌جیی «رکوع» له‌بارتره تا چه‌مانه‌وه و کووربوونه‌وه چونکه ئیراده‌ی تیدایه.

«داهات» پیوستی به‌شیکردنه‌وه نییه ئه‌وه‌نده نه‌بی که‌ده‌قی کاری رابوردووی «هاتن» ی بی زیاد و که‌م تیدایه، نه‌شم بیستوه هیچ کاریکی دیکه ره‌فتاری وه‌های کردبی. «داهات» خۆی وه‌رگیراوه له «هات» که به‌شیوه‌ی «ئاوه‌لناو» به‌کار هاتوه و گوتراوه: سالی هات. ئه‌م سال هاته، پار نه‌هات بوو. قیاس له‌م «هات» ه بو هیچ کاریکی دیکه ره‌وا نییه. هه‌ر ده‌لئی گرنگی بار و گوزه‌ران به‌لای خه‌لقه‌وه ره‌ی بو «هات» خۆش کردوه.

«داپوشین»، «داپوشتن» یه ک شتن. تهنانهت رهنگه «پوشتن» به برشتر بیت وه ک که ده بینین ده گوتری «خوارده و پوشته». «پوشته و پرداغ» بۆ هه موان ئاشکرایه، «پوشتن» نهختیک خوی له ئهسله قالبی ئیرانی دزیوهتهوه بهلای قالبی کوردیدا له و رهوه که هه موو ئه و فیعلانهی له فارسیدا «د» ی چاوگی دواى فاو لیان ماوه له کوردیدا «د» هکه په ریوه. به نموونه:

- دزدیدن - دزین
- خریدن - کرین
- بریدن - برین
- فرمودن - فرموون
- بودن - بوون
- دادن - دان
- شدن - به واتای رفتن، چوون
- نهادن - نان، نیان... هتد

«پوشین» یش وه کوو ئه و فیعلانه «د» هکه ی قرتاوه. له فارسی «پوشیدن» ه هه رچی «ت» ی چاوگه له دواى فاو له وه ناقرتی وه ک: دیتن، ریتن، هاتن، بزووتن. له مه وه ده لیم «پوشتن» پتر بهلای کوردیدا بۆته وه.

عه رهب له Cover ی ئینگلیزی که به واتای «پوشین» دیت «تغطية» ی کرد به زاراوه بۆ به سه ر راگه یشتنی سه رله بهری دهنگوباس و رووداو وه ک که ده لاین: «تغطية اخبار الامم المتحدة» له کوردیدا زه حمه ته به سه لمیندری بگوتری: دهنگوباسه که و کۆبوونه وه که داپوشه، بپوشه. «داپوش» ناوی کارایه بۆ هه موو شتیک ده روات که شتان داپوشیت، ئه گه ر له پۆشینه وه بیت ده بی که رتیکى له گه ل مه فعوولدا بیت وه ک: سه رپوش، رووپوش، شیکپوش.

وشه ی «شیکپوش» هه لده گری به زاراوه بۆ «بیوت الازیاء» بروات: ئه م کراسه م له شیکپوشی ئه فرودیت کرى. شیکپوشیکى نوئ لای مالى ئیوه کراوه ته وه. «ته رپوش» یه کیک جلکی جحیلانه له بهر بکات، به تایبه تی، له ته مه نی کاملیدا.

پیشگری «را»

«راسان» بی زیاد و که م «تصدي» نه ک «تحدي» ده گریته وه، به لام ئه و «تصدي» یه ی ئه مرۆ له باوه که ناحه زایه تی تیدایه - له کۆندا وه ها نه بوو. له به شیکى بهری سۆران «دارسان» ده لاین که وا هه م له گه ل «لووت دارسان» تیکه ل ده بیت و هه م نهختیک پشت له فۆلکلۆره. به ستۆچکه ی کۆنینه هه یه ده لی:

چه ندم گوت خدری به سی
به شه سخنان رامه سی

ئەگەر بىلىنى: «دامەرسى» ھاوقافىيەى رېك ناپى لەگەل نپوھ دېرى يەكەمدا.

دوو جۆرە بەكارھىنانى رېزمانى بۇ «راسان» دەست دەدەن. يەكيان دەستوريتىرە بەلام دژوارە: دەلىنى: «فلانەكەس ھەر دەنگ ھەلىنى رادەسىمى». لە رابردودا دەلىنى: «رامسايى»، «رايان سايى»، «رات سانى». لە نەھىدا دەلىنى: «رام مەسىنى»، «با رات نەسىمى»، «رام نەسىتى».

جۆرى دوھم ئاسانترە، بە پىپۆزىش دىتە گەر. ۋەك: «فلانەكەس ھەر دەنگ ھەلىنى لى رادەسىم». گەردانى «لى راسان» ۋەك «لى راپەرىن» قۇرتى كەمتەرە لەۋەى پىشوو.

رېژەى يەكەم «راى سايى» ھى شپوھى «انتقالى» «راسان» ە ۋەك «راى ھاتمى» لەچاۋ «لىنى رايھاتم» ئەستەمتەرە. ئىرە جىبى باسى «انتقالى» ۋ «انتقالى پىچەۋانە»ى تىدا ناپىتەۋە ھەر ئەم نمونەيە دەھىنمەۋە بۇ چاۋ پىدا خشاندىن:

- فىئىلى ئاسايى - دەبىم
- انتقالى - دەبىمى
- انتقالى پىچەۋانە - دەبىمى

دەگوتىرى «بۆى راسام» بەلام دەشگوتىرى «بۆى ھەلساتم» ۋ «بۆت ھاتم»...

«راتەۋلاندىن» بۇ ۋلاغ لەۋەراندن دەبى كە بە گورىسىكى درىژ لە لەۋەرگەى دەبەستەۋە ۋ بە ھەموۋ لاياندا بايى درىژايى پەتەكەى دەتوانى بۇ لەۋەر سوور بخوا. تۆ بلىنى «راتەۋلاندىن» لە بنەرەتدا يەك رىشە نەبى لەگەل «تەۋىلە»! «راتەۋىلاندىن»؟

بە قىياس لە زۆر وشەى وشەى دىكەى كوردى ۋ بىنگانە دەشى «راتەۋلگە» بۇ ئەۋ پاۋانە بچوو كە بى كە شوورە ۋ پەرژىنى بە دەوردا كىشرايى. لەۋەۋە «راتەۋلگە» خۆى دەست دەدات بۇ ئەۋ شويتەى ئازەلى تىدا بەخىو دەكرىت بە ناۋى «تەسەمىن». «راتەۋلگە» ى مەر، ھى گامىش، ھى بەرزە... ئازەلىكى لەۋ راتەۋلگەيە بەخىو كرايى «راتەۋلە» ى پى دەگوتىرى: ئەم مانگايە راتەۋلەيە. رېژەى ناۋى كارا «راتەۋلەين» بۇ چاۋدىرى ئازەلەكان دەسازىت. دەشى «لىژنەى راتەۋلەين» خۆى چاۋدىر بىت. مەل لەگەل راتەۋلگەدا ناسازى چۈنكە راناتەۋلى. مرىشك كۆلىتى ھەيە دەيچىتى. دەتوانىن پەرە بەۋ «كۆلىتە» بستىنىن، ۋەك عەرەب «من باب التغليب» ۋ بە شويتى مرىشك ۋ عەلىشىش ۋ مەلى سەربىرىن بلىنى «كۆلىتستان» چۈنكە دەيان شويتى جوداى تىدايە مەلى لى ھەلدەنىشىت. «مەلىستان» بۇ ھەموۋ مەلىك دەست دەدات. ۋا پەسەند دەكرىت «مەلىستان» بۇ مەلى زىنەت بى. چەندم پى خۆشە بىنىم بەسەر دەرگاي پىرۆزەى ئازەل ۋ مرىشك ۋ مەل بەخىو كىردنەۋە نووسرايى: مەلىستانى قەندىل، راتەۋلگەى ئامىدى، كۆلىتستانى بازيان.

«رپهرموون» خوی به تهنی وشهیه کی دهوله مهنده. له بهری سوران «تیرادیتن» بارتته قای ئه وه به لام له رووی سامانی زمانه وه «رپهرموون» بایه خدارتره چونکه «تیرادیتن» قهرزداری «دیتن» ه، «رپهرموون» قهرزدار نییه. «به خودا رپهرموون» و «له خو رادیتن» وه ک یه کن، ده بی «رپهرموون» له بری «عشم» و «توقع» به سه ره خویی له کار بیت وه ک بلیی: «رپهرموونم له باری ئیستاکی ئابووریمان، به ره وه گه شاهه یه»، «راده په رمووم هیمنایی په ره بستینی».

«تیرادیتن» دارشتنیکی هیه راگه یه نه: به تیرادیته بی ولاغه کهم خواسته وه. له لیسته ی زاراهه کانی گو فاره باسکراوه که ی کور، لاپه ره 461. «راگه ییشتن» بو «اتصال Communication سایکولوجی» هاتوه. له لاپه ره 466 دا «راچه نین» بو «انتفاض Ketabolism» واتای ئه م وشانه له زانستی سایکولوجی روون ده بیته وه. له لاپه ره 477 دا «رایه ل» له لایه ن ئه نجومه نی کوره وه بو «العارضة الخشبية» ییشنیاز کراوه.

«رامووسین» به واتای «تقبیل Kissing» و «رامووسان» «ماچ» ه، «قبلة»، فارسی «بوسه» ی هیه. «رامووسین» له «ماچکردن» په سه ندرته چونکه گهردان ده کریت، به لام له هه موو زاراهه کاندای «ماچ» له بری «قبلة» باوه. به پیی دستوور «رامووس» ناوی کارایه وه ک: «راهین»، «راگر». «رایه خ» بو به ناوی بهرکار هه رچند له قالبی «رامووس» و «راهین» یشه.

«راهه ژین»، «راوه شین»، «راقه نین»، «راته کین»، «رارفین» له قالبی «باوه شین» دا بو ناوی ئامیری ئه و تو دهن کاره که جیبه جی بکات. ده شی بریار بدری بو سووک ده برین ناوه کان کورت بکریتنه وه و بینه: راهه ژ، راهه ش، راقه ن، راته ک، رارف. «باوه شین» له دست کورترکرنه وه ده رچوه.

«راره وه» بریتییه له «رینگه ره وه». پیوه ندی به پیشگروه وه نییه. له لاپه ره 455، 456 و 457 ی گو فاری ناوبراوی کوردا 53 زاراهه هاتوون به «راره وه» دست پی ده که ن به واتای «مه ذهب»- له فلسفه و منطق. به نمونه:

- مذهب المشبهه - راره وی لی چوینایه تی
- مذهب الذرئع - راره وی به هانه گری
- مذهب تحية الذات - راره وی خو ده رهاویشتن

«رازانه وه» ش ئه و «را» یه ی بنه ره تییه. پیشگر نییه چونکه ده بیته: «ده رازیتته وه» نه ک «راده زیتته وه»- وه ک هه ندی کهس هه له ی تیدا ده که ن.

«راییچان»، «راییچدان»، «راییچه کدان» وه ک «استنفار» و اتا ده به خشی.

«راییچه ک» به واتای «به زور خه لق به ره وه کار بردن» دیت. «بیگار» هینده ی «راییچان» شرودر نییه. «راییچان» له واتای فره هه نگیدا به رته سکرته له «استنفار» چونکه ده شی تاکه کهس راییچری، هه رچی «استنفار» ه گشتییه. ئنجا ئه گه ر چاوپوشی لی نه کری ده بی بلیین: راییچانی گشتی. «راییچ» وه ک «رایه خ» ناوی بهرکاره چونکه ده گوتری راییچدان. که سیکی خه لق راده پیچی- «راییچدار» ی بو ده سازی.

له کاری «پینچان» دوو وشه‌ی گرنگ وهرده‌گیرین: یه کیان «پینچه‌کان» به واتای Zigzag. ئەم «ان» ه هی کۆ کردنه‌وه نییه به‌لکۆو ئەو «ان» یه که به دوا ناوی به‌شیکێ ئاوییه‌کانی کورده‌واریدا دیت وەک: خدران، حاجی ئۆمه‌ران، ماخۆبزان، باله‌کیان... دواتر پروون ده‌بیتته‌وه، ئەم «ان» ه پاشگریکه وه‌کۆو «اوه، او» له‌ عه‌لیاوا، تۆپزاوا، ته‌یراوا» نیشانه‌ی ئاوی و زه‌وییه.

زۆر به‌ سه‌یری له‌ هه‌لکۆلینه‌کانی ناوچه‌ی قه‌ره‌غان ده‌رکه‌وت، به‌ر له‌وه‌نده هه‌زار ساله‌ ناوچه‌که ناوی «قه‌قه‌ران» بوه. د. فه‌وزی ره‌شید لیمی پرسى ئاخۆ وشه‌ی «قه‌قه‌ران» له‌و زمانه هیندی ئه‌ورووپییانه‌ی ده‌یانزانم هه‌چ واتا ده‌به‌خشیت؟ پیم گۆته‌وه: قاقر به‌ زه‌وییه‌ک ده‌گوتری سه‌خت و که‌م برشت بێ. ده‌رده‌که‌وی زه‌وییه‌کانی «قه‌قه‌ران» یش قاقرن. دوور نییه قاقران بووبیتته قه‌ره‌غان.

وشه‌ی دوهم «پینچه‌به‌ده‌وره» یه که له ئینگلیزی Vicious Circle و له‌ عه‌ره‌بی «حلقه‌ مفرغه» ی پێ ده‌لین. «پینچه‌کان» بۆ «زیگزاگ» و «پینچه‌به‌ده‌وره» بۆ «حلقه‌ مفرغه» دوو زاراوه‌ی ریکۆپینکن.

«راسپاردن» «توصیه» یه. به‌ خوام سپاردیت، واتای دیاره. «ئه‌سپارده» که‌سیکه راسپارده‌ی بۆ کراوه. Spare ی ئینگلیزی له «سپاردن» نزیکه.

«راسپارده» له‌ جلک و شتی دیکه‌ی دروست کراودا «رادایی» ده‌گریته‌وه له‌ گه‌ل تیبینی ئه‌وه‌ی که «را» ی «رادایی» پینشگر نییه، ره‌نگه کوردیش نه‌بی چونکه ده‌شی له «ره‌ئی - دایی» وه هاتبیت. کورد ده‌لی «بیرورا» له جیی «بیر و ره‌ئی». به‌هه‌مه‌حال ئیستا به‌ کوردی حساب ده‌کری.

«رامالدان» له‌ زاراوه‌ی عه‌سکه‌ری به «اکتساح» ده‌روات. وشه‌که له «مالین» هوه هاتوه.

«راگۆیستن» له‌ گه‌ل گواستنه‌وه، گۆیستنه‌وه، گوازینه‌وه‌دا یه‌ک واتایه، یاخود با بلیم به‌ زۆری بۆ یه‌ک مه‌به‌ست به‌ کار دین، چونکه جوداوازیه‌کی ورد له‌ نیواندا هه‌یه. «راگۆیستن» وشه‌ی عه‌شیره‌ته له‌چاو وشه‌کانی دیکه‌دا ته‌کانیکی تیدایه بایی ئه‌وه‌ی ژیانی نا‌ئارامی شاخ و داخ له‌ ژیانی شار جودا ده‌بیتته‌وه هه‌ر بۆیه‌یه که ده‌گه‌ینه بووک گواستنه‌وه بابای عه‌شیره‌تیش ده‌لی «بووکم گواسته‌وه» نه‌ک «بووکم راگۆیست». ده‌لی «ماله‌که‌م و مه‌ره‌که‌م راگۆیست».

بچینه سه‌ر باسی پینشگری «وه‌ر».

ئهم پینشگره بزوتنه‌وه‌ییکی که‌وانه‌یی و بازنه‌یی راده‌گه‌یه‌نی. بنه‌چه‌کی «وه‌ر» ده‌چیتته‌وه بۆ «قه‌ره‌یتنه‌ی» ی ئافیس‌تا که به واتای سووران هاتوه. پینشگری «وه‌ر» له فارسیدا نییه. به باوه‌ری من فیعلی «وه‌رین» ی کوردی و «قه‌ره‌یتنه‌ی» ی ئافیس‌تاش یه‌ک شتن، نه‌ختیک گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوه. له لایه‌ن گۆرانی قالدیه‌وه ئه‌وه‌نده جوداوازی نییه له‌ نیوانیاندا گرفت په‌یدا بکات. که بزانی «په‌شوو»، «په‌سوو» ی ئافیس‌تا بووبیتته «په‌ز» و «په‌شوان» بووبیتته «شوان» سه‌یر نییه، «قه‌ره‌یتنه‌ی» بووبیتته «وه‌رین». له کوردیدا که‌م فیعل هه‌ن وه‌کۆو «دیتن» ده‌نگی «ت» تیدا که‌وتیته‌ نیوان «ن» ی چاوگ و ده‌نگی «ی». سه‌یر نییه ئه‌و «ت» ه قرتابن.

له لایهن واتاوه «وهرین» سوورانیک لهو شته پهیدا ده کات که دهوهری. که دوو وشه قالیبان یه ک بوو، یاخود زور له یه کدی نزیک بوون، ههر خویمانن که له دوو ولاتدا واتایان ده گوریت. به نمونه «بطیخ» له عیراق بو کاله که. له رۆژئاوای عیراق ههتا میسر به شووتی ده لین. خو ئیمکان نییه وشه ی «بطیخ» له بهر جودایی واتا به دوو وشه ی له یه کدی جودا بزمی دردی. ئیستا که ده زانین وشه ی «دیو» بهر له زه ردهشت بو خوا داندرا بوو دواتر کرا به هی غهیری خوا بو یه «زیوس» که زووتر گه ییشتبوه ئه وروویا به «خوا» مایه وه. ئه مه باوهری منه له ئاست «فه ریتهن»، «وهرین» دا.

پیشگری «وهر» په ره سه ندووی نییه، له گه ل چه ند «فعل» ی کدا، ده رده که ویت: وه رگرتن، وه رکه وتن، وه رسووران، وه رچه رخان، تیوه ریچان، تیوه رهاتن، تیوه ردان، تیوه رچوون، تیوه رکردن، پیوه ربوون.

وشه ی «تیوه ریخ» که له «یه خستنه وه» هاتووه «تیوه ریخستنی» نه هاتوه. ههر ده لینی «تیخستن- تییه خستن» ته و «وهر» هی چوته ناو هوه. ههر چو نیک بی «تیوه ریخ» زاراه ییکی حازر به ده ستی بو ره خساندووین له بری «تحشیه»- له «حشو»- هوه. ده گوتری: به تیوه ریخ قسه که ی خسته روو، واته له وینه ی که لین پر کردنه وه ی وتووژ، نه ک یه کسه ر و پاته وپات، مه به ستی درکاند. ئه م «تحشیه» یه پیوه ندی به «حاشیه» وه نییه که «په راویز» ی ده ورانده وری بابه تی نووسینه نه ک «ناوه روک».

له و ده نمونه ی فیعل که «وهر» پیشگر تیاندا ده رده که وئ ته نها چوار فیعلیان «وهر» ی بی واسیته یان پیوه یه که به لگه یه بو ده گمه ن بوونی پیشگری «وهر». به ئەزموون و لیگه رانی بی هه ناسه سواری بو «هه ل» ته نها له و کارانه ی به «ا، ب، پ، ت، ج» ده ست پچ ده که ن 27 نمونه م دۆزییه وه پیشگری «هه ل» ی پیوه یه. له نمونه کانی پیشگری «دا» هه تا پیتی «ک» 30 دانه م دۆزییه وه. له بو «را» هه تا پیتی «ر» 30 نمونه م دۆزییه وه.

له لاپه ره 61 ی «فرهنگ ایران باستان»، نووسینی پورداود وشه ی Vairya هاتوه له ره گی var وه رگیراوه. ئه میان به واتای «برگزیدن» «هه لیزاردن» و «ترجیح» هاتوه. به پیتی واتاخوازی var له وشه ی «هه لآواردن»: «هه ل»- «ئاوار»- «دن»- دا به دیارده داته وه. «ئا» به رای بی «وار» پیشگری هه بوون و «ایجابیه» ه له ئافیس تادا وه ک: «اخوند» (خوینده وار)، ئارام، ئاشنا، ئاراسته. «فه ریتهن» ی بیشتتر باسکراو که پیشگری «وهر» ی لی ماوه ته وه جودایه له «فه ر» ی Vairya.

«تیوه ردان» ده شی بو «توریط» وه ربگیری.

فیعلی وه رگه ران، وه رگه راندن، وه رگیران یه ک ریشه ن له بیرم کردبوو. له ئاخوتنی ناو خه لق «وهر گه ران» به واتای «کافر بوون» هاتوه. به وردی لیک بدریته وه «وهر گه را» بو «صبأ» له باره وه ک که کافره کانی قوره یش گو تیان: «صبأ الولید»- «وه لید وه رگه را». «وهر گیر» بو «مقلب» ده ست ده دات که فه ردان وه رده گیری.

«وهر گه ران» خویشی بو «ارتداد» ده ست ده دات: کابرا له کوردایه تی وه رگه را. «لیهه لگه رانه وه» بو «تمرد» له باره: کابرا له حیزبه که ی هه لگه راپه وه.

بۆ «سماعة» ى تهلهفون به زارواه «وهرگره» رهوايه كه بهرانبهه وشه ى ئینگلیزیه كه ى Receiver دیت. فارس «گوشى» (گوچكه ى) بۆ به كار دیتیت.

بۆ «مضمد» له كوردیدا «برینیچ» رۆیوه. بۆ «ضمدات» وشه ى «وهریچه» به خراب نازانم. وهك دیاره «وهر» به پى واتای بنه رته ى خوى له گهل فیعلیک دیت كه بزوتنه وه ى ئاشكرای تیدا بى. ناشى بگوترى: «وهرنووستن» و «وهردیتن». به لام به پى دهستور دهشى هه ر وهك ده گوترى «هه لفرین» یش ده گوترى «وهرفرین» بۆ فرینیکى له سه ره تاوه كه وانیه ى بى. نه گوتراوه «دافرین» به لام له گهل «لیسیان» كه به واتای نیشته «دالیسیان» م بیستوه.

له زارواه ى عهسكه رى «انتشار» هه یه له گهل «بلاوبونه وه»- دا ناگونجی چونكه له «بلاوبونه وه»- دا ئامانج نییه، به لام له «پنوه ربوون» دا ئه و ئامانج و نیازه هه یه كه له «انتشار عسكری» دا هه یه. «پنوه كردن» تیپه رى «پنوه ربوون» ه.

تیپینى: «تیوه ردان» بۆ «توریط» بى ناشى «تیوه رچوون» بۆ «تورط» بى هه رچهند له بنه رته تا تیپه ر و تیپه په رى هه مان واتان: كوردی وشه ى كۆنى هه یه بۆ «تورط» ئه ویش «تیوه گلان» ه. تیوه گلانیکى لى رزگاربوونى نه بى ده بیته «پنوه ربوون».

پاشگر ده ورینكى زۆر گه وه ى هه یه له وشه رۆنان و زارواه دا. ئه و پاشگرانه ى كه هه ر به دوا «فیعل» دا دین ئه مانه ن:

1) دهنگى «ا» ئه لف وهك: ترس- ترسا، ترش- ترشا، سوور- سوورا...

ئهم دهنگه به زۆرى فیعلی ئه و تۆ دروست دهكات كه له خۆوه روو دهدهن، كارا (فاعل) تیپاندا ماندوو نابى. دهلین: گلا، هه ژا، درا، پسا، نووسا، رما، خلیسكا، سووتا، شیوا... هتد. كارا له م فیعلانه دا دهورى دلخوازی نییه، چونكه بى خوازی ئه و روو دهدهن. من ناوم ناوان «كارى روودان» (افعال الوقوع). به لام له عه ره بیدا «افعال المطاوعة» یان پى دهلین و له چهن دین ریژه وه په یدا ده بن.

2) پاشگریكى دیکه هه یه له م پاشگره ى «ا» نزیکه، نهختیکى لى ده ترازى به وه دا كه شیوه گۆرى راده گه یه نى نهك روودانى رووت. پاشگری «كا» ئه م دهوره ده بینیت به لام نمونه ى كه من. دهلین: بزركا، هه ل ترووشكا، هه ل پروو كا، پوو كایه وه، نووسكایه وه، دامر كا...

جاریکیان قسه له وه ده كرا كه فیعل له وشه ى «هه لم» وه ربگری به واتای «تبخر». هه ندیک خاوه ن رای گوتیان «هه لم، دهه لمى». من گوتم: له بهر شیوه گۆرى له تاوه وه بۆ هه لم ده بى «هه لمكا» بى. پنیوسته بلین تاوه كه هه لمكا، دهه لمكى.

دهشى بۆ بزربوونى مندال بلین: منداله كه بزرا. به لام یه كیک له پر پیر بى «پیركا»، «ده پیركى». ئه گه ر پیربوونه كه عاده تی بى كه فه رقى به ره هه ستى پى نه كرى دهشى بلین: فلان پیرا، ئه و جار مرد.

توور دهپووکیتتهوه، پوو کایهوه نهک پوایهوه چونکه شیوهی دهگورئ. نووزانهوهی بنیادهم که راگویتزرا بو تازی و سهگ دهیته «نووسکایهوه». بیستومه گوتووایانه: تازیهک بهردیکی پی کهوت قرووسکا.

3) پاشگریکی دیکه «را» ی کاری کارابزره «مبني للمجهول»: کوژرا، دیترا، خورا...

ثم سی پاشگره کاری روودان بهدهستهوه دهدهن تهنانهت «را» کاری تیپه دهکاته کاری روودان. تیتهپهپی عادهتی هیزی پتره له کاری روودان. به نمونه: «رؤی» - «دهروات»، به ثارهزووی رویشتهوه که سهر ههلهدات، کهچی «سووتا- دهسووتی» له خووه روودهات.

ثم سی پاشگره له ئایندهدا ئهلفه کهیان دهیته «ی»:

- سووتا- دهسووتی
- خلیسکا- دهخلیسکی
- دیترا- دهدیتری
- رژا- دهژئی
- بزرا- دهبزری
- فرؤشرا- دهفرؤشری

4) زره پاشگریک هیه به دوا هندی فیعهوه له روالهتدا خوئی به پاشگر دهنویتی وهک:

- خز - خزی
- خش - خشی
- جم - جمی
- فر - فری
- در - دری
- دز - دزی

ثم «ی» کوئایی وشهکان له چاوگدا بنههتیه: خزین، فرین، خشین، درین، جمین. لهمهوه دهدهکهوی «ی» لهو فیعلانهدا هی کهسی سییهمی تاک نییه، خو دهزانی له تیتهپهردا کهسی سییهمی تاک به راناو دهرناکهوی.

که فیعله کان له ئایندهدا گەردان بکهین دەبنه: دەخزم، دەفرم، دەخشم دەدرم، دەجمم، دەدزم. له هیچیاندا ئەو «ی» ه که به زەرپاشگرم دانا دەر نه کهوتەوه. لەمەوه دیاره پاشگر نییه، چونکه پاشگر له هەموو فیعلیکدا دەر ده کهوتەوه.

باسی چۆنیەتی هاتنهوه و نههاتنهوهی دەنگی پیش نوونی چاوگ زۆری به بهرهوهیه، لێرهدا چی دیکه ی لهسه ر نارۆم چونکه ئیشمان پی نییه.

5) پاشگری «اندن» پاشگریکی بههیزه، تینهپەر دهکا به تیپەر، وههش دهپی له دەنگی گیانله بهر و بیگیان «فیعل» دادههینی.

فیعلیکی کۆتایی به «ا» هاتبوو تهنها «ندن» ی پیوه دهلکیندری بو تیپەرکردن. هەر فیعلیکی کۆتایی به «ی» ه هاتیبت ئەگەر «اندن» ی به خۆیهوه گرت «ی» ه که ی دەسویت:

- خزین - خزاندن
- سووتان - سووتاندن
- زیره - زیراندن
- رۆیین - رواندن
- هه‌لستان - هه‌لستاندن
- گرمه - گرماندن
- له‌قین - له‌قاندن
- چوون - چواندن
- بۆره - بۆراندن

لهو دهنگانهی: زیره، گرمه، بۆره... دا بزویتی «ه» - (فه‌ت‌ه‌ی عه‌ره‌یی) که به دواپانهوه بوو، سوا.

6) پاشگری «هوه» دهمه‌ته‌قه هه‌ل‌ده‌گرئ له‌وه‌دا ئایا «وه» پاشگره یاخود «هوه». لێره‌دا پیوه‌ی خه‌ریک نایین، ئەوه‌نده ده‌لیم که له کرمانجیی سه‌روودا به پیشگر دیت و ئیمکان نییه فه‌ت‌ه‌که‌ی به‌رایه‌ی دەر که‌و‌یت. هه‌ندئ عه‌شیره‌تی کوردستانی جنووبیش ناوانه به پیشگر به‌کاری ده‌هینن وه‌ک که ده‌لین: ئاوه‌که وه‌خۆ، دەر‌گه‌که‌م لێ وه‌که...

ئهم پاشگره گه‌لێک واناگۆری به فیعل ده‌کات. نووسه‌ران له باره‌پانه‌وه نووسیوه و زۆربه‌ی ده‌وری که له وشه‌سازیدا ده‌بینیت روون بۆته‌وه به‌لام جارێ ماوه‌تی پشکینه‌وه‌ی تیدا بکری به نمونه‌ی باسی ئەوه‌م نه‌دیت که چۆن له:

- كهوتم و هه‌لستامه‌وه،
- چووم و هاتمه‌وه،
- بردمه‌وه و دۆراندمه‌وه،
- سه‌رکه‌وتم و هاتمه‌وه خواری... دا

... فیعلی دوهم به هه‌لگیرانه‌وه یاخود شکاندنه‌وهی فیعلی یه‌که‌م حساب کراوه و بۆته به‌رده‌وامبوونی پینچه‌وانه‌یی ئه‌و وه‌ک که دووباره بوویته‌وه.

به‌کارهینانیکی دیکه‌ی «هوه» که نه‌هاته به‌رچاوم باس کرابی ئه‌وه‌یه که ده‌گوتری: هینده باران باری ئاو رۆییشه‌وه. دوا‌ی شەش سەعات دەوامه به‌فره‌که که‌وته‌وه. له‌مانه‌دا و له‌هی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌وانیشدا ئاخپوه‌ری کورد مه‌به‌ستیکی ده‌رنه‌زهر کرده که به‌بی «هوه» ده‌رنابری، خویته‌ریش وه‌کوو ئاخپوه‌ر با دل بگیری بۆ هه‌ستکردن به‌و مه‌به‌سته.

به‌هه‌مه‌حال لیره‌دا ریم نییه له‌ تاک تاکی ئه‌و به‌کارهینانه بتۆژمه‌وه ته‌نانه‌ت سه‌رچاوه‌ی ئه‌وتۆشم لا نییه پستی پی به‌ستم به‌لام، له‌ نمونه‌دا ده‌لیم «به‌فر کهوت» مه‌به‌ستی ده‌ستیشانی تیدا نییه مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌شی له‌ رسته‌ی «به‌فر باری» دا به‌لگه‌ نییه به‌فره‌که دنای سپی کردی. که ده‌لیی شه‌وی به‌فر ده‌ستی پی کرد سه‌هینی لای چیشه‌نگاو که‌وته‌وه، له‌مه‌دا زیده ده‌رخستنیک هه‌یه که له‌ رسته‌ی «به‌فر کهوت» دا نییه چونکه ره‌نگه‌ یه‌کسه‌ر که‌وتی...

ئه‌و پاشگرانه تیکرایان به‌وه‌دا له‌ پاشگری دیکه جودا ده‌بنه‌وه که فیعل وه‌ک فیعل ده‌مینته‌وه ده‌نا پاشگری دیکه‌ش هه‌ن به‌ فیعله‌وه بلکین به‌لام ده‌یگۆرن به‌ ناو، یان ئاوه‌لناو، یان ئاوه‌لکار وه‌ک:

- کوتان - کوته‌ک
- زانین - زانا
- سووتان - سووتوو
- بزوتن - بزۆز
- بیستن - بیژینگ
- روانین - روانگه

پاشگری «را» ی کاری کارابزر (مبني للمجهول) ده‌وری سه‌ره‌کی نابینی له‌ رۆنانی وشه چونکه ده‌بی پینشته‌ری کاری کارادیار (مبني للمعلوم) هه‌بووبی ئنجا «را» ی لیکه‌وتبیته‌وه و ده‌ور بیینیت.

بۆ سوود وه‌رگرتن له‌و پاشگرانه دوو ریگا هه‌یه:

یەكەمیان ئەوێه بە دوا فیعلی حازر بە دەستدا بگه‌ڕین کە پاشگری پێوه بێ. لە نموونە ی ئەم رێبازە سەیری لاپەرە 446 ی گۆفاره‌کە ی کۆر بکە دەبینیت:

- رەخسکان - تکامل - Integration
- سازان - تکیف - Adaptation
- گونجان - توافق - Adjustment

دوهمیان ئەوێه بە هۆی پاشگره‌کان فیعلی تازه‌ی نه‌بیستراو له وشه‌ی کوردی و بێگانه دروست بکەین.

گرته‌به‌ری رێبازی دوهم بۆ رۆنانی وشه و زاراوه‌ی تازه سهره‌رای ئەوه که کارێکی به ئەرک و ورده، به‌خۆدا راپه‌رموونی زاراوه‌ساز و رۆشنی‌رانی‌شی ده‌وێ ئەویش به زۆره‌ملی و پێ له جهرگی خۆنان نایه‌ته‌ دی. ده‌بی په‌ند له زمانی پێشکه‌وتووتر وهر‌بگیرئ، چۆن بای پێویست، بای داگردنیش بپه‌روا له زمانی خۆیان و بێگانه‌ش وشه و زاراوه‌یان داتاشیوه و به ره‌هایی مه‌به‌ستی پێ ده‌رده‌برن و به‌سه‌ریشیدا زالن.

له وشه‌ی Orient که به واتای رۆژهه‌لاته Oriental یان هه‌لناوه بۆ خۆره‌ه‌لاتی. ئنجا هاتوون ریکوپییک Orientalization یان قیت راگرتوه به قه‌ده‌ر قه‌لای میری سۆران. ئەگه‌ر ده‌قاوده‌ق بیکه‌ینه کوردی ده‌بیته «خۆره‌ه‌لاتیانندن». ئەم وشه‌یه له‌چاو هی دیکه جوجه‌له‌ی وشان حساب ده‌کری.

برا عه‌ره‌به‌کان هاتوون به ره‌هایی «اکسده»، «هدرجه»، «بستره» یان دارش‌توه ده‌ستیان خۆش بێت. «زه‌ینه‌له‌کۆسه» یان خسته سهر کینشی زمانی خۆیان بوو به «زین القوس» به‌ر له هه‌زار سال «رۆدریک» یان کرده لزریق... پاتریارک - بطریق و ... هتد.

رۆزاوایی «الخوارزمی» یان کرده لۆگاریتیم. ئینگلیز دلای نایه‌ت وشه‌ی خوی بۆ زاراوه به‌کاربه‌ینی له بێگانه ده‌خوازیته‌وه. به نموونه Noctambulism- لیژنه‌ی زاراوه‌ی کۆر «خه‌ورۆبی» بۆ دانا- یه‌ک که‌رتی ئینگلیزی ره‌سه‌نی تیدا نیه. ئنجا ئیمه‌ ئەگه‌ر تیکرا هۆش و دلمان نه‌که‌ینه‌وه بۆ فره‌واندن (به ئانقه‌ست «فره‌وان» م کرده فیعل) زمانه‌کانمان به گرته‌به‌ری ئەو رێبازانه‌ی که زمانی جیهانی پێشکه‌وتووی پێ ده‌وله‌مه‌ند بوه ساله و سال له‌چاو میلیله‌تانیتر دوا ده‌که‌وین.

ئەو ساله لیژنه‌ی زاراوه‌ی کۆر که خه‌ریکی زاراوه‌سازی بوو دوودلی نه‌کرد له‌وه‌دا که هه‌رچی به پێی ده‌ستووره سه‌لمیندراوه‌کانی خوی و ده‌ستووره‌کانی زمانی کوردی ره‌وا بێت کۆمه‌ی لی نه‌کات. له‌وه‌زار و ئەوه‌نده زاراوه‌ی پێش‌بازی کرد ئەو ژماره‌یه له‌وه‌ جۆره‌ بوون که فیعلیان به پاشگری «اندن» کۆتایان دیت ناوناوه‌ش به «ان»:

- (1) رامان - استغراق
- (2) تیرامان - التأمل الذاتي
- (3) سه‌پاندن - الحكم
- (4) ورووژاندن - استدعاء

- (5) كشانه وه - انسحاب
- (6) خه له فان - ذهان الشيخوخة
- (7) چه پاندن - الكبت
- (8) ليگه ران - إستقراء
- (9) به خووه گلان - إنغماس الذات
- (10) تيزانگ - الرحم
- (11) گه شان ه وه - انبساط
- (12) ناساندن - تعريف
- (13) هه لرژان - الفيض والصدور
- (14) ويچواندن - تمثيل
- (15) هه لوه شان - تفكك
- (16) سه لماندن - تصديق
- (17) په له ي ژيان - تنازع البقاء
- (18) هه لکشان - تسامي
- (19) گونجان - توافق
- (20) سازان - تكييف
- (21) کوژانه وه - انطفاء
- (22) ريپازي قه رساندن - طريقة التقدير
- (23) چه په سان - الجذبة (في الصوفية)
- (24) په له ي شيان - درجة الاحتمال
- (25) تيخزان - الحلول
- (26) سازاندن - اصلاح
- (27) نرخاندن - تقدير
- (28) گه ياندن - الدلالة
- (29) شله ژان - شدة الاضطراب
- (30) گونجاندن - توفيق
- (31) زاناندن - الادراك المعرفي

ئهم نموونانه به گشتی له بارن، نه خوځيان له خوځياندا شه ر پيښروشتن هه لده گرن نه زمانه که شمان چه ز له له مپه رې پيش چه رخی عه ره بانه ده کات. يه کيک ره خنه ي له وشه ييک بوو ده يي به لگه ي به ه يزي هه بيت و هه تا بو شي بلوي وشه ي له با تر پيشک شه بکات. چي به چاکه ي ئهم ليسته يه وه ده لييم بو هه موو کاريکي ئه وتويي ديکه شي ده لييم.

له لاپهړه 472 زاراوهی «رېهه ندى فرازوتن» بۇ «سیر النمو» Course of Development له لاپهړه 474 «سروشتی تاوگیر» بۇ «الطبیعة الانفعالية» Passional Nature، «بههره گیر» بۇ «المکتسب» Acquired هاتوون. ئایا ټو زاراوانه له چیان که مه؟ هر چوئیک بی به ولای تواناوه داوا ناکری.

به کارهینانی ټو پاشگرانه بۇ داهینانی وشه ی تازه به پیی سروشتیان دهی. پاشگری «ا» ټلف بۇ داهینانی فیعلی روودانی سافیلکه یه (سافیلکه بهر هیچ قیاسیک ناکه وی مه گهر ټه وهی بلین دهنگی له سافیلکه ی گوریوه) که شیوه گوری تیدا نهی، به نمونه: زه وی راست و بی کوسپ پیی ده گوتری «تخت». «تختایی» ناوی مه عنایه له وهر گیراوه. ئنجا ټه گهر زه وییه ک به هیزیکی سروشتی یاخود به هه ولی بنیادهم تخت بووی و ویستمان ټهوا «ا» هی لی به کار بهین، ده لین: زه وییه که تخت، ده تختی. ټه گهر زه وییه که به سر به رزایی گردیکه وه بوو ده شی بلین: زه وییه که هه ټختا.

هه لبت تا ئیستا شتی ټه وټوی له لایه ن که سه وه له پشت میزی نووسینه وه نه کراوه. قسه مان له دستور و له داخوازی وشه و باری روودانه. که س رخنه ی نییه له پهیدا بونی وشه «قلقلان» که به بیری خاوه ن بیراندا نایه ت له که نگینه وه که وټو ټه سر زمانان. به لام ټه گهر به کیک له جینگل خواردن که به ولای قلقلانه وه یه فیعل دابری ټی و بلی: کابرا قلقلان و جینگلا، خه لک جنگلای لی به داویوه ده کن. کی ده ویری له «هه لپه» وه بۇ «هه لپان» بچیت؟ به لام ده بی خویته وار نیگای فره وان بی بایی ټه وهی له شیوازی به ره و پیش چوونی زمانی میلله تان په ند وهر بگری بۇ زمانه که ی خوی. ده بی گویم بۇ رادیری که ده لیم ناشی له زاراوهی «هه لته ختان» وه بۇ ټه وه بچی که ټه گهر ته ختوونیک له پر رووی دا و شیوه گوری تیدا بوو، که هه یه، خیرا «تختکان» ی بۇ ره چاو بکات چونکه له بهر زهینی مروفا «تختایی» وینه ی بنه ره تییه بۇ زه وی، زه قایی و دادراوی به سریدا دیت بویه ده بی «تختان» ی لی به کار بهینی به ته وای وه ک ټه وهی که ئویک شلوی بیت و به دهرمانیک یه کسه ر روون بیته وه ناشی «روونکا» ی بۇ به کار بیت چونکه شلویی له لاه به سر ئاودا هاتوه دنا خوی به ټه سل روونه. ټه گهر ئویک له پر شلوی بوو ده شی بلین: «ټاوه که شیلووکا».

به پیی دستور چهن دیک فیعل به و پاشگری «ا» ټلف پهیدا بوو بیت ده شی به «اندن» تیپه ر بگری. ټه وهی «کا» ده یکا به فیعل، ټه ویش هه لده گری بیته «کاندی».

پیویسته سه رنجی خویته ر بۇ دیارده ییکی سه ره زمان، که ده کیشیته وه بۇ فونه تیکیش، رابکیشم: دهنگی تاخوتن هه یه چالاکه، هه یسه ته نه له. دهنگی «ک» له هه ره چالاکه کانه و له دارشنتی جورها وشه به شدار ده بی وه ک:

- فرین - فرکه ی دهمار ناوی مه عنایه
- کوتان - کوته ک ناوی ئامیره
- پهستن - پهسته ک، ناوی بهر کاره
- بنج - بنچک ناوی گشتیه
- چاو - چاویلکه
- خه م - خه مۆک
- شه و - شه وه کی ... هتد

دهنگی «ز» تهنه له ههروهه هاش ق، ب، ج، ف... زاراوهاز دهبی په نا بو دهنگی چالاک بهریت نهک تهنه ل. لیره دا ریم نییه، لیشم داوا ناکری به دوا هه موو ته و وشانه بکهوم که ته گهر ری به رفره وانی زاراوهاز بگرمه بهر ده توانم به «اندن» وشه یان لی سازدهم. یهک دوو نمونه بو ته مهبهسته به سن. بهرانه بهر «الهدرجة» دهشی «هایدرؤجاندن» بروات. له بری «الاکسدة» «توکسیداندن». راستیه که ی «هدرجة» و «اکسدة» هاوړه سه ن نین. ده بو له ئاست «توکسید» دا «هایدرؤ»- «هایدریت» فیعل وهر بگری. تهوسا وشه ی «هایدراندن» په سه ند ده بی.

بو «تشجیر» ده توانین «دره ختاندن»، «لیراندن» بروینین. ته م زاراو هیه بو په یداکردنی لیرستانی گه وره یه. ته گهر بو روویوی بچوک بیت وشه ی «خیزه ل» هه یه بگریته «خیزه لاندن». له وانه یه هه ریمیک لیره و له وی کومه له داری لیرویت و به هه مووی بگوتری «خیزه لاندن». هه ریمه که ش یی بگوتری خیزه لستان نهک لیرستان.

له و تاقمه زاراو هیه ی که له لیسته ی زاراو هکانی کورم هه لیزارد دوو زاراو ه ی «ناساندن» و «زاناندن» هاتن. «ناساندن» تیپه رکردنی «ناسین» ه که خویشی تیپه ره. ناسین ئاشکرایه چییه. «ناساندن» به واتای «پیناسین» دیت. ده لئی: دارام به براکه م ناساند. واتا وهام کرد براکه م دارا بنا سیت. که گوتت دارام له براکه م ناساند وهات کرده دارا براکه ت بنا سیت.

«زاناندن»- «الادراك المعرفي» ته و زاینه یه به هه ولی تیفکرین و خو دهرس دان په یدا ده بی نهک زاینی عاده تی که له خووه دیت.

ئیسنا دوا ی سآله های نوو سینی نوئیابه ت و چاو راهاتن له جوړه های زاراو ه ی سه رده م کاتی ته وه مان هاتوه به ره های له «دروست» زاراو ه ی «دروستاندن» بو «تبریر، تحلیل» (به حال زاین) ره و ببینین. ئیمه «خویتهر»، «بینهر»، «بیسته ر»... مان ره هاند بوچی «ره هاندن» و «دروستاندن» نه ره هینین؟

ده میکه له نوو سیندا روونم کردوته وه که دوو فیعل هه ن ریژه ی «اندن» یان به گوړاوی ماوه. ریژه ی تینه په ریان له شاره کان کویر بوته وه به لام به سه ر زاری هه ندی عه شرتی شاخشین جاری زیندوه. دوو فیعله که «چاندن» و «ستاندن» ن. تینه په ریان له و عه شره تاندا وه کوو هه ر تینه په ریک بیکیشه له کاردایه. ده لین «چنان» و «ستان» گویت لی ده بی ده گوتری: ته و به ریانه تووتنه دویتی چنا. چه ندی ده که م عاردی بهر جووم بو ناچنی.

ده گوتری: قهرزه که به من نه ستنا مه گهر به مه حکمه بستنی. توله ی مه ره که مه گهر خوا، دنا به که س ناستنی. له شاره کان به ناچاری ده لین ناچاندی، ده چیندری، ستاندرا، ده ستیندری. «ستاندن» له سلیمانی جاریکی دیکه ش لی قرتاوه بوته «سه ندن» ده بی نوو سه ران ته م دوو فیعله ره سه نه بو زمانی ته ده بی زیندوو بکه نه وه.

«ستاندن» و «چاندن» له بنه رهدا «ستاندن» و «چاندن» بوه به لام به ته وای ته و نوونه یان دوړاندوه، ره نگه له بهر ناقولایی به دوا یه کدیدا هاتنی دوو نوون یه کیان سوا بیت. گهر دانی «اندن» و هاوړیکانی «ا»، «کا»، «را» ده ستوورییه. له ئاینده دا ئه لفه که یان ده بیته «ئ». ده سووتینی، ده رژی، ده په شوکی، ده دیتری.

«دەسووتینی» که تیپەرە، ئەو «ئ» یەى دواى «ت» لە مەبەستە کە لە ئەلفەوێ گۆراو، «ئ» ی دواى بايەخى نىيە، چونکە لە کەسى سىيەمى تا کدا دەردە کەوئت، کە گووت «دەسووتینم» ئەو «ئ» یە دەروات. چەند رێژەيە کى دیکەى فيعل هەيە وە ک ئەمانە گەردانىان دەستوور يیە: کىلان، پىوان، پىکان، کىشان...

بواردن، سپاردن، هەناردن، ژماردن... تەنها «خواردن» ریزپەرە. ئەم دوو رێژەيەش هەر تیپەرین وە کوو سووتاندن.

لەبەر هۆيىكى لىمانەوێ دیار نىيە تەنها رێژەى «بواردن، سپاردن...» بە بەريه وە هەيە «سپاردە، بژاردە، هەناردە، بواردە...» ی لى وەربگيرى بە ناوى بەرکار. لىرەشدا «خواردە» ریزپەرە چونکە ناوى کارايە.

ناشى بلىين سووتدە، برژدە... هەر وە ک ناشى بلىين: کىلدە، هیندە... لە رێژەى «اندن» بۆ پەيدا کردنى وشەيىک «سووتاندراو» ی لى فام بکرىتەو وە دەگەر يینەو وە بۆ تینەپەرە کەى و دەلىين: سووتاو، برژاو... لە رێژەى «کىلان» و «ویران» ییش دوو فيعلی «کىشان» و «پىوان» ناوى مەعنايان لى کەوتوتەو وە «کىشانە» و «پىوانە».

رێژەى «اندن» و ئەو دوو رێژەيەى «ویران» و «سپاردن» گەردانىان:

- دەدۆرینم - دەبرژینم
- دە کىلم - دە پىوم
- دە ژمىرم - دە بویرم
- دە پسینم - دە تەقینم
- دە ویرم - دە هینم
- دە سپىرم - هەلدەپە سپىرم

سەرلەبەر دەستوور يیە. خواردن نابیتە دەخویرم، دەبیتە دەخۆم. ناوى کارای دارىژراویشى دەبیتە «نانخۆر» نە ک «نانخویر».

وشەى «کىلگە» لەو رێژەيەدا دەرى دەخات کە تەنها «کىل» بنەرەتییە. لە وشەکانى وردپىو، بویر، گۆرانىيىژ - بىژام، دەبىژم... یشەو مەعلووم دە کرى کەوا بەشى بەرايیان بنەرەتین. بە قیاس لە «کىلگە» کە ئەلفى «کىلان» ی رۆيىشتوێ ئنجا لى دارىژراوێ دەبى بۆ رێژەى «اندن» ییش بەشى بەرايى ئەلفە کە بەيلىنەو وە بلىين: سووتگە نە ک سووتىنگە بە واتای «محرقة». «سووتە ک» بۆ «حارق» دەروات وە ک کورد گوتوێتى «جەنگ سووتە کە». بەلام ناشى شەقامەرى مېژووی کویر بکەینەو وە لەو بوارانەدا کە ئاخپوهرى کورد بۆ وشەسازى رۆيىشتوێ. گوتراوێ:

- خەو - رەوینە لە رەواندەو وە
- سە - پسینکە لە پساندەو وە
- بن - بزىو کە لە بزاونتەو وە
- ددان - تەزین لە تەزاندەو وە

نموونهی «بزاون» م هینا به نیازیک بو لیکۆلینهوه و بهیه کدی گرتن:

رێژهی بزاون، پالۆتن، پیتاوتن، پهستاوتن، گواستنهوه، قهلاشتن و فیعلی دیکهش وه کوو رێژهکانی سووتاندن، کیلان، ژماردن دهستورییه و له گهراندنا بهیه ک رچهدا دهروڤن: ده بزویم، ده پیتیوم، ده پالیوم، ده گوێزمهوه، ده قه لیشم.

له قالدبا ئەم رێژهیه خزمه له گه ل سپاردن، ژماردن. فهرقیان ئهوهیه که دهنگی بهرایی نوونی چاوگ له م تاقمه دا «ت» و لهوی دیکه دا «د» ه. به سه رنج ده رده که وی هه موو ئه و فیعلانه ی دهنگی پیش «د، ت» ی چاوگیان دهنگی «ر» بیت، دهنگی «د» ی بو خوی راکیشاوه. سپار، ژمار، په سار، هه لآوار، بوار... وا بزائم ته نها له «گرتن» دا دهنگی «ت» که وتۆته دوا ی «ر». له مه وه ده رده که وی دهنگی «ر» پتر هه ز له «د» ده کات. له لایه کی دیکه شه وه، ئه گه ر له بزاون، پالۆتن، په ستاوتن... دهنگی «د» هاتبایه ده بوو به پیتی ده ستوو ر هه موو ئه و «د» انه بسوین، ئه وسا ده بوو «و» بیته دهنگی چاوگی که ئه مه ش دژی هه موو ده ستوو ری چاوگی کوردییه، جگه له ناقۆلایی ده ربړینی «بزاون، پیتاون...».

ئه گه ر «گواستنه وه»، «گواز دنه وه» بیت ده بی سه ره له نو ی به و لایه نه دا بیینه وه که دهنگی «ز» به وه ستاوی له یه ک وشه دا نایه ته به رای ی «د». دالی «گواز دنه وه» که گوڤا به «ت» له خو وه «ز» ه که گوڤا به «س» چونکه «س، ت» هه م دهنگی کپن هه م هه ز له یه کدی ده کهن، هه ر بو یه له ئاینده دا ده لپین «ده گوازمه وه» چونکه نه «د» له به یندا ما که «ز» لی هه لپی، نه «ت» ما که «س» داوا بکات.

«قهلاشتن» به هوی ئه وه ی که «ش، ت» کپن و زو ریش هه ز له یه کدی ده کهن ری ده ر که وتنی «د» ی چاوگیان نه داوه. له مه وه ده رده که وی ئەم دوو رێژهیه له بنه چه کدا، یه ک شتن بو یه ده شی بگوتری: پالۆته، په ستاوته، قه لاشته هه مووشی بو ناوی به رکارن وه کوو ئه سپارده، ژمارده...

به سوود به خشی ده زانم بلیم ئەم رێژه ده ستوو ریانه که به شی هه ره زو ری فیعلی کوردی ده گرنه وه، و پرای فیعلی دیکه ی وه کوو «دربین، فرین، برین، خزین...» به ته واوی ئه و قسه یه ره ت ده کاته وه که ده لی فیعلی کوردی گه ردانی ده ستوو ری پتیه نییه: گه ردانی به شیکی که م له فیعلی کوردی ریز به ره.

فیعلی «مان» سه رنج راکیشه. رواله تی چاوگ و رابوردووی هی فیعلی ساده و تینه په ره به لام که به ئاینده ده در ی له جیاتی ئه وه ی وه ک «زا، ده زی» بیته «ما - ده می» ده گوتری «ده مینی» که هاوقالبی «زاندی، ده ژیتی» ی ناساده ی تیه ره. سه یری: «ده چینی، ده ژیتی، ده مینی» چه نده هاوئا هه نگ و هاوقالبین که چی «مان» هه تا بلپی له دوه که ی دیکه ی دووره.

بیگومان «مان» کور تکراره ی «ماندن» ه که به ده گمه نیکی ده گمه ن له کور دیدا به رێژه ی تیه ره و ناساده دا هاتوه. له فارسیدا «ماندن» به ده قی کو نی پاراستراوه له نووسینی ئه ده بیدا.

- چاندن - ده چینم
- ماندن - ده مینم

له كوردی تاكه وشه ییكیم به خه یالدا دیت دهقی «ماندن» ی تیدا پاراسترابی ئه ویش «ماندوو» له قالب و ریژهی «کردوو، بردوو، چاندوو...». «ماندوو» ناوی کارایه وه. راستیه که ی «ماندوو - ده میتم» میوانی ریژهی «اندن» ن.

له نووسیناندا هاتوه پاشگری «ئه وه» له وانیه بوو بیته به شیکی بنه رته فیعل که بی ئه و واتا نابه خشی، وه ک: لیستنه وه، رازانه وه، پارانه وه. وه هاش ده بی فیعله که بی ئه و پاشگره ده چیتنه وه واتا ئه سلویه که ی، وه ک: بردنه وه - بردن، خواردنه وه - خواردن، گرته وه - گرتن.

رهنگه فیعلی «چه مانه وه» یه کیک بی له و تاقمه که له «چه مان» دا واتاییکی دیکه ی نه ختیک جودای هه بی. رهنگه بشگوتری «چه مانه وه» نابیتنه وه «چه ما» چونکه له هه موو جیگایه ک و شاریک و هه ریمیک «چه ما» به کار نایه ت. هه ر چۆنیک بیت «چه مانه وه» لیکۆلینه وه ی زمانناسانه و زاراوه سازانه هه لده گری. رواله تی «چه مانه وه» و واتاشی له گه ل «که وان» - (که مان - کمان به فارسی) - دا ریگ دیت، هه ر ده لپی له بنه رته تا «که مانه وه» بوو بیت و گورابیت به «چه مانه وه». وه ها ده بی دهنگی «ک» به دهنگی «ج» ده گوری وه ک که «چه له مه» و «که له مه» یه ک شتن.

«چه مانه وه» تینه په ره و «چه ماندنه وه» ش تپه ره. «چه مینه وه» شی هاتوه به لام له تپه رکردندا هه ر ده بیتنه وه «چه ماندنه وه». به قیاس له «خشین، خزین، فرین...» که له گه رداندا ده بنه «ده خشم، ده خزم، ده فرم...» ده بوو چه مینه وه ش بیتنه «ده چه مم» که چی هه ر ده گوتری «ده چه میمه وه». هه ر چه ند من لیگه رانی هه موو له هجه کانم نه کردوه ئایا «ده چه مم» - «ده چه من» هه یه یان نییه به لام له ریازی قیاسه وه بو وشه که ده رۆم، وه ک که له فیعلی «سووتان» و هی دیکه شدا بو ی رۆیشتم و ده لیم که رته بنه رته فیعله که «چه م» له بار و جیگه ی پیوستدا، ده شی به پیشگری واتای «قوس - تقوس» بروات وه ک که بلین:

- پرووکاری قه سره که هه مووی چه مکاره.
- نه قشی قوماشه که هه مووی چه مبه نده (له کیش و واتای ئالقه به ند).
- جوگا که چه مکیش بکه نه ک راستکیش ده نا ئاوه که سه ر ئه رز نابی.

ئه گه ر «چه م» له به شی پیشه وه ی «که مان» وه هاتبی ئه وسا ریمان هه یه ئه و «که م» ه له «که مه ر، که مه ند» دا بدۆزینه وه چونکه که مه ر خو ی باز نه یه که مه ندیش له که مه ر ده به ستره.

له ری «واتا کیشه کئی» وه - «تداعي المعاني» - بو وشه ییکی دیکه ده رۆم پتر سوور و ده وردانه وه ی تیدایه هه ر چه ند له پاشگری «ئه وه» مان ده دزیته وه بو مه ودا ی به ریتر.

وشه ی «با» له بادان و بادانه وه دا، که ده شیتنه «باهه لدان» سه رچاوه ی روونی له منه وه دیار نییه. بو چی «با» ئه و واتایه ده به خشی؟ زانیمان «وه ر» له «قه ریتنه» وه هاتوه، وه هاشمان رانواند که «چه م» له «که م» ی که مانه وه هاتبی که چی نازانم «با» له کوپه ده رقولا وه. بیگومان له کوندا دریزتر بوه لی قرتا وه. به بی ئه وه ی

که له بهرایی «ههل» هوه دیت خوی پاشگر نییه جگه لهوهی که به سهربهخویش به کار دیت وه ک که دهلیتی: بای خواردوه.

بادانهوه بو سوورانوهی 90 پلهی و 180 پلهیش به کار دیت. یه کیک تا که مەری له قور چه قیپی و بیهوی خوی دهر بهینی «خوی باهه لدهدا». «جهربادهر» دیناسین چیه. ئە گەر جهربادهر هه بی شتان به ره و دهره وه بهینی ده بی «باهه لدر» ی پی بگوتری. په تیک یاخود وایه ریک له وانه بی بانه خوات ده بی «بانه خور» ی پی بگوتری.

به نه هیشتنی بادراوی و نه مانی بادراوی خا و کردنه وه و خا و بوونه وه ده گوتری. شتیکی له وانه بی با بخوات «باخور، باگر» ی بو دست ده دات.

ئەم «با» یه چ پنه وندی به «با» ی ره شه باوه نییه. ئیحتمالیک له وه دا ده بینم که کورت کراوهی «باف» بیت که جوړیکه له هۆنینه وه. جا ئە گەر ئەمه راست بی، زمانی کوردی لهو «باف» ه، به پی زانیی من، ته نها ئەو «با» یه ی به دهسته وه ماوه. که ده لین «زرهاو - زیرباو» له «زرباف» ی فارسییه وه هاتوه.

بجینه وه بو پاشگری «هوه».

- 1 «تیهینانه وه» به سوودیک ده لین زهره ریکی پر کردبیته وه ده شی له جیاتی «سد النقص»، «موازنة الخسارة» به کار بیت، «تیهاتنه وه» تینه په ریه تی. «تیهات» وه ک «داهات».
- 2 «به سه رکردنه وه» دهسته واژه یه به واتای «تفقد التثبت» بیت نه ک روو که شه.
- 3 «سه راسویی» بو «تفقد» ی عاده تی ده ست ده دات.
- 4 «لیپرسینه وه» به زاراوهی ره سمی بو «مسألة» وه ک که به رپر سیار بو «مسؤول» رویشته و وشه ییکی ره سه نیشه.
- 5 «لیتوژینه وه» «تحقیق رسمی». ئە گەر «توژهر» بو «باحث، محقق» بی «لیتوژ» بو «محقق عدلی، جنائی» ده ست ده دات وه ک «لیزان» بو «خبیر» و «پسپور» بو «متخصص».
- 6 «ده نگدانه وه» بو Echo «رجع الصدی»، ههروه ها بو بو «انتشار الخبر» له باره.
- 7 «ره نگدانه وه» بو «ظهور الاثر» وه ک که بلیتی: «به ره ژه وه ند له ره فتاری مرؤف ره نگ ده داته وه».
- 8 «ره نگهینانه وه» بو «استعادة الازدهار».
- 9 «داهاتنه وه» بو «رکوع».
- 10 «داهیتانه وه» بو «ترکیع».
- 11 «لیبردنه وه» «الغلبة او التغلب علی الخصم».
- 12 «پیدا هاتنه وه»: «مراجعة».
- 13 «دلدانه وه»: «مواساة».
- 14 «دلده ره وه»: «معزي، مواسی».
- 15 ههروه ها «پرسه کار»: «معزي». «پرسه گیر» - «پرسه دار»: خاوه ن ته عزیه.

سى وشە ھەن رېژەيان دەگمەنە: كىردەو، بىردەو، گىرەو... لە سلىمانى گىرەو باو، رەنگە «گىرەو» و «گىرۆدە» بە يەك وشە بزاندرى، كە گۆرانى بەسەردا ھاتى، بەلام ھەردوو كيان سەربەخۆن و بەكار دەھىترىن. بىكەس دەلى: «فەرامۆشم نەكەى من گىرەوئى تۆم»، ديسان دەلى: «گىرۆدەى بەندى ژيانت زولمە». وشەكان ناوى بەركارن.

- «كىردەو» بۆ «منجزات» زۆر لەبارە.
- «بىردەو» پىوھەندى بە «بىردنەو» ى «رىح» ەو ەنپە. دەگوتى: «كىردەوئى ئەو و بىردەوئى شەيتانە». لە گوتەى «خوا لە بۆ خۆى بىردەو» و ھاتو. «بىردەو» بۆ «مستعاد» دەست دەدات بەلام بەم واتايە لە عەينى «بىردەو» فيعل ھەلئاستى.
- «گىرەو» بە واتاي گىراو و بەند و بەستە، بۆ «مبلغ مرصود» زاراوھىكى باشە. وەك كە بلىي: «پارەى گىرەو بۆ خىزەلاندنى ھەورەمان دوو مليۆن دىنارە».
- بە قياس لە «كىردەو» كە «منجز» بى دەتوانىن بلىين: «گويژەو» - «المال المنقول».
- «نەگويژەو» - «المال غير المنقول».
- «دیتەو» - «اللقى الاثرية»
- «دۆزەو» - «مكتشفات»
- «خاوەو» - «مستعار» سووكتەرە لە «خاوازيەو» ...ھتد.

پىويستە قياسكردن لە «كىردەو» بۆ فيعلى ئەوتۆ بىت بزوتنەويان تىدا بىت وەكوو «كىردەو» خۆى. راستىيەكەى ئەم مەرجە بۆ قياس لە «بىردەو» و «گىرەو» ش ھەر پىويستە. جگە لەمە دەبى فيعلەكە تىپەر بىت دەنا بەركار قبول ناكات. ئنجا ئەگەر وشەى حازبەدەستمان ھەبى قياسەكە لزومى نامىنى. من كە «دابەستە» م ھەبىت نابى «بەستەو» ى بۆ دابىنم.

بە پىنى دەستوور ئەگەر فيعليك «سادە» و «ناسادە» ى ھەبوو، رېژەى ئەو سى وشە دەگمەنە بۆ سادەكە دەچىتەو. بە نموونە «داهىنان» و «داهىنانەو» ھەن. ئنجا ئەگەر «داهىنەو» پەسەند بكرىت بۆ «داهىنان» دەروات و دەبىتە «مخترعات». «پووچاندنەو» بۆ «إبطال» باشتىن زاراوھە. پوولى پۆستە بە تەمغە دەپووچىتەو. داواكارى لە دادگە بى، لە زانست بى، بە شايد و بە بەلگە و بە سەنەد دەپووچىتەو. بەلەين بە نەھىتەنە دى دەپووچىتەو. پوولى ئەرزوحال بە ئىمزا دەپووچىتەو. ھەر وگىفى بىبىرشت لە خۆو دەپووچىتەو. «پووچانەو» تىنەپەرە، «پووچاندنەو» تىپەرە، بە پىنى داخاوى واتا بەكار دىن.

«بىرژاندنەو» و «گىرساندنەو» ى برىن «تعقيم الجرح» ە. دەرمانەكە دەبى پىي بگوتى «بىرژىتەو»، گىرسىتەو». كەسىكى كارەكە بكات «بىرژىتەك». ياخود ئەو كەسە «بىرژىتەو» بىت و «بىرژىتەك» دەرمان بىت. «گىرسىتەك».

«شلانەو» بۆ رۆيشتىكە نازى خۆ بادانى تىدا بى بەملا و بەولادا. پىم وايە لە شلەو ھاتو كە بۆتە «شلەقا» ش. «شلۆق» لە «شلەقانەو» ھاتو. ئەم «شلانەو» يە بۆ Fluctuation كە «تذبذب، تردد، عدم ثبات» ى

تېدايه له ئاست بارى بازار و نرخی شتان، بگره وهزعی عهسکری نیوان دوو لهشکرانیش، به زارواه دهروات. دهمنیتتهوه وهسفیکی ناوی کارای لی وهربگرین وهک که «شلوق» وهرگیراوه بو Fluctuant.

فیکرم به زور لادا دهروات بهلام لهسهر دهقی «شلانگ» که له قالبی «رەش – رەشانگ» خوی ههئاوه، رادهوستی. ئەمیان نهی «شلوک» بهرانبه «شلوق» له ئاویتهی بهراورددا خو دنویتی. ئەم نهی «شلهک» وهک «روهک». وشهی «شلهک» زور باوه بهلام ههتا له نهمام و له ساوای دهستینینهوه پی دهوی، جگه لهوهی که شتیکی خوی دواتر دهشلیتهوه لهسهرتاوه «شلهکه». له بهکارهیناندا دهلیین: «تابووری جیهان دوای جهنگ بو ماوهی چهند سال شلايهوه». «دارا و دانا له زورانج نیو سهعات پیکدا شلانهوه». «بورسه بازارمان لی دهشلیتهوه». «باری کومه لایه تیمان هه مووی شلانگه» - «هه مووی شلوهکه» - «هه مووی شلهکه».

زارواه که به بهریهوه ههیه خوی لیک بکیشیتتهوه بو تهعبیر تا ئهوهی بلین «تو وهزعت باش بو، دوایی تیشلايت». «تیشلايتهوه»، «تیهو شلايت». وهک «تیهو گلایت».

«براننهوه» تینه په ره بو «انقراض» هاتوه. تیه پرکردنی نابیتته «پرینهوه» دهیته «برانندهوه» چونکه «پرینهوه» بو «جز الصوف» هاتوه. له گهرداندا دهلی: مهیان برینهوه، نهک مهیان برهوه. برانندهوه گه لیک له قه لاجو پیکردن لهبارتره. «برانندهوه» و «بنه برکردن» یهک شتن بو زارواه.

پاشگره باس کراوه کان زوریان به بهره وهیه. بیت و به تهواوی لهسهر تهنها فیعلی «گه ران» که له «گه ر» هوه هاتوه بدویین و هه موو شیوه کانی به پاشگر و پیسگره وه باس بکهین و گه رانهوه و گیرانهوه و به گه رهاتهوه وه به گه رهیتانهوه به گشت لایه کدا بخهین و دهستوره کانی زارواه سازی و وشه رۆنایان لی به کاربهینین بایی گوتاریکی پی دهویت، شتیکی من یا یه کینکی دیکه لهو بواراننهوه بینوو سیت لهوه تیه ر ناکات که رۆشنه بکاتهوه بو سه ر جیهانی بهرینی «وشه» که دهزانین «وشه» ته رجومانی ژین و ژیاره.

ئهو پاشگرانهی به دوا «فیعل» دا دین و له فیعلایه تی دهیه خهن زورن، ئەمانه مه شووره کانیان، زه حمه تیشه تاکه کهس هه موو پاشگره کان له ماوهی کورتدا بدۆزیتتهوه:

- 1- دهنگی فهتجه: بهسته، لیکه وته، هه لاته
- 2- دهنگی ئەلف: زانا، بینا، کارا
- 3- و: دهنگی واو: خویتدوو، داماو
- 4- ک: دړک، بړک
- 5- هک: پهستهک، کوتهک، نووسهک
- 6- که: فرکه، سوورکه «سه ره سوورکه»
- 7- وک: فرۆک، گه رۆک
- 8- ان: له رزان، باران
- 9- ار: کوشتار، گوتار
- 10- هر: بینهر، نووسهر
- 11- ینگ: بیژینگ، بړینگ
- 12- گه: ئیستگه، روانگه

- 13- پاشگری تاک تاکی وشه وهک پارزۆنگ، تیزانگ، گوتەنی «واتەنی»، نیشتمان.
- 14- مانە: دیمانە، بە قیاس لەو: «شیمانە» بۆ «إحتمال» «گریمانە» بۆ «فرضیة».
- 15- اک: خۆراک، پۆشاک

دەشی سێ وشە «کردەوه، بردەوه، گیرەوه» لەگەڵ وشە دیکە وهکوو: سووتەن، ئەنگیو، زۆنگ (لە زانەوه هاتو)، کیشانە، پێوانە... و گەلێکی دیکەش که لێی بگەرێن دەیدۆزینەوه بخریته سەر بەندی سێزدەمین یاخود هەندیکیان بخریته سەر بەندی چوار دەمین... خولاسە پاشگری ئەوتۆیی ناچنە ژیر خال و بەندی بە ئەژمار، هەر دیت بەسەر یەکیکی تازەدا کەوتیت. هەندیکیش لەو بەندانە خۆیان نموونەیان کەمن بەلام پێشتگۆی ناخرین.

لەو پاشگرانە هەندیکیان بە پێی داخوای نووسین هاتنە پێشمان، هەندیکیشیان جارێ قسەیان لێو نەکراوه. لە فیعلی «کارانادیار» (مبني للمجهول) رێژە: دیتراو، خوراو، بیستراو، لە بنەرەتدا بەو «و» هە دروست بوە کە بەدوا فیعلی «کارادیار» (مبني للمعلوم) دا دیت وهکوو «خویندوو» و «هەلستاو» بەلام لە کارانادیاردا ناوی بەرکار (اسم مفعول) پیک دەهێتیت، ئەویش هەر ئاواناوه.

«پارزۆنگ» کە لە «پارزین» هەو هاتو رێژەیهکی ریزپەرە دەبوو وهکوو «بێژینگ، برینگ» ئەویش «پارزینگ» بێ. «سماق پارزن» ئەو «پارزۆنگ» هە، «بێژینگ» ئارد دادەبێژێ. «برینگ» مەقەستیکی گەورەیه مەر و بزنی پێ دەبرنەوه. «پارزۆنگ» - «مصفاة» ی تەواوه.

بە لینگەران دەردەکەوئ هەر تاقمە فیعلە لەگەڵ هەندیک لەو پاشگرانە ئاشنایە. تۆزینەوه لەو پاشگرانە بکەین زانیاری نوێیان لێ وەر دەگیرن، بە نموونە: بێژینگ هاو قالب و هاوئەوايه لەگەڵ: گۆلینگ، پلینگ، سینگ، ترینگ، خرینگ... وشە «گۆل» بۆتە گۆلینگ. پلینگ ولاتی ئیمه پنو کینۆکە هەر پنو کە بریتییه لە «پل».

«سینگ» لە ژوورەوهیدا دوو «سی» هەیه. وها پێ دەچی هەر وهک لە برینگ و پێژینگدا پاشگر دەوری هەیه، هەمان پاشگر لەو ناوانە دەوری هەیه. وا دەزانم ئەو وشە «ینگ» ی لە کۆتاییدا بیت هەمووی پاشگردار و لە بەشی دارپێژراوان. کۆلینگ ئامیریکە زەوی دەکۆلێ. خرینگ و زرینگ دەنگیک رادەگەیهنن کە نزیک بێ لە دەنگی «خر» و «زر». دەشی «سینگ و تاقەت» مەبەست بەوهدا رابگەیهنێ کە روهکی «شین» لە تاقەتدايه.

وهک دیاره ئەو پاشگرانە هی وهایان تیدایه لەگەڵ فیعلیش و ناویشدا دەور دەبینن. نموونە ی دیکە لەم وشانە ی خوارووهدا نیشانمان دەدەن چۆن بە هەردوو ریبازی فیعل و ناویشدا دین:

پاشگر - نموونە ی ناو

- 1) گە - جوگە، راوگە
- 2) هە - چاکە، کورته
- 3) و - ژووروو، رۆژوو

- (4) ۋك - قرچۇك، بېژۇك
 (5) ەك - كورتەك، دەستەك
 (6) اك - رووناك، پىتاك

پاشگر - نمونەى فيعل

- (1) گە - ئىستگە، روانگە
 (2) ە - لىكەوتە، بەستە
 (3) و - نووستوو، خويندوو
 (4) ۋك - لەرزۇك، فرۇك
 (5) ەك - نووسەك، كۆلەك
 (6) اك - خۇراك، پۇشاك

ئەمەندە نمونەى بە كافي دەزانم، ھى دىكەش ھەن پىويستمان پىيان نىيە.

پاشگرەكان بە پىي دەورىكى دەبىينن و لىيان چاۋەرۋان دەكرى داۋاى فيعلى ئەوتۇ دەكەن لە گەلىاندا بگونجى. فيعل ھەيە بە گەلىكىان رازىيە چ پىشگر چ پاشگر. ھەيشە بەحال پاشگر و پىشگر قىبول دەكات. پاشگر و پىشگر و ناوگر - تىكرپان پىويستە زاراۋەيەك ھەيى بيانگرتەۋە. باشتىن وشە «گىرەك» ە. «نووسەك» خراب نىيە بەلام درۋويەك ھەيە «نووسەكە» ى پى دەلىن، وشەكەش لە «گىر» ەۋە نەھاتو.

لە نمونەدا دەلىم فيعلى «كەوت» زۆربەى پىشگر و پاشگرى فيعلەيەتى بە خۇيەۋە دەگرى ۋەكوو: ھەلكەوتن، داكەوتن، ۋەر كەوتن، بەر كەوتن، دەر كەوتن، سەر كەوتن، ژىر كەوتن، لىكەوتن، پىكەوتن، تىكەوتن، كەوتنەۋە، كەۋاندن.

كەچى خواردن ھەر «لىخواردن»، بەحالىش «پىخواردن» ى لى پەيدا دەيى. خواردنەۋەش خاترى تۇ.

پىويستە زاراۋەساز ئەو فيعلانە بناسىتەۋە كە پىوانە لىكردن ھەلدەگرن و ئەو فيعلانەش ھەست پى بكات وشەى تازە دروست دەكەن... بە پىي بۆچۈۋنى خۆم ئەو مەرجانە دەست نىشان دەكەم كە زاراۋەدارشتىيان بە دروستى پى دەكرى، لىرەشدا لە پلەى يەكەم بەكارھىنانى پاشگر مەبەستە:

(1) وشەى لەبار بۇ پاشگر ھەلبىزىت. بە نمونە لە وشەى «بىزىنگ» كە پاشگرى «ىنگ» ى لەگەلدایە دەتوانىن بە قىاس «ژمارىنگ» بۇ «حاسبە» بەكار بھىنن. «بزاركۆل» مان ھەيە بۇ «الە العزق» و ھەر دەشمىنى بەلام دەتوانىن بۇ ھەموو ئالەتىكى بزار، لە رپى قىاسەۋە، «بزارىنگ» دابرىزىن. ئەمانە ھەموۋى ناۋى ئامىر و لە فيعلى تىپەر ۋەر گىراون. ناشى باز دەين بۇ تىنەپەر و ناۋى ئامىرى فرىن و رۆىشتى لى دابرىزىن.

وشه‌ی «تیزانگ» به واتای مندالدان که ناوی جیگایه ده‌شی پیوانه‌ی لی بکری بۆ دارشتنی «هه‌لدانگ» بۆ شویتنی شت لی هه‌لدان وه‌ک جیگاییکی ئۆتۆمۆبیلی سه‌که‌تی لی فری ده‌دن.

ده‌شی بۆ دارشتنی «نۆشانگ» برۆین به واتای جیگاییکی «ته‌ره‌مه‌نی - مرطبات» ی لی بخوریتته‌وه. له «خواردن» ه‌وه بۆ جیگه‌ی لی خواردن برۆین دوو بوار هه‌یه: یه‌کیان به پیی ده‌ستووری فۆنه‌تیکی کوردی له‌جیاتی «خوارانگ» بلین: «خوارنگ» چونکه ئه‌لفی «خواردن» هه‌ز له ئه‌لفی دوهم ناکات. بواری دوهم ئه‌وه‌یه بلین «خورانگ».

قیاسکردن له «له‌رزان» و «باران» مه‌رجی هه‌یه: فیعلیکی به قیاس له‌وان زاراوه‌ی لی وه‌ربگیری ده‌بی بزووتنه‌وه‌ی تیدا بی. «ره‌وان» بۆیه دروست بو، ئه‌مما «نووستان، نیشتان...» قیاس به‌ده‌رن.

- (2) وشه‌ی ناقۆلایان لی دانه‌ریژری هه‌ر چه‌ند به پیی ده‌ستووریش ره‌وا بن.
- (3) وشه‌ی زیندوو له‌و واتایه‌ی زاراوه‌ی بۆ داده‌ندری چه‌نگ نه‌که‌وی، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر زاراوه‌که هینده‌ی وشه‌که شیرن نه‌بوو. ئه‌گه‌ر به مانای «ژمارینگ» و «بژارینگ»... وشه‌مان هه‌بایه پیویست نه‌بوو له نوی دایانریژین.

«جووت» پیی ناوی وشه‌ی نویی بۆ دارپژری به‌لام مه‌کینه‌ی جووت له‌وانه‌یه به قیاس «کیلنگ» ی بۆ بشی. «حاصود» یش «دروینگ» و «دراسة» ش «کوئینگ» یان لی به زیاد ناگیری. «دینگ» ی برنج کوتان مه‌شووره.

- (4) ده‌بی ریژه‌یه‌کی له کوردیدا هه‌ر بۆ تپه‌ره یاخود تینه‌په‌ر به کار هاتبی له قیاسیشدا چاوه‌دی‌ری بکری. نووسه‌رم دیتوه «هه‌لسته‌ر» ی به کار هیناوه و تیبینی ئه‌وه‌ی نه‌کردوه ئه‌م پاشگه‌ری «ه‌ر» هی تپه‌ره و به‌س. له کۆنه‌وه که‌س نه‌ی گوتبوو: بیسته‌ر، نووسه‌ر، بینه‌ر... به‌لام له لای نووسه‌رانه‌وه به کاره‌یتنران به قیاس له «نانده‌ر» و «ئیشکه‌ر».
- (5) ده‌بی له سنووری ده‌سه‌لاتی زاراوه‌سازدا هه‌موو مه‌رجه‌کانی وردی و جوانی له زاراوه‌ی تازه دروست کراودا ره‌چاو بکری. که‌سیش لی داوا ناکری به‌ولای ده‌سه‌لاته‌وه بۆ هیچ کاریک بچیت.

پاشگریکم پاش خست بۆ باس لیوه‌کردنی و له لیسته‌ی پاشگه‌ره‌کاندا نه‌م نووسی ئه‌ویش پاشگری «شت» ه. هۆی ئه‌م پاش خستنه‌ له‌وه‌وه هات که بیستومه له که‌سانیک ده‌لین پاشگه‌ره‌که فارسییه و هه‌ندی جار له‌بری «ش» ده‌کریته «شت» وه‌ک «ره‌وووش، کوشه‌ش، خورش، گوزارش...» که فارسین ده‌کریته «ره‌وووش، خورش، گوزارشت...». کوشه‌ش ده‌بیته کوشش.

ئه‌وه‌ی من باوه‌ری پی ده‌که‌م شتیکه له ناوه‌راستدایه: به کاره‌ینانی ئه‌و «ش» ه له فارسیدا گه‌لیک فره‌وانتره له «شت» ی کوردی، ده‌بوو ئه‌گه‌ر کوردی لاسایی فارسی کردبیتته‌وه وشه‌ی زۆری هه‌بن که هی فارسی بیت و خواستییتیه‌وه، مه‌به‌سیش لی‌ره‌دا پاشگه‌ره‌که له بانه‌رتدا. کوردی ئایا چه‌ند جار «ش» و «ت» ی به دوا یه‌کیددا هیناوه. بۆ ده‌بی فارس بلی «دانش» و کورد بلی «زانست»؟ هه‌ر نه‌بوایه «زانشت» ی گوتبایه.

سهیری چون کوشش، «ت» ی پیوه نه نووساوه، ئە گەر چاویلکەری بوایه دەبوو کوششت بوایه. گوزارشت کوردی نییه، بەلام بڕشت، رهووشت، خورشت، خارشت... کوردین. سهیر له وه دایه که کورد له «فیعل» دا، ئەم پاشگره ی کهم به کارهیناوه چونکه دهنگی «ش» شهیدای دهنگی «ت» ه و له گهڵ هیچ دهنگیکی دیکه هینده ناگونجی. له «بیشتن» ههتا «هیشتن» کوردی حه قده فیعلی ههیه، که من به بیرم دینهوه، بهم «شت» ه کۆتایان دیت.

«زانست»، وه ک بزانه، تاکه فیعله ئەم «ست» ه ی لی بوویته پاشگر، ئە گەر فیعلی دیکه ش هه بی ئیستا نایه ته وه بیرم. ئەم وشهیه ئالقهیه که زمانی کوردی به زمانه رۆژاوییه کان ده گهیه نیته وه که له به ره ی هیندی ئەورووپایین. «زانست» به رانه ر Gnost ده وهستی به واتای «معرفة». عه ره به کان له کۆنه وه «گنوست» یان کرده «الغنوصیه»، «زانست» و «گنوست» یه ک واتان، دهنگی «ز» ی به رای ی زانست به پیی ده ستووریک ی ئەو به ره زمانانه له گهڵ «گ» پیک ده گۆرینه وه وه ک که «ئاگر» بۆته «ازر»، «ته زره که» بۆته «تگره که»، «مهزن» بۆته «ماگن» (ماگنا کارتای 700 سال و ئەوهنده ی پیش ئیستای بریتانیا ئەو مه زنه یه) «زیر» و «زهرد» هاو ریشه ن له گهڵ Gold... زانست پیوانه ی لی ناکر ی به تاقانه یی ده مینیته وه.

پاشگری «گه» که هیمای بۆ «مکان» ه به به ریه وه هه یه قیاسی لی بکری وه ک که به «مطار» بلیین: «فرگه»، به جیگه ی نووستن بلیین: «خه وگه».

«خوولگه» و «سوورگه» له بارن بۆ شوینی پتویست. «جمگه» ئەو شوینه یه له قه دپالی گرد و شاخ «جمین» ی لی بووی. «جمگه» که ده یکه نه «جومگه» به واتای «مفصل» له «جه معگه» وه هاتوه هه ره وه ک «جه مسهر» «جه معسه ره» به لام بوونه ته کوردی. «مفصل» له کوردی ره سه ندا «گری» یه وه ک: گری پیه نجه کان، گری بر بره...

پاشگری «نوک» له «گرینوک» و «ترسنوک» دا له وانیه به هه ی فیعل و به هه ناوی مه عناش بروت. له میشدا قیاس زه حمه ته. ئایا له «گریه» و «ترس» ه وه یاخود له «گریان» و «ترسان» ه وه ئەو دوو وشه یه پییدا بوون؟ رهنگه له باری وه هادا وشه ی ئەوتو بهر قیاس بخری که ئەویش هه لپگری به لای ناویش و به لای فیعلیشدا بشکیته وه وه ک «میز» که ده بیته فیعل و ده گوتری «میست» ئیتر به یه کیکی له ژیر خوی بمیزی بگوتری «میزنوک». دیاره دارشتنی شکانده وه یه.

«جینگه نه» ئە گەر له «جهنگ» ه وه که وتبیته وه ئەویش هه لده گری بۆ وشه ی «جهنگ» و بۆ فیعلی «جهنگان» بیریته وه، له مه شدا پاشگری «هه» بهر حیسابی پاشگران ده که وی. ئە گەر بسه لمیندری له جهنگه وه یه به راشکاو ی وشه ی «فیتنه» به واتای «دایکی فیت» ان دیت وه ک که ده لپی: فیتی تویه. «فیتنه باز» به دتره له فیتنه نه، فیتنه نه ش به دتره له «بزۆز، بزۆ». فۆلکلۆر ده لی:

مشک مشکی ده رکونی
ده لی ئە گەر فلانم نه ده نی
ده ی که مه رۆژی فیتنه نی

رهنگه لیره‌دا «فیتنه» هەر «فیتنه» بی و کیش و قافیه گۆریبیتی رهنگیشه له «فیتنه» وه بۆ خاتری کیش و قافیه گۆرابی. «فیتنه» له وهزنی پووشه‌ن، قۆپه‌ن، ره‌قه‌ن، گێژه‌ن... دایه که هه‌موویان ناوی جیگه‌ن له‌بهر ئەمه بیگومان گۆرانی تیدا په‌یدا بوه. ده‌بی بلییم فیت و فیتنه له‌و وشانه‌ن نین به‌لای فیعلش و ناویشدا بچنه‌وه، به‌لام «فیتنه» هیند له‌باره‌ خو ده‌سه‌پینی، به‌ قیاس له‌ جینگه‌نه و به‌ پشتیوانیی فولکلۆریش.

وشه‌ی «په‌ستور» که له «په‌ستن» هه‌هاتوه تاکیکه له‌ تاقمی: رهنجوور، مه‌ستور، ده‌ستور، گهنجوور، وه‌خشوور³ (سيفه‌تی زه‌رده‌شت). ته‌نها «په‌ستور» له‌ بنچه‌ی فیعله‌وه‌هاتوه. ده‌گوتری: هه‌تا هه‌یه‌ په‌ستوری، واته‌ درینج مه‌که‌ن له‌ خواردن و نو‌شین و خو‌شگوزهرانی. دياره‌ ئەم «ی» ه‌ی نيسبته‌ وه‌ها راده‌گه‌ینی په‌ستور ئاوه‌لناو بی.

له «ده‌ستور» به‌ولاره‌ که له‌ زمانی فارسی و کوردیدا به «قانون» ده‌لین ئه‌وانی دیکه‌ هه‌مووی ئاوه‌لناون. له‌ناو پارسه‌کانی هیندستان «ده‌ستور» له‌قه‌بی پیاوی ریزلیگراوه‌ که ده‌بیته‌وه‌ ئاوه‌لناو. نایه‌ته‌ بیرم وشه‌م دیتبی جگه‌ له «په‌ستور» له‌ فیعله‌وه‌هاتبی. به‌ قیاس ده‌شی له «په‌رستن» به‌ واتای «عابد، مترهب» زاراوه‌ی «په‌رستور» رۆ بندریت.

جیی خو‌یه‌تی بۆ مه‌کینه‌ی «رستن» «رستور» دابریژین به‌لام ده‌بی بزاین وشه‌که «رستن» ه‌ چونکه‌ له‌ تاینده‌دا ده‌بیته «ده‌ریستی». وشه‌ی «ریس» یش ده‌نگی «ی» تیدایه. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا «رستور» خو‌شتره‌ له «رستور». ده‌شی «رستور» بیه‌ته «رستور» به‌پیی ئالوگۆری ده‌نگ، ئەوسا ئەمیان په‌سه‌ندتره‌ له «رستور».

سه‌رنجم بۆ ئەوه‌ ده‌چی «پاراستن، په‌ستن، به‌ستن، گه‌ستن، په‌رستن، رستن، خستن، خواستن، قۆستنه‌وه، بیستن، گواستنه‌وه» هه‌مووی تیپه‌ره. له‌ تینه‌په‌ره‌ هه‌ر «نووستن، میستن» م به‌بیردا دیت، هه‌یج کامیکیشیان به‌که‌لکی زاراوه‌ بۆ دارشتن نایه‌ن. که‌واته‌ ده‌میتته‌وه‌ فیعله‌ تیپه‌ره‌کان بۆ زاراوه‌. ماده‌م تاقه‌ نمونه‌ی ئەم ریزه‌یه‌ له‌ فیعلی «په‌ستور» بیت رهنگه‌ وه‌ها باش بی ته‌نها له‌و فیعلانه‌ به «ست» کۆتایان دیت، زاراوه‌ به‌ پاشگری «وور» ساز بدریت.

تاقمه‌ وشه‌ی «قۆپه‌ن، پووشه‌ن، گێژه‌ن، ره‌قه‌ن» یش تاکه‌ نمونه‌ی «سووته‌ن» تیاندا له‌ به‌شی فیعله‌. وشه‌کان هه‌موویان ناوی جیگه‌ن. «سووتان» وه‌ک «په‌ستن» نییه‌ هاوقالبی زۆری هه‌بی ناچارمان بکات پینه‌وه‌ به‌ند بین. ده‌توانین هه‌ر وشه‌ییکی له‌بار بوو زاراوه‌ی هاوقالبی «سووته‌ن» ی لی دابریژین.

«ریژه‌و» ی ئاو جووری رزانیتی، وه‌ک ده‌لیی: «ئهم کتلییه‌ ریزه‌وی خو‌شه‌». ده‌شی زاراوه‌ی «ریژه‌ن» بۆ «مساقت المیاه» دابریژین که‌ ناوی جینگه‌یه.

³ - له‌ کتییی مزديسنا و ادب پارسی- د. محمد معین هاتوه‌ وشه‌ی «وخشور» له‌ دوو که‌رت پیک هاتوه: «وخشو- بر= وه‌خشو- به‌ره». له‌ ئاقیستادا واتای ئەم دوو وشه‌یه «گوته‌وه‌ر» ده‌به‌خشی. به‌ دوابی که‌وته‌ سه‌ر قالبی: ده‌ستور، مه‌ستور...

«رېژو» که له فیعلی «رژانهوه» هاتوه به خوۍ و پاشگری «هو» یهوه قیاس هه لده گری. ده توانین به مه کینه یه کی «دابیشتن» یاخود «هیلگ» و «سه رهند» بلین «بیژه وی ریکه».

«گوتنه» که له قالبی «گوتنه» دا دهرده که وی وشه ییکی حازربه دهسته، نه گهر زاراهوی «ژیریژی» بو «منطق» په رهی نه ستاندا بیه حه قی «گوتنه» بو له بری «منطق» دابری چونکه که ده گوتری «کورد گوتنه» به را لیوونه وه ده گوتری به مه شدا جی ژیرایه تی تیدا بوته وه. «منطق» ی عه رهی نه وه نده پالپشته ی له گه لدا نییبه بو Logic. له قورئان هاتوه: «وعلمناه منطق الطیر».

وشه ی «روالهت» پاشگریکی پانویوری به دوا خویدا راکیشاوه «روو» ی ناوی ماده ی کردوه به ناوی مه عنا. وشه که بریتیه له «روو» + «الهت» به بیریشما نایه ت هم پاشگره له گه ل وشه ی دیکه دا به کار هاتی، نه گهر هاتبیتیش ژماره ی نه و وشانه که من. «سوالهت» وه کوو «روالهت» له سلیمانی باوه به لام گرفتگی له وه دایه که نه بوته ناوی مه عنا، بو یه ناتوانم بریار بدهم له سهر «الهت» ی هم وشه یه، ناخو پاشگره یاخود نا. له لایه کی دیکه وه بیرم بو نه وه دهروات که «سوالهت» له «سووان» هوه هاتی و بوویته ناوی مه عنا به لام وه ک که «نفایه» ناوی مه عنا یه و بو ماده به کار دیت نه ویش له ریازیکی نرخاندن و هه لسه نگاننده وه خوۍ به مل نه و شره قاپو قاجاخانه دا دابیت و له «سوالهت» دا نه گهر ده خلی به سهر «سووان» هوه هه یی پاشگره که ناوی مه عنا ی کردوه به ناوی ماده. قیاس ری دهادت «پوالهت» به زاراه دابین بو نه و شتانه ی پواونه ته وه. له ری قیاسیکی نه ختیکی به رفه واتره وه ده توانین «خوالهت» هه موو خووی به دی مرؤف، که ویسترا غه یری مرؤفیشی، پی بگرینه وه.

لیره به دواوه فره هه نگو کیک بو نه و زاراوانه ی که له پیوانه وه مان وه رگرتن دهنووسمه وه به پی سره ی هاتنیان بو ناو نووسینه که، نه ک به پی پیتی نه بجه دیدان، به شی دیکه ی نووسینه که ش کاتی خوۍ فره هه نگو کی ده بیت. بو یارمه تیدانی خوینتر نه و وشانه ی که روونکر دنه وه یان بویت به جوړیک له جوړان راقه ده کرین. نه وانی دیکه ش له ناو نووسینه که دا خوینتر لیان حالی ده بیت.

ليٲره به دواوه ليستهى زاراوه كان ديٲت:

- (1) پرووتاريا - پروليتاريا
- (2) سه رشار
- (3) چاوه
- (4) ههن، «ئهن» - له ئافيستادا ههناسه يه
- (5) ئافهنت
- (6) ترشه زى - ئوكسجين
- (7) وردبين - مايكروسكروپ
- (8) رنه ك - خرماشه
- (9) پارزونگ
- (10) فره گوشه
- (11) مشتار
- (12) بهستار
- (13) دروار
- (14) رستار
- (15) پيكه ل
- (16) تيكه ل
- (17) ئاويته
- (18) پنبير - قاطع
- (19) پينسوت
- (20) هه لمژ
- (21) راهين
- (22) پينخست - ئالة الهدم
- (23) داسه پين - متعنت
- (24) وه رگر
- (25) فروسماو - مسحور
- (26) تيفروسماو
- (27) تيفروسم، تيفروسمه
- (28) داشوران: تعرية، انجراف الترابه
- (29) داخوران: تاكل
- (30) داشور و داخور: عوامل التعرية والتاكل
- (31) خوره ك: سريع التاكل
- (32) سووتوك
- (33) سووتينوك
- (34) مزوك
- (35) دزوك

خه ندم	(36)
نه خه ندم	(37)
به رته زموون	(38)
نه زموو	(39)
نه گه ر	(40)
نه خه س	(41)
نه زو کاندن - تعقيم	(42)
خه ساندن	(43)
ثايه تي: موجب	(44)
نايه تي: سالب، منفي	(45)
ناياندني ناياندن: نفي النفي	(46)
ثايو	(47)
نايو	(48)
نه يار	(49)
نه په ست	(50)
نه ساز	(51)
ره واندن: حه لالکردن	(52)
ناره واندن	(53)
ناجوړ: Unfit	(54)
لاشه ر: عدو الحرب	(55)
به رهينز	(56)
به ترس	(57)
به رخول	(58)
دانه كي: قابل للعطاء	(59)
دانانه كي: قابل للوضع	(60)
دهروو	(61)
دهراو: منطلق	(62)
دهر كيشه	(63)
دهر په رپينه	(64)
دهر هينه	(65)
دهر خه ره	(66)
رژينه، خنكينه... هتد	(67)
هه سته دهر	(68)
هو شه دهر	(69)
سه ره دهر	(70)
بيسته دهر	(71)

دیته‌دهر	(72)
دهره‌تاشتی	(73)
دهره‌جه‌نگ	(74)
دهره‌گرانی	(75)
دهره‌هه‌رزانی	(76)
دهره‌گه‌رما	(77)
دهره‌سه‌رما	(78)
دوازده‌به‌دهر... هتد	(79)
ولآتیه‌دهر	(80)
قه‌فقا‌سبیه‌دهره‌کان : Trans Caucasian	(81)
ئاسمانیه‌دهره‌کان	(82)
کاکیشانیه‌دهره‌کان	(83)
کاتبه‌دهره: ازل، ابد	(84)
کوناش Perforated	(85)
سه‌رکه‌وته	(86)
داکه‌وته	(87)
نیشته	(88)
تی‌هه‌لکشه	(89)
بنتویژ	(90)
زرتویژ	(91)
زرتیریژ	(92)
سه‌روبه‌ر: إجمالي	(93)
سه‌روبنکردن: تغطية الاخبار	(94)
به‌سه‌ر گرتنه‌وه	(95)
سه‌ره	(96)
بنه	(97)
سه‌ربه...	(98)
سه‌رینایی	(99)
زه‌هره‌نیا	(100)
قوره‌نیا	(101)
ناوه‌نیا	(102)
بنه‌نیا، رۆخه‌نیا...	(103)
ژیراوه	(104)
ژیرکراس	(105)
ژیرپۆش	(106)
ژیرلیو	(107)

بنگه	(108)
سهره چه ك	(109)
سهره ما	(110)
بنه بر كردن	(111)
بنه كيش	(112)
بنار و بهر زايى: قاعده و ارتفاع	(113)
بنكول كردن	(114)
بنشلكردن	(115)
بنكه لكردن	(116)
بنسستكردن	(117)
بنگره	(118)
چه سپينه: لحيم	(119)
چه سپه ك: مادة اللحيم	(120)
چه سپين: لحام	(121)
بنقول، بنتورك، بنجاف...	(122)
بنپرؤژه	(123)
بنبه رهه م	(124)
بنبه رژه وه ند	(125)
بناشووره، بناديوار	(126)
هه لآواردن	(127)
هه لداشته	(128)
هه لداشتوو	(129)
هه لبه زوك	(130)
برينكاندن: Dehydration	(131)
برينكينه: هايدرو جينمز	(132)
هه لامسان	(133)
هه له پاس: ضال الولاء	(134)
هه لبزارده	(135)
هه لبرير	(136)
هه لپيتوو	(137)
هه لپيستان	(138)
تيكه لاندن	(139)
پيكه ل	(140)
پيكه لاندن: Equation	(141)
هه له باش: متهور	(142)
هه لكوتانه سهر	(143)

هه لکوت	(144)
هه لگرته	(145)
پنوه نان	(146)
ریماشتن	(147)
ریماشتنی هه لگرته	(148)
ریماشتنی راستوکی	(149)
هه له داو: متسرع	(150)
دابه ش	(151)
دابه شین	(152)
دابه شه ک	(153)
داهیزان	(154)
راهیزان	(155)
دامرکان	(156)
دامردن	(157)
دامه زران	(158)
داوه رین	(159)
داهیشه	(160)
دابین	(161)
دامالان	(162)
دامالین	(163)
قوپاو	(164)
زهق	(165)
داچه کان	(166)
داچوران	(167)
دزه، دزه کردن: تسلل	(168)
لیک کردن: تسرب الاخبار	(169)
ده لاندن	(170)
داهاتنه وه - رکوع	(171)
به سه رراگه ییشتن	(172)
شیکپوش: بیوت الازیاء	(173)
ته ریوش	(174)
راسان: تصدی	(175)
راته ولگه	(176)
راته وله	(177)
راته ولین	(178)
کولیتستان	(179)

مه‌لستان	(180)
راپنچان	(181)
راپنچ	(182)
پنچه‌کان: Zigzag	(183)
پنچه‌به‌ده‌وره: حلقة مفرغة	(184)
تیوه‌ریخ	(185)
تیوه‌ردان	(186)
وه‌ر‌گیر	(187)
وه‌ر‌گه‌راو: مرتد	(188)
وه‌ر‌گره: سماعة Receiver	(189)
وه‌ر‌پنچه: ضمادات	(190)
وه‌ر‌فرین	(191)
پنوه‌ربوون	(192)
تیوه‌گلان	(193)
هه‌لمکان	(194)
پیرکان	(195)
فره‌واندن	(196)
ته‌ختان	(197)
هه‌لته‌ختان	(198)
جینگلان	(199)
هه‌لپان	(200)
شیلووکان	(201)
هایدرو‌جاندن	(202)
ئوکسیداندن	(203)
هایدراندن	(204)
دره‌ختاندن	(205)
لیراندن	(206)
خیزه‌لاندن	(207)
دروستاندن	(208)
ره‌هاندن	(209)
سپارده	(210)
بژارده	(211)
هه‌نارده، بوارده	(212)
سووتکه	(213)
سووته‌ک	(214)
پالآوته	(215)

په ستاوته	(216)
قه لاشته	(217)
چه مكار	(218)
چه مبه ند	(219)
چه مكيش	(220)
راستكيش	(221)
واتا كيشه كي	(222)
باهه لدر، بانه خور	(223)
باخور، باگر	(224)
تيهينانه وه	(225)
به سه ر كرده وه	(226)
سه راسويي	(227)
ليپر سينه وه	(228)
ليتوژينه وه	(229)
ليتوژ	(230)
ليزان	(231)
پسپور	(232)
دنگدانه وه Echo	(233)
ره ننگدانه وه	(234)
ره نكهينانه وه	(235)
داهاتنه وه: ركوع	(236)
داهينانه وه	(237)
ليپر دنه وه	(238)
پيداهااتنه وه	(239)
دلدانه وه	(240)
ده لدر ره وه	(241)
پرسه كار	(242)
پرسه گير	(243)
پرسه دار	(244)
برده وه	(245)
گيره وه	(246)
گويزه وه: مال منقول	(247)
نه گويزه وه	(248)
ديته وه	(249)
دوزه وه	(250)
خوازه وه	(251)

داهینه وه	(252)
پووچاندنه وه: ابطال	(253)
برژینه وه	(254)
گیر سیننه وه	(255)
برژینه ک	(256)
گیر سیننه ک	(257)
شلانگ	(258)
شلوک	(259)
شله ک	(260)
پیکداشلانه وه	(261)
تیشلان	(262)
براندنه وه	(263)
فرگه	(264)
خه وگه	(265)
خولگه	(266)
سوورگه	(267)
میز نوک	(268)
فیتنه	(269)
په رستوور، ره ستوور	(270)
ریژهن	(271)
گوتهن،	(272)
پواله ت، خواله ت	(273)

به شی دوهم: ناوی دارپژراو

وشه ییکی له یه کدی گرتنی ناو و زیادییکی که به تنها واتا نابه خشکی پیک بیت به دارپژراو داده ندری. زیادیش که بیت یا به پیشه وه یا به دواوه، ناوناوهش به ناوکلیشه ی وشه وه ده لکیت. پیشگر و پاشگر له و مهیدانه دا بایه خدارن، ناوگر زیده ده گمه نه.

پیشگر و پاشگری سهر به بهر ی ناو که فیعلی تیدا هاوبهش نییه تا قمیکن هه تا بلئی لاسهنگ، چونکه پیشگری بهر ی ناو له چاو پاشگره کانی نموودیان که مه. له بیژه ناسه به خوییه کانی که هاتنه بهر نووسینمان سی ئامرازی پیوهندی «له، به، بی» دهسته ییکی که م ئه ژماری وشه ی فهره نگیان پیکه پناوه وه ک: له بار، له سهر، به دین، به پاره، بیبهش، پیشه رم.

ئامرازی «بو» وه ها بزنام تاکه وشه ییکی ئه وتویی چرووکی ترووکاندوه ئه ویش «بوناو» ه.

له په ناوپه سیوی نابه رچاوی ئاخاوتنیشدا نموونه ی: هه تاسهر، هه تاهه تایه ده دوزریتته وه که وا به حال قسه ی له سهر به ند ده بی چونکه، له لایه که وه نازانین «هه تا» به ئامرازی پیوهندی دابنن یا خود به تبینی وشه ی وه کوو «هه تا هات ساردی کرد، هه تا رویش نه خهوت» سروشتی دوو ره گه ی بده یی. له لاییکی دیکه شه وه بو «هه تا هه تای» چ ره چاو بکه یی. هه تای یه که م له شوینی ئامرازی پیوهندی دانیشته، «هه تا» ی دوهم ده وری ناو ده یی. به هه مه حال چونکی حیساب بکه یی له بهر که م بایه خه ی ده وری له روئانی وشه، خه رمانی فهره نگو کمان فهرقیکی ئه وتویی ناکات.

وشه ی بهر ی: لاسهنگ، لاسار، لاری، لاپال، لامل... نه ختیک دلمان ده ده نه وه به وه دا که تیشوو به دهسته وه ده دن هه رچند که رتی پیشه وه ی سله له بهر باربوون بو زاراوه ی «پیشگر» چونکه له هه ندی وشه دا- وه ک: لاپال که قه دپال ده گریتته وه- جارئ تامیکی تیزی «ناو» ی پیوه ماوه. هه روه هاش لاسهنگ، لاری.

چهند وشه یییک هه ن وه کوو: پارشیو، پاراو، پارسهنگ، هه ر جاره به رووکاریکی واتا ماندا ده دات. له «پاراو» دا که رتی «پار» ته واوی و تیری ده گه یه نی. له «پارسهنگ» دا هه ر ده لئی «پارچه» ی مه به سته. له «پارشیو» دا ئه گه ر مه زانی تیدا به سته نه بی نازانین چی مه به سته. له و وشانه ی وه کوو: به ره هه ست، ده رپی، سه رنیل، نه پیاو، ناجور- دا پیشگره کان هی فیعلیشن.

وشه هه ن له به کاره پناندا به ره و پیشگر بوونه ته وه وه کوو «شا، ما» له وشه ی: شاگول، شاکار، ماکه و، مانگا... دا. «شه قام» گوږاوی «شاه گام» ه. پیوه ی دیاره چهند له ئه سلی خوی دوور که وتوته وه. «مادیان» بوته «مایین»، ئه ویش دوور که وتته وه ی پیوه دیاره.

پیشتر له وشه ی وه ک: به ره هه ست، ده رپی، سه رنیل، ناشیرن، نه خوش... تووشی ئه و پیشگرانه ی «به ر، ده ر، سه ر، نا، نه...» بووین که فیعل و ناو تیاندا هاوبه شن. تیکرای پیشگره کان، به کون و نوئیانه وه ئه م لیسته یه پیک ده یین به تبینی ئه و راستیه گرنگه ی که هی وه هایان تیدایه نموونه یان که من، هی وه هاشیان هه یه قیاس هه لئاگرن: لا، پار، شا، ما، به ر، ده ر، سه ر، نا، نه.

سى ئامرازی پېۋەندى «بە»، «لە» و «بى» ش بخرىتەۋە سەر لىستەكە زمارەيان دەگاتە 12 پېشىگر. «لا» و «شا» لە تاقمى قسە لىكراۋدا بېرىشتىان ھەيە و دەتوانن وشەي نوئ بەدەستەۋە بدەن: كى بى رەزاي نەبى بە زاراۋەي «شامەبەست» لە برى «القضية المركزية»؟ لەبىرمە كاتىك كۆر خەرىكى دانانى زاراۋە بوۋىن، ئەنجومەنى كۆر بۇ «الجملة الاصلية» زاراۋەي «شارستە» و بۇ «الجملة الفرعية» زاراۋەي «پارستە» ى پېشىياز كرد، كوردەۋارى لە مېژە گوتەۋەتى: شادەمار، شاپەر، شارى، شاگول... لە زاراۋەيە كيان بەلای گەپدا چۆتەۋە كە بە «شەقشەقانى» ى گوتە «شاي گەمان». دەشى زاراۋەكە بخرىتەۋە سەر رېژەي گشتى و بگوتى «شاگەمە» بۇ يارىيەك كە ناۋەكەي لىبۋەشىتەۋە چونكە ئاشكرايە پېشىگرى «شا» بۇ مەدحە نەك شكاندەۋە.

جگە لەلایەنى مەدح پېۋىستە «شا» بۇ شتىك بەكار بېت كە ھەبېت نەك ۋەك وشەي «گرنگ» بۇ ھەيە و نىيە دەست بدات. ھەبوۋىشى دوو شېۋەي ھەيە، يە كيان ئەۋ بەرھەستە مادىيە كە دەيزانىن ئەۋى دىكەش ھەبوۋى «اعتبارى» ۋەك كە لە نەخشەي پرۆژەدا لایەنىك بە «شا...» دابندى.

ۋەھا دەبى پېشىگرى «شا» لەگەل «سەرەكى» يەك دەگرنەۋە ۋەك ئەۋەي بلىين. شاپرۆژە، پرۆژەي سەرەكى، ۋەھاش دەبى لەيەكدى دەترازىن. دەلىين: شاكار، شاگول. بەلام بۇ ھەمان واتا نالىين، كارى سەرەكى، گولى سەرەكى. سەرەراي ئەم لایەنە «سەرەكى» بە وشەي فەرھەنگى دەمىنىتەۋە چونكە ۋەك زاراۋە دەست نادات. بەكورتى پېشىگرى «شا» لە بواری خۇيدا بەكەلكى زاراۋەي ھەموو بابەتىك دىت بە مەرچىك بابەتەكە مەدح ھەلبىگرى ياخود ھەر نەبى بە جۆرىك لە جۆرەكان جى دەستىشانكر دىك ۋەيا ھەلاۋاردىكى تىدا بېتەۋە.

«لا» پېشىگرىكە كەلپن دەگرىتەۋە: ھەر واتايىك ياخود ھەلۋەستىك ياخود وپتەيىكى زەينكر دىكنا رەگىرى تىدا بوو «لا» ى بۇ دەست دەدات. لە لاپەرە 468 ى «گۇفارى كۆرى زانىارى كورد»، بەرگى چوارەم 1976 زاراۋەي «لاسارى» لە بەرانبەر «الجنوح Delinquency» ھاتو، بۇ «جانج» ىش «لاسار». وشەي «لاشەر» دەست دەدا بېتە زاراۋە بۇ ھەر دوو لای «ئاشتىخواز» و «شەرئەۋىست» بەلام بۇ دوەمیان لەبارتەرە. «لاشەرى» ناۋى مەعنايەتى.

وشەي «لادىن» بە يەكىك دەگوتىر فەرمانبەردارى دىن نەبى نەك خوانەناس «ملحد» بېت، وشەكەش كوردىيە نەك عەرەبى. كە گوترا «لادىنى» بە «ى» گوشراۋ دەبېتە عەرەبى. وشەي «دىن» ىش كۆنە كوردىيە، لە ئافىستادا «دەئىنە» بوە و گۇراۋە. «لادىن» ھىندەي «بىدىن» خەست نىيە. لەو گۇفارەي كۆر، ل 444، بەرانبەر «إلحاد» زاراۋەي «بىخوایەتى» ھاتو. «ملحد» دەبېتە «بىخو». ئەمیان لە «خوانەناس سفتەرە» بۇ قلبى «إلحاد» چونكە لە قىاسدا كە دەبىن «كەسنەناس» دەزانى «كەس» ھەن بەلام گوتىيان ناداتى ھەرۋەھا دەشى خوانەناس برۋاى بە خوا ھەبېت بەلام گوتى نەداتى.

بە پېى قىاس دەبى «لافەرمان» و «نافەرمان» بۇ «متمرد» پەسەندتر بى لە «ياغى» چونكە ياغى بە عادەت لە سنوورى دەسەلاتى رەسمى دەردەچىت. ياغى بۇ «عاصى» پتر دەگونجى. لەوانەيە لافەرمان موۋچەخۇرى حكومەت بېت بېتەمرى بكات.

«لاچەپ» خۇى زاراۋەيە بۇ جىگای «منعزل». دوورەپارىز، كئارگىرە بۇ مرۇف دەشىن. لاتەرىكىش بۇ مرۇف دەگوتىر.

«لاکیش» به دوو واتا دیت: یه کیان رایه خیکه بهرته سکتړه له «میان» «یه کپارچه» و «سهره ننداز» به تهنیشتیوه ژوور پر ده کاتهوه. تهوی دیکه به یه کیک ده لاین جغاره کیش بیت و له م و له و جغاره وهر بگریت. به قیاس له «لاکیش» ی جغاره ده شی «لاخور» فره وانتر بکهینه وه بو «طفیلی».

وشه ی «لاتریزه» هه رچند بو زاراه قیاس هه لئاگر ی به لام هه لده گری خویتهر سه ریکی پیدا بگری چونکه له وانیه فره اموش بگری. ده گوتری فلان ده مانچه ی به لاتریزه پیدا کردوه. دیاره لاتریزه تم شویتیه ده مانچه که ی پیوه شور ده بیته وه له له شی مروف.

«لا» له وانیه بو فیعلیش ده بیته پیشگر وه ک: لادان، لابرډن، لاکردنه وه. ناوی کاراش دروست ده کات له گه ل هندی فیعل وه ک: لادر، لاکوت، لاگیره. به لام سه یر له وه دایه له گه ل فیعله که نایه ت. که س نالی: لادرین، لاکوتان، لاگرتن. سه یریکی دیکه ش له وه دایه که هه موو جارن ناوی کارا دروست ناکات له گه ل تهو فیعلانه دا که ده بیته پیشگریان. لیره به پیشه وه که س نه یگوتوه: لادر، لابه ر، لاکه ره وه. تهو نمونه یه ی «لاکیش» که وا به قیاس «لاخور» مان لیه لینجا، نه خوی نه «لاخور» هیچ کامیکیان به و واتیه فیعلیان لیه ل ناستی: لاکیشان، لاخواردن نه بیستراوه. له م تینینییه وه ده ستوریکی مامله تکرډنمان له گه ل پیشگری «لا» دا بو روون ده بیته وه. چه ندیکی بمانه وی ناوی کارا به به شداری پیشگری «لا» دروست بکه ین ده بی فیعلی وه های بو هه لیزترین که به سیفته ی فیعل له گه لیدا نه هاتی. به و پیه که بلین «لابین» بو یه کیک که له گوشه ی چاوه وه نه ک به ره و پیشه وه شان ده بین، پیره وی ده ستورمان تیدا کردوه چونکه «لادیتن» و «لابین» نه بیستراوه. هه ر به پی هه مان ده ستور، ده بی ناوی نه خوشیه که «لابینی» بیت نه ک «لابین» و «لادیتن».

وه ک دیاره «لا» به زوری له گه ل تیپه ردا دیت. ته نها نمونه ی «لاکه وتن» م به بیردا دیت له تینه په ر، تهویش ناوی کارای لی دروست نابیت مه گه ر له نوژن بو ریونین. ناوی بهر کار (اسم مفعول) که هه ر له تیپه ر وهرده گیری، تهویش به ده گمه ن خو به ده سته وه ده دات. نه له و فیعلانه ی که «لا» یان پیوه یه و نه له و ناوه کارایانه ی که له تیپه ر هاتوون، له هیچ یه کیکیان ناوی بهر کار وهر ناگیری. نه بیستراوه گوترا بی: لابراو، لادراو، لاکرایه وه یاخود گوترا بی: لاکیشراو، لاخوراو، لادراو، لادیتراو... مه به سیش ته وه یه که وا به وشه ی فره هنگی و به سیفته ی سه ره خو نه ک له ناوتویژی رسته دا که لینگر بی. «لاهلدراو» بیستراوه و به سه ر زارانیشه وه یه: کابرایه کی لاههلدراو هه لی دابی. له مه شدا «لا» سیفته ی پیشگری دؤراندوه چونکه پیشگری «هه ل» فیعله که ی بوخوی دزییه وه هه ر بویه ش «لاهلدراو» نابیته ناوی بهر کاری «لادر». خویتهر بیوری له م تیکه لبوونه ی ناو و فیعل که دیم له ژیر سه ره ناوی «ناوی داریزراو» دا فیعل به تاقی ده که مه وه: راستییه که ی دابرینی ناو له فیعل له و شویتانه دا که به یه کدی ده گنه وه کاریکی په سه ند نیه هه ر وه ک دابرینی ناوی ساده له داریزو یان له لینکدراو له و شویتانه دا که کویان ده که نه وه تهویش بیسووده. نیمه نه هاتووین به و عینوانانه «توتیلی» پله ی یه که م و دوه ممان کردبیته وه به جیگورکی میوان زهره ر بکه ین.

«لابه لایی» و «تیان» خزن هه ر دوو کیان بو «غیر مباشر» ده ست ده دن. به لام ده شی «لابه لایی» بو «هامشی، جانبی» بروینین، «تیان» یش بو «غیر مباشر» بمینیته وه.

«لامز» به پیچووی بز و مه ر و نازل ده گوتری که غه یری دایکی خوی بمژیت. ده شی به زاراه بروات بو هه ندی شت:

بۆ له‌غهم و ماسیدری ئەوتۆ ئاویک بمژیت به ئەسل مافی شویتی ماسیدر و له‌غهمه‌که‌ی پیوه‌نه‌بی. ئەم زاراویه بۆ بیرى نه‌وتى ئەوتۆیش دەست دەدات. بۆ پرۆژه‌یه‌که‌ که‌ وا‌ بی‌ خۆه‌ه‌لدانه‌وه‌ و‌ خۆنۆندن بتوانی له‌ ده‌روه‌ی مه‌یدانی به‌رچاوی خۆی به‌رژه‌وه‌ندی ماددی و‌ سوود بۆ خۆی رابکێشی. ریکخراوی سیاسی ده‌توانی دروشمی لامژ هه‌لگریت که‌ خه‌لقى پی‌ بدزیتته‌وه‌ له‌ ریکخراوی دیکه‌.

پیشگری «پار» لینی ره‌چاو ناکرئ خۆی بۆ زاراوه‌ی داریزراو به‌ده‌سته‌وه‌ بدات. ته‌نها ته‌ماییک هه‌بی به‌ «پاراو» هیه که‌ واتای زیده‌ تیراوی ده‌به‌خشیت. ره‌نگه‌ «تیراو» بۆ «ریان، مشبع» له‌ جیی خۆی بیت به‌لام «پاراو» به‌ولای ئەو «مشبع» هوه‌یه که‌ تیراوی تیدا مه‌به‌ست بی. له‌ شویتی وه‌هادا زمانی ئینگلیزی پیشگری over ده‌خاته به‌رایى وشه‌وه‌. وه‌ک بلیی ئەم «پار» هه‌ماییکى به‌هیزی تیدا بی به‌ره‌و ده‌وری سنووری ئاسایی شتان. «پارشپو» ئەم هه‌ماییه‌ی تیدا ئاشکرایه‌. پاراو به‌ولای تیراوه‌یه‌. «پارسه‌نگ» بریتیه له‌ سه‌نگیک له‌لاوه‌ بۆ ده‌سته‌ ته‌رازووی کیشان دیت. له‌ فارسیدا به‌ سالی پار ده‌لین «پارسال». له‌ کوردیدا «دویتی» و «پار» لیکدی ده‌تراین به‌لام «پیری» و «پیرار» له‌ یه‌کدی نزیک ده‌بنه‌وه‌. وشه‌ی «پاروو» به‌ رواله‌ت واوی وه‌صفی کارای پیوه‌یه وه‌ک: سه‌روو، ژیروو، ده‌رووو. ئەگه‌ر «پاروو» ش له‌و پیشگره‌ هاتبی سه‌یر نییه‌ چونکه‌ پاروو نه‌ختیکه‌ داده‌برئ له‌ شتیکی زۆر. بگره‌ ده‌توانم تییینی له‌وه‌دا بکه‌م که‌ ده‌گوترئ «پاره‌پاره» له‌یه‌کدی جودابوونه‌وه‌ی که‌ته‌کانی تیرا دیاره‌.

من که‌ ئەم رایانه‌ ده‌رده‌برم له‌ ئاخوتنی ئەم رۆژگاره‌ و رۆژگارانیکی به‌ نووسین پاریزراون هه‌لیاندیتجم. مه‌رج نییه‌ هه‌موو وشه‌ییکی ئەم سه‌رده‌مه‌ خۆی به‌ زمانی ئافینستا و سانسکریتییه‌وه‌ به‌ستبیتته‌وه‌. به‌ نموونه‌ی گۆرانی واتای وشه‌ له‌ ده‌میکه‌وه‌ بۆ ده‌میکى دیکه‌ ده‌لیم: وشه‌ی «گا- گاو» له‌ کۆنی کۆندا به‌ هه‌موو گیانله‌به‌ریکی وه‌کوو مه‌ر و ئاژهل گوتراوه‌. دواتر بۆ «مه‌ر» ته‌رخان بوو، ته‌نانه‌ت «گوسفند» ی فارسی که‌ «به‌رخ» ی کوردیه‌ له‌ «گاو سپنته»⁴ به‌ واتای گیانله‌به‌ری پیرۆزه‌وه‌ هاتوه‌. سه‌ره‌نجام وشه‌که‌ «گا، گاو» له‌ قه‌به‌ل ئەو ئاژهله‌ کرا که‌ ده‌یناسین ئنجا ئەگه‌ر وشه‌ی «پار- پارسه‌نگ، پارشپو» له‌ گه‌ل زمانی 2500-3000 سال له‌مه‌ویش نه‌گونجا به‌و واتایه‌ی من بۆی ده‌رۆم جارئ چ به‌لگه‌ په‌یدا نه‌بووه‌ بۆ راست نه‌بوونی رایه‌که‌م هه‌روه‌ک چ به‌لگه‌ی کۆنکریتیش په‌یدا نییه‌ بۆ راستبوونی، به‌لام زه‌ینی مرۆف به‌ په‌ناوپه‌سیوی ئاخوتندا ده‌گیرئ.

پاشگره‌کانی سه‌ربه‌ ناو

له‌ پیشه‌وه‌ بۆ زه‌ پاشگریک ده‌چم که‌ ده‌بی لپی ره‌ها بم: زیادیه‌ک به‌ دوا هه‌ندیک وشه‌ی «ظرف- ئاوه‌لکار» دا دیت وه‌کوو، ماله‌وه‌، ژووره‌وه‌، ده‌روه‌وه‌، سه‌روه‌وه‌، ژیره‌وه‌، خواره‌وه‌. له‌ زاری به‌شیکى زۆری ناوچه‌کانی کوردستاندا ده‌گوترئ: مالى، ژوورئ... هتد، به‌دوا ئەواندا: به‌هاری، زستانی، شه‌وی، رۆژئ، سه‌ینی، چیشه‌نگاوی، عه‌سرئ، پاییزی، نیوه‌شه‌وی، رۆژئاوایی... تا قمی «...هوه» و تا قمی «...ئ» وشه‌یان تیدا به‌ بۆ یه‌کدی ده‌ست ناده‌ن. ژیره‌وه‌

4 - بنواره‌ لاپه‌ره‌ 80 ی له‌ کتیبی فرهنگ ایران باستان، بخش نخست. انتشارات دانشگاه تهران. پورداود.

و بنهوه نابنه ژیرئ و بنئ. بهشی هه ره زووری ئەو وشانهی «...ئ» ش به خووه ده گرن «... وه» قبول ناکهن، ناگوترئ «عسرهوه»، «بههارهوه». ئەم زیادیه له ههردوو شیوهیدا حالهتی «اعرابی» یه که له سیفتهی «ئاوهلئاوییهوه» خو بهدهستهوه دعات. ناگوترئ «بههاری سئ مانگه» چونکه لیرهدا بههار ناوه نهک ئاوهلکار. ناشگوترئ «بزنی شیریههیه»، «بهردئ رهقه» چونکه ئاوهلکار نین: بهلام پیوسته روونی بکهمهوه که ئەو ئاوهلکارانهی پیوهندیان به ژبانی رۆژانهوه زۆر به هیزه خهریکن خو له «ئاوهلکاری» دهزنهوه و له شیوهی ناو دیته ئاخواتنهوه.

وشهکانی «ژوور»، «ژیر»، «دهر»، «سه»، «بن» کهوا ههم به دائیمی دهوریان له مروف داوه و ههم کهمتریش له «شه»، «رۆژ»، «بههار»، «عسر» ناوی زهقن. ئەو قالبه «اعرابی» یه خهریکه لیان بی به قالبی بنههتی. دهبوو بگوترئ «رۆژی سهرما ژوور خوشره له دهر»، کهچی بهزوری دهگوترئ «ژوورهوه (ژوورئ) خوشره له دهرهوه (دهرئ)» کهوا بیگومان له واتادا مهبهست ئەوهیه: نووستن، دانیشن، ههبوون له «ژوورهوه» (ژوورئ) خوشره له «دهرهوه» (دهرئ).

ئەم بارهی «اعرابی» له ناوچهی دهرهوهی ههریمی سلیمانی له رستهی وهک: «چوومه ههولیرئ»، «گهیشتمه بهغدایی» دهرهکهوتهوه. دهلی «رهواندز بلنده». «نۆریمه رهواندزئ». فهرقی نیره و میهش دهکری، وهک که بلی: «به فامئ دهلیم به ئەحمهدی نالیم»، «چوومه دهشتی، ناچه شاری»، «له سهفینی رادهمینم»، له «کهرکوکی دهنوم». ناوی شاخ ماملهتی نیرینهی له گهلهدا دهکری. ناوی ئاوی میینهیه. وشه شاری نیره. وشه دهشت میینه... له ئاخواتنی کرمانجی سهروودا نیشانهی میینه «ا» یه و هی نیرینه «ئ» یه، له پاشگره هه ره گرنگهکانی بهرهی ناو ئەو تاقمهیه که بو دروستکردنی ناوی مهعنا به کار دیت.

پیشتر گوتم پاشگری «ئ» که له «یه» ماوهتهوه تنها بو گۆرینی وهسف به ناوی مهعنا دهست دعات. چونکه وهسف خو له خویدا ماددی نییه. تهنانت که دهلی «واتای جوان» هیچ ماددییهت به «جوان» هه نهما ئەوه نهبی که به شیوهی هیزهکی Potential بهبهریهوه ماوه بیته وهسفی ماده. دهنگی «ئ» ش به تنها به شتی رهق و رهق ناویرئ بیکاته ناماددی.

پاشگرهکانی ناوی مهعنا جگه له «ئ» ئەمانه: «هتی»، «ایی»، «ایهتی».

پاشگری «هتی» له دوو حالدا به کار دیت: یه کیان ئەوهیه وشهکه وهسف بیت و به «ئ» کوتایی هاتبیت، وهک که «برسی» و «خهنی» دهبنه «برسیهتی» و «خهنیهتی». له سلیمانی دهیکه نه «برستی» و «خهنتی» که له راسته دهستووری کوردی لاداوه چونکه «ئ» ئەوتویی که بزوتی به دوا دا بیت دهیته کورته بزوتیک و «ئ» نابزوتن. چ فهرق نییه له وهدا بلی «ئمه تهروزییه»، «ماسیه کهم دیت»، «من تیرم، دارا برسیهتی» له گهله وهدا بلی: «برسیهتی کوشندهیه». ئاخویهریکی دهلی: «برستی» دهسلی: «برسیکان» له جیاتی «برسیهکان». تو بینه وهسفیک به دوا وشه کهدا بهینه و بزانه چون دهچیتهوه سه رهسهنی «برسیکان»: «برسیه ههزارهکان» نهتگوت «برسی ههزارهکان». «میسریه کونهکان» نهتگوت «میسری کونهکان».

ئەم ههلهیه له ههموو ئەمینداریهتییهکانی حوکی زاتی به تهختهی گهوره بهسه رهروازهکانیانهوه تیههلهکراوه: «ئەمینداریتی فلانه شت». کهسیکی به جوړیک له جوړهکان خهریکی زمان بیت پیوسته لهسهری ریبازی

راست و دروستی دهستوره کانی بگریت و گوئ نه داته زاری ناوچه. «ئهمیندارییه تی» دارشینی دهستورییه، دهشی بۆ سووک خویندنه وه و ئاسان دهربرین بنووسری و بگوتری «ئهمیندارییه تی».

حاله تی دوهم که «ه تی» تیدا به کاردیت ئه وه یه که له به ره و کوتایی وشه دهنگی «ا» ئه لف هه بی و وشه که ش به «ایه تی» بگریته ناوی مه عنا. وه ک: «جیرانه تی»، «باوکه تی»، «دایکه تی».. له جیاتی: «جیرانایه تی»، «باو کایه تی»...

پاشگری «ایه تی» به لی گه ران و سه رنج راگرتن بۆم دهرکه وت له گه ل ئه و وشانه دا به کار دیت که پینوه ندی نیوان مروّف راده گه یه نن وه ک

- مهرد - مهردایه تی
- خزم - خزمایه تی
- دۆست - دۆستایه تی
- دوژمن - دوژمنایه تی

هه ر بۆیه ده گوتری «کوردایه تی»، «مهنگورایه تی»، «عه ره بایه تی». وشه ییکی ئه لفیشی تیدا بی له م شیوه یه داده پیزری: «جاف - جافه تی»، «بلباس - بلباسه تی» ئه ویش به پیی دهستوری باسکراو. ئه م ریزه یه ی سه ر به «ایه تی» لایه نی دیکه شی هه یه، پینویست نابینم لی بدویم له ترسی دریز خایاندن، ته نها نمونه ی «خوشک» ده هیتمه وه بۆ روونکردنه وه. «خوشک» به پیی دهستور هه لده گری بیته «خوشکایه تی» به لام له «جیرانه تی» و «باوکه تی» و «دایکه تی» دا هه لده گری بگوتری «خوشکه تی»...

ئه و وشانه ی پاشگری «ایه تی» به خویانه وه ده گرن له وانن له لایه نی ماددییه ته وه ده که ونه نیوان ناوی ماده و ئاوه لئاوه وه. به نمونه: «باوک»، «برا»، «دۆست»، «دوژمن»... هینده ی «جوان»، «ئازا»، «کورت»... وه سفیان تیدا نییه، هینده ی «به رد»، «دار»، «هه وا»... ماددییه تی راسته قینه یان تیدا نییه چونکه له وانن به پینج سانیه بگورین. نه باوک باوک بیت و نه دوژمنیش دوژمن و نه براش برا (که برایتک له نیوان براندا ته نها مایه وه نابیته برا).

به هه مه حال ئه و وه سفانه ی وه کوو «کوردا»، «جاف»... یش که دائیمین به ره هه ست و زه ق نین، هه مووی ئیعتباریه، جا لیره دا ری چکۆله ییک ده کریته وه بۆ سه ر مه به ستیکی که له زاراوه سازیدا ره چاو ده کری: که بمانه وی ناوی مه عنا له شتی زه ق و زۆپ و به ره هه ستی وه ک قور، بز، هه وا، برنج - دابریژین ده بی هانا بۆ به ر «ایه تی» به یین، چونکه ئه و پتر له «ی» و له «ای» - دوا ی کمیکی دیکه لی ده دویم - به شتی ماددی ده ویری. هه رچی ئه م دوانن مامله ت له گه ل ئاوه لئاو ده که ن و به س. به و پینه ده بی بلین: «به ردایه تی» - قورایه تی - برنجایه تی - هه وایه تی» به واتای: «به ردبوون - قوربوون - برنجبوون - هه وابوون» - «الحجریه - الطینیة - الارزیة - الهوائیه» نه ک «التحجر، التطنین، التآرز، التهووی».

پاشگری «ایه‌تی» ش دەمیکه به سەرنج راگرتن بۆم روون بۆتەوه و لەسەریشم نووسیوه، بۆ مەبەستێکی ورد بە کاردیت: دەلێن درێژی، پانی، دووری، جوانی... بە واتای «مطلق»- الطول، العرض، البعد، الجمال. که ویستمان نەختیک لەو «مطلق» ه دەست نیشان بکەین دەلێن «درێژی، پانی، دوورایی...» له وشە «جوانی»- «جوانایی» وەرناگیرێ چونکە تا ئێستا نەشیاوه ئەو جۆرە وەسفانە ئالەتیا بۆ دروست بکەیت و کەم و زیادتی هەر یەکیان بخوینتەوه. دەلی: «درێژی ژووڕه که شهش گەزه»، «بەرزایی شاخه که ههزار مه‌تره»، به شهو که تارمایی دەبینیت و بەردی رامال دەکەیت دەلی «بەردیکم گرتە ره‌شایی». دەلی: «سپایی بەفره که به شهویش دیاره». «دویتی گەشایی گۆله که ئاودارتر بوو»... بەلام دەبی بزاین ئەم رێژهیه نەهاتوه بۆ ئەوهی رێژهی «درێژی- پانی- دووری- گەشی- بەرزای» بکوژیت، بەلکوو له شویتی خۆیدا ئەمیان راگەیه‌تره له هی دیکه.

سەیریکی لاپەرە 435 و بەرەژیرتر بکه له گۆقاره باس کراوه‌که‌ی کۆر، دەبینیت له‌ویدا لیژنه پەسەندی کردوه که‌وا له بەرانبەر پاشگری ism هەمیشە «ایه‌تی» بە کار بیت. هەروەک رۆزاواییه‌کان کۆمه‌ ناکەن له‌وهی بلین Marxism, Behaviorism که‌ ده‌زاین «مارکس» ئادەمییه و «بیهافیەر» به واتای «ره‌وشت» ناوی مەعنايه، عەریش به ره‌هایی له رێی «مصدر صناعي» یه‌وه ده‌لی: «المارکسیه»، «السلوکیه». ئیمه‌ش ناوی دوودل بین له‌وهدا «ایه‌تی» به‌پێی دەستووری قەرارداده بۆ هەردووکیان به‌کاربینین و بلین «مارکسایه‌تی»، «ره‌وشتایه‌تی».

بە دەم شەرح دانەوه له لاپەرە 437 دەخوینتەوه:

لیژنه ره‌چاوی ئەوهی کرد که ئەگەر وشه له زمانه پێشکه‌وتوه‌کاندا کرابی به «وه‌سف» Adjective و ئەوجا پاشگری ism به دوا‌دا هاتی وه‌یا «مصدر صناعي» لی دروست کرابی له کوردیشدا ئەم لایه به دەستوور بگیرێ. به نمونه له زمانی ئینگلیزیدا Form به واتای «شیوه» دیت که له عەرهبیدا «صورة» یه وشە Formal که بوه به وه‌سف له کوردی «شیوه‌پەرهر» مان بۆ دانا که به عەرهبی ده‌بیته «صوري». به دوا ئەمه‌دا له ئینگلیزی Formalism دارێژراوه. به‌پێی دەستووری به‌کارهینانی «ایه‌تی» له کوردیدا وشه‌که ده‌بیته «شیوه‌پەرهرایه‌تی» که له عەرهبیدا به‌رانبەر «الصوريه» ده‌وه‌ستی.

به‌دوا ئەمه‌دا ده‌خوینتەوه که بۆ Socialism نه‌کرا وشه له Society «کۆمه‌ل» ه‌وه بۆ کوردی دابریژری، وه‌ها په‌سەند کرا که له «اشتراک- اشتراکی- اشتراکیه» ه‌وه بۆی بچن و «هاوبه‌شایه‌تی» له بری دابندری.

ئەم بۆچوونانە لیژنه راست و ره‌وانن. پێره‌وی کردنیان رینگه هەموار ده‌کات و له‌مپه‌ر لا ده‌دات. چه‌ند خۆشه کوردزمان بسەلمینێ له «مه‌زن» ه‌وه بۆ «زعامة» بروات و «مه‌زنايه‌تی» بۆ بروینێ. «مه‌زنايه‌تی» جودایه له «سه‌رۆکایه‌تی». مه‌لیک فواد سه‌رۆکی ده‌ولت بوو به‌لام سه‌عه‌د زه‌غلوول مه‌زنی بزووتنه‌وه‌ی نیشتمانی میسر بوو.

له کوردیدا پاشگری «دار» وه‌ها باوه لێ نایته‌وه. که‌رتی «دار» ده‌بیته که‌رتی ناوی کارای لیکدراو. «دارا» وه‌کوو «دانا»، «بینا»، «جویا» وه‌سفیکه سه‌ربه‌فاعيله. چ له «داستن» ه‌وه هاتیبت و چ له «داراب» ه‌وه کورت کرابیته‌وه کوردی نییه. «کارا» و «زانا» کوردین چونکه قالدبه‌که پشکی زمانی کوردی تیدایه.

وشه کانشی کوردی پەتین. بەلام «دارا» و وشەى وەک ئەو «جویا»، «هواپیما»... کوردی نین. ئیمە بەرانبەر «دارشتن» بە واتای «تملک»- چونکە نووسینمان نەبوە فەرھەنگی زمانەکەمان پاریزی- تەنھا «هەبوون» مان ماوە بۆ ئەو واتایە کە بە ڕوالت لەگەڵ هەبوون بە واتای «وجود» یەک دەگرێتەوە بەلام لە گەرداندا چونکە یەکیان تێپەرێ ئەوەی دیکە تێنەپەرێ لە یەکدی جودا دەبنەو. «هەبوون» بە واتای «تملک» و بە واتای «وجود» لە گەرداندا بەم شیوەیەن:

- من هەمە- هەیهەتم- من هەم.
- تۆ هەتە- هەیهەت- تۆ هەیت.
- ئەو هەیهەتی- ئەو هەیه.
- ئیمە هەمانە- هەیهەتمان- ئیمە هەین.
- ئیو هەتانە- هەیهەتان- ئیو هەن.
- ئەوان هەیانە- هەیهەتیان- ئەوان هەن.

لە ڕابردوودا دەلیی: «هەمبوو» بە واتای «تملک». «هەبووم» بە واتای «وجود»... بە وردبوونەو دەردەکەوئ ئەم «هەبوون»- نەى «تملک- داشتن» لە «هەقبوون»-هەو کورت کراوەتەو کە لەگەڵ Have ی ئینگلیزی و Avore ی فرەنسەیی یەکدی دەگرێت. بەو پێیە «هەم بوو...» «هەفم بوو...» بو. لە ئایندەدا دەبوو بێتە «هەفم دەبی، یاخود دەهەفم بی...» بەلام گۆراوە و کورت کراوەتەو تا ئەوەی لەگەڵ ڕێژەى ئایندەى «بوون» لە شکلی «انتقالی پیچەوانە»ى دا یەکدی دەگرێت دەبنە «دەبی».

لێرەدا ناتوانم درێژە بە قسەکانم بەدەم. بچینەو بە پاشگری «دار». بە پێى سروشتی «تملک» دەبی «دار» بچیتە دواى شتیکیەو کە بشی بەر «هەفەتی- تملک» بکەویت ئیتر ئەو شتە ماددی بێت یا مەعنەوی. واتای فیعل کە بەندە بە ڕوودان و کاتەو، ناشی وەپال «دار» بەدریت هەتا دەخریتە قالیکیەو کە ڕوودان و کاتی لی تەکابیتەو. دەلیی: ئەم وشەیهی دوو بەرگەدار واتایەکی بچووکی هەیه. لەگەڵ ئەمەشدا وشەى ئەوتۆیی بەدەگمەن چنگ دەکەوئ «دار» بەخۆیەو بەگریت.

قەرزدار کەسیکە پارەى خەلقى لایى. بۆ ئەوەى قەرزى لای خەلقە دەگوترئ خاوەن قەرز. بەلای منەو بۆ زاراوەییکی «الحساب الدائن» و «الحساب المدین» لەیەکدی جودا بکاتەو وەها باشە بلیین: «ئەژماری قەرزەوهر» و «ئەژماری قەرزدار» چونکە پاشگری «وهر» کە دواتر لی دەدوین، خاوەنایەتی ئایەتی (ئەریتی) دەبەخشی وەک: بەهەرەوهر، ژيوهر، بەختەوهر، سەرور.

وشەى «پەرور» کە لە کوردیدا سەر بەخۆ خاوەن واتایە تا ئەوەى بنەمالە هەیه پێى دەلین «بنەمالەى پەرور» پێوەندى بەو پاشگرەو نیه چونکە هەمووی یەک وشەیه.

جەنگاوهر، جەماوهر، سەماوهر، بریتین لە (جەنگ اورى فارسى- جەمە اورى عەرەبى و فارسى- ناوى شارىكى ڕووس).

پاشگره كانى به رهى ناو ئه وهنده زۆرن دهفتهر بۆ گرتيان ئاسان نيه. له لیسته ی خواره وهدا چه ندىكى به بیرمدا بېته وه، له و پاشگرانه، دهیان نووسم، دواتریش پاشگرى وشه ی تاكوته را دیته وه پېشمان كه ه ی لیسته بۆ گرتن نین.

پاشگر	نمونه
(1) ه	كورتە، جەرگه
(2) گ	به رگ، شه نگ
(3) ی	هه ولیرى
(4) م	خه ندم، په نام
(5) ن	چلكن، قژن
(6) گه	جیگه، رینگه
(7) و	ژووژوو، رۆژوو
(8) هـم	چواره م
(9) همین	پینجه مین
(10) یه ك	ده یه ك
(11) ین	زیرین، ئاسنین
(12) ینه	گلینه، به نگینه
(13) چك	قونچك، گوچك
(14) وور	دهستوور، رهنجوور
(15) وۆك	بیژۆك، به رۆك
(16) هـك	دهسته ك، گشته ك
(17) ك	دارك، شینك
(18) ان	ناوان، وشكان
(19) ار	دیوار، نساړ
(20) وۆل	پندۆل، شپۆل
(21) هـل	گه نده ل، ئیشكه ل
(22) هـكه	مۆته كه، چه نگسووته كه
(23) هـن	پووشه ن، قۆپه ن
(24) یار	به ختیار، جوتیار
(25) هـوهر	به خته وه ر، به هره وه ر
(26) هـوان	ده رگه وان، پاسه وان
(27) مهـند	هۆشمه ند، سوودمه ند
(28) هـوار	كویره وار، خوینده وار
(29) هـلان	كه نده لان، زیخه لان

ستان	کورداستان، گولستان	(30)
دار	سهدار، مهردار	(31)
	دهسته‌ی ئه‌داتی چوو ککرده‌وه	(32)
	پاشگره‌کانی سه‌ربه‌ره‌نگ، وه‌ک سپی- پات، ره‌ش- تاله	(33)
هوانه	دهسته‌وانه، پیچه‌وانه	(34)
ی، هتی، ایی، ئایه‌تی ناوی واتا		(35)
یتنه	ره‌شکینه، قرتینه	(36)
ووکه	ختووکه، خرووکه	(37)
یله	ئه‌نگوستیله، پیشیله	(38)
ۆله	گاگۆله، ریشۆله	(39)
یتک	کرپتک، کلینگگی چاو	(40)
وانکه	ملوانکه، به‌روانکه	(41)
او	شالوو، هاراو	(42)
دان	ئاگردان، خویدان	(43)
انه	رۆژانه، جه‌ژانه	(44)
ه‌کی	شه‌وه‌کی، سیجرت‌ه‌کی	(45)
انی	جگانی، تۆپانی- جگینه، تۆپینه	(46)
چه	خرچه، هه‌تیمچه	(47)
گار	شه‌وگار، یادگار	(48)
جار	فریزجار، برنجار	(49)
زار	لاله‌زار، گولزار	(50)
ست	زانست، بارست	(51)
ال	مه‌شکال، چۆمال	(52)
هند	خه‌ره‌ند، گه‌زه‌ند	(53)
ه‌نده‌ر	قه‌له‌نده‌ر، ته‌ژه‌نده‌ر	(54)
انگ	ره‌شانگ، برژانگ	(55)
ژن	کرمژن، شه‌قژن	(56)
ووک	نهرمووک، گولووک	(57)
ژه	ته‌نگژه، لاوژه	(58)
مان	نیشتمان، خه‌رمان	(59)
اوا	عه‌لیاوا	(60)
وه	ریشوه، عیشوه	(61)
	پاشگری تاکوته‌رای دینه‌ به‌ر هه‌نگاوی تۆزه‌ره‌وه‌ وه‌کوو دیمانه، ژنانه (ژنانه جودایه له‌ رۆژانه)، ماریژۆک، به‌نده‌ن...	(62)

هەرچەند گومان لەوەدا نییە کە پاشگری دیکە هەن، زۆریش، لییان بگه‌رین هەندیکیان دەدۆزینەو، بەلام چی لە سەرەویدا نووسیم بای هەموو تیوەرامانیک و لێ هەلینجانیک و ئەودو ئەمدیو کردنیکیان بەبەرەوێه. هەندێ جار مرۆ تووشی وشە و هەا دەبی نازانی چی تیدا بلی، بە نموونە: لە هەندێ زاری کوردیدا «کە» بە واتای خانوو هاتو. وشە «کە» کە لە هەندێ ناوچە بە کاردیت بە واتای «کە» یە کسەر و بی پیچ «مالی» (= اهلی) راده‌گه‌یه‌نی. ئەویش لە «کە» راستتر. ئایە وشە «کە» کە خانووی سەرئەگراوه لە «کە» «ل» پینک هاتو؟ ئەگەر و هەا بی ئەم «ل» یە هەم پاشگره، هەم ناتەواویش بەدەستەو دەدات.

تۆ بلی «گرگل»، «میزلدان» ئەو «ل» یە نییە پینانەوێه و بە عاده‌تی خۆی بەرەو نزماییه‌وی بردوون؟ لە میزەلداندا لامه‌کە بە جیرانه‌تی «د» قەلەو بووه‌ وه‌ک کە بە جیرانه‌تی «ت» ش قەلەو دەبی. وشە «کاکل» کە ناوی پیاوانه‌ بیگومان بریتیه‌ لە «کاک» + «ل» ئەویش چووکیونەوێه تیدا. واده‌زانم لەقەبی گورانیه‌ی به‌ناوبانگ «ماملی» لامی چووکیه‌تی پیوه‌یه، بەلام لە کەلینیکه‌وه ئەو بزوتنه‌ی بەدوا خۆیدا هیناوه. کە ئەویش هەر هی چوو ککرده‌وه‌یه.

لە بواری زاراوه‌ دەپرسم کە بشی «کاک» بکریته «کاکل» بۆچی «تاک» بە زاراوه‌ نه‌بیته «تاکل» بە واتای تاکیکی بچووک. کەوا رهنگه‌ زۆر مه‌کینه‌ هەبی «تاک» و «تاکل» ی تیدا بی.

دەنگی «ل» هەر وه‌ک لە زۆر پاشگری چوو ککرده‌وه‌دا هه‌یه‌ وه‌ک: «مچیل»، «گچکه‌ل»، «وردیله»، «وردیلۆکه»، «عه‌دیلان»، «فسکل»... هه‌روه‌هاش لە زۆر وشه‌دا ئەو واتایه‌ی چوو ککرده‌وه‌ یاخود کەمکرده‌وه‌ راده‌گه‌ینی وه‌کوو «کول»، «شل»، «شهل»، «پهل»، «که‌ل»، «سه‌رقل»، «به‌ل»، «فل»، «خیل»، «دیل»، «گیل»، «سل»، «پسوله»، «چزیلک»، «گول»... وشه‌ هەن وه‌کوو «زل»، «چه‌لومل» بە لای ته‌واویدا دەرۆن بەلام ژماره‌یان کەمن. هیچ ئەداتیکیش نییە یان به‌بیرمدا نایه‌ت گه‌وره‌ی بنویتیت و لامی تیدا بیت.

چەند وشه‌یه‌کی دیکه‌ هەن سەرئەگراوه‌ راکیشن: «کلۆل»، «فسۆس»، «بزۆز». ئایه‌ له‌واندا «ۆل»، «ۆس»، «ۆز» پاشگرن یا ئاکامی ته‌رکیبکی ده‌گه‌نی وشه‌رۆنانن؟ ده‌لین: «قوتۆ»، «ترۆ»، «کورۆ»، «ژیرۆ»... سه‌ید ته‌ها کوره‌کانی خۆی «پووشو»، «دارۆ» ناو نابوون. مامۆستا عه‌لی سه‌یدۆ گۆرانی باشی ده‌ناسین. ئایه‌ ئەم «ۆ» بە پاشگر هیسابه‌؟ ئەگەر نییە، چیه‌؟

پاشگری «ه» (فه‌تعه‌ی عه‌ره‌بی) خه‌ستکرده‌وه‌ ده‌به‌خشی به‌و شیوه‌یه‌ی زه‌وقی ئاخیه‌ری کورد مجیزی لیبوه‌ و گوتوه‌تی: «زه‌رده»، «ده‌سته»، «رێژه»، «گه‌له»، «بنه»، «ته‌قه» هەر جاره‌ بۆ مه‌به‌ستیک و به‌ره‌و واتایه‌ک. ناوی مه‌عناشی پی دروست کردوه: «چاکه»، «خراپه»، «درێژه»، «کورته». یان وشه‌ی پی تیک به‌ستوه، وه‌ک: «به‌رده‌نوێژ»، «سه‌ره‌ژن»... وه‌هاش بوه‌ واتای پی نه‌گۆریوه، وه‌ک: «زله»، «تیکه»، «پیسه» وه‌هاش ده‌بیت تۆپینه‌ی به‌ وشه‌ کردوه: «ده‌سته‌جلك»، «ده‌سته‌دامه»، «ده‌سته‌سوار»، «ده‌سته‌کچ» (به‌ر له‌ ره‌سین)، «ده‌سته‌سر»...

لە رووی زاراوه‌سازیه‌وه، لە هەر شوێنیک ده‌رفه‌ت بوو نابێ کۆمه‌ بکری له‌ به‌کاره‌ینانی ئەم پاشگره‌ بۆ خه‌ستکرده‌وه‌ی واتا. دارتاش هاتن پالێشتیکیان بۆ ده‌رگا کرد، ناویان لی نا «پاله‌وانه». بۆچی ئیمه‌ به‌ Condenser نه‌لین «پته‌وه»، «پته‌ویته»؟ بۆچی له‌ جیی «محرک» نه‌لین «گه‌رپته»؟ «بریک»- «وه‌ستینه»؟ «گه‌رپته» و «وه‌ستینه» له‌ به‌ره‌ی فیعلن. بەلام خۆ نوێژ نییە قیبله‌گۆری تیدا نه‌کری.

بورغى دەشى پىيى بلىين «گەوۈك» چونكە گەوۈدارە. لە وشەي «گەوۈ» دا بە ئەسل بزويىنى «ە» ھەيە. ياخود «گەوۈك» بۇ ھەموو شتىكى ۋە كوو بورغى بادراو بىت و بورغى «گەوۈكە» بىت. لە لاپەرە 76 كىتىبى فیزیایی پۇلى دوھمی ناوھندی «بادۆكە» ھاتو بە واتای بورغى. دیارە لە بادانەو ھاتو. ریزەي ناوی کارا ياخود ئالەت لە وشەي لیکداروی «با» + «دان» ھو بەم شیۆیە نارەوايە و کوردی نییە ۋەك ئەوھى كە ناوی ئالەت لە «ھەلبەرن» دابریژین و بلیين «ھەلبۆكە». ئەگەر گوتراپايە «بادراو» دەستووری دەبوو، خو بەو شیۆە دریشەيەي پىيى با دەدرى دەگوترى «جەرەبادەر».

وشەي «گەوۈك» بۇ «حلزونى» لەبارە. «پىچەكان» مان بۇ Zigzag دانابوو، دەشى «پىچەك» ی بۇ پروات بە مەرچىك مەبەست رینگەي زیگزاگ نەبىت چونكە بۇ رینگە «پىچەكان» دەستوورییە لەبەر ئەوھى كە پىئوھندی بە جینگە و زوویيەو ھەيە.

لە لیستەي پاشگرەكان بۇ نمونە پاشگرى «ینە» دوو وشەي «زیرینە» و «بەنگینە» ھاتوون. «بەنگینە» كە ناوی كۆكە خەستکردنەوھى تىدايە. ھەرچى «زیرینە» یە سەرەراي خەستکردنەوھى عادەتى «زیراپەتى» شتەكەش دەبەخشی.

«گلین» ۋەسفی شتىكە لە «گل» دروست كرايى ياخود پىك ھاتبى. «گلینە» ئەو لوولینەيە لە گل دروست كراو و لە ۋەسف تىپپەراندوھ.

تەخت و تەختایی بەو رۆھ دەلین بى قۇرت و كۆسپ بى. «تەختە» بەو دارە دەلین پرووی لووسولپىك كرايى.

«شەو» كە بوو بە «شەو» دەبىتە ئەو بوونەوھەر ئەفسانەيیە بە شەو دیتە سەر بىشكەي مندالى تازەزاو و زەبرى لى دەدات.

«دز» كە بوو بە «دزە» بۇ واتای «تسلل» دەپروات.

كە بەراوردى ئەو تەرزە گۇراناھە بكەين بە ھۆي پاشگرەوھ دەتوانين تىبگەين تا چ رادەيىك سووديان لى ۋەردەگىرى. بە نمونە: «كەندال» لەچاو «كەندەلان» بچووك و بى ترس ترە. ھەرۆھە «چۆمال» و «چۆمەلان».

بەقياس دەتوانين بە يەك تاكە رەگى رۆھك بلىين «ریشە». راستیيەكەشى ھەر ۋەھايە. سەرلەبەرى «ریشە» ی يەك رۆھك «ریشال» بىت و بە ھى كۆمەلە رۆھك كىك كە ریشاليان تىك ئالابى و يە كيان گرتبى بلىين: «ریشەلان». ئەم «ریشەلان» لە زۆر لەبارە بۇ ئەو قەوزە و رۆھكانەي سەر تىك دەنين و ریشە لە يەكدى دەئالپن، بەتايبەتى لە ئاوی داوھستاو ياخود مەند و دايدەپۆشن تا ئەوھى كەشتىي بچووك تىيان بر ناكات.

ئەم پاشگرە لە مەيدانى خیزەلاندىن و كشتوكال و شتى سەربە رۆخ دەريا و دەرياچە و زى و پروبار دەورى دەبى ۋەك ئەوھى «زىخەلان» بۇ ئەو شوپنە بەكار بىت كە لە قەراخ دەريا خەلق لىي كۆ دەبنەوھ بۇ مەلەكردنى ھاوينان Beach. «زىخمال» بۇ زىخەلانى بچووكى دەورى پروبار و زى دەست دەدات.

«چۆمەلان» بە تەواوی ئەو دارستانە چروپەر دەگریتەووە کە بە دەوری زێی گەورەیی وەکوو تامازۆن و لات دەتەنیتەووە. «چۆمال» بۆ رووپۆی بەرتەسکتر دەست دەدات.

«بیشەلان» کە گەورەکردنی «بیشە» یە هیندە «چۆمال» پان ناییت بەلام لەو چەرتەرە. وا پێ دەچی «بیشە» و Bush خزم بن.

«بەست» بە رووباری بیتاوی دەلێن. دەشی ولاتیکی بەستی لە یە کدی نزیک زۆر هەبیت پینی بگوتری «بەستەلان». «کوندەلان» بە شوپتە دەلێن کوندی ئاوی لی دادەنێن. ھاوڕی «کوندەلان» کە مەشکەیی لی دادەنری ناوی «مەشکەلان» ه. ئیتر بۆچی «ماستەلان» و «پەنیرەلان» مان نەبیت. «گۆشتەلان» چی عەبیە؟ «کوندەلان» و «مەشکەلان» لەجیاتی «ئاوەلان» و «دۆیەلان» نەهاتن بەو نیازی کە «کوندە» و «مەشکە» لە زۆر ئافەنتی دیکە جودا بکەنەووە کە ئاو و دۆیان تی دەکری.

هەرچی ماست و پەنیر و گوشت و خواردنی ئەوتۆییە یە ک شوپتیان هەیه لێی دادەنری بە «ماستەلان» و «پەنیرەلان» و «گۆشتەلان» دەناسریتەووە. فارس بۆ «ئلاجە» وشە «یخچال - یەخچال» ی دانا بە واتای قورتی شەختە. لە کوردیدا قۆرتەبەفر و چالەبەفر هەرگیز بۆ فریجیدی ناچیتەووە. «شەختەلان»، «بەفرەلان»، «ساردگە» هەرسیکیان لەو «یەخچال» ه پەسەند ترن. «ماستەلان» وشە دۆدانە و کاسەیی ماست و کیسەیی ماست و مەنجەلی ماست ناکوژیت. چونکە لێیان جودایە.

پینۆست نییە «شەکرەلان» و «برنجەلان» و «نيسکەلان» رۆ بندری چونکە ئەمانە دەفری خۆیان هەیه و بە کۆنبوونیش وەکوو ماست و پەنیر خراب نابن. گوشت زووبەزوو دەگەنی.

«گەندەل» رۆه کیکە لە ژوورەووی یاخود لە رەگەکانی عەبیی هینای. تۆ بلی «گەندەلی» بۆ «مرض باطني» دەست نەدات. بەهەمەحال هەر زیندەوهریکی لە ژوورەووی عەبیی هەبی «گەندەلی» بۆ دەست دەدات. «گەندەل» ھاوڕی زۆرن. وشەکانی «پووجەل»، «گەمزەل»، «کەچەل»، «تەنەل»... هەموویان بەرەو ناپەسەندین یاخود ناتەواوین. لە ریبازی قیاس و بەیە کدی گرتنەووە دەشی لە بۆ Robot وشە «کۆتەل» بە زاراوە برویتین. چونکە لاساگردنەووی هەیکەلی مرۆی تیدایە.

«سستەک» بە خاکی فشهلوک دەگوتری. دەتوانین بە قیاس لە «کۆتەل» و ھاوڕیکانی «سستەل» بە زاراوە دابنێن بۆ هەرچی بیهیز بی وەکوو مەکینە، درەخت، شیناورد، تەخت و میز...

«وشکەل»، «هیشکەل» بە لکەداری وشکبوویەو دەلێن. بە پینی دەستوور دەتوانین بە هەریمیکێ درەختەکانی وشک بووبن بلی «وشکەلان». ولاتی بیتاوی «وشکین» ی پێ دەگوتری. ئەگەر رووپۆی تەسک بوو «بیروون» ی بۆ دەست دەدات. سالی بیتاران «وشکان» ی بۆ بە کار دیت. سالی وشکان، ولاتی وشکین، زەوی بیروون.

سەرۆکی کۆ و سەرۆکی لک و پۆی درەخت «تۆقەلان» ی پێ دەلێن. «تۆقەلان» بۆ «لقاء القمة Summit-» کۆبوونەووی تۆقەلان» لە «لووتەکان» پەسەندترە. وشە «تۆق» لە زاراوەی وەرزی راندا بە واتای «هیزوپیز» رۆبیشتووە کە دەلێن: زەویە کە بیتۆقە، بەتۆقە. هەر لەمەووە «تۆقەل»، تۆقەلان» داکەوتووە.

له رېښې قیاسه وه دهشی به شوینیکې که مه کینه ی شکست و دروست کراوی مه عده نی په ککه و ته ی لې فرې بدرې بلین: «خوردلان». ټو شوینته ی بو «نفايات» بی، «شره لان» ی لې ده و شیته وه. به و پښه شتی ټو ټوی له هر بابته ټیک ده ست بکه وې پاشگری «لان» بو ده ست ده دات.

پاشگری «ستان» به لای ده ستووری زاراهه سازییه وه بو هموو بابته ټیک ده روا ت چونکه له کوریدا زور به هاروی له کار هیندراوه. کورد گوتو ته ی: لیراستان، کوردستان، میروستان، ټافره تی زه یستاندار، تاریکستان، کافرستان، گولستان... ټنجا بوچی به کیلگه کان نه لین: ته ماته ستان، پاقله ستان، نیسکستان وه ک که گوتو ومانه بیستان؟ دارستان؟

ټه گهر له که سابه تی بازاردا زاراهه ی «گوزهر» نه بویه وه ک که ده لین: گوزهری که بابچیان... نه چاران... عه تاران... بازگانان - ده شیا بو همومان ټو «ستان» ه به کاربیت، هر که زمانیش لیان راهات ده بنه خزم و ټاشنا. قسه ی خو مان بی، گولستان له نیو دزه ییان بو ناوی ټافره ت به «گولستان» رویشته وه.

ټه گهر هریمیک یاخود پرؤزه ی سهر له بهر بو گیانله به ریک ته رخا ن کرا ټو «ستان» ه به که لکی دیت وه ک: مه رستان، چیلستان، هه ننگستان، مه لستان...

پاشگری وشه کانی خهره ند، که مه ند، سه هه ند... له هه ندیک وشه کاندا دیاره به چیه وه گیره وه. «ره وه ند» له «روین»، ره... وه هاتوه. و ایزانم «که مه ند» له که مه ره وه هاتوه چونکه تی ده پینچرا. به پی راگه یانندی سهرما له وشه ی «سه هو ل» وه ها پی ده چی له گه ل «سه هه ند» یه ک بگر نه وه چونکه له کورده واریدا ټو کیوه ی «سه هه ند» وه ک زه مه ریری عه رب ده ژمیردرا بو سهرما، له کو نیشه وه شاخیکې کور دنشین بوو.

ده شی «گه زه ند» له «گه ز، گه ستن» وه هاتبی. «په سه ند» سهرچاوه ی روونی بیته گه ره ی دیار نییه به لام ری تی ده چی له «په س» - به واتای په ز که له ده می زه رده شتدا «په سوو» یه ک له دوو ناوه کانی بوه - هاتبی له و ره وه که په ز هه مووی پیت و به ره که ته. ټه گهر ټم بوچونه دروست بی واتای «په سه ند» له به ره که تدار و به پیت - ه وه سهری هه لداوه. له ته ک ټم بوچونه دا وشه ی «گاسپننه» ی ټافیس تاییم به بیردا دیته وه که به واتای «ژیوه ری» - «پیرؤز» [مقدس] به مه ر گوتراوه.

«مرد - مه رهنده» ناوی شاریکه. له کتبی «فرهنگ ایران باستان» هاتوه که وا به پی ټه وه ی «مرد» - «مرویوان»... دهنگی فه تچه هه یه به سه ر یه که م پیتیا نه وه ده بی وشه ی «امرداد» [ټه مر داد] یش فه تچه به سه ر میمه که یه وه هه بی و واتاشی بریتیه له «بی مردن» به لام نالی ټایه «مر» ی «مرویوان» و «مرد» یش هر به واتای مه رگه یان شتیکی دیکه یه.

«ره هه ند» له «رېگه» و «راه» وه هاتوه. «سهره ند»، «زه مه ند»، «زه به ند» بی سهروشوون. به لام که ده لپی «زوروزه وه ند» ټم «زه و» ه ده شی له «زیو»، «زه وی» یه وه هاتبی. چونکه هه ر دوو کیان ده لاله تی فره وان ییان هه یه، هر وه ک ده شی هیچ بنه ره ټیکی ټو ټوی نه بی، وه ک «که لوپه ل»، «شرو شیتال» ته رکیبیکې وشه رو نان بیت به و پاشگری «هه ند» خو ی رازان دیته وه.

بهه مه حال سوود وەر گرتن له پاشگری «هند» بنده به پهیدا کردنی وشه ی تهوتو که هاوکیشی «خه رهند»، «رهه هند» بیت. چونکه هه موو وشه کان هاوکیش و هاقلبن. نابج خه یال بو «سوود» - «سووده ند»، «خوشه ند»، «قه لافه تهنده» بروات. هه ر وشه ییکی به زاراهه یاخود به شیهه ی فرهه نگی لهو ریژگه وه هاتی پیوسته له کیش و قالبی ده فگرتووی خویه وه بی. به پیی ئەم تیپینیانه که ده بنه ده ستووری سوود وەر گرتن لهم پاشگره، ده شی له وشه ی «گهش» زاراهه ی «گه شه ند» داریزین بو سال و باری فره نیایی و خوشی و داها ت. خه ریکم بویرم بازیکی فره وان به دارپشتنی زاراهه لهو قالبه ی «ره وه ند»، «که مه ند» بدهم و بلیم: له «هه ژان» هوه زاراهه ی «هه ژه ند» بو کاره ساتی گه وره ی دنیا هه ژین پیشنیاز بکه م.

کاره سات که ناوانه له جیی «کارته» Catastrophe به کار دیت ته گه ر خو ی له «کارته» هوه نه هاتی ده بی پیوه ندی به کاری مرؤفه وه هه بی و ته نها بو رووداویکی ده ستکردی مرؤف له کار بیت. هه رچی «هه ژه ند» ه بو ده ستکردی مرؤف و سروشتیش ده روات. ئیتر خو و به ختی لای رۆشبنیری کورد.

ریژه ی «سه مه ندهر»، «قه له ندهر»، «چه وه ندهر»، «ته ژه ندهر»... نه ختیکی دریژه به ریژه ی «ره هه ند»، «ره وه ند» داوه. بنه چه که ی «ته ژه ندهر» ئاشکرایه. «ته ژی» له گوته ی «تیر و ته ژی» دا هه ر خویه تی له م به یته ی حاجی قادر به دیار داوه ته وه که ده فه رموی:

شه وکه تی جووته ی سمیلت
 تاکه، مانه ندی که مه
 ته رکه شی تیری ته ژاو و
 شیر ی دهستی رۆسته مه

«ته ژاو» ده کاته وه «تیراو». له مه وه دیاره «ته ژ» + «هندهر» = «ته ژه ندهر». واتاکه ی چیه که به یه کینکی زله ی زه به للاح ده گو ترئ. وشه کانی ئەم ریژه یه هه موویان هی ناوی ماددین. «ته ژه ندهر» و «قه له ندهر» وه سفیشیان تیدایه. جیی خوشیه تی «هر» له کو تایی وشه کاندای ناوی ماددی دروست کرد بی. چونکه خو ی ئامیری ناوی کارایه.

ئه گه ر بیین وشه ی «ته ژ» ی نیوه مردوو زیندوو بکه ینه وه به لابر دنی «هر» له «ته ژه ندهر» و «ته ژه ند» بکه ینه وه ناوی به مه به ستی تیری و خوشی و بیت و به ره که ت، ئیشیکی باش ده که ین. به وه شدا دوو وشه مان ده بی «گه شه ند» و «ته ژه ند». یه که میان بو ئارایشتی رواله ت دوه میان بو ئیرووی ناوړوک. چونکه «گه شی» بو جوانیه. «ته ژ» بو تیرییه.

هه ر وه ک له زاراهه سازیدا ده شی «ته ژه ند» له «ته ژه ندهر» هوه وەر بگیری، ده توانرئ له «ره هه ند» یشه وه «ره هه ندهر» و هه ر بگیری. به کورتی ئەم دوو ریژه یه له خزم ده که ن و به به ریانه وه هه یه ئالو گوړیان به یه کدی بکری به مه رچی ئاگادار بوون له ئاکامی ئالو گوړه که و به پیی ده ستوره بنجیه کانی زاراهه سازی.

«سهه‌ند» که ناوی شاخه نابی به‌ریه‌یار بکه‌ینه «سهه‌ندهر» بی‌ ئه‌وه‌ی بزانی‌ن چ واتایه‌ک ده‌به‌خشی. هه‌روه‌هاش «قه‌له‌ندهر» و «چه‌وه‌ندهر» نا‌کریته «قه‌له‌ند» و «چه‌وه‌ند» که نه‌زانی‌ن چ را‌ده‌گه‌یه‌نن. «سه‌مه‌ندهر» یش بارته‌قای ئه‌وان. زاراوه‌ دارپشتن به‌نده به‌ لو‌ان و شی‌یان و ئیم‌کان.

که دیتمان چه‌ند وشه‌یی‌ک له‌ کیش و قال‌بئی‌کی نه‌گۆراودا ری‌چکه‌یان به‌ست هه‌قمانه‌ بل‌یین ئه‌مانه‌ وشه‌ی لی‌کدراو یاخود دارپ‌ژراون. که کۆتایی وشه‌کان هاوکیش بوون دیاره‌ پاشگریان پی‌وه‌یه. نایه‌ته‌ باوه‌ره‌وه‌ چه‌ندین وشه‌ی وه‌کوو: «بیشه‌لان»، «که‌نده‌لان» یاخود «پل‌ینگ»، «قور‌ینگ» یاخود «سه‌هه‌ند»، «ره‌هه‌ند» یاخود «سه‌مه‌ندهر»، «قه‌له‌ندهر» ری‌ز بیه‌ستن و هه‌ر به‌ ری‌که‌وتی کوی‌رانه‌ وه‌ها پالیان به‌ یه‌کدی دا‌ییت و نه‌ پاشگریان هه‌بیته‌ هاوقافییه‌ی کردین و نه‌ هیچ ده‌لاله‌تیش له‌وه‌دا هه‌بیته‌ که واتای بنه‌ره‌تی له‌ هی‌ندیکیاندا تا ئیستا ئاشکرا بی.

وه‌ها ده‌بی به‌ نموونه‌ ئه‌و جو‌ره‌ وشانه‌ ژماره‌یان که‌مه، وه‌کوو «شال‌او»، «هار‌او» (له‌ هار‌او چوو)، «هار‌او» (جی‌گایه‌کی هار‌او) - «نا‌کاو»، «پاراو» پی‌وه‌ندیان به‌و تا‌قمه‌وه‌ نییه. ره‌نگه‌ «زاراو» به‌ ری‌که‌وت یان به‌ قیاس له‌وانه‌وه‌ دارپ‌ژرابی. من ته‌نها ئه‌و سی‌ دانه‌یه‌م به‌بیردا دیت. بی‌گومان هی‌ دیکه‌ش هه‌ن به‌ لی‌گه‌ران ده‌دۆزریته‌وه‌ به‌لام بی‌گومان ژماره‌یان که‌من. ناتوانم بل‌یم قیاس له‌و وشانه‌ موم‌کین بیته‌ چونکه‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ واتادا سه‌ربه‌خۆیه‌ سنووری هاوبه‌ش له‌ نیوانیاندا دیار نییه.

نموونه‌کانی «زانست، بارست، ولس‌ت» یش هه‌ر ئه‌م سی‌یه‌یان لی‌ به‌دی ده‌که‌م. «پیرست، مه‌به‌ست، ئانقه‌ست، دروست...» پی‌وه‌ندیان پی‌نانه‌وه‌ نییه. وشه‌ی «ئه‌نگوست» که له‌ کرمانجی سه‌روودا «گوست» ی پی‌ ده‌لین هه‌ر ده‌لی پی‌شگری «ئه‌ن» ی پی‌وه‌یه‌ نه‌ک پاشگر، ئه‌ویش وه‌ک ئه‌و تا‌قمه‌ وشانه‌ی له‌ کوردیدا به‌ «هه‌ن» ده‌ست پی‌ ده‌که‌ن و له‌ کۆندا «ئه‌ن» بوه‌ و ده‌لاله‌تی خۆشی و شیرینی هه‌یه‌ له‌ نموونه‌ی: «هه‌نار، هه‌نجیر، هه‌نگوین، هه‌نبان، هه‌ندریشه‌...» له‌ کوردیدا نموونه‌ هه‌یه‌ غه‌یری ئه‌نگوست که «ئه‌ن» ه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه‌ و نه‌گۆراوه‌ وه‌کوو: «ئه‌نگوتک». جاران خه‌لق که شتی خۆشی خواردبا‌یه‌ په‌نجه‌کانیان ده‌لیسته‌وه‌، ئیستاش دزه‌یان بو‌ ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر دۆشاوی شاتوویان پی‌وه‌ بی‌ یاخود شیره‌ی پاقلاوه‌یان لی‌ بتکیته‌وه‌. «ئه‌نگوست» پاشگری نییه، سه‌رله‌به‌ری وشه‌کانیش قیاس هه‌ل‌ناگرن چونکه‌ هی‌مایان بو‌ ئامانجیک نییه.

پاشگری «ن» له‌ وشه‌ی وه‌ک: «تووکن، گۆشتن، گوپن، کولکن، هۆکن، ورگن...» دا ئاوه‌ل‌ناو دروست ده‌کات، به‌زۆریش زیادی‌ک ده‌خاته‌ سه‌ر ئه‌سله‌ ناوه‌که‌ که له‌وانه‌یه‌ به‌رده‌وام نه‌بی. وه‌ک دیاره‌ ئه‌م پاشگره‌ چه‌ز له‌ وشه‌ی یه‌ک بر‌گه‌یی ده‌کات و وه‌صفی‌کی پی‌کیشی ده‌هینیت به‌ چاو ده‌دیتری یاخود هه‌ر نه‌بی هه‌ستی پی‌ ده‌کری. «هۆک» به‌ ئافره‌تی هۆکنه‌وه‌ دیاره‌، شه‌رمیش به‌ «شه‌رمه‌وه‌» دیاره‌ به‌لام ترس هه‌موو ده‌م په‌یدا نییه، ته‌نها له‌باری ترسناکدا ده‌رده‌که‌وی بو‌یه «ترسنۆک» ها‌توه‌ نه‌ک «ترسن». له‌م تی‌بینانه‌وه‌ ده‌توانم بل‌یم که ویسترا پاشگری «ن» به‌کار بیته‌ پی‌ویسته‌ ره‌چاوی ئه‌م خالانه‌ بکریته‌:

- 1) وشه‌ بنه‌ره‌تیه‌ که یه‌ک بر‌گه‌یی بیته‌.
- 2) زیادیه‌کی له‌ ئاوه‌ل‌ناوه‌که‌ په‌یدا ده‌بی، هه‌میشه‌یی نه‌بی، واته‌ له‌وانه‌ بیته‌ نه‌میته‌. لی‌ره‌دا لای زۆری وشه‌کان ره‌چاو‌کراوه‌.

3) ئەو زىادىيە لە نىمى خۆرسىك پەيدا بوۋىپ، ۋە كۆۋ «تووك، چىلگ، گۆشت...» نەك لەلاۋە بۇ ئاۋەلناۋە كە ھاتىپ. بە نىمۇنە: «قور، قورن» دروست نىيە چۈنكى لەلاۋە بۇ شتان دىت. دارىكى كرمى بوۋىپ پىي دەلەن «كرمژن» نەك «كرمن» چۈنكى كرمە كە زادەي دارە كە نىيە.

دەتوانىن لە تەك «گۆشتن» دا بلىين «ئىسكن» بۇ مەۋىيە كى ئىسك ئەستور، نەك لەبەر لەرى و لاۋازى ئىسكى لەبن پىستدا بە ديارەۋە بى. وشەي «ئىسك» كورتكراۋەي «ئىسقان» ە. ئىسقان پتر لە «استخوان» ي فارسيەۋە نىكە. دەقەكەي فارسي بە ھۆي نووسىنەۋە لە كۆنەۋە ماۋەتەۋە. زارى كورد ھەيە دەلەي «ئىستك» كە دەنگى «ت» ي تىدا پارىزراۋە. دەگوتى: ئىسكى سوۋكە، ناگوتى ئىسقانى سوۋكە.

وشەي «دوژمن» لە دوو ريشە «دژ» و «منش» ەۋە ھاتۋە پىۋەندى بەۋ پاشگرەۋە نىيە. بەپىي دەستورى سازشتى وشە و زاراۋەرۋان دەتوانىن بە زەۋىيە كى زىخى كەم تىكەل بە خاكى بوۋىپ بلىين: «زىخن». بەۋ پىيە لە وشەي زىخ وشەكانى: «زىخن، زىخمال، زىخەلان» پەيدا دەبن. لەتەك «زىخن» دا زەۋى ھەيە «كەلەكاۋى» ئەۋ زەۋىيە بەردى بە ديارەۋەي تىدا بى. زەۋى «روسم» ئەۋەيە بەردى ژىر خاكى ھەي، بۇ جووت زۆر ناراحەتە كە ھەموو جاران گاسنى لى گىر دەبى.

لەبەر تىشكى «شەرم» دا بۇ ئەۋ دەچم كە لەجىياتى ئەۋەي بلىين: فلان زۆر بە پرسىارە، زاراۋەي «پرسن» بەكار بەينىن و بلىين: فلان كابرالىكى پرسنە. ئىمە لە وشەي نامادى كە پاشگرى «ن» ي پىۋە بى «ھۆكن، شەرم، نەوسن» مان ھەيە، ھەر نەبى من ئەمانەم بەبىردا دىن. چ زەرەر دەكەين «پرسن» يان بچىتە پال؟ لە چ دەستورىكى لاداۋە؟ پرسن دەست دەدات بۇ Curious بە واتاى يەكىكى «حب الاستطلاع» ي ھەي، «پرسنى» ش بۇ Curiosity بىت.

وشەكانى «رووتەن، پووشەن، گىژەن، چرگەن...» ھەر يەكە لە بارىكەۋە ۋەصفى زەۋى دەكات، گىژەنىش كە بۇ ئاۋە ھەر دەچىتەۋە بۇ حىسابى زەۋى كە ئاۋ بەشىكىەتى.

«رەقەن» دەشىپتە «رەقان». جاران كە لە دوكانەۋە بۇ بەرى كۆسرت دەپەرىتەۋە بە شوپىنىكدا بەرەۋ كۈنەكۆتر دەروپىشتى پىي دەگوترا رەقانان. ئەم رىژەيە كۆي «رەقان» ە نەك رەقان كۆي رەق بىت، بەلام رەقانان بوۋە ناۋى كۆك «اسم العلم» بۇ ئەۋ شوپتە. بەھەمەھال ئەم رىژەيە بۇ زەۋى و شتى سەربە زەۋىيە.

«قۇپەن» و «قۇپى» خزمەن. قۇپەن بەۋەندە گىايە دەلەن لە دەۋروپىشتى خۆي بلىندتر و چرتىر بوۋىپ، دواترىش دەبىتە قۇپەنە پووش. قۇپى ئاۋىك لە سەرچاۋەۋە ھەتا دەرىژىتە رۋوبارىكەۋە گزۋگىا و قەمىش و بى بە دەۋرىيەۋە سەر تىك دەنەن باشتىن ھەشارگەي بەراز پىك دىتن. پەرىنەۋە لە قۇپى زۆر ئەستەمە مەگەر لە شوپىنىكى پىي دەلەن «بارەبەست» و ولاغ و ئاژەلى لى ناچەقى و كەندى ئەم بەر و ئەۋ بەرى ئاۋەكەش بەرز نىيە.

قۇپى قەرەداغ لە ھەموان ناۋدارترە. «بارەبەست» لە بۋارە بەستەۋە ھاتوو. زاراۋە ۋەرگرتن لەم رىژەيە بەندە بە كىش و قالب و شتى سەربە زەۋىيەۋە.

پیشتر «زیخن» مان پیشنیاز کرد دهشی «زیخن» زهویک بیت له نیوان زیخمال و زیخندا، ئەوساش نه بو کشتوکال و نه بو قورپهستیش دهست دەدات چونکه زیخی زۆره. وشه‌ی «لیوه، لم» به‌رانبه‌ر وشه‌ی Silt ده‌وه‌ستی. دهشی به «ارض رسوبیه» بگوتری «لیوهن» خاکی عیراق له به‌غدا به‌ره‌ژیره‌وه لیوه‌نه. زه‌ویه‌کی به‌ رۆخی رووباری گه‌وره و زی له لیوه په‌یدا بووبی راستانیکه پنی ده‌لین «ره‌ن».

زه‌وی هه‌یه تاوخوازه پنی ده‌لین «دهم وشک»، زه‌ویش هه‌یه «دهم ته‌ر». «دم، دم» یه‌ک شته. دهشی له خویتدنی کشتوکال و له مه‌یدانی ئاودان و روه‌کدا «وشکه‌ن، ته‌ره‌ن» به‌کار بیت. وشکه‌ن ناوناوه له‌لایه‌ن وه‌رزیره‌وه به‌کار دیت، له بری «ته‌ره‌ن» یش شیدار ده‌بیستری به‌لام له شیوه‌ی زاراوه‌دا «وشکه‌ن» و «ته‌ره‌ن» له‌بارترن.

له ئینگلیزیدا زوربه‌ی ئەو وشانه‌ی زه‌وی کشتوکال راده‌گه‌یه‌نن به agr دهست پی ده‌که‌ن وه‌ک Agriculture, Agrarian ناوی Earth هه‌ر نابهن.

له‌م دوو وشه ئینگلیزییه‌وه بو ئەوه ده‌چم که پاشگری «ار» له وشه‌کانی وه‌ک: دیوار، بنار، هه‌وار، لیوار... دا که ده‌لاله‌تی سه‌ربه زه‌وییه‌وه هه‌یه له‌گه‌ل پاشگری agr دا یه‌ک ریشه بن هه‌ر وه‌ک وشه‌ی زه‌وی له‌گه‌ل Geology-geo یه‌ک ریشه‌ن. به‌راوردی «ار، agr» لیکۆلینه‌وه‌ی پتری گه‌ره‌که لی‌ره‌دا ئەو ده‌رفه‌ته‌م چنگ ناکه‌وی، به‌تایبه‌تی که یه‌کیکیان پاشگر و ئەوی دیکه‌ش پاشگره.

له نمونه‌ی پاشگر وشه‌ی «نسا» ی کوردیه که بریتیه له «نسی + ار = نسا». «نسی» به واتای سییه‌ر، سایه دیت.

له مابه‌ینی که کۆن و هه‌یه‌تسولتان

نسی ئیواره وو سایه‌ی سبه‌ینان

به‌هه‌مه‌حال پاشگری «ار» سه‌ربه زه‌وی نه‌ختیک مه‌کرۆیه، جاریکیان له‌وه‌دا که رواله‌تی له‌گه‌ل «ار» ی کردار، ره‌فتار، گوتار... یه‌کچوونه جاری دیکه‌ش به‌وه‌دا که له کاره‌ینانی باریکه‌ریگه‌یینکی خزوخلیسکی هه‌یه چونکه چه‌ز له وشه‌ی یه‌ک برگه‌یی ده‌کات (به‌خۆیه‌وه ده‌بنه دوو برگه) و ده‌شبی وشه‌که پیوه‌ندی به زه‌وییه‌وه هه‌بی.

له لیستهی پاشگره کان ئەمانه پێوهندیان به زهوییهوه ههیه:

1	ان:	خدران، بناوان
2	گه:	ئیسنگه، خولگه
3	ستان:	کوردستان
4	ار:	ههوار، بنار
5	هن:	پووشه، گێژهن
6	هلان:	کهندهلان، چۆمهلان
7	مان:	نیشتمان، خهرمان
8	جار:	فریزجار، برنجار
9	زار:	گولزار، لالهزار
10	اوا:	تۆبزاوا، عهلیاوا

راستییه کهی: «کۆسار، نساریش» خزمی برنجار و لالهزارن، رهنگه پاشگری دیکهش ههبی سهربه زهوی که نایه نهوه یادم.

جگه لهوه ههندی پاشگر ناوانه وشه ی سهربه زهوی ده گرن وه ک «زیخمال». له «رهقان، بناوان، ناوان» دا دیسانهوه لایه نی زهوی زۆر ئاشکرایه. هوی زۆربوونی پاشگری ئهوتوی که سهربه زهوی هاتوون دهچیتهوه بو خهریکبوونی زوربه ی کوردهواری به کشتوکال و داها تی زهویوزار، ئهویش له بهر نه بوونی سهرچاوه ی گوزهران له پیشه سازی و کهسب و کاری شارستانه.

ئامۆژگاریم ئهوهیه له دهرفه تی تۆژینهوه ی بیندریتر له بابه تی زاراهه سازی لایه نی جوغرافیه و زهویناسی و کشتوکال پشکی رهوای خۆیان وه برگر له بهر تیشکی ئه وه موو پاشگرانه ی پێوهندیان به خاکه وه ههیه. پشکنینه وه ی میژووی له حالوباری زهوی، به تایبه تی له سهرده می «خووری» یه کانه وه و به هه ند هه لگرتنی دیراسه ی ئافیس تا و که له پوواریکی سه قافی لی که وتبیته وه گه شگه ش ریتازی کنه کردن له زمان، به گشتی و له زاراهه سازی و ئه و پاشگرانه ی روون ده کاته وه. من له باریکدا نیم بتوانم واز له هه موو خه ریکبوونیک بهیتم بو ئه و تۆژینه وه یه. چی له و رووبه رانه دا ده دیتری ئه وه نده م له ده ست دی له ماوه ی سی مانگدا که خاوه ن خواییشت کردوویه به سنووری کاته کی نووسینه که، گه لیک گه لیک تیبینی و گو شه نیگاشم له بیر خۆم بردۆته وه نه کا دریتر بخایه نن له وه ی خاوه ن خواییشت په سه ندی ده کات. هه رچی وازیسی لی ده هیتم په رو شیک ی بو ده خۆم.

ئاخپوهری هه ر زمانیک بی ره فتاری عه جایب له گه ل زمانه که یدا ده کات. به نموونه ی ره فتاری ئاخپوهری کورد له گه ل پاشگری «ار» دا: ده گوتری «لیوی ئاو، روخی ئاو» گوتراویشه «لینواری ئاوه که» به لام نه گوتراوه «روخیاری ئاوه که» خۆ «روخی» سازاوتره له «لیو» که ده زانین «لیو» هی گیانله بهری به ره وپیشوویه وه یه. گوتراوه «بناری شاخ» نه گوتراوه «ژیراری شاخ». «کنار» یش هه ر خزمه له گه ل ئه م تا قمه دا به لام ناتوانم

بَلِيم «کن» له وشه دا بهو واتايه يه که ئيمه تېي ده گهين و ده ليين: کن تو، کن ئەوان، هه رچەند تابلېي گونجاوه له وشه دا.

به دستم بوايه له جياتي «لاي پيشه وه ي فلانه شوين» دم گوت «پيشاري فلانه شوين، نجا پشتاري فلانه شوين، تەنشتاري...» باران له بهرزاييمانه وه سهره ژير ده بيته وه به لام به رد له بهرزايي شاخه وه بانگلوژ ده بي چونکه ئاسمان بي جينگه يه، شاخ جينگه يه. گوتراوه: ليژگه، سهره وژير، به ره وژير. چ ده بوو بگوترا بيا: به ليژاري لاپاله که دا چوومه خواري، خواري وه. تو سه يري خهلق له سهره تاوه گوتيان: شکر (شوکر) بو خوا. دواتر ليينان کورت کرده وه و گوتيان: شوکر باشه. ئەمجار وه ک عه رب که ده لي «منصوب على الظرفية» خهلقه که هاتن حاله تيکي «اعرابي» يان هه لنا گوتيان «شکري».

ئيمه ي مه يله و خويتنده وار ده بي پەند له و رهفتاره وه برگرين و به پني ده ستووري رهوا وشه ي راگه يه ن و کارگوزار داريزين و به ديارى پيشکەشى زمانه که ماني بکه ين. به نمونه: پاشگري «ژه» له وشه ي وه کوو «لاووژه، تەنگزه، قيرژه، پيليزه، پوقزه...» دا جوړينک چوو ککر دنه وه و ته سکه به رايي و خه سترک دنه وه هه يه. چ روو ده دا ته گه ر بيين وشه ي «بنه» که له «بنه دار» دا دره ختي گه وره راده گه يه ني بکه يه «بنه ژه» بو ئەو رهو کانه ي نابنه بنه دار وه ک به لالووک و کفر و سووربله تي و تيروي. «بنه ژه» ته گه ر په سەند بکري - ناشزانم بوچي په سەند نه کري - به ته وای به رانه ر «نجم» ي عه ربه ي ده وه ستی. ده شي بلين: هووگه به له بنه تووييکه و چه ند بنه ژه توودر که و کفر و قه ره قاج و سووربله تي تيدايه.

«بنه» بو شاخيش به کار ديت وه ک ده گوتري: بنه ي مام مه حموده، (به شيکه له هه يبه سولتان). ناتوانم بريار بدم له سهر هيندي ئايا «بنه» و «بنه» يه ک ريشه ن و گوړاون يان به ئەسل جوودان. به ن، شاخ، چيا، کيو هه موو يه ک شته. «بنه» خويه تي ده بيته وه «بنه دن». له ريزه ي «بنه دن» چه ند وشه يه ک به بيردا دين: «که وده ن، گه رده ن...» به دوا ئەواندا «مه عده ن».

وشه ي «گه رده ن» کليلي واتاي ئەم پاشگري «ده ن» ه: گه رده ن، گه روو يه کينکيان ديوي ده ره وه ي مله ئەوي دیکه ش «گه روو» ديوي ناوه وه يه تي. له مه وه دياره «ده ن» ئاشکراي ده به خشي. خو «بنه دن» يش به لگه ي ئەم لايه نه يه. له هه ولير به ريزه خانووي رهو ده ره وه ي قه لاتيان ده گوت: خانوه کاني سهر به ده ني. ئەهلي ده شتوده ر هه ر ده يانگوت «سه ربه نده ني» تومه ز ئەوان راستيان ده کرد چونکه ئەو ريزه خانوه به دياره وه ن، قه لاتيش له روو کاري ده ره وه يدا شيوه ي «بنه دن» ي شاخاني هه يه. وشه ي «به دن» به ته سيري زماني عه ربه ي به نده که ده گوړي وه ک که گه ليک وشه به سه يري ده گوړين. بيستوومه له خه لقي گوندي ده شتي کوپي گوتوه تي: به تاريکوسه لاتيدا هاتم، مه به ستي تاريکستانه، «تارک الصلاة» ي عه رب خوي لي بار کرده.

«که وده ن» ئەو ئاشکراييه ي لي به ده ر ده داته وه که ساده يي و که مهوشي به ده سته وه ده دن ناشزانين «که و» پاشماوي چ وشه يه که.

مه عده ن، گويا «معدن» ي عه ربه ي بي. راستيه که ي له ميژه ره خنه م لهو بوچوونه هه يه. که دين به تووتني ناو شاخ و فينکستانه کاني شاوور و شيتنه ده لين «مه عده ن». خه لقي ئەو ناو شاخ و تەلان و لاتهریکانه له کوي ده زانن مه عده ني عه ربه ي بو ئەو تووتنه به کاربه ينن. وه ک من بو ي ده چم وشه که له «ماده ن» وه هاتوه. «ما» له واتاي «مايه، ماده» ديت وه ک که ده لي: بنه ما، مه گيراني. «مه گيراني = بيزووي» بريتيه له «مايه گيراني»

که مېيېنه مایه له نېرینه ده گری. وشه ی «بنه ما» ټه و «ما» یه ی تېدایه به واتای «مایه» هاتوه. به و پېیه ماددهن ټه شویتنه یه مایه، مادده ی لی دهرده که وئ، ټه و ونده هه یه دهنگی ټه لف تېدا بوته «ع» وه ک که له زور وشه دا ټالوگور ده کرین به نمونه: «ساده- سه عده، دابه- ده عبا، مابین- مه عبه یین...» که واته تووتنی «معدن، ماددهن» تووتنیکی بهرچاوی ناودار ده گه به نی. وه ک دیاره پاشگری «دهن» یش چه ز ده کا به وشه یه ک بر گه یه وه بلکی.

پاشگری «هک» له وشه ی وه ک: «گشته ک، بهرزه ک، سه ره ک» دا ده شی بچېته دوا ی وشه ی له باره وه و زاراهه دروست بکات. «سهیره ک- علامه تعجب»، «پرسه ک- علامه استفهام»، «نایه ک- علامه سالبه»، «نایه ک- علامه موجبه». وا ده زانم «پوه ک» یش دروست کراوی ټه م سه رده مه یه.

ټه گه له ری پېوانه وه بو «دائرة» Circle بروین ده بی واز له بازنه و مازنه بهینین و بلین: «خوله ک، سووره ک». له مه دا وشه مان له فیعل وهر گرت به لام زهره ری تېدا ناکه یین، پاشگره که ش بو ناو و فیعلیش به کار هاتوه: «کوته ک» له کوتانه وه وهر گراوه، «کوله کیش» له کولانه وه.

تووتنیکی که له بابه بوو بیت و به نه زانی تینووی بکه یین ره ق هه لدیت و ناکه ویته وه سه ر گه شه کردن. به و تووتنه ده لین «کوره ک» بوه واته نمای بېرشت بوه. ده شی به زاراهه وهر بگری بو هر گیانداریک یا خود پروره و بهرزه وه ندیک که پیزی نه مابیت. ده توانم بلیم ټابووری به شی زوری ولاتانی جیهانی سییه م کوره ک بوه... مندال هه یه له ساواییدا ده بنیسی و زیاد ناکا، کوره کی بو ده شی.

پاشگری «ان» له وشه ی: «بناوان، ناوان، وشکان...» دا مامه له ت له گه ل کشتو کال ده کات که ده چیته وه بو حیسابی سه ربه زهوی، خاک، له وشه ی «ره قان» یش ټه و تېبینه م کرد.

ناوی گه لیک دی کوردنشین کوتایی به «ان» دیت وه ک: ټاشووران، حاجی ټومه ران، خدران، خه له کان، قلیاسان... پېشتریش تووشی وشه ی «بهریان» هاتین که پېوه ندی به ټاوه نیاوه هه یه. ټه م «ان» ه جودایه له نیشانه ی کو وه ک که له ناوی هه ندی ټاواپی په یدا یه. به نمونه: شیواشان، که له کان، چناران، دوو گردکان، قه راجان... له هه موویاندا «ان» هی کو یه.

له و باوه رده دام که له رووی زمانه وه فهرق نیه له نیوان:

- ټوپزاوا- ټوبزان
- عه لیاوا- عه لیان
- حاجی ټومه ران- حاجی ټومه ران
- خدران- خدران

ناوی هر گوندیکی به «ان» کوتایی هات بیت ټه گه ر «اوا» ی به خو یه وه نه گرت بزانه «ان» ه که ی نیشانه ی کو یه. به نمونه دیه کانی: که له کان، دوو گو مان، شیواشان، هه و او ان... نابنه: که له کاوا، دوو گو ماوا، شیواشاوا.

ههواواوا... ناوی تۆبزاوا ته گهر «تۆبزان» يش بى، به بهريه وه ههيه بيته وه تۆبزاوا چونكه وشه ي «تۆبز» تيمان ده گه يه نى كه تاوه دانبوونه وه كه به تۆبزي بوه.

زۆر تاوه دانى ئيرانيش ههيه تهو «ان» هيان پيوهيه وه كوو: ئيسفه هان «سپاهان»، هه مه دان، مكران، كرمان... وهك بزائم له مانيشدا پاشگه كه واتاي ئاوايى پيوهيه. ته نانه ت كرمان به پيى داستانه كانيان كه شانامه ي فيرده وسى يه كيكيان له پهروه رده بوونى كرميكه وه ناوى وه رگرتوه (بنواره كارنامه اردشير بابكان، ل 230-232 د. بهرام فرهوشى). وشه ي «ئيران» خوى به واتاي مهفته نى ئاريايى ديت. (پهراويزى لاپه ره 34 مزديسنا و ادب پارسى. د. محمد معين. «حتى كلمه ايران خود از اين همين ريشه امده است» تهو ريشه يه ش وشه ي «اريا» يه).

پاشگري «مان» له وشه كانى: «نيشتمان، خه رمان، هه وره مان، ديلمان، داره مان، بانه مان...» واتاي ئاوايى ياخود شويتى تيدا بوون ده گه يه نى. نيشتمان ئاشكرايه. خه رمان به «خه له وخه رمان» دا ئاشكرا ده بى كه «خه له وخه له مان» بوه گورانيكى ئيسكسووكى به سه ردا هاتوه بوته «خه رمان»: بهو پييه له بنه رتدا خه له مان به واتاي «جيگه ي خه له دانان» ديت. «هه وره مان» مه شووره به واتاي «جيگه ي خور، روژ» هاتوه. «ديلمان» به واتاي جيگه ي ديل، ته سير ديت... ئيتر هه ر ناوه به پيى داخوازي واتاي كه رته كانى. دورمانيش له بهر تيشكى سروشتى خويدا هه ر بو لاي تهو وشانه ده چيته وه.

وشه هه ن وه كوو: «سامان، ده رمان، ئامان (= قاپوقاجاغ)» سه رچاوه يان له منه وه روون نييه.

«نه رمان» له نه رمه وه به «ان» بوته ناوى داريزراو هه ر ده چيته وه بو واتاي سه ربه زه وى. «فه رمان» تهو «م» ه تيدا بنه رتبييه. وشه ي فارسى هه ن وهك: ميهمان، دوودمان... تيبان نائاليم هه رچه ند پشتيوانى له بوچوونه كه م ده كهن. «فرهنگ ايران باستان» ته م وشانه به دريژايى باسكراون.

نموونه بو پاشگري «جار، زار» له وشه كانى «نيزگزار، برنجار، فريزجار، لاله زار، گولزار» وه رده گرين. نموونه شيان كه من. پاشگري «سار» يش ده گمه نه «پاسارى» نيسبه ته بو «پاسار» كه به رانه بر «كووسار» ده وه ستى نالى ده لى:

فه رقى كووساران له پاساران ده زانى وهك چييه
وهك عه زيزى باز و وهك بى حورمه تى پاسارييه

به لام ده قه كه يان به فارسى ماوه ته وه. ته گه ر «كيوسار» بوايه ده بوه كوردى، «پيسار» يش هه روه ها. «نيسار» ره فيقى ته م دوانه يه، پيشتر لى دوام. «نزار» سى به شى پاشگه به شيكى بنه رتبييه. ده بى لى قرتايى.

وشه ي «لاسار» بوو به تاوه لئاو و نه ختيك حيسابمان لى تيك ده دات، «خووسار» قسه هه لده گرئ: «خووز، خووسار» يهك شتن هه ر دوويان شه خته كردوون. له به رانه ردا «خوناو» هه يه كه به واتاي «ندى» ي عه ربه ي و ئاورنگى كوردى ديت. له خووسار، خوناو (خوناو) دا كه رتى سه ره كى «خو-خو» موشته ره كه ته دى ته م نوونه ي خووناو له چييه وه هات؟ خو له كدووله ي ته ريشدا پيوه ندى به «خوون-دم» وه نييه. تو بليى

سەرلەبەرى «ناو» پاشگر بېت؟ ياخود بۇ خۆشەنەوايى ئەم نوونە پەريوہ بۇ ناو وشەكە وەك كە نوونى يانزە، دوانزە سيانزە، شانزە بۇ خۆشەنەوايى ھاتوہ؟ بىر يارم بۇ نادرى.

پېشتەر گوتەم دەشى «ستان» بېتتە پاشگرى ھەرىمىكى سەرلەبەر «شىلمستان، پەمۆستان» بېت لېرەدا پېويستە بلىم كىلگەيىكى كە وەررېز پىي دەلېن «زەوى» ھەر دەمىنى. ئەوسا دەلېن زەوى ژمارە پېنج لە تەماتەستانەكە ي پردى.

دەگوترى: بىرنىجار (كورت دەبېتتەوہ بۇ بىرنىجار). «فرىزجار، نېرگىزجار» كە تووتن پەيدا بوو گوترا «تووتنىجار» لەتەك ئەواندا دەگوترى: «گولزار، لالەزار، نزار، زەويوزار».

بە وردبۈنەوہ دەردەكەوى لەو وشانەدا ئەوى كۆتايى بە «ج، ز» ھاتبى «جار» ي بۇ بەكار دېت (جگە لە تووتن). وابزانم ئەگەر وشە بە «س، ش، ژ» یش كۆتايى بېت ھەر «جار» ي پېوہ دەلكى چونكە ديارە لەبەر زەحمەتبۈونى دەربرېنى «زار» بە دوا ئەو دەنگانەدا «جار» يان لى بەكار ھېتاون. «جار» خۆي بە زەويىك دەگوترى بزار غەلەبەي لى كىردى و برشتى پى نەھىشتى. زاراوہى «زەويوزار» یش لەلاي خۆيەوہ بە تەواوى ئەم بۇچۈنەم دەسەلمىنى و رەسەنبۈونى «زار» رادەگەيەنى.

پاشگرى «جار» جىگىر بوہ و رەشۈونەوہى بۇ نىيە. لە ئاكامدا دەلېم وەھا باشە زاراوہكان بەم جۆرە لەكار بېن:

- «كىلگە» بۇ «حقل» بەلام ھى رۈك.
- زەوى بۇ «قطعة ارض زراعية» بەر لەوہى ناوى ھېچ رۈككىكى لى بى.
- «جار» بۇ تەماتەجار. شىلمجار، پەمۇجار... ھند بېت.
- «ستان» بۇ كىلگەي ھەرىمىك يان پىرۈزەي سەرلەبەر وەكوو «شىلمستان»
- درەخت بەر «جار» ناكەوى ناگوترى: تىرىجار، ھەنجىرجار.

پاشگرى «اوا، اوہ» بە پاشگرى ئاوايىك دەست دەدات كە يەكىك ياخود لايەنىك دروستى كىردىت و بە ناوى ئەوہوہ ناونرايىت وەك: «تەپراوہ- طاھر اوا»، ئۆمەراوا. «دەلتاوہ- دەولەتاوہ». وەھاش دەبېتتە مونسەبەي دروستكىردنى بۇي دەبېتتە ناو وەك: تۆيزاوا، ماستاوہ.

بەپىي داخوازى دەنگسازى ناويك كە ئەلفى تىدا بوو ھەز دەكا «اوہ» ي بۇ بەكار بېت نەك «اوا». خۆشە بگوترى: ماستاوہ، تۆيزاوا. بەلام لېرەشدا ھەموو جاران دەستورەكە پېرەوى ناكىرى.

پاشگرى «اوا، اوہ» ئاوەدانى دەگەيەنى و لە دەقى خۆيدا دەمىنىتتەوہ. لەوانەيە شوپىنىكى لەكلەك ياخود چەقەلى زۆر بى پىي بگوترى لەكلەكاوہ، چەقەلاوہ. لە بنەرەتدا بەو ئاوەدانىيە گوتراوہ كە مرؤ بنياتى نابى.

پاشگرى «انە» دوو واتاي لەيەكدى جودا دەبەخىپت يەكيان لە وشەكانى: رۆژانە، مانگانە، جەژنانە، سوورانە... دا نىرخ، كرى رادەگەيەنى و ناوى عادەتىن. جاران حكومەت باجى جۆراوچۆرى دەستاند وەك: «رەزانە، مەرانە،

که‌رانه (بارانه‌شی پین ده‌گوترا، باجیک بوو له‌بری هەر و لاغیکی هاتبایه شار و باری پینوه بایه وهرده‌گیرا)، پووشانه...».

له باوکی خۆم بیستوه ده‌یگوت، له سه‌رده‌می عوسمانلی باجی ره‌زانه وها قورس بوو به‌سه‌ر ره‌زه‌وانان ناچاریکردن واز له که‌سه‌که بهینن، ته‌نھا له ریزه‌شاخی پیرمه‌م که دریتز ده‌بیته‌وه بو باواجی و چنارۆک و هه‌بیه‌سولتان هه‌تا سه‌ر به زیی کۆیه‌وه ده‌نی، پینج هه‌زار ره‌ز ویران بوو.

«سوورانه» سوور به واتای «شادی، خۆشی» یه‌وه هاتوه نه‌ک ره‌نگی سوور. حاجی قادر فەرموو‌یه‌تی: «ته‌ماعی سووری نه‌بی که‌س له ژیر چادری شین».

ئه‌م پاشگره‌ خۆی له خۆیدا وها به‌پیزه‌ نایه‌وی یارمه‌تی بدریت. هەر کرێیه‌ک و نرخیکی له‌و بو‌ارانه‌وه وهر‌بگیرین «انه» ی بو‌ ده‌ست ده‌دات. «سنویه» ی ئۆتۆمۆبیل «سالانه» که‌ی دیرینی کوردیه «ئه‌سنافانه» بو‌ هه‌موو باجیکی له‌ خاوه‌ن که‌سب و هونه‌ر و پیشه‌بینک وهر‌بگیرئ پر به‌ پیتستییه‌تی. «داهاتانه» به‌ ته‌واوی «ضریبه‌ الدخل» ده‌گریتته‌وه. تا ئیستا به «ضریبه‌ العقار» ده‌گوتری «ئه‌ملا‌کانه». وا بزانه «باج» به‌و شته‌ ده‌لین که‌ زاراوه‌ی «رسم» ی بو‌ رویشته‌وه و هک «رسم‌ الدخل، رسم‌ المشارکه» هه‌رچی «ضریبه» یه‌ ره‌نگه «هه‌سته» ی بو‌ ده‌ست بدات.

«انه» ی دوهم ئاوه‌لکار دروست ده‌کات و هکۆ ژنانه. کورانه، پیرانه، کوردانه... به‌ واتای: وه‌کۆو ژن، وه‌کۆو کور، وه‌کۆو پیر... که‌ ده‌لێی جلکی ژنانه به‌ رواله‌ت ئاوه‌لئاوه. به‌لام له راستیدا وشه‌ی جلک واتای «پۆشاک» - له پۆشینه‌وه - ده‌به‌خشیت. هەر وه‌ک که‌ ده‌لێی شایی دزه‌بیانه «هه‌له‌په‌رین» ی تیدا ده‌خوینریتته‌وه. تو‌ بیته‌ ئه‌و وشانه‌ی «ژنانه، دزه‌بیانه، پیرانه...» بخه‌ره جینگه‌ی ناویک که‌ له سه‌ره‌تای رسته‌دا دیت ده‌بینی ده‌ست ناده‌ن. هه‌روه‌ها ناشی بین به «موصوف»، ناشبنه و هه‌صفی شتیکی واتای فیعلی تیدا نه‌بی. ناگوتری تری مه‌ردانه، به‌ردنی مندالانه، سه‌رتاشی خزمانه... ده‌توانی بلێی تاجی شاهانه چونکه له‌سه‌ر ده‌ندری به‌لام ناگوتری که‌له‌سه‌ری شاهانه...

به‌ زاراوه «به‌رده‌ عازه‌بانه» رویشته‌وه که‌ جحیلان هیزی خۆیانی پین تاقی ده‌که‌نه‌وه. نه‌گوتراوه «به‌رده‌پیرانه، به‌رده‌ مندالانه، به‌رده‌ حکومه‌تانه...» ده‌لێی «مندالانه جوولایه‌وه»، «پیاوانه هاته‌ پین». نایه‌ته بیره‌وه زاراوه له ئاوه‌لکاری ته‌وتویی دروست بیی.

پاشگری «چک» له وشه‌ی «فرچک، قونچک، گوینچک، پینچک...» دا هه‌رچه‌ند له رواله‌تدا جوړیک چوو ککرده‌وه ده‌به‌خش، به‌لام و بزانه به‌لای که‌مایه‌تیدا ناچیتته‌وه چونکه به‌ وردبوونه‌وه له واتای ئه‌و وشانه و هی دیکه‌ش هه‌ست به‌ تاشکرای ده‌کری. «گوئ، پین» وه‌کۆو بو‌ره‌پیاون سه‌رنج راناکیشن به‌لام پینچکی پاچه‌ و گیپه‌ به‌ دیاره‌ویه هه‌روه‌هاش گوینچک دیارتره له گوئ. قونچک ئه‌و «چک» هی پینوه نه‌بی نادیتری. «فرچک پینوه‌گرتن» پتر مه‌به‌ست روون ده‌کاته‌وه. ئه‌م «فر» له فۆرمی ئیستا که‌یدا واتای به‌ره‌و زیادی و ناکردنی هه‌یه وه‌ک که‌ له فراژی، فراژوو‌بو‌ندا ده‌رده‌که‌وی.

«فره» ش هه‌ر ریزه‌بینکی «فر» ه له کۆندا شکل و واتای جوداوازی له‌گه‌ل ئیستا که‌یدا هه‌بوه. له لاپه‌ره 412 کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی- ده‌خویندیریته‌وه مه‌زده‌یه‌سنا...»- دانانی د. محمد معین- له شیکردنه‌وی

«فرايزدی» ده لى: فر، فره، فرکیانی، ورج، ورجاوند له ئافیسنادا Xvareno, Xvarenah بووه «خفه رنه، خفه رنو» له په هله وی بوته «خفه رره» له تهرمه نی گوتوو یانه «په ر». له ئیرانی کون «هفه رنه» بوه.

به کورتی ده لیم واتای وشه که به ئالوگور بوته «فر، خوره، شکوه، جلال» به پی لیکدانه وهی زاناکانی ئه وروویا. دیاره له هفه رنه و خفه رنه وه بوته «فر». کوردییه که ی له وشه ی «بیغه ر» دا وه ک خوی ماوه ته وه. ده لین: «فه رت بزر بی»... فر، فره، فره وان یه ک ریشه ن هه رچهنه «فه وان» نه ختیک بو «هفه رنه» نریک بوته وه. «فه وان» خوی ئاوه لئاوه نایه یه کسه ر له «فه» وه هاتی پی چونکه «فه» ش ئاوه لئاوه. پی ده چی شیوه ی کونی پاراستی یان له «فر» هوه هاتی پی به واتای ئه و «شکو ه» هی که گوتمان. له «شکو ه» یش زورییه که ی به مه به ست گرتوه. وه ک «باغه وان» بریتییه له «باغ + ه + وان» ئه میس بریتییه له «فر + ه + وان». که واته «فرچک پیوه گرتن» جیی خویه تی هیما ی هه بی بو ئه و نمایه ی له ساوادا خوی دهنوتی. دیاره نمایه کی له ساواییدا بیت له قه دهر ساوا ده بی. ئه و «چک» هه ش دهری ده خات پاشگری «چک» - ئه و «فر» هه ده باته وه بو ساوایی چونکه سه ره تای دهر که وتنی راده گه یه نی که ده کاته وه ته مه نی مندال.

«بنچک» ئاشکرایه که «بن» یکی شرایه وه دهر که وتوه به لام به بچووی، به پی باوه رم ئه م «چک» ه له «فرچک» و «بنچک» دا دژ ده وه ستی به رانه ر «چک» ی «ئاوچککردن» و وشه که ده باته ریزی ئه و وشانه ی پیان ده لیین «اضداد» واته دوو واتای دژ به یه کدی راده گه یه نن به لام تا راده یینک «ئاوچککردن» یش دهر که وتنیکی تیدایه که وشکبوونیه تی.

یه کیک له و «اضداد» انه ی کوردی وشه ی «هیچ» ه که بللی فلانه هیچه - فلانه هیچ نیه، له سه لب و ئیجابدا یه ک واتای هه یه.

که ده لین «گورچکی دهر په ری» دهر که وتنه که له «دهر په رین» ه که خوی دهنوتی... به لام ده شی «گورچ» بنه رت بی ئه وسا «ک» ی ته نه های پیوه ده بی.

له و وشه ی فارسیانه ی هینامه وه «ورج» - «ورجاوند» که ده خویتدریته وه «وه رج - وه رجاوه ند» بریتییه له «به رج»، «به رجه وه ند» ی کوردی که بوته «به رژه وه ند». «به رج» هه رماوه وه ک ده لیین: هه زار دیناریشی تی بچی هه ر به رجه، واته مه سلله ته. «به رج» ئاوه لئاوه، «به رژه وه ند» بوته ناوی مه عنا تومه ز «فر، فره - به رج، به رژه وه ند» هه مووی له یه ک ریشه ن.

له رووی زاراوه سازییه وه ده شی «چک» له و بارانه دا که وا بیمه به ست شتیک دهرده که وی به کار بیت، وه ک که بلیین «به رچک» بو به ره مینکی یا ئاکامینکی چاوه روان نه کراو له کیمیا... له جه بر... له کاره با... دا دهر که وی. «هه له چک» ئه و هه له یه یه له خو وه دهرده که وی.

له م لیکدانه وه یه دا ده گمه ئه و باوه ره که ره کی فریز، فریزوو (له سلیمانی و شویتی دیکه ش پیی ده لین چیم) ئه و «فر» هی بو یه پیوه یه چونکه روو کیک زور به خیرایی ده ته نیته وه. هه روه ها وشه ی «به روچک» به ر به روچک» له وشه ی «به روچک» به ر به روچک» هوه هاتوه نه ک وه ک جاران دم گوت له «به روچک» هوه گو راوه. ئه وسا بیرم له ده وری پاشگری «چک» نه کردبو وه که ئاشکرای ده به خشی. جوداوازی نیوان ئاشکرای «چک» و ئاشکرای «ده ن» ئه وه یه هی «ده ن» وه نییه تازه په یدا بی، هه رچی ئاشکرای «چک» ه په یدا

دهبې، تهنانت له «بهړوچک» دا دياربوونه که بنده به رږوژيکی زستانه ی ههوری نه بې. نه به شهو نه له غهیری زستان نه له زستاندا سبهینان «بهړوچک» په دایه.

پاشگری «گ» ماندوومان ده کات سهیری ثم وشانه بکه:

- مهرگ - مهرد
- بهرگ - بهرد
- رهنگ - رهند

«مهر» خوی به واتای مردنه. له «ئهمهرداد» ثم راستییه مان باس کرد بریتییه له «بیمه رگ». «داد» یش به واتای به خششه که ئیتر تیکرای وشه ی «ئهمهرداد» ده بیته به خشینی بییرانه وه. دياره دهنگی «گ» به دوا «مهر» دا ته ئکیدى واتای مردنی کردوته وه. بابلین خهستی کردوته وه. بهرانه ر «مهرگ» - «مهرد» واتای هه لگه راوه ته وه له «مردن» هوه بو زیندوه تییه کی چالاک. ئایه دهنگی «د» واتاکه ی هه لگنرایه وه یاخود رواله تیکی ریکه وته؟ ته گهر ریکه وت بې ته دی چ بکه یین له گه ل «بهرگ» و «بهرد» دا. «بهرگ» له واتایه کیدا «په لکی درخت» ده به خشی که شتیکی زیندوه، که چی «بهرد» مردوه. «رهنگ» رواله ته و بیگیانه، «رهند» گیانله به ریکی چالاکیشه.

«دهنگ»، «زهنگ»: په کیان ئهوی دیکه شی ده کاته وه. «زهنگ» بریتییه له له رانه وه ی دهنگیک وه ک «زن» بیت. پاشگری «گ» کردی به ناوی ئالت. «دهنگ» له بهر تیشکی «زهنگ» دا هه ر ده لی ئه ویش پاشگری «گ» هات و به جوړه دهنگیکه وه نووسا و کردی به ناو بو هموو دهنگیک. که ده لی: ته قه، ره قه، خله، ترپه، ته په، گرمه... هه ریه ک دهنگیکى دياریکراو به دهسته وه ده دن. هه رچی «دهنگ» ه شتیکی لی ده بیسیت نابردریته وه بو سه رچاوه بیکی ئاشکرا. «دهنگه دهنگ» نه ته قه یه نه ره قه، نه لرمه، نه ته په، نه شله، نه گرمه، نه شرقه، نه ترقه. دهنگه کان که تیکه ل ده بن له دووره وه نه بزیکى وه کوو «دهن، دهن، دهن» بیک ده هیینن.

«ورگ» که پاشگره که ی لی بکه یته وه ده مینیته وه «ور». زور به سهیری «وره بهردان» که له گه ل «ورگ» یه ک ریشهن، ئه و بیه زییه به دهسته وه ده دات که له سه ره تاوه هیزه که «ورگ» په دای کردبوو. «وره بهردان» به به ریه وه هه یه «ورگ» یش به ره لا بکات. هه رچی «وزه» یه چ هیمای بو «ورگ» ناچیته وه. جا ته گهر «ورگ» له واتادا شوینی «وره» بیت جی خویته تی چونکه عه نباری خواردنه. خواردنیش دایکی وره و هیزه. له هجه هه یه ده لی: «هوورگ». له و له هجه یه دا: «وره» ش «هووره» یه.

«ورد» پتوه ندی به «ور» ی «وهگ» هوه نییه. چونکه له بنه رته دا «خورد» - «هورد» ه. «ورچ» یش له «هه رس» - «خه رس» هوه هاتوه. هه یشه ده لی: «هورچ» - «هورچ».

«چهنگ» و «چهنبوله» تیمان ده گه یه نن که «گه» به دوا «چهن» دا هاتوه به لام «چهنگ» - چه ند، «بهنگ» - به ند، «سهنگ» - سه ند» بیردوژیان لی هه ل ناستی، یاخود بابلیم من شتیکیان لی هه لنا کریتیم، تا راده بییک ده شی «سهنگ» دژوه ستانیکى هه بی له گه ل «سه ند» ه به فردا چونکه «سه ند» سووکه، ئه ممما

«بهنگ» خهلق «بهند» دهکات. تو بلنی لیره‌دا ئاخپوه‌ری کورد ویستی ره‌فتاریکی ده‌گمن له‌گه‌ل وشه‌دا بکات؟ یاخود دالی «بهند» بنه‌رتیه؟

«چه‌نگ» و «چه‌ند» یش بیسه‌روشین ده‌میننه‌وه.

«هه‌نگ» و «هه‌نگوین» هینده‌ی «ماس‌ت» و «ماستاو» خزمن به‌لام «هه‌نگ» خو‌ی پیویستی هه‌یه به شیکردنه‌وه. لیره به‌پیشه‌وه گوتومه له کوردیدا «هه‌ن» پیشگریکه به واتای شیرنایی و تامی خوش دیت، له فارسیدا «ئه‌ن» به ده‌قی کو‌نی ماوه‌ته‌وه، له کوردیشدا وشه هه‌ن وه‌ک «ئه‌نگوتک» ده‌نگی هه‌مزه تپیدا به‌رده‌وامه. له «هه‌نگ» دا پاشگری «گ» بهو «هه‌ن» هوه نووساوه و ئاله‌تی شیرنایی که «هه‌نگ» هه‌که‌یه دروست بوه.

«شه‌ن» و «شه‌نگ» له یه‌کدی نزیکن، ده‌نگی «گ» هیندیکی قو‌زی و ریکی خستوته سهر «شه‌ن». له‌م دریزه‌به‌پرا دیاره پاشگری «گ» ههر جاره به پیی ده‌ست دانی وشه واتا هه‌ل ده‌نی: «مه‌ر- مردن» ی خه‌ستتر کرده‌وه. «هه‌ن» ی شیرنایی کرده «مگس نحل- میشی هه‌نگوین» وره‌ی کرد به مه‌خزنی هیز.

ریم هه‌بی له «مژ» هوه «مژگ» هه‌لده‌نیم و ده‌لیم: ئەم مه‌مه‌یه مژگی خو‌شته له‌وی دیکه. ده‌لیم: داربه‌روو له دارمازوو برگ لووستره. ده‌لیم: توانگی شیر شان و ملیه‌تی. ریم هه‌بی پیوانه‌ییکی تیه‌له‌کیش ده‌که‌م و ده‌لیم: پیشتر روونم کرده‌وه که «هه‌ناسه» بریتیه له «هه‌ن + اسه» به واتای هه‌واخو‌ر، به پیی رو‌شنایی له ئاقیتساوه بو وشه‌که هات. «هه‌ن» که به ئەسل «ئه‌ن» بوه و به واتای «نفس- هه‌وا هه‌لمشتن» دیت، ههر خو‌به‌تی له وشه‌ی «هه‌ناو» دا درده‌که‌ویته‌وه.

«هه‌ن + او» به واتای «جیگه‌ی هه‌ن» وه‌ک که ده‌لپی «جیگه‌ی هاراو» ئەو «او»ه، تپیدا پاشگری سه‌ربه جیگه‌یه. ئنجا چ ده‌بی به «غلصم» ی ماسی بلین «هه‌نگ»؟ ئەگه‌ر ترسی تیکه‌لبوون له‌گه‌ل «هه‌نگ» ی «هه‌نگوین» ریمان لی بیه‌ستی ده‌توانین بلین «هه‌نگه» به واتای ئامیری هه‌ناسه.

«زوورگ» به به‌رزاییک ده‌لین ناگاته راده‌ی کیو، به‌لام وه‌کوو کیو له دریزایی به کیشه‌یه، زووریشه نه‌ک نه‌رم. ده‌شی زاراوه‌ی «خو‌لگ» بو ئەو گرد و ته‌پۆلکه و بانوانه داتاشین که له خو‌ل پیک هاتبن. ده‌لپی: ئەم گرده خو‌لگه به‌لام ناگوتری ئەم گرده زوورگه چونکه دریزه‌ی نییه. ده‌بی بلین «زوورگی» یه. گو‌یزه زووره به‌لام له زوورگ به‌رزتره، ئەویش چیا‌ییکی زوورگیه، خو‌لگ نییه.

پاشگری «گ» سنوور بو به کارهینانی داناندری. چ له ناو چ له فیعل، ئەوه نه‌بی که ناشی به ناقو‌لایی له‌کار بیت و له ده‌ستووراتی زاراوه‌ی لادابی. ته‌نانه‌ت ده‌شی به پاشگریشه‌وه بلکیت. به نمونه: وشه‌ی «ره‌ش» ده‌بیته «ره‌شان» ئەمیشیان ده‌بیته «ره‌شانگ». ئەمه ده‌لیم ئاگایشم له‌وه هه‌یه که بگوتری به چ مه‌علووم سه‌ره‌له‌به‌ری «انگ» پاشگر نییه؟ پرسپاره‌که‌ش بیجی نییه. به‌لام ساغکردنه‌وه‌ی سو‌راغیکی بیندریزئی ده‌وی چونکه ده‌بی ژماریکی ئەو پاشگرانه تاقی بکرتیه‌وه، ئاخو به پاشگره‌وه ده‌لکین یان نا. با ئەم پرسپاره جاری بمینی. ههر ئەوه‌نده ده‌لیم پاشگری «ی» ناوی مه‌عنا ده‌جیته دوا‌ی ئەو ئاوه‌لناوانه‌ی پاشگریان پیوه‌یه وه‌کوو:

- پاره‌دار- پاره‌داری

- دەر گهوان - دەر گهوانی
- خویندهوار - خویندهواری

پاشگری «ک» به زاهیر بۆ چوو ککر دنه وه بیت به لّام راستییه که ی ئه وه یه که چوو ککر دنه وه له پله ی دوه مدا دیت. تو که له وشه ی «دار» - «دارک» داده ریژیت مه به ست شتیکی تایبه تییه نه ک داری بچووک. «دارۆکه» داری بچووک. «دارک» هه رچه ند بچوو کتره له «دار» به لّام «دارۆکه» نییه. «پووشک» یس «پووشۆکه» نییه.

له «دهست» وشه ی «دهستک» - بوته «دهسک» - داده ریژین که شتیکه هه ر ئه وه نده پیوه ندییه ی به «دهست» هوه هه یه که جینگه ی له قوله می ده ستدا ده بیته وه...

به بۆنه ی هاتنی نموونه ی «دهستک» ده لیم پاشگریک هه یه «تک» له وانیه ناوانه له گه ل «ک» تیک بگیرسین و فه رقیان پی نه کری ههروه ک تازه له «دهسک - دهستک» تووشیان هاتین.

له وشه کانی: نیرتک، شوورتک، مۆرتک، عه شیره تی مه نتک، فرتک به ستن... دا پاشگری «تک» هه یه. تیشیاندا هه یه وه ک: «نیرک»، «مۆرک»، «شوورک» له هه ردوو فۆرمدایه ک واتا ده به خشن. ده بی بلین دهنگی «ت» تییاندا قرتاوه یاخود بیلزووم هاتبوه ناوه وه و ره وییه وه. له «دهسک» دا چونکه به ئەسل وشه که «دهست» ه، دیاره قرتانی تیدا بوه.

ئجا له مه وه ده بی بلین هه ر وشه ییکی کۆتایی به «ت» هاتبیت ته نها پاشگری «ک» به خۆیه وه ده گریت. به نموونه: ئەگه ر له «خهست» هوه «خهستک» مان دارشت دیاره «ک» مان پیوه ناوه. ئەم «خهستک» ه دهست ده دات بۆ هه موو شلیکی مه یله و په یت بوویته وه بای ئه وه ی نه رژی. له ئاخواتندا ده گوتری: ئاوه ته ماته که ماستۆکی بوه. خهستک تیرتره له ماستۆکی. زاراوه ی «هلامی» له کیمیادا دیت. «هلامی» خهستکه.

وشه ی «کورک» له وه وه هاتوه که دهنگی مریشک له کورکبوندایه که دهنگی «کور» دینه بهر گوێ. له میاندا پاشگری «ک» خاوه نیکی دروست کرد بۆ وشه بنه ره تییه که.

به کارهینانی پاشگری «ک» دهستووری قه رارداده ی بۆ ره چاو ناکری وه ک بۆ «چک، دن، ار...» ره چاو کرا چونکه یه خه ی هه موو بابه تیک ده گری و به هه موو رووداواندا واتاگۆری ده کات. تو سه یری له «شل» وشه ی «شلک» په یدا بوو که ئه ویش ئاوه لّناوه به لّام له ئاوه وه بۆ غه یری ئاو روێ. ئەمجا «شلکه» وه ک که ده لینی «دهرگا که شلکه ده کات له وانیه بی کلیل بکریته وه» بوو به ناوی مه عنا. لیره دا تووشی وشه ییک هاتین دوو پاشگری به دواوه یه...

له زۆر وشه دا، چ به پاشگری «ک» هوه بیت و چ هه دیکه، چونکه له بهر بی نووسین ده فی کۆنی نه پارێزراوه، نازانین پاشگر به چیه وه به ند بوه. «ئه نگوتک» یه ک له وانیه که نازانین «تک» یاخود «ک» ی پیوه لکاوه چونکه مه علووم نییه ئه وه هینده ی له ئەسله وشه که ماوه ته وه ئایا «گو» یان «گوت» ه. (پیشتر گوتمان «ئه ن،

هه «پیشگری شیرنایی و خوشایین). ئایا پاشگری «تک» ی پیوهیه یاخود. وشه ی سادهیه و «ک» تئیدا بنه رتهیه. (له ته مووزی 1987 زانیم «گوت» له هه ندی له هجه ی کوردی واتای «تۆپ» ده به خشی).

له «پشک» دا چونکه خهلق دهلی: پشم بده، کوا پشی من؟ دیاره «ک» تئیدا پاشگره. ئایا ئه ی خویته ر وشه ی «سه لک» له وه دا که ده لئین «سه لکوبنک، سه لکه، پیاز» به واتای «سه ر» دیت چوناوچونی دهنگی «ر» ی گۆرا به «ل»؟ من وه های بۆ ده چم، بۆچوونه که شم به قیاس له «گوپچک، پیچک» هوه دیت «سه لک» به ئه سل «سه رچک» بوه. ده بی گوترا بی: گوپچک و پیچک و سه رچک به لام له «سه رچک» دا هه ست به قورسای ی کراوه و وه کوو سه دان وشه ی دیکه گۆراوه بۆ ئه و باره. واشیزانم دوای گۆران ی بۆ «سه لک» ئنجا له گه ل «بنک» دا هاتوه نه ک له سه ره تاوه چونکه «سه رک و بنک» قورسایان تئیدا نییه. ئه دی بۆچی «سه رک و بنک» ره شبوونه وه هه ر مایه وه «سه لک و بنک»؟ وه ها بزانه له «سه رچک، سه لک» دا ئه و زه قاییه ی باس م کرد خۆی ره پیش ده کات وه ک هه ستیش ده که ین ئه وه ی «سه لک» له «سه لک و بنک» دا ئه ویان به رچاوه. دیاره «سه لک» بۆ ئه و مندالانه یه که له چاو «بنک» ه کاندایا ئاشکراترن. ئنجا ده بی وه کوو پیشینایش به دوا ئه م بۆچوونه مدا بلیم: والله اعلم.

پاشگری «ی» نیسه ت بواری به کارهتانی دیاره و لزومی به مامۆسای ی من نییه به لام ده بی ئه وه نده بلیم، وشه هه ن ئه م «ی» ی نیسه تیان تئیدا بۆته به شی بنه رته تی. له هه موو به رچاوتر وشه ی «کانی» به واتای سه رچاوه ی ئاوه. کانی بریتیه له «کان + ی» چونکه ئاوه که ی له کانه وه ده رده قولیت، وه کوو ئاوی حه وز و جوگه نییه له دووره وه بۆی بیت. له هجه هه یه ده لی «کانوو» له ویشدا «کان» دهنگی «و» ی فاعلیه ت یاخود «صفة» ی فاعلی به دوا دا هاتوه وه ک که له «سه روو، ماندوو، رویشتوو، ئیروو...» دا ده وره که ی ئاشکرایه. له «بان» که هاوکیشی «کان» و وه ک ئه و ناوی ماددییه «بانوو» دارپژراوه به و پاشگره ی «و». وشه ی «دیاری» ش پاشگری «ی» نیسه تی پیوهیه ئنجا «دییار، دیار» ئاخۆ «دیار» ی عه ربیه یه یاخود «دیار» ه که ی کوردیه یه له ره وه هاتوه که کابرای خاوه ن دیاری له بزریه وه دیار ده که ویتته وه. ره نگه هه ر ئه مه یش راست بی.

له زمانی کوردیدا ئه گه ر «ی» ی نیسه ت چه دوای ناوی میله ت یاخود عه شیره ت ده لاله تی زمان و عاده ت و نه ریت و پۆشاک و خۆراک و ده ستووراتی کومه لایه تی ده بیت. که که سێکی وه پال میله ت یاخود عه شیره ت یاخود دین بدریت «ی» نیسه تی بۆ به کار نایه ت ده لی: دارا کورده، گولی بلباسه، قریاقۆس گاوه.

به ندی «دین» نه ختیک خلیسکاوییه. کورده واری له ماوه ی 1300 سالدا که خۆی مسلمان بوه هه ر جووله که و دیان (گاوو) ی به ده وری خۆیه وه دیتوه ئیتر به خۆی گوتوه مسلمان و به ئه وانیشی گوتوه گاوو (دیان) و جوو یاخود جووله که.

هه ر دینکی به ناوی پیغه مبه ره که یه وه هه ل درایتته وه «ی» نیسه تی پیوه لکاندوه هه روک به مه زه به کانی خۆشیه وه لکاندوه (حه نه فی، شافعی...) ته نانه ت گوتوه تی «مه مه دی» له بری مسلمان یاخود عیسای ی مووسای ی... ئه م یه به بریاری مه نتقیه. چونکه ناشی بگوتری فلانه که س عیسایه یاخود مووسایه یاخود زه رده شته. یه ک تئیبینی بچوو ک لئره دا هه لده ستی:

ده گوتری: فلان یه زیدی یاخود ئیزدییه ده شی هه رو هاش بگوتری. به لام نه ده بوو بگوتری داسنییه چونکه وشه ی «داسن» وه کوو ئیسلام ناوی عه قیده که یه. به شی یه که می «دا» له «دیو» هوه هاتوه که وا به ر له هاتنی

زهردهشت به خوا و هیزی چاکه گوتراوه. «زیوس» و کهرتی «جو» له «جوپیتەر» له گه‌ل «دیو» یه‌ک ریشه‌ن هه‌مووی به واتای خوا. «جوپیتەر» ده‌کاته‌وه «خوا + باوک: پیتەر، پدەر، Father یه‌ک شتن...» کهرتی «سن» له «داسنی» وه‌ک دیته‌وه به‌ر یادم له وشه‌ی «یه‌سنه» به واتای «پهرستن» هوه‌هاته‌وه...

ئنجای لیره‌دا هه‌ر ده‌لیی کورده‌واری مامله‌تی مه‌زه‌به‌کانی له‌گه‌ل «داسنی» دا کرده‌ نه‌ک دیان و جوو. به‌هه‌مه‌حال «بادینان» که جیرانی داسنییه‌ ته‌ویش له «به‌دینان- بیه‌دینان» هوه‌هاته‌وه که وه‌ختی خۆی به کومه‌له‌ی زهردهشتیان گوتراوه به واتای «دین چاکان». وشه‌ی «دین» له تافیس‌تادا «ده‌ئینه» بوه [لاپه‌ره 3 له «فره‌نگ ایران باستان» ی ناوبراو] ئەم باسانه به درێژی له لایه‌ن زاناکانی ته‌ووروپاوه شی کراونه‌ته‌وه.

بیینه‌ سه‌ر حسابی حیزبه‌ سیاسییه‌کان. کوردی له مه‌سه‌له‌ی حیزبایه‌تیدا چاولیکه‌ری غه‌یری خۆی کرده چونکه له کوندا نه‌ سیاسه‌تی زانیوه نه‌ هیچ مامله‌تی له گه‌ل حیزبایه‌تیدا بوه هه‌تا ده‌ستووری نیسه‌به‌تی به پیتی ده‌قی میژووویی لی به‌کاربه‌ینی. وه‌ک که له خه‌لقی بیست ته‌ویش گوتی: پارتی، به‌عسی، وه‌ته‌نی، دیموکراتی...هند راستییه‌که‌ی ناوانوه ده‌بیه‌ین خه‌لق ده‌لین: فلان پارتی له‌وه‌شدا ده‌چنه‌وه بو‌لای: فلان ئیسلامه، دیانه... ئەمه ده‌لین ناشزان «پارتی»، بی ده‌ست لی دان، له Party رۆژاواوه وه‌رگیراوه و «ی» که‌ی بنه‌ره‌تییه. خه‌یالیان بو ته‌وه‌ده‌روات که ئەم «ی» به «پارت» هوه‌لکاوه ئیتر هی نیسه‌به‌ت بیت یاخود هی ناوی مه‌عنا. له‌مه‌وه که ده‌لین پارتی به‌لای خۆپانه‌وه حیزبه‌که‌ی «پارتی» ده‌ده‌نه‌وه به‌خواه‌نه‌که‌ی وه‌ک که بلیی فلان جوانه «جوان» ده‌ده‌یته‌وه به فلان. ریشی تی ده‌چی وه‌ها بزانی «ی» له کوتایی «پارتی دیموکراتی کوردستان» دا هی «اضافه» بیت وه‌ک که ده‌لیی: ده‌شتی قه‌راجی مه‌خموور. ئیتر چۆن ده‌شت له «ی» له‌رزگار ده‌بی «پارت» یش لیلی رزگار ده‌بی.

له‌مونا‌سه‌به‌دا ده‌لیم، وه‌های بو‌ده‌چم هه‌روه‌ک «په‌لیک» له کوردیدا وه‌کوو «نزدیک. تاریک» له فارسی و کوردیدا پاشگره‌ ته‌سلیه‌که‌ی «یک» ی نیسه‌به‌تیان پیوه‌یه، هه‌روه‌ها «باریک، خه‌ریک» یش هه‌مان پاشگریان پیوه‌ماوه به‌لام تا ئیستا نه‌گه‌یشتمه‌ ته‌و وشانه‌ی ده‌قی کۆنیان بنه‌ره‌تی «بار، خه‌ر» بوویت. رابه‌رم له‌م بو‌چوونه‌مدا زه‌وقی زمانناسی و فۆرمی وشه‌کان و نمونه‌ی زیندوه.

پاشگری «و» که پیکه‌ینه‌ری کارا «فاعل» یاخود وه‌صفی کارایه‌ پاشگریکی به‌برشتی فه‌ره‌نگه. له‌گه‌ل کاردا و له‌گه‌ل ناودا وه‌صفی کارا پیک ده‌هینی. له نووسیندا که به دوو «و» ده‌نوسریت بایه‌خیکی زمانزانیان فۆنه‌تیکیان زاراوه‌سازی و وشه‌رۆنانی نییه چونکه له ریتووسدا وه‌ها خۆش هات له نووسه‌ران که به دوو پیتی بنووسن، له‌مه‌شدا دزی سروشتی ده‌نگ رۆیشتن چونکه، ئاخواتن ئاگادار نییه له‌وه‌ی نووسه‌ری کورد له بری کورته‌ بزوتنیک یه‌ک «و» و له بری ده‌نگی ته‌واوی بزوتنه‌که دوو «و» داده‌نیت: ده‌نگه‌که له «ماندوو، ژووورو، پیشوو، برزوو، بیانوو...» یه‌ک ده‌نگه‌ وه‌ک له ماندوودا «م، ا، ن» یش یه‌ک ده‌نگن. به‌داخه‌وه به‌ده‌یه‌یه‌ش له ئاست عاتیفه و چاولیکه‌ری و کورده‌غیره‌تیدا ته‌ماوی، به‌لکوو، خه‌فه ده‌بی.

پیشتر به‌ر له چهند سالیکی، گوتومه، نووسیومه که واوی دوا‌ی کاری تینه‌په‌ر واوی کارایه: نووستوو، رۆیشتوو، هه‌لستاو (لزووم به دوو واو نه‌ما) فریو (لزووم به دوو واو نه‌ما)، چوو (ده‌بوو سی واو بیت) هه‌موویان «ناوی کارا» (اسم فاعل)ن. به‌لام له فۆرمی ته‌وتویدا ریزه‌یه‌یکی له کاری تیه‌په‌ر وه‌رگری جیی ئیشکاله، به نمونه: که بلیین «گورگ خواردوو» وه‌لای «ناوی به‌رکار» (اسم مفعول) دا ده‌چیته‌وه. که بلیین «ته‌لاق خواردوو» وه‌لای ناوی کارادا ده‌چیته‌وه. هه‌لبه‌ت ده‌زانین ته‌لاق شت ناخوات بو‌یه‌بوو خۆی خوراو ده‌رچوو به‌لام ئەم زانینه له

میشکی من و تودا زهنه ی کرد. وشه ی «خواردوو» دهوریکی تییدا نه بوو. «گورگ خواردوو» دهشی هه لگتیر دیرته وه وه لای ناوی کارادا که بلین پلینگیکی گورگی خواردبی به «گورگ خواردوو» ی ناوبهینین. جا ته گهر مه ریکی گورگ خواردبیتی به گورگ خواردووی دابنپین وشه که ناوی بهرکاره. ته گهر پلینگیکی گورگی خواردبیت به گورگ خواردوو دابندریت وشه که ناوی کارایه.

که ده لئی: خواردوومه، کردووتانه، کردووته... ههروهه خواردووته، کردووتان، کردووت، بیستوهمان ثایا وشه که وهه راده گه یه نی که من خواردووی تهوم و ناوی کارا دهرده چیت؟ یاخود وهه راده گه یه نی که شتیک خوراوی منه و ناوی بهرکار دهرده چیت. که ده لئی: نانم خواردوه ثایا تو خواردووی نانیت یان نان خوراوی تویه؟ کی ده لئی به پیی داریشتنی رسته ی باری کارایی، بهرکاری وشه که ناگورپی؟ رهنگه له رسته ی «من خواردوومه» خواردوو کارا بیت. له رسته ی «نانم خواردوو» دا بهرکار بیت.

دهمهوی به خوینتهر بلیم پرسیاره که کیشه ی به دواوهیه. ئیمه پیشتر له بهشی یه که می ته م نووسینه دا تووشی نمونه ی تهوتو هاتین که پاشگری «ه»- دهنگی فهتجه ی عه رهی- جاریکیان له وشه ی «خوارد» دا کارای دروست کرد جاریکیشان له «کوشته» دا بهرکار. زمان دهربوونه ی زورن چونکه تهرجومانی هووشی مرویه که هه زارویه ک دهرگه و دؤلابی هه یه. گوتهن «منطق- گوتهن» ی زمان جودایه له گوتهنی فیزیا و کیمیا بگره له گوتهنی ته رستوش چونکه پاش تهوه ی له تهرجه مه ی هووشه وه دهستوو و یاسای بو خوی داریشت، سه ره خوئی پهیدا دهکات وهک که «هونه ر» رهگی داکوتا له وه دهرده چی به ساده یی سروشت بداته وه یاخود به رچه ی هووش و گوتهنی ره سمیدا بروات.

به هه مه حال پاشگری «و» چالاک و زیندوه، گریو گالیکی دروستیشی بکات له و چالاکیه وه دیت. له هه ندی وشه دا وه کوو: ئیروو، پشوو، داسوو... نازانین پاشگره که به چیه وه بهنده چونکه بی تهو پاشگره واتا نامینی. له وشه ی «داسوو» دا که «داس» ده مینتته وه به ریکهوت واتا هه یه چونکه پیوهندی «داس» به داسوه وه نیه. داسوو برزؤله ی گوله گهنم و جویه که قرژ دهوهستی.

پشوو بنه رته که ی دیار نییه به لام ده گوتری: فلان پهست بوو پیشی خواردوه وه. وایزمن مه به ستیش له پیش خواردنه وه دا هه ناسه ی قوول به ره و ژوو ره وه بردنه. ئنجا ته گهر «پیش» بنه رته بیت به سوان بوته پشوو.

دیارده ییکی سه رنج راکیش تهوه یه که له و وشانه ی زهر ف یاخود ناوی زهر فن تهنها وشه کانی: سه ر، خوار، ژیر، دهر، پیش، پاش ته م پاشگره به خو یانه وه ده گرن و له واتای خو یاندا وشه ی داریژراو دروست ده کهن. «سه روو، ژیروو، خواروو» صیفه تی کاران. «دهروو» ناوی جیگابه. «پیشوو» رهنگه صیفه ت بیت (سابق) رهنگیشه وه کوو «پاشوو» به واتای ته ندای و لاغ بیت. وشه کانی دیکه ی وه کوو: بن، بهر، شه، به یان، به هار، هاوین، پاییز، دهرنگ... هیچیان ته م «و» به خو یانه وه ناگرن. «رؤژ، به هار» که ده بنه «رؤژوو، به هاروو» له واتای خو یان دهرده چن. «دهرنگ» ئاوه ئاوه، له ته کیدا «زوو» ته م «و» هی پیوه یه به لام بی «و» چی به به ره وه نامینی به بنه رته وهر بگریی. ته گهر «زود» ی فارسی لی به پیوانه بگرین تهوسا «و» ه که ی ده بیتته بنه رته وهک «خوو». «زوو» له کوردیدا واتای صیفه تی کارای پیوه دیاره. «دهلوو» تورکیه به واتای شیت هاتوه.

«زینوو» به باوهری من له «زین» ی و لاغوه به پاشگری «و» بۆته ناوی ئەو شویتەیی شاخ که وه کوو زین که لیتی نیوان دوو بهرزاییه. «زین» له ئافیتادا «زەئینه» بوه به واتای ئەمرازی جهنگ. «تەبهرزین» ئەو وشەیهی له واتای ئەسلیدا تیدایه... «زینوو شیخ» ناوی جینگایه که له نزیکي حاجی ئۆمه‌ران.

«گه‌روو» پیشتر لیکمان دایه‌وه له ته‌ک «گه‌رده‌ن» دا به لێ دارینیی «وو» له وشه‌که ده‌می‌نیته‌وه «گه‌ر». که‌رتی «گه‌ر» به زاهیر هیچ واتاییک راناگه‌یه‌نی به‌لام وه‌ک من بۆی بچم خزمایه‌تی هه‌یه له‌گه‌ل «گه‌ر» به واتای سووران که ویتەیی دائیره پیک ده‌هینیی. «گه‌روو» له ژووره‌وه. «گه‌ردن» له دهره‌وه هه‌ردوو‌ک دائیره‌ین. به پینی بنه‌چه‌کی وشه‌که له ئافیتا و هه‌خامه‌نشی و په‌هله‌وی و فارسیی ئیستا که‌دا ده‌بی ده‌نگیکی «د» ی دۆراندیی و له کۆندا «گه‌ردوو» بوویی. «گه‌رده‌ن» له خۆوه دالیکي لێ ده‌سووی. بنۆره لاپه‌ره 200 له «فره‌نگ ایران باستان» و مادده‌ی «گوتوفه‌ریته»- «قه‌ریته» بۆته «گه‌ریان» ی کوردی و «گردانیدن» ی فارسی. سه‌یر بکه تۆش وه‌کوو من بۆ ئەوه ده‌چیت که ئەو «ت» ه له «قه‌ریته» بۆته دال له فارسی. له کوردیدا وشه‌ی «گه‌ردوونه» ی ملی ئازهل ئەو «د» هی ماوه.

من به قوولبوونه‌وه‌ی ناچاری بۆ ئەم شیکردنه‌وه‌یه دهرۆم ده‌نا باسی زاراوه‌ی پێوانه له فۆرمی ئیستا که‌ی وشه‌ی کوردی په‌کی له‌سه‌ر ریشه‌ی سی هه‌زار ساله‌ی وشه‌کانمان نه‌که‌وتوه. له زۆر وشه‌ی وه‌کوو «گه‌ردوونه» دا ده‌بیه‌ین هه‌ندئ له‌هجه‌ی کوردی دالیکي تی ده‌ترنجینن. وشه‌ی «پینه» له زاری به‌شیکي عه‌شیره‌ته‌کاندا «پنوو» ه ئنجا له په‌ناوپه‌سیوی ناو شاخه‌کاندا گویت لێ ده‌بی ده‌لین «پندوو». هه‌تا ساغ نه‌بیته‌وه ئایا له کۆندا وشه‌که دالی هه‌بوه یان نه‌ی بوه نازانین دالی «پندوو» ره‌سه‌نه یان دوومه‌لی زمانه.

له کورده‌واری، به‌تایبه‌تی لای ئیله‌کان، مه‌یلی به‌کاره‌ینانی پاشگری «و» بۆ دروستکردنی سیفه‌تی فاعیل یان شتیکی وه‌کوو سیفه‌ت پێوه‌ندی به‌ شتی دیکه‌وه دروست بکات مه‌یلیکی ئاشکرایه. له وشه‌کانی «دروو، پزوو، رنوو، زه‌ردوو، داسوو، هه‌موو، ختوو، خزوو، پشوو...» و چه‌ندین وشه‌ی دیکه‌ی ئەوتویدا ده‌وری ئەو «و» هی کۆتایان ئاشکرایه.

سه‌گ که ته‌مه‌نی ده‌بیته‌ سالیکی ده‌لین: سنوو هاتۆته‌وه. ئە‌گه‌ر وشه‌که له «سن» ی عه‌ره‌بیشه‌وه هاتیی ده‌وری «و» هه‌ر دياره که ته‌مه‌ن له په‌راویزی سالیکیدا ده‌چه‌سپینن.

مه‌به‌س له‌م نموونه‌ که‌وا که‌میکن له تیکرای ئەو بارانه‌ی پاشگری «و» یان تیدا به‌کار دیت ئەوه‌یه ره‌چاوی به‌رفه‌وانیی ده‌وری پاشگره‌که بکه‌ین تا ئە‌گه‌ر زاراوه‌ییک پینشیا کرا زه‌ق له چاوان نه‌چه‌قی. ریمان هه‌یه له‌جیاتی ده‌سته‌واژه‌ی «کین له‌ دل، له‌ هه‌ناو» هه‌ر له وشه‌ی «کین» زاراوه‌ دابریژین و بلیین: «کینوو» له کیش و ئاهه‌نگی «تینوو» به‌لام ده‌بی بزانی کورده‌واری «تینوو» ی وه‌کوو نه‌خۆشی داناوه که ده‌لی «تینوومه، تینوومه» بارتە‌قای «مه‌لاریامه»، «سه‌ریشه‌مانه» «کینوو» مامله‌تی ئەوتویی قبول ناکات. تینوو، برسی، سه‌رما، گه‌رما، تازیه، خۆشی، په‌له... و کومه‌لیک وشه‌ی دیکه که هه‌مه‌چه‌شنه‌ن له واتادا، هیندیک ئاوه‌لئاوان هیندیک ناوی مه‌عان هیندیک ناوی عاده‌تین، وه‌کوو نه‌خۆشی له رسته‌دا به‌کار دیت. ده‌لی: برسیمه، گه‌رماته، تازیه‌تانه، خۆشیمان، په‌له‌یه‌تی... بیستوومه‌ گوتراوه: خۆ پساوه‌تیت نییه بۆ گیره‌که لیناخوریت؟ ده‌گوتری: مه‌ره‌که قرانیه‌تی... ئەم به‌کاره‌ینانه هه‌ر له‌و وشانه‌دا ره‌وايه که کورد به ره‌وای دیتوه ته‌نانه‌ت نه‌یگوتوه ده‌غله‌که ژه‌نگیه‌تی هه‌رچه‌ند ژه‌نگ بۆ ده‌غل وه‌ک مه‌لاریایه بۆ مرۆ. ده‌گوتری ژه‌نگی لێ داوه.

«ولاغ جەلە کردن» ئەو ھەبەبە بە ریز ریشمە یە کیکیان لە ھی پیش خۆی قایم دە کریت و قەتار دەبەستن و کابرای قەتارچی سواری ولاغی ھەرەپیشەو دەبیت و دەلنایە لەو ھەدا ھیچیان لە رینگە لانا دەن. لە ریی قیاسەو دەتوانین بلیین «جەلوو» بۆ ئەو ولاغی جەلە کرابی. ئنجا ھەرۆک «قطار» ی عەرەبی بە واتای «جەلوو» بۆ Train چەسپا دەشی «جەلوو» بۆ شەمەندەفەریش بە کاربەیین: سواری جەلوو بووم تۆش بە جەلوو سەفەر بکە. کورد کە دەلی «قەتاری ولان» ھەر ئەو «قطر، یقطر» ی عەرەبییە لە قالب دراو. «جەلوو» وشەییکی ڕەسەنی پێوانەییە. دێیەکی شیخ بزینیان ھەبە ناوی «جەلەمۆرد» ھە نازانم ئایا لە گەل ولاغ خزمە یاخود لە بواریکی دیکەو ھاتو.

زۆر بەسەیری ئەو زارانە یەز بە بە پاشگری «و» دەکەن و دین ھەموو ئەو پاشگرانە ی لە بەری سۆران دەیانکەن بە «ی» وەک: پێشی، پاشی، خواردی، کردی، بیژی... ئەو زارانە دەیانکەنەو بە «و» و دەلین: پێشو، پاشو، خواری، کردو، بیزو... ھەر خۆیان وشەکانی وەک: کەرۆ، دروو، گرو، خروو - ی بەری سۆران دەکەن: کەرۆ، درۆ، گرو، خرو... شیلوو دەکەنە شلۆ. بۆچی وەھا دەکەن؟ نازانم. «دروون» کە ھەقی خۆیەتی بێتە «دروونە» بۆچی دەیکەنە «درویتە»؟ نازانم. بۆچی «دروومان» ناکەنە «درویمان»؟ نازانم. ڕەنگە خۆیتەر تۆیش نەیزانی...

بەفریکی لە رۆژی سامالدا بای بەھیز لە شاخانەو ھەلیدەگری و دەکەوتە نزمایکانەو پێی دەلین «کەرەسیسە». بەفریکی لە شیددەتی سەرما و شک و ورد بباری پێی دەلین «کەرەپوو».

ھەنجیریکی بەر نەگری پێی دەلین «کەرەھەنجیر». «کەرەشانە» یی ھەنگوینە.

لەم بەکارھێنانە نەزۆک و بێرشتە ی وشە ی «کەر» ھو بۆ ئەو دەچم کە وشە ی «کەرۆ» ش ھەر لە «کەر» ھو ھاتبی. چونکە ھەرچی «کەرۆ» ھەلینی کەلکی پێو نامینی. زەردەشت خۆی ئەو کەسانە ی نەھاتنەسەر ئایینە کە ی پێی گوتن «کەرەپ» بە واتای «کەر». تۆ بلی ج پێو ھندی ھەبی لە نیوان «کەرەپ» و «کەرەپوو» دا؟ بە زھیر دوور نییە بەفریکی وشکی سووکی بیئا، لە ریی ئاوەلناوی «کەرەپوو» ھو بە لیچواندن برابیتەو بۆ «کەرەپ» ی حەق نەسەلمانوو.

دەزانم وشە ی «کەرەپ» خۆی ئاوەلناو بەلام لە کوردیدا ئاوەلناو ھەبە بە پاشگری «و» کراو تەو ئاوەلناویکی تازە وەک: «خوار - خواری»، «زیندە - زیندوو»...

لە ریی قیاسەو بۆمان ھەبە ئەو ماددانە ی شیرنایان تێدایە پێیان بلیین: «شە کروو»، «قەندوو». ئەو ماددانە ی شیرنای ی دروست دەکەن پێیان بلیین: «شە کرین»، «قەندین». ھەرۆھا بە ھەمان قیاس دەلین: «ترشو - ترشین»، «سویرۆو - سویرین».

نابی کۆمە بکەین لەو ھەدا کە «سویرۆو» بە رینگەوت لە گەل دەعبای «سویرۆو» دا بە روالەت بەک دەگرەو ھەدا دەبی «نانکەر...» و ھەموو دارشتنیکی ئەوتۆیش ڕەش بکەینەو.

«تال - تالوو» ش بە رۆ کیک دەلین پەلک پانی نەرمی لەبەر زاری تازەل خۆشە، بەلام کە دەستوو ھەبەمان سەلماند ئەوسا «تالوو - تالین» بە زاراو دەرو.

وشه‌ی «زهدوو» پشتگیری لهو پیشنیازهم ده‌کات چونکه ره‌نگی زهره‌د بهو پاشگره‌وه خوی به‌سه‌ر نه‌خۆشی «زهرتک- زهدوو» دا بری. به تیبینی ئه‌وه‌ی که له «زهدوو» دا ئاوه‌لئاوه گۆرا به ناوی واتا. ده‌بی «سووروو- ره‌شوو- سه‌وزوو» ش له هه‌مان بوارددا به زاراوه برۆن.

ئاوه‌لئاوی «کویر» که وشه‌ییکی لی دابریژری نه‌خۆشی بگه‌یه‌نی ده‌بیته «کویروو» که زاراوه‌ییکی زیندوه له نیوان وه‌رزیژراند. «کویروو» پیشی ده‌لین «کویرک». «کویروو» هه‌موو گوله‌گه‌نمه‌که داده‌گری به‌لام لهو بارانه‌دا که هه‌مووی شته‌که ره‌ش نابی ده‌لین «لاره‌شه» ئنجا بی دوودلی «ره‌شوو» له‌ته‌ک «لاره‌شه‌دا» ئه‌و نه‌خۆشی یاخود ئه‌و حاله‌ته‌یه که ره‌شایی هه‌مه‌گیر بی. هه‌رمیی «لاسوره- لاسوره» ش هه‌مان ده‌روازه‌مان لی ده‌کاته‌وه بو به‌کاره‌ینانی «سووروو».

وشه‌ی «حه‌فتوو» له‌ته‌ک «حه‌فته- چله» دا بیرگیریمان پی ده‌کات. هۆی جودابوونه‌وه‌ی فۆرمی «حه‌فتوو» له‌وه‌وه نه‌هاتوه که ده‌ستنیشانکردنی ده‌چیته‌وه بو جودابوونی مونساه‌به‌که‌ی له مونساه‌به‌ی حه‌فته و چله، چونکه «چله» خوی وه‌ک «حه‌فتوو» بو ته‌مه‌نی مندالیش ده‌چیته‌وه. به‌وییه‌ ده‌بوو بگوتری: «چله‌ی هاوین و زستان»، «حه‌فتوو، چلووی مندال». حه‌فتوو ئاهه‌نگیکی ژیکه‌له‌ی خۆشکه‌له‌ی «گۆزه‌بانه» ی بو به‌ریا ده‌کریت. ده‌بیته هۆی هه‌لاواردنی «حه‌فتوو» ی مندال له «حه‌فته» و له «چله» ش.

هه‌ر له‌م سه‌به‌به‌وه ناوه‌که‌ی «حه‌فتوو» پتر بو رۆژی «حه‌فته‌م» ده‌چیته‌وه له‌وه‌ی وه‌کوو رۆژانی «حه‌فته» و «چله» هه‌موو رۆژیکی پشکی ته‌واوی له ناوه‌که هه‌بی. هه‌موو رۆژیکی چله‌ی زه‌یستاندار و منداله‌که‌ی به‌رته‌قایی رۆژه‌کانی دیکه‌یه‌تی. هه‌روه‌هاش «یه‌کشه‌مۆ» و «پینجشه‌مۆ» و «هه‌ینی» نوێژی جومعه‌ی لی ده‌رچی له نرخدا پیکه‌لپیکن.

له به‌راوردکردندا وا ده‌رده‌که‌وی پاشگری «وو» له پاشگری «ه» به پیزتره بی بویه «حه‌فتوو» ی بو خوی دابری.

بایه‌خدان به دیارده وه‌ها له خه‌لق ده‌کات بایه‌خی به ناوه‌که‌شی بدن وه‌ک که هاتن «حه‌فته‌وانه» -یان بو حه‌فت ئه‌ستیره‌که‌ی ئاسمان دانا له بری «حه‌فته» گوتیشیان «حه‌فته‌وانه حه‌فتی شه‌ریف، هه‌ر حه‌فته‌که‌ی قطبی شه‌ریف».

له‌مه‌وه ده‌لیم ئه‌گه‌ر مونساه‌به‌یه‌ک بایه‌خی به رۆژی بیسته‌م یاخود چله‌م، شه‌سته‌م... دا ده‌بی: «بیستوو، چلوو، شه‌ستوو» ی بو به‌کار بی نه‌ک، بیسته، چله، شه‌سته. ئاگاداریش بین له‌وه‌ی که دارشتنی وشه لهو ریزگه‌وه بو ژماره‌ی ئه‌وتۆ کوتایی به فاوول هاتنی زۆر ناقولا و ناحه‌ز ده‌رده‌چن: دوو، سێ، نۆ، ده، یازده... نۆزده، سی، په‌نجا، حه‌فتا و هه‌شتا له مونساه‌به‌دا ریزگه‌ی دیکه‌ی پی ره‌وايه وه‌ک که کوردیش له «نۆمینه‌ی حاجیان» هه‌روه‌های کرده. شه‌ش رۆژه‌ی مه‌علوومی نه‌کرده «شه‌شه». له‌به‌ر حورمه‌ته‌که‌ی هات گوتی: «شه‌شه‌لان». یان «شه‌شه‌کان». ئنجا ئه‌گه‌ر مونساه‌به‌ی سه‌ره‌وخیر داوای لی کردین ده‌بی بلین: «دوه‌مینه، سییه‌مینه، ده‌یه‌مینه... نۆزده‌مینه، په‌نجامینه... هتد». نه‌ک نۆزده‌یه‌مینه، شازده‌یه‌مینه، هه‌شتابه‌مینه.

وشه‌ی «گۆزه‌بانه» کورت کرایه‌وه‌ی «گۆی زوبانه، زمانه» یه به بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی که به‌دی ده‌کری منداله‌که گۆی و زمانی دروستن. ده‌ست خاویتی لیم داوا ده‌کا بلیم نه‌جیبه‌ی خوشکه گه‌وره‌م ئه‌م وشه‌یه‌ی روون کرده‌وه.

چیايیک ههیه له ناوچهی، وازانم، شاربازیر ناوی «کهتوو» ه. ئەگەر له «کهت» هوه هاتیبی دهلالهتی بچووکی و ناتهواوی دهبهخشی. زۆر به سهیری «کهت» که ناتهواوه به پاشگری «ه» دهبیته «کهته» به واتای مروی زرتهبۆزی قهوی ههیکه. تو بلی وشه که لهوانه بی پیی دهگوتری «أضداد» یان دهوری «ه» به بهریهوه ههیه شت هه لگپرتهوه؟ یان ریکهوت دوو وشه کهی لهیه کدی نزیك کردۆتهوه یان قرتان و سوان یه کیانی به رهو ئەوی دیکه بردهوه؟ برپارم بو نادری.

دوو وشه ی کوستانانی یه کیان «رنوو» ئەوی دیکه یان «باپزوو» دوو حالهتی لهیه کدی جودای که له که کردنی به فر نیشان ددهن: رنوو ئەو به فریه له بارینی ئاساییدا به زیادهوه ده که ویتته سه ر یه کدی. که کزی به فر رهشبوونهوه دیت ئەو شویتته به فری ده میتنی. رنووی وه هاش ههیه کۆن و نوپی تیکه له ده بنهوه. «باپزوو» ئەو به فریه بای به ردهوام له جینگه ییکی ده پهستی تا ئەوهی وه هاش ده بی دۆلیک پر له به فر ده بی. رنوو له بهر سادهیی په یادبوونی، وشه ی ساده ی داخواری کرد. باپزوو به به شداری «با» وشه ی لیکدراوی ویست. له ههردوو وشه دا ههست به دهوری پاشگری «و» ده کری به تابهتی له «باپزوو» دا که ده بوو بزانی «پزوو» که رتی چ فیعلیکه وه ک که ده زانی له «بابردوو» دا که رتی بر دوو له بر دهنه وه یه: رهنگه وشه که له بهر زۆر کۆن بوونی گۆرانیکی بهرچاوی به سه ردا هاتی تا ئەوهی ده شی «باپهستوو» بوو بیت. یاخود «باپیزوو» بوو بیت به واتای «پیز» وه رگرتن له با». به لام له ههچیان دلنیا نیم.

ئاوه لئاویک له «ناز» هوه هاتیبی «نازک، ناسک و نازدار» ه. که بمانه وی یه کیک هه لدهینه وه به ئاوه لئاویکی «ناز کردن» بیه خشیته ههچ وشه مان نییه. به قیاس ده شی «نازوو» به کار بهتین له و واتایه دا. که بلین: فلان به نازوفیزه یاخود ناز ده کات. مه هارهتی زمانزانی تیدا نییه که بلین: فلان نازوه، رسته ییکی تیروته سه لمان به کار هیناوه وه ک ئەوهی که بلین: فلان خوازۆکه له چاو: فلان شان ده خوازیتته وه، پاراو تر و شیرنتر دواوین.

پاشگره کانی: «چی، مه ند، هوه ر، هوار. هوان» ئاوه لئاو دروست ده که ن به وه صفی مروّف، ناوناوه ش هی گیانله به ران:

- ئوتووچی، مه تبه خچی، چایه چی، هه مامچی...
- هۆشمه ند، خیره وه مه ند، گله مه ند، هه سه ره ته وه مه ند...
- به خته وه ر، گه شته وه ر، بیر هوه ر، زینده وه ر...
- خویتده وار، که ره وار، کویره وار، ئاسته وار...
- داره وان، مه له وان، ده ر گه وان، سه گه وان...

پاشگری «چی، هوان» له گه ل ناوی مادده دا دین. «مه ند، هوه ر» به ناوی واتاوه ده لکین. (زینده وه ر جیی گرفته). پاشگری «هوار» به زۆری له گه ل ئاوه لئاو دا دیت. وشه ی «ئاسته وار» ده مه ته قه هه لده گری. وشه که به واتای شویتنه واری کۆنینه دیت، بۆیه ده گوتری: ئاسته واری برپایه وه. ئنجا ده شی «ئاسته وار و شویتنه وار» به لای «ئاست هه وار، شوین هه وار» دا بشکیتنه وه، به لام بدریتنه وه به تا قمی خویتنه وار و که ره وار پتر له گه ل چه ژری زمانناسیدا ده سازی و باشتیش له گه ل «ئاسته وار برانه وه» ریک دیت. چونکه ئەوهی ده بریتنه وه که سانی خاوه ن «ئاست و

شوین» ن. که ده گوتری: شویتتهواری کویر بۆوه. یاخود وهجاغ کویره مه بهست له نه مانی میراتگر و وهچه و نه وهیه. کوردهواری به عمومی نازانی وهجاغ ئاگردانه.

به قیاس له خویتتهواری دهشی «بینهوار، بیستهوار، چیژهوار...» به زاراوه برۆن به واتای نیگافرهوان. زانای دهلاله تی دهنگوباس، سۆسه کردوو به نهیئی شتان له رووداوی بچوو کدا. «سۆسهوار» یش بۆی دهلوئ.

«بهرج» مان زانی چیه، دهشی به زاراوه «بهرجهوار» له جیگه ی بهرژه وهندیین وهربگیرئ. ئه میان به قیاس له «که رهوار، کویرهوار» کهوا وه کوو «بهرج» ئاوه لئاون روژده ندرئ. «بهرجه وه» واته خاوه ند مه سلّحه ت.

به باوه ری من قالبی «خویتتهوار، کویرهوار» له چاو قالبی «بهخته وه، گه شته وه» زیده فره وانیک راده گه یه نی. به نمونه: له «سۆسه» کردن زاراوه ی «سۆسه وار» و «سۆسه وه» وه ربگیرئ. سۆسه وار به و واتایه دیت که له سه ره وه بۆی چووین. هه رچی «سۆسه وه» ده بی به که سیک بگوترئ قابیلیه تی سۆسه کردنی هه بی بی ئه وه ی وه کوو سۆسه وار هیمای سۆسه کراوه کان به ره و ئاکامی دوورتر تیگات.

کویره وار به کابراییک ده گوترئ ههستی تیگه یشتنی شتانی زۆر بیه یز بی تا ئه وه ی به نه خویتدوو گوترا کویره وار. «کویره وه ری» به ره نجی هه زاریک ده گوترئ هه سانه وه و تیربوونی تیدا نه بی. «کویره وار» له شیکردنه وه دا واتای «وه کوو کویر» ی پێوه ده دیترئ. کویره وه ری «رئ به ره و خوشی ده رنه کردن» راده گه یه نی.

له قیاسدا «بینه وار» به واتای نیگافره وان وه ربگیرئ ده بی «دیده وار» بۆ که سیک بی وردیاتی دیتراوه کان به روونی ببینی. «دیته وار» له گه ل «بینه وار» دا یه ک واتان.

دیسانه وه له قیاسدا «بینه وه» له ته ک «بینه وار» دا ده بی به و زینده وه ره بگوترئ که هیزی دیتنی هه بی یاخود به ئاله تیگ بگوترئ که وه کوو دووربین بۆ «پئ دیتن» دروست کراییت و سه قه ت نه بووی، وه ک که بلّین: ئه م چاویلکه یه م له میژه کرپوه هه ر بینه وه ریشه. له م بۆچوونه را ده بی بلّین: هه رچی بینینی پێوه نه ما «کویر» ی پئ ده گوترئ: ئه م دووربینه کویره.

- بینه وار - نیگافره وان
- بینه وه - خاوه ن هیزی دیتن
- دیده وار - روون بین (نه ک گه ش بین)
- دیته وار - بینه وار
- دیده وه - خاوه ن چاو
- دیته وه - بینه وه

ده زانین «زینده وه» بریتیه له «خاوه ن زینده وه تی» به لام به زاراوه ی ئاخوتن بۆ به شیک له زیندوان ته رخان کراوه. که به سلمینین قالبی «هوار» له چاو قالبی «هوه» زیده فره وانی تیدا بی جیی خویه تی «زینده وار» به ولای «زینده وه» هوه به ره و زیندوو تییه وه پروات. چ مانبع ناییم له وه دا «زینده وار» بۆ زیندوو ییکی هه میسه، نه مر به کار بیت. «نه مر» له نایه تی «سلب السلب، نفی النفی» هوه «خلود» ده به خشی، «زینده وار» یه کسه ر و به

ئايەتى «نەمرى» رادەگەينى. بەلای راي منەو «زىندەوار» بۇ «ھەمىشە زىندوو» بى، «نەمر» بۇ «Immortal – لايموت» بى. ئەگەر واتاي وشەى زىندوۋەتى لە زمانە پىشكەوتوۋەكاندا ريشەيىك ھەبايە پىشگرى Omni پىئوھلكابايە ۋەك كە دەلئىن Omni Potent, Omnipresent ئەويان بۇ زاراۋەى زىندەوار دەچۆۋە.

لەو قىياسەۋە زاراۋەى «بوونەۋەر» كە بۇ «موجود» ھەلئرا ريمان ھەيە «بوونەوار» دارئىزىن بۇ ئەو بوونەۋەرئەى كۆتاييان نايەت. زىندەوار بۇ زىندووۋى ھەمىشە. بوونەوار بۇ بوونەۋەرى بىئىرئانەۋە:

- زىندەۋەر – زىندەوار

- بوونەۋەر – بوونەوار

بە ناشوكرى نەبى لە زىندەۋەرئان ھەر «خدرى زىندە» مان ھەيە. خوا ئەو «وصف»ەى بۇ ناسازى چونكە بەولای ۋەصفى «اعتبارى» ئەوتۆۋەيە.

لە بوارى زمانزانيەۋە وشەى «زىندوو» سازشتى پتر ھەيە بۇ خوا ھەتا زىندەوار چونكە سادەترە. كە گوتت «ھەر زىندوو» بە تەۋاۋى و بى شەرىك بۇ خودا دەچىتەۋە چونكە لە واتاي «واجب الحياة» نزيكە. زىندوو، زىندە، زىندەۋەر، زىندەوار لە چارچىۋەى «ممکن الحياة» دا خوار و ژوورىان ھەيە.

ديسانەۋە لە رىي پىئوانەۋە كە «خويتندەوار» بۇ «متعلم» بى دەبى «خويتندەۋەر، خويتنەۋەر» بۇ كەسىك بى خەت و سەۋادى ھەبى، واتە «امى» نەبى، «خويتنەر» زاراۋەيىكى نوپيە بە واتاي «قارىء» – كەسىك كىتپ و رۇژنامە و گۇقار... دەخويتنيتەۋە – ھاتوۋە. «خويتنەر» لەۋانەيە خويتندەوار بىت و لەۋانەيشە خويتنەۋەر بىت.

ۋشەى ئاستەۋار دەست دەدا لە واتاي Archeologist «ئاستەۋارئاناس» ياخود بە كورتى «ئاستەئاناس» ى لى دابريژرى. بە واتاي «الاماكن الأثرية» دەشى «ئاستەجى – ئاستەجىگە» بروات.

بەر لە دە سالئىك لە نووسىنئىكمدا بۇ ئەۋە چوۋبووم كە ۋا رەنگە «ئاسەۋار» ھەمان «ئار، ئاسار» ى عەرەبى بىت شىۋەگۇرى تىدا كرابىت. مامۇستا ھسەن قزلىجى لە گوتارىكىدا كە گۇقارى كۆر بە سەرپەرشتىكىردنى خۆم بۇى بلاوكردەۋە رايگەياند كە لەۋەدا سەھوموم كردوۋە «ئاستەۋار» كوردى رەسەنە بە واتاي شويتنەۋارى كۆن ھاتوۋە. ئەوسا راستىيەكەم لى ون بوو، بەو گوتارەى مامۇستا قزلىجى لىم روون بوۋە.

«گەشتەۋەر» بۇ «سياح» لەبارە. «گەشتەۋار» دەبى بە كەسىك بگوترى ۋە كوۋ سەندباد ھەموو عومرى لە گەشت و گەران رابواردبى.

لەگەل «بەختەۋەر» دا «بەختيار» جىي بەختەۋارى گرتوۋە.

لە تاقمى «ەوار» «كوردەۋارى»، لە تاقمى «ەۋەر» «كويروۋەرى» لە قالبى ناۋى واتادا بەكار ھاتوون. كوردەۋارى ھەرچەند قالبەكەى ھى ناۋى واتايە بەلام ھەر بۇ كورد دەچىتەۋە نەك كوردايەتى.

عهره بيش كه ده لى «العروبة» مه به ستى هم موو عه ره به. ده بيه ين ده گوترى Humanity كه ناوى مه معنايه. ته ویش به مه به ستى هم موو Human، مرؤ، ئاده مى دیت.

«كویره وهرى» بازى به سهر «كویره وهر» دا داوه. ئیمه ده توانين، هه قيشمانه، ئه و بنه رته هه لئینه وه و بلیين: كویره وهر به واتای ئه و كه سه ی كه «كویره وهرى» ی بو به كار دیت. فلانه كه س به دبه ختیكى كویره وهره... به و حه سقیلییه ت كویره وهرم مه كه... چوار سالى ره به ق كویره وهر بوون.

«كۆله وار» به یه كینك ده لئین له سروشتدا بیده سته لآت و بیپرشت بیت و هیچ كارینك به ته واوى نه باته سهر. «كۆل» خوى كه سیکه په نجه كانى ده ستى به سووتان یا خود نه خوشى و بادارى له كار كه وتین. به و بییه «كۆل» عه بیى ماددى پیوه دیاره. كۆله وار عه بیى «اعتبارى» راده گه یه نی. كه ره وار و كویره واریش وه ك كۆله وار عه یب له گوى و چاوى كه ره و كویره بویان بوته عه بیى اعتبارى. ئاسته وار و خوینده وار له ناوى واتاوه بوونه ته ئاوه لئاو، شویته وار له ناوى ماددییه وه هاتوه.

له زینده وه ره وه بو زینده وار چووین. له ری پیچه وانه وه، به ره و «مه رگه وهر» وه ده چین به واتای Mortal - كه «قابل للموت» ده گه یه نی.

وشه ی Mortal بو كوشه نده ش هاتوه به لام زمانى كوردی وه ها به ره ها یی یه ك ریگا له تاكه وشه وه بو سه ر دوو واتای دژ به یه كتر ده رناكات. له بهر ئه مه «مه رگه وهر» هه ر بو «قابل للموت» ده ست ده دات وه ك كه به هره وه ره به واتای خاوه ن به هره دیت و نابریته وه بو به هره به خش.

قالبی حه مامچی و ده رگه وان له مه به سندا خزمی یه كترن به لام به زورى له پاشگری «چی» دا خاوه نایه تی ده رده كه وئ. له حه مامچییه تیدا زه ره ر و قازانج بو حه مامچی ده چیته وه، هه رچی ده رگه وان و سه گه وان و به رخره وانه كریگر ته یه. به شادری زه ره ر و قازانج نییه. مه له وان و داره وان و شاخه وان خاوه ن مه هاره تن. ئوتوچی و چایچی و مه ته خچی خاوه ن كه سابه تن. بارى وه هاش هه یه هه ردوو قالب بو یه ك شت به كار دین وه ك كه ده لئین: قه یاغه وان و قه یاغچی. به لام به بیى راسته ده ستوور ده بوو قه یاغچی بو حیسایى خوى قه یاغ بگیړئ هه رچه ند له حكوومه تیش قه یاغه كه ی به كرى گرتی، قه یاغه وانیش خوى به مووچه قه یاغ بگیړئ. مه ته خچی له ده ستوور ترازوه چونكه له زه ره ر و قازانجدا نییه ده بوو بگوترى مه ته خه وان به لام چونكه چیش ت لئینه كه ی به مله وه یه نه ك ته نها چاوه دپریكردنى مه ته خ، لایه نی كه سابه تی خاوه نایه تی غه له به ی له ناوه كه ی كرد.

ره زه وان ده شی خوى خاوه ن ره ز بى هه ره كه مومكینه به كرى گیرایی، هه رچی باغه وانه خزمه تی باغ ده كات به كرى. خاوه ن باغ بیى ناگوترى باغه وان. ئه گه ره له ته ك مه له واندا گوتمان «مه له چی» ده بی مه به ستمان یه كینك بى ئاگادارى حه وزى مه له تیدا كردن بى، ره نگه بو خوى مه له وان نه بى. له دارشتنى وشه و زاراوه به هوى ئه م دوو پاشگره وه ده بی جگه له ره چاوكردنى مه رجه كانى زاراوه سازى ئه م لایه نه ش ره چاوكرى كه «چی» پتر له «وان» خاوه نایه تی ده به خشى. ده بوو له جیاتى «نۆبه تچی» بگوترى «نۆبه ته وان» چونكه فه رقى نییه له گه ل پاسه وان. نۆبه تچی جوړیکه له پاسه وان. ئنجا ئه گه ره له «نۆره» زاراوه مان دارش ت ده بی بلیين: «نۆره وان» وه ك كه بلیين: پزیشكى نۆره وان. ئه جزاخانه ی نۆره وان.

كوردىي رەسەن لەجىياتى نۆبەتچى دەيگوت: «نۆبەدار» ۋەك كە دەيگوت «قەننەدار» بۇ كەسىكى سەرپەرشتى دە كرد لە تووتن و قەننەى سەرۆكە كەى. بە خاوەن چايەخانەيان دەگوت چايچى. كەسىكى سەرۋبەرى سەماوەر و قۆرىە و چايە لىنانى كردبايە لە ديۋەخانان پىيان دەگوت «چايەز».

بەقياس لە شارەوان دەبى سەرۆكى «وحدة ادارية» پىي بگوترى «كارەوان» چونكە ھەموو كارىك دەگرىتەوھ: قايمقام و پارىزگار كارەوانن... دەبى بە «كناس» بگوترى «گەسكەوان».

بە قىياس لە كاروانچى سايقى تەكسى «گەرۆكچى» يە. شۇفېر «لېخوڤر، ئازىر، ئازوهر» ى بۇ دەست دەدات.

نۆرەى كوردى بەرانبەر «نوبە» ى عەرەبىيە بەلام زياتر «دور» بەكار دەھىنن. ھەمان «دور» بۇ رۆلىش لە كارادايە: دور فلان في التارىخ. ئىمە «نۆرە» مان لە نيۋەى رىگا بەجى ھىشت كە ھەر لە برى «نوبە» مان دانا كەچى ھاتىن «سەبارەت» مان ۋەھا بەكارھىنا نە پىۋەندى بە كوردىيەوھ ماوھ نە لەگەل ھىچ راستە بەكارھىنانىكى وشەى عەرەبى جووت رۆيشتوو، چونكە «سەبارەت» لە واتاى «سەبەب، سۆنگە» دىت نەك نىسبەت. لە فۆلكلور ھەيە دەلى «سەبارەت بە تو من لىرە بەندم» واتە: لەبەر تو، سەبەب بە تو... خو ھەر نەبى «نۆرە» لەگەل «دور» ى عەرەبى بەو واتاى «نوبە» ھاتو، بەراستىش ھاتو ئىتر بۆچى ئەوان بلىن: الدور علىك، ھو دورك، جا بىلىن: دورك في المسألة واضح و دور خالد في اليرموك لاينكر، كەچى لە خۆمانمان ھەرام كرد بلىن: نۆرەى پاشاى كۆرە لە سياسەتى سەدەى نۆزدەمىن ديارە؟

سەيرە ئەمما سەير، بىين بە راناو و فرمان و سەبارەت و بادۆكە... رازى بىن و لە «نۆرەى پاشا و شىخ و مەلا و قازى» ھەلگەرپىنەوھ... نووسەران دەبى «نۆرە» بە واتاى «رۆل» لەكاربھىنن ۋەك وشەيىك ھاوبەش لە واتاى «نوبە» و «دور» بلىن: دارا نۆرەيىكى باشى دىت لە ئاگربرپەكە. نۆرەى دايك لە پەروەردەى مندال ھەرە كارىگەرە.

وشەى «بىلايەن» بۇ «غىر متحيز» رۆيشتوھ. بۇ «متحيز» دەبى بلىن «لايەنچى». لەكوردىدا «وساطة» «ناوېزى» بۇ دەگوترى، كە ويستمان «وسيط» دابىنن پىي ناوئ بىنن «ناوېزىكەر» تەنھا «ناوېز» بەسە بە لادانى «ى» ناوئ مەعنا ۋەك كە «جوانى» ئەو «ى» لەلادرا دەبىتە «جوان» و پىي ناوئ بلىن «جوانىدار، خاوەن جوانى».

لەبرى «مأمور المخزن» ئەنبارچى پەسەندترە لە ئەنبارەوان. عەنبار بە خۆرايى كەوتۆتە سەر زاران تا ئەوھى لەگەل «حمال» تىكەل بوھ بە ھەردووكان دەلىن عەمبال. لە خويىندنەوھدا بە پىي داخوازى فۆنەتىك دەگوترى ئەمبار ۋەك كە دەگوترى: عەمبەر، كەمبۆسك... بەلام دەبى بنووسىن: ئەنبار، عەنبەر، بەرانبەر، كەنبۆسك، چەنبۆلە، چەنبەر...

«ئاشچى» بۇ كەسىكى چىشت لى بنى كوردىيەكى رەسەنە. كە دەگوترى «لە ناشتا» بە واتاى «لە خورىتى» لە «نا ناشتا» ۋە ھاتوھ چونكە «ئاش» لە وشەكەدا واتاى «خواردن» دەگەيەنى (ل. 223 فرھنگ ايران باستان). «چىشتخانە» لۆقنتەيە لزووم نىيە بكرىتە «ئاشخانە» ئەگەر «چىشتچى» لەسەر زمان قورس نەبوايە بە خزمایەتى «چىشتخانە» ئەو گونجاوتر دەبوو لە «ئاشچى».

«خه بیری غابات» - «لیتره وان» ی بۆ دهست ده دات، وه ک «شاخه وان» که شاره زایی له شاخ راده گهینی. ریمان نییه به رهایی زاراهوی وه کوو «لیتره وان» بۆ پسروری ههر شتیکی دابنئین. به نمونه ئه گهر «ده غله وان» مان بۆ «خه بیری ده غل» دانا گورج «تووتنه وان» لیمان هه ل ده وه شینئته وه. ده بی بلیین «تووتنناس»، «ده غلناس»، «دارناس» («درهخت ناس»). ئالتره دا «داره وان» بۆ که سیکه له چوونه سهر دار شاره زایی بی نه ک له درهخت بزانی. ده بی به پاریز بۆ زاراهو برۆین.

به قیاس له «دۆلچی»، «ده هۆلچی» ده گوتری «عوودچی»، «که مانه چی»، «گیتارچی»، «پیانوچی»... وه ستایه کی دروستیان بکات یا خود چاکیان بکاته وه پیی ده گوتری «عوودساز»، «که مانه ساز»...

«زورنائه نگیو» و «نه یزه ن» ده قیان گرتوه. ئه مانیش به وه ستاکانیان ده گوتری «زورناساز»، «نه یساز»، «بلوئرساز». ئه وه ی بۆریه ش لیده دا «بۆریه زه ن» ی بۆ گوتراوه. له ته مسیله کانی «درید لحم» که «نه اد قلعی» به «حسنی البورزان» ناو ده هات ئه م «بۆریه زه نه» یه.

تاقمی «هۆشمه ند» ده وه له مه ند، ئاوه لئاو له ناوی واتا دروست ده که ن. نایی له په نا «ده وه له مه ند» دا بلیین «پاره مه ند». ده شی بگوتری: «په رۆشمه ند» وه ک که گوترا «هۆشمه ند». «سۆزمه ند» یش بواری هه یه. هه رچی «سۆزناک» ه به شتیکی ده گوتری سۆزه خش بی نه ک سۆزدار. «دلسۆز» بۆ «مخلص» جینی خوی گرتوه. «سۆزمه ند» له وانیه غه ربیی که سوکار و ولاتی بکات.

به زۆری ئه و پاشگره هه ستیکی ده روونی پیوه یه له بهر ئه مه: ئاره زوومه ند، هیوامه ند، ئاواتمه ند، نیازمه ند، سه ودامه ند، چه زوومه ند... هه موویان راست و ده ستوورین. «ئاوته خواز» و «هیوادار» هه ر یه ک له بواریکه وه هاتوه کوئر نابنه وه. «چه زوومه ند» وه ک «حه سره ته ومه ند» و «خیره ومه ند» قالبیکی ده گمه نه.

«سیامه ند» چ سه ره ده ری لی ناکرئ. له کۆنی کۆندا «سیامک» گوتراوه، ئیتر ده شی کورد گوتنه ی، به گوئی مامۆستا، خرابیته سه ر قالبی ئه و وشانه. به لام باریکه ریگه یه ک شک ده به م به ره و سازشتیک ده ربکات. له ئافئستادا «سای Say» به واتای چه سانه وه هاتوه. له زۆر ئیله کانددا ده لئین «سامه وه - ده سیمه وه» نزیکتره له سه رچاوه ی کۆنینه. ده شی «سیامه ند» پیوه ندییه کی به و ریشه یه وه هه بی به واتای «ئاره زوومه ندی سای»... دوور نابینم که ده گوتری له «سایه ی تو» به ئەسل له و «سای» ه ی ئافئستاوه هاتبی ته نانه ت «نسی» ش به لیکدانه وه ی ورد بۆ ئه و سه رچاوه یه بچیته وه.

هه ر له و لاپه ره یه دا (280 فرهنگ...) ده خویتیه وه که شاری «نسا» له پیشگری «نی» - به واتای پیشگری «دا» (وه ک له «داسه کنان» و «داهاتن») - و ئه و «سای» ه ی ئافئستایه که به هه ردوو کیان واتای «داحه سانه وه - داسانه وه» راده گه یه نن.

به و پییه «نسی» و «نسا» یه ک ریشه ن. دپاره که وشه که بۆ واتای سییه ر بردراوه ته وه له وه وه یه که له سه فه ری هاویناندا یا خود له غه یری سه فه ریشدا خه لق له «سییه ر - سایه - نسی» دا ده سیته وه.

واتای پیشگری «نی»، من به نیازی تیگه یانندن به «دا» ی کوردی لیک ده ده مه وه. له و لاپه ره یه دا ده لئ: «بمعنی فرود و زیر و پاین» هاتوه، «نسا» ش «نشنگاه، فرودگاه، ایستگاه، آبادی» لیک ده داته وه. ئه وه ی من

ده ليم «داسانهوه» دهقاوده قى وشه «نسا- نيساى» ه. زور به سهيرى هم «دا» يه له گهل «نى» ي
ثاقيستادا به باريكه ريگه ييكي پيچه لپيچ ده گه نه وه يه كدى. له هجه هه يه ده لى: «بهردى ده زل، پياوى ده قوز»...
له هجه ش هه يه هو «ده» يه ده گورپت و ده لپت «بهردى نه زل، پياوى نه قوز»... هه ده لپي پيشگرى «دا»
به م ريگه يه دا هاتوه: «نى- نه- ده- دا». رهنگه ئامانچيشم نه پيكا بى.

هو پيچ پاشگره «چى- مهند- هوهر- هوار- هوان» به تيكرابى هيز و پيزيان به برشته. كه بمانه وي ده توانين
بو ماوه يه كى گه ليك بيندريژتر به دوويان بكه وين و سهدان و هه زاران وشه يان له گه لدا تا قى بكه ينه وه و
فهره نگو كى زاراهى نوپيان لى پيك به ينين. به لام ئيمه نه هاتووين تا قى كرده وه ي هه موو فهره ننگى زمان به
ته ستوو به گرين، به لكوو ده مانه وي ريجكو له ي ده ستوو ره كانى زاراهه سازى يا خود مه رجه كانى هو كاره
هه لسه ننگين چى له و روويه رانه ي دوايشدا خه ريكي هو پيچ پاشگره بوو، به شى مه به ست ده كات.

ده بى به خويته ر بليم هه لينجانى ده ستوورى زاراهه له ده ستوو ره كانى زمان و تانويوى شيرازه ي ناوه روكى وه كوو
دو زينه وه ي ده ستوورى حساب و ئاسمان و ئاتوم نييه كه هينده ي سفره ي ريكخراوى داوه تان ريك و بيگر ف
بى. زمان زينده، به پي زيندوه تى بزوزه. به پي بزوزى فره ريبازه. به پي فره ريبازى فره ياسايه. گه ليك
جارايش پشت له هه موو ياساكانى خوى ده كات. هو زاراهه يه ي كه خووتالع په سه نديش بيت له دور و شه و چرا
دروست ناكري. هوويه رى جوانيه كه ي له وه تيه ر ناكات به قه در وشه ي «كه سته ك» و «پييلكه» و
«به لمه بزنج» ئاشنا بيته به ر گوپيان.

كه س به تما نه بى له خويته نده وه ي زاراهه ي نويدا ترنگه ي عود ببستيت يان رهنگه كانى په لكه زيرينه ببينيت.
خويته ر دلنبايى له وه دا كه هه گه ر زووتر «هه ژه ند» و «كه شه ند» ي به كار به يتابايه دواتر به زاراهه «ته ژه نده ر»
ي پيشكه ش كرابايه چاوى لى هه لده به زيه وه. هه گه ر له منداليه وه گوپيستي «هو شنيا» بووبايه و ئيستا به قياس
«دلنيا» ي بو نووسرابايه سهيرى له ميش ده هاتوه. هه موو هو زاراهه سه لميندراو و له زمان خو ش هاتوانه ي
زه مانى عه باسييه كان كه له يونانى و سه قافه تى ديكه وه وه رگيرد رانه سه ر عه ره بى له سه ره تاوه وه ها گالته يان پي
كرا به حيكايه ت كه وتنه ناو نووسينانه وه، له وه بگه رى كه به شى زورى زانسته كانى وه ك فه لك و هه نده سه و
فه لسه فه به كفر داده ندران.

هه ر له بيرمه خويته نده وه يه كيك له وانه ي زانست و زاراهه نوپيه كانى به لاوه كارى شه يتان و جندوكه بوو، ده لى
«جاءني من يدعي الهندسة، نكت نكتة نقط منها نقطة...» ئيتر ده ست ده كات به هيچاندين و پوچاندى تا هوه ي
كه باسى «نقطه» ده كات گويا هه نده سه زانه كه گوتوه تى نه پانايى هه يه نه دريژايى، به كافر ي داده نيست و ده لى
چون ده بى غه يرى خوا، بى پانايى و دريژايى بيت.

من خوم له هه ندى زاراهه كانى كه خوم پيشنيازم كر دوون ره خنه م هه يه، به نمونه كه هاتم «ليره وان» م به
پسپورى غابات دانا به قياس له «شاخه وان» ده مزانى «شاخه وان» له ناوه روك و سروشتى شاخ تا گادار نييه
هه ر ته وه نده ده زانى به مه علانى پي هه لگه رى و لى دابه زى نه ختيكيش فيرى ته بياتى خاك و به ر و روه ك و
زه نه و وشكاييه كانى ده بيت كه هه مووى برتبيه له شاره زايى روو كه ش. به لام ريم له خوم ته سك نه كرده وه و
به زاراهه كه رازى بووم هه ر نه بى له به ر دوو هو ي سه ره كى:

یەکیان ئەوویە کەوا گەلیک زاراوی جەرگە ی زانستە تەبئییەکانیش کەموکووری ئەوتۆیان تێدایە چاوپۆشی تێدا کراوە، دەشبی چاوپۆشی بکری.

دوهمیان ئەوویە، «لێرەوان» بە جیرانەتی دارەوان و شاخەوان و مەلەوان هەرگیز مەترسی ئەووی لێ ناکری بۆ دەرگەوان و پاسەوان بچیتەووە کە هیچ زانیان تێدا نییە. جا «لێر» یش شتیکی قوتووتج نییە وەک بنەدار کە ئەگەر گوترا «لێرەوان» خەیاڵ بۆ ئەو مەهارەتە برۆا کە «دارەوان» رایدەگەیهنی. «لێرەوان» بە هەموو لایە کدا هەلگێر و وەرگێری پێ بکریت هەر دەچیتەووە بۆ شارەزایی لە «لێر».

کورد کە هات لە ناو هەموو وشەکانی: بەن، کیو، کەژ، شاخ تەنها «شاخ» ی پەسەند کرد بۆ «شاخەوان» لەووە بوو کە «شاخ» خۆی دەلالەتی بەرد و سووری ماھی و شویتی سەختی هەیه. لەوانەیه «بەن» یان «کەژ» یان «کیو» هەبێ هەمووی زورگ و نەرمان بیت بەلام شاخ وەها نییە. ئەو هیندە فەرقة لە نیوان «شاخ» و وشەکانی دیکە بەسە بۆ هەلاواردنی بە نیازی دارشتنی «شاخەوان».

ئێستا کە بگوتری «کەژەوان» واتای چاودیر، پاسەوان، سەرپەرشت و بەرپرسی باری کەژ رادەگەیهنی، نەک شارەزای «تسلق الجبال». کە گوترا «مەلەوان» و نەگوترا «ئاووان» بۆیه بوو کە «ئاووان» بۆ چاودیری لولەئاوی ناو شار یان جوگە ی کینگە دەست دەدات. «جووان» ی برنج بەرپرسی کەرخ و پاراوی مەرەزەیه کە ئاووە کە بە هەموو برنجاردا بلاو بکاتەووە. بەرپرسی پەیداکردنی ئاو نییە. ئەگەر جیرانیک ئاوی مەرەزە کە ی بری، «جووان» یەخە ی ناگری. لە باری وەهادا دەشی یەکیک «ئاوچی» ی، پاراستنی ئاووە کە ی بە کری پێ سپێردرابی. وردە فەرقتی ئەوتۆیی هەر وەک لێرە بە پیشەووە یارمەتی کورد و غەیری کوردی داووە بۆ دەربرینی مەبەست دەبی یارمەتی من و تۆش بدات بۆ دارشتنی وشە ی نوێ.

پیشیان هاتن بۆ راگەیانندی «دریژە» ی حالەتیک وشە ی بنەرەتییان دووبارە کردووە و گوتیان چەنەچەن، تەقەتەق، غەلبەغەلب، قیزەقیژە، تەپەتەپ، خۆرەخۆر... کە دەنگە کە لە یەک نەوایی دەرچوو و باریان لە وشەسازییە کە گۆری و گوتیان: هەراوهوریا، زرمووهور، شلپوشیپان، مچووهور... لە بەری سووران هەندێ گەمە کە یەک کەرەستە تێدا بە کار بیت دارشتنیکی تاییهتییان بۆ بە کار هیناوە، وەک: رگرگانی، ساپساپانی، شەقشەقانی، گەنمگەنمانی. کە کەرەستە کە لە یەکیکی تیپەراند ریژە ی دەگۆرن و دەلین: جگانی، مووشانی، کەلایانی، تۆپانی، چاوشیرکانی.

«کەلایانی» چونکە لە گەل گۆتیز و جگ و مووشیش رۆیشتووە ئاووە کە ی بەسەردا برۆا بە هەر «کەلا» بە تەنھاش بە کار بیت. هەیشە دەلی، یاخود دەیگوت، «کەلا- کەلایانی». دەیانگوت: «بازبازانی» کە هەر بازدان مەبەست بایە. کە ژمارە ی تێدا رەچاو دەکرا دەگوترا «سبباز»، «یە کباز»، «سینگەوباز».

«کلاوکلوانی» لە دەستووری لادابوو چونکە شتیکی وەک ئەنگوستیلە و ئەستی لە ژێر کلاووە کاندایە شارایەووە. لە رۆژەلاتی کۆیە پێی دەگوترا «کارەمستینە». لە دیوی کوردستانی ئێران دەیانگوت «جوورەبانی» چونکە هەر گۆرەوی چەلی بۆ بە کار دەهات. «جورب» ی عەرەبی لە «گۆرەووی» یەووە هاتووە.

تۆ بلی ئەگەر یەکیکی وەکوو من رەچاوی ئەو دەستوورانە ی کرد لە رۆنانی زاراووەدا کەس پێی رازی بی؟ خویتەر چ دەلی لەوهدا بۆ «ملاکە» زاراوی «کۆلەمستانی» پیشنیاز بکەم؟ ئەگەر بە «فوتبۆل» بلییم

«تۆپەپىيانى» پىرەوى «كارەمستانى» م كىردۈ. ئاخۇ لىمى دەسەلمىنن؟ بۇ «باسكت بۇل»- «تۆپەسەبەتانى- تۆپەسەبەت- تۆپەتۈرانى» وەردەگرى؟ ئەدى «الكرة الطائرة» چۈنە لەگەل «تۆپە دەستانى» ياخود «هەلمەقۇيانى» كە لە «هەلمەقۇ» وە بە پى فرەوانترى يارىبە كە لىتى زىاد كراو؟ لە قىياسى «مىلانى» كە بۇ «مصارعة» پىر بە پىستە ئەگەر بۇ «بىنبركى» ياخود «كىبىركى- پىشېركى» لە مەلەدا بلىين «مەلەوانى»- نەك «مەلەوانى»- ياخود «مەلانى»- بەلىقرتانى بزوتى كۆتايى مەلە- چ دەگوتىرى؟ مەلە يارىبە بەلام «مەلانى» بىنبركى و پىشېركى تىدايە و دەبىتە «مسابقة». كورد هات «شەترەنج»ى خستە ژىر دەستورى يارى و پى گوت «شەترەنجانى». «سىرسكانى» و «نۆرسكانى» لە هەمان دەستورەو هاتوون. دامە بە هاراوى وەك خۇى مايەو بەلام هەيە دەلى دامانى.

«شەترەنج» بە ئەسل «شەش رەنگ» بوە چونكە بە مەلىكەو شەش رەنگ بەردى تىدايە. «بىدق» ىش «پىادە» يە گۇراو بە پى دەستوراتى زمانى عەرەبى، وەك كە «كەند- كەندك» گۇرا بە «خندق».

رەنگەكان، سوور، سى، زەرد... هەر يە كە پاشگرىك بەدوا خۇيدا دەهينى و دەگوتىرى: «سپىيات، سووركال، شىنكال، زەردباو، بۇرە (ولاغى بۇرە، بۇرەپىاو) رەشتالە». قالبى دىكەيان هەيە بەلام بە مەبەستى رەنگ نىيە، وەك دەگوتىرى: «زەرتك (زەردوو)، زەردىتە، سۆركە (سورىژە)، سىپنە، رەشكىنە، شىناك، سەوزە، كەسكە...» ئەم قالبانە بە دەقى خۇيان دەمىننەو و رى دەرناكەن بۇ مەلبەندى زاراوەسازى مەگەر بە تىكەلەكىش لەگەل وشەى دىكەدا.

وشەى «رەنگ» خۇى چەند وشەى دىكەى لى كەوتوتەو وەك: «رەنگى، رەنگىن، رەنگال، رەنگاوى، رەنگاويرەنگ...» بۇ تەلەفىزىونى «ملون» نازانم چ زاراوەپىك دانراوە يان نا. «رەنگال» و «رەنگىن» هەردوو كىان بە واتاى «ملون» دىن. ئەگەر خەت و شىريان لە نىواندا بكرى زەرەرىكى نىيە. من درهەم بۇ هاويشت «رەنگىن» دەرچوو.

لە مەكتەبى سەرەتايى بووين دەمانخوتىندەو: پەرى تاووس ژەنگارە. بەقىاس دەكرى «رەنگار» دابىرشتى بەلام رەنگىنە كە چ عەببى نىيە.

قوماش هەبوو پىيان دەگوت «صدر الحمام» رەنگگورى دەكرد. مەشورە كە بزىمشكىش رەنگ دەگورى. بەپى دەستورى ئاسانكردن دەشى وشەكان بىنە: رەنگور، رەنگورى لەجياتى رەنگگور و رەنگگورى.

وشەى «رەنگاندەو» هەيە بە واتاى رىكخستن و جوانكردن بەتايبەتى بۇ ئاخوتن. گەلىك كەس دەلى: قسەكە مەرىنگىنەو لەجياتى مەرىنگىنەو. راستىيەكەى «رەنگاندن» و «رەنگاندەو» بۇ «تلون» بە گشى دروستن، هىندە هەيە رەنگاندەو فرەرەنگر دەرەچى. دەشى «رەنگاندەو» بە زاراو بۇ «زخرفة» بروات.

«قىرژە» بە جىگەپىك دەلىن قىرى لى هەپىت. «رەنگرژە» بۇ جىگەپىك دەست دەدات شتان رەنگ بكاتەو. بە عەرەبى «مصبغة» ى پى دەلىن. «صباغ» لە كوردى «رەنگىن» ى بۇ دەست دەدات لە قالبى «بزوين» كە شت دەبزوتى رەنگىنىش شت دەرەنگىنى. مەبەست لە صباغ بۇيەچى نىيە.

سەرژمار کردنی پاشگره کانی چوو ککر دنه وه نهختیک بالقوولی پنی دهوی. چوو ککر دنه وه جوری وه های ههیه به بزویتی فهتجه پیک دیت، وهک: شلهتوو، زرهتهماته، زرهههنجیر... چوو ککر دنه وهی ههیه:

- 1) به «ؤ» دهی وهک: قوتۆ، کورۆ... ههیه
- 2) به «ک» دهی وهک: بنک...
- 3) به «چه» دهی: ناوچه، نالچه،
- 4) به «یل» دهی وهک: خرپل، مچیل، گورچیل...
- 5) به «یله»: گوجیله، پشیله، کورتیله...
- 6) به «ۆک»: ئاودهلۆک، دهۆک...
- 7) به «ۆکه»: مهروک و بزۆکه، شارۆکه...
- 8) به «ۆچکه»: ئاگروچکه، شارۆچکه...
- 9) به «یلکه»: ئاشیلکه، خانیلکه، ئاویلکه...
- 10) به «ولکه»: داسوولکه، ماسوولکه...
- 11) به «ۆلکه»: گردۆلکه، تهپۆلکه، خرۆکه...
- 12) به «هله»: کاکهله و بابله، دایهله...
- 13) به «هکه»: سهوزهکه، کورتهکه شیرن سیوه، تهززهکه...
- 14) به «هله»: گردهله، کورتهله...
- 15) به «که لانه»: خرکه لانه، ژیکه لانه...

پاشگری دیکهش هه ن لزووم ناکا هه موویان دهردهست ببن، تهنانهت هه ندی پاشگر که به نیازی غهیری چوو ککر دنه وه هاتوون دیسانه وه چوو ککر دنه وه یان تیدایه وهک: قرچۆک، بنچک...

ئه گهر به چاوی مامله تی زاراوه سازی سهیری پاشگره کانی چوو ککر دنه وه بکهین دهی له پیشه وه هه موویان بنووسین. جا سه رنجیان لی بگرین تا بزاین ههر پاشگره له گهل چ بابه تیکدا هاتوه بۆ ئه وهی له کاتی پیوستدا پاشگری له بار بۆ وشه هه لبریزین، ئه گهر نا به کارهیتانه که دهیته کاری سه رپیتی و دووبه ختی. به نمونه:

ههرگیز ناگوتری و نه گوتراوه «دهرگه چه، شیره که، خه نجه ره لانه، نيسکۆلکه...» له تووتنه وانیکم پرسى بۆچی ئه وه هه موو شیناوردی به دم تووتنه وه چاندوه، پیتی گوتمه وه: چی ئه وتۆ نین: دوو قله ماشیلکه یه، لاتیک ترۆزلیکه یه و، سی چوار خه ته ته ماتیلکه و نهختیکیش شووتیلکه یه بۆ منداله کان راستیه که شی ئه و بوو شیناوه رده که ی بۆ خۆی بوو نیوهی لی نه ده دایه خاوه ن زهوی و ئاوه که وهک که نیوهی تووتنه که ی ده دایه... سهیری چۆن هه موو شیناییه کانی به یه ک پاشگر چوو ک کرده وه. له باری ئیستا که مدا ئه و گردو کۆیه م بۆ ناکری، به ناچارى له پاشگره کان ده گهریم بۆ دهرفه تی دیکه... خوینه ریش له لای خۆیه وه ده توانی بیرگیر بیان تیدا بکات، ههر نه بی هیندیکیان لی ساغ ده کاته وه.

پاشگری «ۆل» له وشه ی وهک: «پندۆل، پیتۆل، شرۆل، کلۆل یان کولۆل...» له بنه رته دا سیفه تیکی زگماک له مرۆدا نیشان ده دات. «پندۆل»، بیگومان له «په ند» وه هاتوه، کلۆل، کولۆل یه گهل ئه و تاکمه که وت که پیستر باسما ن کرد و چه ند دانه یه کما ن لی دۆزییه وه ئه ویش «فسۆس، بزۆز...» بوو. ئه و سیفه ته ی پاشگری

«ۆل» پەيداي دەكات پەسەند و ناپەسەندىش دەيگريتهوه. بە پيى روالەت سەھۆل و فشۆل بەر ئەم تاقمە دەكەون، سەھۆل پيئەندى بە مروڤهوه نيه، لەوانە يە ريكەوت و ويتەى قالب لەم ريژەيهى راگرتيى، لە وشەكانەوه ديارە ئەم پاشگرە ئاوەلناو دروست دەكات. بە دوا ناوى واتا و ناوى ماددەشدا ديت تەنانەت لە «شۆل» دا بە دوا ئاوەلناودا هاتو.

وشەى «كاكۆل» كە بەو پرچە دەلین نيرينه بەسەر پاشەملدا بەرى دەداتەوه بە زاھير لە «كاك» هوه هاتو و پاشگرى «ۆل» ى پيئەيه. واتە ھەمووى وشەكە بنەرەتى نيه. وھا پى دەچى «كاك» بە نيازى ئەوهى پرچى پاشەملى پياو لە كەزى ئافرەت جودا بيتەوه بەكار ھيتراو، ھەر چونكە بە زۆريش ميژدمندالە كاكۆلى دەپى وشەى كاك بژاردە كراو، لەوانە بوو ئەگەر لە ئەسلدا پياوى كامل كاكۆلى بەردابايەوه پينان گوتبايە «مامۆل». وشەى كاكۆل ھەرچەند بۆ ئەو موە باسكراو دانراو بەلام ھەم لە واتاى كاك و ھەم لە دارشتنەكەيدا تامى ئاوەلناوى پيئەيه. كە بليين «مووى كاكۆل» مەيليكمان وەلاى واتاى وەكوو «مووى رەش» دەروات نەك «مووى پياو».

ناپى ئەم ريژەيه لەگەل وشەى وەكوو: «بنكۆل، سەمكۆل» تيكەل بيت كە لە «كۆلين» هوه هاتو. وشەى «گرۆل» یش كە بەكارھينانى دانىشتوانى دەوروبەرى سليمانيه جىي تۆژينەوه يە چونكە لە بەرى سۆران دەلین «گلور» و نازانين كاميان رەسەنن گرۆليش ناو نەك ئاوەلناو كە دەزانين پاشگرەكە لە بنەرەتدا بۆ وەسفە. لە بەرى ولاتى كۆپى بەستەى شايى ھەيه لە وەسفى كراسى ياردا كە باسى مەسرەفەكەى دەكات، دەلى: بە پينسەدى ديش گلورپان برى. پينسەد كورتەى پينجسەدە.

كە بيين لە وشەى «سەخت» سەختۆل دابريژين بەسەر شەقامەريى زاراوەسازيدا رۆيشتووین: ئاوەلناوى «سەخت» بە پاشگرى «ۆل» زيە واتايىكى پى دەدرى و دەبيتە «سەختۆل» كە ھەر ئاوەلناو. واتاكەى لە دەست زاراوەساز ياخود زوربەى زمانزان و خويئندەوارى كورددايە ئايا بۆ چى و كوى ببردريتهوه؟ بەلاى منەوه بۆ «متەنت، مستبەد برأيه» ئاويل ناكات. «سەرسەخت» لە جىي خويدا دەمىنيتەوه بە واتاى سەررەق.

دەشى «سەختۆل» كە دەست لە رەئى خوى گير دەكات، بۆ كارى عادەتى رۆژانە نەرم و نيان بى. «نەرمۆل» و «نەرمۆلە» كۆن. دەشى بگوتري: فلان لە باوەردا سەختۆلە، لە كردەویدا نەرمۆلە، بە واتاى «مەرن [مەرن – عەرەبى]». لەگەل «خەست» دا گوتراو «خەست و خۆل» ئەگەر بگوترايە «خەستۆل» چ عەبيىك نەدەھاتە سەر وشەكە.

دەگوتري ھيندەى ليدا شل و كفتى كرد. وھا ماندوو بوو كفت بوو. «شل»، «كفت» ھەردوويان دەست دەدەن ئەو پاشگرەيان بە دوادا بيت و بينە: «شلۆل»، «كفتۆل» بە واتاى «شلى» و «كفتى» كە زگماك بيت. «شلۆل» كەسيكە ھەميشە خاوخليسك بى. «كفتۆل» كەسيكە ھەموو دەم دەلپى بە تيلايان ليدراو و ھيزى پى نەماو. «فيتۆل، زيتۆل» پىچەوانەى شلۆل و كفتۆل ئەوانيش بە زگماگى. وا بزائم وشەى «رەشۆل» لەگەل گۆرانبيژى مەردى كوردپەرورەدا سەرى نايەو. سەد ھەزار رەحمەت لە گۆرە پاكەكەى.

پيشتر «سيستەل» مان بە زاراو پيشنياز كرد. «سستۆل» یش بۆ مروڤ لەبارە. «سستەك» بۆ خاكە. بە نەختىك چاوپوشى دەتوانين «گەرمۆل» بۆ ئافرەتىك بە زاراو دابنيين كە كيشى زايەندى بەھيزبى و دلپى نيرينه بۆ خوى راكيشى. ئەم گەرمۆلە جودايە لە «ھۆكن» كە ئافرەتىكە مەيلى نيرى زۆر بەھيزە. «سندۆل»:

قورتیکی رېک، له شاخ يان بهرد هه لده کولړی و برنج و دانه ویله ی تیدا ده کوتړی. به سهر زېی بچوو که وه له نیو سعاته رېگه دوور له قه لادزه، دېی «سندولان» هه یه ناوه که ی بریتیه له کوی «سندول» - نازانین که رتی «سند» له چیه وه هاتوه، ته گهر واتاشی هه یی نازانین. به زاهیر له چیرو کیکي فولکلوریدا که ده لې میرووله و که له باب چوونه لای کونده بو بؤ شهرع بانگیان کرد: کوندی له سهر سندی، ده بی «سند» به رزایی بیت ئیتر چه ندی هه بی ده بی بایی ته وه بکات کوندی شهرع پرسی به سهر یه وه هالبنیشی. رهنگه «سند» ته وه به رده بی که ده کریته ده سکه جوئی و له سندولان دانه ویله و برنجی پی ده کوتن، که قوتیش بکریته وه به کورسی ده ست ده دا بو کونده بو له سهری هه لئیشیت وه کوو دادپرس به سهر کورسیه وه. جا ته گهر ته مه راست بی ته وسا وشه که قالبیکی تازه وه رده گریت و ده بیته کورتکراوه ی «سندول» واته «قورتی سند» و پیوه ندی به پاشگری «ول» وه نامینی.

به داخه وه نه بوونی نووسینی کوردی شوینه واری گه لیک وشه ی کویر کردوته وه گه لیک وشه ش ههر به جارئ مردن. وشه ی که رت ده توانی یارمه تیمان بدات بو گرتنی که لئینیک: هه ندی شت هه یه دروست کراو له شتی سروشتی بریتیه له چند که رتی به یه که وه نووسا. ده لئین: فلانه شت بربره، که رتکه رته، ته عبیره که ش ته واو نیه چونکه به یه که وه نووسانی که رته کان نیشان نادات، ناچاری نه بی دل پیی دابین نایی. ته گهر رازی بین به «که رتول» ته وه که لئنه ی پی ده گرین. پینستر بو Perforated پینش نیازی «کوناش» م کرد که وشه ییکی زیندوه، لیره دا که رتول وشه یه که روحی به بهر دیت.

ته وه هیلکه دانه ی پیی ده لئین ته به قی هیلکه که رتوله. بربره ی پشت وه کوو ناوه که ی که رتوله. زنجیری «دبابه» که رتوله. له له شی گیانله بهری ئیسکدار شتیک هه یه له ئیسک نه رمتره ده کروژتری و «کروژه» ی ناو لی ده نین، به زوری پیی ده گوتري کرترته. ده شی ته میان «کرتول» ی بو پروات.

ته م چند وشه یه ی دواپی له سیفته ی مروی لادا وه ک که «کاکول» یش لیی لادابوو منیش پیره وی ته و سازشتم کرد که کونینه کردوویانه. وشه کان به هه مه حال تاوه لاناو.

پاشگری «هوانه» وه ک له «دهسته وانه، چه په وانه، قه ره وانه» دا دیاره توگر گرتن و ئاشنایی شتیک، که سیک به شتیکه وه درده خات. فهرق زوره له نیوان ئاشنایی کللی و قفل له گه ل ئاشنایی نیوان دمه وانه و زارکی شو وشه ییک. چونکه وشه ی کللی له دارشئیدا هیمای ئاشنای وه لای شتیکه وه په یدا نیه، هه رچی دمه وانه یه وه له ری پاشگره که وه ته و ئاشناییه ده به خشی. «توپه وانه» ش دمه وانه ییکی گه وره یه ئاخیره ی کورد هات ری به خوی دا جاریکیان له «دم - دم» هوه ناوه که روینی جاریکیشیان له توپه که وه که ده چیته ناو دمه وه، وشه که روینی.

ئیمه ش ته گهر دره فتمان یاخود برمان پیی شکا ده بی ره فتاری ته وتویی بکه ین به پیی داخواری موسیقا و «تفعیل» ی وشه. دهسته وانه. دهسته وانه هه م دهستکیش و هه م په نجه وانه شی پی ده لئین. له ته ک ده ستیکیشدا پاژنه کیشمان هه یه که له میاندا کیشه که بو پاژنه یه، له ویاندا کیشه که بو ده ستیکیشه که یه پتر له وه ی بو ده ست بیت. پاژنه کیش پاژنه ده کیشی، ده ستکیش له لایه ن دهسته وه ده کیشری. پاژنه کیش ناوی کارایه، ده ستکیش ناوی بهر کاره. ده بینین پاژنه بو خوی لی ناوه شیته وه شت بکیشی، خوی ده کیشری. ده ست، ئامیری چالاکیه جیی خویه تی خوی کارا بیت و ده ستکرد و ده ستکه نه و ده ستکیش و ده ستخور هه موویان به کار بن.

له دهستېردا دهسته كه بهر كاره چونكه خوی بردراوه. دهستراست، دهستاوین، دهستدریز... هه موویان وه صفن و فیعلیان تیندا نییه بۆ لایه نی کارا و بهر کار بچنه وه. مه بهستم له و دریزهیه ته وه یه بزاین زاراوه ساز وه کوو خاوهن زمانه كه بوی هه یه ریتازگوری بکات بۆ سه ر ئامانج به مه رجیک ریتازه كه ی دۆزیبته وه.

«لووته وانه» له جیی خه زیمه خوی به لووته وه نا (به لام فه ری بزر بی بۆ خوی و ئیسک قورسیه كه ی... یه ک فیلمی هیندی سه یر ناکم لووته وانه به لووتی تافره ته کانیه وه بیت).

له ته ک لووته وانه دا بیر بۆ گواره ده روا ت كه له «گوشواره» وه هاتوه. به قیاس ده شی گوچک ه وانه بۆ گواره دابریژری به لام چ سوود له وه دایه وشه به وشه بکوژین. ئیمه کارمان به و «سماعة» ی بزیشکی هه یه كه دهنگی پی ده بیستری. گوچک ه وانه، گوچک ه وانه خراپ نییه به لام نه ختیک مه ودا له زاراوه كه کورت ده کاته وه چونكه مه رج نییه هه موو جار ان ئامیری دهنگ بیستن به گوته بخری: ئه و ئامیره ی دهنگ ده داته وه له ناو رادیو یا خود ته له فیزیون گوچک ه وانه ی بۆ ناشی. وه ها ره و ده بینم «بیسته وانه» بۆ «سماعة» بیت. ئنجا ته گه ر بگوتری رهنگه ئامیریك هه بی یا خود په یدا بی له گه ل ژماره ی بیستدا پیوهندی هه بیت و ئه م بیسته وانه یه ی تی بئالقی ده لیم بۆ ئه میان «بیسته وان» راستره. به هه مه حال ده توانین به نیازی سووک ده برین بلین «بیسه وانه» له جیاتی بیسته وانه.

کورد بۆ عینه ک «چاویلکه» ی به کارهینا و ریتازیکی ره مه کی شیرنی تیندا گرته بهر وه ک كه هات بۆ ئه و رهشکه و پیشکه ی له گه رمای هاویندا به سه ر خاکی بهر هه تاوه وه دینه بهرچا و «دراویلکه» ی به کارهینا. له بواری زاراوه سازیه وه به قیاس له دهسته وانه و بیسه وانه ده بی بلین «دیده وانه». پیشتر دووربین و وردبینمان بۆ ته له سکۆپ و مایکروسکۆپ هه لیزارد (له به شی یه که می ئه م نووسینه دا «عهینه ک» مابووه بۆ ئه م شوپنه که له به شی ناودا زاراوه ی بۆ ره چا و بکری).

وشه ی «دیده وان، چاوه وان» كه ئامیری تیندا نییه، هه رچه ند بابای چاوه وان به هیزترین دووربینیش به چاوه وه بگریت، مه به ست ته وه یه له دارشته كه ئامیر په یدا نییه.

مامله تیکی ریتوارانه م له گه ل ژیکه له دا هه یه:

وشه ی «ژیکه له» له «ژی- به واتای ژیان» وه هاتوه ژیکه له و ژیکه لانه به مه به ستی خوژیته تی له رینی چالاکی و خو خو شه ویستکردنه وه سه ریان هه لداوه. «ژیوه ر» یش له سه رچاوه ی «ژی» به وه بۆ «گیانله بهر» دارشتراره. زمانزان هه ن، یه کیك له وان هه ژاری سا بلاغی، ده لین «بزیشک» ی دکتور له «فزیشیه ن» وه نه هاتوه به لکوو له «بزیشک» وه هاتوه كه پیشگری «ب» ی فاعیلیه ت (وه ک له: بزۆ، بکوژدا) و «ژی» ی ژیان و پاشگری «شک» پیکیان هیناوه به واتای ژیان به خش، ژیان پاریز.

ئه م پیشه کیانه م به ده وری «ژیکه له» وه گپرا بۆ ده برینی گو شه نیگاییکی تاییه تی: «ژیکه له» له ته ک «مردله» دا كه یه که میان له ژیان و دوه میان له مردنه وه هاتوه ده رده که وئ که پاشگری «هله» ی به دوا دا هاتوه، خوی قالبی «ژیک» ی هه بوه. وه ها ده زانم ئه م «ک» ه هه مان پاشگری نیسه تی «یک» ی کونه که پیشتر باس م کرد و گوتم زمانزان دوو وشه ی «نزدیک، تاریک» یان به ده قی کونیان ده ستنیشان کردوه، منیش خۆم «په لیک» م به نمونه ی سییه م پیشکه ش کرد گو تیشم دل م بۆ ئه وه ده چی «باریک، خه ریک» یش ریزه ی

نیسبته بن به پاشگری «یک» به لام نازانم «بار، خەر» له چیهوه ماونه تهوه. وا لیره شدا به سهر ژیکه له، ژیکه لانه دا ده کوم و ههمان پاشگری نیسبه تی تیدا ده بینم هینده هیه چونکه «ژی» دهنگی «ی» له کوتاییدا هیه «یک» هه مووی ده رناکه ویتتهوه، ههر «ک» به زیادهوه دیت بو وشه که چونکه بزوتن به بزوتتهوه نالکی وه که ده لئی «ترۆزی ئاویژه، ماسی ده ریا» «ی» ئی زافه و وه صف تیده چن ههر چهند نووسهران له نووسیندا زیندوو یان ده که نهوه بی تهوه ی له دمدا دهنگ بده نهوه تهویش به نیازی تیگه یاندن. ژیکه له ته گهر به و پاشگری «یک» ی نیسبته نه بوایه نه ده بوئه ئاوه لئاو. مرده له ش له پیشه وه «مرده» ی لی دروست بوئه بوئه ئاوه لئاو ئنجا «هله» ی پیوه لکاوه. «هله» یه کسه به فیعله وه نالکی ههرچی پاشگری «ه» یه به فیعله وه ده نووسی وه ک: «کرده، برده، خواریه، کوشته...». په حا، توژینه وه له زمان چ شه ریک به مرو ده فرۆشی!

پاشگری «انگ» له چهند وشه یه کدا وه کوو: «برژانگ، ره شانگ، قهرانگ...» دا ههر جاره وشه به ره و روو کاریک ده بات. برژانگ به پیی تهوه ی «برژوله» شی پی ده گوتری دیاره که رتی «برژ» ی بنه ره تییه. وه ها پی ده چی له گه ل «بژ» که مووی سهر ملی ولاغه یه ک ریشه بن و له برژانگدا ناوگریک هاتوه بو ی و جودای کردوتهوه. به عاده ت ناوگر یان ههر گیره کیک بی زیادیک به سهر ته سل ی وشه وه ده نیت. له برژانگدا قه واره ی موو که م بوته وه به لام نرخ و بایه خی به دهوری چاوه وه زیاد ی کردوه. نازانین «برژ» به تنه ها چ راده گه یه نی.

به زوره ملی ناتوانین له گه ل «پهرژ، په رژین» دا یه کیکیان بکه ینه وه به نامه ی تهوه ی برژانگ په رژینی چاوه. ته و رۆزه ی بنه چه کی «برژ» یش ده دۆزینه وه ههر ده میتنی بزانی پاشگری «انگ» بوچی زیده له هه زاران وشه به و چهند وشه یه گیر سایه وه.

له ره شانگدا «انگ» ناوی جیگه ی دروست کرد. قهرانگ ئامیره. ره فتاره که ی بی سهر روبه ره. ره شانگ شویتیکه له سهره تاوه «سووتن» ی پی گوتراوه که تازه سووتاه وه کوو قه ترانی ره شه. دوا ی ماوه ییک ره نگه که ی زر ده بی پیی ده لئین ره شانگ.

«ره شان» به تنه ها بو بز و تاقمه که ی به کار دیت، «سپیان» یش بو مه ر و تاقمه که ی. قهرانگ دارده ستیکی یه ک دوو مه تریه سهریکی چوکل ی هیه لکه داری به رزی پی نزم ده که نه وه بو میوه چین یان هه لپیتاوتن... یان...

له بیتوین دیتیک هیه ناوی «وه رانگه» یه، راستیه که ی دوو دین: وه رانگه ی سهر وو، وه رانگه ی خواریه. به زاهیر وه رانگه خزمی ره شانگ و قهرانگ بیت به لام وه ک له هه لکو لینه کانی گردی شمشاره ی نزیک ده ره بندی سه نگه سهر ده رده که وئ فه رمانده ییکی جیرانی شمشاره به ر له 3700 سال ناوی «نه ویرام شه روور» بوه و ابزانم «وه رانگه سهر وو» به ته سل له و ناوه وه ماوه ته وه وه ک که شمشاره خو ی ته وسا «شووشه را» بوه.

«کامه ریان»، «شیمه رینی» بووه، «قوره شینه»، «کوره شانوم» بووه... دیتیک هیه ناوی «به ردانگه» یه تهویش خزمی قهرانگ و برژانگه. ههر ده لئی ریژه ی برژانگ که بو ناوی ئاوی به کار هات بزوتنی فه تچه ی پیوه ده لکیندری.

وشه کانی «بانگ، جانگ، مانگ...» تنه ها مانگه که یان له کونه وه مه علومه چ بوه تهوانی دیکه سهره ده ری له بنه چه که یان ناکه م، ناچیتته وه عه قلیشه وه به ریکه وت تهو «انگ» ه دوور و دریژه به دوا تاکه ده نگدا هات و

چهندين وشه‌ی دروست کرد، وهک دیاریشه پاشگره که خو له فیعل نادات. روانگه بریتیه له «روانین + گه» بوته «روانگه» وهک که فرین + گه ده‌بیته: فرگه. بهو پییه پاشگره که‌ی روانگه «گه» یه نهک «انگه».

وشه‌ی «له‌رز» ناوی چاوگه دواتر فیعلی لی وه‌رگیراوه بوو به «له‌رزین». له «ترس و له‌رز، له‌رزوتا» دا ئهم لایه‌نه ئاشکرایه. ترسیش وه‌کوو له‌رزه. ده‌شی ههر دوو وشه بخریته قالبی ره‌شانگ و برژانگ و بگوتری: «ترسانگ، له‌رزانگ» بو دهم و کات و سالی وه‌کوو ئه و سالانه‌ی هه‌رای لوبنایی تیدا به‌رده‌وامه.

ده‌شی بگوتری: له‌رزانگی رۆژه‌که‌ی بۆمباردمانی دئییه که‌مان له بیر ناکهم. ئه و سالی کلۆی پیکوره به بهر ده‌غلی ولاته‌وه نیشته چ ترسانگیک بوو. ترسانگ و له‌رزانگی شهری یه که‌م له‌ته‌ک شهری دوه‌مدا ههر خو نانویتی... که ترس و له‌رز بو جینگه بوو ده‌بی «ترسانگه» و «له‌رزانگه» به کار بیت. که ترسانگه‌ی دولی شه‌یدانت تیپه‌راند پشتی لی بکه‌وه. له‌رزانگه‌ی پیاوتوقین لیرستانه‌که‌ی شاخی به‌مویه.

به باوه‌ری من حه‌قی خو‌مانه له جیی «تلاجة Glacier» دا بلین: «به‌فرانگه». هه‌رچی هه‌ره‌سه له‌گه‌ل Avalanche دا هاووتایه. ئه‌گه‌ر سالیکی به‌فری زور بی ده‌شی بلین «به‌فرانگ» و به دلخوزی خو‌مان وه‌کوو ره‌شانگ که شویتیکی ره‌ش ده‌گه‌یه‌نی به فرانگیس به ئاوه‌لناو دابنیین و بلین: پار سالیکی به‌فرانگ بوو. «سالی سه‌خت» له‌وانه‌یه زور سارد بی به‌لام به‌فر و بارانی که‌م بی. وشه‌ی «سه‌خت» به به‌ریه‌وه هه‌یه «سه‌ختانگ» ی لی وه‌ر‌بگیرئ بو سه‌رده‌می سه‌خت و ناخوش که ترس و له‌رز کوشتن و برینی تیدا نه‌بی وه‌ک که تیجاره‌تی دهره‌وه بوه‌ستی یاخود باران که‌م بی یاخود نه‌خوشی ئاژهل و دره‌خت زور بی...

ئیمه «گه‌شه‌ند، ته‌ژهند» مان پینسیاز کرد. «سه‌ختانگ» پیچه‌وانه‌ی ئه‌وانه. سه‌خت ناچیته قالبی ره‌وه‌ند و سه‌هه‌ند وه‌ک که «گه‌ش، ته‌ژ، هه‌ژ» چوون: سه‌خته‌ند هاوقالبیان نییه. گه‌ش، ته‌ژ، هه‌ژ، وه‌کوو ره‌ش لییان دئ بینه «گه‌شانگ، ته‌ژانگ، هه‌ژانگ» به‌لام کارمان بهو قالبه‌یانه‌وه نه‌ماوه. سه‌خت خو‌ی ئاوه‌لناوه و ده‌شی بگوترئ شویتی سه‌خت. ریزه‌ی «سه‌ختانگه» بو سه‌خت ده‌ست نادات. وه‌ک ده‌بینی «به‌فر، ترس، له‌رز» هیچیان ئاوه‌لناو نین. سه‌خت وه‌کوو ره‌ش ئاوه‌لناوه. وه‌ک که ره‌شانگ هات. سه‌ختانگ هات، ره‌شانگه نه‌هاتوه سه‌ختانگه‌ش نایه‌ت.

گوتم برژانگ، برژوله ده‌سه‌لمینن که «برژ» بنه‌ره‌تی وشه‌که بیت. راستیه‌که‌ی ئه‌گه‌ر زه‌ین بده‌ینه وشه‌ی «برژانگ» که له به‌شیکه به‌رینی کوردستاندا به‌کار دیت له‌ته‌ک «بژ» ی ولاغدا ههر ده‌لپی پاشگری «انگ» نه‌ک ناوگری «ر» له یه‌کدی جودا کردوونه‌ته‌وه. به‌هه‌مه‌حال مه‌سه‌له‌که ده‌مینیتته‌وه بو یه‌کالا کردنی.

پاشگری «یته» له وشه‌کانی: «زه‌ردیتنه، سپیتنه، ره‌شکینه، وه‌ردیتنه، شلکینه...» دا واتای هه‌مه‌بابه‌ت ده‌به‌خشنی: سی وشه‌ی به‌رایه‌ی ره‌نگی جیگا یاخود ئه‌ندام یاخود شتیک نیشان ده‌ده‌ن. وه‌ردیتنه نه‌خوشی چاوه. شلکینه بوته شلک ئججا بوته جوهره نانیک. قرتینه ئامیره. ته‌نها یه‌ک سیفه‌ت کو‌یان ده‌کاته‌وه که هیچ کامیکیان له بو تاکه یه‌ک مه‌به‌ست بهو لاره نارۆن. قرتینه ده‌بی قرتیه له‌گه‌لدا بیت، بقرتیت. وه‌ردیتنه ته‌راخومایه ئه‌وانی دیکه ره‌نگی شویتی دیاری کراون.

له په‌لپینه نازانین «په‌لپ» چیه، خو ناشی له په‌لپ پی گرتنه‌وه هاتبی. به‌ره‌هه‌لبینه له‌وه‌دا که «هه‌ل» چوته به‌رایه‌ی به‌شی بنه‌ره‌تی وشه‌که‌وه و ناشزانین واتای چیه، لیمان روون نابی ئایا ئه و که‌رته، فیعله یاخود فیعل

نییه. که بلین له قالبی «ههلهینه» یه دهبی وه کوو «هینان» ئه ویش له «بیتان» هوه هاتبی که ده زانین فیعلی ئه و تۆمان نییه. ئه گهر بلین له قالبی «ههلهستینه» یه دهبی ئه ویش وه کوو «ستاندن» له «باندن» هوه هاتوه که ده زانین ئه و فیعله شمان نییه. ئه م ستاندنه جودایه له و ستاندنه ی به واتای غصب، اخذ بالقوة. ههلهستان و ههلهستاندن که له ئینگلیزی Stand و له فارسیدا «استادن» هه باسیکی سهر به خوی هه یه جیی نایته وه.

«دروونه» له قالبی درووته دا خوی له و وشانه نزیك ده کاته وه له گهل به ره ههلبینه ده بنه دوو فیعلی ئه م قالبه. له لایه ن فیعله وه قرتینه ش له گوماندا یه، ئایا له قرتاندن یا خود له دهنگی «قرت» هوه هاتوه.

له قالبی وشه کانرا دياره دهنگی «ک» له «رَشکینه» دا بۆ هاوقالبکردنیه تی ده نا ده بوو سپیکینه و زهر د کینه ش هاتبان. ئه م به لگه یه به سه بۆ ئه وه ی بزانی ن قالبی یارییه کان وه ک: «جگینه، تۆپینه، مووشینه، سهرمه قولاتینه» جودان له و وشانه ی سهر وه چونکه له یارییه کاندایا هاوقالببوون مهرج نییه، جگه له وه ی که له هه موویاندا یه ک مه به ستی به رچاو که ناوانی یارییه، ئاشکرایه. له پزده ر به یاری «دوگله مه ری» (که به ئه سل گورگله مه ری بوه) ده لین: «دایه مه م دۆره کینه».

له لاپه ره 457 ی «گۆفاری کۆری زانیاری کورد»، به رگی چواره م 1976، وشه ی «سهلمینه» بۆ «مسلمات» پینشیا ز کراوه له لایه ن لیژنه ی زاراوه. ئه گهر قالبی «سهلمینه» که سهر به پاشگری «اندن» هوه یه به هاوری دابنن له گهل ره شکینه و قرتینه، مه یدان له به ر زاراوه ساز پان ده بیته وه به که یفی خوی ته راتینه ی تیدا بکات، ته نها سنووریک به ده وری مه یدانه که وه یه ئه ویش قالب سه لماندوویه تی که ده بی له کیشی «قرتینه» زاراوه به هوی پاشگری «ینه» وه ساز بدریت. به لام سه لماندنی دارشتنی زاراوه له و فیعلانه ی «اندن» یان پتویه وه ها ده کات پاشگره که له «ینه» بشوریت چونکه فیعله کانی «اندن» له خویانه وه به گه ردان ئه و «ینه، ین» په یدا ده کهن. که واته ده بی دان به وه دا بهینن که ته نها ئه و فیعلانه ی له بنه رته دا «ناوی چاوگ» یان هه یه وه ک: «ترس، له رز، سوور، خول» پاشگری «ینه» یان پی ره وا ده دیتری به مه رگی ره چاوکردنی قالبه که. ترس و له رز بۆ قالبه که ده ست ده دن. سوور، خول ده ست ناده ن.

ترش له باره، ئه گهر «ترشینه» بۆ شتیک ده ست بدات پتویه ندی به ترش، ترشان، ترشاندنه وه هه بی زاراوه ییکی ریکوویک ده رده چیت. ئیمه بۆ ئۆکسجین «ترشه زئی» مان په سه ند کرد، ده شی ئه م «ترشینه» یه به کار بیت بۆ هه ر مادده یه کی «ترش» ی تیدا بیت و به وه وه واته به ترشه که وه بنا سرتیه وه. ترخینه کاری خراب ناکاته سه ر ترشینه، به پیچه وانه وه پشتگیری ده کات لئی چونکه به لگه ی چالاکی قالبه که نیشان ده دات.

زمان هه تا له سه ر ده ستوور بروات و وشه ی هاوقالبی هه بن پتر لئی ديار ده دا که ره گی به سه قافه تیکه وه به ستراوه ته وه. وشه ی ریزه ره و نافه رمان بۆ یاسا خه فه که ری زمانه. که م بوونی یاسا له زماندا وه ها ده کات هه ر وشه یه وه ها سهر به خۆ بی به تاییه تی ئه زبه ر بکری. تۆ سه یری چه ند خۆشه که کومه له فیعلیکی سهر له به ر له قالبی پیوان یا خود سپاردن یا خود پالوتن یا خود فیعله کانی روودان و پاشگری «اندن» ... به زانی نی ده ستووره که یان هه موویان گه ردان بکری ن و له رابوردوه وه بۆ داهاوو بیگرفت باده نه وه.

ئنجا ئه گهر وشه ی تازه دا هینراویش بدریتیه وه به قالبی سه لمینراو له زماندا له روونا کاییدا زاوژی ده کات. هه تا له زوویشه وه زمان بکه ویتیه سه ر ریازی یاسا و ده ستوور که متر به ده ست زاره جودا کانی و لکه لیکتر زاوه کانی وه دۆش داده میتنی. زمانی پیشکه وتوو که له ده میکه وه پیوانه ی تیدا کراوه له پیشه وه میلیله ته که ی

به‌وه‌دا حه‌ساندۆته‌وه که هه‌موویان له شیوه‌ی نووسراوی ده‌گه‌ن، ئنجا شاره‌زای هه‌ر یه‌کیک له لکه بێ ته‌ژماره‌کانی زانستدا که چاوی به دروستکراویک کهوت و ناوه‌که‌ی به هه‌یما یان سه‌رله‌به‌ر خوینده‌وه ده‌زانج له چی دروست کراوه، بۆچی دروست کراوه هه‌ر ده‌لێی پۆلیسه نیشانه‌کانی سه‌ر ریویان ده‌خوینتیه‌وه.

له‌لای خۆمه‌وه که هه‌ولێکی بچووک بۆ خزمه‌تی زمانی کوردی ده‌ده‌م ده‌مه‌وێ هه‌ر زاواوه‌ییکی ره‌پیشی بیه‌خم ده‌وروبه‌ری خۆی و ئه‌و قه‌لبه‌ی ده‌قی پێوه ده‌گرێ روون بکه‌مه‌وه ده‌نا پێشنیازه‌که‌م وه‌کوو کاری خه‌توشێر دیته به‌رچاوان. ئه‌وه‌ی نووسینه‌که‌شم ده‌خوینتیه‌وه سوودیک وه‌رناگرێ که مومکینه له نووسینی روون وه‌رگیری. هه‌لبه‌ت من نالیم چی به پێشنیازی داده‌نیم لیم به‌سه‌لمیندری: داوا ده‌که‌م هه‌له‌م راست بکریته‌وه و چه‌ندیکی بشی وشه‌ی له بارتر بدۆزریته‌وه و ریبازی هه‌موارتر و ده‌ستووری شاکارتر بگیریته به‌ر به‌لام مامله‌ته‌که له‌گه‌ل نووسینه‌که‌مدا له به‌رخاتر و سوودی زمانی کوردی دۆستانه و ریتموو بیت. ده‌ستووره‌کان کویر نه‌کرینه‌وه. له سه‌رنجه‌کانم کورتبینی و ته‌سکپیوی نه‌کری. ئامۆژگاریکی کردبیتم به‌هه‌ند هه‌لبگیری، خو من دانانه‌که‌ی ناخه‌مه هه‌نبانی خۆمه‌وه.

وا له‌گه‌ل پاشگری «پته» دا تیک ئالوین، خوینته‌ریش ته‌ماشاجیه: یاخوا چاویلکه‌کانی شه‌ش له‌سه‌ر شه‌ش بن. تو سه‌یری وشه‌ی ترخینه: پاشگره‌که‌ی لی دابریت «ترخ» ده‌مینتیه‌وه، مانای چی؟ پاشگریکی زه‌ق و زۆپ به هه‌یچه‌وه نالکی. ئه‌گه‌ر ره‌فتاری وه‌ها له زماندا جایه‌ز بی ئیمه‌ش وه‌کوو به‌رده‌سته‌که‌ی کابرای «نحوی» که لی پرسی: هل سقعت العتاریف؟ گوتی مولانا حبظلم... ئیمه‌ش به ئاره‌زۆ ناو له سیسمۆگراف ده‌ننن هافه‌لکۆت... په‌لپینه چیه؟ مالی زه‌رد و سپی و ره‌ش و شل و قرت و درو... پته ئاوابی ده‌نا که‌س ناتوانی پشت به ترخینه به‌سته‌ی یاخود خۆی به وه‌ردیته ته‌یار بکات. هه‌ر نه‌یسه!!

شتیکی له‌م پاشگره‌دا جیی دلنیاپی بی ئه‌مه‌یه له وشه‌کانی زه‌ردپته، سپینه، ره‌شکینه و شلکینه‌وه ده‌زانن به ره‌هایی به دوا ئاوه‌لئاودا هاتوه، به‌لام ئه‌م راستیه‌ی ری له به‌شه‌کانی دیکه‌ی ئاخاوتن، که به‌به‌ریانه‌وه هه‌بی بۆ زاواوه‌سازی و وشه‌رونان به‌کاربین، کویر ناکاته‌وه. وه‌ک به سه‌رنج راگرتن بۆم ده‌رده‌که‌وی چوار مه‌رج هه‌یه له زاواوه‌ییکی به‌هۆی «پته» وه دابریژری:

- مه‌رجی یه‌که‌م: ره‌چاوکردنی قه‌لبه‌که: ناشی له کیشی سپینه، په‌لپینه ده‌رچی.
- مه‌رجی دوهم: فیعلی به‌ره‌ی «اندن» ته‌گه‌ر له بنه‌ره‌دا ناوی چاوگی نه‌بوو له‌گه‌ل پاشگری «پته» دا ناگونجی چونکه «اندن» خۆی له ئاینده‌دا ده‌بیته‌وه «ین».
- مه‌رجی سیه‌م: ئه‌وه‌یه که «پته» ئاوه‌لئاو دروست ناکات هه‌ر چه‌ند وشه‌که له ئه‌سلدا ئاوه‌لئاو بیت وه‌کوو سپی، زه‌رد، شل...
- مه‌رجی چواره‌م: ناویکی دروست بکات بۆ تاکه یه‌ک شت ده‌چیته‌وه نه‌ک وه‌کوو خۆراک و پۆشاک و چه‌ک و میوه چه‌ندین شت بگریته‌وه.

ئهم چوار مه‌رجانه تایبه‌تی «پته» ن. مه‌رجی هه‌مه‌کیش که لی‌ره به پێشه‌وه پێاندا تیپه‌رین هه‌میشه ره‌چاو ده‌کرین. له‌وه به‌ولاهه‌وه چ کۆسپینک نابینم له پێش به‌کاره‌یتانی «پته» دا به‌نموونه: «هۆندنه‌وه» «که‌زیله‌یی» و

«گورزهوهون» ی ههیه که داوهکانی پترن له کهزیلهیی. به رههایی دهتوانری «گورزین» بۆ یهک لهوان هوندراوانه بیت، بابلیین جوریک له وایهراهی بۆ کارهبا یاخود گهروک بهکار دین «گورزین» ی پی بگوتری.

«چهرمین» به ئامیریکی دهستنیشان کراو بگوتری که له چهرم دروست کرابی. «چهرمین» ههموو ئه و شتانه دهگریتهوه که چهرمن. چهرمین خوی چهرمین. دهشی به سیلفی گهروگ بگوتری «ئاگریته». به «سکان» له که ی بگوتری «سوورکینه» خوی ناوی چاوه. «گهروکینه» پتر بۆ مهکینه که ی دهست دهوات.

مه بهس له قالب و کیش ئه وهیه وشهییکی له و پاشگروه بکه ویتهوه سی برگی بی بیت. «سوورکینه و گهروکینه» ئه و «ک» له یان تی ترنجا ههتا ئه وانیس وه کوو دوو وشه ی «رهشکینه، شلکینه» کیشیان تیروتهسه ل بی دنا رهشینه، شلینه، سووریته، گهروکینه ههموویان سی برگی بین به لام هاوقالب نابن له گه ل ترخینه، په لپینه، قرتینه... دا ئه گه ر سوورکینه و گهروکینه په سه ند نه کرین، دهشی «گهروین، سوورین» له ریژه ی «سوورانن، گهرانن» وه وه برگیرن. به چا و لپوشین.

وشه ی «جله و» یش بۆ «سکان» دهست دهوات. زور جارن گویم لی بوه له وتووێژدا گوتراوه: جله و ی سه یاره که به دهست خومه وهیه. جله وه که ی له دهست خوتدایه ئاگات له جله و ی بی...

پاشگری «ینه» له گه ل «ین» له وه دا یه ک واتان که ههردووکیان دهلاله تی ئه و مادده یان تیدایه که شتی لی دروست کراوه. «گلینه» لولینه یه له گل دروست کراوه. «زیرین» هه ر شتیکی له زیر دروست کرابی. جوداوازییان له وه دایه که «ینه» یه ک شت دهگریتهوه. «ین» بۆ جینسی ئه و شتانه یه که له یه ک مادده دروست ده کرین. هه لبه ت که ده لپین «زیرین» به «مجاز» بۆ غهیری ماددهش دهوات وه ک که بلین: وشه زیرینه کانت به زیاد بی. ههروه هاش که ده لپین «په لکه زیرینه» به مه جاز بۆ «قوس قزح» رویشته. که بلین «کورسی زیرین» ناو و ئاوه لئاو بی ئه وه ی تاکه کورسی دهست نیشان بکه یین که بلین «کورسیه زیرینه» ده بی مه به ستمان کورسیکی ناسراو بی. «مسین» هه رچی له مس دروست کرابی دهگریتهوه. «مسینه» (بوته مه سینه) به و حه وجوشه ده لپین له مس دروست کراوه. «ئاوریسمین» ئاوه لئاوینکی عاده تیه وه کوو «زیوین» به لام نه «ئاوریسمینه» و نه «زیوینه» مان نین. له «په شم» - «په شمینه» ناوی سه رویشیکه. کورد هاتوه گوتوه تی: «سییه مینه ی حه دیس» و «سییه مین» ی پی هه لاواردوه بۆ ئه و بایه خه ی به ژماره ی سی دراوه. پیشتیش تووشی «نۆمینه» ی حاجیان هاتین. له «نۆمینه» دا نه گوترا «نۆیه مینه» وه ک که گوترا «سییه مینه». هه رچی «نۆمینه» یه تاکه یه ک روژه له ههموو سالد، «سییه مینه» و «حه فته مینه»... ههموو شتیک ده گرنه وه سی یاخود حه فته ی و گه شینی تیدا بکری وه یا پیروژ بی. بیستوشمه هه ندی که س گوتوو یانه «سیمینه» به لام جارن به ده گمه ن نه بی نه ده بیسترا.

«به نگیه» ناوی مرویه. له «به نگ» هوه بوته ئاوه لئاوی «به نگی» له ویشه وه بۆ «به نگیه» ی حیکایه تان. «ره نگی» مان پیشکه ش کرد بۆ «ملون». «ره نگیه» دهست دهوات بۆ هه ر تاکه شتیکی له وانیه ی لایه نی «ره نگی» یان پیوه دیاره. به لای منه وه له ههموان ره واتر به م زاراوه یه «قرحیه» ی چاوه. لیره دا غه له به ی ره نگ وه های کرد مامله تی شتی ماددی له گه لدا بکه یین دنا «ره نگ» خوی ناماددییه.

«خەلۈوز» و «رەژوو» يەك واتان. دەشى «رەژوینە» بۇ ھەر ئامپىرىكى كارەبايى و غەيرى كارەبايى بىت كە لە مەكىنەدا رەژووى تى دەكرىت و بەو ھۆيەوۋە كار دەكات. ئەم جۆرە بەكارھىتانه لە عەرەبىدا «تغليب» ى پى دەلېن دەنا ئامپىرەكە خۆى خەلۈوز نىيە.

لە سلىمانى ژوور ھەيە «گەنجىنە» ى پى دەلېن. ئەويش ھەر بە «تغليب» ناوھكەى وەرگرتوۋە دەنا ئەوى تىدايە «گەنج» نىيە، ژوورەكەش «گەنج» نىيە. بە قىياس لە «گەنجىنە» دەشى بەو شوپتەى ئوتۇمۇبىل كە رۇنى گىزى تى دەكەن بگوتىرى «رۇنىنە». لەتەك ئەوۋەدا «ئاوینە» بۇ شوپتى ئاۋ تى كىردن دەست دەدات. «رۇندان» و «ئاۋدان» ىش لىرەدا لەبىر ناكىرن.

پاشگرى «دان» بۇ دەفرى ھەر شتىك بىت دەست دەدات، وەك ئاگردان، شەگردان، گولدان ناناۋە لەبەر ھەبوۋنى دەنگى ئەلف لە وشەدا گوتراۋە: «ناندىن» و «كادىن» كەچى گوتراۋىشە «چادان». «ئاگردان» ئەلفى يەكەمى لە دوۋمى دوورە.

بەدوادا گەران بۇ دۆزىنەۋەى جۆرى لەكارھىتانى ئەم پاشگرە بىلزومە چونكە بە قىياس لەو وشە بەرچاۋانەى وەكوۋ خويدان، شەگردان، بەفردان، گولدان، ئاگردان، ھىلكەدان، سىكەدان... ھەر شتىكى لىۋەشاۋە لە دەفر بگرى بۇ ھەلگرتن و پاراستنى، بەو پاشگرە دەلكىنرىت و وشەى نوئى دروست دەكات. ئەوۋەندە ھەيە كە پىشتر شتىك دەفرى خۆى ناونرابوۋ لزووم نىيە لەبەر خاترى پاشگرەكە ھەلۋەشپتەۋە. خەلق ئاردى لە جەۋال دەكرد و دەگوترا جەۋالى ئارد، لزووم نىيە «ئارردان» قوت بىتەۋە «ھىلكەدان» و «سىكەدان» پىشيان دەگوتىرى «ھىلكەدانە» و «سىكەدانە». ديارە بە بۆنەى ئەۋەى كە ئەندامى رۈولەبەرن دروشمىكىان بۇ زياد كراۋە.

پاشگرى «مەنى» وەك لە وشەكانى: خواردەمەنى، سوۋتەمەنى، شىرەمەنى... دا دەردەكەۋى شتىك دروست دەكات كە بۇ «استھلاك» دەست بدات. راستىيەكەى بەو دوايىە ناچارى وەھای لە نوۋسەران كىرد پەرە بدن بە لەكار ھىتانى دەنا لە كۆنەۋە چەند وشەيىك ھەبوۋن بەو پاشگرەۋە ناسرابوۋن زۆر بەشيان خۇراك بوۋن، يەك لەۋان «سەمەنى» كە نازانىن بى لە «مەنى» چى دەمىتتەۋە واتاى ھەبى. پەرە پىدانهكە ھەنگاۋىكى دۇستانە بوۋ لەگەل زمانى كوردى، خۇشامەدېشى لى كرا. لەگەل ئەمەشدا سنووربەزاندن تا ئەۋەى بگەينە «كۆترەمەنى» و «گەراجەمەنى» كارىكى نارەۋا و بىلزووم و بىسوۋدېشە. نارەۋايىەكە لە خۆۋە ديارە. بىلزومىيەكە لەۋەۋە دىت كە پاشگرى دىكە ياخود قالبى دىكە دوايان نەبراۋەتەۋە. ھىندەمان پاشگر ھەن بەشى ھەموو جۆرە دارشتىك دەكەن. بىسوۋدېيەكەش لە زمانى شىۋانەۋە دىت.

نازانم بۇچى وشەيەكىان دانەرشت لەو «مەنى» يە بۇ ئامرازى نوۋسېن لە قەلەم و كاغەز و مەرەكەب و لاستىك و نازانم چى. «خەتەمەنى» بى «نامەمەنى» بى، «نوۋسەمەنى» بى... «يەمەنى» يەكىان بىكەۋە نابايە بە پىلاۋەۋە دەچوۋنە بەھەشت.

«خواردەمەنى» ھەر خواردن دەگرىتەۋە. «ساردەمەنى» ش ھەر ئەو ساردايىانەى تىدا مەبەستە كە لە كزى گەرمادا بۇ فېنكبوۋنەۋە لەكار دىن. «نۆشەمەنى» بەرانبەر «خواردەمەنى» دا بۇ ھەموو «مەشرووب» يك دەست دەدات، سارد بى يان گەرم. دۆندرمە بەر «ساردەمەنى» دەكەۋى بەلام «نۆشەمەنى» ناىگرىتەۋە.

که «سووته مەنی» ھەبێ بۆجی «دروو مەنی» مان نەبێ بۆ ھەموو ئەسبابی دروومان؟ «تەقە مەنی» بازو کاش دەگریتەو، «دروو مەنی» مەکینە ی سینجەر بگریتەو. بواری بە کارھێنانی ئەو پاشگرە زۆر روونە پێی ناوی لەسەری برۆم.

پاشگرە کانی ئەم نمونانە ی ژێرەو ھە سەیر بکرین:

- مۆتە کە، چەنگسووتە کە، سەوزە کە، تەزەرە کە - ھە کە
- ختوو کە، خرووکە (خروویلکە)، ھەنووکە - وو کە
- ئەنگوستیلە، پشیلە، کرمیلە، مامیلە - یلە
- کریتک، گلپتک - یتک
- ملوانکە، بەروانکە - وانکە
- شەوگار، رۆژگار، سازگار - گار
- کرمژن، شەقژن، رەپژن - ژن
- نرمووک، گولوووک - ووک
- ریشو، عیشو - وە
- پاشگری تاکوتەرای وە ک لە دەستەندا، دەستەندوو - دا دەدیتری.

ھیندی ک لەو پاشگرانە بە ئاشکرای تیکەل بە قالبە کانی چوو ک کردنەو دەبن. وە کوو لە وشە کانی: سەوزە کە، کرمیلە، ختوو کە، نرمووک کە ھەر یە کە یان نویتەری پاشگریکن. ملوانکە خزمی چوو ک کرایەو. ھیندیکیان نمونە یان کە من وە کوو تاقمی کریتک، ملوانکە، ریشو.

کۆمەلە ی «شەقژن»، وشە ی «کرمژن» ی لی دەرچی ئەوانی دیکە: شەقژن، رەپژن.. بە زۆری ھەرە زۆر دەلالەتی جووری دەنگ دەبەخشن.

وشە ی «گرمژن» ھە یە بەلام دەبیتە «گرمژنە» و بۆ خۆی بە لایە کدا دەروات بچ سەروشوون. دەگوتری «زیرەوالە ی لی ھەلستاند» و «زیرە» تیکەل بە «زەرد» دەبی لە «زەردەوالە» دا ئەویش بە روالەتی، چونکە ئەمیان «زەرد» و «ئال» ھە یە.

لە وشە ی «دیمانە» ئەم «مانە» پاشگرە و زۆر بە دەگمەن لە کار دیت. کاتی خۆی لە کۆر «شیمانە»، «گریمانە» بۆ «احتمال» و «افتراض» بە قیاس لە دیمانە وەرگیران. دەبینم ناوانو بە کاریش دین. «تازیمانە» دەبیستری لەو ریزە یە یە. ناو ھە یە «قەلپووت» - بە تەواوی بەرانبەر «ھەلفوت» ی میسری دەووستی - چەندی پاشگرە؟ خۆت بلی.

بە لینگەران و گوئی ھەلخستن مرۆ تووشی پاشگری دیکە ی نابەرچاو و دەگمەن دەبی، لە گەل ئەمانە ی سەرەو ھە تیکرایان توژینەو ھە ییکی سەربەخۆی لەسەرەخۆیان دەویت و بە نیازی زاراو دانان سەرنج لی گرتنی بە زیادەو ھە یان گەرە کە چونکە دەربوونە یان روون نییە. توخوا «مەحچە چە» ی ھەولیر چی لە گەلدا دەگوتری؟

له كۆيى دەگوتى «فلانە كەس زۆر ئامۇژناكە» بە واتاى خاۋەن سەبىر و خۇگىرىيە. «ئامۇژناك» كوردىيەكى پەتییە. بەبىرىشما نایەت لەم قالدە وشەى كوردى دىكەى رەسەنمان ھەبى چۈنكە پاشگرە كە دەمىكە لە كوردى تەكاۋەتەۋە تەنانەت سەمناك (سامناك)، سۇزناك، ترسناك لە كوردىدا دەكرىتە بەسام، بەسۇز، بەترس.

له وشەى ترسەۋە «مەترسى» م بىر دەكەۋىتەۋە كە پىشگرىكى پەنام و پاشگرى «ى» ى ناۋى مەنەى پىۋەيە. بەبىرمدە نایەت ئەم پاشگرە بە وشەى دىكەۋە لكابى.

تاقمى شەۋگار، رۇژگار، كردگار... زرىنگەدار و دلگىشە. وشەى ئامۇژگارى كە ھەر بەو «ى» ى ناۋى مەنەۋە لەكار دىت لىمان داۋا دەكات «ئامۇژگار» ى لى زىندوو بكەينەۋە.

«ئامۇژناك» كەسىكى بوو خۇى دەلدەرەۋەى خۇى بوو. «ئامۇژگار» كەسىكە پەندى ئامۇژناكى و خۇگىرى بە خەلق دەلى. دەبى بوپىرین بلىن «ھەر تۇ ئامۇژگارم بوۋىت». ۋەك ئەم وشەيە «بىرەۋەرى» ش دەبى «بىرەۋەر» بە واتاى «بەبىرەھىنەۋە» بكەۋىتە گەر. «بىرەۋەر» بە واتاى «مفكرە» يە. ۋەك ئەو دەفتەرانەى بايى سالىك روۋپەرەيان رۇژ و جەژن و كژ... و ... يان تىدايە. «بىرەۋەر» كوردىترە لە «ياداشت».

قالبى «كردگار» ھەلدەگرى پىۋانەى لەگەلدا بەكار بىت. بۇچى «مردگار» عەزرائىل نەبى؟ «شپوھكار» - كە لە مىسر بۇتە شوپكار - بە واتاى جوان و رىك دىت. «شپوھكار» بۇ كەسىك دەبى خەلق جوان بكات. بۇچى نەبىتە زاراۋە؟ «سالون التجمیل» لەسەرى بنووسرى «سالونى شپوھگارى» چ عەبىبىكى نىبە. ئەم «گار» ە بە بەرىەۋە ھەيە وشەيەكى لەبارى بۇ بدۆزرىتەۋە و «معجزة» ى پىك بىت. من ئىستا وشەى ئەۋتوم بەبىردا نایەت.

«خوازگار» كە لە فارسىدا دەلین «خواستگار - خواستار» كەسىكە خاۋەن داخۋازى شتىك بى، چ قەيدى ھەيە خاۋەن «عریضة» «خوازگار» ى پى بگوتى. داخۋازى ناو «عریضة» ش «خواز» بى. «عریضة» خۇى «خوازنامە» بى. «خوازپرس» كەسىكە لە «خوازنامە» دەپشكىتەۋە. مەرج نىبە ھەموو جاران «دادپرس» (قاضى) - جاران دەيان گوت حاكم - بەسەر «خوازنامە» رابگات.

«خوازگار» كابراى خاۋەن «خواز» ە. كەسىكى لە دادگا بەرانبەر «دادپرس» لەسەر مافى خۇى دەكاتەۋە «دادخواز» ە. ئىتر لەۋانەيە خوازگار خۇى بىت ياخود يەكىكى دىكە بى ياسا رى پى دابى بترنجىتە ناو كىشەى دادپرسى (مرافعة - محاكمة).

«مدعى» پى دەلین «داۋاكار». بۇ «مدعى عليه» بە قىاس لە دەستگىر، خواگىر، مەلاگىر (خواگىر بە، و مەلاگىر مەبە)، لغاگىر كە ھەموویان بەركارن دەبى پى بلىن «داۋاگىر». كەسىكى ۋەك پارىزەر (محامى) داۋا بگرى پى دەلین «داۋاگر».

«خوازگار» ھەموو جاران كارى بە دادگە نابى، زۆربەى «خوازنامەكان» بۇ غەبرى دادگە دەرۇن. لە كۇنى كۇندا «دادستان» بۇ دادگە (محكمة) بەكار ھاتەۋە.

دەبوو زووتر بلىم كە «پەرۋەردگار» و «مردگار» مان لە يەكتردا خوتىندەۋە، دەبوو بلىم «زىندگار» بە واتاى «باعث الحیاة - خالق الحیاة - گيان بەبەرھىن» پر بە پىستىيەتى.

«خویندگار» بۇ قوتابی پلهی خویندنی بالا رۆیشتوه. «خویندگار» کهسیکه ئەوان خوینکارانه لئی فیر دەبن، لای دەخوینن.

«دیندار» کابراییکی دیندۆسته. «دینزان» شارەزای دینه. «دینگار» کهسیکه دەیهوی خەلق بهینیتە سەر دینیک که خۆی رای لیه- «مبشر» به تهواوی «دینگار» ه. به لام یه کیکی وه کوو «مهسیح» که موژدهی رزگاری کاتبهدهری به خەلق رادهگهیهنی دهیته «موژدهگار». (کاتبهدهری = ئەبهدی).

له سیاسهتدا چهپرۆ ههیه. کهسیکی خاوهن فهلسهفهی چهپ بی، پئی ناگوتری چهپرۆ چونکه به بالای کورته، دهبی «چهپگار» ی بی بلیین. مارکس، ئەنگلز، لینین، ماو، ههموویان چهپگارن.

کهسیکی ههز به جهنگ بکات جهنگخوازه. ئەو زهزلانهی شهه ههلهگیرسینن «جهنگگار - جهنگار» ن. رهنگه جهنگار خۆی یه کسهه شهه ههلایسین نهبی به لام ماکی شههه که لای ئەوه. جهنگیز و جهنگیزه له کوردیدا «جهنگاوه» ه که وشه که فارسییه. (ئا لیره دا تووشی پاشگری «یز، یزه بووین»). «په رستگار» بۆ «عابد، ناسک» دهروات.

خولگهی «گار» وه ک فهلاح دهلین «حهولی به مهودایه درهنگ ئۆ ده دانهوه». تهنها به ناوی واتاوهش دهلکی. له زیندگاردادا ئەو داله وه ک له زیندوهوردا هی واتایه نه ک مادهه. بهو مه رجه باسکراوانه و به مه رچی که پینشبرکی بیلزووم له گه ل پاشگری دیکه دا نه کات و جیان پئ له ق بکات هه ر وشه ییکی له بار هه بی جیی خۆبه تی پیوهی بلکی و زاراوهی تازه دابهینن. له پهروه ردار و کردگاردادا دياره، له فیعلی سه نه رمیش لاری نییه. قالبه که به زۆری پیوهندی له نیوان دوو لایه ندا په پيدا ده کات.

له رۆژگار و شهوگاردا، دریزه ی به کاتیان داوه تا ئەوهی که باباییکی که سه ردار ده لی: شهوگار کردی و من کردم، تاکه شهوه که وهها دریز ده کاته وه بارته قای رۆژگار بی. به ریتموونی ده لیم: خواردگار، نووستگار جایه ز نین چونکه پیوهندیان به هه چه وه نابهستی وه ک که «پهروه ردار، کردگار، دینگار، موژدهگار، خویندگار...» دا ئەو پیوهندییه ئاشکرایه.

پاشگره کانی سه ربه ئەژمار وه کوو: «دهیه ک، سییه م، چواره مین» له باری ئیستا که ی زمان و سه قافه تمان چ دهوریکیان لئ ره چاو ناکرئ بۆ لایه نی زاراوه سازی. وشه ی وه کوو: یه کانه، سیمینه ی هه دیس، هه فتوو، هه فته وانه... چشتی ده ق گرتوون و نه زۆکن، نه خۆیان نه ژماره کان به تیکرایی زاراوه نانینه وه.

بۆ ثانیة و ثالثة... Second, Third ی کات، دوهم و سییه م حازر به دهستن به لام به راستی له هه موو زمانه کاندا وشه ی ناقولاً و بیجین. که «دهقیقه - وردیله» شهستییه کی سه عات بی بۆچی شهستییه کی وردیله دوهم بی؟ دوهمی چی و سییه می چی؟ دهقیقه و Minute یه ک واتان، ثانیة و Second یش ههروهها: به دهستم بوایه ثانیهم ده کرده ئۆنباشی داشم دهنه به سه دیه کی دهقیقه، ئنجا رۆژانی شه مۆش دهم کرده نیو دهقیقه... چ ناوه کانیان بیته و چ نرخه کانیان بیته هه مووی هه ر به ئاره زۆ دهست نیشان کراون پیوهندیان به راستیه کی جیهانییه وه نییه وه ک که شوبات به 28 رۆژ داندرا هه ر به ریکهوت بوه، هه ز ده که ی بیکه 32 رۆژ له مانگیکی دیکه ی بۆ داشکینه. به هه مه حال له ئیمه به دهسه لاتتر که تنه که یان کردوه، ئیعترازش بیسووده.

ليستهى زاراهوى پيشنياز كراو

[لهم چاپه دا به مه به سستی ئاسانكاری لیسته كه به پینی سهرد تیر پۆلین كراوه - www.mamosta.net]

(1) [پيشگري «شا»]

- شامه به ست
- شارسته، پارسته
- شاگه مه
- شاپرۆزه

(2) [«پيشگري «لا»]

- لاشه ر، لاشه رى
- لادين، لادينى
- لافه رمان، نافه رمان
- لچه پ، لاته ريك
- لاخۆر - طفيلي
- لابين، لابينى
- لابه لايى، تيبان
- لامژ، دروشمى لامژ

(3) پاشگري «تايه تى»

- به ردايه تى، قورايه تى
- مه زن، مه زنايه تى

(4) [پاشگري «ل»]

- تاك، تاكل
- كه ي، كه يل

(5) [پاشگري «لان»]

- وشكه لان
- تۆقه لان Summit
- خورده لان
- شره لان

(6) [پاشگري «ستان»]

- ته ماته ستان، پاقله ستان...
- مه رستان، هه ننگستان...

(7) [پاشگري «هند»]

- گه شه‌ند
- هه‌ژهند
- ته‌ژهند
- ره‌هه‌ند، ره‌هه‌نده‌ر

(8) [پاشگری «ه» / «یته»]

- گه‌رینه
- وه‌ستینه
- پته‌وه، پته‌وینه

(9) [پاشگری «ه‌ک»]

- گه‌وه‌ک
- گه‌وه‌که «بورغی»
- پینچه‌ک

(10) پاشگری «ه / ال / ه‌لان»

- بنه‌ژه «نجم»
- دزه «تسلل»
- ریشه، ریشال، ریشه‌لان
- زیخه‌لان Beach
- چۆمه‌لان (غابات سلقاس)
- بیشه Bush
- به‌سته‌لان

(11) [پاشگری «نگ»]

- توانگ
- هه‌نگ، هه‌نگه «غلصم»

(12) [پاشگری «لان»]

- ماسته‌لان، گوشته‌لان. په‌نیره‌لان
- شه‌خته‌لان، به‌فیره‌لان، ساردگه

(13) [پاشگری «ه‌ل»]

- گه‌نده‌لی «مرض باطنی»
- کۆته‌ل Robot
- سسته‌ل

(14) [پاشگری «ار»]

- ته نیشتر
- پینشار
- پشتر
- به رزار
- لیزار

(15) [پاشگری «ن / هن»]

- ئیسکن
- مادهن
- گهردهن، بهندهن
- زیخن
- پرسن Curious
- زیخه ن
- لیوهن
- وشکه ن، تهره ن

(16) [پاشگری «چک»]

- بهرچک
- هه له چک
- بهرۆچک، بهرۆژچک

(17) [پاشگری «گ»]

- مزگ
- برگ
- خولگ

(18) [پاشگری «وو»]

- کینوو
- جه لوو
- که ره پ، که ربوو
- شه کروو، قه ندوو

(19) [پاشگری «وو / ین»]

- شه کرین، قه ندین
- ترشوو، ترشین
- سویروو، سویرین
- تالوو، تالین

- (20) [پاشگری «هوهر»]
- خويتهوهر، خويتهوهر
 - هه قيوون
 - ئەژمارى قهرزهوهر / ئەژمارى قهرزدار

(21) [پاشگری «هک»]

- سهيرهک، پرسهک
- نايهک، نايهک
- خولهک، سوورهک
- کورهک

(22) [پاشگری «ان / انه»]

- خهلهمان (خهرمان)
- کينلگه، زهوى، تهماتهچار، شيلمستان
- ئەسنافانه
- داهاتانه (ضريية الدخل)
- ئەملاكانه
- بهرده عازهبانه

(23) [پاشگری «ک»]

- فرچک
- خهستک

(24) [پاشگری «وو»]

- سووروو، رهشوو، سهوزوو
- بيستوو، چلوو، شهستوو- هفتوو
- رنوو، بايزوو (بايهستوو، بايزوو)
- نازوو

(25) [پاشگری «ينه»]

- دوهينه، سييهينه، نۆزدهينه، پهنجامين
- پهنجامينه...

(26) [پاشگری «هوار»]

- ئاستهوار
- بيستهوار، چيژهوار
- سوسهوار، چيژهوار
- بهرجهوار، بهرجهوهر (بهرژهوهند)

- ئاستەوار ناس، ئاستە ناس
- ئاستە جى، ئاستە جىگە
- گە شتە وار

(27) [پاشگىرى «چى»]

- مەلە چى
- بىلايەن، لايەنچى
- گەرۋ كچى، ئاژىر
- ئەنبار چى
- ئاشچى
- عوودچى، كەمانە چى، پىيانوچى
- عوود ساز، كەمانە ساز

(28) [پاشگىرى «وان»]

- لىپرە وان
- نۆبە تە وان
- نۆرە وان
- كارە وان
- نۆرە (دور)

(29) [پاشگىرى «دار»]

- نۆرە دار
- نۆبە دار
- ناوبىز

(30) [پاشگىرى «وهر / وار»]

- كويپرە وهر
- سۆسە وهر
- بىنە وار
- بىنە وهر
- دىدە وار
- دىدە وهر
- دىتە وار
- دىتە وار زىندە وار
- بوونە وار
- مەرگە وهر

(31) [پاشگىرى «مەند»]

- پەرۋشمەند
- سۆزمەند
- نىياز مەند، سەودامەند، ھەزۋومەند...
- بەرج، بەرجەۋەند، بەرژەۋەند

(32) [پاشگىرى «انى»]

- كۆلەمستانى
- تۆپە پىيانى
- تۆپە سەبە تانى، ... سەبە تى، ... تۆرانى
- ھەلمە قۇيانى، تۆپە دەستانى
- ملانى
- مەلەۋانى، مەلانى

(33) [رەنگ + پاشگىرى «اندن - اندنەۋە»]

- رەنگاندن «تلوين»
- رەنگاندنەۋە «زخرفه»
- رەنگىن «ملون»
- رەنگۈر، رەنگۈرى

(34) [پاشگىرى «ۋل»]

- نەرمۆل «مرن - مەرن - ى عەرەبى»
- خەستۆل
- شلۆل
- كفتۆل
- قىتۆل
- زىتۆل
- سستۆل
- گەرمۆل
- كەرتۆل
- سەختۆل

(35) [پاشگىرى «وان / وانە»]

- بىستەۋانە، بىستەۋانە
- بىستەۋان
- دىدەۋانە

(36) [پاشگىرى «انگ»]

- رەش، رەشان، رەشانگ

- ترسانگ، ترسانگه
- لهرزانگ، لهرزانگه
- ترسانگه، لهرزانگه
- بهفرانگ، بهفرانگه
- سهختانگ

(37) [ياشگري «ينه»]

- ترشینه
- گورزینه
- چهرمینه
- ئاگرینه
- سوورکینه، گهړکینه
- سوورپین، گهړپین
- جلّهو (سکان، سوورکین)

(38) [ياشگري «ينه / دان»]

- پهنگزه
- پهنگین
- پهنگینه
- پهژوینه
- رۈنینه، رۈندان
- ئاوینه، ئاودان

(39) [ياشگري «مهني»]

- نۆشه مهني
- دروه مهني

(40) [ياشگري «گار»]

- ئاموژگار
- خوازگار
- خواز
- خوازنامه
- خوازپرس
- دادخواز
- داواگر
- داواكار (مدعي)
- داواگير (مدعي عليه)
- دادپرسی، (مرافعة، محاكمة)

- بیره‌وهر
- مردگار
- شیوه‌گار
- زیندگار
- خویندگار
- دینگار، موژده‌گار
- چه‌پگار
- جه‌نگگار، جه‌نگار
- په‌رستگار

به‌شی سینه‌م: وشه‌ی لیکدراو

به‌شی یه‌که‌م و دوه‌می ئەم نووسینه له زاراوه‌ی وشه‌ی دارپژراو دوا که بریتیه له تاکه وشه‌یه‌کی واتادار و ئەو زیادیه‌ی به‌ته‌ن‌ها واتا نابه‌خشیت چ پیشگر بیت و چ ناوگر و چ پاشگر. ئەم نمونانن‌ه‌ی خواره‌وه له وشه‌ی دارپژراو مه‌به‌ست روون ده‌که‌نه‌وه:

(1) وشه‌ی ساده له‌گه‌ل پیشگر

- پارە
- هات
بپاره
هه‌له‌هات

(2) وشه‌ی ساده له‌گه‌ل پاشگر

- به‌رد
- سووتا
به‌رده‌لان
سووتاندی

(3) وشه‌ی ساده له‌گه‌ل ناوگر

- گنج
- پشکووت
گرنج
پشکاوتی

(4) وشه‌ی ساده له‌گه‌ل دوو پیشگر

- بوو
پنوه‌ربوو

(5) وشه‌ی ساده له‌گه‌ل دوو پاشگر

- پارە
- برژا
پاره‌دار- پاره‌داری
برژاندمانه‌وه

پئویست نییه لیسته‌ی نمونان دریز بکه‌ینه‌وه، هه‌روا به رپوه ده‌لیم:

- نمونه‌ی پیشگر و ناوگر: «راپسکاوتن»- له راپسکووتنه‌وه: ولاغه‌که خو‌ی راپسکاووت.
- نمونه‌ی پیشگر و پاشگر «هه‌لدانه‌وه»، «تیپه‌لچوونه‌وه»، ئەمیان دوو پیشگری هه‌یه. هتد...

چه‌ندیکی زیادیی بیواتای سه‌ربه‌خۆ به وشه‌وه بلکیت، چ به کاره‌وه چ به ناوه‌وه، داریزراوی لی پیک دیت.

له‌م به‌شه‌ی سییه‌می لیکۆلینه‌وه‌که‌دا وشه‌ی لیکدراو قسه‌ی لیوه ده‌کریت که پتر له وشه‌یه‌کی واتادار به‌شدار ده‌بی له پیک هینانی، ئیتر چه‌ندیکی زیادیی بی واتاشی پیوه بلکیت هه‌ر لیکدراو ده‌مینیتته‌وه.

لیره‌دا تیوه‌ریخیکی خیرا و کورت پیویسته بایی ئەوه بکات زاراوه‌ی داریزراو له‌به‌ر چاوی خوینته‌ر ره‌وا بیت ئەویش له‌و ره‌وه‌وه که نووسین و بیرورای ئەوتۆ که‌وتۆته کتیب و گوتاران‌ه‌وه که زمانی کوردی یه‌کجاره‌کی له‌و زمانانه‌ دادهنیت پنیان ده‌گوتری «إلصاقی» چونکه هه‌موو زیادیه‌کی له‌لاوه به وشه‌وه بلکیت هه‌ر ئەوه‌یه که له سه‌ره‌تا یاخود له‌ کوتایی وشه‌ بنه‌ره‌تیه‌که به‌ند ده‌بیت که ئیتر هه‌ر ده‌بیتته‌وه پیوه نووسان و ناگاته‌ راده‌ی «اشتقاق».

بینگومان زمانی کوردی و غه‌یری کوردیش له‌چاو عه‌ره‌بی لایه‌نی «دارشتن» (اشتقاق) یان کزه تا ئە‌گه‌ر ناوگر له‌به‌یندا هه‌لستی (که ده‌زانین له‌ کوردیی ناوگر هه‌یه) به‌حال هیزوپیزیکی به‌ره‌و دارشتن به‌ کوردیه‌وه ده‌مینیت. ئەمه‌ راستیه‌که‌ی سه‌ره‌تای و به‌ره‌سته‌ زه‌حمه‌ت لی به‌ سه‌هوو بچین به‌لام حیکایه‌ته‌که له‌وه‌نده‌دا ناوه‌ستی.

بی ئەوه‌ی «ناوگر» بکه‌م به‌ داروه‌کازی خۆ به‌سه‌ره‌وه‌ گرتن ری به‌ خۆم ده‌ده‌م بلیم له‌ کوردیدا دیارده‌ی ئەوتۆ هه‌یه زاراوه‌ی لیکدراو له‌ داریزراو جودا بکاته‌وه. له‌ نمونه‌ی گه‌ردانکاری «گه‌ران» (دوران) ده‌هینمه‌وه هه‌روه‌ک «دار» له‌ تیپه‌رک‌دندا ده‌بیته «دور» هه‌روه‌ها «گه‌را» ش له‌ تیپه‌ردا ده‌بیته «گیرای». ئەم گۆرانه هه‌ر گۆرانی ده‌نگ نییه به‌لکوو له‌ بابته‌ی ئەو گۆشینه‌یه که «دور» هی کرد به‌ تیپه‌ر.

«ژمران» تینه‌په‌ره به‌ واتای نزیک له «تعدد». له‌ به‌رانبه‌ر «عد» ده‌بیته «ژماردن». ئەم ئەلفه به‌ ناوگر دانانیم چونکه وه‌کوو «پشکه‌وتن- پشکاوتن» نییه‌ قالمی وشه‌که‌ی نه‌گۆری بی: ئە‌گه‌ر له‌جیاتی «ژماردن» بووبایه «ژماران» ئەوسا ناوگری رووت ده‌بوو چونکه ده‌قی وشه‌که‌ی نه‌گۆریوه ئەوه نه‌بی که ئەلفه‌که ترنجاوته‌ کلیشه‌ی کاره‌که وه‌ک ناوگر.

له‌ زۆر ره‌وه‌وه سه‌یری زمانی کوردی بکریت دروشمی «اشتقاق» ی پیوه‌ دیار ده‌بیت بی ئەوه له «إلصاقی» بشوری. به‌هه‌مه‌حال مه‌به‌ست لی‌ره‌دا ره‌وابوونی زاراوه‌ی «داریزراو» ه له‌ به‌رانبه‌ر «لیکدراو» دا.

که بین یه‌کسه‌ر رووبه‌رووی «داریزراو» بین ده‌بی له‌ پیشگر و پاشگه‌وه‌ بو کیشه‌که بچین. لی‌ره‌شدا هه‌وه‌ل جار بابته‌ی «کار» هه‌لدسه‌نگینین چونکه ئەویان بزۆتر و چالاکتره له‌ بابته‌ی «ناو» که داوه‌ستاه و بی جووله‌یه.

ئەو بېژانەى لە دەرهوہى دەقى «کار» بە پېشەوہى کاروہ دەنووسىن و واتاگۆرى پى دەكەن بە سى جۆرى سەرەكى دابەش دەبن:

- 1- نىشانەى ئايندە و
- 2- فەرمان و
- 3- نەھى و نەفە

وہک: دەکات، بکە، مەكەن، نەرۆيىن، ناکەن. [«مە» بۆ «نەھى صرىح». «نە» بۆ «نەھى ناصرىح»].

ئەم نىشانانە پتر لە پېشگەر و لە وشەيەكى دىكەى بە بەرايى کاروہە بلكىت لەگەل دەقى کارەكە جۆش خواردوو دەبن تا ئەوہى دەتوانىن ماملەتى مۆرفىمى بنجى و شەيان لەگەلدا بکەين. ھەرچەند لە دياردەى جۆش خواردندا نىشانەى نەفى ھىندەى سى نىشانەكەى دىكە چەسپا و نىيە، ئەمەش راستىيەكە سەلىقە ھەستى پى دەكات و لىرەدا مەوداى درىژە پىدان نىيە، دىسانەوہە كە بەراورد بکرى لەگەل نىشانەى «مضارع» ى عەرەبى دەبىن نىشانەى «دە» لە كارى «دەرۆم، دەخۆن، دەبىنیت...» دا سەرەراى بەدەستەوہ دانى زەمانى ئايندە لایەنى «ئايەتى- ايجابىة» ى روودانىش رادەگەيەنى چونكە «نا» ى نەفى لەگەلدا كۆ نايىتەوہ.

ئەگەر «دە» ھەر نىشانەبايە بۆ داھاتوو بە راشكاوى دەمانگوت «نادەرۆم، دەنارۆم». ھەر چونكە ئەو «نە» يەى كە بە واتاى neither, nor دىت لایەنى «ئايەتى- ايجابىة» ى كار بۆ خۆى دەدۆزىتەوہ و نەفى دەكات پى ئەوہى دەلالەتى كاتى تىدا بىت دەخلى بەسەر نىشانەى «دە» وە نايىت و دەپھىلتەوہ بۆ راگەياندى كات و دەگوترى: نە دەكات و نە دەخوات. لە رابوردووى بەردەوامىشدا دەگوترى: نە دەنووست نە رادەكشا. لەگەل «ب» ى ئەمر وەيا «التزام» ىشدا ئەو «نە» يە كۆ دەبىتەوہ و دەگوترى: «نە بکەى نە بخۆى تەماشای ساي گەردەنى بکەى» (فۆلكلۆر). ھەر خۆشەيتى لەگەل ناو و راناودا دىت و دەگوترى: نە من نە تۆ ھىچمان پى دەكرى.

نىشانەى «مضارعة» ى عەرەبى ھەر چونكە دەلالەتى كات رادەگەيەنىت و دەخلى بەسەر «ايجابىة» ەوہ نىيە لەگەل نەفى و نەھى و «جازم» و «ناصب» ىش دىت وەك: لايعلم، مايعلم، لن يعلم، لم يعلم.

«دە» ى كوردى ھەرۆك لەگەل نەفیدا نەھات، لەبەر عەينى سەبەب، لەگەل نەھى و فەرمان و التزامىش نايەت.

ئەم نىشانانەن لە كارى: دەكات، مەكە، نەكەن، بکەن، ناکەن كەوا بىنگومان گەلىك پتر لە پېشگەر بە كارەكەوہ لكاوہ ئەوہيان لى وەشايەوہ كەوا بەشيك لەوانەى بە دەستووراتى رىتووسەوہ خەرىك بوون پىشنىاز بکەن كە ئەگەر راناو كەوتە نىوان نىشانەكان و كاروہە ھەموو بەيەكەوہ بلكىندرىن وەك: بمرگەر، نەتگرتەم...

ھەرۆھا كە پىشگرىش كەوتە بەرايىانەوہ سەرلەبەريان بەيەكەوہ بنووسرىن وەك: ھەلنەگرى، ھەلناگرم، ھەلگەرە... بەلام كە راناو كەوتە دواى پىشگەرەوہ دەبى جودا بکرىتەوہ و بنووسرى: ھەلم گرت، ھەلت گرتەم، ھەليان دەگرن...

ئەم ماملەتجودايىيە لەوئەوئەيە كە پئوئەندى نيشانەكان بە كارەوئە قىياس ناكړئ لە پئوئەندى پئيشگر پئيهوئە. ھەر ئەم تئيبنيىيە ھئيزى پئوئەندى وەھاي كړد كە پئيشگر بە كارەوئە بلكيىت و وشەى سەربەخۆ پئيهوئە نەلكئ. دهنووسين: ھەلگرتن، ليكۆلئنهوئە... بەلام دهنووسين: دەست سړينهوئە، دابەش كردن.

لەمەوئە دەردەكەوئ بە دوا نيشانەدا پئيشگر بە دوئەمى دئيت و بە دوا ئەودا وشەى واتادار بە سيىھمى دئيت. كە دەلئين: نەمگرت، ھەلمنەگرت، سەرمەلنەگرت دەبينين ھەر جارە راناوئە كە رادەگوئيزئيت بۆ ئەو زيادىيەى يان ئەو بەشەى كەمتر پئوئەندى بە كارەكەوئە ھەيە.

سەريكىش لە بەرەى «ناو» خوار بکەیتەوئە، لەوئيشدا ناوگر بە دەنگ ناهئين. بەراوردكردنى ناوى ليكدراوى وەك: سەرئاسنە، بەردەنوئيز، پەووسليئمانكە لەگەل پارەدار، پياوئەتى، كورتە، دەستك... بکەين! چەند جودايە دوو ناوى زەق و زۆپ بە دوا يەكديدا بين لەچاو ناويك و يەك كورتە بزوين؟ كە «داربەرئو» ليكدراو بيت چۆن دەشى «دارك» يش بە ليكدراو بناسريئت؟ لەگەل چيدا «دار» ليكى داوئە تا بۆتە «دارك»؟ دارەكە بسرەوئە چى دەمئينى؟ «جوان» و «جوانكيلە» چەند ليك ترازاون ھەتا بين بە ليكدراو؟ وشەى «سەر» لەگەل «سەرە، سەرئو» فەرقى چەندە ھەتا پئيان بلئين ليكدراو وەك كە بە «سەرمازەلە، سەرئاسنە» دەلئين ليكدراو؟

سەرە، سەرئو، سەرين، سەرينايى پلە لە دوا پلەى ناوى دارئيزراون كە ئەگەر مومكين بئ ھئندەى ديكەش پلەيان بە دوادا بيت ليكدراو پەيدا نابئ. راستىيەكەى راناوى «انا اكتب» چەند جودايە لە «كتب» بزوينى «ناوى واتا»ى كۆتايى «جوانى» ش ئەوئەندە جودايە لە «بەخت»ى وشەى «جوانبەخت» - مەبەسيش جودايى دەورى بيئەكانە.

قسە زۆرە، لەوانەيە بەدواى بکەوين بۆ ماوئەيەكى دريئز لە بابەتى تۆزئنهوئەمان دەدزئتەوئە. كە پئويست بوو بۆى دەگەرئينهوئە.

با بچئنهوئە بۆ ئەسلى مەبەس كە وشەى ليكدراوئە.

ئەم بەشەى نووسينيش دەشى وەكوو ھەموو بابەتيكى ديكە، بە تيكرايى و سەرلەبەر بدرئتە بەر ليكۆلئنهوئەوئە بەلام دەستوورائى خوئندن و خوئندنەوئەى ريكخراو داخوئازى جوئرە ھەلاواردن و كەرتكردن و ھەلپرئنهوئەيەك دەكات كە ھەنديكى يارمەتى تيگەيشتن دەدات ھەنديكىشى لە شيوئەى «طقوس» بۆتە كارى عادت پئوئەگرتن.

من ريبازيئك دەگرمە بەر، كە بە پئى رەچاو كردنى جووئە سووئى: 1- ريكوپيئكى، 2- ريوونكردنەوئە. ريبازەكە رەنگە ناوانوئە لە ناوئەرئاست و ناوانوئەش لە قەرئاغى كيئگەى تۆزئنهوئە برؤات، حەزئيش دەكات با لەو شوئتەوئە برؤات كە بۆى لار دەبيئتەوئە.

من كە پئم نەكړئ نيازى خۆم لە قالبى سەلمئندراو دارئيزم نايەم لە ترسى رەخنە نيازەكەم بكوژم. دەبرئينى بيرورا بە تيگەلپيئكەلئيش بيت سووئىكى ھەيبئ رايئدەگەيئت، خۆ ئەگەر بيسوود بوو ريكى و ئارايشت بەھاناي نايەن.

له سه‌ره‌تاوه ئاشکرایه وشه‌ی واتادار یا له به‌شی به‌ره‌ی ناوه یا له به‌ره‌ی کار. ئامراز و نیشانه و ئامیر له خۆوه واتای ته‌واو نابەخشن. ناوناوه‌یه‌ک تووشی وشه‌ی وه‌کوو: پیندا، پینه‌لا، پینوه، پیرا، له‌ورا ده‌بین که له زه‌یندا ده‌قیان به واتای ته‌واوه به‌ستوه به‌لام به‌هه‌ندیان هه‌لناگرین چونکه واتایه‌کی هه‌یانه له لاوه پینان به‌خسراوه نه‌ک زاوژی هه‌ناوی خۆیانه، به زۆریش له بنه‌رتدا وشه‌ی واتاداریان له‌گه‌لدا بوه لێیان سواوه. که ده‌لیی «پینوه بوو» مه‌به‌ستته بلیی به ته‌له‌وه یان به داوه‌وه بوو... «پیندا» ش «به‌جۆگایه‌دا» بوه، «پینه‌لا» ش «به‌جۆگایه هه‌لدا» بوه. جۆگاش نه‌بی شاخ و گرد بوه...

که وشه‌ی واتادار بریتی بی له به‌ره‌ی ناو و کار، تیوه‌رامانیکی خیرا وشه‌ی لیکدراو به سی جۆر دابه‌ش ده‌کات که ناشی پتر له و سی جۆره په‌یدا بیی:

- 1) لیکدراوی کار و کار
- 2) لیکدراوی ناو و ناو
- 3) لیکدراوی کار و ناو

به رواله‌ت چ به‌ره‌ه‌لستیکی هۆشه‌کی و گوته‌نی (منطقی) نایه‌ته پینش ئه‌م دابه‌شکردنه هه‌رچه‌ند مرۆ پتر له «ناو» راده‌په‌رموی نه‌ک له «کار» که له‌گه‌ل یه‌کیکی وه‌کوو خۆیدا بیت چونکه که‌له‌که‌کردنی دوو یاخود سی کار به‌و جۆره‌ی وشه‌ی لیکدراو په‌یدا بکات به ئاسانی و راشکاوی بووز ناخوات.

تا راده‌یه‌ک «چاوگ» که وه‌کوو «کار» روودانی تیندایه لێی ره‌چاو ده‌کریت بی واوی عه‌تف دوو سی دانیه‌ی به دوا یه‌کتدا قه‌تار بین ئه‌ویش به هۆی لیکچوونی له‌گه‌ل ناودا که له هه‌ردوو یان «کات» په‌یدا نییه. ناوناوه‌یه‌ک که ده‌گوتری: هاتوچۆ، بگره‌به‌رده، بینه‌وبه‌ره، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که به‌شیکیان به هۆی واوی عه‌تف دوو کاریان تیندا کۆبۆته‌وه ژماره‌شیان زۆر که‌مه، بایی پینانه لێ کردن ناکه‌ن یاخود زه‌حمه‌ته پینانه‌یان لێ بکری. له‌به‌ر ئه‌مه لزووم نایینم کار و کار، چاوگ و چاوگ به سه‌ره‌باس دابنیم، خۆ ئه‌گه‌ر، خواوراستان، شیا پینانه‌یان لێ بکریت بایی توانا دیکه‌ین.

له به‌ره‌ی کار ریزه‌یه‌کی به‌که‌لکی تۆژینه‌وه‌ی پینانه بیت ئه‌وه‌یه که ناوی کارا و ناوی به‌رکاری لیکدراوی بی په‌یدا ده‌بیت، وه‌ک:

- شیرمژ «ناوی کارا»
- سه‌رکوت «ناوی به‌رکار»

له به‌شه‌کانی پینشتردا گوته‌ومه له‌م ریزه‌یه‌دا که‌رتی دوهمی که له قه‌دی کار (یان ره‌گی کار) وه‌رده‌گیری به ته‌نها واتای ته‌واو نابەخشیت، ناوناوه‌یه‌ک نه‌بی به ریکه‌وت له‌گه‌ل وشه‌یه‌کی واتادار یه‌ک ده‌گریته‌وه وه‌ک که له نمونه‌کاندا «مژ» و «کوت» واتایان هه‌یه. به‌لام به هۆی گرنگی ده‌وری که‌رته‌که له وشه‌سازیدا، زمانناسان مامله‌تی وشه‌ی واتاداری له‌گه‌لدا ده‌که‌ن و به خاوه‌ن واتای داده‌نین. له‌مه‌شدا به‌هه‌له نه‌چوون چونکه ئه‌و که‌رته یه‌کسه‌ر له وشه‌یه‌کی واتادار ده‌که‌وتته‌وه و شیوه‌ی ئه‌وی پینوه ده‌مینیتته‌وه.

راستییه کی تا ئیستا نهمدیت تۆزینهوه له چۆنیهتی دارشتنی ئەم بەشە ی کار کرابیت و ریبازی لیکدانەوه گەیشتبیتە ئەو ئەنجامە که تیمان بگهیهنی چۆناوچۆنی ناوی کارای لیکدراو له کاریکی تازه داکووتوو رۆبئین: له لای خۆمهوه سه رنجم گرتوه ماوهشم بریوه له دهستووراتی وه گرگرتنی ئەو بەشە ی کار که ناوی کارا (یان بهرکار) دروست ده کات، ئەوهشم دۆزیوه تهوه که هه موو کاره دهستوورییه کانی ریبازی روودان و «اندن» و کاره کانی ریبازی «سپاردن، پالاوتن، کیلان، خزین» ریبازی روونیان هه یه بو رۆنان یاخود وه گرگرتنی کهرتی کارا و بهرکار لیان. زۆربه ی کاره ریزه پهره کانیشم دهستنیشان کردوه که بهر دهستوور ناکهون به لام دهرفهت نه بووه چی پیی گەیشتووم قالی بکه مه وه و بیده مه بهر یاسای دهقبه ستوو. هه رچۆنیک بیت ئەم فه رمانه جاری جیبه چی نه کراوه.

له نمونه ی مانه وه ی شیوه ی کاره بنه رته یه که بهو بهشە ی کارا و بهرکاره وه، «خواردن» دهه ینمه وه که ده بیته «نانخۆر»- ناوی کارایه، مه لاخۆره- ناوی بهرکاره. دیاره ئەم «خۆر» ه له خواردنه وه هاتوه. که ده شلیی «خۆرا» بو «زۆرخۆر» و «خۆراک» بهو واتا ئاشکرایه وه له هه مواندا کهرتی «خۆر» بهرچاوه.

ئەم راستییه به وه دا هه لئاوه شیتته وه که کهرتی هه ندیک له کاره کان پتر له کهرتی هه ندیکی که دروشمی بنه رته که یانیا ن پیوه دیاره وه ک که ده گوتری «بانگوش» پیوه ندیی «گوش» به کاری «گوشین» هوه ئاشکراتره له پیوه ندیی «نانکه ر» به «کردن» هوه.

لیره شدا که ده لپی «دهسکرد» و ناوی بهرکاری لی هه لده نین هه موو قه دی کاره کهت لهو لیکدانه دا پاراستوه. به کورتی ده لیم، چۆنیهتی پیکهاتنی ناوی کارا و بهرکاری لیکدراو له گرنگی کهرتی کاره که داناله نگینیت.

له م چاو خشانده ی خیرا به جۆر و چۆنیهتی هه لئانی وشە ی لیکدراودا بو ئەوه چووین که ده وری کار به شیوه یه کی بنه رته ی له گه ل وشە ی به ره ی ناودا ده رده که ویت. له مه وه ده گم به ئەنجامی دابه شبوونی لیکۆلینه وه ی «زاراوه ی لیکدراو» بو دوو سه ره باس:

1) زاراوه ی لیکدراوی کار و ناو

2) زاراوه ی لیکدراوی ناو و ناو

زیادیه کی بچیته پال ته رکیبی وشە ی هه ر کامیک لهو جۆره زاراوه یه هه ر ئەوه نده ی لی ده که ویتته وه که زاراوه که تیرره نگتر ده کات، لزومیش نابینم بو ئەو زاراوه تیرره نگانه «ئاوینه» به کاربه ینم و بیکه م به به شی سینه م له ته ک دوو به شه که ی سه ره وه دا چونکه هه یج جودایی بنه رته ی له نیوان زاراوه کاندایه دا نابی به لام چ «دهسکهوت» بیت و چ «دهسکهوتوو، دهسکهوته» بیت، بنگرفت «لیکدراو» ی بو ده روات و هه ستیش به که مایه تی له زاراوه که ناکی تا بلین له ئاست دهسکهوته که دا کورت ده هینتی.

وشە ی «بن-به رده-قیله» که ناوی روه کیکه به دهست «لیکدراو» هوه زه ره ر ناکات. له پشه وه ده وری لیکدراوی کار و ناو هه لئین.

وشه‌ی لیکدراوی «کار و ناو»

که ده‌لیم «کار و ناو» ده‌شیا به پی شویتی هر که‌رت‌ه‌یان له وشه‌که‌دا «ناو» پیش بیه‌خه‌م چونکه له به‌رای بی دیت وه‌ک: به‌رتیلخۆر، سه‌ربر، گولچن، ماسیدر، به‌لام «کار» لهو لیکدانه‌دا ده‌وریک‌ی زیده‌ گرنگی هه‌یه به‌هۆی بزۆزی و چالاکی و کاریگه‌ریه‌کی تیدایه، هه‌رچی ناوه‌ خۆی له خۆیدا مه‌ند و وه‌ستاوه ناتوانی وشه‌یه‌کی دیکه بگنریت و ببزیت. سه‌یری «ئاودیر، بلویرژهن، مه‌ودابر» بکه، له هه‌مواندا که‌رتی «کار» تاو بو که‌رتی «ناو» ده‌بات. لهو وشه‌ لیکدراوانه‌شدا که ناوی به‌رکارن وه‌ک: مه‌لاخۆره، دزنه‌به‌ره، دیسانه‌وه که‌رتی کاره‌که تاوی کارای ناو وشه‌که (مه‌لا، دز) بو‌ئه و شته ده‌بات که به‌رکاره.

بو‌ئه‌وه‌ی خوینته‌ر لیم حالی بیت ده‌بی بلیم:

- کار به واتای فیعل
- کارا به واتای فاعل
- ناوی کارا به واتای اسم الفاعل
- به‌رکار به واتای مفعول
- ناوی به‌رکار به واتای اسم مفعول

به‌شیک له خوینته‌ران راهاتووی زاراوه‌کانی ریزمانی عه‌ره‌بین، به‌شیکیشیان له‌جیاتی کار وشه‌ی «فرمان» به‌کار ده‌هینن که چ پێوه‌ندیه‌کی به واتای کار و فیعله‌وه نییه. هه‌ندیک له جی کارا «بکه‌ر» ده‌لین...

پێویسته لێره‌شدا ئه‌وه‌ش بلیم که له به‌ره‌ی «ناو و ناو» یشدا ئه‌و که‌رت‌ه‌ی وه‌صفی تیدا کاریگه‌رت‌ه‌ له هه‌لنانی وشه‌ لیکدراوه‌که. به‌ نمونه له «دارتوو» جو‌ریک جو‌دابوونه‌وه هه‌یه له‌لایه‌ن جو‌ش خوارده‌وه له‌چاو «داری توو» دا که اضافه‌یه‌کی ساردوسره‌ و لیکدراو نییه به‌لام «دارتوو» ش له‌چاو «بنه‌توو» و «داره‌به‌ن» دا که زیده وه‌صفیکیان تیدایه قالبیکی داوه‌ستاوی هه‌یه. «بنه‌توو» و «داره‌به‌ن» یش له‌چاو «ره‌شه‌توو» که وه‌صفی راستینه‌ی تیدایه که‌متر جو‌شخواردوو بوون، هه‌رچی وه‌صفی «ره‌ش» له جو‌دا ناکریته‌وه له «توو».

که بگه‌رپیته‌وه بو‌ فهره‌ه‌نگۆکی کۆتایی به‌شی به‌که‌م و دوهمی⁵ ئه‌م نووسینه ئه‌م وشه‌ لیکدراوانه‌ی «کار و ناو» دیته به‌رچاو:

سه‌رکه‌وته، ژیرپۆش، بنگۆل، بنگره، تیکه‌لاندن، پیکه‌لاندن، به‌سه‌رراگه‌یشتن، شیکپۆش، ته‌رپۆش، پیکداسلانه‌وه، لاخۆر، لابین، لامر، دادپرس، دادخواز، خوازپرس، داواگیر، داواگر.

بینگومان وشه‌ی دیکه‌ش هه‌ن وه‌ک ئه‌مانه له ناوتویژی نووسینه‌که‌دا.

5 - به‌شی به‌که‌م و دوهمی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه، زووتر له ژماره 111 و 112 ی «گۆفاری رۆشنیبری نوێ»، سالی 1986 ب‌لاوکراونه‌ته‌وه.

هاتنی ئەم وشانە لەو شوپیانەدا نەختیک لە راستەشەقامی ریکخستن و پۆلپۆلکردنی بابەتی لاداوە چونکە لەو دوو بەشەدا لیکۆلینەووە لە وشە ی دارێژراو دەکرا نەک لیکدراو بەلام هەر لەو نووسینانەدا ناواناوە رامگەیانداوە کە مەرجی هەرە سەرەکی لە نووسیندا بەدەستەووە دانی مەبەستەووە، خۆ خەریکی نوێژکردن نین کە نایب سجدو پیش رکوع بکەوێتەووە. بە نموونە دەلیم، کە هاتین لە دەوری «لا» پشکنینەووە بکەین چ قەیدی هەبە بە تەنیشت «لابەلایی» دا سەریکیش لە «لاخۆر، لامز» خوار بکەینەووە. بەهەمەحال ئەمە قەناعەتمە، لیشی رازیم.⁶

وشە ی لیکدراوی «کار و ناو» وەک لە نووسینی کۆنترمدا دەرم بریو، دوو جۆری هەبە:

- گرنگە کە یان ئەو هەبە کە وەک وەکوو لە وشەکانی «لامز، گوشتخۆر، بنکۆل، تەریپۆش» دا دەردە کەوێت صیفەتی هەمیشەیی دروست دەکات.
- جۆری دووم ئەو هەبە وەک: «خواگرتوو، نانخواردوو، گولچنیو، گەنمپیناوا...» راگەینەنی «صفة» ی کاتەکی نابەردەوامە. کە دەلینی «کابرای تەلاق خواردوو» مەبەستت پیاویکی لە ریکەوتدا تەلاقی بەسەر زاردا هاتووە نەک تەلاق خواردنی بە پارە لێ بووێتە پیشە و پێی بگوتری «تەلاقخۆر». هەلبەت دەشی تەلاقخۆر هەر خۆی لە ریکەوتی شەرعیدا تەلاقخواردوو بیت.

بە سەرنج راگرتن دەردە کەوێت، ریزە ی «صفة» ی بەردەوام پتر لە گەل کاری تێپەر دەگونجیت. زۆر کاری تێپەر هەن ئەم ریزەیان لێ هەلناستی وەک کاری «نووستن» کە هەر «نووستوو» ی لێ وەر دەگیریت. خەوتنیش وەک نووستن هەر «خەوتوو» ی هەبە. لە «خۆشخەو، بیخەو» دا ئەم «خەو» ه ناوی چاوگە نەک رەگ وەیا قەدی کارە هەر بۆیە شە ئامرازی «بی» چۆتە بەرابری خەووە لە وشە ی «بیخەو» دا.

لە کاری «بران» هەر «براو- دوا براو» هەبە کە تێپەر بەلام لە «برین» کە تێپەر «دەستبر، قۆلبر، چیمبر...» هەبە. لە بەرانبەر «براو» یش ریزە ی «بریو» ی هەبە وەک کە دەلێ: جۆگاکە ی شەقامبریویان پڕ کردووە. ئەم «شەقامبریو» ه جودایە لەو ه ی بگوتری: هەموو جۆگە یەکی شەقامبر پڕ دەکرێتەو، چونکە لێرەدا وەصفیکی گشتی و بەردەوام بەبەر قسە کە دەکەوێت.

لە کەوتن، هەلستان، رۆیشندا وشەکانی «دەستکەوت، بەرھەلست، خۆشرو» بەم ریزە یە «صفة» ی بەردەوام هاتوون بەلام دەستکەوت و بەرھەلست لە صفت شۆراون. کاری تێپەریش هەموو جارن لەم ریزە یە «صفة» ی پەیدا ناکات. راستەریش ئەو هەبە بلیم ئەو ه ی پەیدای دەکات هەموو جارن دەوری «صفة» ی نادریت. کە دەلینی: «دەسخۆر» ناوی خواردنت لێ دروست کردووە نەک «صفة» بەلام «نانخۆر، زۆرخۆر» «صفة» ن. وشە ی «سەردر» یش «صفة» نییە. سەردر بەو هیندە پارچە چنراوە دەلین کە جۆلا لە بری حەقدەستی خۆی گلی

⁶ - مامۆستا ئیبراھیم بالدار لە گوٹاری «زاراوە و زمان» لە «کاروانی زانیاری ئەمرۆ» دا کە یە کسەر بە دوا بەشی دوومی تۆزینەووە کەم لە ژمارە 112 ی «رۆشنیری نۆی» دا بلاو کرایەووە بە چاوی رەزامەندییەووە سەیری بەشی یە کەمی نووسینە کەمی کردبوو. رەخنە ی لە شیوازم نەگرتبوو. چونکە لەبیر کرابوو بنووسری «بەشی یە کەم» مامۆستا بالدار داوی بەردەوامبوونمی کردبوو... فەرموون!

دهداتهوه. ئاشكرايه كه وشه‌ی وه‌كوو ده‌سخۆر و شه‌وړۆ له‌و روه‌وه واتای وه‌صفیان دۆراندوه كه له‌ ناوی گشتی دابراون بۆ شتیکی ده‌ستنیشان كراو ده‌نا ته‌گه‌ر هه‌رچی به‌ ده‌ست خورابایه‌ ده‌سخۆر مابایه‌وه و هه‌رچی به‌ پارچه‌ دابرایه‌ به‌ سه‌ردر رۆیشتبایه‌ هه‌ر دوو وشه‌ ده‌بوونه «صفة».

له‌ لایه‌ن زاراوه‌سازییه‌وه هه‌روه‌ك له‌ لایه‌ن «فقه‌ اللغة» یشه‌وه ده‌بی بزاینه‌ی كه‌ به‌رده‌وامی و ناب‌رده‌وامی هه‌ریه‌ك له‌و دوو ریتیه‌ به‌ ته‌واوی گونجاوه‌ له‌گه‌ل ته‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی ریتیه‌كه‌ی لێ وه‌ردگیرئ: هه‌رچی «صفة»‌ی ناب‌رده‌وامه‌ كار له‌ رابردووی وه‌رده‌گیرئ. رابوردووش به‌سه‌ر چوه‌ و براوه‌ته‌وه. بیته‌ نوونی چاوگ لابده‌ کاری رابوردووی لێ دروست ده‌بیته‌. له‌جیاتي راناو واویکی بزویتی پیوه‌ بلكینه‌ ده‌بیته‌ ریتیه‌ی كارا و ده‌لاله‌تی رابوردووی هه‌یه‌:

- دیتن - دیتوو
- هاتن - هاتوو
- كردن - كردوو... هتد

هه‌رچی ریتیه‌ی به‌رده‌وامه‌ له‌ په‌یکه‌ری «چاوگ» به‌ گه‌ردانی کاته‌کانی کاره‌وه، واته‌ له‌ سه‌رجه‌می ته‌و گرووپه‌ وشه‌یه‌ی كه‌ به‌ره‌ی تاكه‌ كار پینكده‌هینن، وه‌رده‌گیریت ئیتر به‌پیی داخوازی ده‌ستوراتی ته‌وتۆ كه‌ جارئ توژینه‌وه‌ تیدا نه‌كراوه‌ به‌لام به‌ زۆری مه‌یلی ته‌و ریتیه‌ به‌لای ئاینده‌ و فه‌رمان (امر) دا ده‌چیته‌وه، کاریش هه‌یه‌ گه‌ردانی ریزه‌په‌ره‌ وه‌یا رینگۆری ده‌كات وه‌ك كه‌ «فه‌رموون» له‌ ئاینده‌ و ته‌مردا ده‌بیته‌ «ده‌فه‌رموئ، به‌فه‌رموو» ده‌گوترئ «حوكم فه‌رما» كه‌ به‌ نیه‌سه‌ت كوردیه‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ بۆ ناوی چاوگ كه‌ «فه‌رمان» ه‌ ته‌گه‌ر وه‌ها نه‌بی بلیین پیروه‌ی ده‌ستووری غه‌یری كوردی كراوه‌ كه‌ له‌ رابوردوودا «فرمود» و له‌ ئاینده‌ و ته‌مردا «میفرماید، به‌فرما» ده‌رده‌چیت. مه‌به‌ستی بنجیش له‌م ورده‌کارییه‌ ته‌وه‌یه‌ بزانی ریتیه‌ی به‌رده‌وام له‌گه‌ل به‌رده‌وامی ده‌گونجیت، نه‌ك بزانی له‌ چیه‌وه‌ سه‌ر هه‌لده‌دات، كه‌ ته‌میش ئامانجیکی كه‌مه‌بايه‌خ نیه‌ به‌لام لیته‌دا ماوه‌ كورته‌ بۆ خه‌ریكبوونی.

به‌نیه‌سه‌ت زاراوه‌سازوه‌ هه‌ردوو شیوه‌ی به‌رده‌وام و کاته‌کی سه‌رچاوه‌ی كه‌لک لێ وه‌رگرتن، ته‌ویش به‌ پیی داخوازی مه‌به‌ست له‌ زاراوه‌كه‌. ئایا «صفة»‌ی به‌رده‌وامی تیدا به‌ مه‌به‌ست ده‌گیریت یان کاته‌کی. له‌ نمونه‌دا ده‌لیم، له‌وانه‌یه‌ ئامرازیک هه‌ر له‌ ده‌می ره‌شه‌بادا به‌گه‌ر بیت ئیتر پینی بگوترئ «باگیراوه‌» نه‌ك «باگیر» ته‌نانه‌ت قوماش هه‌بوو ناوی «بابردوو» بوو.

به‌قیاس له‌ پاژنه‌کیش ده‌توانین ته‌م «کیش» ه‌ بۆ هه‌موو ئامیریک به‌کاربه‌نین كه‌ وه‌كوو پاژنه‌کیش شت بخاته‌ جیی له‌بار: ئاسنیکی فیه‌ته‌ران له‌ تیخسته‌وه‌ی تاییه‌ی گه‌رۆك به‌كار ده‌هینن «تایه‌کیش»‌ی بۆ ده‌ست ده‌دات. ته‌گه‌ر ئامیریک هه‌بی گه‌لیك شتان بخاته‌وه‌ جیی خویانه‌وه، به‌ کمیک چاوپۆشی، «هه‌مه‌کیش»‌ی لێ ده‌وه‌شیته‌وه‌.

به‌کاره‌ینانی «کیش» له‌ ریی قیاسی پاژنه‌کیشه‌وه‌ كه‌وا ره‌نگه‌ بۆ جوړه‌ها ئامیر كه‌لکی لێ وه‌رگیریت، ریی کویر ناکاته‌وه‌ له‌وه‌ی به‌ پیی لوان له‌ بواری دیکه‌ش به‌کار بیت وه‌ك كه‌ کورد له‌ کۆنه‌وه‌ کردوویه‌تی. دیت له‌

به شيكى پيشووترى ئەم نووسينه «چەمكىش» م پيشياز كرد بۇ جۇگەيەك كە لە شيوەى كەوانە رابكيشيت:
جۇگاكە چەمكىش بگە نەك راستكىش.

دەگوترى ديمەنى ئەم شاخە چەند دلکيشە، سەرنجکيشە. خولاسە جۆرەها بە کارهينانى لەم «کيشە» هەيه.
خەلق ليرە بە پيشەوه بۇ «ساطور» هاتوون «قيمه كيش» يان رۆناوه خو ئەگەر لە راستە شەقامى پيوانهوه بۆى
چووبانايە دەبوو بلىن «قيمه كەر». بەلای منەوه رى هەيه، ئاميرىكى شتان وه کوو هەرشته هەلبريتەوه پىي
بگوترى «هەرشته كيش». کارگەى «معجنات» واتە «هەويرەمەنى» ئەم هەرشته كيشەى پيوسته. دەشى لە
کارگەى پيشەسازى گەوره ئامير هەبى ئاسن و مەعدەنى دیکە وهك هەرشته هەلبريتەوه لەوئشدا دەشى
هەرشته كيش وه ياخود «فتيلكىش» بروات وهك كە بلىي: ئەم مەكینه فتيلكىشە زور بە برشته.

سەيرى ئەم دوو ديزە بگەيت گونجانی زاراهه كەت لى روون دەبيت:

- ساطورى قيمه كيش گوشت دەكا بە قيمه
- مەكینهى فتيلكىش مەعدەن دەكا بە فتيل

لە وشەکانى: خواگير، مەلاگير، لغاوغير جۆرىك گرتنى مەعنەوى هەيه رى دەدات قياسى لى هەلبستى و وشەى
«چاوغير» رۆنين بۇ كەسيكى كە لە رىي چاوغيرىنى مغناطيسيهوه حەپەساييت. چاوغير بە تەواوى لە جىي
Mesmerized ديت. لە فەرهنگى «المورد» ئەمە دەخويتتەوه:

- مسمرى، فاتن، ساحر Mesmeric
- المسمرية. التنويم المغنطيسي Mesmerism
- يمسمر، ينوم مغنطيسيا Mesmerize

چونكە پيوانهى چاوغير لە مەلاگير، خواگير كرا دەبى ئەميش هەر بۇ بەركار بيت وهك كە بلىي: كابرا وهەى
نۆرىمى چاوغير بووم.

دەشى «چاوغيرى» بۇ حالەتى «چاوغير كران» بەكار بيت لە بەرانبەر Mesmerism ديارە كە مەبەست حالەتى
ئەو كەسە بيت كە خو «چاوغير كەر» و خەلق خەويتتە، وشەى «چاوغيرە» دەروات.

خوراواييه كان وشەى Mesmer يان لە ناوى زانای ئەلمانى وەرگرت كە چاوى هيزىكى وهەى تيدا بوو خەلقى
پى دەخەويتتە با ئيمەش لە خودى «چاوغير» بە ريبازى دەستوورى زاراههسازى كورديدا «چاوغير، چاوغيرى،
چاوغره، چاوغرهى» دابهينين. بەلام هەر لە ريبازى دەستوورائى وشەرۆنانهوه دەشى بۇ: فاتن، ساحر، مسمرى
زاراههى «چاوغير» بەكار بيت چونكە لەم ريزهيدا وشەكە دەبيتە ناوى كارا وهك كە «بنگره» ناوى كارايە،
ئەوهنده هەيه كە «چاوغير» لزومى بە بزويتى كۆتايى «بنگره» نيه چونكە ليرەدا كە دەليين چاوغير ناوى
گشتيمان مەبەسته نەك وه كوو بنگره كە تەنها ئەو وردە بەفره مان مەبەست بيت كە بەر لە بەفرى كلۆكلۆ

دهباريت و زهوى دهتنيتهوه و بهفرهكهى لهسهردهكهويت. كاتيک ويستماني بلين كهسيكى مهعلووم چاوگر بوو، خهلقى چاوگير دهکرد ئهوسا «چاوگره» ي پي دهگوتري. ههرچي چاوگر بيت بو ههموو جوړه «فاتن، ساحر» دهست دهوات.

بهكارهيناني بزويني «ه- فهتحي عهرهبي» له كوټايي وشه به نيازي دابريني ناويك له ناوي گشتي شتيكي باوه وهك كه دهلين «سهوزه» هاتووين ئهوه بهشه شيناييهمان له تيكرابي گيا دابري كه بهكهلكي خواردن ديت و دهچيندرت. يان كه دهلين «چله» چل روژي ناوهراستي هاوين و زستان له كزهكانيان دادهبرين.

له «ولاتي دلگير» دا ناوي كاراي ليكدراو بيك ديتت، كه دهشليين:

- «ولاتي دلگير» ئهوه ولاتهيه دهل دهگريت، دلگره
- «عاشقي دلگير» ئهوه عاشقهيه دلي گيراوه، دلگيراوه.

لهمهوه تا رادهيهك روون دهبيتتهوه كه وشه ههن له يهك تهركييدا جاريك بهركارن و جاريك كاران به مهرجيك وهصف كراوهكه بگوږيت ئيتر ههر جاره له رستهدا چي لي بوهشپتهوه له كارا و بهركار ئهوه «صفه» ه وهردهگري. كه گوتمان «ولات دلگيره» وهك بهدبهييه دياره كه ولات غهمناك نابي (مهگر به مهجاز).

كه گوتمان «ئهحمده له قسهي يارهكهي دلگير بوو» دياره غهمنگين بوه. كه گوتمان «مهري گورگخواردوو» دياره مهړهكه بهركاره. كه گوتمان «گورگي مهرخواردوو» گورگهكه كارايه. نابي ليرهدا خيال بو ئهوه بچيت كه وشه ئهوتويي لهو تاقيمن كه به عهرهبي «اضداد» يان پي دهلين و پي ئهوهي بخريته رسته دوو واتاي دژ بهيهكدي دهبهخشن وهك وشه «جون» كه بو «ابيض» و «اسود» يش دهروات. له دلگيردا ئهوه «گير» ه ههر يهك واتاي ههيه ههرچهند جاريكيان بو كارا و جاريكيان بو بهركار دهچيتهوه. له ئينگليزي كه دهليي Mortal به كوشنده و «بهرمهرك» (قابل للموت) ديت. له لاپهړه 193 ي ژماره 112، روښنيري نوي بو ئهوه Mortal له زاراوهي «مهركهوه» م پيشنياز كرده ئهويش به قياس له زيندهوه. Mortal له اضداد نيه چونكه «كوشنده» - «مهركهخس» و «مهركهوه» ههردووكيان مهركيان پتوهيه. ئهگر بو «زيندهوه» و «مهركهوه» روښتبايه دهوو به «ضد».

لهم سهرنجهوه دهمهوي به خويتهر رابگهينم كه پتويسته له روښاني زاراوهدا، كاتيک ويستماني زاراوهي وهكوو «دلگير» بو كارا و بهركار روښنين ئهوه زاراويه ههنگري جاريكيان وهكوو «ولاتي دلگير» كارا بيت و جاريكيشيان وهكوو «عاشقي دلگير» بهركار بيت. زاراوهي «چاوگير» كه بهركاره ناشي بو لاي كارا بچيتهوه: ئهوهي كه خهلق چاوگير دهكات ههر «چاوگره» ي بو دهست دهوات.

كه بگهريتهوه بو ليستهي زاراوهكان دهبينيت زاراوهي «داواگير» له بري «مدعي عليه» و قالبی بهركاري پي دراوه وهكوو خواگير، چاوگير. بو «مدعي» له ههمان ستووندا «داواكار» هاتوه، بو «محامي» له دهعوادا «داواگر» پيشنياز كراوه. ئهوه وشانهش به ههمان رښايي پتوانهي چاوگير روښان.

دهزاین «دهسته‌بهره» چیه و چۆن هه‌لده‌گیریت. ئنجا ته‌گه‌ر به‌سه‌ر ره‌وره‌وه بوو ده‌شی له‌جیاتی عه‌ره‌بانه پیتی بگوتریت «چه‌رخه‌بهره». هه‌رچه‌ند چه‌رخه‌بهره‌ش به‌ده‌ست پالی پتوه دهندریت به‌لام قورساییه‌که‌ی به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه ده‌بیت نه‌ک به‌سه‌ر ده‌ستانه‌وه. ره‌نگه‌ مه‌کینه چه‌رخه‌بهره راکیشی.

بهر له 2700 سال مه‌زنه پیاویکی ماده‌کان که باپیره گه‌وره‌ی کورده ناوی Ispabara «ئیسپه‌باره» بوو که بریتیه له «ئه‌سپه‌بهره» وه‌کوو «ده‌سته‌بهره» دواتر بوه به «ئه‌سفار» له په‌له‌وی و پاشان گوراه به «سوار». بینگومان به‌ر له و ساله به‌سه‌دان سال ته‌م ریزه‌یه باوبوه، به‌و پتیه ته‌م ناوی لیک‌دراوی «کار و ناو» ره‌گی بو میژووویه‌کی زنده کونی زمانی کوردی ده‌چیته‌وه (بنواره لاپه‌ره 222، فرهنگ ایران باستان، پورداود).

«بیر» که ده‌ستی مرو گه‌یشته ئاوه‌که‌ی پیتی ده‌لین «ده‌ست هه‌لینج». ئنجا ته‌گه‌ر بیریک یا هه‌ر ئاویک ده‌ست هه‌لینج نه‌بوو ده‌شی «په‌ت هه‌لینج» ی پتی بگوتریت. «په‌ت» له‌م زاراه‌یه‌دا ته‌و دریتزاییه راده‌گه‌یه‌نی که به‌ولای دریتزایی ده‌ستی مرویه. «گوریس هه‌لینج» و «زنجیر هه‌لینج» دروستن. به‌لام قورسن له‌سه‌ر زمان ئاوی په‌ت هه‌لینج ده‌شی ده‌ولکه‌ی بو به‌کار بیت وه‌یا به‌مه‌کینه هه‌لبکیشریت.

زاراه‌ی ته‌وتویی، که ده‌شی له‌رسته‌دا، بی زاراه و اتای وه‌ربگیریت، له‌که‌لک ناکه‌ویت چونکه ماوه و ته‌رک کورت ده‌کاته‌وه. ده‌بیت له‌خه‌ریته‌دا به‌سه‌ر هه‌ندیک رووباری نه‌ناسراوه‌وه نووسراوه Perennial به‌واتای ته‌وه که ئاوه‌که‌ی چوار کزه‌یه و وشک ناکات، خو خه‌ریته‌سازه‌کانیش ده‌یاتوانی زاراه‌که به‌ولاهه بنین و رسته‌ی له‌جینگه‌دا به‌کار به‌ینن. له‌کوردی «چوارکزه»، «هه‌میشه‌رو» ره‌وان بو ته‌و واتایه ده‌ست ده‌ده‌ن.

«کویراو» ئاویکه له‌هاوین یاخود له‌پایز وشک ده‌بیت، دوا‌ی په‌له‌ی ته‌واو ده‌ژیته‌وه. بویه‌یه ئاوه‌که‌ی رانیه که له‌ئاشگیر پتره پیتی ده‌لین «کویره‌کانی». نیوه‌ی دوه‌می به‌یتیکم له‌بیر ماوه که کاتی خوی مه‌رحووم ره‌شید صدقی، قایمقامی رانیه بوو، له‌مونسه‌به‌ی ژبانه‌وه‌ی ته‌و ئاوه داینا‌بوو: چاوی شه‌رمی هه‌لبیری وا کویره‌کانی زایه‌وه.

وشه‌ی «دلخواز» پیوانه‌ی لی ده‌کریت به‌وه‌دا که بلین «هوشخواز» بو شتیکی یا ته‌نجامیکی هوش بیخوازیت نه‌ک دل و ئاره‌زو. دیاره وشه‌که ناوی به‌رکاره و له‌واتای کارادا ناروات هه‌روه‌ک ده‌لخوایش ناروات. که‌سیکی مافی دلخواز کردنی پتی بدریت پیتی ده‌لین «سه‌رپشک». ناوانه به‌هه‌له ده‌گوتری: خوت دلخواز به.

وشه‌ی «ناوبژی» له‌هه‌موو روویه‌که‌وه، چ فه‌ره‌نگی چ زاراه‌یی چ سه‌رفی، لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌ویت. ناوبژی به‌واتای «حه‌که‌مبون» هاتوه دیاره «ناوبژی» خوی حه‌که‌مه. له‌ته‌رکیبه‌که‌وه دیاره که‌رتی «بژی» پاشماوه‌ی کاره و وشه‌ی «ناوبژی» ی به‌ناوی کارا هه‌لناوه. ئاخو ته‌م «بژی» ه له‌چیه‌وه هاتوه؟

وه‌ک بوی ده‌چم «بژی» بنه‌مای «بزار» ه وه‌ک که «گوت» بنه‌مای «گوتار» ه یاخود «کرد» بنه‌مای «کردار» ه. بزار ناوی واتایه و بوته ناوی چاوغ که کورد هات و کاری «بژاردن» ی لی دروست کرد. «بزار» به‌ریبازی «توسع» دا به‌و گیایانه گوترا که له‌کیلگه‌دا زه‌ره‌به‌خشن و هه‌لده‌کیشرین. له‌مه‌وه ده‌توانم بلیم «ناوبژی، ناوبژی» هه‌مان «ناوبژی، ناوبژی» یه که ته‌گه‌ر له «بژاردن» هوه بو «حه‌که‌م» چووباین رو‌مان ده‌نان. که‌واته «ناوبژی» که‌سیکه له‌نیواندا لایه‌نه به‌ده‌کانی کیشه‌یه‌ک بزار ده‌کات، به‌نیازی بزار کردنی ته‌و لایه‌نانه‌ی په‌سه‌ندن بو نزیک خسته‌وه.

به قیاس له «ناوبژ» دهشی بهو لیژنانه ی له بهرهوانی و ناوبژیدا فەرعی بگوتری «لیژنه ی لابژ» وه ک که بلین: له کیشه ی سنووری چین و پروسیادا چوار لیژنه خهریکی لابژیکردنن یان خهریکی لابژین.

ئه گهر مهوادی پیوانه تهسک نه کهینهوه دهتوانین بو ئه و دووربین و رادارانهای راستییه زیده دووره کانی ئاسمان و بو شای لیکن دهدهنهوه و لیک ده که نهوه زاراهوی «دووربژ» برویتین. دووربین ههیه دووربژه ههیشه دووربژ نییه. ری ههیه ئه م وشهیه ی دووربژ بیته فهرهنگی که بو که سیک به کار بیت له دوورهوه حه که مایه تی بکات. ههر له م بوارهوه دهتوانین بو «دراسة بالمراسة» زاراهوی «دوورخویتی» رویتین. دوورخوین له «خویندن» وه وه رگیراوه نه ک له «خویندنهوه» وه: که سیک له دوورهوه نووسراو بخویندنهوه «دوورخویندنهوه» ی بو دهست ده دات.

که سیک گه چ و ئاو تیکه ل بکات بو بهر دهستی وهستای بهننا «گه چگروه» ی پی ده لین. لیره دا گرته وه واتای «سرشتن» ی فارس و «جبل» ی عهره بی ده به خشیت. ئیمه «سرشت» که دهنگی «ر» تیدا کورته بزوینیکی ههره کزی «کسره» ی پیوهیه ده گورین به «سروش» سروشت به واتای «طبیعة» و «جبله» به واتای «طبیعة» ههر دوویان له واتای گرته وه هاتون. ده لین «جبله اسمنت» کورده که ش ههر ده لی: جهله چه مه نتویه ک بگروه. «جبله» ده فاوده ق ده بیته «گیره وه» چونکه «مجبولة» ی تیدا مه بهسته. ده لین: ئیشه که به هه مووی دوو یاخو سی گیره وه ی چه مه نتو و گه چی پی ده ویت. ده گوتری قوری گیراوه وه، به لام «گیره وه یه ک قور» عه یاره یه ک راده گه یه نیت. به نمونه: گیره وه ی عهره بانه یی، دوو عهره بانه یی، دوازه باری.

وشه کانی «سه رکوت، به رکوت، پیشیل» ناوی بهر کارن. «سه رشکین، چاوشکین» به کارایی و بهر کاری هاتون. هه تا ئیستا بو کهس نه لواوه سه رجمله ی ئه و کاره لیکدراوانه به پانایی زمانی کوردیدا به سه ربکاته وه و بزاییت چه ندیان کاران، چه ندیان کارا و بهر کارن و چه ندیان بهر کارن، ئنجا چه ندیان «صفة» ی بهردهوام و چه ندیان نابهردهوام راده گه یه نن، له چ ئاسویه کیشه وه دیار نییه توژینه وه ی ئه وتوی دهست پی بکریت. له بهر ئه مه به کهس نا کری جارئ ده ستووری گشتی بو پیوانه کردن له و کاره لیکدراوانه هه لینجیت، ههر ئه وهنده له توانادایه که پیوانه له کاری لیکدراوی راگه یین بو رو نانی زاراهوی بایه خدار بکریت، ئه ویش له په راویزی نر خاندنکی زمانسانه ی ئه و وشانه دا. له و سه رکوت، بهر رکوت، پیشیل، سه رشکین، چاوشکینی سه ره وه دا سه رنجم بو «پیشیل» ده روات که له پیوانه یه کی بازهاویژه وه بو وشه ی «ناوشیل» بروم له بری «خباطة».

له رووی ریزمانه وه «تیکه ه لیشیل» راستره به لام به پی ده ستوراتی زاراهه سازی که ئاسانی و کورتی مه رجی په سه ندایه تی زاراهون «ناوشیل» له بارتره، راستییه که شی، «خباطة» له ناوه وه ی مه کینه که وه که رهسته ی چه مه نتو گرته وه ده شیلیت. ده توانین به کوردییه کی ره وان بلین: ئه م ناوشیله له نیو سه عاتدا دوو گیره وه ی چه مه نتوی شیلا یاخود خو ش کرد، له جیاتی: ئه م خباطه یه دوو جه بله ی خو ش کرد. «ناوشیل» له زوو یه که وه ئاشنای مه کینه ی خباطه یه بهر له وه ی به زاراهه دابندریت چونکه له کونی کونه وه به شیلان قوری سواغ خو ش ده کرا. ده گوترا: قوره که م شیلا هه تا خو شم کرد.

چاوشکینکردن واتایه کی به هیزی ترساندن تیدایه. ئه مه له لاییکه وه. له لایه کی دیکه شه وه که ده لین «ههست و نهست» وه ها داده نیین که «نهست» بو ههستی ده روون، نه فس، «شعور باطن» ده روات. به و پییه «نهستشکینکردن» ده بیته کارکردنی سه لپی له «عقل باطن» Subconscious «هوشی ون». ئه م زاراهویه له لایه ن دارشته وه یاخود لیکدانه وه چ عه بی نییه به لام کو بوونه وه ی دوو دهنگی «س» و «ش» له نزیک

یەكدی قورسایى دەخاتە گۆكردنیان. ئەمە دەلیم ھەر لە بیریشمە كە كورد «دەستشكین» ی بەكار ھیناوە و گۆنئى نەداوەتە ئەو قورسایىیە. ئەگەر وشە یەكی دیکە ھەبئى قورسایى پەیدا نەكات ئەویان لەبارتر دەبیت دەنا ئەمیان حازر بە دەست دەمئینتەوہ.

بەقیاس لە «دەستكوژ» كە بەرکارە رئ ھە یە «نەستكوژ» بۆ ھالەتیکى پەژارەتر لە «نەستشكین» بەكار بیت. بەقیاس لە «دەلمردوو» دەشئى «نەستمردوو» پەسەند بكریت. ئەم رستانە ی خواروہ پتر چۆنیەتى وشەكان روون دەكەنەوہ:

- زۆردار بەردەستەكانى خۆى نەستشكین دەكات.
- نەستكوژى گەورە دوژمنە.
- دیل نەستكوژ دەكړئ.
- مندالە كە بە ترساندن نەستمردوو بوو. فلانەكەس بە مندالی فلانەكەسى جوچكە ترسین كردوہ.

لە نموونە ی دوہمى سەرەوہدا «نەستكوژ» جارێكیان كارا و جارێكیان بەركار بوو. بەراستى ئەم دارشتنە، یان ئەم لێكدانە، بە پئى دەستوورى زمان بۆ ھەردوو جۆر دەست دەدات. بەلام لە كۆنەوہ ئاخپوہرى كورد ھەندئى كارى لەم رێژگە یەدا و ھا بەكار ھیناوە كە ھەر بۆ بەركار بیت دەنا دەبوو ھەموویان دوورەگە بن. منیش لە «نەستكوژ» دا ھەستم كرد كە زاراوہ كە بە ھۆى ھىزى كوشتن بۆ كارایى خۆشجەلەوترە. بۆیە بوو و ھەم بەكار ھینا دوورەگە دەرچیت.

لە لاپەرە 474 ی بەرگى چوارى «گۆقارى كۆرى زانیارى كورد» 1976. «چەپاندن» لەلایەن لێژنە ی زاراوہوہ كە خۆم دەمراستى بووم، بە واتای «كبت» پئشنیاز كراوہ. بەدوای ئەودا «بەھرەگىر» بۆ «المكتسب» ھاتوہ كە ئەمیان لێكدانئىكى بەركارە.

لە «چەپاندن» ھوہ «ھەستچەپین»، «نەستچەپین»، «گیاچەپین»، «حەزچەپین»... ھتد بە رەھایى و ھەردەگىرئین. لە بەرانبەر «بەھرەگىر» كە بەرکارە، «بەھرەگر» بە واتای «مكتسب» - بكسر السین - دیت.

لە لاپەرە 466 ی ھەمان گۆقاردا ئەم زاراوہ لێكدراوانە ی كار ھەن:

- لایەنگىرى - إنجياز
- گۆشەگىرى - إنعزال اجتماعي
- بەخۆوہ گلان - إنغماس فى الذات
- تاوگىرى - إنفعال

زاراوہ ی رېكویپك، رەنگە ھى باشتەر چەنگ نەكەون. دەشئى ناوى كارایان لئ و ھەربگىرئیت و ئەم وشانە لئك بدرىن:

- لایه‌نگیر - منحاز
- گوشه‌گیر - منعزل
- به‌خووه‌گلاو - منغمس فی الذات
- تاو‌گیر - منفعل

له‌ته‌ک «به‌خووه‌گلاو» وشه‌ی «خو‌په‌سه‌ند» دیت‌که هینده‌ی «به‌خووه‌گلاو» له‌خوویستی رونه‌چوه. «خو‌په‌سه‌ند» به‌ته‌واوی «معجب بنفسه» ده‌گه‌یه‌نیت، که به‌سه‌ر زارانه‌وه له‌کوردیدا «راله‌خو» رۆیشتوه. له‌لاپه‌ره 465 ی هه‌مان گۆفار هاتوه.

- ده‌روونبینی - الاستبصار Insight
- پاشبینی - الاستبصار الخلفي Hindsight
- ده‌روونبین - ده‌بیته‌که‌سیک که ده‌توانی ده‌روونی خه‌لقی بخوینیتته‌وه.
- پاشبین - ده‌بیته‌که‌سیک توانای «پاشبینی» ی هه‌بیت.

به‌پێوانه‌ له‌م زاراوانه‌ ده‌توانین «ونبین» بۆ که‌سیک به‌زاراوه‌ دابنیین که‌شتی به‌چاوه‌ نه‌دیتراوه‌ بیینیت. لیره‌ به‌پیشه‌وه «گه‌شبین» و «ره‌شبین» بۆ «متفائل» و «متشائم» رۆیشتوه.

له‌نووسیناندا، به‌تایبه‌تی هه‌ی خو‌م، زۆر جار وشه‌ی «روویو» له‌جیی «مساحة» به‌کار هاتوه. ئەم «روویو» هه‌ بۆ «مساحة سطحية» ده‌ست ده‌دات. هه‌رچی «مساحة حجمية» یه «ناویو» ی ده‌روات. ده‌میکه «کارگیر» به‌واتای «مدیر» رۆیشتوه. «کارساز» یش زۆر کۆنه. «کارامه» ش هه‌روه‌ها. له‌واوه‌دا به‌پێوانه‌ ده‌توانین له‌جیی «المخرج» Director وشه‌ی «کاربین» رۆنیین. «اخراج» ی عه‌ره‌بی زۆر کۆنه، مه‌به‌س‌یش لینی ئەو «ده‌ره‌یتان» هه‌ نییه‌ که‌ فلیمسازه‌کانی کورد تییده‌گه‌ن. مه‌لایه‌ک چه‌ندین کات به‌هه‌ول و لیگه‌ران و به‌دوادا گه‌ران هه‌دیس‌یکی ساغ ده‌کرده‌وه، ده‌گوترا «أخرجه فلان». ته‌نانه‌ت که‌ مه‌به‌س ته‌واوکردن و تیدا قالبوونه‌وه له‌زانستیک بوايه‌ ده‌گوترا «فلان تخرج في الشيء الفلاني» نه‌ک «تخرج من...». «کاربین» له‌ «کارناس» پتر به‌لای Direction دا ده‌جیتته‌وه چونکه‌ چالاکی تیدا به‌ وه‌ک که‌ ده‌گوتری «فلانه‌ که‌س پیداو‌یستی ئەم ئیشه‌ ده‌بیینیت». نه‌ک «ده‌ناسیت». ده‌زانیت و ده‌ناسیت له‌وانه‌یه‌ هه‌ر به‌فکر و چاوه‌ بیت. نه‌ک به‌کرده‌وه.

«ده‌ره‌یتان» - بۆ «اخراج» - ده‌بی به‌ته‌واوی له‌واتای «ده‌رکردن» ته‌کابیتته‌وه. که‌ بییت و ریوی له‌کون ته‌نگه‌تاو بکه‌یت به‌دووکه‌ل، ئەگه‌ر له‌لای خو‌ته‌وه‌ بیته‌ ده‌ری ده‌لیی: ریوییه‌که‌م به‌قانگ دان ده‌ره‌یتان. ریوییه‌که‌... ده‌ره‌ات. ئەگه‌ر له‌کونیک‌ی دیکه‌وه‌ ده‌رباز بیت، ده‌لیی: ده‌رم کرد، ده‌رچوو.

ده‌رکردن، ده‌ریه‌راندن له‌چاوه‌ ده‌ره‌یتان پشته‌و‌گاز ده‌بیتته‌وه. هه‌رچی «اخراج» ی عه‌ره‌بییه‌ بۆ ده‌ره‌یتان و ده‌رکردن و ده‌ریه‌راندن رۆیشتوه‌ به‌لام له‌بابه‌تی سه‌قافیدا «اخراج» پشووی دریتزه. ئەم ورده‌کاریه‌ش له‌

«دهرهیتان» ی فیلمی کوردی به خه یالی فلیمسازه کاندان ههاتوه، له گهل ریزم بویان. له وانه بوو خه یالیان له «اخراج» بو «دهرکردن» چوو بایه.

به هه مه حال «کاربین» له به رانه ر «مخرج» گهلک له بارتره تا «دهرهیتنهر». چ لاریم نییه له وهی بگوتری «کاربینی» ئەم فیلمه کییه؟»، «کام کاربین ئەم فیلمه ی دهرهیتناوه؟» وه ک که ده گوتری «چ مهیته ریک ئەم ئەسپه ی په روه رده کردوه؟».

«دنه» به واتای «حفز» و «دنه دهر» - «حافز» رۆشستوه. هه رنه بی له لاپه ره 470 له هه مان گوڤاری باسکراودا هاتوه. له پیچه وانهدا «دنه کوت» به قیاس له «سه رکوت» یاخود «دنه کوژ» به قیاس له زور وشه ی دیکه ی وه ک خو ی هه ردوو یان ده ست ده دن. ده شی بگوتری: قسه ی دویتیت دنه دهر بوو، قسه ی ئەمروکت دنه کوته، دنه کوژه.

«سه رشکیتی» ی هه موو دنه یه ک له مرودا ده کوتی، ده کوژی. به لام دیاره «دنه کوشتن» ویزانکه رتره له «دنه کوتان». هه رچی «دنه کوتان» له نریک له «تشیط». «دنه کوشتن» چه زیش ده کوژیت.

له زاروه به پیزه کانی پیشیناز کرابوو له لایه ن لیژنه ی زاروه ی کوژه وه، زاروه ی «واتاکیشه کیه تی» بوو له به رانه ر «تداعی المعانی» Associationism. پیوه نانی «ه تی» به کوتای زاروه که وه له و روه وه بوو که ⁷ism ی رۆژاوا داوای ده کات.

من لیژنه دا قیاس له «واتاکیشه کی» ده که م که نایه ستمه وه به فه لسه فه و ژیربیژی. «گوتنه» په سه ندره له «ژیربیژی». وه ک ده شانین سه رچاوه ی زاروه که «گوریسکیشه کی» بوه. هه ر وه ک واتایه ک - واتایه کی دیکه راده کیشتیت و شیرازه هونی واتا دروست ده بیت، هه موو هه سستیکی مرؤفیش له وانه یه یه کدی بکیشن وه ک «گومانکیشه کی» که گومان غه له به ی له هوش کرد یه کیان ئەوی دیکه راده کیشتیت. ئاواتکیشه کی، هیواکیشه کی، ترسکیشه کی، ته ماکیشه کی، خه یالکیشه کی، فریوکیشه کی، درؤکیشه کی...

مه رچی بنجی له به کارهیتانی ئەم وشانه ئەوه یه که «کیش» ی تیدای نه ک هه سته که یان ئاره زوه که له سه ره تاوه فره وان بوو بیت. به نموونه ئەگه ر کابرایه ک به ته بیات زره درؤ بکات، درؤکیشه کی بو ده ست نادات. له وانه یه بابایه کی راستگو تووشی درؤبه کی ناچاری بیت، ئیتر به ده ست خو ی نه مینیت، به ربیتته وه درؤکیشه کی بو پینه کردنی درؤ بنه ره تیبه که ی.

«په له کوتکه» له روویه که وه بۆره خزمایه تی هه یه له گهل ئەو «کیش» ه. هه ر له و بواره وه «دله کوتکه» و «کلکه کوته» هاتوون. ده توانین «قسه کوتکه»، «گوته کوتکه» له حالیکدا به کار بهینین که یه کیک به قسه یه ک یاخود کرده وه یه که وه ته نگه تاوی خه جاله تی بوو بیت. ئیتر قسه ی شه ش و حه فت دهر په ربیتیت. به نموونه ده لیتین: کابرا درؤی لی سپی بیوه، که وتبوه قسه کوتکه. ئەم «قسه کوتکه»، «گوته کوتکه» یه جودایه له «قسه کوتانه وه» که وا ره نگه ته نگه تاوی تیدا نه بیت و هه ر پیداهاتنه وه ی هه مان قسه بیت.

7 - بگه ریوه بو لاپه ره 435، 445 له و ژماره یه ی گوڤاری کوڤری زانیاری کورد.

له وشه‌ی «ته‌نگه‌کیشی» زینی و لاغ‌به‌رزوه‌ه بو هندی زاراهه ده‌رۆم. له‌جیاتی «قایشپانکه» و «قایشی کوله‌ر» و هه‌موو ئه‌و ئامیرانه‌ی ئیشی ئه‌وتۆیی ده‌که‌ن «چه‌رخکیش»، «چه‌رخگیر» ره‌وایه. چونکه هه‌مویان له ئاکامی گه‌ران‌ی چه‌رخیکه‌وه ده‌که‌ونه ئیش. جاران یه‌کیک له‌جیاتی کاره‌با په‌تی پانکه‌ی راده‌کیشا پی‌ی ده‌گوترا «پانکه‌کیش». مه‌کینه‌یه‌کی له به‌رزایی گرده‌وه ئاوی ژیریه‌وه هه‌لکیشیت «ئاوکیش» بیت. مه‌کینه هه‌یه ئاو ده‌کیشیت بی ئه‌وه‌ی سه‌ری بیه‌خیت «ئاومژ» ی بو باشه. «ئاوکیش» کورت‌کرایه‌وه‌ی «ئاوه‌له‌کیش» ه.

بیرگیرانیک‌ی خیرا ئه‌م وشانه له لیکدان‌ی «ده‌ست» و «کار» ده‌دۆزیته‌وه:

- ده‌ستار (ده‌سته‌پار)، ده‌ستبازی، ده‌ستپری، ده‌سته‌بند، ده‌سته‌په‌ر، ده‌سته‌خۆر، ده‌ستکاری، ده‌ستکرد، ده‌ستکوژ، ده‌ستکه‌وت، ده‌سکه‌نه، ده‌زگره، ده‌ستگیر، ده‌ستمال، ده‌ست‌نووس، ده‌سته‌به‌ره، ده‌سته‌سر، ده‌سته‌چین، ده‌سته‌وه‌که‌ری، ده‌سته‌ریژ.

ئه‌مانه 21 وشه‌ی لیک‌دراون، هی دیکه‌ش هه‌ن بدۆزیته‌وه. «ده‌سته‌مۆ» شی‌واوه له «ده‌سته‌زموو» هاته‌وه. فارسییه‌که‌ی «ده‌ست ازمو» ه.

له‌و وشه‌ لیک‌دراوانه‌ی «کار» و «سه‌ر» که خیرا به‌بیردا بین، ئه‌مانه‌م دۆزیه‌وه:

- سه‌راورد (سه‌رهاورد)، سه‌ربر، سه‌ربه‌ست، سه‌رپه‌ر، سه‌رپۆش، سه‌رپنج، سه‌رتاش، سه‌ردر، سه‌ررۆ، سه‌رژمیر، سه‌رشکین، سه‌رکرده، سه‌رکوت، سه‌رکه‌وتوو، سه‌رکیل، سه‌رناس، سه‌ره‌له‌قه‌نه... ئه‌مانه حه‌فده وشه‌ن.

له وشه‌ی «کار» و «پی» ئه‌م لیک‌دراوانه و هی دیکه‌ش به لی گه‌ران ده‌رده‌که‌ون:

- پنبه‌ره (بۆته پیمه‌ره)، پنبه‌ست، پندزلیکه، پیره‌وکه، پینشیل، پیکوته، پیمال، پینگیری، پینکیشان. ئه‌مانه 9 وشه‌ن.

پیلپه‌له‌برین، پیلینان، پیتیه‌رچوون، پیلنگرتنه‌وه، پیداکرتن... و وشه‌ی دیکه‌ی ئه‌وتۆیش هه‌ن له شیوه‌ی چا‌وگی ده‌سته‌واژه‌یی که له رسته‌دا به پی ته‌رکیبان هه‌له‌ده‌وه‌شینه‌وه. جارئ ئه‌و لیک‌دراوه‌یان لی په‌یدا نه‌بوه. که‌س نه‌هات بلی یان بنووسی: پیلپه‌له‌بر، پیلنهر، پیداکر...

له باری دیکه‌وه ده‌بینین «کیشان» ئه‌مانه‌ی لی ده‌که‌ونه‌وه:

- پانیکیش، ده‌ستکیش، سه‌رکیش (ئه‌مه له لیسته‌ی سه‌ره‌وه‌دا نییه)، مووکیش، به‌ردکیش، قورکیش، سن‌وووکیش، زبلیکیش (بۆ حه‌مامی جاران زبلی کۆ ده‌کرده‌وه به و لاغ ده‌یکیشایه‌وه)، لاکیش، دلکیش، گلکیش، دارکیش، گوريسکیشه‌کی، هه‌له‌کیشوداکیش، دووکه‌لکیش. ئه‌مانه پازده وشه‌ن...

ئىنجا ئەگەر ھەموو زامانى كوردى لەم رۋانگەو ھەسەر بىكەينەو ۋە وشەكانى سەژمىر بىكەين فەرھەنگىكى بە پىزىمان لىي ۋە چىنگ دەكەوئىت، چەندىكى بلىي بە پىوانە وشەي تازەبابەت، دارىژراو ۋە لىكدراويان لى ۋەردەگرىن بەلام ئەمە كارىكى بىندىرژە ۋە خو تەرخانكردنى دەوئىت تا بە ئەنجام دەگات. لىرەدا پىنوھنىشتى ئەم فەرمانە بە من ناكرىت. من ھەر ئەوھەندە دەتوانم لە جىزى توانادا دەربوونە بو ناو باسەكە بىكەمەو بەي ئەوھى يارمەتى تىدا گەران ۋە پىدا نورىنى ئەو كىلگانە بىكات كە بەرھەمى زامانى لىھەلبىگىرىتەو. لە نموونەدا دەلىم:

«تەياربوون ۋە تەياركردن ۋە تەيارى» واتاكەي بە دەورى «كفاية، اكتفاء» دا دەگەرىت. «خوتەياركردن»، «اكتفاء ذاتى» يە. «خوتەياركارى» برىتئىيە لە خەرىكبوون بە خوتەياركردن. يەكىك ۋەيا دەولەتىك خوى تەيار كرىت دەي «صفة» يكى كارايى نابەردەوامى بو بەكار بىت نەك بەردەوام. ئەلمانىا دەولەتىكى خوتەياركردوۋە. لىرەدا چونكە گەيشتن بە تەيارى ۋەك گەيشتن بە قۇناغ يە كجارەكىيە نەك ھەردەم لە نوى پىي دەگات، ناشى بلىت ئەلمانىا خو تەياركەرە چونكە ئەم رستەيە ۋەھا دەگەينەت كە ئەلمانىا بەردەوامە لە ھەولى خو تەياركردن ۋەك ئەوھى يەكىك بەردەوام بىت لە گەيشتن بە قۇناغ كەچى دواي گەيشتن بە قۇناغ ئەو «صفة» ھى پىنوھ نامىنىت ھەتا روو لە قۇناغىكى دىكە دەكات. بە نموونە دەلىن: دارا بابايەكى بە قۇناغ گەيشتو. دەشى دەولەتىش ھەزار بىت ۋە تەيارى پىنوھ نەمىنىت، ئەوسا دەبىتە دەولەتىكى لە تەيارى كەوتوو. ئەگەر مىللەتىك توانى دوژمنى لە خاكى خوى دەر بىكات دەبىتە: دوژمن دەر كروو، ئەمما ئەگەر دوژمن لە دوا دوژمن خاكى بگرن دەريان بىكات ئەوسا دەبىتە دوژمن دەر كەر. كابرايەك يەك خەزنىە دۆزىتەو پىي دەلىن خەزنىەدۆزىو، ئەگەر پىسپورى خەزنىە دۆزىنەو پىي دەلىن خەزنىەدۆزەو ياخود كورت دەكرىتەو بو خەزنىەدۆز.

پىنوھستە بلىم «دۆز» لە دۆزىنەو ھەدا خىمايەتىي نىيە لەگەل «دۆز» ى پىنەدۆز: ھەرچى يەكەمىانە لە بنەرتدا «دۆز» ھە چونكە رابردوۋەكەي «دۆزىنەو» يە ۋە چاۋگى «دۆزىنەو» يە. لە «پىنەدۆز» دا رابردوۋى «دوخت» ھە بە واتاي «دروۋى». لە ئايندەدا دەبىتە «مى دوزد» ۋەك كە «سوخت، ريخت، پخت...» دەبنە «مى سوزد، مى رىزد، مى پزد...»، «پىنەدۆز» لە كوردى رەسەندا دەبىتە «پىنەدروۋ» ۋەك ئىمەندىروۋ، كالىە كدروۋ، جلدروۋ...

لە فۇلكلور ھاتو: «نۆ لەو ھۆزى، نۆ لەو ھۆزى، نۆ لەو ھۆزى، نۆ لەو ھۆزى، نۆ لەو ھۆزى، نۆ لەو ھۆزى، نۆ لەو ھۆزى». ئەم «دەدۆزى» ھى دۆزىنەو يە لىرەشدا مەبەست لىي خو نۆرىنە.

لە نووسىنى كۆنترىدا «دلوپرىژ» م بە واتاي «قطارة» لەكار ھىناو. ئەگەر ئامىرەكە زىدە كون تەسك بوو دەشى «تنۆكرىژ» ى بو بروات.

«برىنپىچ» بو «مضمند» رۆشىتوۋە «برىنكار» بو «جراح» Surgeon لەبارە لە جىي «عملية جراحية - Surgical operation» تەنھا «برىنكارى» بەسە چونكە وشەي «كار» جىي «عملية» ى گرتوتەو.

«دەستچىن» پىوانە ھەلدەگرىت بەتايبەتى كەوا خەرىكە مەكىنە جىگەي دەست بگىرىتەو. دەشى بە مەكىنەي ئەوتو دەغل ۋە دانەوئىلە بىجىنىت بگوترى:

- دەغلىچىن - دەغلىپىن

لهوه به ولأوه: مه کینه ی شه تلچین، نه مامچین، سه وزه چین، گیاچین. مه کینه هه یه لؤکه ده چنیت «لؤکه چن» بوی دهروات. له وانیه میوه چن، بیستانچن په یدا بین. گولچن بۆته ناوی کۆک «گولچن».

ده گوتری: ناوریژ، ده ستریژ، ده نگرېژ، ناوریژ به عه ربه ی «مسیل» وه ک که بلینی: ناوریژی بانئ یمه ده چیته کولان. «ره نگرېژ کردن» زور نزیکه له «ندشین». وشه یه کی دیکه ی هه یه «ناوکرېژ»: ټه شوینه ی پشتی ولاغ که ده که ویته به رانه ر ناوکی، «ناوکرېژ» ی پی ده لین. مه شووره که ناوکرېژ بریندار بوو زه حمه ته چاک بیته وه. دیاره مه به ست له ناوکرېژ ټه وه یه که ټه گهر ټاو له و شوینه وه بتکیت به سهر ناوکدا ده رژیته. ده توانین «لاریژ» به و واتایه وه برگرین که ټابووری یان هیژ یان چالاکی روو له شوینی پیویست نه کات و به لادا فیرو بروات. زور جارن ټاوه روگه ی باران روو له پلووسک ناکات و لاریژ ده بیت. ده لین: له نه شاره زایی به ریوه به رانه وه پاره ی بودجه مان لاریژ رویی، لاریژ بوو.

سه ره ژیری، که له ریژی بو ټاویکه له ده فره که یدا جیی نایته وه لیی ده رژیته. ده توانین به بودجه یه کی له پیویست زیاد پر بیت بلین: بودجه که که له ریژه. وه زاره ت هینده ی کتیب بو قوتابخانه کان هه نارد که له ریژی کردن.

ټه م «ریژ» ه راستیه کی لی وه رده گیریته که رابردووی کاره که و چاوگی «ریشتن» ه نه ک «ریشتن».

ریشتن، بیشتن، چیشتن، نیشتن (ناشتن) خزمن له گه رداندا.

- رشان ده بیته رشانندی - ده رشینئ.
- رزان ده بیته رزانندی - ده رژیته.
- ریشتن ده بیته ریشتی - ده ریژی.

«ریشتن» به واتای کل له چاو کردن هاتوه هه رچهنه له ټاینده دا ده بیته وه ده ریژی. هه روه ک «ریشتن» ده که نه «ریشتن»، «رویشتن» یش ده که نه «رویشتن» که به کاره ینانیکي ناوچه یی بازاریه. شاعیری سلیمانی ده لی:

له و روژه وه رویشتوه
توراوه دلی من

نه یگوت «رویشتوه». «گه یشته» یش ده که نه به «گه شته». که چی نالی ده لی:

کی دهستی ده گاته به ی و ناری نه گه یشتووت

نه یگوت «نه گه شتووت». حاجی قادر ده لی:

که پیر بووم تیگه یستم دهستی گرتم

تو بلی ئەم نمونانە بەس بن؟ وادەزانم کوردەغیرەتی لەو بەهیزترە بە مەنتیق چاری بکریت مەگەر خۆی لە خۆیەوه برهویتەوه، دەنا بەردەوام دەبی.

پیشتر «دەررووبین» م بو کەسیک پێشنیاز کرد کە دەرروونی خەلک بخوینیتەوه. «ناوبین» کەسیکە ناوێهێشتی ماددی و ناماددی ببینیت، وەیا تێی بگات. «ناوبین» دەههستیتە بەرانبەر «رۆالەتین». دەستشکین، شەرمشکین، سەرشکین، قەرشەشکین مەشوورن. «شەرمشکین» ئەو پارە وەیا دیارییە زواوا بە بووکی هەوێل شەوی دەدا تا کوو شەرمی بشکیت. نەزانان کردوویانە بە «سەرمەشقانە» کە لە «شەرمشکانە» وە هاتو.

جاران خەرمان «قەرشەشکین» دەکرا. هەم بو ئەوێ لە سووتان بەدوور بێت و هەم بە نیازی ئامادەکردنی بو کوتان. بە جەنجەر یا بە گیرە ئەو قەرشەیه کە شکاوه دەکووتی، دەبیتە «وردە». وردە بریتییه لە کا و دانی تیکەل. وردە بە تارمە هەلەدەبسترێ و شەنەبا دەکریت و دانە کە بەجی دەمبیت و کایە کە با دووری دەخاتەوه. مەکینەیی ئەم زەمانە دەروویت و دەشکینیت و وردە دەکات و دان لە کایە کە جودا دەکاتەوه. ئەم مەکینەیه «دراسە» ی پێ دەلێن. لە دەرپراسەدا هەر کوتانە کە بە بنەمای زاراوه کە داندراوه. لە زمانی ئەرۆوپاییەکاندا Combine کە بەواتای تیکبەستن و تیکهەلکیش و لیکدان دیت بەو مەکینەیه دەگووتی. ئەویش چونکە کاری چەند مەکینەیی لە یەکدی جودا دەکات. چەندی بیرم دەگیرم بو لیکدانیکێ هەموو لایەنی دەغل سوورکردن بگریتەوه هەر وشە «شەنەکوت» م بو دیت بە واتای کوتان و شەنەکردن، دروینەم بو ناترنجیتە ناو وشە کەوه. مەکینەیی «شەنەکوت» یە کە بە زاراوه وەرگیریت نەختیکی چاوبۆشی لە گەلدا دەبیت چونکە پیش و پاشیک لە ریزکردنی وشەکاندا هەیه، وەک کە لە «زانکۆ» دا هەیه و چاوی لێ پۆشراوه. پاش و پیشە کە «شەنەکوت» لە رووی ریزمانەوه دروستە چونکە کەرتی «کوت» کە لە «کوتان» هەو هاتو لە جێی رەوای خۆیدا. هەرچی «زان» لە «زانکۆ» دا جینگۆرکیتی پێ کراوه، پشت لە دەستووره.

لە زۆر ئاواپی کوردەواری شویتیکی راستایی پان و بەرین دیاری دەکری بو ئەوێ هەموو خەرمانەکانی لێ کو بکریتەوه. ئەو شوینە و دەستوورە کە کە خەرمانەکانی پێ ریک دەخریت، «گەلەخەرمان» ی پێ دەلێن. هەر ئەو «گەلە» یە کە لە «گەلەکوویی» دا دەرکەوتو. «کوویی» ش ئەو «کو» یە لە «زانکۆ» دا دەرکەوتو، هەر بۆیەش وەها دەگووتی چونکە هەموو جوهرە کەسان دەگریتەوه. «گەلە» خەلقیک کو دەبیتەوه. یاخود چەندین کۆمەل وەکوو خەرمان دەبنە «گەل». دەبوو بە پێی دەستووری زمان بگووتی «گەلە کۆلیج» لەجیاتی «زانکۆ» هەرچەند ئەویش بەش بەحالی خۆی ناقۆلایە. لە کۆنەوهش گوتراوه «گەلەگورگ».

«گەلەکوویی» هیچ خزمایەتی لە گەل «کوویه» نییه. ریزه کە هی ناوی واتایه. وەک کە دەلێی «سەربەخۆیی» مەبەست «استقلال» ه. لەویشدا «تجمع الاشتات» ه. ئەم «گەلە» دەشی بە مەعنانی بو «مجمع» بروات وەک کە بلین: «گەلەچنکاری» بە واتای «مجمع الانسجة»، «مجمع معامل النسیج». وەک دیاره وشە «گەلە» مەیلی بەلای تا قمی ناودایە نەک کار. بۆیه دەبی لە لیکدراوی «ناو» و «ناو» کەلکی لێ وەرگیریت.

جاران کە هیشتا لە مالان حەمام پەیدا نەبوو، کەسیکی بیویستبا لە قولینچکی ژووریک «سەرشۆرک» ی دروست دەکرد. لە پێویستدا خۆشووشتن و غوسل دەرکردنی تیدا دەکرا. «سەرشۆر» کەسیکە خەلق بشوات. بە

قیاس ده‌توانین به‌و جیگایه‌ی جلکی لی بشوړیت بلین: «جلشورک». ته‌وه‌ی قاپوقاجاغی تیدا ده‌شوړیت «قاپشورک» بیت. «غساله» پی بگوتری «جلشورک» و «قاپشورک». رابه‌رایه‌تیی زمانی دایکزا له‌م تهرزه‌ی قالبانه‌ی ده‌رده‌که‌ویت. ته‌گه‌ر لیره به‌پیشه‌وه «سه‌رشورک» نه‌گوترا بایه‌ی ده‌وو ئیستا که ماموستای زماناس به‌پتوانه‌ی ده‌ستووراتی وشه‌رونان به‌و شوپته‌ی بلیت «سه‌رشورک». ته‌ویش ته‌گه‌ر بیوترا بایه‌ی لیره‌دا «شور» به‌کار به‌نییت له‌جیاتی «شووش»، «شووش» که ده‌بیته «شووشگه» یاخود «شووشگه». وه‌ک «فرگه، ئیستگه، خولگه، برگه».

ده‌بی له‌بیریش نه‌که‌ین قالبی «شورک» له‌گه‌ل که‌رتی ناودا دیت به‌ته‌نھا. ناشی بلین «شورکم هه‌یه له‌ ژووره‌که‌م». ته‌مه له‌ لایه‌که‌وه و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، که بجینه‌وه بو‌ وشه‌ی «ناوبریشک» که‌ گوراوی «نانبریژک» ه و له‌گه‌ل «سه‌رشورک» یه‌ک قالبین ده‌بینین «نانبریژک» ناوی ئامیره‌ نه‌ک ناوی جیگه. له‌مه‌وه وه‌ها ده‌رده‌که‌ویت که‌ ته‌م قالبه‌ له‌ بنه‌ره‌تدا ناوی ئامیر دروست ده‌کات، که «سه‌رشورک» یشی لی دروست کراوه‌ مامله‌تی ناوی ئامیری له‌گه‌لدا کراوه‌ وه‌ک بلتی بچوو‌کبونی ته‌و شوپته و که‌مبایه‌خیی به‌کاره‌ینانی وه‌های کردوه به‌ ئامیر بژمیردریت.

ده‌بینی له «لانک» یشدا که به‌ واتای بیشکه‌یه و بو‌ته‌ ناوی ئامیر «لانک» بچوو‌ک کراوه‌ته‌وه به‌و پاشگره‌ی «ک». «لان» گه‌وره‌تره له «لانک» وه‌ک که‌ ده‌گوتری لانی شیر و لانی به‌راز. «هیک لانه» بو‌ته «ه‌ی لانه- هیلانه» به‌ واتای شوپتی «هیک- هیلکه». هیک له‌گه‌ل Egg خزمه‌ هیلکه‌ش له‌گه‌ل Yolk خزمه که‌ زه‌ردینه‌ی هیلکه‌ییه. وه‌ک بلتی Yonder خزمی «وینده‌ر» ه که‌ ده‌گوتری «له‌ وینده‌ری فلانم ناسی». وینده‌ر و Yonder بو‌ شوپتی دوورن. وه‌ها ده‌بینم «هه‌نده‌ران» یش هه‌ر له‌و بو‌اره‌وه‌ سه‌ری هه‌لداوه.

له «نانبریژک» که‌ بو‌ته «ناوبریشک» سی خالی به‌رچاو تی ده‌خویندریته‌وه:

1. یه‌کیان ته‌وه‌یه که «نان» له‌به‌ر قورسی بو‌ته «ناو» چونکه «و» و «ب» هه‌ردووین ده‌نگی لیوین به‌ ته‌نیشته‌ی یه‌که‌وه سووک ده‌ردین.
2. دوهمیان ته‌وه‌یه ده‌نگی «ژ» له «بریژک» دا به‌ خزمايه‌تی ده‌نگی «ک» بو‌ته «ش» چونکه هه‌ردووین ده‌نگی کین.

به‌ عاده‌ت له‌ جیرانه‌تیدا کپ ده‌بیته‌ ئاوازه‌دار، به‌لام لیره‌دا نه‌هاتوون کافه‌که‌ بکه‌ن به‌ گاف چونکه به‌ زوری و هاراوی کافی چوو‌ککرده‌وه له‌ کوتایی وشه‌دا وه‌کوو خوی ده‌هیلدریته‌وه. به‌ نمونه له‌ کاری «برین- درین» ده‌لین «برک- درک» وه‌کوو برکه‌دار و توودرک. ده‌لین شلک، په‌لک، مه‌مک، بنک... له‌ هه‌مواندا کافه‌که‌ به‌لای چوککرده‌وه‌دا ده‌چپته‌وه و هه‌ر وه‌کوو خویشی ده‌مینیته‌وه. هه‌رچه‌ند به‌ دوا ئاوازه‌داریشدا هاتوه.

وشه‌ی «ناز» که به‌ پاشگری «ک» ده‌بیته «نازک» به‌ زوری ده‌کرپته «ناسک» له‌به‌ر خاتری ته‌و کافه. له‌ هه‌ندئ هه‌ریمدا ده‌لین: «نازک» و کافه‌که‌ ده‌گوریت به‌ ئاوازه‌داری «گ». نازک، ناسک، نازگ هه‌رسییان ده‌ستوورین.

تیخویندنه‌وه‌ی ئەم تەرزە یاسایانە‌ی دەنگساز‌ی پێوه‌ندی هه‌یه به زاراوه‌سای و وشه‌ڕۆنانه‌وه، ده‌بی بزاین له «مژگ» دا ئەم گافه‌ پاشگر و «مژ» بنه‌ره‌تییه. له «به‌رگ» دا گافه‌ که شه‌رحی پێویسته. له «ده‌رگه» دا «گه» نامرازی جیگه‌یه. له «ده‌رگ» دا کافه‌ که هی چوو‌ک‌کردنه‌وه‌یه.

به‌رگ، مژگ، خولگ، مه‌رگ، ورگ (هورگ)، ده‌نگ، زه‌نگ... به باوه‌ری من هه‌موویان له رێژگه‌یه‌کی وشه‌ڕۆنانه‌وه به‌ربوونه‌ته.

«به‌ر» له گوته‌ی وه‌کوو له‌به‌ر‌کردن، به به‌رمه‌وه ناچیت- ئەوه به دیار ده‌که‌وێت که پێوه‌ندی به له‌شه‌وه هه‌یه. ده‌شگوتری «به‌روپشت» هه‌ر بۆ له‌ش ده‌چیته‌وه. که‌واته «گ» له «به‌رگ» دا قوماشی کردوه به پۆشاک به دەوری له‌شه‌وه.

«مژگ» که به‌راورد بکری‌ت له‌گه‌ڵ «مژگه» تیمان ده‌گه‌یه‌نی که واتایه‌کی دروست کردوه نه «مشتن» هه‌ته‌نه‌ها نه «مژگه» یه به‌ته‌نها. «مژگی ئەم مه‌مه‌یه خۆشه» به‌و واتایه دیت که «مشتن» له «مژگه‌ی» مه‌مه‌که خۆشه.

«خولگ» خولانه‌وه‌یه له جیگه‌یه‌کی دیاری کراودا نه‌ک به به‌ره‌للای. «مه‌رگ» به ئەسل له «مه‌ر» هوه هاته‌وه به واتای «مردن». له نووسینی دیکه‌مدا «ئه‌مه‌رتات» م‌شی کردۆته‌وه بۆ خویته‌ری کورد که بریتییه له «ئه‌ی نه‌فی و «مه‌ر» به واتای «مردن» و «تات» ی ئەداتی ناوی واتا که تیک‌رایان ده‌بیته «بیمردنایه‌تی - خلود». هه‌رچی «مه‌رگ» ه‌مردن به مل زیندوو‌پیکدا ده‌بریت. «مه‌رگی پیاو» خه‌ستته‌ له «مردنی پیاو» له لایه‌ن تیخزانی واتا‌که‌یانه‌وه بۆ ناو کلیشه‌ی مرۆ.

«ورگ» (هورگ) م له نووسینی پێشووتردا شی کردۆته‌وه، هه‌ر وه‌هاش «ده‌نگ». «زه‌نگ» و «ده‌نگ» له «زه‌ن» و «ده‌ن» هوه که‌وتوونه‌ته‌وه که گافه‌ که هاتوه چی له‌و دوو وشه‌وه ده‌بیستری‌ت کردوه‌تی به ناویکی واتادار.

وشه‌ی «وه‌زگ» که له رسته‌ی «له‌تاوان وه‌زگی دا» ده‌رده‌که‌وێت «مردن» ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام مردنیکی به سفتوسۆ. ئا ئەم وشه‌یه دزواره و ر‌ی پ‌ی بردنی ئەسته‌مه. له‌وانه‌یه به ئەسل له «فه‌ز» ی ئاف‌یستاوه هات‌ی که به واتای «فرین» ه. «فه‌زه» له ئاف‌یستادا به مه‌ل گوتراوه که ده‌کاته‌وه «فرنده». «فه‌زه» خۆیه‌تی بوته «باز - باشوکه» (لاپه‌ره 314 ی فرهنگ ایران باستان).

ئه‌گه‌ر «وه‌زگ» بریتییه له «فه‌زگ» دیاره ئەو شته ده‌گه‌یه‌نی له مرۆدا که کاتیکی «وه‌زگ» ده‌دات وه‌کوو مه‌ل، له له‌شی ده‌رده‌چیت و ده‌فریت. ده‌وری «گ» له «وه‌زگ» دا ئەوه ده‌بیت که فرینه‌که به مردنه‌که‌وه ده‌به‌ستیه‌وه. له‌مه‌وه «وه‌زگی دا» ده‌بیته «فرگی دا». ئەم بۆ‌چوونه به‌هیزتره له‌وه‌ی دیکه که هه‌ر ئیستا ده‌ینوسم. له‌وانه‌یه «وه‌زگ» له «وزه + گ» هوه گۆراییت. به واتای ئەو شته‌ی وزه‌ی پێوه‌به، ئیتر «وه‌زگی دا» ده‌بیته «وزه‌گی دا» به واتای ئەو شته‌ی دا که وزه‌ی پێوه‌بوو. که ده‌کاته‌وه گیان، زیندوه‌تی. له «وه‌زگ دان» دا به‌کاره‌ینانی «دان» بیرمان بۆ لای ته‌عبیریکی دیکه‌دا ده‌باته‌وه ئەویش به واتای ر‌وهو مه‌رگ بوونه‌وه‌یه و کاری «دان» ی له‌گه‌ڵدا دیت.

دهلین «فلان ئاوزنگیان ده دات». «ئاوزنگی» یاخود «ئاوزنگیان» له «ئاوی زینده گی» یاخود «ئاوی زینده گانی» یه وه هاتوه. «ئاوزنگ» که سوار پییه کانی ده خاته ناو له «هاوگوزینگ». یاخود «هاوزین» هوه هاتوه. ئه گهر له شتیکی دیکه وه هاتبیت من نه مبیستوه.

له باره ی «ورگ - هورگ» شتیکم هه یه بیخه مه سه ر قسه کانی لیره به پیشه وه که له نووسینی دیکه مدا گوتومن. وشه ی «خورشید» به واتای «رؤز - خور - هور» له ئافیتادا «هقه ر خسه ئیته» بوه. به واتای تیشکده ری توند و به هیز (ل. 58 فرهنگ ایران باستان - پورداود). «هقه ر» به ئاسانی بو «وره - هوره» ده گوریت. سه یر نییه «هفرک» و «هورگ» و «ورگ» یه ک شت بن.

وشه ی دیکه زورن پاشگری «گ» یان پیوه یه وه ک «چرگ، رهنگ، سهنگ، میرگ...» سه رچاوه ی روونیان له منه وه دیار نییه. «زه رگ» له «زه رق - مزراق» هوه هاتوه. کوردی نییه. وشه ی «به رگ» له فارسی ده نووسن «برگ» به واتای «گه لا» دیت که له زور شویتی کوردستان ده لین «په لک». فارس ده لئ «برگ و بار» به واتای «په لک و به ر» (نمر).

خویتهر لیم وه رس نه بی که دریزه به م لیکۆلینه وه ی نیوه کولا و ده ده م: زاراوه ی بیبنج نایته پیوانه. دوور نابینم له به ری سووران که به «سک - بطن» ده لین «زگ» وه ها بزنان «وه زگ» بریتی بی له «وه» به واتای «به» ی پیوه ندی و له «زگ» ئیتر بو ئه وه بجن مه به ست «به زگدان» بیت و به لیلی واتای مردنی لینه لینگن. که خه لئ «چه له مه شکینه» بکه نه «ته ره و مشکانی». «ته ره» ش به ته له بزنان و مشک ی پی بگرن له وه گه په دا ده بی له گه ل «وه زگ» چۆن بن!

نووسه ری کوردم دیتوه له باره ی زمانه وه نووسیوه تی و پی داگرتوه له سه ر نه بوونی وشه ی «چیم» له کوردیدا به واتای «فریز - ئیل» هه لبه ت نه شی بیستبوو که پیمه ره یه کی فیرزجاری پی بکیلن پی ده گوتری «چیمبر». نه یزانیبوو له «رایه خ» دا ئه و «یه» یه چییه تومه ز له له هجه ی ناوچه ی ئه ودا هه ر «خستن» هه بوه. «یه خستن» له وئ به کار نایه ت. عه یب نییه له وه دا مرو شتی ک نه زانی به لام له خویتده وار به دوور ده زاندری دوای ئاگادار کردنه وه سوور بی له سه ر هه له... بگه ریتمه وه بو «نانبریژک».

3. خالی سییه م ئه وه یه که ئه م «ی» له له شیوه ی ناوگر دا هاتوه نه ک گهردانی وشه ی «برش، برژان، برژاندن - برژاندی، ده برژیتی...» دهنگی «ی» تیدا نه هاتوه له نیوان «ر - ز» وه ک که که وتوته نیوانیه وه له وشه ی «نانبریژک» دا.

ئه گهر «نانبریژک» بوایه نه ده بوه ناوگر چونکه ئه وسا «ی» له که بریتی ده بوو له دهنگی ئه لف که له چاوگ و رابوردوودا که وتوته کو تایی «برژ» هوه و سه ره تایی پاشگری «اندن» ه: «برژاندی - ده برژیتی». وه ک بزنان «بریژکه» ش ئه م ناوگری تیدا یه. سه یری چۆن دهنگی «ک» «نانبریژک» ی کرد به ناوی ئامیر. «بریژک» یش به پاشگری «ه» بووه «بریژکه» ی ناوی به رکار. له تیوه رامانی ئه وتوو ه نه بیت که س له خه زانه ی غه یبه وه نازانیت کافیک به کو تایی کاره وه بنیت بو ناوی ئامیر ئنجا بزوینیکیش به کافه وه بنیت بو ناوی به رکار.

به نیازی خو تاقیکردنهوه دیم ده لیم: به ریبازی «نانبریشک» دا دهرۆم بو کاری «سپاردن». «پول سپیرک» ی لی هه لدیجیم به قاسه ی پاره. «سپیرکه» ش وه ک بهرکار (اسم مفعول) وهرده گرم به «ودیعه». «سپارده، ئەسپارده» هاتوه له ریژگه ی بژارده. له «سپیرک» هوه نزیکه به لام دهشی «سپیره که» بو «قاصر» ی لای «وصی» به صیفت بروات یاخود قاصرکی به بریاری دادگه درابیته «وصی» خو ی «سپیرکه» بیت.

«سپاردن» بکریته «سپیرک». «سپیرکه» هیچ ناوگری بو نه هاتوه. ئەلفی سپاردن بوته «یی». ده بی له ریژه ی «اندن» هوه بو تاقیکردنهوه برۆین چونکه «برزاندن» پاشگری «اندن» ی پینویه، ده بی ئاگامان له وه بیت که دهنگی پینش «ک» له وشه ی وه ک «بریشک» ده یهینینهوه له وانه بی به وه ستاوی گو بکریته نه ک ناچاری «کسره مختلسه» مان بکات. دهنگی «ش» له به رای ی «ک» هه لده گریته به ته واوی بوه ستیندریت که چی دهنگی «ت، د» ناوه ستیندرین. به نمونه: «کرتاندن» ده بیته «کریته»...

«ترساندن»، «قرساندن» ده بنه: «تریسک»، «قریسک» که هه رگیز ناچنه دلوه. کهس نالی: «پیاو تریسک» له جیاتی «پیاو ترسین» وه یا بلی «زیان قریسک» له جیاتی «زیان قرسین»... وشه ی «پریسکه» که بیگپینهوه بو ئەو بنه ره ته ی به قیاس له «بریشکه» پی ده گه ین ده بیته «پرساندن».

«ستیرک» ده بیته «ستراندن». هیچ کامیک له مانه پینانهوه دیار نییه له کاری ئەوتوی که وتبیته وه. هه رچی «ستیرک» ه چ وشه ی ناویشی وه ک بهرکار له به رای ی نییه بیته خزمی «نانبریشک». ئەگه ر «ستیرکه» بایه به رواله ت وه کوو «بریشکه» هه وچه ی ناوی به رای ی نه ده بوو.

وه ها پی ده چی پینانه له م «نانبریشکه» و له «بریشکه» ده گمه نه. رهنگه هه ر «سپیرک – سپیرکه»، «ژمیرک – ژمیرکه» ی لی به چه نگ بکه ویت ئەویش له قالبیکی جودا له «برزاندن» هاتوه. ئەگه ر ئەم پینانه یه به عه یاره وه ربگریته ده بی «کاتژمیر» بیته «کاتژمیرک» بو «سهعات Watch». «کاتژمیر» بو مرۆ ده چیته وه نه ک ناوی ئالهت. به هه مه حال هه رچی نووسه ریک «کاتژمیر، کاتژمیرک» له واتای «ساعة Hour» به کار بهینیت خه تایه کی گه وره ده کات چونکه «کاتژمیر» هه ر ئالهت راده گه یه نیت، دارشتنه که ی ئەوه نییه «کات» به دهسته وه بدات. «سهعات» ی عه ره بی (ساعة) له بنه ره تدا و له دارشتنیشدا بو ئالهت نه گو تراوه، له ری ته غلیبه وه به ئالهت که ده گو تر ی. که بلیت «دوو کاتژمیر نووستم» وه ک ئەوه یه بلیت: «دوو ئاله تی کات ژماردن نووستم». به داخه وه زۆر به ئیسکفورسی ئەم «کاتژمیر» خو ی کرد به سهعات و به «اله قیاس الوقت» واته Watch و Hour. ئیمه ده بی شوکرانه ژمیر بین که کهس نه هات «سالنامه» ی دیوارانی به «سال» دابنی ئیتر بلی: «دوو سالنامه له دهره وه ی ولات بووم».

«ژمیرک» بو «عداد» له باره. به قیاس وشه ی «بژیرک، بژیرکه» وهرده گیرین. وشه ی «بژیرک» بو هه ر ئامیریکی بزاری پی بکری، رهنگه ده ست بدات. «بژارکۆل» ی ته قلیدی ده مینیته وه بو ناو کیلکردن و بیخکیشکردنی گیای شیناورد. هه رچی «بژیرک» ه له وانه یه برنج و گنم و دانه ویله ش بژار بکات له زیخ و گلینه و داروو جان و هه رچی دیکه ی هه بیت. «بژیرکه» بو ئەو شتانه ی له بژارکراوه که ده گیرین ده ست ده دات. هه وه ل جار خه یالی «بژارکۆل» نه یده هیشته ده ست بو «بژیرک» به م هه تا به روونی بۆم ئاشکرا بوو که هه ره که بان بو جو ریک له جو رانی بژارکردن ده ست ده دن.

له ئاست وشه‌ی «گۆی گرتن» هه‌لوه‌ستیک پێویسته. کورد که گۆی «گۆی گرتن» مه‌به‌ستی نه‌ختیک جودا بوو له «گۆی راگرتن». «گۆی بگره» فهرقی هه‌یه له‌گه‌ل «گۆی راگرته» له‌چاو «گۆی گرتن» سه‌رپێتیه‌ ده‌لیی: «گۆی راگره، ئاخۆ ده‌نگی کاروانه‌ که ده‌بیسیت». «گۆی بگره له قسه‌کانم، باشیان تێبگه!».

«هه‌ست گرتن» و «هه‌ست راگرتنیش» له قیاسدا ده‌بێ وه‌ها ده‌ربچن. له‌مه‌وه ده‌شی ئامراز هه‌بێ بۆ هه‌لگرتنه‌وه‌ی ده‌نگه‌به‌نگی را‌دیۆ وه‌یا هی ئه‌ملاو ئه‌ولا پێی بگوترێ «هه‌ستگر» وه‌ک «گۆیگر». مه‌رجی ئه‌م «هه‌ستگر» ه ئه‌وه‌یه به شتیک بگوتریت بنگه‌ی هه‌میشه‌یی هه‌بیت. ئه‌گه‌ر ئامرازیک بۆ ماوه‌ی کورت له‌و مه‌به‌سته‌دا به‌کار بێت و دواتر را‌بگۆزێت «هه‌ستراگره»ی بۆ ده‌روات.

نابێ بیر بۆ «وێنه‌ گرتن» و «وێنه‌ راگرتن» ب‌روات چونکه له‌میاندا «وێنه» خۆی ده‌گیریت، له‌ گۆی گرتن و هه‌ست راگرتن، گۆی و «هه‌ست، ده‌نگه‌به‌نگ ده‌گرن. «هه‌ست» خۆی ده‌وری کامی‌را ده‌بینیت ده‌نگ ده‌وری وێنه.

له «سه‌رسو‌رکی» به‌ واتای «دوار» ده‌توانین زاراوه‌ی: «هه‌ستسو‌رکی، د‌لسو‌رکی، چه‌زه‌سو‌رکی» وه‌ربگرین، به‌ دوا ئه‌واندا «سۆسه‌سو‌رکی». «سه‌رسو‌رکی» پێویست به «هۆشه‌سو‌رکی» ناهێلێت چونکه یه‌ک شتن. هه‌رچی هه‌سته جودایه له هۆش.

«د‌لسو‌رکی» له‌چاو «د‌لگێران» شیوانی تێدا‌یه. «چه‌ز» یش به‌هێزتره له «د‌ل بۆچوو» بایێ ئه‌وه‌ی «شه‌یه، شه‌وه، ر‌غبه» جودا بێ له «میل». «هۆشه‌سو‌رکی» و «چه‌زه‌سو‌رکی» ئه‌و بزوێنه‌یان تێدا به‌کار هات بۆ لا‌بردنی قورسایێ نیوان «ش، س» و «ز، س». «سۆسه‌کردن» هه‌ستکردنیکێ په‌نام و ته‌ماوییه. «سۆسه» وه‌ک «هاجس» وایه له‌چاو «حس».

له «زۆرزان» ه‌وه تا «که‌مه‌زان» و «هێچنه‌زان» سه‌رله‌به‌ری ئاده‌میزاد ده‌گرێته‌وه که ب‌لێین «هه‌مووزان» به‌ واتای «عالم ب‌کل شی Omniscient» که ده‌کاته «کردگار، خوا».

ئهو سیفه‌تانه‌ی به‌ پێشگری Omni ده‌ست پێ ده‌که‌ن و هه‌موویان بۆ په‌روه‌ردگار ده‌چنه‌وه ئه‌مانه‌ن:

- Omnificent ک‌لی ال‌بداع
- Omnipotent ک‌لی الق‌درة، قادر علی کل شی
- Omnipresent حاضر فی کل مکان

بۆ «ک‌لی الق‌درة» «هه‌مووتوان» گ‌ری تێدا نییه. بۆ «ک‌لی ال‌بداع» له «جوانکاری» یه‌وه بۆی ب‌چین به‌ لی ک‌ورتکردنه‌وه و به‌ بریاری خاوه‌ن رایان «هه‌مووکار» عه‌یبی نابێ. ئه‌م ته‌رزه ر‌ه‌فتاره زۆر جاران ک‌راوه. به‌ نمونه له به‌ریتانیا که به‌ل‌یت Continent مه‌به‌ست ئه‌ورووپایه بێ ئه‌وه‌ی ناوی به‌ینن، کۆنتینێنتالیش بێ گرفت نێسه‌ته بۆ ئه‌ورووپا. ئۆمنیپرسیپنت ده‌مێنێته‌وه جارێ بۆی ناچم.

له تاقيى Omni وشهى ديكه هه ن بۇ غهبرى خالق، يه كيان Omnivorous به واتاى گياندارىكى گۆشتخۆر و گياخۆر بيت. بۇ ئەمىيان «هه مووخۆر، گشتخۆر» به خراب نازانم. Omnifarious هه يه به واتاى «متنوع الاشكال». بۇ ئەمىيان له «هه موو» لا دهدهين و دهليين «فره وئنه، فره شپوه».

له زمانه رۇزاواييه كاندا كه وانهى وشه سازى يه كجار له بهر يه ك كيشراوه ته وه: له م وشانه دا Omni چوه سهر صيفه ت كه چى ده چيته سهر «بهس Bus» به واتاى «پاس» و دهليين Omnibus كه ئە گهر له ريبازى وشه كانى پيشوه وه بوى بچين ده بى بليين «هه مووپاس»، مه به سيش «پاسى هه موو» ه. له عهره بى «حافله» يان بۇ رۇناوه كه ده كاته «پر، قه له بالغ». له كوردى «پاس» رويشتوه و له قيش ناكرى بۇ وشه يه كى ديكه كه پيوستمان پيى نيه.

وشهى «پر كيشى» له خووه بۇ Assault ي ئينگليزى ساز دراوه ئه ويش به واتاى «هه ولى دهست دريژى لى كردن». له ئينگليزىدا بۇ واتاى ديكه ي نزيك له م و دووريش له م هاتوه، به لام ئەمىيان بنه رته ييه.

وشه كانى: «په رگير، لاگير، كه نارگير» رى ده رده كهن بۇ سهر وشهى «ناوه نديگر» به واتاى كه سيكى يا خود دهسته و تاقيىكى نه چهپ نه راست كه به گوتهى بازارى «مامناوه نجى» ده رده چيىت، وه ك كه بلييت: «فلانه پارتي ناوه نديگره».

له ليستهى زاراوه كاندا «رايپچه كدان» م شهرح داوه كه وه ك «استنفار» و اتا ده به خشيت. وشه يه كى ديكه هه يه پتر له گهل ئە و واتا يه ده گونجيت ئه ويش «ره شگير» ه. وشهى Mobilization كه بۇ «تعبئة عامة» به كار ديت له ماددهى «بزووتن» و «بزواندنه وه» هاتوه، پتر به لاي «دنگ دان» هوه ده روات، ئە و نارپكييه شى تيدا نيه كه له «ره شگيرى» دا هه يه.

«جار دان» و «جار راهيستن» به واتاى «مناداة عامة»، «اعلان عام» ديت. «لاگير» نزيكه له «لايه نديگر»، به لام خووى نيه، به نمونه «لاگيره» خشليكه ئافره ت به لاجانگيدا ده كات. سه ير نيه به «مماس» بليين «لاگير».

له تاقيى وشه كانى «كار» و «پى» وشهى «پيكيش كردن» به واتاى «جر رجل» به ره و «باوه ش پندا گرتن» (احتواء) ده بيته وه: كه ئيمكان نه بوو له رپى به گزدا چوونه وه كيشه يه ك چار بكرىت، سياسه تى «احتواء» ي له گهلدا ده كرىت وه ك بابابه كى سه رره ق «پيكيش» بكرىت بى هه را و مه زاد. «پيكيش» له و وشانه يه به پيى جينگه جارپكيان كارا بيت و جارپكيشيان به ركار:

- دارا پيكيش كرا هه تا هاته ره دا بى
- دارا له سياسه تدا پيكيش يى بپره زا يه

له ته ك «پندزليكه» دا وشهى «خۆدزينه وه» بۇ «تملص» پيكه لپيكه. به جيرانه تى واتايشى بۇ «تهرب» دهست ده دات. «پندزليكه» خووى هه ولدانه بۇ «تهرب، تملص» يان سه ره تا يه تى. ده لپيى «دارا پندزليكه يه تى بۇ خوۆ دزينه وه له كار هه كه».

«خۆگنخاندن» بۇ «تلکوء» دەرۋات. «خۆبواردن» نزيك دەبىتەۋە لە «اعفاء الذات»، بەلام ھەۋىش نىيە. «خۆنەناسکردن» ىش خزمى «خۆبواردن»ە.

لە فەرھەنگى «المورد» دەۋرى 200 وشە ھاتوۋە بە Self دەست پى دەكات. دەۋرى ھەشتىيە كىكىم لى ھەلاۋاردن، وا لە ژىرەۋە دەياننوۋسمەۋە لەگەل زاراۋەى ھاۋواتايان لە كوردىدا، ئەۋىش بە پىي بۆچوۋنى خۆم:

- Self-abandonment – خۆنەۋىستى
- Self-abnegation, Self-denial – انكار الذات – خۆنایاندن
- Self-abasement – اتهام الذات – خۆدانەگومان
- Self-abuse – اذلال الذات – خۆشكاندن
- Self-accusation – انتقاص من الذات – خۆداشكاندن
- Self-acting – ذاتي الفعل – الي – خۆكار
- Self-action – الفعل الذاتي – خۆكارى
- Self-adjusting – ذاتي الانضباط – خۆرىكخەر
- Self-approbation – الاستغراق في الذات – بەخۆۋەگلان
- Self-assertion – تأكيد الذات – خۆچەسپاندن
- Self-born – ناشئ في باطن الذات – دەرۋوزنا
- Self-conceit – عجب، غرور – باغلبوۋن
- Self-conscious – واع ذاته – بەخۆزان
- Self-consistent – متوافق الاجزاء، منسجم مع ذاته – بەخۆگونجاۋ
- Self-contradictory – مناقض نفسه – خۆھەلۋەشىن
- Self-control – ضبط النفس – خۆگرى
- Self-deceit – خداع النفس – خۆفريواندن
- Self-reformation – اصلاح الذات – خۆدروستاندن
- Self-realization – تحقيق الذات – خۆبەدپهينان
- Self-closing – ذاتي الانغلاق – خۆداخەر
- Self-rising – ذاتي الاختمار، ذاتي قابل للاختمار – خۆگور (ۋەكوو خۆرسك)

لە كوردىدا وشەى دىكە ھەن بە «خۆ» دەست پى دەكەن ۋەكوو خۆكوژى، خۆكوژ، خۆھەلكىش، خۆ رەپىشکردن... لىستەى سەرۋەش دەشى درىتر بكىشپتەۋە. لە نموۋنەكاندا وشەى ۋەھا ھەيە پتر لە واتادارىكى تىدايە كە لەگەل كاردە ھاتوۋن، ۋەك: خۆدانەگومان، خۆبەدپهينان. وشەش ھەن جگە لە ناو و كار ئامرازى پىۋەندىيان تىدايە ۋەكوو: بەخۆۋەگلان، بەخۆزان...

ۋشەى «بەخۆداشكانەۋە» كە وردورد دارەبەش بكرىت ۋەھا دەرەچىت: «بە – خۆ – دا – شكان – ۋە». زمانە زىندوۋە پىشكەۋتوۋەكان ئەۋ تەرزە كەرتە پىشگرەيان لە زۆر بابەت ھەيە. ھەريەكە كۆمەلىك ۋشەى تازە

به دوا خویندا دهینن، وه کوو: Homo به واتای «هاوچوو» و بنه رته کەشی له گه‌ل «ههم - هاو» یه ک شته. له نموندهدا Homogamy به واتای «هاورەسین» دیت. Homonym «هاوناو»...

پیشگری Poly به واتای «فره» یه. ئەمه‌یان هه‌شتا و یه‌ک وشه‌ی به‌دوا خویدا هیتاوه. له نموندهدا:

- Polyandrous - فره‌میرد - ژنیک‌ی له میردیک‌ی پتر هه‌بیت.
- Polychrome - فره‌رەنگ
- Polycotyledon - فره‌گرئ - گیای فره‌گرئ. ئەم «فره‌گرئ» یه - فره‌قه‌ف، فره‌لک، فره‌رەگ بو به‌ر زه‌ین راده‌کیشیت.
- Polydactylous - فره‌قامک - فره‌په‌نجه - به‌ زوری ئەوانه‌ی قامکیان زیادن پیمان ده‌لین «شه‌شه» چونکه شه‌ش قامکیان هه‌یه. ره‌نگه‌ پتریشیان هه‌بیت، هه‌ر «شه‌شه» یان پی ده‌گوتريت.
- Polygamy - فره‌ژنه. پیاویکی له ژنیک‌ی پتر ماره کردبی.

پیشگری mono-, mon - به واتای «تاک» دیت وه‌ک:

- Monandrous «تاکمیرده». ژنیک‌ی یه‌ک میردی هه‌بیت
- Monarch تاکه‌مه‌زن، به‌ عه‌ره‌بی «عاهل» ی پی ده‌گوتريت.

ئەم نمونانه‌ی به‌ دوا پیشگره‌کاندا هاتن کاریان تیدا نه‌بوو، مه‌به‌ست به‌ده‌سته‌وه دانی ده‌وری پیشگر بوو له زمانه‌ پیشکه‌وتوه‌کاندا، به‌تایبه‌تی له‌ داهیتانی وشه‌ی سه‌ربه‌ زانسته‌کان.

له‌گه‌ل پیشگری Hydro حه‌فتا وشه‌ی سه‌ربه‌ زانسته‌کان له «المورد» دا هاتوون. هه‌موو «ئاو» یاخود «هایدرۆجین» راده‌گه‌یه‌نن.

راستییه‌که‌ی چاره‌سه‌رکردنی گرفت‌ی وه‌ها گه‌وره‌ له‌ وشه‌ و زاراوه‌سازیدا تا ئەوه‌ی له‌ قالبیک‌ی خوشبیتزدا به‌ کوردی وشه‌ داده‌نین که‌ Hydrochloric جودا ده‌کاته‌وه‌ له‌ Hydrochloride ده‌ جاران سه‌رسورکیمان تووش ده‌بیت. «المورد» یش به‌ ناچاری له‌ واتادا هه‌ر وشه‌کانی به‌ پیتی عه‌ره‌بی نووسیه‌ته‌وه‌. زه‌فه‌ر بردن به‌ فه‌رمانی وه‌ها گه‌وره‌ و ورد و فره‌بابه‌ت له‌ وزه‌ی کاری سه‌رپیتیدا نییه‌. پاش زانینی زانسته‌کان خو ته‌رخانکردنی سآله‌و سالی ده‌وی.

له‌و وشانه‌ به‌ Self «خو» ده‌ستیان پی ده‌کرد یه‌کیکیان که‌ به‌ واتای «تلقیح ذاتی» دیت له‌ گرنه‌گه‌کان بوو به‌لام قالبیک‌ی بو‌ی داده‌نیم پتویستی به‌ له‌سه‌رکردنه‌وه‌ هه‌به‌، ئەویش به‌ شه‌رح نه‌بیت ناکریت.

له فەرھەنگی «المورد» دوو وشەم ھاتنە بەرچاو بەو واتایە. یەکیکیان Self-fertilization ئەووی دیکەش Self-pollination. له کوردیدا دەلێین «گرتن» بۆ حامیلەبوون. له بیزووکردندا بەری سۆران «مەگیرانی» (مایەگیرانی) بە کار دەھێنیت کە ئەویش دەچیتەووە بۆ بنیچەیی «گرتن». مەبەستیش ئەوویە کە مێیە «مایە» ی نێرینەیی گرتووە. دیارە «مایە» ش «ماددە» یە.

دەتوانین بۆ حامیلەبوون «مایەگیربوون» بە کار بەھێنین. دەلێین ئەم ئافرەتە پیووی دیارە «مایەگیر» ە. واتە «حامیلە» یە. «مایەگیربوون» دەکاتەووە «مایەگرتن» - «الحبل». کە بمانەووی تێپەری ریشەیی کاری «گیر» بۆ «تلقیح» بە کار بەھێنین دوو ریگەمان لەپیشە. یەکیکیان «مایەگیرکردن» ئەووی دیکەیان بە یارمەتی دان مومکینە «گیراندن» بیت.

وشەیی «گیر» سەربەخۆ بە کار دیت وەک کە دەگوتری «ھەرمییە کە گیرە، گەروو دەگری». لێرەدا «گیر» بە «قابض» دیت. ئنجا وەک کە زووتر پیشنیازمان کرد لە «دروست» کە وەکوو «گیر» ئاوەلناو، «دروستاندن» دابریژین. لێرەشدا بە قیاس ریمان دەبی «گیر» بە ھۆی «اندن» ەووە «گیراندن» دابریژین و بلێین «باخەوانە کە خورماکانی گیراند - مایەگیری کردن». «تلقیح ذاتی» لەم دوو ریگەووە دەشی «خۆ مایەگیرکردن» بیت و دەشی «خۆگیراندن» بیت.

دەبی بلێم «مایەگرتن» و «مایەگیرکردن» ناییتە «ئاوسکردن». ھەرچی «مایەگیرکردن» ە تەنھا «اخصاب، تلقیح» رادەگەییەنیت، نەک «زگ ئاوسان» و «حەمل بەدیار کەوتن» خۆ کە بیین «مایەگیرکردن» ی رۆک لیک بەدەینەووە «ئاوسی» لەخۆووە رەش دەبیتەووە.

وشەیی Fertilization بۆ «تسمید» یش دەروات. له کوردیدا بە کیلگەییەکی برشتی نەبیت دەگوتری «بیتۆقە». یەکیک ھەموو زەویە کەیی داچاندبیت دەلی «لە تۆقم کرد». «بیتۆق» لەگەل «بێھیز» یە ک شتە. رەنگە «تۆقەلە» ش ھەر لەو «تۆق» ەووە کەوتبیتەووە. بەلام من وشەم بۆ ھەلناستی لە «تۆق» کە بۆ «تسمید - تقویە» لەبار بیت کە بلێم «زەویە کەم بە تۆق کرد» لە رووی وشەرۆنانەووە فەرقی نییە لەگەل «دیوارە کەم بە قۆنتەرات دا». خۆ ناشکری بلێم «زەویم تۆقاند»...

له بەشیکی پیشووتری ئەم نووسینەدا وشەیی «تەز» - «تەژەندەر» - «تەزاو» ھاتووە بە شەرھووە. وەھای بۆ دەچم کە «تەز» لەبار بیت بۆ «تسمید - تقویە». له میسر کە دەلێن «تقاوی» مەبەست جەمعی وشەیی «تقویە» یە کە لە کشتوکال بۆ سازکردنی زەوی و بەھیزکردنی بە کار دیت. ئەگەر «تەژاندن» بۆ «تقویە» و بۆ ھەرچی زەوی بی بە تۆق دەبیت لە کار بیت وا دەزانم لە بواری نووسیندا سوودمان بە زەویەکانمان گەیاندووە.

نەختیک پەراویزی «تەز» لەو «تەژاندن» ەدا لیک کیشراووەتەووە. بەلام سەیری ک لەویدا نییە چونکە «تەژاندەر» یش بابی خۆی ئەو مامەلەتەیی کردووە کە ھاتووە جاریکیان «تەز» ی کردووە بە ئاوەلناویکی دەگمەن، جاریکیشیان لە واتای «تیری» ی ھەلکشاندووە بۆ ئەو ناکردنەیی دوا تیری پەیدا دەبی. کە دەشلێن «تیری و تەژی» ھەر دووبارە کردنەووی واتای «تیر» بە مەبەست ناگرن، گەشانەووەشی لەگەلدایە. رەنگە بابایەکی تیر بیت بەلام تیروتەژی نەبیت.

دەگەریمەو بە وشە «تاکەمەزن» که بە «عاهل» م له قەلەم دابوو. ولاتیکی «تاکەمەزن» ی بەسەرۆه بیته دەبی پینی بگوتری «تاکەمەزن». له ریزە «تاکژنه»، «تاکمیرده»، «فرهژنه». کهسیک لایهنگیری «تاکەمەزن» بیته پینی دەگوتریت «تاکەمەزنی» که ئەمە نەسبەتە. ئەگەر ویستمان ناوی مەعنا له «تاکەمەزن» وەرگرین دەلین «تاکەمەزناپەتی». نەسبەت بو «تاکەمەزن» دەبیته «تاکەمەزنی» وەک که «بیته» - دەرگەله «دەبنه» «بیته» - دەرگەلهیی.

ناوی مەعنا له «تاکەمەزن» هەر بە پینی دەستووراتی ئاسایی دەبیته «تاکەمەزنی». ئەم ریزە وشەیهی خوارەو مەبەست روون دەکاتەو:

- تاکەمەزن - عاهل
- تاکەمەزنی - ملکی
- تاکەمەزناپەتی - عاهلیه، ملکیه
- تاکەمەزنی - نظام او بلد ملکی
- تاکەمەزنی - منسوب الی نظام ملکی
- تاکەمەزنی - کون النظام ملکیا او عاهلیا

بەکارهینانی ئەم وشانە، ئەگەر چانسیان هەبیت و بەکار بین، نابی له ریزی چاولیکەری له زمانیکی دیکەو بیته چونکه بواریان بەرۆ و اتاکانیان جودا بوتهو له بواری وشە بیگانهکان. که دەلین Monarchist دەشی له Monarch و له Monarchy یهوه هاتبیت کهچی له کوردیدا «تاکەمەزنی» و «تاکەمەزنی» هەیه بەلام له لایهکی دیکەو Monarchal و Monarchial هەیه، که دیاره له مۆنارک و مۆنارکی - یهوه هاتوو. ئەمانە نەسبەت و وەسفن بەلام جودان له مۆنارکیست. هەرچی مۆنارکیستە سەر به باوهری سیاسییه بو کابرایه ک هز له ریزی شایهتی بکات. مۆنارکال دەچیتەو بو شتیکی پینۆندی به تاکەمەزنیوه، و اتا به مۆنارکەو، هەبیت وەک که بلی پۆشاکێ تاکەمەزنانە.

وشە «تاکەمەزنانە» ریزە ئاوهلکاره، هەر بو ئەو بارانە دەست دەدات که له رستهدا واتای «کار» (فعل) هەبیت. له پۆشاکدا «پۆشین» هەیه - وەک له خوراکدا خواردن هەیه - جلکپۆشینی لی دەفامریتەو بویه دەگوتری جلکی ژنانە، بەلام ناگوتری بەرد و دار و هەنجیری پیاوانە یاخود شیتانە.

فەرهنگی «المورد» نەیتوانیوه بایی هەموو ریزەکان وشە عەرهبی بدۆزیتەو. ناچار بو به شرح واتایان لی بداتەو، لهویشدا سەرکەوتوو نییه. له ئاست مۆنارکال، مۆنارکیال، مۆنارکیکال، مۆنارکیست وشە «ملکی» هیناوتەو تەنها بو مۆنارکیست شتیکی بەسەرۆه ناوه که دەلی: «مناصر للملکیه أو مؤمن بمبادئها».

من وها پەسەند دەکەم بو «مۆنارکال» له کوردیدا «تاکەمەزنی» به کار بیته مادەم ئاوهلکاری «تاکەمەزنانە» جینی نەبیت وەک «کورسی تاکەمەزنی» - الكرسي الملکی. «تاکەمەزنی» بو «تاکەمەزنی»... تا ئەو ریزی دەگەین به پلهی ئەو وردینی و وردخویتییهی رۆزاواییهکان له وشەسازیدا دیکەن ماوه برینی سألەهای بەرۆپیشچوونمان دەویت، بەرۆپیشچوونیش هەر لهسەر رووی کاخەز کهلکی نابیت، دەبی تامانج له

وشه‌کان وها خهست بوو بیتهوه که ته‌گەر Monarchal له جینی Monarchist به‌کار بهینین زهق خۆی بنوینیت و هک ته‌وهی به‌رد له جینی شاخ یان قه‌سپۆک هاتبیت.

دوای مۆنارکیست و مۆنارکال ئنجا Royalist و Royal دین. رۆیالیزم و رۆیالیتی و کۆمه‌لیک وشه‌ی دیکه‌ش ده‌مینن مامه‌له‌تیان له‌گه‌ڵدا بکریت. بینگومان زمانه‌که‌مان له 60-70 سالی رابوردوودا هه‌نگاوی به‌رینی هه‌لیناوه تا گه‌شیتینه‌پله‌ی ته‌عبیر له‌خۆ دانوه به‌جۆریک بابایه‌کی به‌ر له 50 سال نه‌بیری لی ده‌کرده‌وه نه‌پیشی ده‌کرا خۆی تیدا خه‌ریک بکات. ئنجا زمانه‌که‌ش به‌که‌ره‌سته‌ی کوردی خۆی ته‌وه‌نده‌ ته‌زی کردوه بتوانی بابه‌تی لێوه‌ دوان بنگرفت ده‌ربهریت.

شاعیره‌کانمان تیاندان هه‌یه‌ هه‌لبه‌ستی ره‌نگین ده‌هۆنه‌وه و به‌ وشه و رسته‌ی وها قه‌شه‌نگ به‌لای ده‌سکه‌گولدا ده‌چنه‌وه. دیاره‌ زیهن ئاوسبوون به‌ هه‌ر بابه‌تیکه‌وه بیت مه‌لۆتکه‌ له‌ دوا مه‌لۆتکه‌ی ئه‌و بابه‌ته‌ ده‌زیت. تا ئیستا بابه‌ته‌ ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کان خۆیان به‌سه‌ر قه‌له‌می نووسه‌ری کورددا زال کردوه. هه‌ر ده‌بوو وه‌هاش بیت. کاتیک ریکاری ژیان و خه‌ریکبوون له‌خۆوه هه‌لکشا بۆ ئاشنابوون له‌گه‌ڵ زانست و ئابووری و رامیاری و نه‌فس و سروشته‌ده‌ر تا ئه‌وه‌ی خۆینه‌ری ئاسایی بیته‌ کپاریان هه‌لبه‌ت نووسه‌ریش یه‌خه‌یان ده‌گریت و قالیان بۆ هه‌لده‌نیت و وشه‌یان بۆ په‌یدا ده‌کات. خه‌ریکبوونی یه‌کیکی وه‌کوو منیش که‌ به‌ ته‌کلیمی بنگه‌یه‌کی رۆشنییری کوردی کنه‌ له‌ ته‌ریکی زمانه‌که‌مان ده‌کات، ئه‌ویش ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئه‌و هه‌نگاوانه‌ی ماوه‌یان بریوه له‌ سه‌قافه‌ت و خۆینه‌واریی کوردی، ده‌نا به‌ریه‌یار له‌سه‌ر ساجی عه‌لییه‌وه گه‌شه‌ند و هه‌ژهند و کاته‌ده‌ر و هاوهره‌سین و خۆدانه‌گومان و سه‌دان وشه‌ی دیکه‌ وه‌کوو ئیله‌مامی ده‌رویشایه‌تی به‌سه‌ر بلیمه‌تی مامۆستا کاک مه‌سه‌وود محه‌مه‌دا هه‌لنه‌ده‌رژا. هی من بیت یا هی یه‌کیکی له‌ من بینگه‌یشتووتر بیت، وشه‌ی له‌بار و ناله‌باریش پۆژه‌ی نه‌مامی 60-70 سالی خۆینه‌واریی تازه‌مانه، به‌م قسه‌یه‌شدا ده‌وری خۆم و غه‌یری خۆشم نابووچینمه‌وه چونکه‌ هه‌ر وه‌ک گیا بی زه‌وری نارووت، هه‌روه‌ها بی تووی گیاش شینایی په‌یدا نابیت. سه‌قافه‌تیش ده‌یه‌ویت هه‌م سه‌قافه‌ت هه‌بیت و هه‌م مرۆی لیه‌تووش هه‌بیت پێوه‌ی خه‌ریک بیت. به‌هه‌مه‌حال ئه‌م فه‌لسه‌فه‌یه‌ له‌ په‌نا وشه‌سازی و زاراوه‌سازییه‌وه خۆی تیکرد. پێوه‌ندی زینده‌لی به‌ بابه‌تی نووسینه‌که‌وه نییه. «زینده‌ل - عضو».

پیشتر «ئیسپه‌باره»ی میدیایم ناو هینا که «ئه‌سه‌به‌ره» یه و دواتر بوه به «سوار». ته‌گەر پشمان نه‌کری بزانی له «ئه‌سه‌به‌ره» ی میژوویی مه‌به‌ست ته‌وه‌ بووه «ئه‌سه‌پ مرۆ بیات» یاخود «مرۆ ئه‌سه‌پ بیات» - که ته‌گەر یه‌که‌میان بیت ناوی کارا ده‌رده‌چیت ده‌نا ده‌بیته‌ ناوی به‌رکار - ئیستا له‌ ته‌ک «ده‌سته‌به‌ره» و «چه‌رخه‌به‌ره» دا «ئه‌سه‌به‌ره» ش به‌ ناوی به‌رکار ده‌روات. تۆ بلیی ری نه‌بی به‌ زاراوه‌ وشه‌ی «ئاوه‌به‌ره» بۆ هه‌موو شتیکی بیت که له‌ ئاودا بۆ راگویتستن و سواری به‌کار بیت؟

له‌ ئافیس‌تادا Apa Navaya هاتوه: واته‌ ئاوکی «نافه» بروینیت. دیاره «ئه‌به» ئاوه‌که‌ی کوردی ئیستا که‌یه. وشه‌ی «نافه» به‌ واتا که‌ی ئافیس‌تا له‌ کوردیدا نه‌ماوه چونکه‌ ده‌ستمان له‌ ده‌ریایان بر، ماینه‌وه له‌گه‌ڵ که‌له‌ک. «نافه» خۆیه‌تی له‌ رۆژاوا به‌ Navy - «هیزی ده‌ریا» و Navigation و ریزه‌ی دیکه‌ش ده‌رده‌که‌وتیه‌وه. له‌ فارسیدا «ناو» پاشماوه‌ی «نافه» ی ئافیس‌تایه. که‌شتییه‌وان (ملاح) که‌ پێی ده‌لین «ناخدا» کورتکراوه‌ی «ناوخدا» یه به‌ واتای خاوه‌ن «ناو - نافه» له‌ فره‌نسه‌ی Eua Navigable «ئۆ ناڤیگابل» هه‌مان «ئه‌به» ناڤه‌یه «ده‌گه‌یه‌نیت. (لاپه‌ره 248 فره‌نگ ایران باستان).

«ئاوبه‌بەر» ناوی بەرکاره بۆ شتیکی ئاوی بیبات، لە ڕینی زاراوه تەنها بۆ شتی بە کەلکی راگوێستن بیات، دەچیت. وشە «ئاوماڵک» هەیه بۆ پرژوپالکی ناوی جوگە یان ڕووبار یان لافاو هەلیبگریت. ئەگەر بلیین «ئاوبەر» وشە کە دەبیته ناوی کارا بە واتای شتیکی ئاوی بیبات. بەلام دەشی «ئاوبەر» تاییهت بکری بۆ ئامیتریک وەک کە بە سەیاره‌ی تانکەر بلیین «ئاوبەر»، ناوی گشتیش بۆ هەر شتیکی ئاوی بیبات. هەر ئەم «ئاوبەر» هە دەمیته‌وه کە لە رسته‌دا دەزاندری تانکەر مەبه‌ست نییه. بەلام ڕیمان هەیه لیکیان جودا بکەینه‌وه ئەویش بە گرتنه‌به‌ری قیاس له «کاره‌کەر».

- «کارکەر» ناوی گشتیه‌ بۆ هەر شتیکی یاخود کەسیکی ئیش بکات.
- «کاره‌کەر» بە ئافره‌تیک ده‌گوتری خزمه‌تی خیزانیک بکات چ بە پاره‌ چ بە نانوزگ.

ئنجا دەشی بە تانکەر بلیین «ئاوبه‌ر» و له «ئاوبه‌ر» ی گشتی دا‌برین.

ئاخیوه‌ری کورد له‌ کۆنه‌وه وردمه‌هه‌ره‌تی به‌ کار هێناوه بۆ زالبوون به‌سه‌ر ئاستنه‌گی ته‌عبیردا به‌ نموونه: وشه‌ی «ئاوماڵک» له‌ کارایی شۆرا و بوو به‌ به‌رکار له‌ ڕینی به‌ کاره‌یتانی ئەم پاشگره‌ کورتیله‌یه‌ی ده‌نگی «ک» هەر وەک پیشتر دیتمان له‌ وشه‌ی «سه‌رشۆرک» دا ناوی جیگای دروست کرد.

نموونه‌یه‌کی دیکه‌ له‌ «مردله‌» ده‌هینم کە نیشانه‌ی چوو‌ک‌کردنه‌وه‌ی «هله‌» خرایه‌ دوای مردنه‌وه‌ و واتا‌گۆری تیدا کرد. وشه‌ی «مه‌لاخۆره‌» ئەگەر «مه‌لاخۆر» بوايه‌ له‌وانه‌ بوو به‌ راسته‌ حیسایی ده‌ستوورانی ئاخوتن به‌ واتای شتیکی بیات کە ئەو مه‌لا بخوات.

له‌ قیاسی «ئاوبه‌بەر» کە ناوی به‌رکاره‌ وشه‌ی «بایه‌بەر» مان دیته‌ پیش بۆ بالۆن. ده‌ستووری سووک ده‌برین لیمان داوا ده‌کات «بابه‌ره‌» په‌سه‌ند بکەین کەوا له‌ رواله‌تدا تیکه‌ل به‌ ڕیژه‌ی «مه‌لاخۆره‌»، «گورگنه‌خۆره‌» ده‌بیته‌وه. لیته‌دا شتیکی له‌ ته‌کوینی «ده‌سته‌بەر»، «ئاوبه‌ره‌»، «چه‌رخه‌بەر» دا کە هه‌مووی ناوی ئامیترن و هه‌ها ده‌کات «بایه‌بەر – بابه‌ره‌» ش هەر له‌و بواره‌وه‌ مۆرکی ره‌وای لی بدریت و «بابه‌ره‌» به‌ ناوی ئامیتر وهر‌بگریت.

سه‌رنجیکی مه‌يله‌و ورد له‌ ئادگاری هیندیک وشه‌ دیارده‌یه‌ کمان ده‌هینته‌ به‌رچاو، بۆره‌ ده‌ستووریک لی فام ده‌کریت. ده‌لیین:

- ده‌سکه‌نه، پیکوته، پیدزه، ده‌مه‌ته‌قه، په‌نجه‌شکانه، پاشه‌کشه، په‌له‌فره، په‌له‌کوته

وشه‌کان که‌رتی یه‌که‌میان ناوی ئەندامیکی زینده‌وه‌ریان پێوه‌یه‌ وەک: ده‌ست، پی، دم، په‌نجه، پاش، په‌ل. وشه‌کان هه‌مویان ناوی واتا له‌ قالبی ناوی چاوگ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن. له‌ هه‌مواندا به‌رده‌وامی به‌دی ده‌کریت. له‌مه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت کە ڕیژه‌ کە به‌و پاژگره‌ بچوو‌ک‌وه‌ و ئەندامیکی زینده‌وه‌ره‌وه‌ کرده‌وه‌یه‌کی درێژه‌دار پیک ده‌هینیت.

به لّام له وانه يه وشه ي ريزپه ريش پهيدا بين، رهنگه يه كيك له وان «په ره وازه» بيت كه ناوه لّناوه. كه ده لّيم «رهنگه» له ووه يه وشه ي «واز» ي سه ردهم هه رچهند له «فهز» ي ثاڤيستا به واتاي «فرين» كه وتوته وه به لّام ناخپوهري كورد له بيري نه ماوه بڼه چه ي وشه كه كار بوه يان شتيكي ديكه به لگهش ته ووه يه كه «په له فره» به هه مان واتايه كه چي نه ته ويش و نه «باله فره» ش ناوه لّناويان پيك نه هيناوه.

وشه ي «په له فره» له «په ره فره» وه هاتوه له بهر قورسيي دوو «ر» ي قه له و. يه كه ميان بوته «ل». ده گوتري «دلّه كوته - دلّه كوتكه» به لّام ناگوتري «چاوفره - چاوفره كه». تو بلّي له بهر كه مده وامي بيت نه گوتراوه «چاوفره كه»؟ به هه مه حال مه ودا له بهر هم ريزه يه بو زار اوه سازي ته سك و كورته چونكه ته و نه ندامانه ي هه لده گرن بڼه ماي وشه ي ده وامه دار پيك به يتن خويان كه من.

رهنگه بشي «گويدزه» به قياس له «پيدزه» رو بندريت به واتاي خو دزينه وه ي ته دريجي له بيستني قسه. مهرج نيه «گويدزه» هه موو جاران له ناخوتني ناخپوهريكي عاده تي بيت، ده شي ده وله تيك گويدزه بكات له داخوازيه كاني ده وله تيكي ديكه وه يا دانيشتواني شاريك، نه نداماني حيزييك... هتد. «گويدزه» نابيته «خو كه ر كورد».

هه ر به قياس ده شي «چاودزه» بروات به واتاي چاودزينه وه له چاوه ديږي وه يا سه ير كړني مورا قه به. ده توانين بلّين «دارا چاودزيه تي له باغه كه ي من بو باغه كه ي تو». «چاوه دزه» ش هه ر «چاودزه» يه.

هه ر نه نداميك شيا بخريته پال ره گي كاريكه وه بو وه گير هيناني ناوي واتايه كي له بار دوو لي تيډا ناكريت به لّام به پي ده ستور، نابي له جي ته ندامي له ش هه ست و هوښ و خوليا و خهون و شتي ته وتوي ناماددي به كار بيت. كاتيك له كومه له زمانناسيكي ده سه لات پيدراو ته و ريگايه كرايه وه ته وسا ده شي هيزه نامادديه كاني سه ربه گيانله بهر (به تايه تي ئاده ميزاد) له بريتي ته ندامي له ش بين.

وشه ي «مله چه رخي» كه له لاپه ره 464 ي گوڤاري كوري زانباري كورد، به رگي چواره م، سالي 1976 هاتوه بو Tropism (الانتحاء) هه موو مهرجه كاني: 1- نه ندام، 2- به رده وامي تيډايه به لّام له ده ستوري لاداو كه ده بوو «مله چه رخي» بو ايه.

هم ريزه يه ي «مله چه رخي» له نيوه ي ريگاي به يني «بابه ره» و «سه رسوركي» دا يه. وشه ي «چه رخي» له په راويزيكي به رته سكد ا گهردان ده كريت، چونكه له زور شويني كوردستان به ناو روښتوه نه ك كار. رهنگه ته ميس هو ي له ده ستور لاداني بيت. نه بيستراوه بگوتري «مله سووري».

«سه رسوركي»، «چاوبه سته كي» و چي ديكه ش هه بيت هه مووي وشه ي ماددين. «گوريسكي شه كي» ش مادديه وه ختي خوي «واتا كيشه كي» مان به پيوانه لي وه رگرتبوو، له م به شه شدا «گومان كيشه كي» و هيو ا كيشه كي و ئاوا كيشه كي و ترس كيشه كي» مان پيشنياز كرد. هم وشانه ي «واتا، گومان، هيو ا، ئاوات، ترس» هه موويان به ته نهاش ناماددين. هه رجي «گوريس، چاو، سه ر» ن خو يان ماددين به لّام له «بينبركي» دا «بين» نامادديه بو يه شيا واتا و گومان و هيو ا... بخريته هم ريزه يه وه... «بينبركي» وشه يه كي كونه پيوانه ي لي ده كريت.

له «چاوبهسته كې» بزوينى «ه - فهتحةى عه رېبى» هاته دواى «بهست» ته ویش بو لابرډنى قورساىي دهربرېنى دهنكى «ت» له به رايى «ك» دا دهنه دهبوو تيبه كه بقرتيت. له «دهسشور، دهسكيش، دهننويز، دهزگره...» دا تيبه كه قرتاوه. وهها پې دهچيت له مانهدا قرتاوه بو سووك دهربرېن، قرتانه كەش قوربانى بوو بو فونيميكى وشه ي سهر به خو. له «چاوبهسته كې» دا ته گهر قرتاويه دهبوه قوربانىي پاشگريكي بيهييز كه خو ي وهك پاشكو دهبوو به تيبه كه وه بنووسيت. بزوينه كه «ه - فهتحة» هات بو پاراستنى تيبه كه و به گهرخستنى پاشگره كه. وهك «چاوبهسته كې» وشه ي «سيجرتة كې» ش ثم بزوينه ي تيدا هات بو لابرډنى قورساىيه كه. چهنده ته ستمه بگوتري «چاوبهستكى، سيجرتكى» چهنديش له حيساب دووره بگوتري «چاوبهستى»، «سيجرتى» به لادانى كافي پاشگره كه. «چاوبهسته كې» له رووى دهستوورى وشه سازييه وه خزمايه تيبه كى نييه له گهل «شه وه كى، به يانه كى، دهره كى، دهشته كى...» ته مانه ريژه ي نيسبه تن و تاوه لئاون كه بريتين له ناوى ماددى.

وهك دياره له وشه كانى «بينبركى، سيجرتة كى، هه لپه ركى، چاوبهسته كى، دايه مه مدوره كينه، گوريسكيشه كى» له بنه رتدا ته م ريژه يه بو ناوى يارى ترخان كراوه. «كيبه ركى» ش ههر يارييه. «سهرسور كى» به زورى له فورمى «سهرسور كه» به كار ديت. له نيوان ههندي ئيلى شاخاوى ده بيته «سهرسور كى». به عاده تى يارييه كان جموجول و بزوتنيان تيدا يه، ئنجا ته گهر ويسترا ناوى نو ي بو يارييه ك رو بندريت وهها په سهند ده كريت كه يارييه كه بزوتن و چالاكى تيدا بيت پتر له وه ي ره چاوى دهستوورائى تيدا كرا بيت. يارى هه يه خنكاوه له ياسا و دهستوور وهك: توپينه، مووشينه، جگينه. له به رى سوران ده گوتري توپانى، مووشانى، جگانى. له به رى بابان «خوله په تانى» لاساى به رى سورانى تيدا كراوه ته وه. له كو يى و شو يى سهر به كو يى «كه لابه گوزانى» باوه يا خود جاران باو بوو، دهسته واژه ي بو به كار هاتوه. شه ترهنج خراوه ته بهر قالبى يارىي دهستووردار و بوته «سهرترنجانى».

له م تيبينيانه وه بو ته وه دهروم كه وا پيوسته هه تا بلوى پيره وى له وه دهستوورانه بكرت مهرجيش نييه وشه ي ناقولاي دهستوورى هه لاواردري به سهر وشه يه كى ئيسكسو وكدا كه قالبى «توپينه» ي له شو يى «بينبركى» ي بو به كار بيت.

مندال بووم، گه مه يه كى مندالانهم دانا ناوم لى نا «خريلانى». له بيرم نه ماوه چوناوچونى بو ته و ناوه چووم به لام ههر ده يى دهنگانده وه ي ناوى يارييه كانى ته وسا بوويت، له زه ينمدا زرينگايته وه. يارييه كى ديكه م دانا ناوم نا «كلاوشاردنه وه» دهبوو «كلاوشيركى» بى، كه ته گهر له سهر دهستوورى كو يى بوايه دهبوو بلين «كلاوشيلكانى» چونكه «چاوشيركى» له كو يى كراوه ته «چاوشيلكانى» له كيشى «توپانى و كه لايانى و رگانى و مووشانى و جگانى...».

له زاراوه كانى سهر به فه لاحت «چله بر» هه يه وهك له بيرم ما بيت. له سهرماوسوللى چله دا زه وى جووت ده كه ن بو فه وتاندى كرم و گه زهنده يه كى زهره به ده گل و دان يان شيناورد بگه يه نيت. ثم زاراوه يه ش ههر به ره و تامانجى «بنه بر» ده چيت كه مه به ست نه هيشتنه.

له بوارى ته مانهدا «پيمه رېر» هه يه كه دين گاوليشى هه موو باغ يان ره ز به پيمه ره ده كيلن نهك ته نها دره خته كانى «بنپيمه ره» ده كه ن. وهك ته مانه: «گرده بر» هه يه. ثم ريژه يه به ئاشكرا دياره «حسم» ي تيدا يه وهك له «قه ولوبريه» يان له «بريه» ي ته نهادا هه يه. «بريه» خو ي ته وپه رى يه كلا كردنى لى ده فامر يته وه

وهك كه دهليين «له بريهي به پينج دینار...». «بريه» دهشی بۆ «قرار قطعي، نهائي» بروات. دهشی كه مهسه له يه كي گرنج له بنه رته وه چاره سهر بكریت بگوتري «كيشه بر كرا» وهك كه زهوي «چله بر» ده كری. «هه راي جو كه ندى سويس كيشه بر نه بووه». دره ختيكي بتهوي نه يه يليت، ره گه ژير خاكه كاني ده برته وه و ده مريت. ئەمه «ریشه بر، ره گبر» ی پی بگوتريت. كه ويستت ره گه كانيشي ده ر كيشيت ده بي «ریشه كيش، ره گكيش» ی بكه يت. ده توانين بليين: له ره گ و ریشه وه م ده ره يتا، به لام له مه وه زاراه و وشه ی تازه مان ده ست نه كه وتوه و مه وداشمان كورت نه كردۆته وه. «ریشه كيش كردن» به عه ربه ي «إستصال» ی پی ده لين به واتای «اخرج الاصل». له ئینگلیزی Extermination به هه مان واتا دیت كه بریتیه له ex و له term به واتای كوتايی هه ر لايه كي خه تيك يان شتيك بيت.

Ex له زۆر وشه دا بۆ «دهر-» به كار هاتوه وهك Export «صادرات- تصدير».

له سه ره تا كاني ئەم نووسينه وشه ی «بنبر كردن» بۆ «إستصال» Extermination پيشنياز كراوه ليره دا «ریشه كيش» به نوپي هات بۆ ئەو زاراهيه. من خۆم له به راورددا ریشه كيش كردنم بۆ «إستصال» به لاوه له بارتره هه رچي بنه بر كردنه هينده ی ریشه كيش رو ناچيت به لام پتر له و به پانايدا بۆ گه ليك جوړی «نه هيشتن» په ل ده هاويت. ده ليين: مه لاريا له شاره زوور بنه بر كرا، نه خوینده واري بنه بر بوو، پارهی نه وت برسيه تي بنه بر كرد. ده شليين: قازانجی ريباخوور سه رمایه ي قه رزدار ریشه كيش ده كات. ژياری نو ی ده ماری قبيله گه ربه ي ریشه كيش كرد. ئامسان هه يه به برينكاري نه بي ریشه كيش ناكريت (يوجد تورم لا يستأصل الا بعملية جراحية). به كورتی له هه رشتيكددا كه قولايی و روچوون هه بوو يان ره گ و ده ماری لی ببيته وه چ ده ماری ماددی چ مه عنه وه ی، ریشه كيش بۆی ده ست ده دات. له وانه يشه باری وه ها په يدا بييت بنه بر كردن و ریشه كيش كردنيسي لی بوه شيته وه. ئەمما بيگومان كه دره ختيك ریشه كيش بكریت ناشی بنه بری بۆ به كار بيت. هه لبه ت جو دا كردنه وه ی باريك له باريكي ديكه ده چيته وه بۆ سه ليقه ی ئاخوهر ناوانه يه ك نه ي وه ها ريك ده كه وي ت زاراه له خووه په يدا بوه بي ئەوه ی مامۆستايان ده ستووراتی وشه رو نانيان لی به كار هيتاييت وهك كه زۆر جار ان له په نديپيشينان رسته ی ئەوتۆ دیت هه تا له كو نينان دي نه كه وي ت نازانيت له چيه وه هاتوه. ئەم ده گمه نانه پيوانه هه لئاگرن.

ده گوتري: ئاوه كه م چۆر بر كرد واته وه هام چاوه گه لی گرت دلۆبي پيدا نه يه ت يا خود ئاوی لی نه چۆر پيته وه. له وانه يه چۆر بر كردن نه توانی هه موو ته رايی و زنه ی ئاو وشك بكات، ئنجا به پيه ست بيت وه يا گلرژ كردن بيت هه موو زنه ی ئاوه كه وشكايی هات ده شی بليين: «نمبر» يا خود «زهنه برم» كرد.

وشه ی «وشك» خو ی ده شی بخريته قالي كار وهك كه «دز» خراوه ته ئەو قالبه وه. هه ر دوو وشه ئاوه لئاون. ئەوه نده هه يه چونكه «دز» واتای كارا (فاعل) ی تيدا يه «دزين» ده بيته تيپه ر، هه رچي وشكه كه بوو بو كار ده بيته تينه په ر: وشكا، ده وشكي. بۆ تيپه ر «اندن» ی له گه لدا دیت و ده گوتري «وشكاندن». له به شی يه كه می ئەم باسه دا «برينكاندن» بۆ Dehydration هاتوه كه ده كاته وه وشكاندن به لام پتر پيوه ندى به كيميا وه هه يه. له ئاست Dehydration فه ره نگی «المورد» ده نووسيت: ازالة الماء او عنصريه من مركب كيميائي. پيشگري Hydro, Hydr له هه ندى وشه دا ته نها هيمای بۆ هاي درو جين هه يه. له Hydrogen دا كه رتي Hydrogen ده گه يه ني ت، پاشگري gen ده يكات به «مولد الماء» - «ئاوه زي»». له به شيكي رابر دووی ئەم نووسينه دا گوتم كه ئوكسجين به كوردی ده بيته «ترشه زي». ئەم «ترشه زي» يه شم به پيوانه ی له «شفته زي» وه رگرت. به

رېځهوت «ئاوهزى» به واتاى هايدروچين له گه‌ل «ئاوهزى» ى كۆنینه يه ك ده‌گر نه‌وه چونكه هه‌ردوو يان له يه ك واتادا كۆ ده‌بنه‌وه: زه‌وىي ئاوهزى، ئاوده‌زيتته‌وه، هايدروچينيش هه‌روه‌ها. ده‌شى بۆ ته‌وه‌ى له يه كديان جودا بكه‌ينه‌وه به هايدروچين بگوتري «ئاوزى»، ته‌وساش ئوكسجين هه‌ر ترشه‌زى ده‌ميينته‌وه چونكه «ترشزى» به هۆى جيرانه‌تیی ده‌نگى «ش» له گه‌ل ده‌نگى «ز» دا قورس و ته‌سته‌م ده‌رده‌چیت.

له وشه‌كانى «سيجرته‌كئى» و «چاوبه‌سته‌كئى» دا ديتمان بزويته‌ى «ه - فه‌تحة‌ى عه‌ره‌بى» بۆ مه‌به‌ستىكى تايه‌ته‌ى هاته‌ ناو وشه‌كانه‌وه. له «ترشه‌زى» شدا هه‌روه‌ها. «ئاوهزى» نابى له گه‌ل «هاوزى» تيكه‌ل بيت كه له ده‌زياتييدا ده‌يكه‌نه «ئاوزه» ته‌میان له «هاوزا - هاوزاد» هه‌هاتوه به واتاى هاوته‌مه‌ن كه دوو كه‌س له يه ك كاتدا هاتپيته‌نه دونيا.

وشه‌ى «زان» له كورديدا بۆ دوو واتاى to be born و to give birth هه‌موو ده‌زانين كه ده‌گوتري «زنه‌كه‌زا» چ ده‌گه‌يه‌نيت. هه‌رچه‌ند خه‌ريكه له بيران بچيته‌وه ته‌مما له بنه‌ره‌ندا «زا» بۆ منداله‌كه‌ش ده‌چيته‌وه كه بگوتري «منداله‌كه‌زا». حاجى قادر له‌م نيوه به‌يته‌دا هه‌مان واتاى مه‌به‌ست بوه: «هه‌ر كه‌سى زا به‌ناعه‌لاجى مرد» له فارسيدا هه‌روه‌ها به‌كار هاتوه «تو گوئى كه اصلا ز مادر نه‌زاد». به واتاى «هه‌ر ده‌لئى به‌ته‌سل له داىكى نه‌زاوه».

مندالئىكى به‌مردووى به‌ريته‌وه له سكى داىكى پنى ده‌لئى «مرده‌زى» بوو. «زان» تپه‌ريشه و تينه‌په‌ريشه. كه ده‌لئى «مه‌ره‌كه‌زا» تينه‌په‌ره. كه ده‌لئى «مه‌ره‌كه‌به‌رخىكى نير زا» واتاى تپه‌رى هه‌يه هه‌رچه‌ند راناوى كاراى تيدا ده‌رنه‌كه‌وتوه وه‌ك كه ده‌لئى «به‌رخىكى نيرى هينا» راناو ده‌ر كه‌وتوه. كه ده‌شليى «زا» راناوى كاراى تيدا ده‌رناكه‌ويت هه‌رچه‌ند مه‌به‌ستيش تپه‌رى كاره‌كه‌بيت. وه‌ك بليى به‌ركارى «زا» چيگه‌ى «تميز» ى عه‌ره‌بى ده‌گرته‌وه كه «منصوب» ه به‌لام «مفعول به» نيه‌ه.

له نموونه‌ى ته‌م ته‌رزه به‌كاره‌ينانه وپته‌ى ديكه هه‌ن. ده‌لئى «قورساى ده‌غله‌كه به شينى هه‌وا دوو كيلو هه‌لكشاوه». ته‌م «دوو كيلو» يه له چيگه‌ى به‌ركاره به‌لام رسته‌كه خۆى هى تينه‌په‌ره. ده‌لئى «چوار سه‌عات نووستم»، «پنج ديار تيشكا». ته‌مانه سه‌ربه ريزمان به‌لام پيوه‌نديه‌كيشى به وشه‌روانه‌وه هه‌يه، چونكه وشه‌روان له زمانناسيه‌وه دئ. ريزمانيش زمانناسيه‌ه.

بيستم يه‌كىكى خۆمئاساى وشه‌ى «تيزۆل» ى دانا بوو له برى «موتوربه، پيوه‌ند». گۆيا موتوربه خۆى «زۆل» ه كه له لاه به‌دره‌ختىكى ديكه‌وه ده‌رويت. ده‌بى «تى» ش پيشگر بيت وه‌ك له «تنگه‌يشتن» و «تپينى» دا پيشگره. له رووى ريزمانه‌وه «تيزۆل» جمرانه‌ى راناوه، چونكه له هه‌ردوو كياندا پيشگرى كار چۆته سه‌ر ناو. روونكرده‌وه‌ى ته‌وتۆيى هه‌رچه‌ند يه‌كسه‌ر ناشكيتته‌وه بۆ روئانى زاراوه، ته‌وه‌نده‌ى تيدا به‌سته ده‌بيت كه له كاتى خه‌ريكبوونى كه‌سيك يا ليژنه‌يه‌ك به زاراوه دانان ماوه‌ى چه‌ند هه‌نگاوئىكى له‌به‌ردا روئن كرد بيت. له‌مه‌شدا مه‌به‌ستم نيه‌ه بليى نووسينه‌كه‌ى من ده‌بيتته چراى خويته‌ران به‌لام زۆروكه‌م زيممه‌تى خۆم له قه‌رزدارى ره‌ها ده‌كه‌م به‌و شته‌ى ده‌ينووسم.

راستيه‌كه‌ى له بوارى زاراوه‌سازى و وشه‌رواندا ريتموونى گشتى و فشوفۆل دادى كه‌س نادات، چونكه پسپوريش بينده‌نگ بيت له‌خۆوه ده‌زانين زاراوه‌ى كورت و شيك و نيشانه‌پيكاو په‌سه‌ندتره له هى دريژ و ئيسكقورس و هه‌له. چه‌نديكى له‌و ته‌رزه قسه‌ لووس و له‌بارانه‌ت بۆ بكه‌مه ئامۆزگارى هه‌ر بايى ته‌و سه‌ركاره‌م

بۆ كر دووى كه له پالوه بى ئىرك و خۆ جوولاندنهوه ده يگوت گهنمه كه له سهر گهنم بكن و جۆيه كهش له سهر جۆيه كه... له قورئاندا كه ده فەرمووت: «اتقوا الله» ئە گەر پىغەمبەر (د.) بۆت روون نە كاتەوه «تەقوا» چىيه رەنگ بوو خەلك ئەوه بكات كه «تەقوا» نىيه.

به دريژايى ميژوو «تاكتيك» گرنگتر و كاريگه تر بوو له «ستراتيج». هەرچى زانستى كۆن و نوئ ههيه له بارهى شيعره وه به عروضى و ره هايه وه ناكاته شاعير ئە گەر شيعر نه هونىته وه... با بچمه وه سهر ته قه له كانى ئەو خه ياتىيهى بى مامۆستا فيرى بووم.

له كوردى سهردهم «برينيچ» و «برينكار - جراح» پيشنيازي منه و «ددانكيش» و «پزىشك» هەن. «مامان» يش بۆ «قابله» له باره. له و باره دا كه مندالبوون به زهحمەت ده كه وىت و ئامير بۆ ده رهينانى به كار ديت جىي خۆيه تى به و ئاميره بگوترى «مندالكيش» وه كوو «ددانكيش» و «مووكيش».

له و وشه ليكدراوانه ي «كيش» تياندا به شداره «خاوكيش» به لاي منه وه له هه موويان هونه راوى و ورده كارتره. له ده ميكيشه وه، پشتاويشت، به سهر زارانه وه يه. له تا قمه زاراوه ي ئە مجاره يان كه هه تا «مندالكيش» هاته زاراوه ي «ناوشيل» بۆ «خباطه» م له هه مووان پى ريكوپى كتره چونكه چه ژى پوخته كاري و ساده يى له دارشتيدا هه يه. هه تا بشلى كوردانه يه به لام ده بى بزاني و به ته ما بين كه هاتين زاراوه ي سه ربه وردى ياتى زانست و ته كنيك و لكه كانى فه لسه فه و فيكر دابنين ئەو نه رمونى انىيه ي «خاوكيش» و «ناوشيل» بىته ته يرى فريو.

لي ره دا ده گمه كو سپى كى ئاستهنگ كه ئوميدم كزه به لى سه ركه وتنى. سى وشه ي «ليك، پىك، تىك» كه ژماره ي «يهك» يان تىدايه له گه ليك وشه ي ليكدراودا به شدار ده بن، تا بلى زهحمه ته سه ره ده رى بكرى له جوړى به كارهينان بۆ داهينانى وشه و زاراوه ي تازه بابەت.

- ليكدان، ليكچوون، ليكهاتن، ليكوه رگرتن، ليكدابران، ليكترازان، ليكبوونه وه، ليككردنه وه، ليكپرسينه وه...
- پىككه وتن، پىكبران، پىكگه يشتن، پىكچوون، پىكهاتنه وه، پىككردن، پىكوه ربوون، پىكوه نان، پىكداهاتن...
- تىكچوون، تىكهاويشتن، تىكخزان، تىكبه ربوون، تىكبه ردان، تىكگه يشتن، تىكه له داي، تىكه له لقزان، تىكوپىكدان، تىكولپىكنان...

چونكه كه رتى «تىك، ليك، پىك» ژماره ي يه كى تىدايه به وشه ي واتادار حىساب ده كرين و له گه ل كاردا ده بنه وشه ي ليكدراو. له نووسىنى كو نترمدا گوتومه «تى، لى» گوڤاون، ئە سلپان «له» يه، كه هاته به رايى كار و راناوى لكاه ده بىته: «تى، لى» وهك:

- له تو ده گمه - تىت ده گمه
- له تو رازيم - لىت رازيم

وه هاش ده بى «تى» ناچىته وه بۆ «له» وهك تىكوشين، تىبردن، تىهينانه وه...

«پن» گوراوی «به» یه، که دیته بهرای کار و راناوی لکاو، وهک:

- به تو دهلیم - پیت دهلیم
- به تو خوشه - پیت خوشه

لهمهوه دياره «تیک، لیک» کورتکراوهی «له یه ک - له یه کتر» ه. بهلام دیسانهوه هموو جارن «تیک» ناچیتهوه بو «له یه ک - له یه کتر». به نمونه: تیکدان - له یه کدان نییه. «تیکچوون» یش که تینه پهری «تیکدان» ه نابیتهوه «له یه کچوون». وشهی «له یه کچوون» به واتای «تشابه» هر له رواله تدا خوی به بنه رتی «تیکچوون» دنوینیت، له واتادا ناگه نهوه یه کتر. به باوه ری من قالبه کeshی به واتای «تشابه» ده بی «له یه کترچوون» بی چونکه له «تشابه» دا دوو لایه ن هه یه، هرچی «تیکچوون» ه یه ک لایه.

له «تیکگیران - تیکگران» دا رهنگه چهن دین شت یه کدیان شاردیتهوه بهلام هیچ کامیکیان ئاگای له وهی دیکه نییه. «تیکهه لقران» به شتیکی ناوه کیی بیلایه ن حساب ده کریت هه رچند هه زار که سیشی تیدا به شدار بیته.

خولاسه باریکی که به رانه ر یه کتر وهستانی ئاشکرای تیداییت ئه ویان له بنه رتدا «له یه کتر...» ی بو به کار هاتوه و دواتر که رتی «تر» ی لی سواوه. که دهلیی «پیکمان گورییه وه» ئه ویش «به یه کترمان گورییه وه» بو، که ده بوو بیته «پیکترمان گورییه وه» زور که سیش وه ها ده لین.

دوو کومه لیش به رانه ر یه کتر بوهستن به دوو لایه ن حساب ده کرین. بهلام هر کومه له به تنها لایه نی پیوه نامینیت و تاکه کانی له شتی ناوخوییدا نابنه لایه ن. که ژووریک دیواره کانی به ره و ناوه وه برمین ده گوتری «دیواره کانی پیکدا هاتن» نه ک «پیکتردا هاتن» چونکه «به رانه ری» ی له نیواندا نییه. ئه مه به باوه ری من ده ستووری گشتیه، بهلام ده شی ریزه ری تیدا په یدا بیته. [ریزه ر = شاذ].

«تیک» له ئاست «لیک» دا نریکبوونه وهی تاکه کانی رسته ده به خشیت، به نمونه سهیری ئه م دوو رسته یه بکه:

- لیکمان کردنه وه
- تیکمان کردنه وه

به پنی ئه سلی واتا «له» بو دووربوونه وه یه که رابگیری به رانه ر «به».

- دهلیی: لیکبوونه وه و پیکهاتنه وه. لیک دابراین و پیک گه یشینه وه. ناگوتری پیک دابراین. ده گوتری: پیک براین.

- که ده‌لیی: هموممان تیکرا ده‌نگمان دا به دارا، ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت که ده‌نگ دانی تیکرای به بریاری گشتی بوه.
- که ده‌لیی: لیکرا هه‌لستانه سه‌ر پیمان بریاری گشتی تیدا نییه.

ئهم به‌کاره‌ینانه به‌و جوهری شه‌رحم دا له مه‌فهوومی وشه‌کانه‌وه هاتوون ئنجا ئە‌گه‌ر من یان تو گویمان نه‌دایه داخوایی مه‌فهووم، ورده غه‌دریک له زمانه‌که ده‌که‌ین.

- که بلئی: ئاویتنه‌که تیک چرزا، مه‌به‌سته بلئی ئاویتنه‌که چه‌ندین درزی برد بی ئەوهی بپرژیت
- که بلئی: ئاویتنه‌که تیک چرزا، دیاره برزاویشه، یان هه‌ر نه‌بی پارچه‌ی لی بوونه‌ته‌وه. بیگومان
- «تی» به‌ره‌و ناوتره‌ تا «له»
- «پی» پیوه نووساوتره‌ تا «له»
- «له» به‌ره‌وناوتره‌ له «پی»

به پینی واتای ئەو کاره‌ی له‌گه‌لیاندا دیت وها ده‌بیت «پیک، تیک، لیک» هه‌رسیکیان دراوسییه‌تی یه‌ک کار ده‌که‌ن وه‌ک: تیک گه‌یشتن، لیک گه‌یشتن، پیک گه‌یشتن. وها ده‌بی دوویان له‌گه‌ل کاریکدا دین بی ئەوه‌ی واتایان لیک دوور بکه‌ووته‌وه وه‌ک: پیک چوون، لیک چوون، هه‌رچی تیک چوونه‌ لینیان ترازاوه. وها ده‌بیت کاریک هه‌ر له‌گه‌ل یه‌کیاندا دیت وه‌ک: پیک ویران، لیک ترازان، تیک به‌ربوون.

کاری «ویران» حیکایه‌تی به‌ دوا‌دا دیت ئە‌ویش له‌ دوو روه‌وه: یه‌کیان رووی ریزمان و ئە‌وی دیکه‌ش رووی میژوو.

له‌ لایه‌ن ریزمانه‌وه «ویران» به‌ پینی گه‌ردانکردنی تیپه‌ره‌ له‌ ده‌سته‌ی: کیشان، پینان، کیلان، هینان حیساب ده‌کریت. به‌لام گه‌ردانی ریزه‌ی ئاینده «مضارع» ی بی گرفتته‌وه بو‌ ده‌رخستنی تیپه‌ربوونی. سه‌یری کاره‌کان بکه‌:

- کیلام - ده‌کیلم
- هینام - ده‌هینم
- ویرام - ده‌ویرم

ئە‌گه‌ر تینه‌په‌ر بوایه‌ ده‌بوو وه‌کوو «ترسام - ده‌ترسیم» ئە‌ویش «ده‌ویریم» بیت. له‌ رابوردوودا زۆر که‌س له‌جیاتی ئە‌وه‌ی بلین: «ویرامان، ویرایان، ویرات» دین ده‌لین «ویراین، ویران، ویرایت» که‌ ئە‌مانه‌ گه‌ردانی تینه‌په‌رن. ئە‌م گه‌ردانه‌ راست نییه‌ به‌لام خو‌رای نییه‌ خه‌لکه‌که‌ هه‌له‌ی تیدا ده‌کات:

«ویران» هر چونکه بهر کاری یه کسره و صهریحی نییه وه ک که کاری تیپه‌ری عاده‌تی به گشتی هه‌یانه بویه‌یه خه‌لکه‌که‌ی بی‌ئوه‌ی هه‌ست به خوی بکات یاخود بیر له تپه‌ر و تیپه‌په‌ر بکاتوه گه‌ردانی تیپه‌په‌ری پی ره‌وا ده‌بینیت. ده‌لین «پیت ده‌ویرم» نه‌ک «ده‌ت ویرم» وه‌ک که ده‌لی «ده‌تینم، ده‌تخویم» بهر کاری «ویران» رسته‌ی فیعلیه. ده‌لی «ویرام بلیم، ده‌ویرم بچم».

له‌م بواره‌دا «ویران» براده‌ری هه‌ن له تیپه‌ر و تیپه‌په‌ریش. نمونه‌ی تیپه‌ر «ویستم بنووم – هیستم بروات» نمونه‌ی تیپه‌په‌ر «هات بلیم و بیده‌نگی کردم». به‌لام دیاره که ده‌لی «ویستم بلیم – ویرام بلیم» رسته‌ی «بلیم» شویتی بهر کاری گرتوته‌وه و بهر کاریشه. ئه‌مما «هاتم بلیم» به‌رواله‌ت و له فورمدا رسته‌ی «بلیم» تیدا وه‌ک بهر کار خوی ده‌نویتی. «ویرام بلیم» به‌کرده‌وش «بلیم» تیدا بوته کرداری «ویرام» چونکه گوتنه که کراوه. له «ویستم بلیم» دا هه‌ر نییه‌تی گوتن هه‌بوه به‌لام نییه‌تیکی تیپه‌رانه‌ی به‌هیزتر له هی «هاتم بلیم».

ریشه «ده‌ت ویرم» که کاری «ویران» لیره‌دا به‌سیفه‌تی «انتقالی» هاتوه که ئه‌گه‌ر کاری تیپه‌په‌ریش بی وه‌کوو تیپه‌ر مامه‌له‌ت ده‌کات وه‌ک «ده‌تگه‌می، که‌وتمه باغه‌که، ده‌بمه کارگیر، چومه‌شار... گه‌یشتن، چوون، که‌وتن، بوون – تیپه‌په‌رن. تیپه‌ری ئینتیقالی دوو بهر کاری ده‌بیت وه‌ک: ده‌تکه‌مه‌پیاو، گولله ده‌گرمه‌نیشانه، پارهم خسته‌گیرفانمه‌وه، منداله‌که‌م برده‌قوتابخانه...

باسی «انتقالی و انتقالی پیچه‌وانه» له‌کتیپی «چهند حه‌شارگه‌یه‌کی ریزمانی کوردی» دا شی کراوه‌ته‌وه...

له‌لایه‌ن میژوه‌وه ره‌گی «ویران» که «ویر» ه له‌ده‌قی ناویکی کوک و ناوی کتیپی «ئارداویراف نامه» دا هاتوه. ناوه‌که ئارداویراف و کتیبه‌که‌ش هه‌ر به‌وه‌وه ناو‌راوه «ئارداویراف نامه». حیکایه‌تی ئه‌م کتیبه له‌لاپه‌ره 266 به‌رگی یه‌که‌می «تاریخ زبان فارسی»، دانانی «د. پرویز ناتل خانلری»-دا به‌کورتی هاتوه.

شه‌رحی ناوه‌که‌ش له‌په‌راویژ 1، لاپه‌ره 205 کتیپی «مزدیسنا و ادب پارسی»، د. محمد معین هاتوه: که‌رتی یه‌که‌می ناوه‌که له‌ئهرته Areta به‌واتای: پاک، تقدس، درستی، راستی (بنواره ل 55 فرهنگ ایران، باستان، پورداود) هه‌رچی د. معینه هه‌ر به «مقدس» شه‌رحی داوه. له‌که‌رتی دوهمی ناوه‌که وشه‌ی «ویر» به‌واتای «مرد شجاع» هاتوه که ده‌کاتوه‌پیاوی ئازا. دیاره ویران بو‌ئازایه‌تییه: ویراو، بویر ناوی کارن، دوور نابینم «ویراف» هه‌مووی «ویراو» بیت.

وشه‌ی «ئهرته» ئافیس‌تاییه، هه‌رچی ویراف، ویر بیت. به‌پیی حیکایه‌ته‌که گویا له‌پاش ره‌وی ئه‌سکه‌نده‌ر بو سهر هه‌خامه‌نشیان ئافیس‌تا په‌راگه‌نده بوو وای لی هات مووبه‌دان (پیاوی گه‌وره‌ی دین) بریار بدن یه‌کیک له‌پاکه‌کانیان بنیرن بو دیوی قیامه‌ت و به‌هه‌شت، له‌ئاگرخانه‌ی «فرنیغ» کو بوونه‌ته‌وه و «ئارداویراف» یان هه‌لبژارد... خوی بیه‌وش کرد و، له‌قیامه‌ت گه‌شتی کرد و راستی دینه‌که‌ی دوزیه‌وه هاتوه‌وه دنیای خو‌مان... به‌و پییه‌ده‌بی ناوه‌که‌هی سه‌رده‌می ئه‌شکانیان بیت. من کتیپی «ئارداویراف نامه» م لا نییه به‌چاکی میژووی دانانی بزنام، به‌هه‌مه‌حال «ویر- ده‌ویرم، ویرام» به‌شیکی ئه‌و ناوه‌یه که له‌ویشدا ئازایی راده‌گه‌یه‌نیت و کوردی په‌تییه و له‌فارسیدا وشه‌ی ئه‌وتو په‌یدا نییه. نووسه‌ران ده‌بی کاری «ویران» به‌تیپه‌ر بزنان و گه‌ردانی تیپه‌ری بکه‌ن له‌ئاینده و رابوردوودا.

- ویرام - دهویرم - ویرامان - دهویرین
- ویرات - دهویریت - ویراتان - دهویرن
- ویرای - دهویریت - ویرایان - دهویرن

له ئەمردا «بویره» نەك بویرئ. له «ترسان» دەگوترئ «بترسی» و له هەموو كاری تینەپەری روودانی وەك «ترسا، پسا، رما...» دا گەردان جودا دەبیتەوه له هی تێپەر. له كاری تینەپەردا گەردانی كۆی كەسی دوهم و كۆی كەسی سێیەم بۆ هەموو كاتەكان یەك شتە. له تێپەردا له ئەمرۆ و ئایندە یەكدی دەگرەنەوه: كەسی سێیەمی تاك له رابوردوودا تێپەر و تینەپەری جودان.

له بەكارهێنانە مەشوورەكانی «تیک»:

- تیک گەشتن - تفاهم
- تیک بەربوون - تناحر
- تیک هەلقزان - مشاجرة
- تیک دان - هدم، تخریب
- تیک چوون - عطب
- تیک هەلدایی - اختلال النظام
- تیک هاویشن - احتیاج الجماعة

خەلق له هەندئ باردا دەماریان كشت دەبی، بێبایەختترین سەبەب وەها دەكات دەست له یەكدی بوەشین. ئەمەیان باری «تیک هاویر - تیک هاویرییە». ئاسمان كە بە هەووری رەش و چەخماخە له دوا چەخماخە توندوتیژ دەبیت دەلین: ئاسمان تیک دەهاوئ. تیکرای كۆمەڵە هەورەكان بە ئاسمان حیساب دەكرین بۆیە «تیک» ی له گەڵدا بە كاردیت. هەوریش تیک دەهاوین. دوو كەس یاخود دوو كۆمەڵ له یەكدی نارازی دەبن، روهو شەر دەبنەوه، دەگوترئ: لێكدی دەخوین. بە عەرەبی «منازە» ی پی دەلین. «لێكبوونەوه» بە تەواوی «فك ارتباط» هەكە دواى شەرى 1973 یە.

تا له بیرم نەچوە دەلیم «تیکەولیکە» پیوەندی بە «تیکولیک» هەو نییە. بریتییه له «تیکە و لیکە». دەگوترئ: كابرا خەریکی تیکەولیکەى خۆیەتی. دەگوترئ: چی هەبوو تیکولیکى نا و جێیەجیی کرد یاخود شاردییهوه... «لێك ئاشكرا بوون» وشەیه كى ئاویتەیه بۆ «مكاشفە». «خۆ ئاشكرا كردن» «مجاهرة» یە. له عەسكەرى وشەى «مناوشة» Skirmish هەیه، لەبەر تەبیاتی من «لێك ژەنین» بەو واتایە دەویریت. دەلین: هەردوو لەشكر رۆژانە لێك دەرەن. «لێك سەرواندن» بە تەواوی «مناوشة كلامية» یە.

«لېك به دنگ هاتن» دژوارتره له «لېك سړيواندن» به دوا «لېك به دنگ هاتن» دا «لېك راسان» دیت، پاش ټو «لېك راستبوونه» یه ټنجا «تېك هه لقران» و «پېك وه ربوون». پله له دوا پله ی به رهو شه ربوونه وه ټه مانه ن: لېك مؤربوونه وه، لېك سړيواندن، لېك به دنگ هاتن، لېك راسان، لېك راستبوونه وه، تېك هه لقران، پېك وه ربوون، تېك به ربوون.

به لام داخه كه م خه لقی سهرده می رووناكی کاره با، لېك مؤربوونه وه و لېك راکیشانیان پیکه وه یه. رهحه مت له چرای قوديله بیت.

رهنگه بگوتری «لېك راسان» و «لېك راستبوونه» یه ك شتن. وهها ده زانم ده شی بگوتری «لېك راسان، به لام دارا نه یه پیشت لېك راست بینه وه». خو م له نووسینمدا «راسان» م خسته لیسته ی زاراهه کانه وه و به «تصدی» م داناوه. ټه گهر دووبه ره کی له حاله تی دانیشن بیت له وانه یه خه لقه كه «له یه كدی راسین» ټنجا «له یه كدی راست بینه وه». به لام له باری نیوان دوو میلله تدا یا دوو عه شیرتدا كه لېك راست بینه وه، دانیشن و به سه ربیانه وه بوون تیناخوینتریته وه. له وانه یه دوو میگهل، دوو کاروان، سی تا قم، چوار دهسته لېك دابیرن، دواتر «تېك بکه نه وه». «لېك دابران» و «تېك كرده وه» جودایه له «لېك بلاوبوونه» و «كوبوونه» یاخود «پېك گه یشتنه وه». «تېك كرده وه» تېك له بوونی له گه لدایه.

«لېك ترازان» له نیوان دوو شت یاخود پتر بیت، ده بیت كه پڼوه نندیان به یه كه وه زور نیبه. وه ك ټو پڼوه نندیه ی «لېك دابران» ی بو به كار دیت. وه هاش ده بیت پڼوه نندیه كه به هیزه به لام چونكه خیرا و بیته رك ترازانه كه په یدا بوه وهها حساب ده كری پڼوه نندیه كه له بنه ره تدا سست بوه.

«لېك ترازان» ئاسانتر له «لېك دابران». «لېك بوونه» ش زهحه تتره له «لېك ترازان». هه لبت «لېك دابران» له حاله تی بزووتنه وه دا ده بیت هه ره هاش «لېك ترازان» مه گهر به مه جاز.

«قسه لی دزینه وه»، «قسه لی دهره پنان» له عه ره بی «استدرج الی كلام» ی بو به كار ده پنین. كه دوو لای بی بوو ده بیته «قسه لېك دزینه وه».

زور به سه یری «لېك نورین» به واتای «تناظر» دیت. «لېك نورین» نایبته «پېك چون» به و پینه «متناظر» ده بیته «لېكنور»، به نمونه ده لپین «نه خشی ټم مافوره هه مووی لېك ده نورن. لېكنورن».

وشه ی «پېك» له جوړېك به كارهی تاندا وه ك ساده خو ی دنویتیت. ده لپن «دارایان له یاری سیناز پېك كرد». «پېك كردن» به زوری هه ره بو به شدار بوون له یاری كه لکی لی وه رگیراوه. به لام چی به ره ه لست نایبیم له وه دا بو هه موو چالاکیه کی ماوه ی دیاریکراوی هه بیت، به كار دیت. به نمونه:

- دارا له گه شتی ماموستایان بو ولاتی چین پېك كرا
- كه نگین كوردیکش بو چونه ناو مانگ پېك ده كریت؟
- داوا ده كه له لیژنه ی پاره ی هه زاران به ټندام پېك بكریم

ئەگەر «پىك كران» يەكجارەكى و ھەمىشەيى بوو «وھرگىران» ى بۇ بەكار دىت. وھك «دارا لە پۇلى يەكەمى كۆلىژى پەرورەدە وھرگىرا».

«پىك ھاتنەوھ» تىپەرەكەي «پىك ھىنانەوھ» يە. نرىك لە «ئاشتبوونەوھ» بەلام ھەویش نىيە. «ئاشتبوونەوھ» بەدوا ناھەزىيەكى سەختردا دىت لە ھى «پىك ھاتنەوھ». لەوانەيە دوو شەرىك نەختىك لىك نەرەزا بن و «پىك بىنەوھ». بەدوا ناھەزىيەكى شەراكەت ھەلۆھشىنىتەوھ. «ئاشتبوونەوھ» دىت. «ئاشتبوونەوھ» بەرانبەر شەرە. «پىك ھاتنەوھ» بەرانبەر خىلافە.

«پىك ھاتنەوھ» - «تراضى» يە. «وېك ھاتنەوھ» شتىكى تا بلىي جودايە. دەلىين «قودووى تۇتيا راگوشىت وېك دىتەوھ». وھا دەبى «پىك»، «وېك» يەك مانايان دەبىت وھك «پىك كەوتنەوھ» و «وېك كەوتنەوھ»، پترىش ئىلە كان «وېك» لەجىاتى «پىك» بەكار دەھىنن.

«پىك» و «تىك» بە راشكاوى لەگەل تەواوكەرى «دا»، «را» و «وھ» دىن. «پىكرا - پىكدا - پىكەوھ»، «تىكرا - تىكدا - تىكەوھ». ھەرچى «لىك» لە فۆرمى «لىكدا» ى كەمە. «تىكەوھ» ش لە نيوان ئىلە كان باوترە.

«تىك گىران»، «تىك گران» وشەي پىويستن بۇ يەكىكى بىيەويت لە تەعبىردا نوختەي ناوھند بىيىكىت. «تىك گىران» ئەوھە دوو شت لەبەر نىگاي بىنەر دەكەونە سەر يەك خەت. ئەوھى نرىك، دوورەكە دەشارىتەوھ وھك كە مانگ و رۆژ تىك دەگىرىن و رۆژ بىر دەبىت. ئەوھى «تىك گىران» ى بەبىردا نەبەت بە رستەي دوور و دىرئ مەبەستى «تىك گىران» دەردەبىت. دەبى بىلىين «مانگ و رۆژ تىك دەگىرىن» چونكە مانگەكە نرىكتەرە.

لەجىاتى «تىك گىران»، «تىك گىران» ىش بەكار دىت. شەرەزابوون لەم وشەي لىك دراوھ لە بوارى خۇيدا قسە كورت دەكاتەوھ وھك ئەوھى بلىيت: «تىك گىرانى مانگ و رۆژ ھۇي بەرزبوونەوھى ئاوى دەرىكانن يان پتر تاو دىتى بۇ سەر ھىزى كىشى زەوى». ئەم «تىك گىران» لە بەبەرەوھە ھەيە لە ھەندەسە بەكار بىت وھك كە بلىيت «تىك گىرانى سى پنت لەسەر يەك خەت» بە واتاي «وقوع ثلاثة نقاط على خط واحد».

لە لاپەرە 450 ى گۇفارى كۆرى زانىارى كورد، بەرگى چوارەم، 1976 چوار جارن «تىكەستە» ھاتوھ، ھەر جارە بۇ رۇنانى يەكىك لە زاراوھەكانى سەربە فەلسەفە و ژىرىبىژى، ئەویش بەم جۇرە:

- طريقة الوقوع المتلازم - بەرنامەي رۇودانى تىكەستە.
- طريقة التلازم في التخلف - بەرنامەي جودايى تىكەستە.
- طريقة التغير المتلازم - بەرنامەي گۇرانى تىكەستە.
- طريقة التلازم في الوقوع و التخلف - شارپى گۇران و رۇودانى تىكەستە.

لە لاپەرە 453 بۇ «اللزومية» «تىبەستە» ھاتوھ. ھەر لەم لاپەرەيەدا «المتضاد» بە «لىكڈژ» داندراوھ. ديارە لەم زاراوانەدا «تىكەستە» بە «متلازم» ھاتوھ. جىي خۇشپىھەتى.

له گتوگوى كوردىي ئاسايى دهبييهيت «هاتنم بهستراوه به رهزامه ندىي تووه». يان ده ليين «قسه كه هيچى تيدا بهسته نه بوو، دارا سوور هه لگه را». وشه ي «مه بهست» ته ويش به و واتايه ي «لزوم - تلازم» هاتوه. له گه ل پيشگرى «مه» دا كه له گه ل «مه ترسى» م «مه گيرانى» شدا هاتوه. پيشتر گوتومه «مه گيرانى» له «مايه گيرانى» يه وه هاتوه كه ميينه مادده ي نيرينه ده گريت. وه ها پي ده چيت «مه ترسى» و «مه بهست» يش «مايه ترسى» و «مايه بهست» بوون و ليين كورت كرابيته وه. هه نديك وه ها ده زانن «مه بهست» له «مقصد» هوه هاتبيت به لام بووونىكى پي بنگه يه و به سهر كوردىي ره سه ندا باز ده هاويت. [ئهم بووونهم له ئاست «مه ترسى» و «مه بهست» تازه يه].

به عاده ت تيبهستن بو دوو شتى تهوتو ده بيت يه كيكيان بچو كتره و له گه وره تره كه ده به سترىت يا خود كه م بايه خه كه له گرینگه كه ده به سترىت هه رچى تيكبه ستنه هى دوو شتى هاوبايه خ يا خود هاوناوييون. (ناوييو - حجم).

تيكبهستن له وانه يه به پي هيزى پيوه ندىيه وه دوو جوورى سهره كى بيت يه كيان تيكبه ستنى سفت، تهوى ديكه شيان تيكبه ستنى سست. تيك چه سپان به «تلاحم» ده روات و ته ويش سفته. تيكه لبوون له چاو تيك چه سپان زيده سسته، له چاو تيكبه سترانىش سسته. له ليسته ي زاراهه كانى به شى يه كه مى ئهم توژينه وه يه، ئه مانه هاتوون:

- چه سپينه - لحيم
- چه سپه كه - مادة اللحم
- چه سپين - لحام

دياره «تيكچه سپين» يش خزمى ئه مانه يه. تيجه سپان بو شتىكى بچو كه كه ده چه سپينه ناو شتىكى گه وره تر.

تيجه سپان زور جودايه له تيترنجان. هه رچى تيترنجانه جو ش خواردنى تيجه سپان له گه لدا نيه. به نموونه، ده نكه ته زيبىك ده ترنجينه ناو ريزى ده نكه كانى ديكه يا خود كرابايه ك خو ده ترنجينته نيوان قه له بالغى چر. خه لق له قه له بالغيدا تيك ده ترنجين نه ك تيك ده چه سپين. ده شى تيك ترنجان بو Jam ي سه ياران پروات وه ك كه ده لين «الشارع جيم». راستيه كه ي سه ياره تيك ده ترنجين نه ك شه قام به لام به كاره يئانه كه به هه ردوو روودا راسته. چ سه ياره ج شه قام له عه ره بيدا «جيم» ي بو ده روات.

له به شى يه كه مى نووسينه كه دا «پيوه ربوون» به واتاى «Deploy انتشار الجنود» ي پيشنياز كرا. بلاو بوونه وه نابيته Deploy چونكه پي پلان و ته رتبه هه رچى Deploy. پيوه ربوونه به نياز يكه وه ده بيت.

پيك وه ربوون له تيكه لبوونى دوو كو مه ل پهيدا ده بيت، كه له نياز يكه وه نه ك به ريكه وت تيكه ل بين، به زوريش هه ر بو شهر و هه رايه.

پيك وه ربوونى خه لق له باغ و بيستان و بازار به نيازى ميوه چنين و شت دزين بلاو بوونه وه له و شوپئانه يا خود به و شوپئانه دا مه رج نيه مه به ستنى به دى تيدا بيت، قه تيش بلاو بوونه وه بو پيوه ربوون ناچيته وه.

پېك وهربوون بۇ «اشتباك» دەست دەدات. ئەگەر مەبەست شەر و ھەرا نەبیت دەگوترى: خەلقە كە تېكەل بوون.

لە كېمىادا ماددە ھەيە ھەز لە يە كېكى دېكە دەكات. لە كشتوكالدا رۈك ھەيە ھەز لە جۆرە خاكېك دەكات. لەو تەرزە بارانەدا «پېك شيان» دەست دەدات وەك كە بلىين: ھایدروچين و ئوكسجين پېك دەشيەن.

وشەي «شيان» كە كارى رۈودانە گەردانى وەكوو «پسان، رمان...» دەبېتە دەشىم نەك دەشىم. تۆ دەلېت «رام، دەرېم» نەك «دەرېم». ھەرۈھاش ترسام، دەرېم نەك دەرېم. قرتانى «ى» لەو فېعلانەدا دەبېت كە تېپەرن وەك: كېلام، ھېنام دەھېنم. پېوام، دەرېم. من كە نووسېم «دەشيەن» لەجياتى «دەشىين» بە پېي دەستوورى سووك دەرېرېن بوو چونكە ھاتنى سېيەكى بزوين بە دوا يە كېكى كۈنساندا قورسە. ئنجا ئەگەر بگوترى «دەشىم» یش بۇ سووك دەرېرېنە، ناسەلمېندرىت چونكە ئەوسا قسە كە لە ئاست «دەرېم» دا كورت دەھېنېت. دەشيەم ئەو يېيە تېنەبردو بەلكوو لەبەر قورسى گۈرېوتى بە دەنگى كورته بزويتى «ە- فەتھە». بە نموونە كە گوتت «ئېكېك ھات» قورسايى پەيدا نېيە بەلام «ئېكېك ھات» قورسە، وەھا باشە بگوترېت «بەكېك ھات». وەھا خۆشە بلىين: پياويك. بەلام خۆشە بلىين: بابايەك نەك بابايك. ئېمە دېين دەلېين: دەزگرە لەجياتى دەستگرە. دەلېين: دەزنوئۆ، دەزگيران بەپېي دەستوورېكى گشتى سووك دەرېرېن لە پېشەو «ت» ەكەي دەستمان قرتاند، ئنجا كە «س» ى دەست كەوتە بەرايى «ن، گ» گۈرېمان بە «ز» چونكە ئاوازەدارېكى ئەوتۆيە بە لووسى لە بەرايى «ن، گ» دېت كە ھەر بە پېي دەستوورېكى ئەوتۆيى پشئدەر دەبېتە بژدەر.

«ھات» لە ئايندەدا دەبېتە «دەھېت» و لەبەر خاترى سووك دەرېرېن دەكرېتە «دېت» بەلام ناشى «بەت» بخرېتە نووسېنى ئەدەبېيەو دەنا دەبې رې بدرى «مارومندار» یش لە جېي مالى و مندالى بەكار بېت، خۆ ئەمیان لەچاو ئەويان لە زردايك نەبوە. زاراوەش كە رۆ دەندرىت دەبې بەر دەستوورى گشتى رېزمان و فەرھەنگ بکەويت نەك زارى ناوچەيى. بە كۈتايى گەيشتن لەم رارەوہى وشەي لېكدراوى «كار و ناو» شتېك نېيە بەرتەما بېت (بەرتەما: شتېك تەماي لى بكرېت) چى لەم رۈوپەراندەدا ھات لە گۈرەي جغزى ئەم نووسېنە بايى مەبەست دەكات.

وشه‌ی لیکدراوی «ناو و ناو»

جۆره دارشتنیکی هه‌یه له به‌ره‌ی ناو، یه‌ک وشه‌ی تیدا دوویات ده‌بیتته‌وه تامی لیکدراو ده‌دات وه‌ک: برپه‌، فیتفیتته، حولحولی، سه‌رسه‌ری، جره‌جره‌، ته‌قه‌ته‌ق، خولخوله، گرمه‌گرم، خشخشۆکه، جالجالۆکه... له‌مانه‌ برپه‌. خولخوله له‌کاره‌وه هاتوون له‌ ئەسلیان «برین و خولانه‌وه» بوه. هه‌لبه‌ت هی دیکه‌ش هه‌ن له‌ کاره‌وه هاتوون، جارێ ئیشمان پێیان نییه.

- حولحولی، سه‌رسه‌ری ئاوه‌لناون.
- ته‌قه‌ته‌ق، گرمه‌گرم ناوی ده‌نگن، جره‌جره‌ ناوی واتان.
- خولخوله، فیتفیتته ناوی ئامیرن.
- خشخشۆک له‌ کاره‌وه هاتوه ناوی جینگایه.
- جالجالۆکه ناوی گه‌زنده‌یه، هه‌یه ده‌لێت له‌ «جۆلایکه‌ره» وه هاتوه.

وشه‌ی وه‌کوو: به‌ره‌ر، مه‌رمه‌ر، دمدم سه‌رچاوه‌یان دیار نییه له‌ چیه‌وه هاتوون. په‌ته‌تانج له‌ رێژه‌ی یارییه کلاسیکه‌کانه. به‌ره‌ر، که‌مه‌که‌مه، جارجاره، ناوناوه هه‌موویان ئاوه‌لکارن. جارویار، که‌وتوره‌وت... یش له‌و رێژه‌یه‌ نزیکن و ئاوه‌لکارن.

ده‌ستاوده‌ست، شاره‌وشار، دزاودز... نابنه وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی: تیک به‌ستنیکه بو هه‌موو شتیکی ده‌روات که پندا تپه‌رین یاخود به‌ دوای یه‌کدیدا هاتن هه‌لبه‌گریت. ئه‌وانیش ده‌بنه ئاوه‌لکار.

ده‌شتوده‌شت، شاخوشاخ، جۆگه‌جۆگه، گردوگرد، رۆخورۆخ... ئه‌مانیش خزمی هی پێشوون به‌لام پندا تپه‌رینی یه‌ک شتی تیدایه ئاوه‌لکاریشن.

دمه‌دم، چه‌لته‌چه‌لت، چه‌نه‌چه‌ن، فشه‌فش هه‌مووی ناوی واتان و به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کانی وه‌سفی زارقه‌له‌بالغی بیجیپوری ده‌که‌ن.

کزه‌کزه، برژه‌برژه ناوی واتان، شه‌رحی پێویست نییه. گزه‌گزه، گفه‌گفه، فینگه‌فینگ، ره‌په‌ره‌پ، ته‌په‌ته‌پ هه‌مووی ناوی واتا و جۆری ده‌نگیکن جگه له‌ گزه‌گزه که‌وا خه‌ریکی و پر مه‌شغه‌له‌تی ناومال ده‌گه‌یه‌نیت...

ئهم جۆره‌ قالمه له‌ نیوه‌ی رینگای به‌ینی وشه‌ی ساده و تیکه‌لاوه چونکه دووپاتیبونه‌وه‌ی تیدایه له‌ ساده‌یی ده‌شوریت، دوو وشه‌ی لیکدی جودای واتاداریش نین تا بگه‌ن به‌ لیکدراو. به‌لام ئهمه‌ گه‌رفتی گه‌وره‌ نییه له‌ وشه‌کاندا:

پێوانه‌کردن له‌و جۆره‌ قالمه‌ نایه‌ته‌ بیرانه‌وه چونکه به‌ دووپاتیبونه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی له‌ بنه‌ره‌تدا واتای ئاشکرای نه‌بی وه‌یا به‌ ده‌گه‌من واتای هه‌بی چ رووناکایی بو به‌ر هه‌نگاوی وشه‌ساز نایه‌ت به‌ره‌و ئامانجیکیه‌وه بیات. وه‌ها ده‌زانم ئه‌و وشانه له‌ قالمی خۆیاندا ده‌میتنه‌وه بی ئه‌وه‌ی ژماره‌یان زیاد بکات مه‌گه‌ر زیاد کردنیکی هه‌ست بی نه‌کراوی خۆرسک که له‌ وتویزی عاده‌تی به‌سه‌ر زمانانه‌وه بزیتته‌وه. ئه‌گه‌ر خیرومه‌ندیک خه‌ریک بیت به‌ دوا هه‌موو

وشه‌ی ئەوتۆییدا بگه‌ریت و فەرهنه‌نگۆکیان بۆ ساز بدات و بلاوی بکاته‌وه سوودیک به‌ زمانی کوردی ده‌گه‌یه‌نیت که دیت ماوه‌ی ئەرک له‌ خویته‌ر و نووسه‌ران کورت ده‌کاته‌وه وشه‌کانیش له‌ تیچوون ده‌پاریزیت.

راستییه‌که‌ی هه‌موو ئەو وشانه‌ی دووپاتن و هه‌موو ئەوانه‌ی وه‌کوو «شروشی‌تال، که‌لوپهل، برۆیز‌گور...» که‌ زوربه‌یان وشه‌ی واتاداریان نییه‌ ده‌بی‌ بخریته‌ چارچیوه‌ی فەرهنه‌نگۆکی سه‌ربه‌خۆوه. نه‌ک هه‌ر ئەمانه، بگه‌ر کۆمه‌لیک وشه‌ی دیکه‌ش هه‌ن وه‌ک: زه‌رنه‌قوته (له‌ به‌ری سۆران پینی ده‌لین زورناسه‌قه‌ته)، قه‌لاندۆشکان (له‌ به‌ری سۆران قیلوقاسی)، ترینی‌نی... پنیوست هه‌یه‌ به‌ کۆکردنه‌وه‌یان چونکه‌ ئەوانیش عاده‌تی نین و زۆریان ناوچه‌یین و له‌ دووره‌وه‌ نایسته‌ترین و که‌میش وه‌ها هه‌یه‌ بکه‌ونه‌ نووسینه‌نه‌وه... دیاره‌ ئەم تاقمانه‌ هه‌یچیان پینوانه‌یان لێ ناکریت، یاخود من بۆیان ناچم.

دوو وشه‌ی ناوی عاده‌تی که‌ له‌ ری «اضافه» وه‌ تیک به‌سته‌ترین وشه‌ی تازه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ ناده‌ن چ فەرهنه‌نگی چ زاراوه‌یی، مه‌گه‌ر چۆنه‌های وه‌کوو: گری ئۆدیپ، به‌ردی سه‌نگی سه‌خری، کلاوی سه‌خره‌جنی... ئەمانه‌ش پینوانه‌یان لێ ناکریت.

وشه‌ی وه‌کوو «که‌ره‌سیسه» که‌ به‌و به‌فره‌ ده‌لین بای به‌هیز له‌ شاخانی هه‌لده‌گری‌ت و له‌ شیوه‌ی به‌فبارینی بی هه‌ور به‌ گرد و دۆلی خواره‌وه‌یدا بلاوده‌کاته‌وه، ئا ئەم ته‌رزه‌ وشه‌یه‌ی هه‌ردوو که‌رتی واتادارن و دارشتنیشی وه‌کوو «هه‌میشه‌به‌هاره» ده‌ستوورییه، به‌ هۆی دابری‌نی به‌سه‌ر دیاره‌یه‌کی زه‌قه‌وه‌ مه‌ودای پینوانه‌ لیکردنی ته‌سک کردۆته‌وه. خه‌لق «که‌ره‌پور» یان به‌فری وردی وشک گوتوه‌ که‌ خزمی که‌ره‌سیسه‌یه‌ و له‌ قالی به‌فر ده‌رنه‌چوه‌ ئایا ری پینوانه‌یان به‌م وشه‌یه‌ فره‌وان کردوه‌ یاخود چونکه‌ له‌ به‌فریان به‌سته‌ ریگیان ته‌سک کردۆته‌وه؟ ئیمه‌ چه‌ند جاری دیکه‌ به‌فر و وشکایی ده‌دۆزیته‌وه‌ ئەم «که‌ره» یه‌ی بۆ به‌کار به‌ینین؟ که‌ره‌وار و که‌ره‌هه‌نجیر و که‌ره‌کوند له‌ ده‌روه‌ی بواری به‌فری وشکه‌وه‌ هه‌لنراون هه‌ر نه‌زۆکیان پینوه‌ ماوه‌ به‌لام له‌چاو که‌ره‌پوودا هه‌ر دوو که‌رتیان واتادارن، له‌م ره‌وه‌وه‌ وشه‌کان ده‌چنه‌وه‌ ریزی زه‌ته‌ماته، زه‌توو (توه‌زه‌ و زه‌ره)، زه‌رمیو.

ئنجا ئەگه‌ر به‌ لیک کیشانه‌وه‌ په‌راویزی فره‌وانتر بکه‌ین تا باوه‌ش به‌ پتر له‌ تاکه‌ چشت داده‌گری‌ت ده‌توانین بلیین:

که‌ره‌تیره، زه‌رتیره بۆ تیره‌ی گیانله‌به‌ری ئەوتۆ زاوژی ناکات نه‌ک تاکه‌ یه‌ک گیانله‌به‌ری به‌ نمونه: ئیستر که‌ره‌تیره‌یه. له‌ حساب ژماره‌ی «صماء» هه‌یه «که‌ره‌ژماره» ی بۆ ده‌ست ده‌دات. ده‌بی له‌ بیر نه‌که‌ین که‌ تاکیکی که‌ره‌تیره‌ پینی ده‌گوتری نه‌زۆک به‌تایبه‌تی له‌وانه‌ی زاوژی ده‌که‌ن. ئیمه‌ له‌ ری فره‌وانده‌وه‌ ده‌لین که‌ره‌تیره‌ چونکه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا کارمان پینیه‌تی، جارن به‌ر له‌ دوو سه‌د سال له‌ خه‌م ئەوه‌دا نه‌بوون تاکیکی تیره‌ له‌ هه‌موو تیره‌ جودا بکه‌نه‌وه‌ تاکوو «که‌ره‌ و نه‌زۆک» یان به‌ ملدا بی‌رن، خۆ ئەگه‌ر ناچاری نه‌بی «ئیستر» خۆی تیره‌ نییه‌ به‌لام بوونه‌وه‌ره‌ و جودایه‌ له‌ که‌ر و ماین و شکلی تیره‌ی وه‌رگرتوه.

له‌ کۆنه‌وه‌ نه‌زۆکیان بۆ «حیوان» دانابوو که‌ره‌ و زه‌ره‌ش بۆ ره‌وه‌ک، به‌لام «زردایک و زه‌ربر...» شیان هه‌لنا بی ئەوه‌ی بلیین: زه‌ره‌ وه‌ک ناوناوه‌ ده‌لین زه‌رتوو، زه‌ته‌ماته... نه‌زۆکیش بۆ مینه‌ بوو، پیاویکی نوqsان بایه «نه‌پیاو» یان پینی ده‌گوت. ئەوه‌ی مندالی لێ نه‌که‌وتایه‌وه‌ ده‌یانگوت بی‌زوریه‌ت. ریژه‌ی هه‌ره‌ ساده‌ و کورتی «لیکدراوی ناو

و ناو» ئەو ھەبە بریتی بیت لە دوو وشە سادە بێ زیاددی و پێوەندی وە کوو: رەنگیباو، بەدبەخت، سوور گۆل، دەستکورت، سەرسەخت، دۆلپەمۆ، کەنگربان، سێسەر، پشنگەلی.

لەمانە بەشیکیان ناو و ناون، بەشیکیان ناو و ئاوەلناون. وشەش ھەبە ئاوەلناو و ئاوەلناو وەک: رەشبۆر، بەلام وا دەزانم ئەم جوۆرە زۆر دەگمەنە. ھیندیکیان ئاوەلناو تێیاندا پێش ناو دەکەوێتە وە کوو: بەدبەخت، سوور گۆل. ھەبە ناو تێیدا زووتر دیت وە کوو: دەستکورت، سەرسەخت.

ئەو بەشە ئاوەلناوە ھەبە پێش دەکەوێت وا دەبێ ناو دروست دەکات وە کوو: سوور گۆل، رەشمار. لیکدانێ ئەوتۆیی جودایە لە گۆلی سوور، ماری رەش.

دۆلپەمۆ، کەنگربان، پشنگەلی و ھەبە دیکەش زۆرن لەو قەلبە بوونەتە ناوی کۆک بۆ شوینی تایبەتی. «پشنگەلی» سەرەرای ناوی شوین ھەر خۆی لەقەبێ تیرەبەکی بەگرا دەی خوشناوانە لە ھەریمی رانیە. لەقەب ھەبە بۆ مرۆ وە کوو: سێسەر، دووسەر، جەرکەشکاو پێوەندی بە شوینە وە نییە کەسەر بۆ مرۆکە رۆیشتە.

رێژە پلە دووم لەلایەن سادەییە وە ئەو ھەبە زیادەکی کورت خزاییتە قەلبی لیکدراوە کە وە چ لە نیوانیاندا بیت و چ بە کۆتاییە وە بیت، وە کوو: بەردەنوێژ، دەسکە گۆل، زەردەزیرە، سەرتاستە، بالابستە، رەدیتگەزە، بەردەقارەمان، شاپلیتە.

لەم لیکدراوانەدا بەردەنوێژ، دەسکە گۆل، بەردەقارەمان لە ئیضافە وە ھاتوون لە بنەرەتدا بەردی نوێژ، دەسکی گۆل... بوون. وشە دیکە زۆرن کە لە قەلبی ئیضافەدا ماونەتە وە بوونەتە ناوی کۆک وە کوو: توونیا، داریکەلی، سەرسەرا، بەستیا، قەم، دۆلپەمۆ، سەحبابان.

لیکدراو ھەبە جگە لە «ی» ئیضافە «ی» ھەبە دیکەش بە کۆتایی وشە کە وە دەنووسیت کە لە ھەندێ لە ھەجەدا تەواو کەری ئیضافە وە کوو: دۆلی شیخ بائۆمەری، دەستی کۆبێ، گردی عارەبی، گردی دەرماناوی... تەواو کەری ئیضافە لەو لە ھەجەدا ئەگەر بۆ وشە میئە بوو «ئ» ھەبە ئەگەر بۆ نیرینە بوو «ی» ھەبە، مەبەسیش لە نیر و مە «مضاف الیە» ھەبە. کە «مضاف الیە» کۆ بوو نیشانە می و نیر نامینیت: دەلیت ھەوشی مزگەوتی. بەلام دەلیت: ھەوشی مزگەوتان.

لە نیو زۆر ئیلی کوردەواریدا مەیلیکی ئاشکرا ھەبە بۆ رێژە کۆ تا ئەو ھەبە «عبدالله بن عمر» کە یەک تاکە ھەر چونکە ناو ھەبە دوو کەرتە کوردی سەر بەعەشرەت ھاتووە کوردوویەتە «عەولای عومبەران». پەلکە زێرینە لە دەشت و شاریش پێی دەگوترێ «عەیشی و فەتەمان» مەشوورە دەگوترێ «برایمی مەلا زیندینان». دەلین: ئەحمەد و خەجیان باسە کە یان گیرایە وە. بەر لە دە سال پتر ئەم لایەنەم لە نووسینی دیکەمدا روون کردۆتە وە. لێرەدا دەبێ «ان» لە چەند لایە کە وە ھاتبێت سەری گەیاندووە بە ئەو ھەبە کە بە کۆتایی بەشیک لە وشە لیکدراوی کوردییە وە بنووسیت و بیکاتە ئاویتە ئیتر ئەگەر لە بواری وشەسازی و زاراوەسازیدا لوا ئەم «ان» ھەبە شێوەی کۆ یاخود نەبەت بیت وشە پێ رۆبندریت، کەرسەبەکی حازر بەدەست و چالاکی کوردیمان بە ھانا دیت و سوودی لی وەردەگیرن.

وشه‌ی «حازربه‌دهست» خۆی نمونه‌ی لیکدراویکی ئاویته‌یه که ئامرازی پیوه‌ندی چۆته نیوان دوو ناوه‌وه. دهست له‌سه‌ر... دهسته‌واژه‌یه‌کی ئه‌وه‌لکار، به‌لای مجیزی منه‌وه پینی ناگوتری وشه‌ی فره‌ه‌نگی. وه‌ک ئه‌مه‌یان «چاو به‌ره‌ژیر» یش فره‌ه‌نگی نییه: ناگوتری کابرایه‌کی چاوبه‌ره‌ژیر، یاخود نوکه‌ریکی چنگ له‌سه‌رشان. ده‌شی ئه‌م جوهره‌ لیکدانه له‌ پتویست و جیی له‌باردا به‌ زاراوه‌ وه‌ربگیریت.

وشه‌ی مه‌شووره‌ شیرنه‌که‌ی «سه‌ربه‌خۆ» بۆته فره‌ه‌نگی. جارئ «سه‌ربه‌ زمان، سه‌ربه‌ میژوو، سه‌ربه‌ ئایین» قالی وشه‌ی فره‌ه‌نگیان نه‌گرتوه. ئه‌م دارشته‌ن جو‌دایه‌ له «سه‌ربه‌قور، سه‌ربه‌فیتنه، سه‌ربه‌خه‌نه...» چونکه مه‌به‌ست له «سه‌ربه‌ زمان» و ئاوه‌له‌کانی ئه‌وه‌یه که له‌ تاومی زمان وه‌یا پیوه‌ندی‌دار به‌ زمان و شتی دیکه‌ن نه‌ک زمان له‌و ئالاوه‌ وه‌کوو قور و فیتنه و خه‌نه.

«چاوله‌ده‌ر» مه‌علومه‌ چیه: هیچ به‌ره‌ه‌لست له‌وه‌دا نییه «چاوله‌ناو» بۆ شویتی وه‌کوو سوپه‌رمارکیت وه‌یا دایه‌ره‌ی گه‌وره‌ بروات که به‌ نهینی کامیرای بزر له‌ راره‌و و قوژبن و بنمیچه‌کانی چه‌سپ کرابیت و ره‌فتاری خه‌لقه‌که‌ی پی بدیتريت.

هه‌ر له‌م بواره‌وه جیی خۆیه‌تی به «Central Heating، تدفئة مرکزی» بلین «تینله‌ناو» وه‌ک که بلین خانوه‌که‌م تینله‌ناوه‌ ئه‌گه‌ر غه‌دری لی نه‌کرئ ئه‌م تینله‌ناو گه‌لێک ئیسک سوو‌کتره‌ له‌وه‌ی بگوترئ خانوه‌که‌م سه‌ترال هیتینگ تیدایه‌ یاخود تدفئة‌ی مه‌رکه‌زی هه‌یه... تینله‌ناو ته‌رجه‌مه‌ی ده‌قاوده‌قی وشه‌ی بیگانه‌ نییه چونکه بۆته ئاوه‌لناو که بیکه‌ینه‌ ناوی واتای «تدفئة، Heating» ده‌لین «تینله‌ناوی» وه‌کوو چاوبه‌ره‌ژیری، سه‌ربه‌خۆیی...

له‌ کوردیدا هه‌یه «مازوچنی کون له‌ پاشۆل» چه‌ندیکی مازوو ده‌چنیت و ده‌یخاته‌ پاشۆلیه‌وه هه‌جی تیدا نامینیته‌وه. به‌ پیوانه‌ له‌مه‌ ده‌توانین بۆ پرۆژه‌یه‌کی بیسه‌روبه‌ر و به‌ره‌لا بلین «کونله‌بن». که هه‌ر بودجه‌یه‌کی بۆی داینی سوودی نابیت و کوردی گوته‌نی، به‌ گه‌رۆمه‌ی ئاشدا ده‌چیته‌ خواره‌وه. جیهانی سییه‌م پره‌ له‌و جوهره‌ پرۆژانه.

مه‌کینه‌ یاخود هه‌ر ئامیژیکی به‌ره‌وپیش و به‌ره‌وداوه‌ بگه‌ریت و ئیش بکات «دوو‌سه‌ره» ی بۆ بگوترئ به‌ خراپی نازانم. «دوو‌سه‌ره» جو‌دایه‌ له «دوو‌سه‌ر» که هه‌ر شتیکی له‌جیاتی یه‌ک سه‌ر دووی هه‌بیت وه‌های پی ده‌لین.

به‌ سه‌رنجیکی سه‌ریپی، له‌ یه‌که‌م نیگاوه‌ ده‌رده‌که‌ویت که وشه‌ی لیکدراوی دوو که‌رتی، ئه‌گه‌ر که‌رتیکی ئه‌ندامی زینده‌وه‌ر بوو وه‌سغه‌که‌ی دوا‌ی ده‌که‌ویت وه‌ک له‌م نمونه‌نانه‌دا ئاشکرایه:

سه‌رسه‌خت، ده‌ستبلاو، چاوقایم، پشتته‌ستوو، پینان، گوئیگران، بالقوول، زاره‌ه‌راش، لووتبه‌رز، سینه‌فه‌راح، چاوبه‌ش، بیندریژ... «چاره» له «چیه‌ره» به‌ واتای «روو» هاتوه‌ که ئه‌ندامی زینده‌وه‌ره. له‌م گۆرانه‌دا به‌ ریکه‌وت له‌گه‌ل «چاره، چار» به‌ واتای «علاج» یه‌کیان گرتۆته‌وه. ده‌گوترئ: بیچاره، ناچار، چارم ناچاره... هه‌مووی هه‌ر «علاج» ه. وشه‌ی «بین» به‌ واتای هه‌ناسه‌ ئه‌ویش له‌گه‌ل زینده‌وه‌ردا پیوه‌ندی هه‌یه.

لیکدراوی دوو کهرتی ئەگەر «موصوف» ه که ناوی واتا بوو دوای وه صفه که ی ده که ویت وه ک له م نمونانه دا دیاره: به دبخت، سوورباو، خوشباوهر، به دناو، که مفرسه ت، شیرنکه لام، گومرا، خوشخه و...

وشه ی «را» له گومرا دا به ئەسل بو ریگایه به لام به واتای «رهفتار» له کار هاتوه، به هه مه حال ئەندامی زینده وهر نییه.

خه و له وانیه به ناوی واتا پروات و دوا بکه ویت وه ک له «خوشخه و» دا له وانیه شه بو زینده وهر بچیته وه و بیته: خه و خوش، خه و سووک، خه و گران... ده شی ئەوه بزاین که ده ستووری زمان کیمیا و فیزیا نییه یه ک قالبی هه بیته. بو ئەوه ی رچه یه ک به ده ستوور بزاندریت زوربوونی نمونه ی به سه. هه ر چونکه له ههستی سه لیه ی زگماکی زماننیشه وه وشه ی تازه بابته له کونه وه رو دنرا که متر له ئیمه مانان خه لقه که تووشی وشه ی ریزه پر ده بوون. ئیمه دین هان ده بهینه بهر ده ستووراتی وشه رو نان و له و یوه تارمایی واتای ده دینه وه به ده روون و قالبی ده ستوور کردی به ده وره وه هه لده نین، هه رچی بو ره پیاوی سه لیه ی بیت پابه ندی ده ستووری نووسرا و نه بوه. ده ستووره کان وه کوو قسه ی زمان که بی تیفکرین وه ده ریان ده نیت، ئەو ده ستووران هه ش له خوینیدا ده خولینه وه به بهر واتا وه دهنیشن و له قالبی وشه یان ده دن. ئەگه ر هاتبا یه ده قی کونی ئەو وشانه ی سه ره ده ری له قالبیان نا کری، بیاریزر ابانایه ده زاندرا له چ ده ربوونه یه کی خه یالگیریه وه قابله که هه لگیرا وه ته وه. تو سه یری:

- زماندریتر
- ده مهه راش
- زارقه له بالغ
- دوو زمان
- ده مه ده م
- چه نه چه ن

هه ر یه که یان پر به پیستی ئەو مه به سته یه که بو ی دان درا وه گرفتیش نییه له ده قیان. ماموستام ده ویت له ئەزموونی ئەوتویی ده رچیت.

نیمچه ده ستووریکه دیکه ی لیکدانی وشه له به راورد کردنی وه صفی ئاده می له گه ل ه ی غه یری ئاده می دیار ده که ویت به وه دا که وه صفه که له میان بو ئەویان پیش و پاش ده که ویت. سه یری ئەم نمونانه بکه.

- بو ره پیاو
- ده سته کچ
- سه ره ژن
- قه یره کچ
- شو ره ژن، رهنده ژن
- ده سته سوار، ده سته برا

وشەي «دەستە» شەرحى دەۋىت كە بە ۋەصف دىت «دەستەكچ» و بە تاقمىش دىت «دەستەسوار» بە شىۋەي دىكەش دىت «دەستەبرا». بۇ غەيرى مەۋش دىت «دەستەچىلە، دەستەبەرە» فۇرمى «دەستك، دەسك» ىشى ھەيە «دەسكەگۈل، دەسكەسلىق» ئىستاكە بە بەرىھەۋە نانىشم.

- گورگەبۇر
- ماينە كۆيت، ئەسپەشى
- كەرەبۇر، ئىستەربەيداغ، ئىستەرشىتە
- شەكەنېر، گىسكەمى، مەرەكەرە

لە وشەي «مىردمندالە» بزۋىتى ۋەصفە كە شۋىتى گۆرۋە: ۋەك بزائىم تىكرائى لىكدانەۋە كە ۋەصفى پەيدا كەردە چونكە مەبەست «كۆرىكى مىردمندالە» يە نەك «مندالېكى مىردە». بەۋ پىتە «مىرد مندالە» سەرلەبەرى لە شۋىتى «بۇرە، دەستە، سەرە، قەبرە...» دىت بەلام مەۋسوفى لەگەلدا نىيە.

لە لىكدانى «پياۋچاك» دا مەبەست ئەۋە نىيە كە لىكدانى ۋەكۆۋ «دەست كورت، بىن درىژ» ۋەصفى لىكدراۋ پەيدا دەبىت. «پياۋچاك» لە ۋەصف دەرچۈە بۇتە وشەيەكى فەرھەنگى ۋەك: پالەۋان، نەبەرد، قدىس، ھەمىشەبەھار، شەكرەسىۋ، تالەبنىشت (بنىشتەتال- ىشى ھاتوۋە)، زەردەنجىر، سوورەگۈل، رەشەرىخان، سەۋزەگىا... لىكدانىان ۋەك ھى ئادەمىيە.

بە بۇنەي وشەي «رەش» كە دەگوتىت «كۆرى رەش» مەبەست واتاى روالەتى وشەكە نىيە ۋەك كە دەگوتىت «كۆرى قۆز، كۆرى چاك...». ۋەك من بۇى دەچم ئەم وشەيە لىرەدا دەچىتەۋە بۇ مىژۋۋىەكى يەكجار كۆن، لە ئاقىستادا «رەشۋو» ھاتوۋە بۇتە «رەش، رەش» و ناۋى فرىشتەكەيە كە نۆيتەرى داد و چاكەيە و دوژمنى دز و رىگرانە. بە عادت دز لە رەشايى شەۋدا دەكەۋنە جموجۆل. بە باۋەرى من لەمەۋە وشەي «رەش» بۇ «اسود» رۆىشتوۋ، بەلام لە «كۆرى رەش» دا وىراى رەنگ خەسلەتى فرىشتەكەش ماۋەتەۋە.

لە لاپەرە 52. نامىلكەي «لسان الكرد» دا بۇ ئەۋە چوۋبووم كەۋا رەنگە «رەش» لە «رەژوو» ۋە ھاتبىت، بەلام دواتر بۇ ئەۋە چووم كە خۆشكەلەيى وشەي «رەش» لە ناۋى «كۆرى رەش» دا رەنگە پاشماۋەي چاكەي ئەۋ فرىشتەيە بىت. لەمەۋە دەشى بلىين رەژوو لە «رەش، رەشۋو» ۋە ھاتبىت پاش ئەۋەي لەبرى «سىا- سىاقەي ئاقىستا» بە ناۋى بەشىكى كوردستانى رۇژاۋادا بۇۋوبوۋىتەۋە. (بۇ ساغکردنەۋەي سىاقە، رەش بگەرپۆە بۇ لاپەرە 254. 302 لە فرەنگ ايران باستان. نووسىنى پورداۋد).

لەم درىژەيە و بەراۋردكارىيەۋە رىمان ھەيە بلىين لىكدراۋىكى بۇ گىانلەبەر بىت ۋەھا باشە فۇرمى «ماينەكۆيت، ئەسپەشى...» ى بۇ رۇ بندرىت. بۇ مەۋ فۇرمى «دەستەكچ، رەندەژن...». غەيرى ئازەلېش ۋەكۆۋ مەۋ ۋەصفەكەي لى پىش بگەۋىتەۋە. لە نمونەدا دەلېم رەشەرىخان، كۆمەلېك ھاورپى ھەن لە وشەكانى: رەشەبا، رەشەتا، رەشەمىرگ (ناۋى جىگەيە)، رەشەمە، رەشەتوۋ، (توۋ رەشەشى ھاتوۋە)، رەشە شىۋو...

وشەى «رەشەولاخ» كە ۋەصفەكەى لە ۋلاغەكە پىش كەوتتەۋە لە تاقمى گورگەبۇر، كەرەبۇز... حىساب ناكرىت چونكە ۋەصفەكەى بۇ تاكە گيانلەبەر نىيە بۇ جىنسىكەيە. بە تاكە «گا» دەگوتى «گارەش». وشەى «ۋلاغەبەرزە» بە رىيازىكى تايىبەتيدا ھاتو. دەبوو ئەگەر ھاورىي «گورگەبۇر» بىت «ۋلاغەبەرزە» ى پى بگوتراپا. ئەگەر بە رىيازى «رەشەولاخ» دا ھاتبايە دەبوو «بەرزەولاخ» بىت. ھەر چۆنىك بىت، تەقلەى مامەحمە ۋ رىكەوتى كۆرئانە ۋەھى لە ئاخىۋەرى كورد نەكردو ماملەت جودايى بكات لە نىوان ۋلاغەبەرزە ۋ رەشەولاغدا، بەلام لىرەۋە رى نابەم بەو دل ۋ دەروونەى بەر لە سەدان سال خەيالى لە دارىشتى ئەو وشانە گىراۋە.

لىكدانىكى دەگمەن ھەيە چەند وشەى پىكەيتاۋە بە جۆرىك ھەر دوو كەرتى لىك دەنۆرن «ۋاتە: متناظرن». دەگوتى: سەرانسەر، دەورانەور، بەرانبەر. بە باۋەرى من كە دەلین «رۆخاورۆخ» ئەۋىش «رۆخنارۆخ» بوە گۆرانى تىدا پەيدا بوە. بە نموونە، ئەگەر ھەموو زەۋىيەكەم گىاي ھىنايىت دەلىم سەرانسەرى زەۋىيەكەم گىاي ھىناۋە. ئەگەر گىا تەنھا لە پەراۋىزى زەۋىيەكە رۋا بىت دەلىم: رۆخنارۆخى زەۋىيەكەم گىاي ھىناۋە. كاتىك لە رۆخى زەۋىيەكەۋە برۆم ھەتا لىي تىدەپەرم، دەلىم: «بە رۆخاورۆخى رۆشىتم».

زۇر لە نووسەران دەنووسن «بەرامبەر» نازان دەنگى نوونى ۋەستاۋ لە بەرايى «ب» دا بە «م» دەخوئىندىرئەۋە ۋەك كە لە ئاخاوتندا دەلین: عەمبەر، عەمبار، كەمبۆسك، سەمبەر... ئەمانە ھەموويان دەنگى نوونيان كەوتتە بەرايى «ب» ھە دەبى لە نووسىندا راست بكرىتەۋە ۋ بىنە: عەنبەر، عەنبار (ئەنبار راستە)، كەنبۆسك، سەنبەر.

ئەگەر لە رۆنانى وشەى تازەدا ھانامان برە بەر ئەم «ان» ە بە رىكەوت وشەى سەرەكى دەنگى ئەلفى تىدا بوو ئەوسا بە پى دەستوورى دەنگسازى كوردى «ان» ە كە دەبىتە «ەن». لە نموونەدا دەلىم، دەمىكىشە گوتوۋمە ۋ نووسىۋمە، ئەگەر لە دەشتىكەۋە بۇ دەشتىك يان لە گوندىكەۋە بۇ گوندىك برۆين ھەتا دەگەينە شويتى مەبەست دەلین: دەشتاۋدەشت ياخود گونداۋ گوند رۆشىتم بەلام ئەگەر لە جىي دەشت ۋ گوند بە شاخ ۋ شاردا تىپەرى بووین دەلین: «شاخەوشاخ، شارەوشار» نەك «شاخاوشاخ، شاراوشار». ئىجا بە پى دەستوورى فۇنەتىك ۋ وشەسازى ئەگەر مالبەمالى گوندىك گەرايىن بۇ دۆزىنەۋەى گىسكىكى گوم بووى دەبى بلىين: «مالەنمال» ى گونداكەمان پىشكى نەك «مالەومال» چونكە ئەم رىژەيە ھەر بۇ پىدا تىپەرىن بەكار دىت. خەلق دەلین: مال بە مال گەراين، ئەمەيش قسەيەكى دروستى عادەتتەيە پەكى لەسەر لىكدانى بەرانبەر، مالىنەمال نەكەوتو.

كە گوتت: خوین «دەمارودەمار» دەگەرىت، ۋەھات راگەياندوۋە كە لە دەمارىكەۋە بۇ دەمارىك دەگەرىت. كە گوتت: خوین «دەمارەندەمار» دەگەرىت، گوتوۋتە لە ھەموو دەماراندا دەگەرىت ۋەك ئەۋەى گوتبىت دەماربەدەمار... ئەم سى رستەى خوارەۋە جۆرى ۋاتا ۋ بەكارھىنانى لىكدانى دووپاتە دەگەينەن.

- دەشتودەشت ھاتم ۋاتە: لە دەشتم لا نەدا ھەر بە دەشتدا ھاتم.
- دەشتاۋدەشت ھاتم ۋاتە: لە دەشتىكەۋە بۇ دەشتىك.
- دەشتانەدەشت گەرام ۋاتە: ھەموو دەشتىك گەرام ۋ پىشكىمەۋە.

لینكدانیکى دیکه‌ی دووپاته هه‌یه ئاوه‌لکار پینک ده‌هینیت، سه‌یری ئەم نموونانه:

- جارجاره - دیته لام
- ناوناوه - سه‌ری لی ده‌دهم
- که‌مکه‌مه - هاته‌وه له وه‌ران
- به‌ره‌به‌ره - ساردبۆوه
- جه‌مجه‌مه - ئالیکى بۆ بات

ده‌شگوتری: جارله‌جاری، جاربه‌جار، سالبه‌سال، جه‌مبه‌جه‌م، ناوبه‌ناو، رۆژبه‌رۆژ، رۆژله‌رۆژی، ده‌مله‌ده‌می، ده‌مبه‌ده‌م.

رێژه‌ی جارله‌جاری، ده‌مله‌ده‌می ده‌لاله‌تی زیادکردنی هه‌یه. سال به‌سالیش بۆ زیادکردن له‌کار دیت به‌لام وه‌ها ده‌زانم خه‌لقه‌که «سال له‌سال» ی ته‌رک کردوه له‌به‌ر قورسایى هاتنى ده‌نگى «ل» به‌دواى ده‌نگى لامى قه‌له‌ودا. مومکینیشه‌ بگوتری ئه‌و ژماردن و ریزبه‌ستنه‌ی له «ساله‌وسال، ده‌شتاوده‌شت...» دا هه‌یه جیتی خوش کرده بۆ زیادبوون له‌رسته‌ی وه‌کوو: ساله‌وسال ئاقلتر ده‌بییت. به‌لام ده‌بی بزاین رێژه‌که له‌و واتایه‌دا بۆ هه‌موو وشه‌یه‌ک ناییت: ناگوتری «رۆژاورۆژ ئاوه‌که که‌می کرد» هه‌ر ده‌گوتری: رۆژبه‌رۆژ، مانگه‌ومانگ، وه‌ختاوه‌خت ده‌ست ده‌ده‌ن بۆ ئەم واتایه‌.

دووپاتکرده‌وه تا راده‌یه‌ک له‌کوردیدا بره‌وی پتره‌ تا زمانیکى دیکه، له‌م بواره‌شدا دوو هیمای دژبه‌یه‌کدی هه‌ستی پى ده‌کریت. هیمایه‌کیان هى کزبوونی لایه‌نى فه‌ره‌ه‌نگه‌ که وشه‌ی تاکی که‌م بی‌ت ئیتر به‌ دووپاتکرده‌وه که‌لین پر بکاته‌وه. کزبوونه‌که لایه‌نى «صرف» یش ده‌گریته‌وه که رێژه‌ی داهینانى وشه‌ی پینویست له‌ زماندا که‌م بی‌ت.

هیمای دوهم ئه‌وه‌یه که ده‌وله‌مه‌ندبوونی زمان له‌ که‌رسته‌ی تیکبه‌ستن و لیک گریدان ری خوش ده‌کات بۆ هه‌مه‌جۆرکردنی وشه‌ی دووپاته‌ بی ئه‌وه‌ی عییبی هه‌ناسه‌سواری و ته‌نگه‌تاووبوون به‌ زمانه‌که‌وه دیار بی‌ت. که‌ کوردزمان ده‌لی: که‌مکه‌مه، رۆژبه‌رۆژ، جارله‌جاری، ده‌شتوده‌شت، وه‌ختاوه‌خت، سه‌رانسه‌ر - نه‌هاته‌وه به‌ هه‌ژاری یه‌ک جۆره‌ گریدان له‌و دووپاتانه‌ به‌کاربه‌نینیت بۆ جۆره‌ها واتا. من له‌و نموونانه «یه‌کویه‌ک، شه‌په‌شه‌پ، حولحولی، قولقولی...» و گه‌لیک رێژه‌ی دیکه‌شم به‌لاوه‌ نا که هه‌موویان شایه‌دی ده‌ده‌ن بۆ ده‌وله‌مه‌ندی زمانه‌که‌مان له‌ که‌رسته‌ی ته‌عبیر.

له‌ مونسه‌به‌دا ده‌لیم کوردی زیده‌ ده‌وله‌مه‌نده له‌ وشه‌ی ره‌خنه‌گر که ره‌نگه‌ نه‌زانین ده‌راوی له‌ کویوه‌یه وه‌ک که ده‌گوتری: بارباقۆ، گیلووئیل، شیتوویت، چروچامشت، فرتوفیل، چه‌قه‌چناوه، شه‌توبه‌ت.

به‌بیرم دیته‌وه، له‌گه‌ل به‌بیره‌اتنه‌وه کزبوونی سۆزیشم دیتى له‌ خوالیخوشبووی مامۆستا صابر ئیسماعیل باسی ده‌کرد له‌ ده‌وره‌یه‌کی مامۆستایان له‌ به‌غدا ئوستادیک گوپی له‌ وشه‌ی «شه‌حتۆ» بوو به‌ زمانى کوردیکدا هات ئه‌ویش له‌ واتاکی پرسی، یه‌کیکی قسه‌خۆشی سلیمانی که ناوه‌که‌یم فه‌رامۆش کرده‌ گوتبووی: استاذ، شحتو

یعنی هم بچم سز هم دماغ سز. به ئوستاد و قوتابیه کانهوه که وتبوونه سهرپشت له بهر پیکه نین. شهحتو که ش له ده می دهرسدا کوردیک به کوردیکی ئه و پوله ی گوتبوو. ئه م رووداوه خوشکه له یه په نجا سالیکی به سهردا رابوردوه.

وشه ی لیکدراوی ناوناو میژوو به کی هه ره کونی هه یه له زمانی کوردیدا. کونترین نمونه ی ناوی Kushtaspi که گه وره یه کی ماده له نووسینه کانی شای ئاشووری تیگلات پلیسر له سالی 854 پینش زاین هاتوه. دیاره ناوه که ئه وه یه که دواتر له ئافیس تادا Vishtaspa هاتوه پاشتر گوراوه به گیشناسپ به واتای «خاوه نی ئه سپی که نه فت» (بنواره لاپه ره 21 لسان الکرد، مسعود محمد. لاپه ره 227 فرهنگ ایران باستان، پورداود). ئه و شایه ی ماد که به هاریکاری بابلییه کان نه یه وای ئاشووریانی له سالی 612 پینش زاین گرت، ناوی «هقه خسته تره» بوو. «هقه» به واتای چاک دیت، له ئافیس تادا به هه مان واتا هاتوه. ئه م وشه یه له ئیمه توّرا و فارسه کان بوون به خاوه نی و ئیستا «خوب» به کار دیت. «خسته تره» به واتای شار و باش، مقدس. (بو هقه بنواره لاپه ره 228، 276 بو خسته تره بنواره لاپه ره 60، 61 فرهنگ ایران باستان). «زهردهشت» خوی بریتیه له «زهره توشتره»: زهر = زهرد، توشتره = خوشتر. تیکرای ده بیته خوشتری زهرد، خاوه نی خوشتری زهرد.

له پیشینانی زهردهشت ناوی باوکی «پوروشه سپ» به پینی لیکدانه وه ی زاناکانی ئه وروپا «پیر ئه سپ» خاوه نی ئه سپی پیر «ده رده چیت. ده شلین «پوورووش» واتایه کی دیکه ی هه یه «رهش و سپی تیکه ل». من بو ئه وه ده چم که پوورووش «بۆر» ده گریته وه نه ک «پیر» چونکه خاوه نی ئه سپی بۆر پتر جیی خویه تی خهلق خوی پی هه لبداته وه (لاپه ره 21، 22 لسان الکرد).

باییری باییری زهردهشت «هه ئیچت ئه سپ» بوه به واتای خاوه نی ئه سپی ئاو لی پرژاو، شووراو. ئه م «هه ئیچت» له کوردیدا ته نها «چت» لپی ماوه ته وه که ده لین ولاغه که م «شه داو» کرد. چت بوته شه د. چه تاو، شه داو یه ک شتن، باییرانی زهردهشت زوریان ناویان لیکدراوه ههروه ها به ره ی مالی خیزانیکی که بنه ماله ی «هو فی» یه زوریان ناوی لیکدراویان هه یه ته نانه ت یه کیکیان ناوی «سامه که ره سه سپه» یه، سپی که رتیه به واتای «سامی خاوه ن ئه سپی لاواز». پینستر له به فری که ره سپسه تووشی ئه م «که ره س...» له هاتین، بو ئه وه چووم (ئیس تاش ره تی ناکه مه وه) که له گه ل «که ر» یه ک شت بن: که ره پوو، که ره سپسه هاتوه.

ئاموزایه کی زهردهشت له ئافیس تادا Maidhyoi Mawngha هاتوه. ئیستا ده خویتینه وه مه دیو مانگه ئه ویش له و جو ره لیکدراوانه یه: «مانگه» به واتای مانگ. مادیو: میان، نیوان، ناوه ند. تیکرای وشه که = که سیککی له نیوه ی مانگ، له 15 ی مانگ هاتبیته دنیا (له م بارانه وه سه یری لاپه ره کانی مزدیسنا و ادب پارسی، جلد اول. د. محمد معین بکه هه ر له لاپه ره 88 هه تا لاپه ره 94) وشه ی «مه دیو» زور نزیکه له mid ی ئینگلیزی که هاوواتایه تی.

کونینه کانی سه رده می زهردهشت و ئافیس تاهه به ره له وان تا بلپی حه زیان له وشه ی لیکدراو کردوه. به شی زوری ئه و لیکدراوانه به ده م رۆژ گاره وه لیان قرتا و جو شخوار دو بوون تا کوو شیوه ی وشه ی ساده یان وه رگرت، له مانه «دوژئه نگه و» که بریتیه له «دوژ = دژ، به د» و له «ئه نگه و» به واتای هه بوون، تیکرا ده بنه «هه بوونی به د» ئه م وشه یه بوته «دوژه خ».

وشه ی لیکدراوی «ئه نگه مه ی نه فه»: «ئه نگه» به واتای «به د، بیس» هاتوه. «مه ی نه فه» له م سه رده مدا بوته «مه ی نوو» به واتای «ئه ندیشه» یه، تیکرای ده بیته «ئه ندیشه ی به د» (فیکری بیس)، وشه که بوته

«تههریمهن» (بنواره لاپره 237، مزديسنا و ادب پارسی. د. محمد معین). ثم «مهینهفه»، «مهینوو» ه له ٲینگلیزیدا Mean ماوهتهوه.

به لیكدانهوی سهرییی بو تهوه دهچم که وشه ی «عهنقهره» له رسته ی «عهنقهره یی دهکا» دا ههمان «تهنگره» ی ناو «تههریمهن» ی کونینه بیت. «تههرمههن» یش «تههریمهن» ه.

له «دوژمن» دا کهرتی دوهمی وشه که «من» ههمان «مهینهفه» ی کونینهیه، «دوژ» یش «دژ» ه مهشووره کهیه، به ههردوویمان دهبنه «بهده تهندیشه»، «دژ» ی «دوژمن» و «دوژ» ی «دوژهخ» یه ک شتن.

به نیازی تاقیکردنهوی شیایوی وشه ی کوردی بو لیكدان و ٲیکبهستن وشه ی «سهر» دههینمهوه که له گهل ناودا بیت نهک کار. ثم وشانه بهشینکن:

سهراپهزده، سهراسوو، سهرانسهر، سهراو، سهراورد، سهربهخو، سهربه رگ، سهربه رگ، سهرچل، سهرجیی، سهررهق، سهرهرو، سهرسهخت، سهرکهل، سهرکهوا، سهرگران، سهرمهشق، سهرنهرم، سهرمور، سهردهستهکی، سهردهری، سهرهمر، سهرهژن، سهروبه... و گهلٲکی دیکهش تهمانه ژمارهیان گهیشته بیست و چوار.

«سهرمهشق» وشهیه که بو تهو نموونهیهی وٲته ی لی ههلدهگیرٲتهوه. له بنهرتدا بو مهشق له بهرکردنه کهوا به زوری نووسین و نهخش دهگیرٲتهوه بهلام دهشی فرهوان بیتهوه بو ههر شٲیکی وٲته ی لی ههلگیرٲتهوه. لهم بوارهوه به رهایی بو «المثل الاعلی Ideal» دهچٲتهوه. کهسیکی بیهوٲت له ری نموونهوه بو «مثل اعلی» وشه ی «نموونهیی» پهسند بکات بهحال توانیوٲتی هینده ی «سهرمهشق» ریگه بهو زاراهیه بٲٲت.

«نموونه» له عهرهیی «عینه» و له ٲینگلیزی Sample ی پی دهلٲن ئنجا ته گهر یارمهتی بدرٲت و بخرٲته ریژه ی نیسبهتهوه «نموونهیی» ههر تهوهنده ی لی پهیدا دهٲٲت بیته «سهرمهشق».

«سهربهخو» تاشکرایه چیه: «سهربه بیگانه» دهٲٲته «تابع الغیر». «زیردهست» جودایه چونکه لهوانهیه «سهربه بیگانه» ولاته که ی داگیر نه کرایٲت. ههیه له دوست تار دهٲٲت و «سهربه دوژمن» دوهستٲت.

خولگه ی به کارهٲنانی «سهربه...» هاراوه وهک: سهربه ٲایین، سهربه زانست، سهربه کشتوکال، سهربه نهٲٲت، سهربه کوردایهتی...

سهر بهفٲتنه، سهر بهقور، سهر بهههش جودایه له تاقمی پٲشوو. ته گهر قور «سهر به...» ی له گهلدا بیت تهوسا «سهربهقور» تهوه ده گهیهٲٲت که شٲیک له تاقمی قور، یان پٲوهندی به قورهوه ههیه نهک قوری بهسهدا کراوه.

یه کٲک لهو وشانه ی سهربه تاقمی لیسته ی سهروه نه کهوتن «سهرگول» ه. ثم سهرگوله به بهره می ههره پٲشهوه دهلٲن وهک: ٲیستیکانٲکم له سهرگولی چایه که خواردهوه. دهشی له بری «باکوره» به کار بیت و بگوترٲت: ثم کٲٲبهم سهرگولی نووسینه کانه، فابریقه که ی جگهره له سلٲمانی سهرگولی پروه ی ٲابووری ناوچه که بوو.

«نۆبەر» بۇ يەكەم مندال، چ لە ئادەمى و چ لە گیانلەبەرى، دەروا و رۆيشتو. بە مەجاز دەشى بۇ بەرھەمى ئەدەبى و ھونەرىش نۆبەر بە کار بېت. سەرپەرشت، سەرپالە، سەرغەمەلە رۆيشتوون. بە قىاس لەمانە دەشى بگوتريت: سەرئەندازيار، سەرپشکنەر. ھەر لەم بوارەوہ بوہ «سەرپراو» يان داناوہ بۇ کەسيک بەرپرسى رېکويپىكى کاروبارى راو بېت.

دەگوتري: ميراو، مېرقلات، مېرکچان، مېرکوران. لە ھەندىکیاندا تەنھا لایەنى ئەوہ رەچاوکراوہ کە «مېر» بەرپرسى يەك شتى سەرلەبەرە وەك «ميراو». لە ھىندىکیان لایەنى دەسلاتى لە پلەى يەكەمدا رەچاوکراوہ. دەشى بەو کەسەى بەرپرسى تەلى تەلەفۆن وەيا کارەبايە بگوتري: «مېرتەل» ئەوہى لوولەى ئاوى لەبەر دەستدایە «مېرلوولە» بېت. ھەموو ئەو فەرمانانەى وەکوو مېرتەلى و مېرلوولەى کە لىيان دەوہشیتەوہ بەرپرسى ئەوتۆيان ھەبېت «مېر» يان بۇ دەست دەدات تا ئەگەر يەکیک لەو فەرمانانە ناوى کۆننەيان ھەبوو وەکوو «پېش خزمەت» وەيا «باش توجار» بە دەقى کۆنى دەمىنیتەوہ بەلام لە ئاست «چاوشى نانوپات» بەلای منەوہ «مېرسفرە» لەبارتەرە.

«ميراو» ھەرەك بۇ سەرپەرشتىکردنى ئاوى ئاش و شىنايى و باغ دەست دەدات ھەرەھاش بۇ کەسيكى سەرپەرشتى پرۆژەى ئاوى شار و ئاوايى بکات بەجیيە. لەوانەيە چەند کەسيک لە «مېرلوولە» بەردەستى «ميراو» بن. ميراو خۆشترە لەوہى بگوتري سەرۆكى مېرلوولەکان.

لە حىکايەتى فۆلكلوردا ناوى سى خوشک ھاتوہ بە: لىنگ تىترواسک، سىنگ مەشکە رەقە، مل رەگە بامیە. يەكەم ناو کەرتى «تىترواسک» ى روون نىيە لە چىيەوہ ھاتوہ بەتايەتى «تىتر» چونکە «واسک» دەشى لە «vaz» ى ئافىستاوہ بە واتاى «فرىن» ھاتىت. کە پىشتر گوتم باز و باشووکەى لى کەوتۆتەوہ. حىکايەتەكەش وەھا رادەنویتت کە تىترواسک مەلىكى قاج بارىک بېت. مەبەس لە نموونەکان ئەوہیە کە لىکدانى سى کەرتى بەزىادىشەوہ ھەيە وەك: سىنگ + مەشکە + رەق + ە ھەرەھاش مل + رەگ + ە + بامیە. لەم لىکدراوانەدا کەرتى يەكەم موصوفە، وشەى دوہم و سىيەم پىکەوہيان دەبنە وەصف لەوہشدا زىادىەكەى کە بزويى فەتھەى عەرەبىيە و لە کوردیدا ناومان بۇ دانەناوہ دەورى ھەيە: ئەگەر گوترايە مەشکەى رەق، رەگى بامیە ھىزى وەصف تىياندا کەم دەبوہ.

ھەر لەم بابەتەيە کە دەگوتري «قوتەى مل نىرکە کاردوو» (لە بەرى سۆران بە زۆرى دەگوتري کردى). سەرلەبەرى لىکدانەكە دەبیتە وەصف بۇ مرۆيەك ئنجا قوتە خۆى ئاوەلناوہ دەبیتەوہ موصوف بە «مل نىرکە کردى». ديسانەوہ «نىرکە کردى» دەبیتەوہ وەصف بۇ «مل».

لیرەدا دەرفەتم نىيە بە دوا وشەى جۆراوجۆرى ناو کتیباندا بگەریم لەوانەى کەرەستەى زانست و ئەدەب و ھونەرن ھەتاکوو بە پى پىويست زاراوہيان بۇ ھەلبنیم لە لىکدراوى دووپات ياخود دوو وشەى و سى وشەى بىنگومان سەرپە ھەر بابەتىكى زانستەکاندا بگريت دەبىنیت لە زمانە پىشکەوتوہکاندا گەلىک وشە يەك لیستەى دوور و درىژ لە زاراوہى ھەمەجۆر بە دوا خۆیدا دەھىنیت. تەنانەت وشە بنەرەتییە کە لە زمانى لاتىنى وەيا یۆنانى دەخوازیتەوہ، کە دەشیکات بە لىکدراو، کەرتى لىکدانەكەش ھەر دەخوازیتەوہ. لەمەوہ بەشى زۆرى زمانە جوداکان يەك جۆر زاراوہى زانست و تەکنىکیان دەبیت. لە وشە لىکدراو «سەنگەوہەرد» دا سەنگ بە واتاى بەرد نىيە بەلکوو قورسايى رادەگەيەنیت کە دین بەرد دەخەنە سەر گوشت ماسى تاکوو بەو قورسايیە گوشتەكە

بگوریت، لیکدانه کەش لەوانەییە بە ئەسڵ «سەنگەوبەرد» بووبیت وەک کە دەشی دەستەوخەنجەر، دەستەویەخە، دەستەوئەژنۆ ئەوانیش لە دەست وەخەنجەر، دەست وەیەخە، دەست وەئەژنۆوە کەوتیبیتنەو.

ئەم ریزەییە وشەیی لیکدراوی هەن وەکوو: دەستەوناو، مەیلەوتاریک، سەرەوھەوراز، بەرەوخوار، گۆرەویان (لە هەندئ لەھجەدا بە کار دیت) دیوہوگۆر ھیندیکیان بە ئاسانی خۆ بە دەست بۆچوونەکەیی منەوہ نادەن، لەوانە «دیوہوگۆر» زۆر ئاشکرایە. «شلەوخانان» لە گۆرانی فۆلکلۆری سەر بە ھەرا و جەنگدا ھاتوہ، بە روالەت لەو جۆرە لیکدانانەییە ناشرانین تیکبەستنە کە چ رادەگەییەنیت، با بلیم من نایزانم، ئەوہندە ھەییە روہو مەدحە نە ک شکاندەوہ.

«رەوہو» مەدح، «بەرەو» مأل و گەلیکی دیکەشمان لەم جۆرە لیکدراوانە ھەن. وشەکان بەشیکیان دەبنە ئاوہلئاو. وەک دیارە، کامی بزووتنەوہی لی فامرایەوہ دەبیتە ئاوہلکار، ھەرەوھاش ئەوہی کە لە سروشتی خۆیدا وەصفی کار بکات وەکوو: دەستەویەخە، دەستەوخەنجەر، دەستەوئەژنۆ، بەرەوخوار، سەرەوژوور، دیوہوگۆر... ئەمانە نابن بە «صفة». دەلین: دموہ ئیوارە چوومە لای جلکەکەیی دیوہوگۆر لەبەر کردبوو، دەستەویەخەیی بوو، دەستەوئەژنۆ دانیشت، بەرەوژوور تیکشام... بەلام دەگوتریت: زەوی یاخود دەشتیکی دەستەوناو، گۆرەویانی لای مالتان، «شلەوخانان داد ئاوئی گولانم گەرمە».

«مەیلەو تاریک» دوو جۆر سروشتی بە بەرەوہ ھەییە: «صفة» و ئاوہلکار. بەلای رای منەوہ ئەگەر باری «مەیلەو تاریک، مەیلەو رووناک» ھەمیشەیی بوو دەبیتە «صفة» وەک: ژووریکی مەیلەو تاریک. ھەر سات بارەکە کاتەکی بوو دەبیتە ئاوہلکار وەک: دنیا مەیلەو تاریک بوو ئنجا چوومە مزگەوت. مەیلەو لیژ چونکە ھەمیشەییە «صفة»ە. لەم تیبینیەوہ دەردەکەویت سەنگەوبەرد ئاوہلکار، ناگوتریت گۆشتی سەنگەوبەرد.

بە پێوانە لە «دیوہوگۆر» دەشی بلیین «ناوہودەر» بە شتیکی ویا شونینکی ئاستەوار کە ھەموو کون و قوژبنیکی ئاشکرا بووبیت. بە کورتی ھەر بابەتیکی بە تەواوی نھینەکانی زانراویت ئەم «ناوہودەر»ەیی بۆ دەروات وەک کە بلیین: رۆژگیران و مانگگیران بابەتیکی ناوہودەر بوو. چونکە ناوہودەر «صفة»یکی ھەمیشەییە ناییتە ئاوہلکار بە پیچەوانەیی دیوہوگۆر. لیکدانی دیوہوگۆریش چونکە کەرتی دوہمی کارە نە ک ناو ئاسانتر دەبیتە ئاوہلکار.

بە پێوانە لە «دەستەوناو» کە وشە سەرەکیە کەیی لە پینشەوہ ھاتوہ حەزم بۆ «بەلگەوبەند» دەروات لە کیشەییە کدا کە بە بەلگەیی بی کەلین دەمەتەقەیی لەسەر ھەلستابن. ئیمە «ئالقبەند» مان ھەییە کە قیاسی لیکەین و بلیین: بەلگەوبەند، بەلام لەبەر چەزی زمانناسی خۆمدا وھا دەزانم کە ئەگەر لە ئالقبەنددا ئیمکان ھەبیت ئالقبەکان لیک بترازین لە بەلگەوبەنددا لیک ترازان پەیدا نابیت چونکە «صفة»ە کەیی دەبیتە ھەمیشەیی وەکوو دەستەوناو: شتیکی بەلگەوبەند بووبیت دەبیتە «حجە» و ھیزی «حجە الشیء المحکوم فیہ» ی تیدا دەبیت. لە کوردیدا نەمبیسٹوہ بۆ «حجە» وشەیک رۆیشتبئی، لە وتووێژی رەمەکیدا «ھەنجەت» کە شیواوی «حجە» یە بە کار دیت. دیارە لە رینی «تحجج» ەوہ بە زمانی مەلایاندا ھاتوہ لەوانیشەوہ بە شیواوی بۆ نەخویتدەواران پەریوہتەوہ. ئیمە ریمان نییە لەو «حجە» و ھەنجەتەوہ بۆ «بەھانە» برۆین و بلیین: ئالقبەوبەند بەھانەییە یاخود بەھانەیی تیدایە. لە لاپەرە 448، 449 گۆفاری کۆری زانیاری کورد. بەرگی چوارەم سالی 1976، «بەھانە» بۆ «ذرائع» و «بەھانەگر» بۆ «ذرائعی» پینشیاژ کراوہ.

لیسته‌ی زاراه‌کان له و لاپه‌رانه‌ی نیوان 442، 479 وشه‌ی لیکدراوی به‌نرخ و بیعه‌بیان تیدایه. به نمونه له لاپه‌ره 465 بۆ «الاستجابات التوقعية» زاراه‌ی «ره‌دای به‌رته‌ما» هه‌یه. بۆ «الاستعداد» «تاماده‌یی» هاتوه. بۆ «الاستعدادات» «ته‌یاری» هاتوه. یه‌که‌میان ئینگلیزیه‌که‌ی Readiness دوه‌میان Dispositions هاتوه که به‌رانه‌ر کوردیه‌که ده‌وستن.

چهند شیرنه له و لاپه‌ره‌یه‌دا «به‌رته‌کی خوازه‌کی» له‌بری «الاستجابة الارادية» و Voluntary Reaction پێش‌نیاز کراوه.

- الإستعداد العام «ته‌یاری گشتی» General Aptitude
- الإستعدادات المعاكسة «ته‌یاری ناحه‌ز» Unfavorable Dispositions
- الإستعدادات المواتية «ته‌یاریه له‌باره‌کان» Favorable Dispositions
- أسس الخبرة «پاشخانی شاره‌زایی» Backgrounds of Experiment

بلیم و نه‌لیم ته‌و لیسته‌ی زاراونه به‌ره‌می یه‌که‌م لیکدانه‌وه‌ی پێوانه بوو له کوردیدا، هه‌چ هه‌ولیکیش به دوا‌دا نه‌هات لێی تێپه‌ر بکات. بیه‌ختیمان بۆ ته‌و زاراوانه‌ش به میرات مایه‌وه.

به پێوانه‌کردن له دمه‌و به‌یان، دمه‌و به‌هار ده‌شی «دمه‌و ژین، دمه‌و مه‌رگ، دمه‌و زانست» (دمه‌و زانستی - ریتینسانس) «دمه‌و ئازادی...» رۆ بنیین. لێره‌دا یارمه‌تییه‌کی رۆنانه‌که دراوه به‌وه‌دا له ناوی واتای کاته‌وه بۆ ناوی واتای غه‌یری کات به‌کار هاتوه. راستیه‌که‌ی «به‌ره- ده‌ره- دمه‌و» هه‌رسیکیان له بواری موشته‌ره‌کیاندا تیک ده‌که‌نه‌وه ئیتر هه‌روه‌ک خه‌لقه‌که له کۆنه‌وه گوتوو‌یانه «ده‌ره‌به‌هار، ده‌ره‌تاشتی» بۆ کات و غه‌یری کاتیش، چ زه‌ره‌ر نابینم «دمه‌و» یش لیک بکیشریته‌وه بۆ غه‌یری کات. هه‌رچۆنیک بیت له‌و به‌کاره‌ینانه‌دا، کات خۆ به‌ده‌سته‌وه ده‌دات چونکه وشه سه‌ره‌کییه‌که و لیکدانه‌که‌ش به‌ستراونه‌ته‌وه به‌کات. ئیمه نه‌هاتووین بلیین: «دمه‌و به‌رد و دار» که هه‌چ کاتیان لێ نایانمان ده‌توانین بلیین دمه‌و قۆناغی به‌رد، دمه‌و قۆناغی ئاسن، دمه‌و قۆناغی نیانده‌رتال، چونکه قۆناغه‌که هه‌ی رۆژگاره.

وه‌های بۆ ده‌چم «ده‌ره» نه‌ختیک ده‌که‌ویته‌ پاش «دمه‌و» هه‌و چونکه «ده‌ره» هه‌راوتره، ده‌بی دروشمی شته‌که باشتر روون بووبیته‌وه له‌وه‌ی «دمه‌و» رای ده‌گه‌یه‌نیته. ئه‌گه‌ر سه‌هه‌ووم کردبیت چه‌زده‌که‌م ریتموونیم بکریته.

ناوی گه‌لیک له ئاوایه‌کانی کورده‌واری لیکدراون، هیندیکیان ده‌لاله‌تی ریتزمان و وشه‌رۆنان و واتای که‌رسته و ئامیری زمانیان هه‌یه وه‌ک که زانیمان «ان» له کۆتایی هیندیکیاندا وه‌لای زه‌وی، جیگه‌دا ده‌چیته‌وه، له فارسیدا به‌ته‌داتی نیه‌به‌ته له قه‌له‌م دراوه. وه‌ک بزانه‌م ئاواپی «سناوه» ی سه‌ربه‌قه‌زای کۆپی که له رواله‌تدا «سن+ ئاوه» بیت، له بنه‌ره‌تدا ده‌چیته‌وه بۆ میژوویه‌کی زنده‌ کۆن: له ئافیتادا ناوی کابرایه‌ک هاتوه که به‌ده‌ستی گرشاسب کوزراوه پێیان گوتوه «سنافیدکه Snavidhka». «سناوه» هه‌بیت و نه‌بیت له‌و ناوه‌وه که‌وتوته‌وه. مه‌به‌ستم نییه بلیم به‌ ناوی ته‌و کابرایه‌وه کراوه، هه‌ر ته‌وه‌یه که ناوه‌کانیان یه‌ک شتن. به‌ زاهیر ریتزه‌ی سنافیدکه هه‌ی چوو‌ک‌کردنه‌وه بیت «سناف + یذکه». ئنجا ته‌گه‌ر ته‌مه‌ وه‌ها بیت ریتزه‌ی «سافلکه، ماشیلکه،

ئاشیلکه، دراویلکه... خزمی ئەون و ئەداتی «یذکه» بە دەم رۆژگارەوه گۆراوه بۆتە «یلکه» گۆرانی ئەوتۆیش جێی پرسینەوه و سەیری پێهاتنەوه نییە.

لە لاپەرە 28، لسان الکرد هاتووە کە «بەحرکه» لە «فەهرکه Vehrka» ی ئافیسناوێه ماوێتەوه کە ئەوسا بە «گورگ» گوتراوە. گورگ خۆی گۆراوی فەهرکه یە. لە زازایی و هەورامیدا ئەو «ف» ە ماوێتەوه کە دەلێن فەرگ لەجیاتی گورگ.

ئەم پاشگرە «یلکه» لە هەندێ وشە دەگمەندا بە «یتکه» ماوێتەوه کە نزیکترە لە «یذکه» چونکە دەنگی «ت» خزمترە بە «ذ» لەوهی «ل» خزم بیت. وەها دەزانم یەکیک لەو وشانە «پەلاپیتکه» یە کە وێنە سەرەخۆی «پیتکه» شی هەر هەیه. «پەلا» کورت کراوی «پەلار» ە. «پیتکه» ش کورت کراوی «پلپیتکه» یە. چونکە «پل» بە واتای ئەنگوست هاتووە. «پەلار پلپیتکه» ئەو بەردە بچوو کە یە کە دەخریتە نیوان چاوی ئەنگوستی شادە و تەنیشتی ئەنگوستی شادە ی چەپەوه بە پالەپەستۆی ئەنگوستی گەورە ی چەپە لەسەر ئەنگوستی شادە راستە. کە بەردە کە بەرێ دەکریت تەوژمی دەبیت و وەک پەلار تیز دەروات.

وشە یەکی دیکە ی مەحرمانە هەیه لە بەری سۆران «میتکه» ی پێ دەگوتریت، لە سلیمانی «قیتکه» ە ی سلیمانی هەر «کە» ی ئەداتی چوو ککردهوه ی پێوهی چونکە «قیت» خۆی وشە یە کە. لە میتکه دا دیارە دەنگی «م» پاشماوی وشە یە کە بۆ مینینە وەک کە پێشتر گوتوو مە «مەگیرانی» لە «مایەگیرانی» یەوه هاتووە و «مایە» بۆتە «مە» دیارە ئەو «م» ە ش کەرتی وشە یە کی درێژترە.

لە کوردیی سەردەم «سۆرەوتۆرە» هەیه لیکدانە کە ی بە هۆی ئامرازی پێوهندی پیکهاتووە. بە لینگەرانی وەهام بۆ رۆون بۆوه کە هەر یەکیک لەم دوو وشە یە دەگەریتەوه بۆ سەرچاوه یە کی کۆن: لە ئافیسنادا هیزی چاکە ی سەربە «ئاھورە مەزدا» رۆوبەرۆوی هیزی خراپە ی سەربە ئەهرەمەن دەوێستن. لە هیزە بەدەکان دوویان دەشی بە بنەمای سۆرەوتۆرە وەر بگیرین: یە کە میان Saurva «سەورفە» کە بە ئەسل ناوی خودایە کی ئاریایی بوە لە دینی زەرەدەشتدا بە دیمەنی «بینظمی، سستی- دیو اشوب» حساب کراوە. دوە میان Taurvi «تەورفی» «موجب اتلاف و فساد و شکست و گرسنگی و تشنگی» (لاپەرە 245 مزدیسنا و ادب پارسی). بەو پێیە «سەورفە و تەورفی» بە دەم رۆژگارەوه نەختیک لە شکل و واتایان گۆراوە و بوونەتە «سۆرە و تۆرە». وا دەزانم Taurvi بە تەنها خۆیەتی بوویتە «توورە» ی کوردی. هەرچەندە ریشی تی دەچیت کەرت یە کە می وشە ی لیکدراوێه کە ی ئافیسنا «تەرومەتی» Taro-mati کە بە واتای «خیرەسری، ناسازگاری، سرکشی» (ل 83 فرهنگ ایران باستان) هاتووە، بنیچە ی «توورە» و «ترو» ش بیت.

لیک دانی «کونەلووت» تەنها نمونە یە کە گریدانیکی وەسفی تیدایە. «کونی چاو»، «کونی گوئی»، «کونی زار» هەمووی اضافی - یە. بە زاھیر هۆیە کە ی ئەو یە کە «کونەلووت» هەم بە دائیم کراوێتەوه و هەم دوو بەدەریشە، لە چاو ئەوانی دیکە، وەک کە دەگوتری: کونە کە متیار، کونە گەرگ، کونە ریوی، کونە مشک. کە ویسترا لیکدانی ئەوتۆ بۆ هەر شتیک بە کار بیت پێویستە پێوانە ی لە گەل «لووت» و غیری لووت تیدا بکریت.

ئیسنا ئە گەر پیرسم و بلیم بۆچی دەگوتریت «کونەمشک» و ناگوتریت «کونە کلیل»؟ خۆ مشک و کلیل بە کونە کە دا دەچن؟ پرسیارە کە وە کوو دەیان پرسیاری دیکە بیری لی نە کراوێتەوه. کونە کۆتر، کونە با، کونە میروو، کونە ماسی، کونە سەگ، کونە مار... ئنجا کونی کلیل، کونی دەرزی، کونی هیلەگ، کونی شمخال. لە «کونە کلیل»

دا «كون» ه كه غه یری «كلیل» ه كه یه، كه چی له كونی ده رزی و شم شال و هیله گدا كونه كه لیان جودا نییه، كه چی یه ك ریژه یان هه یه.

ده گوتریت به رده نوپژ، به رده حه لان، به رده باز، به رده پان (ناوی ئاوییه) كه چی ناگوتریت «به رده دیوار، به رده خانوو». رهنگه له مانه دا جوداوازی ته وه بیته كه له خانوو، دیواردا «به رده» ده بیته به شیکی پیکه یته ریان كه ئیتر ئیضافه ی لی ده وه شیته وه. له وانیه به ردیک کرابیته نیشانه له دیواریکدا پی بگوتریت «به رده دیوار» وه ك كه ده لین «به رده ته رازوو».

ده لین «به رده عازه بانه» كه به ردیکه جه حیلان هیزی خویانی پی تاقی ده كه نه وه به لام ده لین «به ردی پستی» نه ك «به رده پست» یا خود «پستانه»، كه ئه ویش به ردیکه مه شووره، وه ها بزنام خه لك پستی خویانی پیوه ده نین به نیازیکی قه رار داده. ئنجا ته گه ر بلین «به ردی پستی» بوته ناوی كوك (علم) خو «به رده باز» یش له سه ر پی نیوان كویه و هه ولیر به ردیکه ناسراوه. دوو قورتی له شكلی شوین پاژنه پیوه ده لین هی ئیمامی عه لین كه بازی هاویشته بو سه ر به رده كه، پاژنه كانی له به ر زوری هیزی لی رۆ چون - [ئیمامی عه لی نه گیشوته كوردستان] ئیستا له وه ته ی سه ربازی باشووری ولات له و ناوه فه رمانی ره سمی ده بینن كرددویانه به نه زه رگه. ئالا و په ر پو پالیکی زوری به ده وریدا گرد كرددوته وه. دوو قورتكه ی عاده تی نین رهنگه ئاسارناسه كان تییان بگهن.

ئه و فورمانه ی وشه ی لیکدراوی پی ساز ده بیته، به زوری، ته مانه ن:

- 1) سه سه خت، به رده ست، شه و کوپر، سه ركار، بنیژنگ
- 2) كه له میرد، خورده مال، سووره گول، هیزه رپون
- 3) زه رده زیره، گورگه بوره، شه ره گه ره کی، ته ندووری سووری...
- 4) سیجرته کی، دوو به ره کی، سه رده سه ته کی
- 5) سه ره وژیر، له په وروو، دمه و ئیواره
- 6) سه به تووله، دوو به سه (له یاری دامه)، حازربه قه رد، سه ره سه ر
- 7) ناوبه ناو، رۆژبه رپۆژ، پیبه پی، روو به روو
- 8) سه ره به خو، ده ره به ره، كونه ده ر.
- 9) مالبه مال، كونه كون، شاره شار
- 10) بروبز گور، جروجامشت، كه لویهل، شروشیتال
- 11) گردو گرد، ده شتوده شت، شاخوشاخ
- 12) سه رودینار، یه كه وه هل، به رودوا، سه روبه ر
- 13) گرداو گره د، ده شتاوده شت
- 14) تیروته سه ل، زرینگوزیت، گردو کویی... چه ورو شیرن، مه ندومه ستوور، لووتوبزووت
- 15) به ره به ره، كه مه كه، لیکدالیکلدا، ورده ورده
- 16) بنبه رده قیله، په پووله سلیمانكه، مالخویی، چوارچاو
- 17) چاوله ده ر، نو کوتتی، ملبه دۆن

جگه له مانه پښتر نمونه‌ی جوړی لیکدانی دیکه‌شم هینایه‌وه، وه‌ک لیکدانی دووپاته و شکانده‌وه و هتد. لزووم نابینم پتر به دوا نمونه‌ی جوړاوجوړدا بگه‌ریم و قه‌تاریان بکه‌م چونکه من به ته‌ما نیم هم‌وو زمانه‌که له نوخته و نیگای زاراوه‌ی پیوانه‌وه به‌سهر بکه‌مه‌وه که نه‌گه‌ر بشمه‌ویت پیم ته‌واو ناکریت.

پیوانه‌کردن له‌م ریژانه که جارئ سهره‌ده‌ری له هوی جوړجوړبوونیان نه‌کراوه، زه‌حمه‌ته خوی به دست ده‌ستووری گشتیه‌وه بدات. به‌لی ده‌شن له نیوان سنووری فشفولدا که که‌س لی ناگه‌ریته‌وه ناموژگاری و ریتموونیی که‌م بایه‌خ و برشت بکریت. به‌لام ههر ده‌مینیته‌وه تاک تاکی وشه‌ی لیکدراوی ته‌و تا‌قمانه‌ی به بنیچه‌ی پیوانه‌کردن دابندریت. به نمونه، بابه‌تی حه‌فده‌میننی جوړه‌کان که به مه‌به‌ستی هه‌لاواردن له بابه‌تی شه‌شمین و حه‌فته‌مین و هه‌شته‌مین هاتوته‌وه تاکوو ده‌وری راستینه‌ی «حروف‌جر» ی بی ته‌ئویل له لیکدانی وشه‌ده‌رکه‌ویت. تا‌ثم حه‌فده‌میننه چ ده‌ستووری لی وه‌رناگیریت و ههر ته‌وه‌نده‌شت ری بۆ روون ده‌کاته‌وه که ده‌شن «حرف‌جر» به واتای ته‌سلی خوی وشه‌ی لیکدراو پیک به‌ینیت. ههرچی «مال‌به‌مال» و «شاربه‌شار» ه «تعاقب» ده‌گه‌یه‌نیت.

«صه‌به‌توله» و «حازربه‌قهرز» پیک گوړینه‌وه‌ی تیدایه. «ناوبه‌ناو» و «روژبه‌روژ» به‌دوا یه‌کدیدا هاتنی بیکه‌له‌به‌ر به‌ده‌سته‌وه ده‌دات. «نو‌کوتی» له‌وان جودایه: ته‌و «تی» یه‌همان «حرف‌جر» ی باسکراوه که گوتم له «حرف‌جر» ی «له» وه گوړاوه، به‌لام لی‌رده‌دا کاری پیوه‌نه‌ماوه، که‌وا بیگومان هه‌بیوه و سواوه.

که بمانه‌وی پیوانه له‌سهر بنه‌مای جوړی «حه‌فده‌مین» هه‌لبستینین ده‌بی وشه‌یه‌کی ته‌و جوړه هه‌لبزیرین وه‌ک: چاوله‌ده‌ر و بلین «چاوله‌ناو» تاله‌تیکه وه‌یا کارگه‌یه‌که له ژووره‌وه‌یدا نامیری دیتنی ناوه‌کی هه‌یه یاخود ههر شتیکی ناوه‌وه‌ی دروست کراویک بینیت «ناوبین» ه‌و دروست کراوه‌که‌ش «چاوله‌ناو» ه. مه‌ته‌ل هه‌یه ده‌لی «ده‌شتی کون له پشت» مه‌به‌ستی بانه، کولانکه‌ی دووکه‌لکیشی تیدایه. ده‌لاقه له دیوار ده‌بیت بۆ رووناکایی.

«سهروی» ده‌بیته «پاچه». «سهروبه‌ر» ته‌وه‌یه شتیک با‌یی مه‌به‌ست بکات بی زیادوکه‌م. «ده‌ستوی» ده‌بیته کو‌مه‌له‌ی یاریده‌ده‌ری خیزانیک.

وشه زوړن شکلی لیکدراویان پیوه دیاره به‌لام سهرچاوه‌ی روونی دیار نییه. وه‌کوو: دوویشک، می‌مل، به‌رژه‌نگ... ده‌لین دوویشک له «دوم‌مشک» هاتوه به واتای «کلک‌مشک» هه‌یشه ده‌لی «دوومشک». «په‌لاسوو» له وشه‌ی ساده ناکات ناشزانم له چیه‌وه هاتوه.

ده‌گوت‌ریت: شه‌ستیر، شه‌ستپه‌ر، شه‌ستباران ناشزانین بوچی شه‌ست په‌سند کراوه. شایلوغان، پلا‌لوغان که‌رتیکی له ته‌مدایه. چه‌پله‌ریزان ده‌چیته‌وه لای ته‌و دوو وشه‌یه هم له فورمدا هم له لایه‌ن ده‌لاله‌تی که‌یف و شادییه‌وه.

خولاسه له کوردیدا تم لیکدراوانه سهریان هه‌یه بن نا. به‌شیکی گرفتیان له‌وه‌وه هاتوه که شیوه‌ی نووسراویان نییه ده‌قه ته‌سلییه‌که‌یانی پاراستییت، زوړیشی ده‌ویت هه‌تا له له‌هجه‌یه‌کدا ده‌قه‌که‌یان ده‌دوژریته‌وه یاخود له ثاقبستا و زمانی په‌هله‌وی وه‌یا زمانی دیکه‌ی ثارییدا ویتنه‌یان وه‌گیر ده‌که‌ویت.

لینکدراو هەن خەيال تیبەر ناکات لە چۆنیەتی رۆنایان. دەلیی: چەلومل، بەزەحمەت واتە کە ی خۆ بە دەستەو دەدات، هەتا یەکیکی «چەلومل» دەرنە کەوێت رەنگە هەر یە کە رەملیکی لیبهاویژیت.

سەر سەرە ی زەلامان بوو. پیاو راواستابوون سەر سەر!! دەزانین «رکیف سوار» و «قولتاغ سوار» چین بەلام «شۆرەسوار» چۆناوچۆنی وەصف دەکری! «شۆرەبی» مان هەیه، ناشی لە شۆرەسوار بچیت. فلتەمەلۆ مانای چی بی؟ زرشەمشە خشیکی ئافرەتانه لە چیه و هاتو؟ فەرموو چۆنم تی دەگەیه نیت «شەپوتەپ» چۆناو چۆنییه. روهک هەیه «گیزبەله» لە چیه و هاتو؟ «گیز» خۆی لە گەل «مل» دا دیت کە دەگوتری «گیزی مل» دەشگوتری «رئسی مل». گیزو رئسی چین؟

وشە هەیه لە بنەرەتدا بە لیلی هەلراوه وەک لە مەتەلدا بو واتای مار گوتراوه: «ئاسنی سارد لە کونە دیوار گیتا و گیت گیت خەپتە». دوورنابینم ناواناوه ئه و مەیلە ی تەماویکردنی مەبەست وەهای کردبیت لینکدانی پەنام پەسەند کرابیت.

ليٲره به دواوه ليستهى زاراهه كان ديت:

- (1) باگير او
- (2) باگير
- (3) تايه كيش
- (4) هه مه كيش
- (5) هه رسته كيش، فتيلكيش
- (6) هه ويٲره مه ني - معجناٲ
- (7) چاوگير
- (8) چاوگيره Mesmeric
- (9) چاوگيري
- (10) چاوگيره يي
- (11) چاوگر، چاوگري
- (12) چاوگره، چاوگره يي
- (13) چوار كزه، هه ميشه روه، ره وان
- (14) هوشخواز
- (15) ناويٲ،
- (16) لايٲ - ليٲنه ي لايٲ
- (17) دوور بٲ
- (18) دوور خويٲن
- (19) دوور خويٲنه وه
- (20) گيره وه - جبلة
- (21) ناوشيل - خباطة
- (22) نه سٲشكين
- (23) نه سٲكوٲ
- (24) نه سٲمر دوو
- (25) هه سٲچه پيٲن
- (26) نه سٲچه پيٲن
- (27) گيانچه پيٲن
- (28) هه زچه پيٲن
- (29) به هره گر - مٲكٲسب
- (30) به خووه گلاو - منغمس في الذات
- (31) خوٲه سه ند - معجب بنفسه
- (32) تاوگير - منفعل
- (33) لايه نگير
- (34) خوويٲسٲ - محب الذات
- (35) دهروونبين

پاشبين	(36)
ونبين	(37)
ناويټو- المساحة الحجمية	(38)
كاربين	(39)
دنه كوت، دنه كوژ	(40)
گومانكيشه كئ، ئاواتكيشه كئ، هيواكيشه كئ، ترسكيشه كئ	(41)
گوتته كوتكه	(42)
چهر خكيش، چهر خگير	(43)
ئاو كيش، ئاومژ، ئاوهه لكيش	(44)
ته يار، خوٽه يار كردوو- مكتفي ذاتيا	(45)
دلٴوپرٴيژ	(46)
تنٴو كرٴيژ	(47)
برينكار، برينكارى	(48)
ده غلٴچين، ده غلٴپژين	(49)
دانه چين، دانه پژين	(50)
لٴوكه چن، بينستانچن، ميوه چن	(51)
لا رٴيژ	(52)
كه له رٴيژ	(53)
ناوبين - رٴواله تبين	(54)
شه نه كوت Combine	(55)
گه له چنكارى	(56)
سه رشٴورك	(57)
جلشٴورك، جلشٴور	(58)
قاپشٴورك، قاپشٴور	(59)
سپٴيرك، سپٴيركه	(60)
ژمٴيرك، ژمٴيركه	(61)
بژٴيرك، بژٴيركه	(62)
هه سٴنگر، هه سٴراگره	(63)
هه سٴسور كئ،	(64)
دلٴسور كئ	(65)
حه زه سور كئ	(66)
سٴسه سور كئ	(67)
هه مووتوان	(68)
هه موو كار	(69)
هه مووخٴور، گشتخٴور	(70)
فره ويٴنه، فره شيوه	(71)

- (72) ناوہندگیر
- (73) رہ شبگیر - إستنفار
- (74) جارِ دان، جارِ راءیشتن
- (75) لاگیر - مماس
- (76) خوٰنه ویستی، خوٰنایاندن
- (77) خوٰشکاندن
- (78) خوٰداشکاندن
- (79) خوٰدانه گومان
- (80) خوٰکار، خوٰکاری
- (81) خوٰریکخه ر
- (82) به خوٰوه گلان - انغماس فی الذات
- (83) خوٰچه سپاندن
- (84) خوٰسه پاندن - فرض الذات
- (85) دهروونزا - وه ک ده ر کزا
- (86) باغلبوون
- (87) به خوٰزان
- (88) به خوٰگونجاو
- (89) خوٰگری
- (90) خوٰهه لوه شین
- (91) خوٰفریواندن
- (92) خوٰسازاندن، خوٰدروستاندن
- (93) خوٰبه دیهینان - تحقیق الذات
- (94) خوٰداخه ر
- (95) خوٰگور - وه ک خوٰرسک
- تہم وشانہ کاریان تیدا نییہ
- (96) هاوړه سین Homogamy
- (97) هاوناو Homonym
- (98) فرہمیرد Polyandrous
- (99) فرہرہنگ Polychrome
- (100) فرہقامک، فرہپہنجه Polycotyledon
- (101) فرہژنه Polygamy
- (102) تاک میرده Monandrous
- (103) تاکہمہزن (عاهل، ملک) Monarch
- (104) مایہ گیر، مایہ گیری، خوٰمایہ گیر کردن
- (105) خوٰگیراندن
- (106) تہزاندن

- 107 Monarchy تاكمه زنه
- 108 Monarchist تاكمه زنى
- 109 تاكمه زنايه تى
- 110 تاكمه زنه يى
- 111 تاكمه زنه تى
- 112 تاكمه زنه، تاكمه زنه
- 113 تاكمه زنه كى، تاكمه زنه كى
- 114 تاوه بهره
- 115 تاويه ر، تاوه بهر
- 116 بابهره، بالون - منطاد
- 117 گویدزه
- 118 چاودزه
- 119 كيشه بر
- 120 جو كه ند - Canal
- 121 برپه: قرار قطعي
- 122 ريشه بر، ره گبر
- 123 ريشه كيش - استئصال
- 124 نمبر، زنه بر
- 125 وشكان، وشكاندن
- 126 مندالكيش
- 127 تيكهاويژ، تيكهاويژى
- 128 ليكبوونه وه
- 129 ليكزه نين Skirmish
- 130 ليكسريواندن - مناوشه كلاميه
- 131 ليكنوپرين - تناظر
- 132 ليكنوپر - متناظر
- 133 تيكگيران
- 134 تيكچه سپان - تلاحم
- 135 تيكترنجان Jam
- 136 پيكوه ربوون - اشتباك
- 137 پيكشيان
- 138 كه ره تيره، زره تيره، كه ره ژماره
- 139 چاوله ناو
- 140 تينله ناو Central Heating
- 141 كونله بن
- 142 دووسه ره

- (143) سه‌رمه‌شق - مثل أعلی
- (144) سه‌ربه بیگانه، سه‌ربه دوژمن
- (145) سه‌رگول - باکوره
- (146) سه‌رئه‌ندازیار، سه‌رپشکنه‌ر
- (147) میرته‌ل، میرلووله، میرسفره
- (148) میراو
- (149) ناوه‌وده‌ر
- (150) به‌لگه‌وبه‌ند
- (151) دمه‌وژین، دمه‌ومه‌رگ، دمه‌وئزادی...
- (152) چاوله‌ناو (ناوبین)

پاشکوی 1: بای پیکنه له باراشی زمانی کونینهمان⁸

وهک که خویندهواری نهوباو دهزانی ئیله هیندی - نهوروپاییهکان بهر له سهردهمی زهردهشت و ئافیتا به چهند صدهیهک، که نمدیت له هیچ سهراوهیهکی بهردهستا ژمارهیان دیاری کرابی، بوون به دوو کهرت: یهکیان بهرهو رۆژهلات و ئهوی دیکهش بهرهو رۆژاوا. کهرتی دوهم بوو به نهوروپایی. کهرتی یهکهم جاریکی دیکهش بووه به دوو کهرتی: 1- هیندی. 2- ئیرانی.

لهخووه دیاره، ههموو سهراوه میژووپییهکانیش دهلین، زمانی ئه و ئیلانه به دایهلیکتی جوراوجورهوه، بهر له جودابوونهویان، یهک شت بوه. یهکیوونی زمانیان بوته هوئی ههبوونی چهندين وشه ی موشتهرهک له نیوان ههموو ئه و زمانانهی سهر ده کیشیتتهوه بو ئیله هیندی - نهوروپاییهکان تا ئهوهی هندی جار له نمونهدا دهبنین وشه ی ئافیتتایی ئهوتو ههیه قالبهکهی له زمانیکی نهوروپایی سهردهمدا باستر پاریزراوه تا کوردی و فارسی وهک وشه ی «Ad ئه د» به واتای خواردن که له لاتینی به Edo و له ئینگلیزی Eat ماوهتهوه. وشه ی «Thri ئری» له ئینگلیزی Three له فرهنسهیی Tre ماوهتهوه (ل، 3، 4، 223 فرهنگ ایران باستان، بخش نخست، پورداود).

له لایهن دینهوه، جوداوازی نیوان ئه و ئیله له یهکدی دوور کهوتوانه دا بوو به ئاکامیکی ئاسایتر له هی دایهلیکت و زمان چونکه لهوانهیه ههروهک چاوهروان دهکری و رووشی داوه، سهرلهبهری گهلیک دینیکی تازه بگریته بهر. که قسه له بهشی هیندی - ئیرانی بکهین، دینی زهردهشت له ههموو روویهکهوه باوهری کونینهی ئیرانیهکانی گوری تا ئهوهی هیزه چاکهکانی ناوی دیو Daeva یان پیوه بوو به خوا و نیمچه خوا دهناسران، زهردهشت هات و پیروزیهکهی لی دارین و دیوی له خواوه گوری بو شهیتان. Dualism دوو هیزی سهربهخوی چاکه و خراپهی کرده یهکتاپهستی که «ئاهورمهزده»ی به خوی ههموو دنیا ناساند.

کتیپی زهردهشت، ئافیتتا، سهقافهتی ههموو گهله ئیرانیهکانی له سهقافهتی گهلانی دیکه، گردهبر، جودا کردهوه. پیروهانی زهردهشت به «مهزدهیهسنا - خواپههست» ناسران. غهیری ئهوان به «دیویهسنا - دیوپههست» ناو بران (ل، 235، مزدیسنا و ادب پارسی، جلد اول، د. محمد معین).

له نمونهی روویهروبوونی مهزدهیهسنا و دیویهسنا کهوا به دریزی میژووی کورد له زهمانی زهردهشتهوه تا ئیمرو شیهی زیندووی ههبو، برا ئیزدییهکانن که له لایهن غهیرهوه پینان گوتراوه «داسنی - دیویهسنا - دیوپههست». ههر چونکه پیروهانی زهردهشت به «بیهدینان - خواهانی دینی چاک» دهناسران تا کوو ئیستاکهش به جیرانهتی «دیویهسنا» له باکوری زیی گورهدا ناوی بادینان بو ئه وهه ریمه ماوهتهوه. بهشهکانی دیکه ی کوردستان، چونکه نهشیا له خورایی و بی پیداویست له تهک ئیسلامدا دینی زهردهشت به «بیهدین» ههلبدریتهوه تیاندان، ئه و ناوهیان لی شوریاهوه. ههروهک که گوت «سارد» گورج «گهرم» ت بهیردا دیت

8 - تیپینی: ئەم نووسینە بەر لە دەرچوونی نامیلکە ی «لسان الکرد» ئامادە بوو بۆ لەچاپ دان بەلام ریک نه کهوت لهچاپ بدریت تا کوو ئەم رۆژانه به گه ل «زاراوهی پیوانه» کهوت.

ههروه‌هاش که دیو‌ه‌سنه بییه‌یت خیرا «بیهدین» لیت به‌خه‌به‌ر دیت. (ئهم باسه له گوتاری «چه‌ند ریشه‌یه‌ک له ریشالی زمانه‌که‌مان» که له ژماره 4، نووسه‌ری کورد، بۆم بلاوکرایه‌وه به دریزتری قسه‌ی لیوه کراوه).

ئافیس‌تا به هه‌ر پینج به‌شیه‌وه:

- 1) یسنا (گاتا‌کان کۆنترین به‌شی یه‌سنایه)
- 2) ویسپرد
- 3) وندیداد (قه‌ندیداد = Vi Deva Data = دژ دیو قانون، قانونی دژی دیو)
- 4) یشتها
- 5) خرده اوستا

(به ریت‌نوسی فارسیم نووسین، بنواره لاپه‌ره‌کانی 195-203 مزدیسنا‌ی باس کراو) لئی ده‌وه‌شیت‌ه‌وه به کۆنترین فه‌ره‌ه‌نگی زمانه ئیرانیه‌کان حساب بکریت، چونکه هه‌رچی نووسینی دیکه‌ی ئیرانی هه‌بێ به دوا ئافیس‌تادا هاتوه. له رووی تین هینان بۆ ویژدانی پیره‌وه‌کانی ره‌نگه له به‌رایه‌ی هه‌موو کتیبیکه‌وه بیت چونکه:

- 1) نووسینی له خۆی به پیشه‌وه نه‌بووه بیته هاوبه‌شی له تاو و ته‌ئسیر.
- 2) باوه‌ری پیش خۆی ره‌ش کرده‌وه و یه‌کیکی تازه‌ی هه‌لنا.
- 3) هه‌موو روویه‌کی ژیا‌نی گرت‌ه‌وه به فکر و ئایین و ره‌وشت و گوزه‌رانه‌وه.

هه‌ر کتیبیکی دیکه بکه‌یته جیی به‌راورد‌کردنی به‌لای که‌مه‌وه یه‌کیک لهو سی لایه‌نانه‌ی تیدا بزهره. ئافیس‌تا هه‌رچه‌ند له ره‌وی ئەسکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی بۆ سه‌ر رۆژه‌لات (له به‌ره‌و کۆتایی سه‌ده‌ی چواره‌می پیش عیسا) دوو‌چاری نسکۆیه‌کی کوشنده‌هات، دیسانه‌وه له ئاکامدا بۆوه به‌تاکه سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر و ویژدان (تا راده‌یه‌کی هه‌لکش‌اویش هی گوزه‌ران) له ئیمپراتۆریه‌تی ئیران (ئه‌شکانی و ساسانی هه‌تا فه‌تحی ئیسلام. یه‌زدگورد له 652 ز کۆژرا). به‌و پیه‌ه‌ه‌ر ته‌گه‌ر ماوه‌ی حوکی سلووکیه‌کان له حساباندا ده‌رکه‌ین، هه‌ر له پیغه‌مه‌به‌راه‌تی زه‌رده‌شته‌وه (سالی 618 پیش ز: ل، 85 مزدیسنا و ادب پارسی) هه‌تا 50-100 سالی‌کیش دوای یه‌زدگورد که دینی زه‌رده‌شت باوی مابوو (پتریشی ده‌وام کرد) بۆ ماوه‌ی پتر له 1100 سال ئافیس‌تا سه‌رچاوه‌ی ئیلهاماتی گه‌له ئیرانییه‌کان بوو چ له رووی باوه‌ره‌وه بیت و چ له رووی کاری دنیا‌یه‌وه بیت.

سامانی وه‌ها فره‌وان که له ئافیس‌تا که‌وتۆته‌وه. بیگومان، هۆی سامانداربوونی هه‌ر زمانیکه بووبیته وارس‌ی دینی زه‌رده‌شت و ئافیس‌تا. به‌داخه‌وه زمانی کوردی ئەو وارسه نه‌بوو چونکه نه‌ک هه‌ر ده‌وله‌تی نه‌بوو، به‌لکوو نووسینیشی نه‌بوو. وارس‌ خاوه‌نی ده‌وله‌تی ئیران و دینی ره‌سمی ده‌وله‌ت بوو که فارسه‌کان بوون.

ته‌گه‌ر ده‌وله‌تی ماد بۆ کورد ما‌بایه به‌یه‌که‌م هیز‌ی گه‌وره‌ی ئیرانی، نسکۆشی هات‌بایه به‌ر هه‌ر ده‌بووه به‌ وارس‌ی سه‌رله‌به‌ری که‌له‌پوو‌ر و سه‌قافه‌تی ئیران، به‌لام کۆرش‌ی هه‌خامه‌نش‌ی، به‌به‌زاندنی ماد، ناوچه‌ی پارسی کرد به مه‌رکه‌زی حوکی و فارس‌یش‌ی گێرا به‌ وارس‌ی ته‌به‌دی هه‌موو رابوردووی ئیران، که دوارپۆزیش‌ی چوه‌ سه‌ر.

ئىستا ئىمه له لاهه به دهورى خهرمانى زهردهشتايه تى و ئاڧىستادا سوالي گولگه نم ده كه ين به لكوو بايى په يينكه ي⁹ ته شته هه ويريكي لى كو بكه ينه وه.

له ناو خو ماندا نوناوه به راشكاوى ده ليين مادهم پيغه مبهري ئاڧىستا خه لكى ماده و كورد بوه ده بى زمانى ته بليغاتيشى كوردى بووى، به لام زانا زله كانى زمانه ئيرانيه كان و ئاڧىستاناسه كان له سه ر باوه ريك كو نه بوونه ته وه. ئەو بيرورايانه ي له باره ي زمانى ئاڧىستاوه هاتوون له لاپه ره 83 و لاپه ره كانى 172، 173، 174 «مزديسنا و ادب پارسي» باس كراون و ده شى پوخته ي رايه كان بخريته چهنه خاليكه وه:

- (1) زاناكان له وه دا يه ك ده گر نه وه كه زمانى ئاڧىستا و زمانى فارسى هه خامه نشى له يه كدى جودان، زاناكان دلنيان له وه وه هاتوه كه ده وري 400 وشه ي هه خامه نشى پاريزراوه، به سه رنج ليگرتنيان ده زاندرى دوورى و نزيكيان له زمانى ئاڧىستا چهنه دوچونه. دايله ليكته كانى ديكه نووسراوى كو نيان نييه به ئاڧىستاي بگيرين مه گه ر تاكوته راي «ناو» له نووسيني ئاڧىستا ياخود هه خايى پاريزرابي. زاناكان ئەمه ده ليين هه رچهنه وشه ي هه خامه نشى گه ليك له وشه ي ئاڧىستا نزيكه، به لام چونكه وشه كان هاوته مه ني زوربه ي ئاڧىستان، ئەو جوداوازييه كه مه بايى ئەوه ده كا بريار له سه ر يه ك نه بوونيان بدرى وه ك كه جودايى كوردى له فارسى ئەو برياره ي لى وه رده گيرى.
- (2) به شيك له زاناكان ده ليين چونكه زهردهشت لاي فيشتاسپ (گيشتاسپ) پاشاي «باخته ر» (به لخ) پيغه مبه رايه تى كرد ده بى به زباني ئەو هه ريمه ته بليغاتى كردبى بو ئەوه ي تىي بگهن. ئەم رايه ش ره ت ده كريت هه به وه دا كه هه رگيز ناوچه ي به لخ به بيشكه ي زهردهشت و تايى زهردهشتى نه ناسراوه، قه تيش له ميژووى دلگه رميى دينيى زهردهشتى گرنگايه تى لى نه بيستراوه. (باخته ر «به لخ» له ئاڧىستادا Bakhddhi باخذى پى گوتراوه، ل. 285 فرهنگ ايران باستان).
- (3) به شيكى زور له زاناكان ده ليين زمانى ئاڧىستا كه به زمانى Airyana Vaejah «ئه يريه نه فه ئيجه» ناوى هاتوه ده بى زمانى خواره زم بيت (ل 213 تاريخ زبان فارسي، جلد اول، پرويز ناتل خانلى). ئەم رايه م له كتيبى ديكه شدا خو يندوته وه.
- (4) هه نديك ده ليين ده بى ئاڧىستا به زمانى ماد نووسراييه وه (پورداود خوى له «فرهنگ ايران باستان» ده لى زمانى ئاڧىستا هى «شمال غرب» ئيرانه كه ده كاته وه ماد).

راستيبه كه ي تا ئىستا نه م ديتوه يه ك راي متمانه دار له م باره وه پيك هاتبى ئەگه ر نووسيني نوى هه بى رايه كى گشتى و سه لميندراو بلئى، جارى من نه م ديتوه. به هه مه حال بو ئەوه ي توژه ره وه ي كورد و تيكراى خو ينده ران وردتر سه يرى خزمايه تى نيوان زمانى ئاڧىستا و زمانى كوردى بكات رسته ي خواره وه له لاپه ره 236، مزديسناى ناوبراو بو ئيره راده گويزم:

Ahura Mazda, mainyu spenishta, datar gaethnam astvaitinam ashaum

واتا كه شى: سهروه رى دانا، مينووى باكترين، ئافه ريدكارى جيهانى مادى بيروژ.

9 - په يينكه ئەو ئارده به كه نانكه ر نوناوه ده ستى تيوه رده دات هه تا هه ويري پينه نه نووسيت.

بؤ تهوانه‌ی که ده‌شَلین کوردی یاخود له‌هجه‌ی هه‌وره‌مان و په‌هله‌وی یه‌ک شتن چهند دِیَرِیک له لاپه‌ره 22 کتیبی «کارنامه اردشیر بابکان» له نووسینی د. بهرام فره‌وشی به نمونه ده‌ینم. ده‌قه په‌هله‌ویه‌که‌ی به رِینووسی کوردی ده‌نووسمه‌وه ته‌رجمه‌ه فارسیه‌که‌ش وه کوو خۆی ده‌هیلمه‌وه:

ئه‌رده‌فان راغ کنیچه‌ک - ی ئه‌پاییشنیک بووت کی هه‌ج ئه‌پاریک که نیچه‌کان نازهرمیکته‌ر و گه‌رامیکته‌ر داشت و پت هه‌ر ئه‌غفینه‌ک په‌ره‌ستیشنی ئه‌رده‌فان بووت، هان که‌نیچه‌ک که‌رت ئیستات.

ئه‌مه‌ش فارسیه‌که:

اردوان را کنیزکی بایسته بود که از دیگر کنیزکان ازرمیتر و گرامیتر داشت و به هر اینه پرستش اردوان بود، ان کنبرک میکرد.

وه‌ک دیاره فارسی خزمی په‌هله‌وییه. په‌هله‌ویش له رِیی پیوه‌ندی دینی به ئافِیستاوه، سه‌ره‌رای نزیکبوونی زه‌مانی ئه‌شکانیان (خاوه‌نانی زمانی په‌هله‌وی) له زه‌مانی ئافِیستا خزمایه‌تی ئافِیستای پیوه‌ دیاره. ئنجا چونکه فارسی بوو به‌وارسی په‌هله‌وی هیچ سه‌یر نییه ئه‌و پتر له کوردی له‌و زمانانه نزیک بی به‌تایبه‌تی که له کۆنه‌وه به هۆی نووسینی ره‌سمی و ئه‌ده‌بی و دینییه‌وه شکلی وشه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه کۆنه‌ی تیدا پارێزراوه. ئه‌گه‌ر بیین له‌جیاتی فارسی ئه‌ده‌بی له‌هجه‌کانی ئاخواتنی عاده‌تی فارسه‌کان له شیراز و ئه‌سفه‌هان و تاران به فارسی ناوه‌راست و هه‌خامه‌نشی و ئافِیستا بگرین ده‌بینین چه‌ندیان لی دوورن. ئه‌و له‌هجان له فارسی ئه‌ده‌بی سه‌رده‌م دوورن چ جایی زمانی به‌ر له هه‌زار و دوو هه‌زار سال.

کوردی که خاوه‌ن نووسین نه‌بوو پیوه‌ندی نه‌چراوی به رابردووی سی هه‌زار ساله‌ی خۆی هه‌ر ئه‌وه مایه‌وه که له له‌هجه‌کاندا که‌م و زۆر به‌سه‌ر زارانوه بوو، له‌وه هه‌ر بگه‌رئ که زمانی کوردی له پاش تیچوونی ماده‌وه نه خاوه‌ن ده‌ولت بوو نه خاوه‌ن ده‌زگای دینی که زمانی ئافِیستای به‌کار ده‌هینا. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌توانین له رِیی به‌راوردکردنی فارسی خۆی له‌گه‌ل زمانی فورسی هه‌خامه‌نشی که کۆنه فارسیه‌که‌یه بیینین چهند مه‌ودا که‌وتۆته نِیوان هه‌خامه‌نشی و فارسی ئه‌ده‌بی سه‌رده‌م نه‌ک له‌هجه‌کانی.

له لاپه‌ره 101، جلد اول له کتیبی تأریخ زبان فارسی دانانی دکتر ناتل پرویز خانلری ئه‌م رِسته‌یه ده‌خوینتیته‌وه که به رِینووسی کوردی ده‌ینووسم و ته‌رجمه‌که‌شی به فارسی له ژیره‌ویه:

- به‌گه‌ وه‌زهره‌که ئه‌وره مه‌زدا... هییه شییاتیم ئه‌دا مه‌رتیه‌هیا
- آهورمزدا خدای بزرگی است... که شادی را برای مردم افرید

له په‌راویزی ده‌قه‌که به پیتی لاتینی وه‌ها نووسراوه

Baga vazraka Auramazda... Hiya syatim ada mar tiyahya

له لاپهړه 125 دهخوینیته وه Ahmiy له هه خامه نشی بۆته «هستم - ههستم»، له فارسیی ئه ده بیدا Aham بۆته «بودم - بووده م».

له لاپهړه 126 دهخوینیته وه که وشه ی «مرد» له فارسیی ئه ده بی ته نها دوو شکلی «مفرد، جمع» ی هه یه، له فارسیی باستان (کۆن) دا سی شکلی «مفرد، مثنی، جمع» ی هه بوه. له نمونده دا ته نها شکلی جوړاوجوړی «مفرد» ی له چهند حاله تی صرفی-دا ده هینیته وه، ئه ویش به م شکله ی خواره وه:

- در حالت فاعیلی: *martiya* - مه رتیه
- در حالت ندا: *martiya* - مه رتیا
- در حالت اضافه: *martiyahya* - مه رتیه ها
- در حالت مفعولی: *martiyam* - مه رتیه م
- در حالت مفعول فیه: *martiyai* - مه رتیه یی

ئجا که فارسی له گه ل خۆیدا ئه وه نده دوور که وتبیته وه هیچ سه یر نیه کوردی، نه نووسین نه ده ولت نه ده زگای دینی هه بوه، له ئافیتا دوور که وتبیته وه با له بنه رته تیشدا ئافیتا کوردی بووبیت.

به هه مه حال هه ر وه ک بو زاناکان نه لواوه بریار بدن له سه ر یه کبوونی زمانی کوردی و ئافیتا، نه شلواوه بریار بدن له سه ر یه کبوونی ئافیتا و هیچ یه کیک له کومه له زمانی ئیرانی تا ئه گه ر یه کیکیش له و زمانانه دریتزه ی یه کسه ریی ئافیتا بیت، نازاند ری کامیان خویه تی. هه ر ده لئی ئافیتا وه جاخ کویتریکه له جیاتی وه چه ی خوی تاموزا و خالوزا و پوورزای ماون.

من له لای خومه وه وپرای عاتیفه که لیم خوش دینی کوردی شریته ی نه پچراوی ئافیتا بی، مافیکیش له وه دا ده بینم که پیغه مبه ری ئافیتا کورده [هه رچه ند هی وه ها هه یه کوردبوونی ناسه لمینتی به لام زوربه یان به میدیایی داده نین]. به لئی ئه و قسه یه زور بایه خداره که ده لی ده بی ئافیتا به زمانی ئه و میلله ته داندرا بی که له ناویاندا پیغه مبه ر بوه هه تا بتوانن تپی بگهن. دیسان ری ده میتی بلین: چزوو ئه و زه رده شته که ئافیتای دانا وه ها به لهدی زمانی هه ریمه که بوو که هه ر به و کرا کتیبی هینده گرینگی پی دابنی. چوینش وه ها ریک که وت یه کسه ر و یه که نده ردوو ئه و پیغه مبه ره زمانی دایکزیای خوی پشتگوئ خست.

جگه له مه، گه لیک پرسیا ری جودا له مانه هه ن بیوه لامن وه ک ئه وه ی که «گاناکان» هینده کۆن نه ناوی ماد و نه پارس ده هینتی، دانیشتوانی ئیران هه ر به ئاریایی ناو ده بات و تیکرای ولات به سه رزه مینی ئاریا ده ناسینتی. جارئ پاره په یدا نه بوه، ئالوگوو و کریی «ئاته ربان» (پیشه وای دینی) به ماله نه ک پاره. ناوی «ئاسن» نایه نیت ده بی له سه رده می «برۆنز» بووبیت. خوئ ناوی له «گاناکان» دا نییه، وه ک که هیندییه کان له گه لیدا ئاشنا نه بوون (لاپهړه 175، 176 مزده یه سنای ناوبراو).

من له خومه وه ئه م پرسیا ره ده که م: که «گاناکان» هینده کۆن کئ نووسینییه وه؟ نووسین له و سه رده مه دووره دا چی ده کرد له نیوان قه ومه کۆنه کانی که جارئ ئاسنیان نه بوه؟ مه ردا ری بی خوئ چوون ده کری؟ یان مه ریش

به دواتر فیروبووی خوی بدری؟ خولاسه له و کتیبانهی بهردهستدا پرسیار هه‌لدهستی پیوهندی به بربره‌ی مه‌سه‌له‌ی نیسه‌تی گاناکان بو زهردهشت، زهردهشت و گاناکان بو ئه و گه‌له ئیرانیانه‌ی ده‌یانناسین هه‌یه چونکه زهردهشت به پی ریوایه‌تی میژوویی هینده کون نیه بچیته‌وه زه‌مانیک جاری حکومت په‌یدا نه‌بووی (ل 176 دپر 8 مزده‌به‌سنا...).

به ناچاری ئه‌م لایه‌نانه واز لی ده‌هینین. ئه‌وه‌ی ده‌مینته‌وه خومی پیوه خه‌ریک بکه‌م وه‌ک که کردوومه، ئه‌وه‌یه که وشه‌ی ئافیتسانی له‌ زمانی کوردیدا بدۆزمه‌وه به‌لکوو نیگای توژهره‌وه‌یه‌کی کورد به‌لای ریبازی دروستدا با بداته‌وه. به‌ نمونه‌ی یه‌کیک له‌ توژهره‌وانه که نووسینیم دیت بو ئه‌وه چوو بوو که وشه‌ی Aputhratana به‌ واتای «مندالدان» دیت. من له‌ وشه‌که «پزدان» م دۆزیه‌وه. که هاتین به «مندالدان» مان لیک دایه‌وه به‌ ته‌واوی له‌ ئافیتسا ده‌پچهرین، چونکه «مندال» خوی نویه و له‌ وشه‌که‌دا سیمای ده‌رناکه‌ویت. چ بلیین «مندالدان» و چ بلیین «رحم» له‌ کولانه‌ی پیوه‌ندی زمانه‌که‌مان به‌ ئافیتساوه، فه‌رقیان نیه.

ره‌نگه‌ من له‌چاو هه‌ندی نووسه‌ری سه‌ربه‌ زمان ئازا ده‌رنه‌چم له‌لایه‌ن بریار دانی یه‌کجاره‌کی له‌باره‌ی کوردیوون و نه‌بوونی ئه‌و وشانه‌ی له‌ گومان‌دان. ئه‌وانه‌ی هه‌ز ده‌که‌ن زمانی کوردی به‌ر تۆمه‌تی خزمه‌تکاری زمانی فارسی بکه‌ویت دین هه‌موو ئه‌و وشانه‌ی له‌ هه‌ندی ناوچه‌ی کورده‌واریدا به‌ کار دیت و له‌ ده‌قی وشه‌ی فارسیه‌وه‌ نزیکه، له‌ کوردی ده‌ستینه‌وه و پێشکه‌ش به‌ فارسی ده‌که‌ن. ئه‌م جووره‌ بریاره‌ گه‌لیک کالوکرچه چونکه‌ چه‌ند خالیکی سه‌ره‌کی پێشیل ده‌کات:

- یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که‌وا له‌بیر خوی ده‌بانته‌وه‌ زمانه‌ هیندی - ئه‌ورووپایه‌کان تیکرایان به‌ ئه‌سل یه‌ک زمان و سه‌یر نیه‌ وشه‌ی موشته‌ره‌ک له‌ نیوانیاندا هه‌بیت، چ جایی ئه‌وه‌ی خیزانی زمانه ئاریایه‌کان که به‌ره‌و رۆژه‌لات کوچیان کرد و که‌رتی خیزانی ئیرانیان لی جودا بووه‌ خزمایه‌تی سه‌قافی و زمانیان به‌رده‌وامتر و به‌هیزتریش مایه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی که دینی زهردهشت له‌لای خۆیه‌وه بوو به‌ پیوه‌ندییه‌کی تایبه‌تی له‌ نیوان زمانه‌ ئیرانییه‌کان که زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان ئه‌و دینه‌یان په‌سه‌ند کرد.
- دوهم ئه‌وه‌یه، وشه‌ی کوئینه له‌ کوردیدا له‌وانه‌یه له‌ له‌هجه‌یه‌ک بداته‌وه و له‌ یه‌کیکی دیکه‌ بزر بوویت، چونکه‌ نووسینمان نه‌بوه وشه‌ بو هه‌موو کورد بپاریزیت. ئه‌م دپارده‌یه له‌و زمانانه‌شدا خۆ ده‌نویتی که نووسینیان هه‌بوه چ جایی زمانی بی نووسین.
- سیه‌ه‌وم ئه‌وه‌یه که‌وا ره‌نگه‌ وشه‌ هه‌بیت کوردی بیت پتر له‌وه‌ی فارسی بیت چونکه‌ دوور نیه‌ له‌ ریی زهردهشته‌وه که کورده‌ وشه‌ی ئه‌وتویی به‌ بواری ئایندا په‌ریبته‌وه بو فارسی. ئه‌م تیبینییه مافی هه‌یه داوا له‌ زمانزانی کورد بکات که هه‌رنه‌بی په‌له‌ نه‌کات له‌ رووتاندنه‌وه‌ی بو فارسی یاخود هه‌ر زمانیکی دیکه‌ بیت.

ئه‌وانه‌ی چه‌زیش ده‌که‌ن سامان به‌سه‌ر کوردیه‌وه‌ بنین که‌متر خۆ ده‌گرن له‌ بریار دان له‌سه‌ر کوردیوونی وشه‌ی موشته‌ره‌ک، ئیتر هه‌رچی بیته به‌رچاویان له‌ وشه‌ی ئه‌وتویی گورج له‌سه‌ر کوردی تا‌پۆ ده‌که‌ن. له‌ نمونه‌دا ده‌لیم وشه‌ لیکدراوه‌که‌ی Airyana Vaejah - «ئه‌یره‌نه‌ فه‌ئیجه» چه‌ندیکی دیتبیم له‌لایه‌ن ئه‌و که‌سانه‌ی کتیبانم خویتدیتته‌وه‌ باسی هاتبیت هه‌ر به «خواره‌زم» لیک دراوه‌ته‌وه. وشه‌که‌ ئافیتسانییه، له‌ لایه‌ن

نووسه‌رانی شاره‌زای میژووی کۆنه‌وه بی ئه‌وه‌ی لیان تیگم به‌لگه‌یان چیه به «خواره‌زم» ی داده‌نین. که‌چی نووسه‌ری خۆولاییم دیتوه به راشکاوی و پاته‌وپات پیمان ده‌لی: «ئه‌یریه‌نه فه‌ئجه» کوردستانه. ئیمه ده‌زاین و نووسه‌رانی کۆنییه‌ناسیش ده‌زانن که‌رت یه‌که‌می وشه‌که ده‌قی کۆنی وشه‌ی «ئیران» ه که نووسه‌ری خۆولاییم رملی کوردستانه‌که‌ی خۆمانی لی داوه. ئه‌گه‌ر وشه‌ی «Vac – فه‌چ» ی ئافیس‌تایی لی وه‌رگرین. سه‌یرئکی لاپه‌ره 390 «مزدیسنا و ادب پارسی» بکه‌ین ئه‌مانه ده‌بینین:

له شیکردنه‌وه‌ی «باژوزمزم» ی مه‌راسیمی زه‌رده‌شتی ده‌لی: واژه‌ی «باژ» که «باج – باز – واج – واج» و «واژ» یشی هاتوه له ریشه‌ی ئافیس‌تایی Vac – فه‌چ که له سانسکریتی «فاج Vac» و له په‌له‌وی «فاج Vaj» و «فاجه‌ک Vajak» ی هاتوه، وه‌رگراوه. ئه‌م ریشه‌یه له لاتینی Vox، له فره‌نسه‌یی Voix، له ئینگلیزی Voice ی لی هاتوه. «باژ» به واتای «سخن – گفتار» (قسه و گوته)یه. هه‌ر له‌م ریشه‌یه‌وه «اواز، اوازه، اوا، گواژ، گواژه (گواژه)» هاتوون.

هه‌موو ئه‌و دۆعایانه‌ی زه‌رده‌شتی به ئه‌سپایی ده‌یانخوینن پینی گوتراوه «باژ». قسه‌کانی د. معین هه‌تا لاپه‌ره 399 به‌رده‌وام ده‌بی. له کوردیدا هه‌رچی وه‌کوو «گوته، وشه، بیژه، واته، وته، واچۆ...» هه‌یه، ئه‌وانیش ده‌چنه‌وه بۆ ئه‌م ریشه‌یه. دیاره کوردیش له «ئاواز، ئاوازه...» دا هه‌مان پشکی هه‌یه که فارسی هه‌یه‌تی.

له ته‌ک وشه‌ی «باژ، باج» دا وشه‌ی «باج» (رسم، ضریبه) مه‌به‌سته لینی ده‌چیته‌وه بۆ Bhaj ی سانسکریتی که Bhaga ی لی دارێژراوه. (ل. 391 په‌راویژ مزدیسنا...).

- (1) Aurvant «ئه‌ورفهنه‌ت» به واتای توند، چالاک، په‌هله‌وان (ل. 226 فرهنگ ایران...) له‌م واتایه‌دا تووشی وشه‌یه‌ک نایه‌ین له کوردیی ئیستا‌که‌دا لیوه‌ی نزی‌ک بی‌ت به‌لام وه‌ها ده‌زانم خزمایه‌تی له‌گه‌ل Haurva هه‌بی‌ت به واتای «دروست، ته‌واو، کامل» (ل. 57 فرهنگ ایران) ئه‌م وشه‌یه له کوردیدا بو‌ته «ئیروو» به واتای «دروست، ته‌مام» وه‌ک که ده‌گوتری «ماله‌که‌ی ئیروو».
- (2) Apanti «ئه‌په‌نتی». A ته‌مرازی نه‌فییه. Panti «پنگه» یه که «په‌ند-په‌ندی‌پیشیان» ی لی وه‌رگیراوه. به‌و پییه «ئه‌په‌نتی» ده‌بیته «بی‌ری» - یه‌کی‌کی ری لی کو‌یر بو‌بیته‌وه - (ل. 59 فرهنگ ایران باستان). که بچینه‌وه بو «په‌ند» وشه‌که ده‌بیته «بی‌په‌ند - په‌ندنه‌گر».
- (3) Ar «ئه‌ر». چا‌وگی «ئه‌ر» له ئاقیستا و فارسی هه‌خامه‌نشی به واتهی «رؤیشتن - بزووتن» هاتوه (ل. 286 فرهنگ ایران) نزی‌کترین وشه‌ی سه‌رده‌م له کوردیدا بو ئه‌م چا‌وگه «هه‌ره» ی کرمانجیی سه‌رووه. «رؤ» ی «رؤیشتن» خزمایه‌تی ar ی پیره‌ دیاره.
- (4) Rati - راتی، رادی = به‌خشین، جوانمه‌ردی (ل. 59-96 فرهنگ ایران) له کوردیدا «رادی» بو‌ته «ره‌دا» وه‌ک ده‌گوتری «دیته‌ ره‌دایی». وشه‌ی «راده» وه‌ک که ده‌گوتری «له‌ راده‌به‌ده‌ر» چ خزمایه‌تی له‌گه‌ل «ره‌دا، رادی» نییه.
- (5) Az - «ئاز». لیخو‌رین. Gav Aza «گه‌ف ئازا» ده‌بیته «گالیخو‌ر» که داریکه گاجووت و ئازه‌لی دیکه‌ی پی لی ده‌خو‌رن. (ل. 186 په‌راویز 9. فرهنگ ایران...). ئه‌م «ئاز» ه بو‌ته «ئاز» له وشه‌ی «ئازووتن» دا. وشه‌ی «گا، گاف» له کوردیدا «گا» ماوه‌ته‌وه. به‌و پییه Gav Aza ده‌بیته «گا‌ئاژو» ی کوردی. ده‌گوتری «ولا‌غه‌که گه‌رماژو بووه» واته له گه‌رمادا سواری پی کراوه.
- (6) A-zarema - «ئه - زه‌ریمه» واتا «بی‌پیری»، پیربوونی بو نییه. «زه‌ئورونه، زه‌ئیرینه Zauruna, Zairina» «فه‌رتووت، شکسته» (ل. 311-312 فرهنگ ایران...). له کوردیدا ده‌گوتری فلانه که‌س زور زه‌رووره. له‌مه‌دا ئه‌و واتایه مه‌به‌سته که له زه‌ئوروونه، زه‌ئیرینه مه‌به‌سته. که بلین زه‌رورن - زه‌روور باش ده‌رده‌که‌وئ وشه‌کان چند خزن.
- (7) Aspa - «ئه‌سه‌په = ئه‌سپ». له «فره‌نگ ایران باستان» لاپه‌ره 220 هه‌تا 295 له‌سه‌ر ئه‌سپ ده‌روات. Aspi, Aspa «ئه‌سپا، ئه‌سپی» به‌میینه‌ی «ئه‌سپ» گو‌تراوه. له سانسکریت Asva «ئه‌سفه» بوه. له کوردی میینه‌ی له ئه‌سپ وه‌رناگیری. واته ئه‌و به‌کاره‌یتانه نه‌ماوه. به‌لام تا ئیستا‌ش له کرمانجیی سه‌روودا «ا = ئه‌لف» نیشانه‌ی میینه‌یه.
- کۆمه‌لیک ناو له وشه‌ی «ئه‌سپ» که‌وتۆته‌وه. له زمانی هه‌خامه‌نشی که فارسی کۆنه Aspabari «ئه‌سه‌په‌باری» به «سوار» گو‌تراوه. به پی نووسینی ئاشووری که له سه‌ر به‌رد هه‌لکه‌ندراوه له سه‌رده‌می سه‌رگۆن (722-705 پیش زاین) پاشایه‌کی ماد ناوی Ispabara بوه که ئیستا ده‌لین «سواره». به‌و پییه وشه‌که به‌ر له هه‌خامه‌نشیان له ناو کورددا باو بوه.
- Aspesta - Aspest گیاهه‌که ئه‌سپ ده‌بخوارد. ئیسته «یونجه» ی پی ده‌لین. که‌رت دوهم وشه‌که له ریشه‌ی ad به واتای خواردن هاتوه. له‌مه‌وه «ئه‌سه‌په‌ستا» ده‌بیته «ئه‌سه‌پخو‌ر»، خواردنی ئه‌سپ.

- له سووریانی بۆته «پهسپهستا Pespesta». عه‌رب کردویه ته «فصفصة». ئەو گیایه له لاتینی پینی گوتراوه = Medicago Sativa «گیای ماد».
- له سانسکریت Asva Tara «ئەسفەتەرە» به ئیستر گوتراوه. که‌رتی یه‌که‌می ئەسپه. Keresaspa بۆته «گرساسپ» به واتای «خاوه‌نی ئەسپی له‌ر». ئەم وشه‌یه Keres «که‌ره‌سیسه» م به‌بیردا ده‌هینیتوه که به‌و به‌فره‌ ده‌لین با له‌ شاخانی هه‌لده‌گری به‌ره‌و دۆل و بناری ژیره‌وه‌وه له‌ ویتته‌ی به‌فربارین. دیاره‌ ئەم تهرزه‌ به‌فره‌ ناگاته به‌فری عاده‌تی چونکه‌ وشک و ورده‌ هه‌ر ده‌لی تۆز وه‌یا ئارده‌. Arejetaspa بۆته «ئه‌رجاسپ» به‌ واتای «خاوه‌نی ئەسپی به‌ ئه‌رج – به‌ نرخ».
 - Aurvataspa بۆته له‌راسپ به‌ واتای خاوه‌نی ئەسپی توند.
 - Vishtaspa ئەو شایه‌یه زه‌رده‌شتی هه‌وانده‌وه، بۆته «گشتاسپ» به‌ واتای خاوه‌نی ئەسپی له‌کار که‌وته. تیبینم ئەویه که Visht له‌وانه‌یه ده‌نگی V تیبیدا بگۆری به‌ «ک» وه‌ک گۆرا به‌ «گ».
 - ده‌نگی «ش» یش مومکینه بووبیتته «س، ز». ئنجا ئە‌گه‌ر وشه‌ی «کز» له‌ «فیشت» ه‌وه هاتیبی سه‌یر نییه‌.
 - Yamaspa بۆته «جاماسپ»: واتای ئەمه‌ نالی. ته‌نانه‌ت «پرسه‌ک» (؟) ی یان «سه‌یره‌ک» (!) ی به‌دوادا هیناوه. به‌لام بۆچی نه‌گوتری «یام» که‌ بۆته «جام» ئەوه ده‌به‌خشنی، ئەسپه‌که وه‌کوو جام، شووشه‌ روون و بریسکه‌داره‌؟ خاوه‌نی ئەسپی وه‌کوو جام.
 - Tumaspa بۆته «ته‌ماسپ»: خاوه‌نی ئەسپی قه‌له‌و، به‌هیز.
 - Hvaspa خاوه‌نی ئەسپی چاک (HV هف له‌ فارسی خوب ماوه‌ته‌وه).
 - Aspa-canah – «ئه‌سپه‌ چه‌نه»: ئاره‌زوومه‌ندی ئەسپ. دوور نابینم «چه‌نه» بووبیتته «گرنه» که‌ به‌نده به‌ ئاره‌زوو. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه ده‌گوتری «چه‌نه‌ی گرت»، چه‌نه‌ گرتن و چه‌زکردن له‌ شت پنی داگرتیان تیدایه. «ئه‌سپه‌ چه‌نه»: «چه‌نه‌گری ئەسپ».
 - Goshnaspa – خاوه‌نی ئەسپی نیر. له‌ فارسیدا «گوشن» ماوه‌ته‌وه به‌ هه‌مان واتا. له‌ کوردیدا وشه‌که بۆته «گون».
 - Shidaspa: خاوه‌نی ئەسپی پرشنگدار. له‌ وشه‌ی خرشید، جه‌مشید، ئەم «شید» ه به‌ واتای تیشکه‌.
 - Baêvaraspa: خاوه‌نی ده‌هه‌زار ئەسپ. ئەم ژماره‌یه گه‌وره‌ترین ژماره‌یه که‌ له‌ ئاقیستادا هاتیبی. (ل. 31 فه‌ره‌نگ ایران...)
 - Khrutaspa: خاوه‌نی ئەسپی به‌سام. دیاره‌ Khrut – له‌ کوردی سه‌رده‌مدا بۆته «خورت – غورت».
 - Pourushaspa: ناوی باوکی زه‌رده‌شته. ده‌لین «پوروش» هه‌م به‌ واتای «پیر» هه‌م به‌ واتای دوو ره‌نگی ره‌ش و سپی تیکه‌ل دیت. به‌ زۆری ده‌لین واتای ده‌بیتته: «خاوه‌نی ئەسپی پیر». وا ده‌زانم ره‌نگی ره‌ش و سپی تیکه‌ل به‌ یه‌ک له‌ کوردیدا «بۆر» ی پنی ده‌لین. بۆ ئەوه ده‌چم «خاوه‌نی ئەسپی بۆر» راست بی. چ «بۆر» چ «پیر» هه‌ردوو یان ئەو Ush ه یان لی که‌وتۆته‌وه.
 - Paitiraspa: مه‌عنای لی نه‌دراوه‌ته‌وه. به‌لام Paiti به‌ واتای «ضد، خلاف» (ل. 286 فه‌ره‌نگ ایران باستان) هاتوه. دوور نابینم وشه‌که پنه‌ندی به‌ سه‌رکیشی و چه‌نه‌ گرتنه‌وه هه‌بیت. هه‌مووی «خاوه‌نی ئەسپی سه‌رکیش، چه‌نه‌گر، نافه‌رمان» بیت.
 - Auradasp: خاوه‌نی ئەسپی تیزرۆ.

- Haejat-aspa: خاوهنی ئەسپی ئاوپرژینکراو. Haejat «ههئچهت» له ئافئستادا له چاوگی Haej به واتای «ئاوپرژاندن، رژاندن» هاتوه. له کوردیی سهردهم دهگوتری «شه داو». «شه د» به رانه به «چهت» دهووستیت.
- «پوروشه سپ» باوکی زهردهشته. «په پتیره سپ، نه وره ده سپ، هه ئیچهت - ئەسپ» له باپیرانی زهردهشتن.

(8) Acha-Asha: «دروستی، راستی، پاکی» (ل. 55 فرهنگ ایران..). وشه ی «ئه شه، ئه چه» له گه ل «به ههشت» دیت که هه ر ئیستا باسی ده که م.

(9) Asha-Vahishta «ئه شه فه هیشته» - چاکترین راست. Vahishta «فه هیشته» له فارسی و کوردی به تنها ماوه ته وه بو واتای «جنة، فردوس». به «به ههشت، به هیشت». «فه هیشته» خو ی ریژه ی سیفه تی بالایه. Superlative بریتییه له «فه ه + ئیشته». که رتی Vah - «فه ه» له Vanghu دیت به واتای چاک. له کوردیی ئەم Vah ه که له فارسیدا بوته «بیه» تنها له وشه ی «بیشه ما» دا ماوه ته وه به واتای «بۆنخۆش، بۆنچاک».

وشه ی «باش، باستر، باسترین» سه رنج هه لده گری: ئەم «با» یه ی سه ره تا Vah ی ئافئستایه به واتای «چاک». که رتی «شتر، شترین» ئەو ishta یه که گوتمان بو سیفه تی بالایه. که واته وشه ی «باسترین» یه کسه ر گۆراوه له Vahishta. ئاخۆهه ری کورد - به پیی ده ستووری سیفه تی بالا که «ترین» ه - وه های زانی که له وشه ی «باسترین» دا نیشانه ی سیفه تی بالا «ترین» بروات ده میتته وه «باش» به واتای چاک.

ئەم جوړه به سه هووچوونه زۆره، وه ک دیتوومه نووسه ر وه های زانیوه «مخابن» بریتییه له «مخا + بن» به خه یالی خو ی «مخا» ی داناوه به وشه یه کی شکانده وه ی تیدا بی. «بن» یش فیعلی بوونه بو که سی سییه می کو. وه ک بلیی «لال بن، ماندوو بن» ئیتر دیتوومه نووسیوه تی «مخا بین» بو که سی یه که می کو. له وانیه ره ژۆژیک بیت نووسه ر بنووسی: «مخایم».

نموونه یه کی دیکه له و ته رزه سه هوه ئه وه یه زۆره ی نه خوینده واری کورد «رمی» به «رم» ده زانی. وه ها تیده گات ئەو «ی» یه هی که سی سییه می تاکه وه ک که بلیی «کویری ده کا، ماندوو ی ده کا، بزهی ده کا»... ئیتر گوتی «رمی ده کا».

وشه یه کی زۆر میژوووی له وانیه ی سه هووی تیدا کراوه «ئافه نت» ه که کورد کردی به «ئافتاوه».

(بنواره ل. 55-56 فرهنگ ایران باستان).

(10) Afant «ئافه نت» به واتای ده فری ئاو وه کوو گۆزه و کاسه. وشه که له به راییدا Af ی به واتای «ئاو» ه. له ئافئستادا Ap به «ئاو» ده گوتری به لام له «ئافه نت» و له Avej-dana دا ده نگی «پ» گۆراوه (ل. 65 فرهنگ ایران باستان). کورد وه های زانی سه ره له به ری «ئافه نت» ده فره که یه، چونکه بو ئەوه نه چوو «ئاف» له به راییه وشه وه «ئاو» بیت که خو ی به عاده ت له دوا ی وشه وه ی ده هینیت وه ک:

چلپاو، به فراو... ئیتر هات «ئافتاوه» ی هه لئا.

(11) Andara-vayu «ئهندهره فهیوو»: فرشته ی پاسهوانی با. (ل. 246 فرهنگ...). Vayu له ئافیتادا، Vayu «قایو» له سانسکریت به واتای «با، باد، ههوا» هاتوه. دیاره Wind ی ئینگلیزی و Vent ی فره‌نسه‌پیش له و ریشه‌وه هاتوون.

(12) A-mesha, A-masha: «بیمه‌رگ». A-mesha Spenta «موقه‌دهسی بیمه‌رگ» (ل. 79 فرهنگ ایران...) له کوردی به‌رانبه‌ر Masha به واتای مه‌رگ ته‌نھا له وه‌سفی مه‌رم بیستوه، گوتراپی «مه‌ره‌میشه، مه‌ره‌مردوو».

(13) Anumaya «ئه‌نوومه‌یه»: ئاژه‌لی بچووکی مالیی وه‌کوو مه‌ر، بز. ئاژه‌لی بچووک Pasu «په‌سوو» شی پی گوتراوه که له قالبی Pashu, Fshu شی هاتوه. (ل. 214, 226, 245 فرهنگ ایران...). له کوردی که‌رتی Maya «مه‌یه» له قالبی «می» به واتای «مه‌ر» ماوه‌ته‌وه که ده‌گوتری «میگه‌ل» مه‌به‌س «مه‌رگه‌ل» ه.

Pasu «په‌سوو» له کوردیدا «په‌ز» ماوه‌ته‌وه. وشه‌ی «شوان» له Fshu, Pashu هوه هاتوه، دیاره له بنه‌ره‌تدا «فشوان، په‌شوان» بوو، ده‌نگی سه‌ره‌تایی قرتاوه. له فارسی «په‌ز» نییه، بو «شوان» یش «چوپان» ده‌لین که ده‌نگی «ش» ی تیدا گوراوه به «چ». له ته‌ک Pasu و Anumaya دا که ئاژه‌لی بچووکن. Staora «سه‌ته‌ئوره» هه‌یه به واتای ئاژه‌لی گه‌وره‌ی وه‌کوو ئه‌سپ، گا، که‌ر. وشه‌ی «ستور» ی فارسی به واتای «ئه‌سپ» ه له م «سه‌ته‌ئوره» وه هاتوه.

«ئیستر» ی کوردی له Asva tara «ئه‌سفه‌ ته‌ره» ی سانسکریتی هاتوه. دیاره که‌رتی یه‌که‌می «ئه‌سفه» هه‌مان «ئه‌سپ» ه که ده‌یناسین. (بنواره ل. 226 فرهنگ...).

من وه‌های بو ده‌چم «سه‌ته‌ئوره» له کوردیدا خو‌ی له وشه‌ی «ئه‌ستپوور» به‌ده‌ر ده‌داته‌وه. «ئه‌ستپوور» به مه‌ر و بزنی که ده‌لین به‌ران و ته‌گه‌ی نه‌خواردی و ئاوس نه‌بووی. «ئه‌ستپوور» به باوه‌ری من بریتیه له A ی نه‌فی و staora ی به واتای «ئه‌سپ» که ده‌کاته‌وه «بی ئه‌سپ، بی که‌ل، بی به‌ران و ته‌گه».

زور جار وه‌ها ده‌بی سیفه‌تی به‌رچاو له شتی‌کدا بو شتی‌کی دیکه ده‌روات. له ئه‌سپدا نیرایه‌تی زور به‌رچاوه، چونکه هه‌م حیه‌حیلی مایینخوازی و هه‌م تاماده‌یی هه‌میشه‌یی بو په‌رین و هه‌م شکله فه‌حله‌که‌ی نیرایه‌تی به به‌ر خو‌ی هه‌لده‌بری. هه‌رچی به‌ران و نیرییه له کژدا نیرایه‌تی به‌خه‌به‌ر دیت. نه حیه‌ی هه‌یه نه شکلی ئه‌سپ.

له ته‌ک «ئه‌ستپوور» دا بزنی ته‌گه‌خواردوو هه‌یه. «ته‌گه» له په‌هله‌وی «ته‌گ» هاتوه به واتای «نیر». ئه‌م وشه‌یه‌ش له‌وانه‌یه زیده له هه‌موو گیانداریکی می، خو‌ی له قه‌به‌ل بز کردوه.

وشه‌ی په‌هله‌وی که له کوردیدا به‌دهر ده‌داته‌وه کهم نییه. به نموونه ئەم وشانه له «فرهنگ فارسی به په‌هله‌ی» نووسینی د. بهرام فره‌وشی وه‌رگیراون:

- nikun-ap «نیکون-ئاپ» «اپ زمینی» له کوردیدا «نۆیین» له جیی «نیکون» ماوه. «ئاپ» ی «ئاو» وه. «نۆیین» به واتای ئاوه‌رۆی ئاوی پیس که ژیر ئه‌رز ده‌کری.
- Apus «ئه‌پوس»: «ئاووس».
- Hukaritan «ئوگراندن»، «هیتور کردنه‌وه».
- Besh «بیش»، «ئیش»
- Zanishn «ژان».
- Vitarg «وه‌ته‌نگ هاتن»
- Pulitan «پالاوتن»
- Sahet «سه‌هیت»: به سه‌حکردنه‌وه، وه‌ک که ده‌لین: مه‌ره‌که‌م به‌سه‌ح کرده‌وه. ئەم «سه‌ح» ه پێوه‌ندی به «صح» ی عه‌ره‌بیه‌وه نییه. ئەم وشه‌یه له لاپه‌ره 335 «کارنامه اردشیر بابکان»، بهرام فره‌وشی هاتوه، به واتای «بنظر میرسد، میماد»، رابوردووی ده‌بیته Sahist.

ئەم چەند وشه‌یه‌ش له کتیی «واژه‌نامه – ارتای ویراف نامک»، نووسینی فریدون وهمن، وه‌رگیراون:

- Gyan «گیان»
- Gar «جار»
- Gia «گیا»
- Xwamn «خه‌ون»

(14) Akhshti «ئاخشتی» له فارسیشدا «ئاشتی» ماوه‌ته‌وه. ده‌نگی «خ» له زۆر وشه‌ی ئافیس‌تا سواوه وه‌ک ئەوه‌ی Khshatspa بۆته شار. Khshapa بۆته شه‌و. Khshna بۆته «شناسایی» له فارسی «شناختن». له کوردی ده‌نگی «ش» له فیعلدا ده‌سویت، ده‌بیته «ناسین» (ل. 60 فرهنگ ایران...).

(15) Aditia, Aditya به‌حه‌فت خوای هیندی – ئیرانی گوتراوه، له‌مانه‌ سه‌ تایان له Veda ی هیندی ناویان هاتوه Varuna, Indra, Mitra (مزدیسنا ل. 40 په‌راویز 2). «ئیندره – رب النوع برق – برووسکه» (ل. 45 مزدیسنا). Mitra له ئافیس‌تا Mithra هاتوه (ل. 243 فرهنگ ایران) «ئیندره» له لاپه‌ره 246 فرهنگ ایران «ئه‌نته‌ره» هاتوه. هه‌ر له‌ویدا ده‌لی «ئه‌ندره فه‌ی» له Antara Vayu «ئه‌نته‌را فایو» ی سانسکریتی هاتوه. «فایو» هه‌وایه، واته «با».

وشه‌ی Varuna له سانسکریتی به «ئاسمان» گوتراوه. «ئاسمان» له‌به‌ر چاوی بینه‌ر وه‌ک سه‌رقاپیتی به‌ره‌واژ بوویه‌وه خۆ ده‌نویتی. وه‌ها ده‌زانم وشه‌ی «خوار» ی کوردی له‌وه‌وه هاتیی، شکلی ئاسمانی له فارسیدا «واروونه» ی پی ده‌گوتری.

(16) Visem له ئافیس‌تادا چوار کۆکه‌ره‌وه‌ی کۆمه‌ل ناوی هاتوه

- Demanem خیزانیک
- Visem بنه مال
- Schoithrem عه شیرهت
- Dahyum شار (دی) (ل. 176 مزدیسنا... به پهراویز).

لهمانه بیگومان Vizem هه مان «خزم» ی کوردییه که پله ی دوا ی خیزانه. دهنگی «v» ی بهرای ی وشه ی ئاقیستایی به زوری گوراوه به دهنگی دیکه.

(17) Asu «ئاسو» مامز، ئاسک، له فارسی «اهو» له پهلهوی Ahuk «ئاھوک». له ئهسلدا Asu ی ئاقیستایی صیفهته به واتای «تیزرۆ»، له مهوه ناوی Asuaspas دهیته «خاوهنی ئهسپی خیرا» (ل. 222 پهراویز 4، فرهنگ ایران). دیاره «ئاسک» پتر لهسه دهقی کونی ماوهتهوه بهودا که دهنگی «س» ی نه گوراوه.

(18) Ahura Mazda «ئههوره» ی ئاقیستا له «ئههو»، «ئاسووره» ی هیندی له «ئهسو» هاتوه به واتای «مولی، سرور» (ل. 233 مزدیسنا). «مهزده» ی ئاقیستا و «میدهس - Midhas» ی سانسکریتی به واتای زانین، هوش هاتوون. له مهوه «ئههوره مزده» دهیته «سهروهی دانا» (ل. 234 مزدیسنا...).

له کوردیدا چونکه زور له میژه دینی زهردهشتی تیدا نهماوه، چی نووسینی ئهدهبیاتی کونیشی نهبوه وه کوو فارسی به کهلهپورهوه خهریک بوویته و پاراستیته، «ئههوره مهزده» یان وینهی وشهیه کی لی کهوتیتهوه به دهگهمن نهبی له کوردی ده رناکهوی. دیبانه کان «هورمز» یان ههیه. ئیلی بلباس تیرهیه کی ههیه «هورمزیا». له پهناوپهسیوان دهشی وشه بدوزریتتهوه سهربه «ئههوره» وه بنیت.

Asura ی هیندی له Veda به لهقهبی Varuna «خوای ئاسمان» هاتوه. له یونانی Varuna بوته Ouranos ئهویش به واتای ئاسمان (ل. 232 مزدیسنا...). باسی «ئههوره مهزدا» زوری به بهرههویه، لیره دا ئیشمان پینی نییه.

(19) «ئازهر بوورزین میهر»: یه کیکه له ئاتهشگه مهشوره کانی سهردهمی رهواجی دینی زهردهشت. له موناسه بهی «ئههوره مهزده» وه زوو سهرهی گهیشتی نهک له بهر خاتری خو ی که پیوهندی پیمانتهوه نییه به لکوو له بهر خاتری وشه ی ئهوتۆ له ناوتویژی باسه که دا هاتوه. ئیمه کارمان به لاپه ره 332 له مزدیسنا... ههیه.

وشه ی «ووژ-وهرز» که له کوردیدا کزی چاندنه، وهک دهلیی: ئهم وهرز، وهرز ی پار، وهرزناوهرز... به پینی ئه و لاپه رهیه وشه که له وشه ی ئاقیستایی Vard Vared وه هاتوه به واتای «روان». پیشتتر وشه ی «ئورقهرا» مان دیت به و واتایه دیاره له حالته تی ئیعبایدا ده گورئ. لیره دا ئهوه ی سه رنجراکیشه

یه کبونی «وهرز» و «وهرد» ه. له بنه‌ره‌تدا «وهرد» بهو ئه‌رزه ده‌گوترئ شو کرایت و «وهرد» درایتته‌وه. «وهرز» یشمان باس کرد. هه‌ردوو وشه خیزانی کشتو کیلن، هه‌ر یه‌ک له ریگایه‌که‌وه به‌ره‌و واتایه‌کی نه‌ختیک سه‌ربه‌خو رویشته‌وه که ئه‌گه‌ر لپی ورد بیتته‌وه ده‌رحال ده‌گه‌نه‌وه یه‌کتر، چونکه هه‌ر وهرز به‌نده به وهردی‌ک. نه‌ختیک له وشه‌کان به پشوو بیت ده‌توانی له‌جیاتی «ئهم وهرزه نا وهرزی دیکه» بلپی «ئهم وهرده نا وهردی دیکه».

«فهرد» ی ئافیستا له ماوه‌ی دوور و دریزی رۆژگادا جارێکیان بوو به «وهرد» (ئهرزی دوو جار کیلراو بو چاندن) جارێکیان بوو به «وهرز» (کزی چاندن) هه‌ردووشیان به یه‌که‌وه به‌ستراونه‌ته‌وه.

(20) Angra Mainyava «ئه‌نگره مه‌ینیه‌فه» = «ئه‌هریمه‌ن ئه‌نگره» واتا پیس و به‌د. «مه‌نیو» له فارسی بوته «مینو، منس» به واتای هۆش، ویزدان. تیکرا ده‌بیتته «هۆشی پیس» (ل. 236 مزديسنا). وا بزانه‌م ده‌بی بلپین ده‌بیتته «خاوه‌نی هۆش – یان ویزدان – ی پیس» وه‌ک که له‌و وشانه‌ی به «ئه‌سپ» هه‌و خه‌ریکن ده‌لپین «خاوه‌نی ئه‌سپی وه‌ها و وه‌ها».

وه‌ک پشتریش گوتم ئه‌و وشه ئافیستایانه‌ی پیوه‌ندیان به دینه‌وه بی له کوردیدا له‌به‌ر بینوو‌سینی نه‌مان چونکه دوا‌ی بلا‌و بوونه‌وه‌ی دینی ئیسلام له نیوان کورددا که‌س ئیشی به‌و وشانه‌وه نه‌ما. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌رتی Angra له «عه‌نقه‌ره» هه‌و نه‌زیکه وه‌ک که ده‌لی «عه‌نقه‌ره‌م پی ده‌کات». له واتادا «عه‌نقه‌ره» و «ئه‌نگه‌ره» لیک نه‌زیکن به‌لام دلنیا‌نیم که یه‌ک ریشه‌ بن، ئنجا ئه‌گه‌ر نه‌زانری «عه‌نقه‌ره» له هه‌چ سه‌رچاوه‌ی غه‌یری «ئه‌نگره» وه‌هاتبی ده‌توانین به وشه‌یه‌کی ئافیستایی و که‌رتی «ئه‌هریمه‌ن» ی دابنپین، وه‌ک که ده‌توانین له رپی «گه‌رم پی ده‌کا» که «شه‌رم پی ده‌فرۆشی» ده‌گه‌یه‌نی ده‌توانین بریار به‌هین که «شه‌ر» و «گه‌ر» یه‌ک وشه‌ن. «گه‌ر» له‌گه‌ل Guerre ی فره‌نسه‌یی و War ی ئینگلیزی یه‌ک ریشه‌یه و به‌تایبه‌تی هاوواتا و هاوقالبی «گه‌ر» ی فره‌نسه‌یه.

وشه‌یه‌ک هه‌یه له کوردیدا پیوه‌ندی دینی به زه‌رده‌شتیه‌وه دۆران‌دوه چونکه زه‌رده‌شتی خۆی له ناو کورددا نه‌ماوه: ئهم وشه‌یه له فارسیدا ده‌رناکه‌وی ئه‌ویش وشه‌ی «شه‌پک» ه.

(21) Shapik له لاپه‌ره‌ی 380، په‌راویز 2، مزديسنا... دا له ناوتویزی باسی «کوستی، کوشتی» که پشترینیکه به فرمانی ئافیستا ده‌بی هه‌موو زه‌رده‌شتیه‌ک له ته‌مه‌نی 15 سالی‌دا به مه‌راسیمی دیاریکراو له پشتی خۆی به‌ستی، ناوی «شه‌پک» دیت. که ده‌لپت «و نیز پوشیدن صدره» (که در پهلوی Shapik امده) که جامه‌ مخصوص به‌دینانست واجب شمرده «واتاکه‌شی «هه‌روه‌ها پوشینی کورته‌ک (صدره) یتک (که له په‌له‌وی Shapik هاتوه) که پوشاکیکی تایبه‌تی زه‌رده‌شتیان به واجب دانداوه».

«کوستی، کوشتی» (کستی، کشتی ده‌نووسری له فارسیدا) گۆراوی Kostik ی په‌له‌ویه‌یه، پشترینیکه له مووی مه‌ر و بزنیان تووکی حوشتر هۆنراوه‌ته‌وه. دیاره «شه‌پک» یش هه‌روه‌ها بوه چونکه پاته‌ویات ده‌لی «نابی کوستی له په‌شم یان ئاوریشم دروست بکری» به‌لام «سۆشانس» که موفه‌سیریکی ئافیستایی سه‌رده‌می ساسانی بوه فه‌توای داوه «کوستی» له لۆکه دروست بکریت.

ئاشکرایه «شه‌پک» ی زه‌رده‌شتی ئه‌و شه‌پکه‌یه که له «شال و شه‌پک» ی به‌ری بادیناندا ده‌دیتریت

و تا ئیستاش به زۆری دروست ده کریت. له شویتنی دیکه ی کوردهواری له جیاتی «شال و شهپک» ده لاین «رانک و چۆغه ل» دیاره «رانک» «شال» ه و «چۆغه ل» یش «شهپک» ه. دوور نابینم «شال» و «شه لوار» یش یه ک وشه ی گۆران به سهردا هاتووبن.

وه ک پيشتر گوتم بادینان «بیه دینان – چاک دینان» ه، که به پیره وانی زهردهشت گوتراوه. له فارسیدا «بیه» («به» دهنوسری) ماوه ته وه. «بهتر» واته «چاکتر، له ئینگلیزی Better خویه تی، پله ی بالای «بیه». له ئافیس تادا Vahista «فه هیشته» بوو که به ته وای ده کاته وه Best ی ئنگلیزی، تومه ز له ئینگلیزیدا وشه ی «بیه» ههر له Best, Better دا به دهر ده داته وه.

باسی «کوستی، کوشتی» ههر له لاپه ره 376, 389 ی مزدیسنا... دریزه ی هه یه زور زانیاری سه ره به زمان و ئاین و میژووی تیدایه.

22 Maêgha «مه ئیغه» وشه یه ی ئافیس تابه به واتای «ههور» (ل. 3، فرهنگ...) له فارسیدا بوته «میخ» له کوردیدا بوته «مژ» که ئه و ته مه یه وه کوو ههور له شاخان ده ئالی که لی ترازا ده بیته ههور. «ته م» به سه ر زه ویه وه ده بی. گۆرانی ده نگی «غ» به «ژ» نمونه ی هه یه وه کوو که «تیغ» بوته «تیژ».

23 Vareghan مه لیکه له ئافیس تاناوی هاتوه. خاوه نی «فرهنگ ایران باستان» له لاپه ره 305 ده لی: وشه ی «بالوان» – (باله وان له کوردی راده گه یه نی) که «فاره غه نی» ئافیس تابه یه کێ بی له مه له راو که ره کان، چونکه «باله وان» مه لیکه یه پهر تیژی به هیزی له «عیقاب» گچکه تره. گومان نییه «فاره غه ن» و «باله وان» له رووی له فزه وه یه ک شتن. تۆ بلی ههر باله وان خوی مه به ست بی له فاره غه ن؟

له شه رحدا ده لی: Var فار به واتای بال هاتوه ghan له سه رچاوه ی gan یاخود «جه ن»، له فارسی «زدن – زه ده ن» ده گه یه نی قسه ی فره نگ ته واو بوو. «گه ن، جه ن» له کوردیدا «ژه ن» ماوه ته وه.

24 Gutho-Vareta «گوگیر»، قالوچه (ل 200,241، فرهنگ ایران) وشه یه کی ئافیس تابه. که رت یه که می Gutho ئاشکرایه چییه، که رتی دوهمی Vareta شیکردنه وه ی ده وی. Varet واته «گیران، سووران دن». ده نگی V به پی چهن دین نمونه ی ئافیس تابه گۆراوه به «گ» وه کوو «فه هر که» بوته «گورگ»، «فیس تاسپ» بوه به «گیشاسپ»... Varet خوی له ئافیس تادا Vasha «فاسه» ی لی که تۆته وه به واتای گه ردوون. له فارسی «وردنه – وه رده نه» شی لی په یدا بوه به «محور» گه ردوونه له گه ل گه راندن، گیران خزمایه تی پیوه دیاره.

به پی سه رنجی خۆم Varet که سوورانی تیدایه بوته سه رچاوه ی پیشگری «وه ر» وه ک له «وه رگرتن، وه رگه ران، وه رکه وتن، وه رچه رخان...» هیمای سووران وه هه یه. مانه وه ی ده نگی V به «و» له و «وه ر» هدا سه یر نییه چونکه V له ئافیس تادا وه ها ده بی ناگۆری به «گ» ده بیته «و» به نمونه: Vac «فه چ» ههر وه ک بوته «گوتن»، بوته «وتن» یش. دیتمان «فاره گان» بوته «باله وان».

نهک ههر ئه‌مه، کاری «وه‌رین» یش ههر «فه‌رتیتنه» ه له په‌هله‌وی به‌ده‌ری داوه‌ته‌وه. «وه‌رین» چونکه له به‌رزاییه‌وه سه‌رژیر ده‌بیته‌وه به ناچاری «سووران» ده‌به‌خشی. په‌لکه‌دار بوهری چه‌ندی له هه‌وادا بی سوور و نیوه‌سوور ده‌خوا. میوه بوهری که ده‌سگاته زه‌وی ههر ده‌شسووری. «وه‌رین» وه‌ک «که‌وتن» نییه که ده‌شی بی سووران ته‌په له زه‌وی هه‌لستینی. گومان نییه له‌وه‌دا که Varet و «وه‌رین» یه‌ک وشه و یه‌ک ریشه‌ن، هه‌رچه‌ند له واتادا که‌میک جودایی له نیوانیاندا په‌یدا بوه. به نمونه: «بطیخ» له هه‌ندی جیگه به «شووتی» ده‌لین له هه‌ندی جیگه‌ش به «کاله‌ک» ده‌لین. به باوه‌ری من وشه‌ی: «گندوره» و «به‌نه‌دوره» ش یه‌ک شته به‌لام یه‌کیان به کاله‌ک گوتراوه ئه‌وه‌ی دیکه به ته‌ماته.

دیسان کاری فه‌رمانی «وه‌ره» ههر له‌م Varet و «وه‌ر» هه‌ هاتوه. «وه‌ره» پیوه‌ندی به «هاتن» ه‌وه نییه که ده‌زانین ئه‌میان له فه‌رماندا ده‌گوری به «به‌ی، بی». نالی ده‌لی:

گیل اگر توری، تعال ئه‌ر عه‌ره‌بی
بی ئه‌گه‌ر کوردی، وه‌گه‌ر فارسی بیا

نیسه‌تی «وه‌ره» به «هات» دا وه‌کوو نیسه‌تی «بلی» یه به «گوتی». وا پین ده‌چی «بلی» له سه‌رچاوه‌یه‌کی هیندییه‌وه هاتی. ماموستا شه‌کوور موسته‌فا گوتی له کتیبکی دیراسه‌ی هیندی دیتوه‌تی رسته‌ی «جووت بولتا‌هه‌ی» به واتای درۆ ده‌که‌یت، ده‌لینیت و «بؤلۆ» به واتای «ده‌لی» هاتوه (له 1986/9/25 ئه‌مه‌م زانی).

ره‌نگه له کۆنه‌وه هه‌وه‌ل جار بۆ «برۆ» و «وه‌ره‌وه» به واتای «بگه‌ریوه» ئه‌م «وه‌ره» به‌کار هاتی. ئیتر ورده‌ورده جیتی به «بیوه، بی‌ره‌وه» له‌ق کردین هه‌تا له زۆر دیاله‌یکندا به ته‌واوی خۆی چه‌سپاندین. له ئافیس‌تادا Var بۆ واتایه‌کی دیکه‌ش به‌ فیعل، گه‌ردان کراوه. وه‌ها چاکه ژماره‌ی تازه به‌و وشه‌یه بده‌ین.

(25) «شه‌هریور» مانگیکی ئیرانی له کۆنه له Khshathra-Vairya ه‌ی ئافیس‌تاهه‌ گۆراوه (بنواره لاپه‌ره‌کانی 60-61-62 فه‌رنگ ایران...).

«خشه‌تره» به واتای «شار» له ئافیس‌تا و سانسکریتی و فۆرسی و هه‌خامه‌نشیدا به ئه‌سل به ولات گوتراوه. «کشور» ی فارسی دواتر کورت کراوه‌ته‌وه بۆ «شه‌ر - ی فارسی و شار - ی کوردی». له واتاکانی دیکه‌ی «خشه‌تره» ئه‌وه‌یه که به واتای «پاشایی» هاتوه. له‌مه‌وه ئافستا و هه‌خامه‌نشی Khshaya یان بۆ «شاه - شا» به‌کار هیناوه - تفصیلات زۆره لینی هه‌لدیم.

Variya سیفه‌ته به واتای «برگزیده، هه‌لبژاردراو، بژارده» له چا‌وگی Var هاتوه به واتای بژاردن، هه‌لا‌واردن. به‌و پێیه «شه‌هریور» یاخود «خشه‌تره‌فه‌یرییه» ده‌بیته ولات یاخود شای بژارده. وه‌ها ده‌زانم له کوردی «هه‌لا‌واردن» ئه‌م Var «فه‌ره» ی له شیوه‌ی «ئاوار، وار» تیدا‌یه. «هه‌لا‌واردن» له

یه کدی جوداگردنه و یه که بژارده کردنیکی لی دهفامریتته وه. وشه که «ههل» ی پیشگر و «دن» ی چاوگی لی فری بده، «تاوار» ده مینیتته وه. «تا» ی بهرابی هه مان «تا» ی ئه ریتی (تایه تی) یه که له زور وشه دا ده دیتری [وه ک: ئاخوند (خویندن)، ئارام، ئاسایی (سای به واتای سانوه، حه سانوه)] - که ئه میشی لی فری بدری ده مینیتته وه «وار» که به ته وای ئه و Var ه ده به خشی. ده لین «ئه و مه رانه هه لاویره، هه لاواره». ئه گه ر نووسه ران به کاری نه هین ورده وده له عمه ل ده که وئ چونکه گهنجی تازه نایزانی و نه بیستوه.

Var «فه ر» یکی سییه م هه یه به واتای پۆشاندن و پاراستن و په نا دان هاتوه له ناوی مانگی «فروردين» به دهر ده داته وه که له فورسی هه خامه نشی Fravarti له پیشگری Fra و ئه م Var پیک هاتوه. له ئاقیستادا «فره فه شی» بووه. پاشایه کی ماد ناوی «فره فه رتی» بووه (ل. 53، 54. فرهنگ ایران باستان).

«فره فه رتی» ئیستا که له کوردیدا «فره هنتی» لی ماوه ته وه به لام بو ئافره ت ده بیته ناو. ئه م ناوه ش خه ریکه تی ده چیت. دوا یین جار له کو یی بیسترا بیت ئه وه بوه پیاو یک ناوی «ئه حمه دی فره هنتی» بوو. ئه ولادی خوینده واری هه ن حه قیانه ناوه که بزیننه وه چونکه ژیانده وه ی ناویکی کوردییه که له 713 ی پ. ز. هی پاشایه کی کوردی بوه، بو ئیر له بارتره.

(26) Armaiti, Armati «ئارمه تی، ئارمه تی» (ل. 78، 82-83 فرهنگ ایران باستان) له کۆنه وه بریتی بوه له دوو کهرت:

- Arem دروست و به جی
- Mati «مه تی» له چاوگی 200 به واتای ئه ندیشه، له تیک دانی وشه کانی یه ک «م» قرتاوه، Armaiti, Armati به واتای «ئه ندیشه ی دروست، به جی».

له به رانه بر ئه مدا Taro-Mati «ته رومه تی» هه یه به واتای «خیره سری، ناسازی، سه رکیش». که رتی دوهم Mati زانرا. ده مینیتته وه Taro وا بزانه ته رو Taro به ته وای «ترۆ» ده گه یه نی که ده گوتری «کابرایه کی ترۆیه». له فارسی «ترمنشت» هه یه «به دکرداری» ده گه یه نی. له و «ته رومه تی» یه وه ماوه ته وه. کورد «ترۆ» به ته نها له کار ده هینی.

(27) Azata «ئه زاته» (ل. 59 فرهنگ ایران باستان ته ماشا بکه). ئه مرز یان نیشانه ی «ئه»، «تا» له ئاقیستادا بو «تایه تی» و «نایه تی» (نهی واثبات) به کار هاتوه. لیره دا بو نایه تییه. «ئه زاته» ده بیته «نازاده» وه ک که Arati ده بیته «نارادی» (رادی = ردا). له «ئه مرعات» Ameretat ئه م A یه بو نه فییه به لام ده بیته «بی» وه ک «بی پاره» (ل. 57، 59 فرهنگ ایران باستان). هه رچه ند له و

سه‌رچاوانه‌ی لای من باس نه‌کراوه، به‌لام وه‌ها پین ده‌چی له «تازاد» ئەم «ئا» یه هی تابه‌تی بێ، ره‌نگه «زاد» ه‌که‌ش ئەو «زات» ی «ئه‌زاته» بێ.

Urvara ئورفهره‌را: روه‌ک. لاپه‌ره 400 و دواتر، مزديسنا... (28)

له وشه‌که‌وه خزمایه‌تی روان، روه‌ک پینه‌وه دياره. Rav، روا له هه‌ردووین یه‌ک شتن. ئەم وشه‌یه له ناسینه‌وه‌ی «به‌رسه‌م» یارمه‌تیه‌کی باشمان ده‌دات.

Baresman له ئافیس‌تا Barsum له په‌هله‌وی. (29)

له مزديسنا... هه‌ر له لاپه‌ره 400 هه‌تا 412 له‌سه‌ر «به‌رسه‌م» ده‌نووسی که بریتیه له روه‌کیک چه‌ند چلێکی لی ده‌که‌ن به ده‌سته له مه‌راسیمی دینی زه‌ردهشت به ده‌ست پیاویکی دینییه‌وه ده‌بیت و به دو‌عا خویندن ده‌ست‌او‌ده‌ست ده‌کات تا‌کوو ده‌چیته‌وه جیگه‌ی تابه‌تی خۆی که «به‌رسه‌مدان» ی پین ده‌لین. زانا‌کان بۆیان ساغ نه‌بۆته‌وه چ روه‌کیکه. به‌لام چونکه له ئافیس‌تادا «Urvaram Barisanim» ئورفهرام به‌رسه‌نیم» هاتوه له وشه‌ی ئورفهره‌را که به واتای روه‌ک دیت دياره به‌رسه‌م گيا، یاخود دره‌خته نه‌ک مه‌عه‌دن.

Baresman له Barez «به‌رز» دارپه‌زراوه به واتای هه‌لکشان و نمووکردن. له‌م «به‌رز» هوه دياره که به‌رسه‌م «بارپه‌زه» یه، روه‌کیکه به ده‌وری ئاوی سارد له سینه‌ران شین ده‌بیت یه‌کجار ئاشقه ئاوه ته‌نانه‌ت له مه‌راسیمی زه‌ردهشتیشدا ده‌بی به‌رسه‌م له ناو ئاوی زۆر- (خواردنی شل، مایع) دابندری. د. معین ده‌لی دانانی به‌رسه‌م له ناو ئەو ته‌راپیه به نیازی ئەوه‌ی هیزی لی وه‌رگری یادی باران و به‌رزبوونه‌وه‌ی روه‌کان ده‌کاته‌وه، به‌لام من ده‌لیم ئەو نیازه هه‌بی یان نه‌بی بارپه‌زه هه‌ز له ته‌راپیه ده‌کات ده‌نا سیس و وشک ده‌بی.

هه‌ر چلێکی ئەو به‌رسه‌مه ده‌بی به پانایی یه‌ک Yava یه‌فه و به درپه‌زایی یه‌ک Aesha ئەئیشه بێ، یه‌فه Yava به رواله‌ت «جۆ» یه به‌لام له ئافیس‌تادا به گه‌نم و هه‌موو دانه‌ویله‌یه‌ک گوتراوه. من ده‌بینم له «دانه‌ویله» که‌رتی «وی» خۆی پاش ماوه‌ی «یه‌فه» یه هه‌ر خۆیشی بنه‌مای «دانه‌ویله» یه چونکه دانه له لاوه هاتووه «له» ش ئەداتی چوو‌ک‌کردنه‌وه‌یه. «دانه‌ویله» راسته‌وراست «دانه‌یه‌وه‌له» یه. هه‌رچه‌ند «یه‌فه» له ئەسلدا «جۆ» نه‌بوه به‌لام دواتر ئاشکرایه جۆی لی که‌وتۆته‌وه.

Aesha واته گاسن. من به‌بیرمدا نایه‌ت له کوردی وشه هه‌بیت بۆ ئەو واتایه له فۆرمیکی نزیک به «ئه‌ئیشه» ماییت. له فارسیدا «خیش» بۆ گاسن ماوه توومه‌ز وشه‌ی ئەئیشه که که‌وته مه‌راسیمی دینییه‌وه هه‌لی مانه‌وه‌ی له فارسیدا، که بوو به خاوه‌نی ئاینه‌که، په‌یدا بوو. خه‌لق له ده‌شت و ده‌ری فارس هه‌ر «گاواهن، گائاسن، گاسن» به‌کار ده‌هینن. له سه‌ره‌تای لاپه‌ره 405 د. معین ده‌لی شاعیره‌کانمان «خیش» یان به‌کار هیناوه، دياره به هۆی خوینده‌واری ئاگاداری ئەم وشه‌یه بوون.

Ushtra ئوشتره، وشتر، له هه‌ندێ جیگه ده‌لین حوشتر. دواتر ده‌زانین «سانه‌وه» ش بۆته «حه‌سانه‌وه». ئوشتر که‌رتی دوهمی ناوی زه‌ردهشته. تۆژه‌روه‌ه‌کانی ئافیس‌تا و زمانه کۆنه‌کانی ئیران له باره‌ی چۆنیه‌تی

پیک هاتنی ناوی زهردهشت و واتای راستینه‌ی زور لیک دوورن. (له لاپه‌ره 76، 77، 78 مزديسنا و ادب پارسی) هاتوه:

گه‌لیک جور ناوی هاتوه: زارتشت، زارهشت، زاردهشت، زاردشت، زارتهشت، زارهوشت، زرادشت، زراهشت، زهردهشت، زرههشت. له ههموان مه‌شووتری زردشت و زرتشت.

له گاته‌کانی ئافیتستا که خوی خوی ده‌ناسینی Zarathushtra زهره توشره هاتوه. له ته‌فسیری واتای، پتر له دوو هزار سالی رابورردوو تا ئیستا نووسهران بیری لی ده‌که‌نه‌وه. دینون Deionon ی یونانی لیکي داوه‌ته‌وه به: ئه‌ستیره به‌رست «ستاینده ستاره». ناوه‌که له دوو کهرت پیک هاتوه: زهره‌ته، ئوشره.

له باره‌ی «زهره‌ته» وه خیلای زوره. ویندیشمه‌ن و مولله‌ری ئه‌لمان «به جورته‌ت- ئازا» یان لیک داوه‌ته‌وه. مه‌فهوومی ناوه‌که ده‌بیته: خاوه‌نی وشتری ئازا. کاسل به «کوری ئه‌ستیره» ی تیگه‌یشتوه. دوهار له De Harlez به‌لچیکه‌یی به «دره‌خشان وه‌کوو زیر» ی زانیوه. دارمستیتهر که‌رتی یه‌که‌می به «زراتو» زانیوه به واتای زهره. Bartolomae ده‌لی: زهره ئوشره له «زهره‌نت» که سیغه‌ته به مه‌عنای پیر و له ئوشره Ushtra وه هاتوه که تیکرا ده‌بیته خاوه‌نی وشتری پیر.

ده‌بی بزاین که وشه‌ی Zairita له ئافیتستادا به زیر گوتراوه و پیوه‌ندییه‌کی به لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندیک له خاوه‌رناسانه‌وه نییه. له به‌شی دوه‌می وشه‌که، یان ناوه‌که، گرفت نییه چونکه تا ئیستا وشه‌ی «شتر، اشتر» له فارسی به‌کاردیت، (له کوردیش وشتر هه‌ر زیندووه). له تیکرای ناوه‌که‌یه‌وه واتای «خاوه‌نی وشتری زهره» ده‌رده‌چیت.

لیره‌دا مه‌به‌ست ته‌نها لایه‌نی سه‌ربه‌ زمانی وشه‌که‌یه نه‌ک میژووی زهردهشت بویه به دووی ناکه‌وین. له لاپه‌ره 280 فرهنگ ایران.. به دهم راقه‌کردنی ناوی «نسا» وه پورداود ده‌لی: له ئافیتستا جاریک ناوی هاتوه. هه‌روه‌ها له به‌رده تاشراوه‌کانی «به‌غستان» (بیستوون) ی هه‌خامه‌نشیش جاریک ناوی بردراوه. یونانی و عه‌ره‌به‌کانیش ناوی زور ئاوه‌دانیان هیتاوه به «نسا».

ئهم ناوه بریتیه له پیشگری «ni» - که به ته‌واوی ده‌وری پیشگری «دا» ی کوردی ده‌بینی وه‌ک له «داهاتن، داقوپان، داچوران». فارسیه‌که‌ی به «فرود، زیر، پایین شهرحی ده‌دات» له‌گه‌ل چاوگی Say سای به واتای سانه‌وه، هه‌سانه‌وه «فارسیه‌که‌ی: اسودن». به‌و پییه واتاکه‌ی ده‌بیته: جیی دابه‌زین و ژین و ئاوه‌دانی. «داسان، داحه‌سان». هه‌ردوو وشه‌ی «ئاسایش، اسودن» له‌م بنیاته‌وه‌یه. هه‌ر بویه‌یه «نسا» مه‌شووره به ئه‌سپی چاک تومه‌ز ئیله ئیرانیه‌کان که خاوه‌نی ئه‌سپی چاک بوون و لاغه‌کانیان له مه‌زراکانی «نسا» له‌وه‌راندوه. هه‌ر ئه‌وانیش کاشیه‌کان و بابلیه‌کانیان فیری ئه‌سپ به‌خوکردن کرد. (له لاپه‌ره 220 هه‌تا لاپه‌ره 295 له‌سه‌ر ئه‌سپ ده‌روات).

له کوردیدا که ده‌لیین «هه‌سانه‌وه» ده‌ست دریزییه‌کمان کردوه له زمانه‌که‌مان، ده‌بوو تیکرا وه‌کوو ئیله‌کامان بلین «سانه‌وه» چونکه له ئافیتستادا وشه‌ی Say ده‌نگی «ح» تیدا نییه که هه‌ر بیری بیری ئه‌و ده‌نگه نه‌بوو وه‌ک له وشتریش نه‌بوو. گه‌ردانی فیعله‌که به لا‌بردنی «ح» لی ده‌بیته: سامه‌وه، ساینه‌وه، ده‌سینه‌وه.

ثاشکرایه وشه‌ی «نسی- به واتای سیبهر» ته‌ویش ته‌و «نسا» یه به‌دهسته‌وه ده‌دات تومه‌ز پیشگری «نی» به ده‌قی کونیه‌وه تیدا ماوه‌ته‌وه نسی ده‌بیته «داسان، داسانه‌وه» که خه‌لق له هاویندا خو‌ی بو سیبهر هه‌لده‌کوتی که تیدا بسیته‌وه. «نسا» خو‌ی بریتیه له «نسی+ ار» به واتای «شویتی نسی» به‌لام ده‌نگی «ی» بو سووک ده‌ربرین قرتاوه لی. «سایه» ش خو‌ی بی زیادوکه‌م ته‌و Say ه‌ی ئافیس‌تایه بی پیشگری ni. ده‌نگی «ه» فه‌ت‌حه‌ی عه‌ره‌بی له دوایه‌وه خه‌ست‌کردنه‌وه‌ی واتای وشه‌که ده‌به‌خشی وه‌ک که ده‌لیی «مرده، په‌ککه‌وته، خسه». دياره له سایه‌شدا هاوینان حه‌سانه‌وه هه‌یه. ده‌شنی نيسبه‌تیشی تیدا بن وه‌کوو: هاوینه، به‌هاره.

سیبهر له «سای» ه‌وه هاتوه به لی زیاد‌کردنی «به‌ر». ئنجا ته‌گه‌ر بگوتری چۆن «به‌ر» لی‌ره‌دا گونجاوه؟ ده‌لیم: هه‌ر نه‌بی «سای + به‌ر» واتایه‌کی سانه‌وه‌ی تیدا‌یه و ره‌گی، بگره هه‌موو «سا» شی پیوه دياره ئنجا ته‌گه‌ر «سای + به‌ر» نه‌بی چ واتایه‌کی لی هه‌لده‌ستی له‌گه‌ل «سایه، نسی، ظل» دا دانووی بکوئی؟ راستیه‌که‌ی من به ئانقه‌ست کاره‌که‌م له خو‌م وه‌زه‌حمه‌ت ده‌یه‌خم بو ته‌وه‌ی به هه‌موو گه‌ز و گرتیه‌ک لیکدانه‌وه‌که راست ده‌رچیت ده‌نا «سیبهر» بی پیچ و په‌نا ته‌و شته‌یه که «سای- سانه‌وه» به‌لای خو‌یه‌وه ده‌بات.

سینایی، به واتای ئاسانی، ته‌ویش له «سای» ه‌وه هاتوه به پاشگری «نایی» یه‌وه وه‌ک که له «فه‌ره‌حنایی، سه‌رینایی» دا ده‌رده‌که‌وئ.

ئاسان خو‌یشی بریتیه له «ئا + سان، سانه‌وه». ئاسان و ئاسوده و ئاسایش هه‌مووی یه‌ک ریشه‌یه. گوتمان پیشگری «ئا» بو ئایه‌تیه.

زاوینی زمان ته‌گه‌ر شریته‌ی هه‌لنه‌برابیته‌وه و شوینه‌واری کویر نه‌بووبیته‌وه خزمایه‌تی سه‌یروسه‌مه‌ره له نیوان وشه‌ی یه‌کجار بیگانه له یه‌کدی هه‌لده‌نی. دوور نابینم به ئیسپات بگات که ته‌مرازی «سا» ی هاندان وه‌ک له «سا وه‌ر، سا ده‌ی» یاخود ته‌ئکید وه‌ک که له «سا ناچم، سا هه‌ر ده‌رؤم» له‌و «سای» ه‌وه هاتیبی به نیازی شیرنکردن یاخود ئاسانکردنی ته‌و برپاره‌ی به دوایدا دیت.

هه‌رچه‌ند لی‌ره‌دا جیی میژوو نابیته‌وه به‌لام سوودبه‌ده‌ر نیسه‌ چه‌ند دیریک له‌و لاپه‌رانه‌ی سه‌ربه Say له «فره‌نگ ایران باستان» بو ئیره‌کانه راگویتزم که ته‌وانیش ئالوگوری وشه‌یان تیدا‌یه:

(ل، 282 له فره‌نگ ایران...) ده‌لی: له میژووی پارته‌کان (ئه‌شکانیه‌کان) زۆر تووشی ناوی شاری «نسا» دیین که نزیکي «ایبورد- ته‌بی وه‌رد» بوه و ده‌بی له‌سه‌ر زه‌مینی ئه‌شکتاباد «عشق اباد» له سنووری تورکستانی رووس و ئیران به دوایدا بگه‌رین. Pherekles ی حاکمی سه‌رزه‌مینی Parthava په‌رته‌فه‌ = «په‌هله‌و، پارث» ئاره‌زوی ده‌کرد له تیردادی برای ئه‌رشاک (سه‌ری زنجیره‌ی خانه‌دانی ئه‌شکانی) به نیاز بگات به‌لام به ده‌ستی ئه‌رشاک کوژرا و ئه‌رشاک له سالی 350 پ. ز بوه ته‌ختنشین. دوای کوژرانی ئه‌رشاک، تیردادی برای له 237 پ، ز Seleukos ی دوهمی شکاند و خو‌ی دانا به شاهنشا و له سه‌رزه‌مینی په‌رته‌فه‌ ئاواپیه‌کی له باکووری نسا به ناوی ئاپه‌فه‌رتیکا Apavartika که جیگه‌یه‌کی به کشتوکیل و جه‌نگه‌ل بوو کردی به نشینگه‌ی خو‌ی «ئاپه‌فه‌رتیکا = ته‌بی وه‌رد» به‌لام پایته‌خته‌که‌ی شویتیک بوو که به یونانی Hekatompylos «سه‌د ده‌روازه» ی پی گوتراوه. له‌م دیرانه ده‌رکه‌وت که:

- «په‌ته‌فه» سه‌رچاوه‌ی په‌هله‌وی «پارته»
- «ته‌شک ئاباد» بۆته «عیشق ئاباد»
- «ئاپه‌فه‌رتیکا» «ئه‌بی وه‌رد» ه.
- «ته‌شک» سه‌رچاوه‌ی «ته‌شکانی» یه. «ته‌شک» و «ئه‌رشاک» یه‌ک شته.
- «نسا» ی ئافیستا که ده‌که‌ویته نیوان به‌لخ و مه‌ر و له‌گه‌ل «نسا» ی نزیک «ئه‌بی وه‌رد» جودان.
- دیاره له په‌هله‌وی که ده‌بینین «ئه‌په‌فه‌رتیکا» به واتای «ئاودار» ه، پاشگری «وه‌ر» که له کوردی به دوا ناوی واتا دیت، له‌و زمانه‌دا به دوا ناوی ماده‌شدا دیت، ته‌نانه‌ت Afant که «ئافتاوه» یه، له په‌هله‌وی پی‌ی گوتراوه Apomand «ئاپومه‌ند» (ل. 65 فرهنگ ایران).

(31) Upairi «ئوپه‌یری» له لاپه‌ره 304، «فرهنگ ایران...» ناوی شاخیک هه‌یه که له به‌شی ئافیستادا «زامیاد یشت» (یه‌شت) پی‌ی گوتراوه Upairi Saena «ئوپه‌یری سه‌ئینه». واتای ئەم ناوه به پی‌ی ئەوه‌ی که Saena «سه‌ئینه» بریتییه له «شه‌هین» و Upari «ئوپه‌یری» ش «به‌ولای فرین» راده‌گه‌یه‌نی، ده‌بیته «به‌ولای فرینی شه‌هین». «ئوپه‌یری» به رواله‌ت «ئه‌وپه‌ر» به‌ده‌سته‌وه ده‌دات به‌لام له «فرهنگ ایران...» دا به «برتر از پرش عقاب» لیک دراوه‌ته‌وه، «پرش» یش «فرین» ه، واتا‌که‌ی به لای «فرین» هوه ده‌چیت نه‌ک «ئه‌وپه‌ر». (عقاب = شه‌هین).

بیجی نییه بلیم «سیمرخ» ی ئەفسانه‌یی له ئافیستادا به‌م شکله هاتوه: Meregho Saena «مه‌رغو سه‌ئینه». واتا «مه‌لی شه‌هین». «مه‌ره‌غو» له کوردی بۆته «مر - مه‌ل». که ده‌لین «مریشک» مه‌به‌ستمانه بلیین «مه‌لی ئیشک». «مراوی» ش «مه‌لی ئاوی» یه. «سه‌ره‌مر» مریشکیکه چهند جارن کورک بوویت. له په‌هله‌وی «مه‌ره‌غو سه‌ئینه» بۆته Semurv «سیمرف» له‌وه‌وه «سیمرخ» به ناوماندا بلاو بۆته‌وه.

(32) Baodhi له لاپه‌ره 264 «مزدیسنا...» په‌راویز - هاتوه ده‌لی له ئافیستا «بئو‌دی» له ریشه‌ی «بوی» به بیینی خو‌شی ئیزدی هاتوه. Gainity له ریشه‌ی «گه‌ند» به بۆنی گه‌ند و به‌د هاتوه که ئەهریمه‌نییه. قسه‌ش له پورداود ده‌گیریتته‌وه، که‌واته Baudhi له کوردی سه‌رده‌م «بیین، بۆن» ماوه‌ته‌وه.

(33) Pazdu «په‌زدوو - قالدوچه» (ل. 200 فرهنگ ایران...) ده‌لی «جمسی» جانه‌وه‌ریکه عه‌رب پی‌ی ده‌لی «جعل - خنفساء». له فارسی «خبزدو، خبزدوک» ی پی‌ی ده‌لین، له ئارامیه‌وه هاتوه. «په‌زدوو» له ئافیستادا له‌گه‌ل سیفه‌تی Gutho-Vareta «گوو‌گیر» هاتوه، وه‌ک که پیشتر باسمان کرد.

که‌رتی یه‌که‌می وشه‌که Paz له «هۆله، هۆره‌په‌زه» دا ده‌رده‌داته‌وه که گه‌زه‌نده‌یه‌کی چوست و شه‌ر که‌ره. ئە‌گه‌ر دوو‌پشک چه‌که‌ی لی بکریته‌وه و له‌گه‌ل دوو‌په‌زه‌ی به‌شه‌ر به‌ینین، دوو‌په‌زه‌که پارچه پارچه‌ی ده‌کات. «دوو‌پشک» له‌گه‌ل که‌رتی دوهمی «په‌زدوو» واتا له «دوو» به‌شداره. بیستومه له نیوان تیره‌ی به‌ره‌سه‌کی هیندی ئیله‌کاندا به دوو‌پشکیان گوتوه «دوم مشک» واته «کلک مشک» گویا کلکی هینده‌ی کلکی مشک درێژه.

«دوو» به واتای کلک له کوردیدا بهرچاوه وهک که له «دونگ» ی مهردا درده که وی. «تاوه دۆنگ — تاوه دوو» ههمان وشه ی تیدایه.

من نازانم «دوو» له ئافیسادا واتای چیه یان بیواتایه. بهلام دهزانم «هۆله پهزه» و «قالۆچه» هیچیان کلکیان نییه بهلام «هۆله پهزه» له شیوه ی دوو باسکی قرژال دوو «کماشه» ی ههیه، نیجیری پی دهگیریت و شهری پی دهکات و پی را دهکات. «پهزه» هیچ سهردهری لئ ناکریت. له شاخه کانی پژدر، به پشتی هیرۆوه، جینگه یهک ههیه «دوو پهزه» ی پی دهلین که دوو لووتی بهرزن به سهری شاخه وه، گویا «دوو رزه» یه گۆراوه به «دوو پهزه».

(34) Pareto-Zemeo «په ره توو زه موو» (له ووشانه دا e دهنگیک ده به خشی وه کوو «کسره مختلسه» که من پی ده لیم «قورسکردن»). ئه م وشه یه ئافیساتییه له لاپه ره 94 فرهنگ ایران... به ناوی جینگایه ک هاتوه که زهردهشت له سه فه ری دهر به ده ری خو ی و خیزانی، له سه رمای سه ختا ده یگاتی و خاوه نه که ی، له قه بی Kavi «که ی» هه یه، دایناکات. له په راویزدا ده لیت «پرتوزمو لفظا یعنی گذر زمستان». له لاپه ره 96 مز دیسنا... نه قل له «یشت 51 گاته کان» ده کات که «که فی — که ی» له «گزر زمستان» زهردهشتی له دابه زین مه نع کرد... به په راویز ده لی له پورداود قسه که وه ره گیراوه (ترجمه گاتها ص 142).

وشه ی «زه موو» که «زستان» ده گه یه نی له هیندی دیاله کتی کوردیدا «زسان» دیاره «زمستان» ه. ئه م «ستان» ه به ته نها به «زهم — زه موو» وه نووساوه. سی فه سله که ی دیکه پتیانه وه نییه. ده شی هۆیه که ئه وه بی که وا ره نگه به هار، هاوین، پاییز وشه ی لیکدراو بن «زه موو» ش ساده بیت. له کوردیدا «تپه رین» ئه م «په ره توو» وه راده گه یه نی. له هه ردوو یاندا «په ر» هه یه که لیم خو ش دیتی بلیم یه ک ریشه ن. «تپه رین» به ته واوی «گزر» ی فارسی ده گه یه نی، که گو تراوه به واتای «په ره توو» ه.

له لایه کی دیکه وه «ره تبون» و «ره تبردن» یش جو ره خزمایه تیه کی له گه ل «په ره توو» دا هه یه. «ره تبون» ئه و «ره ت» ه ی تیدا نییه که له «ره تکردنه وه دا» هه یه، ره نگه ئه مه یان له «رد» ی عه ره بییه وه هاتبی، ده گو ترئ «بیره دا تپه ری، بیره دا ره ت بوو». «ره ت بردن» هه ر ههمان «ره ت» ی «ره تبون» ی تیدایه به لام فه رقه که له «بون» و «بردن» دایه.

(35) Daesa-Paiti «ده یسه-په یتی» به واتای پاییز. Paiti له فه ره نگ ایران... ل، 286 به «ضد، خلاف» لی دراوه ته وه.

Daiza-Daesa له لاپه ره 261 به «نما — نه ما = وینه» و نیشانه ی لی دراوه ته وه. له مه وه دهرده که ویت تیکرایان «ویتنه گۆری» ده گه یه نن که له پاییزدا هه رچی شینایی دره خت هه یه زه رد و سوور هه لده گه ری. هاوین گیا زه رد ده کات به لام دره خت به سه وزی ده مینیته وه. Paiti له ناوتویزی وشه ی Paitiara راقه کراوه ته وه.

(36) Paitiara «په تیاره – په تیاره». Paiti زاندر. Ara له چاوگی ar که له فورسی هه خامه نشی و ئافئستادا به بزووتن و رویشتن هاتوه به و پیته وشه که ده بیته «خیلاف رو، به درو». Paiti به تنها له کوردیدا له فورمی «پنچ، پنجه» ماوه توه که رووی رویشتن وهرده گپری. «په تی ئه ره، په تی رو، پنچرو» یه ک شتن و یه ک ریشه ن. «پنجه وانه» یه یه عنی «پنچوینه».

«په تی» جاریکی دیکه ش به «پنجه» دهرده که وپته وه. له لاپه ره 300 مزدینا و ادب پارسی ده لی Paitidana «په تیدانا» دمامکیکه کابرایه کی روحانی به کاری ده هینی تاکو له کاتی مه راسیمی به رده و امکردنی ئاگر هه ناسه که ی ئاگره که ئالوده نه کا. دهمامک و پنجه لیره دا یه ک شتن. «پنجه، په چه» له و «په تی» یه ی «په تی دانه وه» ماوه توه. «په تی دانه» له ئافئستادا ناوی هاتوه.

(37) Pacs «په ئیس» له ئافئستادا «نه خشاندن» ه. له په هله وی Pistak وانه «نه خشاو». له فارسی «پسه» به واتای «به له ک، دووره نگ»، هه ر بویه «پسی» (له کوردی «پیسک») به و که سانه ده لین که پیستیان ره ش و سپی «به له ک» ده بی. له عه ره بی «ابرص» ده لین.

ثم Paes ه پیشگری ni که به واتای «دا» دیت، دپته پیشه وه و ده یکانه Nipaes یه عنی «دانه خشاندن» که له فارسی بوته «نیشن» به واتای «نووسین». له کوردیدا «نووسین» ره سه نتره له «نووسین» چونکه پیشگری ni و وشه ی Paes ی باشتر تیدا دهرده که وپته وه. ئیمه ئه و پیشگره مان له «نسی، نسا» دا دوزیبوو.

«نیپاس» بوته «نیویس، نویس، نووس» به واتای «دانه خشاندن ره ش و سپی». «پیسک» ی کوردیش هه ر له و ریبازه ی «پسی، پیسته ک» ه وه هاتوه.

(38) Cithra «چیره» به واتای «چیره» (ل. 84 فرهنگ ایران...) له کوردیدا مه یلی نه هیشتنی ده نگی «ه» له ناوه راستی وشه ئاشکرایه. له کوتایی وشه ی کوردی ده نگی «ه» به ته واوی بز بوه. «چیره» له کوردی بوته «چاره» وه ک که ده گوتری «چاره نووس» و «چاره ره ش». ثم «چاره» یه جودایه له «چاره» به واتای «علاج» که له فارسی شدا هه ر «چاره» ده گوتری. «ناچار، بیچاره، چارم ناچاره» به واتای «علاج» هاتوون. «چاره سه رکردن» یش هه ر هه وه.

(39) Xvafina «خفه فنه» – له نووسینیدا دیتیم به «خه ون» لیک درابوو. من سه رچاوه که ی نازانم چیه، ده بی وشه که به ئافئستایی دانرای. واده زانم «خه فنه» خه ون بی نه ک خه و. له په هله وی Xvamn هاتوه (ل. 303 کارنامه اردشیر بابکان). فارسی بو «خه و، خه ون» هه ر «خواب» ی هه یه. بو «خه و» له په هله وی Xvap هه یه (ل. 145 فرهنگ پارسی به په لوی).

(40) Hvare Xshaeta «هقه ره خشه ئیته» (ل. 33 فرهنگ ایران...) له فارسیدا هه میشه به م شیوه به ناوی «روژ» هاتوه. Xshaeta به واتای «دره وشایه وه». Hvare به رانه ر «خور، هور» که هه مووی له کوردیدا «روژ» ه. «خاوه ر» له کوردیدا به فولکور ناوی هاتوه: کاروانه که هاتیبه گه وهه ر باریه تی خورشیدی خاوه ر سه ر قه تاریه تی

«خورشید» خوی گوراوی «ههفرخسه‌ئیه» یه. ئەم «شید» ه له «جه‌مشید» یش به‌ده‌ر ده‌داته‌وه.

(41) Dujanghu «دووژه‌نگهو» به واتای «دۆزه‌خ، جه‌ه‌نهم». وشه‌که بریتیه له «دوژ = دژ، به‌د» و «ئه‌نگهو» به واتای «بوون، وجود» تیکرا ده‌بیته «بوونی دژ، به‌د». وشه‌ی «دوژ، دژ» له وشه‌ی دیکه‌شدا ده‌دیترئ وه‌ک «دوژمن» به واتای «ئه‌ندیشه‌ی به‌د». «من» له man «مه‌ن» ی ئافیس‌تاهه‌ هاته‌وه، به واتای «ئه‌ندیشه» پینشتریش لئی دوا‌ین. (ل. 56 فرهنگ ایران باستان).

«دشنام» له فارسیدا بریتیه له «دش - دژ» و له «نام». کوردی وامان هه‌یه تا ئیستا ده‌لی «دژنیو». ئەمه گوراوه به «جینیو» ئەمیش به «جوین» ئەمیش له هه‌ندی ناوچه‌دا به «جوون».

(42) Daena «ده‌ئینا» به واتای «دین» (ل. 3 فرهنگ ایران...). ده‌میکه «ده‌ئینا» ی ئافیس‌تاهه گوراوه به «دین» وه‌ک که دیتمان له زۆر کۆنه‌وه «بیه‌دینان - چاک‌دینان» به زه‌رده‌شتیان گوتراوه.

(43) Daregho «ده‌رغوو»: «دریژ» (ل. 78 فرهنگ ایران...) وشه‌که ئافیس‌تاییه، ئەمیش نموونه‌ی گورانی ده‌نگی «غ» به «ژ» نیشان ده‌دات، وه‌کوو: «تیغ-تیژ»، «میخ-مژ»... له و لاپه‌ره‌یه‌دا ده‌لی Daragho-Angushta, Daragho-Bazu «داراغوو بازوو - دریژبازوو، ده‌رغوو ئەنگوشه - ده‌ریژ ئەنگوست». له ئافیس‌تادا به مه‌دحه‌وه هاته‌وه که‌چی Daregho-Gava ده‌رغوو گه‌فه به واتای دریژده‌ست له زه‌ممی دیوی خه‌وگران به ناوی بوشیاستا هاته‌وه. دواتر دیت له ئافیس‌تادا «زه‌سنه» به ده‌ست گوتراوه دیاره «گه‌فه» زه‌رناوه له بۆ ده‌ست.

(44) Zamatar زاماته‌ر. زاوا «داماد» به فارسی (له لاپه‌ره 72 فرهنگ ایران...) له نموونه‌ی گورانی ده‌نگی «ز» له ئافیس‌تاهه به «د» له فارسی چوار وشه‌ی هیناوه‌ته‌وه:

- Zayan «زه‌یه‌ن» که زستان له فارسیدا بۆته «دی- ده‌ی».
- Zamatar «زاماته‌ر» به واتای داماد.
- Zraya «زه‌یه» به واتای ده‌ریا.
- Zasta «زه‌سته» به واتای ده‌ست.

له کوردیدا «زه‌یه‌ن» م نه‌بیستوه مه‌گه‌ر له تیکه‌ه‌لکیش خوی به‌ده‌ر بخات که جارئ ئەویشم به‌بیردا نایه‌ت وه‌ک که له «ره‌شه‌مه» دا وشه‌ی «مه- مه‌ه» به واتای مانگ ده‌رده‌که‌وی.

له «زاماته‌ر، زه‌ریه» دا ده‌نگی «ز» له وشه‌ی «زاوا، زه‌ریه = زریبار» دا ماوه‌ته‌وه بی گوران. زریبار وه‌کوو «رووبار، جوبار» پاشگری «بار» به دواوه‌یه‌تی، وشه‌که خوی «زری، زریه» یه.

(45) زبانی، زیانی.

له مونا‌قه‌شه‌ی گوته‌یه‌کی که قابوسنامه وه‌پال زه‌رده‌شتی داوه، گویا لئی پرسراوه گاینله‌به‌ر چه‌ند جو‌ره؟ ئەویش گوته‌بیتی: زبانی گویا و زبانی میرا و میرا و زبانی میرا، به واتای «ناطق حی، ناطق میت، حی میت» که ده‌کاته‌وه:

- فرشته کان
- ئادهمیزاد
- جانه وهر

ئا له موناقه شه دا ده لئ: به راورد كردنى ئه م گوتانه له گه ل قسه ی زهرده شت كه له گاتاكاندا به زمانى ئافىستای كۆن هاتوون دهرده خات كه زهرده شت شتى وه هاى نه گوتوه. وشه ی «زبانى» كه برىتیه له نىسبه ت وه لای «زبان- زه بان- زمان» له نوسخه ی دى كه دا «زبانى» هاتوه و «حى» ده گرىته وه دنا «زبانى گویا» ده بیه وه «گویای گویا». «زبان» برىتیه له «زى» به واتای ژین له گه ل پاشگرى «ان» بۆ فاعیلیه ت وه كوو «لرزان، جوشان...» «زى» له ریشه ی ئافىستایى: Jvya, Jvaya, Jivya «زیندوو» په یدا بوه و Gay «گه ی» به واتای زیندوه تى كردن. ئافىستای نوپتر وشه ی Jivati جفه ئیتى تى دایه به هه مان واتای كه له سانسكرىت Jiva جیفا و Jivati جیفه تى و له فارسى كۆن Jiva جیفا و له په هله وى Zhivet ژىفت و Zhivastan زیقه سته ن «زىستن، ژین» و Zhivandak «زنده- زیندوو» ده دى ترئ.

له كۆلانه ی ره نگدانه وه ی كوردى له و وشه كۆنانه دا ئه وه ی زۆرمان به كه لك دیت دوو شته: به كیان Gay ی ئافىستا كه دهنگى «گ» ی «گیان» ی كوردى تى دا ده دى ترئ. دوه میان Zhivet ی په هله وى كه دهنگى «ژین، ژيان» ی كوردى تى دایه. ئاشكرایه هه موو زمانه كان به كۆن و نوئ، چ ئافىستا چ هه خامه نشى چ په هله وى چ كوردى چ فارسى نوئ چ سانسكرىت له ره گ و ریشه ی وشه كه شه رى كن بۆیه په هه بوونى «گ» له كوردى و له ئافىستادا زیده نزىكیه ك ده به خشى.

پاشگرى «ان» ی فاعیل له كوردیدا مه وداى به كاره ی نانى به رته سكه. به ك له نمونه زیندوه كانى وشه ی «باران» ه كه ده بی «بارین» چاوك بی ت و ئه و ئاوه ی كه ده شبارئ، وه كوو اسم فاعل «باران» بی. له فارسیدا «گریان» به واتای «باكى» دیت «گرستن» ده بیته گریانى كوردى كه به پى ده ستوور ده بوو گرین (وه ك بارین) فاعل یان چاوك بی ت.

Ratu ره تو. له (ل، 95 فرهنگ ایران...) ده لئ Ratu وشه ی كه ئافىستایه به واتای سهروه ر، گه وره. له (46) فارسى بۆته «رد= ره د». ویستم له كوردیدا شتى ك بدۆز مه وه خزمایه تى له گه ل «ره تو» هه بی هه ر «ردین» م به بیردا هات كه نیشانه ی هه لكشانه له ته مه ن.

خۆش به ختانه د. نافع ئاكره بی له و ده مانه دا سه ردانى كى كردم. له وه لامدا گوتى: له دى «به رین» نیوان عشائر السبعه و زىبار به مه زنه پیاوان ده لئین «رد». به مه دا مه راقى كم دامر ده وه سه ره رای ئه وه كه پتر مه یلم بۆ ئه وه چوو «ردین» به نیشانه ی گه وره یى ئه و ناوه ی وه رگر تى چونكه به ته واوى «رد» ی تى دایه كه دهنگى سه ره تى بزوى تى ئاشكرای پى وه نیه.

Raithya ره یته به واتای رى، رىگه، راه فارسى. له وشه فارسى كه دا دهنگى th «ث» بۆته «ه» به پى ده ستوورى كى یا خود راره وى كى گووانى دهنگ له زمانه ئىرانیه كاندا. كوردى نه شیا ئه و «ه» ه ی بمى نى چونكه هه رگیز له كۆتایى وشه دا دهنگى «ه» له كوردى نامى نى ئنجا بۆیه په كورد هه یه به «رى» ده لئ «را». له وشه ی لى كدر او دا ده گوترى «راره و».

«فرهنگ ایران باستان» له لاپهړه 240-241 قسه ی لیوه ده کات، له هه وه لوه به Rathaeshtar «ره ته ئیشته» ده ست پی ده کات، که رت یه که می «ره ته» به واتای «گهردوون» ه. عه ره بانه یه که له سانسکریتش هر «ره» ده لین، له لاتینی Roat له فرهنسه یی Roue له ئه لمانی Rad «چرخ».

که رت دوه می له ره گی Sat به واتای ئه و «ستان» ه ی که له «هه لستان» دا هه یه و دوه ستیته به رانه بر «ستادن - استادن» ی فارسی. له موه وشه که ده بیته «به سه ره عه ره بانه وه وه ستاو» یا خود «گهردوونه سوار»، «چرخسوار». له فارسیدا وشه که یان بو ماوه ته به «ارتشتار» چونکه ئه وان بوونه واریسی دین و دنیا ی زه رده شت. «ته رتشتاز» چینی «گهردوونه سوار» ه که ده که نه «سواره ی له شکر»، دوه م چینی کومه لایه تی ده ژمیردران که بریتی بوون له چوار چینی پیشه وه ران. «پیشه وه ر» له ئافیس تادا Pishtra ی پی گوتراوه. Ratitya ی ئافیس تا و Rathya ی سانسکریت به واتای «رینگ» ی کوردی. «راس» له په هله وی و «راه» له فارسی له ریشه ی Rathu به واتای «گهردوونه» هاتوه. به پی ئه م لیکدانه وه یه ی پورداود، که و بیگومان هه مووی له زاناکانی روثاواوه هاتوه، ده بی «رینگه، راه، راس» ئه وه بی که بو «عه ره بانه» خو ش کرابی که چرخه کانی بتوانن به سه ریه وه بسووړین.

له و لاپه رانه و به دواتر دا باسی خو ش خو ش له باره ی ئه سپ و چند و چونی به کارهینانی له شه ر و به «گهردوونه» به ستنه وه ی و ورده هه والی میژووی دیکه ده خو ئیته وه. له باره ی «سکه» کان که له ری یی یونانیانه وه به Skyth ناسران دهنووسی که داریوش له نووسراوه کانی بیستون ناویان ده با به «سکه». «کوړشی گه وره» له 529 پ.ز له ده ست ئه وان کوژرا و توانیان هه ری می Drangiana داگیر بکن و به ناوی خو یانه وه ناوی بنین «سه کستان = سیستان».

«ماساگیت» ه کان قه بیله یه کن له مان، یونانیه کان پیمان گوتن Massagetai وانه «ماسیخور». له ئافیس تادا Massayaka هاتوه که له وشه ی Masya «مه سیه» به واتای «ماسی» هاتوه. له فارسی بووه «ماهی» و له په هله وی «ماسی» مایه وه. له موه ده رده که وی «ماسی» ی کوردی به ده قی کونی ئافیس تا ماوه ته وه.

Span «سپن» به واتای «سه گ». له «فرهنگ ایران باستان» هر له لاپهړه 202 هه تا 219 له سه ر «سه گ» نووسراوه که له ئافیس تادا زور بایه خی پی دراوه. «سپن» ی ئافیس تا «شهن» بوه له سانسکریت. له چند خالی کدا گرنگترین زانیاری ئه و لاپه رانه له باره ی سه گه وه دهنووسم:

- له زور له هجه ی وه کوو ده ری، کاشانی، خوانساری، ئاشتیانی، ماسوله یی (له گیلان)، سه منانی. Span ی ئافیس تا له قالبی «سبه، اسبه، اسپه» تا ئیستاش ماوه ته وه.
- «ئه سپه هان» (اصفهان) له وشه ی «ئه سپاه» به واتای «سپاه» و «سه گ» هاتوه. «به تله میوس» ی جوغرافیانووسی سه ده ی دوه می زاینی Aspadana «ئه سپه دانه» ی پی گوتوه. «سپا» له ئافیس تادا Spada به «سپاه» گوتراوه.
- Sun «سوون» یش له ئافیس تادا به «سه گ» گوتراوه.
- «سپه» که سیفه ته به واتای «سه گ چوون»، «سه گمانه ند» (وه کوو سه گ). له هه خامه نشی Spaka, Saka گوتراوه.

- «هیرودۆت» دەلی مادەکان بە سەگیان گوتو Spako.
- بەشیکی کتیبی «دینکرد» ناوێرا بە Pashush-Haurvastan بە واتای «قانونەکانی سەگی شوانی».
- سەگی مالی پێی گوتراو «Vis-Haurva» «Vish-Haurva» خانەیه.
- سەگی راو بە سیفەتی «فوهونەزگە» هەلدراوێتەوه. Vohunazga واتە «خوین». کەرتی دوهم لە ga «گە» بە واتای «رۆیشتن، بەدوا کەوتن» هاتو. تیکرا دەبیته «بەدوا خویندا رۆیشتو».
- Spatauruna «سپاتائورونا» بە «توولەسەگ» گوتراو. Spa «سەگە» Tauruna بە واتای «بەچکەیی جانەوهر یاخود مرۆف». «تەورونە» لە فارسیدا بۆتە «تورە» بە واتای «چەقەل». وا دەزانم لە کوردیدا «تورونە» هەم بۆتە «تولە» و هەم بۆتە «زارۆ» - لە کرمانجی سەرودا بە منداڵ دەگوترێ. «توورگ» لە کوردیدا «توورە» ی فارسییه.

(49) Hauva لاپەرە 57 فرهنگ ایران باستان هاتو Haurva «دروست، تمام، کامل» وشەیه کی ئاقیستایه. ئەم وشەیه لە کوردیدا بۆتە «ئیروو» وەک کە دەگوترێ «مالیکی ئیروو» واتە بی کەمکەسەری. سوانی دەنگی «ه» لە بەراییی وشەیی کوردی نمونەیی هەن: هەژاندن بۆتە ژاندن، هەناردن - ناردن. کچە هەتیو - چەتیو. «ئورفە» دەمینیتەوه: ئەگەر «ف» لە کەیی بکەین بە «و» و بلیین «ئوروه» زۆر لە «ئیروو» نزیک دەبیتهوه. دەنگی «ف» لە ئاقیستادا بە زۆری گۆراوێ تا ئەوهی بەشیکی گۆراوێ بە «گ».

Haurva پاشگری tat ی پێوه دەلکی دەبیته Haurvatat. ئەم پاشگره وشە دەکاتە ناوی واتا و دەیگۆری بە مینەیی ریزمانی، «هەئورفەتات» دەبیته «ئیروەتی». وا دیاره «تات» هەمان «ایهتی» یە کە بە وشانەوه دەلکیت کە بە «ی» نابنە ناوی واتا، وەک کە دەلین ژنایهتی، میردایهتی، کوردایهتی. لەو سەرەمه کۆنانەدا tat بۆ وەسفیش بە کار هاتو.

دیتمان Haurva لەگەڵ Vish بە واتای «سەگی مالی» بوو. دیاره لەم تەركیبهدا بە مەجاز هاتو. پورداود لەم لایەنە بیدەنگە.

(50) Vaxsho-Bar «فەخشوو بەره». بۆتە «وخشور - وەخشوور» بە سیفەتی زەرەدەشت. لە لاپەرە 158 «مزدیسنا و اداب پارسی» هاتو Vaxsh, Vaxsho لە ریشەیی Uxt «ئوخت» و «ئاخاوت» ی کوردی یەک ریشەن. بە سەرنج دەرەدە کەوێ Vaxsho کە خوێ Ouxt هەوه هاتو زۆر نزیکە لەو وشەیه. ئەگەر «فەخشوو» بکەینە فیعلی کەسی سینیەمی تاک و بلیین «فەخشی»، «وەخشی» هەر دەلیی گوتومانە «وشی - گوتی».

من لەمە پتر تیبینی ناکەم چونکە گەردانی فیعل لە ئاقیستادا روون نییه لام، دنا دەمگوت: «فەخشیم - وەشیم»، «دەفەخشم - دەووشم». بەلام دەتوانم بلییم دەنگی «خ» لە زۆر وشەیی ئاقیستا سواوه

وهك كه «خسپ، ئاخستی، خسهتره» بوونه ته «شه، ئاشتی، شار» (ل. 60 فرهنگ ایران باستان). له مهوه «فهخشوو» بۆته «فهشوو».

دهنگی «ف» ش به زوری دهگوری به «گ» وهك كه «فیشتاسپ» دهگوری به «گیشتاسپ»، «فههر كه» بۆته «گورگ»، «فهرت» بۆته «گهران»، دیاره «گوته» له «فهخشوو، وشه» وه كهوتوتهوه. ریم ههیه بلیم Uxt سهراوهی «ئاخوتن» و Vaxsho ش سهراوهی «وشه و گوته» بیت.

51) ئافیستا – ئهفیستا

بۆیه کالاکردنی ئەم وشەیه باشتترین سهراوه دییتم ئەو کتیبەیی «مزدیسنا و ادب پارسی» ی د. محمد معین، بەشی یه کهمه. هەر له لاپه ره کانی 196 ههتا 229 له ئافیستا و زههده دوهوت. لیره دا ته نهها لایه نی زمانی ئەو وشه یه مان مه بهسته نهك ئایینی وهیا میژوووی.

له ژیر بهندی «وجه اشتقاق» دهلی: «ئۆپه رت ههولی دا له بهرده نووسراوه کانی بهغستان (بیستوون) وشه كه به Abashtam «ئه به شتام» بخویتیتهوه بهلام كهس نه بوو به ته ره فداری».

ماموستا گلندر نهقل له ماموستا Andreas دهکات كه ئافیستای پارسی و ئوپه ستاکی په هلهوی له Upasta دارپژراوه كه مهعناکهی «اساس و بنیان و متن اصلی» یه کهچی Weissbach و Bartolomae و یستویانه وشه که له ئافیستا و فارسیی کوندا به «پهنا و کومهگ» لی بدهنهوه که له تهفسیری په هلهوی بۆته «ئه پستان» و له ئه رمه نی «ئه پسته ن» – به واتای «اعتماد». Wikander و یستوو یه تی Apastak لی بداتهوه به Apastam به واتای «پهنا» بهلام نه یه توانیوه.

Dhalla بۆ ئەوه چوه که رهنگه ئافیستا له چاوهی Vid به واتای زانین هاتبی. به هه مه حال له په هلهوی «اوپستاک یان اپستاک یان اوستا یان اپستا» (هه مووم به رینووسی کتیبه که نووسی) به کتیبی پیروزی ئیرانیان گو تراوه و واتاشیان به دهق و بنه زانیوه. له په راویزی 1 لاپه ره 176 دهلی: له پارسیی کون (هه خامه نشی) دوو وشه هاتوون به کیان Upasta «ئوپاستا» که له ئافیستا و فارسیی کون به یاریده ده ر و کومهگ هاتوه چونکه بریتیه له پیشگری Upa به واتای «به، بر» و له وشه ی Sat به واتای «راوهستان» و «مقاومت». وشه که ی دیکه Abashta «ئه به شتا» واته قانون.

بازیکی ده هاویژین بۆ لاپه ره 208 له رافه ی «زند – زههده» دهلی: «زههده» له Azanti به واتای (شرح بیان گزارش – رافه) وه رگراوه. Zanti له ریشه ی Zan ی ئافیستا و Dan له پارسیی کونه وه هاتوه که «زانین» ده به خشی له گه ل پیشگری A «ئه» A-Zanti بیک دیت، له تهفسیری په هلهوی گو تراوه بۆ «زههده».

Matayanti «مهت ئایه تی» سیفه ته واته «بازند – به زههده» (وهك به هوش، به پاره. م.م.) «پازههده» له تهفسیری په هلهوی Shnasa Kih هاتوه. بهلام پیش برهوی زمانی په هلهوی له زور کونه وه تهفسیریکی هه ر به زمانی ئافیستا نووسراوو له گه ل ئافیستادا تیکه ل بوو تا ئه وه ی ئافیستاخوونان شه رحه که یان به

دهقی ئافیسیتا زانی، ئا ئەم شەرحە زۆر لە دەقە ھۆنراوەکانی ئافیسیتای شیواندبوو.

بە لای Dhalla وە وشەى Azainiti «ئازەینتی» کە لە مەتنی «یسنا» 57: 8، 20 ھاتووە و ھى زەمانیکە زۆر دوور نەبوو لە زەمانی «گاڤاکان»، بى دوودلیکردن بە تەفسیری ئافیسیتای دادەنیت کە بە زمانی ئافیسیتا کراوە.

تەفسیلاتی دیکە گەلیک بىن درێژە لەو لاپەراندەدا، من تەنھا ئیشم بە zan «زەن» ھەيە کە سەرچاوەی «زەند» ە و پینکەلپینکە لە گەل «زانین» ی کوردی، تەنانت دەنگی «ز» شی نەگۆراوە وەک کە لە فارسی بۆتە «دانستن».

(52) Ayangha «تەيەنگھا» (پەراویزی لاپەرە 176 مەزەیسنا...) ھەندیک لە زاناکان وشە کە دەبەنەوہ بۆ ریشەى asan «ئەسەن» کە لە سانسکریت بە «ئاسن» ی تینگەیشتوون. د. ئونوالا، بە تیبینی ئەم لایەنەوہ، لە ریی شوون و دروشمی کۆننەوہ، دۆزینەوہ و بەکارھێنانی ئاسنەوہ سەردەمی زەردەشت دەباتەوہ بۆ 1000-1400 پ.ز. بەلام ئەگەر وشە کە بۆ برونز بچیتەوہ (وہک کە ھەندیک وەھای بۆچوون) سەردەمی زەردەشت بەرەو گەلیک کۆنتر دەچیتەوہ. بەھەمەحال Asan ی سانسکریت و «ئاسن» ی کوردی بى گۆران تیک دەکەنەوہ. دیاردەيەکی بەرچاوە کە فارسی پتر لە کوردی دەنگی «س» دەگۆری بە «ھ». پەھلەوی بە پینچەوانەوہ «ھ» دەگۆری بە «س».

(53) Yaesh «یەئیش»: جۆش، جۆشان (ل. 206 مەزەیسنا). زۆر لە وشەى ئافیسیتای دەنگی «ی» کە لە سەرەتاوە بیت دواتر لە فارسی و کوردی بە «ج» گۆراون وەک: یەسنە - جەژن، یاماسپ - جاماسپ، یەو - جۆ.

لەو لاپەرەيەدا بە دەم شیکردنەوہوہ ھاتوہ کە لە «مانەوی» وشەى Yrd کە ھەر لە «یەئیش» ەوہ ھاتوہ بە واتای «ئیش» دیت. لەمەوہ بۆم دەردەکەوئ کە Yaesh بە دوو رینگەدا بۆمان سەرەژێر بوہ، جارێکیان «ئیش» و جارێکیان «جۆش» ی بۆ ھیناوین.

(54) Afnivara, Afriti, Afrina (ل. 207 مەزەیسنا...) لە ریشەى Fri بە واتای «خۆشویستن و کەیف خۆشکردن و ستایش» و «خەلقکردن» و «خویندن» - ھاتوون و ھەر سییان «ئافەرین» رادەگەيەنن. لە سانسکریت Primati, Pri لەم ریشەيەن. کە Fri بە واتای «خۆشویستن» بیت، وەھا دەزانم بە پئی دەستوور، دەبی «فریشتە» بە واتای «ھەرە خۆشەویست» چونکە لە «فەھیشتە» دیتمان ishta سیفەتی بالایە: Vahishta ھەرە باش، Frishta ھەرە خۆشەویست. ئەوئەندە ھەيە دەبی Dri-Ishta یەک لە «i» یەکانی دۆراندی. رەنگە «پەری» خزمایەتی لە گەل Pri, Fri ھەبیت.

(55) Vareshna «فەرشنە». لە ئافیسیتادا بۆ «نیر» گوتراوە. لە فارسی بە پئی گۆرانی دەنگی «ف» بە «گ» بۆتە «گوشن» (ل. 309 مەزەیسنا و ادب پارسی).

«گوشن» لە کوردی بە «گون» ماوہتەوہ بە بەلگەى نیرایەتی. ھەر لەو لاپەرەيەدا دەلی Varshnay «قوچ» (کبش - ی عەرەبی) دەگەيەنی. «فەرشنەى» دەکاتەوہ «بەران» لە کوردی. پەرینی «ش»

له وشه‌ی ئافیس‌تایی بو کوردی زۆره، هه‌ر تازه دیتمان «گوشن» بوته «گون». له‌م وشه‌یه‌دا «ف» گۆراوه به «ب» که هه‌ردوو‌یان ده‌نگی لیون و له‌یه‌کدی نزیکن.
له‌ فارسی «بره - به‌ره» به «به‌رخ» ده‌لین. ئه‌میشیان به‌ ناو و به‌ خیزان و به‌ نه‌سه‌ب له‌ گه‌ل «قه‌رشنه‌ی» ی «به‌ران» نزیکه چونکه کوری خۆیه‌تی.

«ئاته‌ر، ئاته‌رش» ئاگر (56)

له «مزدیسنا و ادب پارسی» هه‌ر له‌ لاپه‌ره 273 له‌ سه‌ر باسی «ئاگر» ده‌روات. له‌ لاپه‌ره 274 ده‌لی له‌ ئافیس‌تادا Atarsh و Atarsh هاتوه. هه‌رچی پورداوده له‌ لاپه‌ره 69 «فره‌نگ ایران باستان» ده‌لی:
ئافیس‌تا Atr, Athr, Atere, Atar هاتوون Atar له‌ حاله‌تی فاعیلیه‌تی تاک ده‌بیته Atarsh. ده‌شلی «ر» له‌ ئاته‌رش که‌وته‌وه Agni خوای ئاگر بوه‌ لای هیندییه‌کان (سانسکریت). دیاره «ئاگر» ی کوردی بو‌ ئه‌م ریشه‌یه‌ ده‌چیته‌وه.

له‌و لاپه‌رانه‌دا خۆینه‌ر سه‌ر به‌ جیهانیکی پر سه‌روسه‌دا و هاتوباتدا ده‌گرئ له‌ باسی ئاگر و خزمه‌تچی ئاگر و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئاگر که‌ چهن‌دین میژوونووسی کۆن و نوێ له‌ عه‌ره‌ب و فارس و غه‌یر و چهن‌دین نووسه‌ر و شاعیر و به‌هه‌روه‌ری به‌ خۆیه‌وه‌ خه‌ریک کردوه هه‌مووشی له‌ ئه‌لفی هه‌تا یی، به‌ مالی فارس و فارسی دان‌دراوه. له‌ لاپه‌ره 279 مزدیسنا ده‌خۆیتیه‌وه که‌ وا له‌ سه‌رده‌می ساسانیان «اتشدان، ئاگردان، شویتی ئاگر» بوو به‌ دروشمی میلی و له‌ سکه‌کی پاشایانی ئه‌و خانه‌دانه‌دا نه‌قشی به‌ست... تا ده‌گاته سه‌ر باسی «توجیه ستایش اتش در حکمت اشراق» و له‌ چهن‌دین که‌سانه‌وه حورمه‌تی ئاگر به‌ فه‌لسه‌فه‌ داده‌نیت. به‌ نمونه‌ قسه‌ ده‌هینی له‌ سوهره‌وه‌ردیه‌وه که‌ له‌ گوته‌ری چواره‌می «حکمة الاشراق فی بیان حکمة الکیف» گوته‌تی: «ومن شرف النار کونها اعلى حركة واتم حرارة واقرب الی طبیعة الحیاة»... هتد ل، 281 «مزدیسنا و ادب پارسی».

ئه‌مه‌ دلۆپیکه‌ له‌وه‌ی له‌باره‌ی ئاگره‌وه‌ نووسراوه. له‌و هه‌موو بیته‌ و به‌ریه‌ ناوی غه‌یری فارس له‌ نیواندا نییه‌ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده که‌ له‌ لاپه‌ره 278 له‌ ژیر عینوانی «اتش در زمان مادها» به‌ چهند دیریک ئه‌وه‌نده‌مان تی ده‌گه‌یه‌نی که‌ له‌ «اسحق اوند» ی باشووری بیستوون نه‌خشیکی سه‌رده‌می ماد ماوه ده‌چیته‌وه بو‌ سه‌رده‌می هه‌شته‌می پ.ز ئیرانیه‌ک نیشان ده‌دات به‌رانبه‌ر ئاگر راوه‌ستاوه و ئیتر کورد گوته‌نی: ئاوێ بیته‌ و ده‌ستان بشۆ.

هه‌لبه‌ت مه‌به‌ست په‌رۆش خواردن نییه‌ بو‌ ئاگر. په‌رۆشی من بو‌ له‌ ده‌ست دانی سه‌قافه‌تی قه‌ومیمان که‌وا هه‌رچی به‌ر له‌ هاتنی ئیسلام بوو هه‌تا زه‌مانی زه‌رده‌شت و ئافیس‌تا و پیش ئه‌وانیش که‌ پتر له‌ هه‌زار سال دیرژه‌ی هه‌بوو تو‌سکالینکی، پنوکیکی، تاکه‌ یه‌ک پنتی بو‌ کورد نه‌مایه‌وه. ئیمه‌ ره‌عیه‌یه‌کی هه‌زار ساله‌ی که‌ره‌واری نه‌خۆیتنده‌واری که‌م ئیعتیباری تینه‌خۆیتندرایه‌وه بووین، قه‌تیش ریک نه‌که‌وت پاش تیشکانی فارس به‌رانبه‌ر عه‌ره‌ب ئیمه‌ بیینه‌وه‌ خاوه‌نی هیچ شتیک. فارس سه‌ر له‌ نوێ باوه‌شی به‌ سه‌قافه‌تی هه‌موو ئیرانی باستاندا گرت.

له‌ ناوتوژی نووسینه‌کانی ئه‌و 102 لاپه‌ره‌یه‌دا رووبه‌رووی گه‌لیک وشه‌ ده‌بین جیی لیکۆلینه‌وه‌ن بو‌ گه‌یاندنه‌وه‌ی زمانی ئیستا که‌مان به‌ ده‌ورانی کۆنی، له‌مانه‌ دوو وشه‌ی گرنگی سه‌ربه‌ دینی زه‌رده‌شته. له‌ په‌راویزی لاپه‌ره 356 مزدیسنا... باسی دابه‌شبوونی شه‌و و روژ له‌ زه‌رده‌شتیدا به‌ پینج به‌ش ده‌کات.

بهشی یه که می Havani هافه نی، له ناوی «هاون» هوه هاتوه بو دیار خستنی ئه و دهمه ی که گیای «هوم» له مه راسیمدا به «هاون» ده گوتری.

بهشی دوه می Rapithvina راپیتفینه سیفه تی دارپژراوه له Rapithwa راپیثوه به واتای نیوه رۆ و باشوور. دیاره Rapithvina که سیفه ته ده بیته نیوه رۆژه، نیوه رۆژه یی. ئه م وشه یه جه مه خواردنیکی نیوه رۆژه م به بیر ده هیئت هوه له زاری کرمانجی سه روو پیی ده لین «فراقین». به پیی ئه وه ی که ده لی ina پاشگره بو وه سف. ده بی وشه که ی کرمانجی سه روو بی پیشگر «فراو یا خود فراوه» بیت. چونکه «راپتوه» به پاشگری ina ببوه «راپیتفه». واته دهنگی «ف» به جیرانه تی پاشگره که له «و» هوه په یدا بوو:

- راپیتفینه کاتی نیوه رۆ
- فراقینه نانی نیوه رۆ

به لام نازانم «راپتوه» و «فراوه» بو چ ریشه یه ک ده چنه وه. بهشی سییه می رۆژ پیی گوتراوه Uzayeirina ئوزایاییرینه. ئه مه له سی کهرت پیک هاتوه:

- Uz به واتای هه لگرتن
- ayar به واتای رۆژ، خۆر
- ina پاشگره که ی وه سف

تیکرا ئه و دهمه ده گریته وه که رۆژ ئاوا ده بی.

کهرتی هه ره پیشه وه «uz ئوز» که هه لگرتن و هیزی تیدایه ئیستا که له سلیمانی به «وزه» ماوه ته وه وه ک که ده لین: له وزه مدا نییه.

بهشی چواره م Aiwisruthrima- Aibigaya. کهرتی یه که می له sur وه رگیراوه که بیستن و بیستاندن و گۆرانی گوتن راده گه یه نی.

«ئه بیگیه» ده بی ئامرازی ئیضافه ی «ئه بیی» و «ga-i» سانسکریت و «ga-γ» ئاواز خویندن بی که گاته کان له وه وه دارپژراوه. یا خود Aipsruthim Aibga به واتای نیوه ی یه که می شه و.

بهشی پینجه م Ushahina. سیفه ته (به هۆی ina) له Ushah به واتای شه به قی به یانی که کۆتایی به و به شه ده هیئتی یا خود Ushahin ی نیوه ی دوه می شه و له ده رکه وتنی ئه ستیرانه وه هه تا بزربوونیان له رپووناکي به یانی.

واده‌زانی Srū به واتای بیستن «سروش» ی لڼ که‌وتوته‌وه. به واتای خویندن «سرود، ستران» ی لڼ وەرگیراوه. له‌گه‌ل ټه‌مه‌شدا که بیستن له به‌شی یه‌که‌مدا و «ga-y» گانا‌ش له به‌شی دوه‌مدا هه‌بی دهبی ده‌خلیکی به‌سه‌ر بیستنی گاته‌وه هه‌بی. ټه‌مه ده‌لیم له رواله‌تی را‌گه‌یاندنی وشه‌کانه‌وه نه‌ک له زانی‌نی ده‌ستووره‌کانی ټافیستاوه.

(57) Gatha گانا له لاپه‌ره 195 هه‌تا 198 مز‌دیسنا کونترین به‌شه‌کانی ټافیستایه له ناوتویژی یه‌سنادا هاتوه له سانسکریتیش Gatha هاتوه. وشه‌که «سرود، نظم، شعر» را‌ده‌گه‌یه‌نی.

من ته‌ن‌ها له گو‌شه‌ی زمانه‌وه سه‌یری «گاتا، گات» ده‌که‌م که ټیستا له دزه‌ییاتی «گاس» هه‌یه به واتای بانگ‌کردن. له هه‌فتا‌کاندا هه‌ژار و زه‌بیچی و من له‌و باوه‌ره‌دا بووین که گاس، گات، گاتا یه‌ک شتن. له گاتا‌دا که سروود «چرین» هه‌بی هه‌ر خویه‌تی له ده‌نگ هه‌لبرینی گاسکر‌دندا ده‌رده‌که‌و‌یته‌وه. گو‌رانی ده‌نگی «ث» به «س» له کوردیدا ده‌ستووریکی گشتی بنجییه. مه‌گه‌ر له هه‌وره‌مان ده‌نگی «ث» ماییت. هه‌ندیک که ده‌لین «گازی بکه» هه‌له ده‌کن.

(58) Vispe- Ratavo فیسپ ره‌ته‌فوو به واتای هه‌موو سه‌روه‌ران. به‌شیکی پاشکوی «یسنا» ی ټافیستایه، بو‌ته فیسپه‌رد. (ل، 198-200 مز‌دیسنا و ادب پارسی).

Ratavo ټه Ratu هه‌یه قسه‌ی لڼ کرا به واتای سه‌روه‌ر و گه‌وره و له کوردی «رد» ماوه‌ته‌وه. که‌رتی یه‌که‌م Vispe سه‌رنج را‌کیشه.

وه‌ک ده‌زانی‌ن ده‌نگی «ف» ی ټافیستا زور جار ده‌بیته «گ» له کوردی و فارسیشدا. هه‌روه‌ها ده‌زانی‌ن ده‌نگی «س و ش» ټالو‌گو‌ر ده‌کرین به‌و پییه که بلین «گیشپ» زور نزیک بووینه‌وه له «گشت» به واتای هه‌موو.

له چه‌ژی کورددا ده‌نگی «ش» زور هه‌ز به جیرانه‌تی «ت» ده‌کات. هه‌ر له‌م کیشه‌ی گشت ده‌گو‌تری: پشت، تشت، چشت، خشت، رشت، قشت، کشت، مشت، وشت.

(59) Berezi- Savngha به واتای سوودی به‌رز. ل، 277 مز‌دیسنا.

وشه‌ی Berezi هه‌ردوو «e» به به‌ره‌واژی ده‌نووسرین به‌لام وینه‌ی ټه‌وتوی له چاپخانه‌که‌ماندا نییه بو‌یه به‌م شپوه‌یه‌ی ده‌نووسم. که‌رتی یه‌که‌م «به‌رز» به‌ده‌قی کونیه‌وه ماوه‌ته‌وه.

Savangh به سه‌یری له ټه‌سلی دوور که‌توته‌وه تا بو‌ته «سوود». سه‌فه‌نگه له سویتد نزیکه تا سوود. ټه‌م نمونه‌یه که جیی سه‌ریچی نییه له چیه‌وه هاتوه، یارمه‌تیده‌ریکه بو سه‌لماندنی یه‌کبونی «فیسپ» و «گشت» و وشه‌ی ټه‌وتوی که ده‌ستووری ده‌نگ گو‌رانی زمانه ټیرانیه‌کان ټیاندا کاریگه‌ر بوو‌ییت.

(60) Airyama له فیدای هیندی Aryama واته ره‌فیک. ټه‌م وشه‌یه له ټافیستادا به چینی «روحانی» گو‌تراوه. به‌پیی فیدا دیاره Airyama ټه‌پریه‌ما هه‌مان «یار» ی فارس و کوردییه که «ره‌فیک» ده‌گه‌یه‌نی. (ل، 179 و دواتر له مز‌دیسنا...).

هەر له ئافیسیتادا Xvaetush خفه ئیتوش به چینی شهر کهران ده گوتری. واتای وشه که به «تهندامی یه ک کۆمهل» لیک دراوه تهوه. بهلامهوه زۆر روونه که له کوردیدا «خۆبی، خۆبیاتی» جووتی ئەم وشه یه. (درهنگتر قهوم و خویشم به بیردا هات). چینی سییهه Verezenyo, Verezeno (هه موو «e» له وشه که دا وه رگه راوه) به واتای فه لاج. دیاره وه رزیری کوردی پاش ماوهی ئەم «فرز نه» هیه. ئەم ناوانه له گاتاگاندا هاتوون.

د. معین ده لێ: هه رچهند خزمایه تی نیوان گاتاگان و ئافیسیتای دواتر به رچاوه به لام ئافیسیتای دواتر دریزه ی زمانی گاتاگان نییه. له نموونه دا ئەم سی چینه ده پینته وه که له گاتاگاندا به م شیوه یه ی باس کرا، هاتوون. له ئافیسیتای دواتر به چینی روحانی Athaurva گوتراوه که له فیدای هیند Atharva هاتوه. بۆ چینی شهر که ر Rathashta هاتوه که بیرخه ره وه ی Ratheshta ی فیدایه.

بۆ چینی Verezeno وشه ی Vastryo Fshuyas «کشاورزی» فارسی هاتوه که له هیندی په یدا نییه. ئەوهنده هه یه وشه ی لیک دراوی Fshu-ya «چوار پی، پا» که له سانسکریت Pachu و له ئافیسیتا Pasu وه له کولانه ی زمانه وه خۆ به قه دیم ده نویتن. له م به یه کدی گرتانه سه رنجم بۆ دوو وشه یان، به تیژی ده روا ت:

یه کیان Athaurva که روحانی ئافیسیتای نو ی بوو: له مه یاندا Haurva ده رده که وی که له (لا په ره 57 فرهنگ ایران باستان) به «تمام، کامل» لیک دراوه ته وه و من «تیروو» ی کوردی پاشماوه ی ئەو داده نییم. ههروه ها «فرهنگ ایران باستان» له لا په ره 211- Havrvastan- Patush به قانونی سه گی شوان لی ده داته وه. له لا په ره 214 Pasush- Haurva به سه گی بهر مه ر لی ده داته وه که گویا Haurva له ره گی har ه وه هاتوه که به واتای پاسکردنه. ئەم سه رنجم دژی لیکدانه وه کانی پورداود و زاناکانی ئەوروپا نییه. ده ست کورتی خۆمانم لی مه به ست گرتوه که ئەوهنده مان سه رچاوه له لا نییه وه لامی هه موو پرسیا ریک بداته وه. زانیشمان Fshu چواره و Ya ش پی، پایه.

(61) «چه ثرو یوخته» به واتای «جوار ته سپه» (ل. 250 فرهنگ ایران، په راویز 61) دیاره «چه ثرو» ژماره «چوار» ه، «یوخته» ش له کوردیدا «یه خته» یه به واتای ته سپی خه ساو. مه به ست له عه ره بانه یه که چوار یه خته رایبکیشن.

(62) Cakhra «چه خره، چه رخ» (ل. 245 فرهنگ ایران، په راویز 55) «چه خره» نمونه ی ئەو وشانه دهنگ تییاندا پاش و پیش دهن. له م په راویزه دا نمونه ی Sukhra ش هه یه که له فارسیدا بۆته «سرخ» له کوردی «سوور، سوور» نمونه ی Vafra له فارسی بۆته «برف» له کوردی جیگۆرکی له و وشه یه دا نه بوه، ته نها «ف» گۆراوه به «ب».

وه ها ده زانم «چه خره» ی ئافیسیتا له کوردیدا به ریازیکی گه شتی زماندا هاتوه، له پیشه وه بۆته «چه خره ک» که ناوی ئاله ته، وه کوو «کوته ک، ده ستک» دواتر دهنگی پیشه وه ی سواوه و بۆته «خه ره ک». له ده یان وشه دا دهنگی سه ره تا په ریوه وه ک «په شوان» بۆته «شوان»، «شناسایی» بۆته «ناسین»، «هه ناردن - ناردن»، «به خستن - خستن». واده زانم له پیشه سازی کوردی کۆن - که

نویمان هر نییه - تهنه «خه ره ک» مان هه بوه چه رخی سوورایی.

(63) Khraos «خه ره ئوس» به واتای «خروش» (ل. 316 فرهنگ ایران...)

بولبول به نغمه ی دلکیش و خوشی
گولزاری پر کرد دهنگ و خروش

ئهم وشه یه له فارسیدا بوه به «خروس = که له شیر». وشه که ئاقیستاییه. Kahrkatat «که هره که تات» که له ناوی دهنگه که وه هاتوه، له ئاقیستادا به «که له شیر» گوتراوه. له شهرحی ئاقیستا به په هله وی بۆته «که رک». ئهم «که هره که تات» ه به ناحهزی کراوته ناوی «که له شیر». ناوی دروست له ئاقیستادا بۆ که له شیر Pro-darsh به واتای «زوو - بین». له نووسیندا گوتومه وشه ی «که ره باب» ی بهری سووران کورتکراوه ی «که ره باب» ه. دیتمان له شهرحی ئاقیستادا «که رک» ئه و «ه» ه ی په ریوه. به وه دا «که ره باب» ده مینیتته وه. دهنگی «ک» ی دوه میش له بهر قورسی رۆیشتوه بۆته «که ره باب» به واتای «مهلی نیر». که بلین «که له باب» وه ک ئه وه یه بلین «که له که ل» یان «با به باب» چونکه «که ل»، «باب» هه ردوویان نیرن که چی «که ره باب» ده بیتته «مهلی باب، بابانه».

راستییه که ی له بهری بابانیشدا «که ره شیر» دروسته به واتای «مهلی شیر - وه کوو شیر» هم له بهر دهنگی بانگی به رزی، هم له بهر پۆینه و به لغه بابیه ی وه کوو شیر. دهنگی «ل - ل» هیجیان له ئاقیستا و لای هه خامه نشیانیش نه بوو، دواتر له سهرده می ئه شکانین که وته زمانی په هله وی و هه موو زمانه ئیرانییه کان. ئنجا هیچ سهیر نییه زوربه ی ئه و «ل» ه ی ئیستا له کار دان به ئه سل «ر» بووبن.

(64) Pro-Darsh «پرو دهرش» (ل. 316, 317 فرهنگ ایران باستان) ئهم وشه یه له ئاقیستا ناوی دینییه بۆ «که ره که باب، که ره باب». له دوو کهرت پیک هاتوه: کهرتی یه که م Pro به واتای «پیش، بهری» و له چاوگی Dares به واتای «دیتن» که ده بیتته «بهری بین - زووبین» مه به ست ئه وه یه بهر له هه موو زیندوو یه ک روونا کایی به بیان ده بین. ئه گه به وشه ی لیکدی نزیک ناوه که وه ریگی رینه سه ر کوردی ده بی بلین «بهری دیتوو».

Darsh «دهرش» وه کوو من بۆی ده چم خۆیه تی له گوته ی کوردی به دهر ده که ویتته وه که ده لیلین «چاوم دهرکی ناکات». ئهم «دهرک» ه «دهرش» ه نه ک «ادراک» ی عه ره بی چونکه هه ر له گه ل چاودا به کار دیت هه رچه ند ده شی به ره به وشه بدریت بۆ پتر له مه عنای خۆی.

(65) «قه ره مان، قاره مان» (ل. 73 فرهنگ ایران...).

ئهم وشه یه Kuhroman ی راسته نه ک «قه ره مان» به واتای «کار ئه ندیش» دیت. به شی یه که می له چاوگی Kar به واتای «کردن، کار». به شی دوه می له Man به واتای «ئه ندیشه» ده چیتته وه بۆ Manah ی ئاقیستا که له سانسکریت Manas ده گوتری. له په هله وی بۆته Menishn و له فارسی «منش» (مهنش) له ئینگلیزی Mean و له ئه لمانی Meinen هه مان ریشه ن. له کوردی به تهنه نایه ته بیرم له کار هاتین. به لام له «دوژمن» دا ماوه به مه عنای «دژئه ندیش، به دئه ندیش».

لهو لاپه‌ره‌یه‌دا «شادمان، په‌شیمان، نه‌ریمان» به‌نمونه‌ی Manah ده‌هینتته‌وه. «په‌شیمان» له‌ په‌هله‌وی «په‌شامان» بوه. گۆیا‌ته‌و «ش» له‌ «س» ه‌وه‌ گۆراوه. له‌ فارسی «پس» به‌معنای «باش» دیت. وه‌ک‌ دياره «په‌شیمان» ی‌ کوردی، که‌ فارسیش ئیستا هه‌ر ده‌لی «په‌شیمان»، ته‌و Manah ی‌ تیدایه. «نه‌ریمان» له‌ ئافیس‌تا Naire-Manah به‌ واتای «نیرمه‌نه» بوه. «مان» ی‌ ئه‌م‌ وشانه‌ که‌ «مه‌ن» له‌ ناشی‌ تیکه‌ل‌ به‌ «مان» ی‌ «نیشتمان»، «گورزمان» (Garo-Demana سرای‌ ستایش‌ ده‌گه‌یه‌نی) «خانمان» بیته‌وه، چونکه‌ له‌مانه‌دا ته‌و «مان» له‌ بو‌ جیگه‌ و‌ خانه‌یه‌.

وابزانم «نه‌رمان» که‌ به‌ جیگه‌ی‌ نه‌رم‌ و‌ بینه‌رد‌ ده‌گوتری‌ بریتی‌ بی‌ له‌ «نه‌رم - مان» به‌لام‌ میمیکی‌ په‌ری‌ بی‌ له‌ به‌ر‌ قورسی. له‌ لایه‌کی‌ دیکه‌وه‌ ده‌شی‌ له‌ «نه‌رمان» ته‌ن‌ها «ان» پاشگر‌ بی‌ وه‌ک‌ که‌ به‌ دوا‌ چه‌ندین‌ ناوی‌ جیگه‌ و‌ ئاوایدا‌ دیت: خدران، حاجیئۆمه‌ران، ئاوده‌لوکان، پلینگان... هه‌مووی‌ ته‌و «ان» له‌ تییاندا‌ ته‌داتی‌ نیشه‌تی‌ جیگا‌کانه‌ بو‌ ته‌سله‌ ناوه‌کان. له‌ هه‌ر‌ ناویکی‌ ته‌وتویدا «ان» ده‌ستی‌ نه‌دا‌ بو‌ کو‌کردنه‌وه‌ بیت، ده‌بیته‌ نیشه‌ت. له‌: شیواشان، دوو‌گۆمان، سیگر‌تکان... دا‌ هی‌ کو‌کردنه‌وه‌یه‌. دواتر‌ بو‌ ته‌وه‌ چووم‌ که‌ ماده‌م‌ هه‌میشه‌ ناوی‌ جیگه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات‌ ده‌بی‌ ده‌لاله‌تی‌ جیگه‌ی‌ هه‌بی‌ به‌و‌ مانایه‌ی‌ که‌ نیشانه‌ یان‌ ته‌داتی‌ جیگه‌ بی‌ نیشه‌ته‌که‌ش‌ هه‌ر‌ بو‌ جیگه‌ی‌ ده‌باته‌وه‌ نه‌ک‌ بو‌ نیشه‌تی‌ عاده‌تی.

وشه‌ی‌ «پاوان» نازاند‌ری‌ چ‌ «ان» له‌کی‌ پیوه‌یه‌ چونکه‌ واتای‌ «پاو» نازانین. «بانه‌مان، داره‌مان، دیلمان» وه‌ک‌ دياره «مان» ی‌ «نیشتمان» ی‌ پیوه‌ بی‌.

(66) «هه‌ناسه»: ئه‌م‌ وشه‌یه‌م‌ له‌ خووه‌ خستۆته‌ به‌ تیشکی‌ ته‌و‌ ده‌ستووران‌ه‌ی‌ له‌ نووسینی‌ ته‌ورووبییه‌کانه‌وه‌ فیریان‌ ده‌بین.

وه‌ک‌ بۆم‌ ده‌رکه‌وت «هه‌ناسه» بریتییه‌ له‌ «ئه‌ن + اسه»: له‌ لاپه‌ره‌ 198، 223 ی‌ «فره‌نگ‌ ایران‌ باستان» به‌ دوو‌ جار‌ان‌ ئه‌م‌ وشه‌یه‌ی‌ لیک‌دراوی‌ «ئه‌ن + اسه» ده‌چیتته‌وه‌ سه‌ر‌ یه‌ک. «ئه‌ن an» له‌ ئافیس‌تادا‌ به‌ نه‌فه‌سکی‌شان‌ گوتراوه. «اسه، ئاسه asa» له‌ ad وه‌ر‌گیراوه‌ که‌ معنای‌ خوارد‌ ده‌گه‌یه‌نی. «ئاسه» که‌رت‌ فاعیلی‌ لیک‌دراوه‌ وه‌ک‌ که‌ ده‌لی‌ نانخۆر.

«ئه‌ن + ئاسه» ده‌بیته‌ «هه‌واخۆر، نه‌فه‌سخۆر». له‌ وشه‌ی‌ «کرگس» ی‌ فارسی‌ که‌ له‌ ئافیس‌تادا‌ Kahrkasa «که‌هر‌کاسه» بوه‌ به‌ واتای‌ «ته‌یرخۆر» ئه‌م‌ «ئاسه» یه‌ که‌رتی‌ ناوی‌ فاعیلی‌ لیک‌دراوه. «ئاش» به‌ واتای‌ «چیش‌ت» له‌و‌ ریشه‌وه‌ هاتوه. که‌ ده‌گوتری‌ «له‌ ناشتا‌ له‌ خوژی‌تی» ده‌کاته‌وه «نائاس».

(67) Amaretat «ئه‌مه‌ره‌تات» مانگی‌ «امرداد» له‌ سائنامه‌ی‌ فارسی. به‌شی‌ کو‌تایی‌ tat ده‌کاته‌وه «داد - عدل». به‌شی‌ به‌رای، ته‌ویش‌ له‌ دوو‌ که‌رت‌ پیکه‌اتوه: «A ته» که‌ نه‌فیه‌ و‌ maretat به‌ واتای‌ «مردنه‌ی - شیای‌ مردن» له‌ چاوی‌ mar «مه‌ر» ی‌ ئافیس‌تا‌ و‌ فورسی‌ هه‌خامه‌نشی‌ هاتوه‌ به‌ واتای‌ «مردن». به‌ هه‌ر‌ سی‌ که‌ر‌ واتاکه‌ی‌ ده‌بیته‌ «دادی‌ نه‌مر». «مه‌ردم» یش‌ له‌و‌ چاوی‌گه‌وه‌ هاتوه‌ له‌و

روهوه که هه موو کهس ده مریت. له هه خامه نشی Martiya «مه رتیه» و له ئافیسنا Masha «مه شه» و Mashya «مه شیه» و Mashyaka «مه شیاکه» ش به واتای «مه مردم» هاتوون (لاپه ره 59 فرهنگ ایران باستان).

(68) Paitidana «په یتی دانه» دمامکیکه بابای روحانی زه رده شتی له کاتی خو شکردنی ئاگر ده یگریته وه نه کا به هه ناسه ی پیسی بکات (ل 300 مزدیسنا و ادب پارسی). وشه که ئافیسنا ییه Paiti پیشر باس کرا که «ضد و خلاف» ده گه یه نی و «په یت» و «پیچه» یه کبونیان به ته وای ئاشکرایه چونکه «دمامک» و «پیچه» یان «په چه» شتیکن. «په چه که ت لاده - دمامکه که ت لاده».

(69) «اتشکده - اذر کده» (ل. 291 مزدیسنا و ادب پارسی). له ئافیسنادا وشه یه ک په یدا نییه یه کسه ر «اتشکده - خانه ی ئاگر» به ده سه وه بدات. ته رکیبی «تاته ش که ده»: «تاته ش» دیاره چییه. «که ده» خوی له «که د» وه رگراوه به ریژه ی نیسه ت. «که د» له ریشه ی Kata ی ئافیسنا هاتوه که ئه ویش له ره گی Kan وه رگراوه. که «هه لکه ندن» ده گه یه نی. «که نده» «خندق» ی عه ره بی و «که لکه تا» (شاری ناوداری هیند) له سانسکریت له و ریشه وه هاتوون. «که لکه تا» لیک دراوه له Kalik که ناوی «رب النوع» یکه و له Kata به واتای «سه رای - خانه»: «سه رای که لیک».

Kata له ئافیسنادا به م مه عنایانه هاتوه: «اطاق، مخزن، سرداب، محل حفظ لاشه» (ل. 292 مزدیسنا). «اتشگاه» بریتیه له جیگه یه کی ئاگری لی ده کریته وه. له ئافیسنادا له بری «گاه» Gatu «گاتوو» هاتوه. له کوردیدا «ئاگر گه - ئاتشگاه» ه.

له م چه ند دیرانه دا زانیمان که ئافیسنا کتیبی ئایینی زه رده شت، «تاته شکه ده - خانه ی ئاگر» ئاگره که ی تیدا نه هاتوه.

(70) Apa-Navaya «ئه په نا فه یه» (ل. 248 فرهنگ ایران باستان، به په راویز راقه کراوه).

Apa «ئاو». Navaya به فارسی «ناو» به واتای شتی وه کوو به له م، که شتی که له ئاودا ده روا ت. تیکرای «ئاوی که شتی»، «ناو» تیدا رۆ ده گه یه نی. له فره نسه بی Eau Navigable هه مان وشه یه. له ئینگلیزی هیزی ده ریایی Navy پی ده لین و سه فه ری به حر Navigation.

له فارسیدا «که شتی هوان» پی ده گو ترئ «ناخدا - ناخودا» تومه ز «ناو خودا» (خاوه ن ناو)، لی قرتاوه، نه ک ته وه ی «که شتی هوان» - «بی خودا» یا خود «پشت له خودا» یه.

«ناو» له کوردیدا به و واتایه ده نگه نه دا وه ته وه چونکه کوردستان ده ریاشی نییه و ئاوه کانیش خو رن هی که شتی تیدا گه ران نین بویه وشه که وه جاغی کویر بۆ ته وه. له کوردستان که له ک هه ر بۆ په رینه وه نه ک سه فه ر پی کردن، به کار دیت. له ته قته ق به ره ژیر ئنجا بۆ بار کردن و را گو یستن هه لده به سترئ.

(71) Maoiri «مه ئوئیری». «میروو» له فارسی «مور» (موور) (ل. 198 فرهنگ ایران باستان). له ئافیسنادا ناوی دوو جو ر میروو هاتوه. یه کیان Dujaini به وه سف بوی به کار هاتوه به واتای

- «به‌دنه‌فەس». ئەوی دیکه‌یان «دانوو‌که‌رشه، دانوو‌کیش» وشەکان کەمیکیان گۆران بەسەردا هاتووە جگە لە «دژ، دانوو» کە هەر بە دەقی خۆیان ماونەتەووە.
- (72) Makhshi «مەخشی، مێش». لە فارسی «مگس» (مەگەس) نەختیک گۆران وشەکە ی کردۆتە Moskito بە واتای «میشوولە - پیشکە». سوانی «خ» لە هەندێ وشە ی ئافیسنا بۆ کوردی و فارسی بەرچاوه، وەک: «خشەپ - شەو»، «خشەترە - شارشاه». لە «دانوو‌که‌رشە» ش قرتانی «ر» لە «که‌رشە» نمونە ی هە یە وەک کە دیتمان «دەرس» ئەو «ر»ە ی دۆراندووە تا بۆتە «دیتن» (ل. 198 فرهنگ ایران باستان).
- (73) Madhakha «مەدەخە»: «کلۆ» لە فارسی «ملخ - مەلەخ». ئەم وشە یە بە «کلۆ» نەگوتراوە چونکە لە هێچ وشە یە کدا هاوبەش نین بەلام لە جۆریک «کلۆ» کە پێی دەلێن «مسکە» هاوچوون و نزیکیان لە یە کدی ئاشکرایە. ئەووی شایەنی باسە «کلۆمسکە» لە ولاتی کورد و ئێرانیان خۆولاتی یە و لە دوورەووە بۆی نایەت لەبەر ئەمە سەیر نییە لە سەرەتاوە ناوێ کە بۆ ئەو جۆرە داندرا بیت. «مەدەخە - مسکە» (ل. 199 فرهنگ ایران باستان).
- (74) Kasyapa «کەسیەپە»: لاکپشت، کاسەپشت، سوراخپا، سولاخپا، کیسەل. وشە ی «کەسیەپە» لە «سولاخپا» و «کیسەل» نزیکە. «سولاخپا» بۆتە «سلحفاة».
- لە سانسکریت «کشیپ» لە فارسیدا بۆتە «کەشەف». «کشیپ» «کەشیەپە» دەخویند ریتەووە. «کیسەل» «باخە» شی پێ گوتراوە، لە شیعری نالی هە یە: «نەک بەو خمی نیلە کە دەکا باخە تیمساح».
- «باخە» لە «قوربەقە» دا بۆتە «بەقە» لە کوردیش «بوق» لەو وشە یەووە هاتووە، هەرچەند دەفتەرنفوس ی گۆراووە (ل. 199 فرهنگ ایران باستان).
- ئەم چەند جانەووەرەووە و ه ی دیکەش وەکوو مار، مشک... کە زەرەربەخشن لە ئافیسنادا پێیان گوتراوە: «خرەفستەرە» کوشتیان بە فەرمانی ئاسمانی ژمیردراو، تا ئەووی پیاوی دینی دەبی «خرەفستەرەغەن» ی هە بی بۆ کوشتیان (بنواری لاپەرەکانی 183، 186، 198-201 فرهنگ ایران باستان).
- (75) Karito-Dasu «کەرتو داس» (ل. 320 فرهنگ ایران باستان). ئەمیش ناوی «کەلەباب» ه. Kareto واتە «کیرد - کارد». Dasu شەرح نەدراو بەلام بە پێی ئەووی دەلی مەبەست لە «چنگال - چەنگال» ی کەلەشیرە دەبی نینۆکی بیت. «داسوو» لە کوردیدا بە «نینۆک» نەزاندراوە یان من نەم بیستوو، بەلام «داسوو» بە سیفەتی تیژیەووە بە برژۆلە ی گۆلە گەنم و جۆ دەگوتری. دوور نییە لە بنەرەتدا هەر ئەم «داسوو» ه بیت. «داس» یش لە «داسوو» نزیکە.
- (76) Tighri «تیگری» لە هەخامەنش ی Tigri واتە «تیر»، چ لە کوردی و چ لە فارسی (ل. 58 فرهنگ ایران باستان).
- (77) Madha «مە ی - شەراب» (ل. 432، 458 مزدیسنا) وشە کە ئافیسنا ییە بەلام ناوی شەرابی تری تیدا نەهاتو، تەنھا مەدحی ئەو شەرابە ی تیدا یە کە لە

روه کی «هوم» وهرده گیرئ و به درمانی داده‌نی. له «قه‌ندیداد» که به‌شیکئی ئاقیستایه «مه‌ذومه‌نت» به سیفەت هاتوه بۆ هه‌ندی خواردن. «مه‌ذومه‌نت – مه‌ی مه‌نت» وه‌کوه «هۆشمه‌ند». «مه‌زه» هه‌ر خۆیه‌تی بۆته «مه‌زه» چ له کوردی و له غه‌یری کوردیش بێ. «مه‌دومه‌ن» یش ده‌کاته‌وه «مه‌زه‌دار».

له په‌راویزی لاپه‌ره 432 هاتوه «میمند»، «میمند» شاریکی ناسراوه له هه‌ریمی غه‌زنه که خواجه‌ی گه‌وره «ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن میمه‌ندی» وه‌زیری «سولتان مه‌حموودی غه‌زنه‌وی» پێ هه‌لده‌دریته‌وه.

له حیکایه‌ته‌کانی نیوان کورده‌واری ده‌گوتری «حسه‌ن مه‌مه‌ندی – حسه‌ن مه‌مه‌ند» تومه‌ز «میمه‌ندی» نیسه‌به‌ته بۆ «میمه‌ند». حسه‌ن کوری ئه‌حمه‌د خه‌لقی «مه‌یمه‌ند».

78 Rta «رته» له شه‌رحی ناوی مانگی «اردیه‌شت» چ «فره‌نگ ایران» چ «مزدیسنا» به «نظم نیکو – حقیقت» ی لێ داوه‌ته‌وه. «فره‌نگ ایران...» به «درستی، راستی، پاکي» لێ دراوه‌ته‌وه. «فره‌نگ ایران...» له لاپه‌ره 59 ده‌لی مانگی «اردیه‌شت» بریتیه له دوو که‌رت، یه‌که‌میان له Ereta=Areta=Erta له سانسکریت rta... به‌وه پینیه ده‌بی Arta و خزمه‌کانی له ئاقیستا و سانسکریتدا به واتای «راستی – راست» بن و «راست» له‌وانه‌وه که‌وتبیته‌وه.

79 Azan-Asnya سیفەته له «ئه‌زه‌ن» وه‌رگیراوه. (ل 356 مزدیسنا...) پێشتر گوتم شه‌و و روژ له ئاقیستادا به پینج به‌ش دابه‌ش بوه، هه‌ر به‌شه پێی گوتراوه Asnya که پێ ده‌چی نیسه‌ته بێ بۆ Azan وه‌ک که بلیی «ئه‌زه‌نی» (Azan به واتای «روژ» هاتوه م. م.) Asnya دواتر بۆته «گاه» (له پارسی «گاه» له په‌له‌وی «گاس»)، (وابزانم له کوردی سه‌رده‌مدا «کات» ئه‌و «گاه» ه‌یه م.م.).

Azan «ئه‌زه‌ن» به واتای «روژ» بۆ وشه‌یه‌کی کوردم ده‌باته‌وه، له وینه‌دا به خزم ده‌چیت، واتاکه‌شی هه‌ر «روژ» ه‌ یان به روژه‌وه‌یه. ده‌لین «گزنگی روژ، خۆر» هه‌ر ده‌لی «ئه‌زه‌ن – گزنگی» یه‌ک ریشه‌ بن. وه‌ک ده‌زانین «گزنگی» هه‌ر بۆ «روژ» به‌کار دیت.

80 Agyari «ئه‌گیار» (ل. 355, 356 مزدیسنا).

قسه له زانای زمان دارمستیر ده‌هینی که گوته‌تی دوو جوړ «ئاته‌شکه‌ده» هه‌یه، په‌رسته‌گی گه‌وره «اتش به‌رام» ی پێ ده‌لین، په‌رسته‌گی بچووک «ادران» یاخود «اگیاری Agyari» ی پێ ده‌لین. له شاری بۆمبای سی «اتش به‌رام» و سه‌د «اگیاری» ی هه‌یه.

ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته لێره‌دا لایه‌نی زمانه: Ag که له Agni دا هه‌یه خۆی سه‌رچاوه‌ی Agyari یه که سیفەته. Ag به واتای «ئاگر» ه (په‌راویز 9، لاپه‌ره 355 مزدیسنا) دیاره Agyara, Agna لای زه‌رده‌شتیه‌ پارسه‌کانی هیندستان به‌کار دیت که پێوه‌ندیان به سانسکریتیه‌وه پتره له‌چاو فارسه‌کانی ئێران. بۆ ئیمه‌ گرنگی ئه‌وه‌یه که «ئاگر» ی کوردی له ریشه‌ هه‌ره‌ کۆنه‌کانی زمانی هیندی – ئێرانی به‌ده‌ر ده‌داته‌وه، بگه‌ ده‌چیته‌وه بۆ سه‌رده‌می هیندی ئه‌ورووپایی که جارێ له یه‌کدی دانه‌برابوون. له ئینگلیزی Ignition, Ignite چاوگ و فیعل به واتای «سووتان» له‌و Agni و تاقمه‌که‌ی به سه‌رچاوه‌یک

هاتوون. له فرهنسه‌ییشدا هه‌مان وشه هه‌یه، ره‌نگه له زمانه‌کانی دیکه‌ی ته‌ورووپاش هه‌ر هه‌بی.

(81) Suna «سونه». ئەم جان‌وه‌ره یه‌کیکه له «خره‌فستره» ی باسکراو. لیره‌دا به نیازیکه‌وه له‌سه‌ری ده‌نووسم: «فره‌نگ ایران باستان» له لاپه‌ره 200 ده‌نووسی «سن» له ئافیس‌تادا Sûn یه. زانا‌پانی ته‌روویا چونکه «سن» له ولاتیاندا نییه سه‌ره‌ده‌ریان نه‌کردوه چییه. بارتۆلۆمی به جالجالۆکه‌ی داناوه. گومان نییه له‌وه‌دا که ئەم جان‌وه‌ره خۆیه‌تی که له ئیران پێی ده‌لێن «سن». له مه‌هاباد (ساوجبلاق) «سین» و له کوردستانی ئیران «سون»... لیره‌دا پورداود ناویکی سابلاخ، مه‌هاباد، ده‌هینیت و کوردستانی ئیرانیش دان پیندا ده‌هینی هه‌رچه‌ند به پینی سنووری ئیستانه‌کان مه‌هابادی له کوردستان ده‌راویشته. پورداود باسی نه‌شاره‌زایی ته‌ورووپاییه‌کان ده‌کات له «سن» که‌چی خۆی‌شی خه‌به‌ری نه‌بوه Pasu له کوردیدا «په‌ز» ماوه‌ته‌وه، «به‌رسه‌م» یش «بارپزه» یه...

(82) Caretô-Drâjô «چه‌ره‌توو دراجوو» (ل. 225 فره‌نگ ایران...) وشه‌یه‌کی ئافیس‌تاییه. «دارجوو» به واتای «دریژ» ه. مه‌به‌س شیکردنه‌وه‌ی «چه‌ره‌توو» ه. «چه‌ره‌توو» به مه‌یدانی غاردانی ئەسپ ده‌گوتری. له ته‌فسیری «زند اقیستا» دا کراوه‌ته «اسپراس – ئەسپراس». هه‌ندی زمانه‌وانی کوردی وه‌ه‌یان دانا که له وشه‌ی «اسپراس» دا که‌رتی «راس» بۆ Race به واتای ده‌مار و ره‌چه‌له‌ک ده‌چیته‌وه. له‌وه‌وه وه‌ه‌یان زانی که «ره‌سه‌ن» ی کوردی بۆ ولاغی «أصیل» لهو «راس – Race» ه‌وه هاتوه.

«فره‌نگ ایران...» له شه‌رحی وشه‌که ده‌لی «اسپراس» بریتییه له «اسپ + راس». ئەم «راس» ه په‌له‌وییه به واتای «ریگه» دیت، که له فارسیدا بۆته «راه». «اسپراس» له فارسیدا بۆته «اسپریس» بی ته‌وه‌ی بچیته‌وه بۆ «اسپ راه». له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی «ره‌سه‌ن» چ پینوه‌ندی به Race و «ره‌گه‌ز» و «ده‌مار» ه‌وه نییه.

من ده‌مگوت و ئیستاش ده‌لیمه‌وه «ره‌سه‌ن» که بۆ ولاغه، له‌وه‌وه هاتوه که ولاغی په‌سه‌ند به‌ره‌للا ناکریت و به په‌ت ده‌به‌ستریته‌وه. په‌ته‌که پێی ده‌گوتری «ره‌سه‌ن». ولاغی ره‌سه‌ن به ئەسل له «ولاغی سه‌ریه‌ت، سه‌ره‌سه‌ن» هاتوه. ولاغیکی له ره‌وه به‌ره‌للا بکریت «ره‌وه‌کی – ره‌مه‌کی» پێی ده‌لێن.

وه‌هام ده‌زانی «ره‌مه‌کی» هه‌ر خۆی له «ره‌وه» و «ره‌مه» ی ئازه‌ل هاتیب، به‌لام له کتیی «تاریخ زبان فارسی»، د. ناتلی خانلری، دیتیم «رم» به عمومی خه‌لق ده‌گوتری واته «ئاپوری خه‌لک» که‌واته شیوازی ره‌مه‌کی له نووسین و له هونه‌ر ده‌بیته شیوازی عاده‌تی نیوان خه‌لق.

(83) Dahyu. له هه‌خامه‌نشی به «ولات» گوتراوه به‌لام له ئافیس‌تادا Dakhyu هاتوه (ل. 60، 131 فره‌نگ ایران). ئەم وشه‌یه له فارسی بۆته «ده» له کوردی «دی» زۆر جارانیش «لادی» ده‌گوتری. ناوی «ده‌وک» ده‌چیته‌وه بۆ پتر له 2600 سال پینش ته‌مرو. «ده‌وک» بریتییه له «ده‌خوک».

«دهبیری» = خه تی نووسین (ل. 102-177 فرهنگ ایران باستان)، له لایه ن زمانه وه لئی ده دوین:

وشه که له بنه رتدا سو مری بوه Dub گوتراوه به واتای «تخت» و «خهت». ته که دبییه کان کردیان به Duppu, Tuppu له ئارامی بوه به «دووپ» هه به واتای «لوحه، صفحه» دواتر له عه ره بی بو به «دف» له رپی بابلینانه وه وشه که که وته ناو ئیرانیانه وه. هه خامنه شییه کانیش به «دیبی» یان وه رگرت. ئەم وشه یه له نووسراوه زه قه کانی بیستون، هی سه رده می داریوش هه یه (486-522 پ.ز.) هه روه ها کوره که ی داریوش که ناوی خشایارشا بو (465-486 پ.ز.) له به ردیکی لای وان نووسیوه تی «دیبی». له په هله وی گۆرانی به سه ردا هات بووه «دیپیری» Dipirih. بیگومان «دیپیر» سو ککراوه ی Dipivar ی په هله وییه چونکه له سه ر ته نگوستیله یه کی ده ورانی ساسانیان Dipivar نووسراوه. (ئه م ریژه یه لیک دراوه وه ک «به هره وه ر، به خته وه ر...» م.م.)

ئه وه خه ته ی ئافیتسای پی نووسراوه پی گوتراوه «دین دهبیری» هه ندیک وه هایان زانیوه «دیپیری» و «دهفته ر» یه ک شت بن، به لام «دهفته ر» له یونانییه وه هاتوه. Diphthera له یونانی به «پیتست» ده گوتری. چونکه له کونه وه به سه ر پیسته وه یان ده نووسی ناوه که ی بو کتیب رپی به «دهفته ر». هیرودوت ده لی: یونانه کان به پیی دابی کون به کتیب ده لین Diphthera چونکه کاخه ز که مه له سه ر پیستی بز و مه ر ده نووسن. له مه وه دیاره وشه کانی «دهبیر، ده بیرستان، ده بستان، دیبا، دیباچه، دیوان» هه مووی له و ریشه یه ن. «دیوان» له ئیرانه وه بو فرهنسه یی چوو بوه Douane به واتای گومرگ. کۆتایی قسه کانی «فرهنگ...».

له رووی زمانه وه ئیمه ی کورد هه ر هه نده مان پیوه ندی به وشه که وه هه یه که له سه ره تاوه به نووسینی ئافیتستا گوتراوه «دین دهبیری». وشه که ش نه هی فارسه نه هی کورد. «دهبیری» سو مرییه و «دهفته ر» یس یونانییه. هه ردوو وه ک رادیو و ته له فون هی هه موانن. (به دره نگه وه زانیم له به ری بادینان وشه که شیوه ی زیندووی هه یه).

(85) Mâra «ماره» (ل. 198 فرهنگ ایران...). سانسکریتییه به واتای «مار» و «مرینه ر». له ئافیتستادا Mairya به «مار» گوتراوه به واتای زیانکار و نه هیل. له چاوگی mar وه رگیراوه که ده کاته «مردن».

(86) Zaena «زهینه - زهئینه» (ل. 266 په راویز 93، فرهنگ ایران...) له ئافیتستادا به «چه ک، سیلاح» گوتراوه. Zaenavant = «چه کدار».

له وشه ی «ته به رزین» ئەم واتایه ی پیوه ماوه، به دم رۆزگار هوه واتای گۆراوه بو «زین - سرج». دیاره گرنگی ته سپ که چه کداری سوار بوه وه های کردوه Zaena بو ئەو مال بی به «زین» له چاو جلوچۆر و کورتان.

(87) Xvarenô, Xvarenah «خه رنو، خه رنه» (ل. 412-424 مز دیسنا و ادب پارسی). ئەم وشه یه ئافیتستییه بیرخه ره وه ی Hvarnah ی ئیرانی کونه. له په هله وی Xvarreh له «پازه ند» Xvareh. له فارسی «فر، فره» ی لی هاتوه. وشه کانی «فرخ، فرخنده، فرخان، فره ی» له م ریشه یه ن.

هه‌یه‌تی.

(89) Varecah «فهرچه» ئافئستاییه له سانسکریت Varcas «فهرچهس»، له په‌هله‌وی Varc «فهرچ». (ل). 424 مزدیسنا و ادب پارسی). Varecavant «فهرچه‌فنت» سیفته به واتای فهرجه‌مه‌ند. له کوردیدا به‌رژه‌وه‌ند هه‌مان «فهرچه‌فنت» ی ئافئستاییه به‌لام له ئاو‌ه‌ل‌ناوه‌وه بۆته ناوی واتا. ئیستا له کوردیدا «به‌رج» که بنه‌مای به‌رژه‌وه‌نده خۆی بۆته ئاو‌ه‌ل‌ناو. ده‌گوتری «به‌نیوه‌ی نرخه‌کشی رازی بم هه‌ر به‌رجه».

Varecah به واتای «هیز» هاتوه. «فهرچه‌فنت» خاوه‌ن هیزه. دواتر له ته‌فسیری دینی وشه‌که بۆته Gurz, Gurj, Guraza, Guraja به گۆرانی ده‌نگی «ف» بۆ «گ» هه‌مووشی به واتای «ورج، ارج، برز، بزرگی...» (ل. 425 مزدیسنا...).

(90) Hakhâ-Manish «هاخه‌مه‌نش». سه‌ری زنجیره‌ی بنه‌ماله‌ی هه‌خامه‌نشی که شاهنشاهیان له «ماد» ستاند.

له لاپه‌ره 74 «فرهنگ ایران باستان» ناوه‌کشی کراوه‌ته‌وه Hakha له ئافئستا و فارسی کوندا «دۆست» ی به‌خشیوه. وه‌نییه چ پئوه‌ندی وشه‌که به کوردیی خۆمانه‌وه هه‌بی به‌لام له‌به‌ر دوو تیبینی له‌سه‌ری ده‌نووسم. تیبینی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه Hakhâ به واتای دۆست له‌گه‌ل «اخ» ی عه‌ره‌بی چ له رووی فۆرمه‌وه بیت و چ له رووی راگه‌یاندنه‌وه زۆر له یه‌کدی نزیکن. تۆ بلیی له بنه‌ره‌تدا یه‌ک شت بن؟ کامیان له کامی وه‌رگرتوه؟ یاخود ریکه‌وت وه‌های کردوه؟ نازانین.

من له نووسینی دیکه‌مدا گوتومه A ی ئه‌داتی نه‌فی له زمانی ئافئستا له‌گه‌ل «همزة الاسقاط» ی عه‌ره‌بی که ئه‌ویش هی نه‌فییه چ خزمایه‌تییان هه‌یه؟ دیتان Pantî بوه Apanti کردی به «بی‌ری». له عه‌ره‌بیشدا «أعذر» بووه «عوزری نه‌هیشت». «أفلس - فلسی بی نه‌ما». پرسیاره‌که‌مان بی وه‌لام ده‌مپننه‌وه.

تیبینی دوهم ئه‌وه‌یه Aka به ته‌واوی پیچه‌وانه‌ی Hakha یه. «هه‌خامه‌نش» = «ئه‌ندیشه‌ی چاک». «ئه‌که‌مه‌نش» = «ئه‌ندیشه‌ی به‌د». وه‌ک دیاره له رواله‌تدا «ئه‌که، ئه‌خا» بران که‌چی له واتادا پیچه‌وانه‌ن. ئەم له یه‌کدی چوونه‌ی دوو وشه‌ی دژواتا ده‌مباته‌وه بۆ باسیکی سه‌ربه‌زمان پتر له عه‌ره‌بیدا تووشی دین. له عه‌ره‌بیدا ئه‌و وشانه‌ی که دوو واتای دژ به یه‌کدیان هه‌یه «أضداد» یان پی ده‌لین، وه‌ک که «جون» به ره‌ش و به سپیش ده‌گوتری. ته‌نانه‌ت «باع» فرۆشتن و کرپنیش ده‌گه‌یه‌نی. ئنجا له گۆشه‌ی نادیارای پرسیاره‌که‌وه خه‌یال بۆ ئه‌وه ده‌چی که ده‌شن «هه‌خا» و «ئه‌که» له «أضداد» بن. به نموونه‌یه‌کی قرچۆک وشه‌ی «هیچ» له کوردیدا چ بلیی «هیچه» و چ بلیی «هیچ نییه» یه‌ک واتا ده‌به‌خشی.

(91) Vehrka «فه‌هرکه» «گورگ» (ل. 62 فرهنگ ایران باستان) له فارسیشدا هه‌ر گورگ ماوه‌ته‌وه به‌لام له کوردیی زازاییدا Verg ی پی ده‌لین که ده‌نگ «ف» تیبیدا پارێزراوه بنواپه: Barbang, H. 7 R. 16, ch Pashin 1983, Stockholm

هەر لهو په خشه‌دا له ئاست گۆل نووسراوه Vil هه‌رچه‌ند نازانم گۆل به‌ر له سێ هه‌زار ساڵ چي بوه به‌لام له‌مه‌شدا ده‌نگي V له جیي گافدا هاتوه [دواتر زانیم له هه‌ورامیش فه‌رگ Verg گورگه].

له په‌خشی 17 ی هه‌مان بلاوکرایه‌وه‌دا هاتوه «دریژ» له زازاییدا Derg ده‌گوتری. له ئافیس‌تادا «دریژ» Dareghô بوه (ل 78 فه‌نگ). ته‌میشیان له زازاییدا باشت‌ر پاراستراوه. له‌م بوارانه‌وه بۆ ته‌وه ده‌چم که ده‌شی گوندي «به‌حرکه» ی هه‌ریمی هه‌ولیر له «فه‌هرکه» ی ئافیس‌تاهه مابیته‌وه به واتای «گورگ» چونکه نه‌مبیس‌توهه چي ته‌وتوی لی بی بی‌ر بۆ «به‌حر» بباته‌وه. گۆرانی ده‌نگي V بۆ «ب» له کوردیدا نموونه‌ی هه‌ن، وه‌ک که «فه‌رشنای» بۆته «به‌ران»، Vafra بۆته به‌فر. (ل 55، 245 فه‌نگ ایران باستان).

(92) Mâwngha «ماونگه» به واتای «مانگ» ی کوردی و «ماه» ی فارسی. ته‌م وشه‌یه وه‌ک دیاره له کوردیدا پتر شینوه‌ی کۆنینه‌ی پینوه‌ ماهه، تا فارسی.

له رووی میژوه‌وه: کوره‌ مامیکی زه‌رده‌شت به پیی راگه‌یاندنێ ئافیس‌تا به زوویی باوه‌ری به پیغه‌مبه‌رایه‌تی زه‌رده‌شت هیتا، به Maidhyoi Mâwngha «مایدوئی ماونگه» ناوی دیت. که‌رتی یه‌که‌می له ئینگلیزی‌دا به «Mid = ناوه‌راست = میانه» ماوه‌ته‌وه ناوه‌که خۆیشی به واتای «ناوه‌ندی مانگ» دیت، گویا ته‌و مرویه له 15 ی مانگدا بوه. (ل 93، 94 مز‌دیسنا و ادب پارسی).

«...»

پاشکۆی 2: لیستەى زاراوه زانسییه کان

دانان و لیکۆلینهوهی لیژنهى زاراوه زانسییه کان
گۆفارى «کۆرى زانیارى کورد» - بهرگی چوارهم - سالى 1974

له سههه تاي سالى 1975 دا لیژنهیه کی تاییه تیی کاتی بو لیکۆلینهوه و دانانی زاراوه زانسییه کان، به پینی بریاری ئەنجومهنی کۆر ساز کرا و له بهرگی سینه می ئەم گۆفاره، له باسی پوختهی کاره کانی کۆردا، مامۆستا مهسعوود محهمه د، ده مراسی لیژنه، چه ند لاپه ره یه کی بو روونکردنه وهی ئامانجی ئەم کاره و چۆنیه تیی زاراوه دانان و رییازی په سه ند و زانسییه، به نمونه وه نووسی بو، جا به بۆنه ی بلاو کردنه وهی لیستە ی یه که می زاراوه کانه وه وا په سه ند کرا که جارێکی دیکه ش ئەو روونکردنه وانه وه کوو پێشه کییه ک بلاو بکریته وه.

لیژنه ی گۆفار

«...»

نووسین به پینی قوولبوونه وه و وردپێوانی پێوستی پتری به که ره سه ته ی ده ربړینی بیرو را ده یی. با به تی ساکار و ته نک به وه هینده وشه و دارشتن و تیکه به ستانه ی که به سه ر زاران وه یه، ده شی بخریته قلبی ئە ده بییه وه و بجیته میشکانه وه. نووسه ر له هه ر زمانیک بی، له ده ستی دیت خۆی به شیوه و شیوازی نووسینی ئاسان رابینی له ریی گرتنه به ری باسی ئاسان و ئاسایی که قوولبوونه وه و لیک دانه وه و به یه کدی گرتن و تیک به ستن و لیک ترازاندن و فه ندی هونه ر کارانه ی ناوی. ئە مه راستیه که نه سه لماندن هه لئاگری، به لام ژیان و ژیار (حضارة) له چ میلله تیک ناگه ری به رده وام بی له کوتانه وه ی با به تی سه ره تایی و سه رکیل، چونکه ده ستوره بنجیه کانیا ن به ندن به هیزی به ره و پێشچوون و قوول داگرتن و ئالۆزکان و تیک ئالقان. زمانیش که ته رجومانی ژیان و ژیاره لئی داوا ده کری هه نگاو به داهینانی که ره سه ته ی ته عبیری نوئ هه لینی تاکوو بتوانی جووت برۆا له گه لیاندا و ئە ره که کانیا ن راپه ریتی.

ره چاو کردنی ئەم راستیه سه ره تاییه و تیبینی به ره و پێشچوونی نووسینی کوردی نوئ بوو به هۆی بریاریک له لایه ن ئەنجومه نی کۆره وه به دانانی لیژنه یه کی کاتی بو وه رگی رانی زاراوه کانی مه نتیق و فه لسه فه و «فقه»... و هه موو ئەو زانستانه ی تر که له نووسینی به هیژ و پێزدا دینه به ر خامه ی نووسه رانه وه، بو سه ر زمانی کوردی.

لیژنه که له م مامۆستایانه بیک هینراوه:

- مهسعوود محهمه د - ده مراسی (مقرر)

- شوکور مسته فا - سکریتیر

- هینمن موکریانی - ئەندام
- د. ئەورەحمانی حاجی مارف - ئەندام

لەو کاتەوێ لێژنە پێک هاتو، لە سەرەتای ھاوینەو، تاکوو ئیستا مانگی هەشت جار کۆبۆتەوێ بۆ دۆزینەوێ و دانانی زاراوێ کوردی لەو زانستانەدا. لەم کۆبۆنەوانەدا نیمیچە فەرھەنگۆکیکی لە زاراوان بژاردە کردو. ئومێد دەکرێ لە دواڕۆژیکی نزیکدا بخریتە بەرچاوی خوێنەرانیو بۆ ھەلسەنگاندن و ڕەخنە لێ گرتن و راستکردنەوێیان و ھیا دەستکاریکردنیان بە پێی داخاوی و پێویست.

لێژنە بە پێی بۆچوونی خۆی ڕیباژیکی زانستیانی گرتە بەر بۆ دانانی زاراو، لەمەشدا ڕەچاوی ئەو دەستوورانی کرد کە لە زمانە پێشکەوتووەکاندا لێرە بە پێشەوێ لە دانانی زاراو پێرەوێ کران. لەم کارەدا لێژنە یە کەم ڕیباری ئەوێ بوو کۆمەنەکا لە سەلماندنی ئەو ئەنجامانە کە پێرەویکردنی دەستوورەکان بە دەستەوێ دەدەن. ھەر وەک زمانە پێشکەوتووەکان دوو لێیان تێدا نە کردو. پێرەویکردنی دەستوور گەلێک ئەرکی بە زیادەوێ لە کێسەدا دەھێلێتەو، زۆر ڕیگەیی درێژیش کورت دەکاتەو، چونکە بە کارھێنانی دەستوور لە ھەموو ئەو شوێنەوێ بۆی دەست دەدەن بە یە کجاری لە ھەموویان دەبیتەو و پێویست بەو ناهێلێ بۆ ھەر شوێنە ئەرکیکی تایبەتی ھەلبگیرێ.

لێرەدا نمونەوێ پێرەویکردنی دەستووری زاراوێ داتاشین لە چەند ڕیباژیکی زمانی کوردییەوێ دەخەینە بەرچاو.

بەشیکی زۆر لە زاراوێکان لەوانەن لە عەرەبیدا بەھۆی ڕیژەوێ «مصدر صناعي» یەوێ پێک ھاتوون کە لە زمانەکانی ڕۆژاوادا دەبن بە وشەوێ ئەوتۆ کۆتاییان بە ism دیت. دەزانین ھەردوو ڕیژەوێ عەرەبی و ڕۆژاواوێ ڕیژەوێ دروستکردنی ناوی ئەبستراکت. لێژنە لە نیوان ئەو پاشگرانی کە لە زمانی کوردیدا واتای Abstract دروست دەکەن پاشگری «ایەتی» ھەلبژارد. بە نمونەوێ: وشەوێ Marx لە زمانەکانی ڕۆژاوادا دەبیتە Marxism لە عەرەبیشدا دەبیتە «المارکسیة». بە پێی ئەو ڕیباژەوێ کە لێژنە پەسەندی کردوێ وشە کە لە کوردیدا راستەوخۆ دەبیتە «مارکسیەتی». دیارە ھەموو وشەوێکی تری وەک Marx چ ناوی مەرۆف چ ناوی شت بن، ئەوانیش «ایەتی» یان دەچیتە دواوێ و دەبن بە زاراوێیکی تازەوێ کوردی.

ئەم ڕیباژەوێ کە پەسەند کرا دەبێ ھەموو ئەنجامەکانی پەسەند بکریت، ھەر وەک لە زمانە پێشکەوتووەکاندا پەسەند کراو. بە نمونەوێ لە عەرەبیدا وشە ھەوێ لە بنەرەتدا Abstract لە سەرلەنوێ لە ڕی «مصدر صناعي» یەوێ دەیکەنەوێ بە Abstract. زمانە پێشکەوتووەکانی ڕۆژاواش ھەر وایان کردوێ کە ھاتوون پاشگری ism یان بە دوا Abstract دا ھیناوە بۆ دانانی زاراو. کە ئەمە وای بێ دیارە لە کوردیشدا ھەمان کار جایەزە و ناشێ لە خۆمانی حەرمان کەین.

وشەوێ «رەوشت» لە ئینگلیزیدا Behavior ە، لە عەرەبیشدا «سلوک». لە ھەردوو زماندا کە ھاتوون زاراوێیان لەم وشەوێ دارشتوێ بە ڕاشکاوی دەستوورە گشتییە کەیان لێ بە کار ھیناوە و گوتیانە: Behaviorism. «السلوکیة».

بەمەشدا ئەبستراکتیان کردووە بە ئەبستراکت، کە ئەمە وای پێی ناوی کورد کەنارەگیر پێی لەو دەستوورە ی زمانی دەولەمەند پێی لای ئەداوە. کەواتە زاراوەی «السلوكية Behaviorism» لە کوردیدا دەبێتە «رەهوشتایەتی». «فلسفة السلوكية» - فەلسەفەی رەهوشتایەتی.

بەراستی زاراوەی کە چونکە لە رێبازیکی رێزمانی کوردییەووە هاتووە بە کەمیک لە کار هینان پەرەسەندوو و ئاشنا دەبێت پتر لەووەی زاراوەی «السلوكية» ئاشنایە.

پاشگری «ایەتی» کە بۆ زاراوە لە کار بێت هەموو دەستوورەکانی فۆنەتیک و وشە و وشەسازی و... هندی کوردی بەسەردا دیت وەک کە لە ئاخوتنی عادییدا بەسەریدا هاتووە، وای لە هەندی جینگەدا دەبێتە «یەتی» وەیا «ئەتی» - نەک «ایەتی»، کە ئەمە شتیکی دەگەریتەووە بۆ وشەسازی نەک تاییبەتیکی زاراوە دروستکردنە. لە نمووناندا هەر جارە ئەم دیاردەیه بەپێی داخوایی جینگە دیتە پێش.

لیژنە رەچاوی ئەووەی کرد کە ئەگەر لە زمانە پیشکەوتووەکاندا وشەیی ئەبستراکت کرا بە «وصف Adjective» و ئەوەجا پاشگری ism ی بە دوا هاتبێت وەیا «مصدر صناعي» لێ دروست کرابی، دەبێ لە کوردیشدا ئەم لایەنە بە دەستوور بگیری. بە نموونە لە زمانی ئینگلیزیدا Form بە واتای شیوە دیت، کە لە عەرەبیدا «صورة» یە. وشەیی Formal که بوە بە وەصف لە کوردی «شیوەپەرۆر» مان بۆ دانا کە بە عەرەبی دەبێتە «صوري». بە دوا ئەمەدا لە ئینگلیزی Formalism دارپێژراوە بەپێی دەستووری بەکارهینانی پاشگری «ایەتی» لە کوردیدا وشە کە دەبێتە «شیوەپەرۆرایەتی» کە لە عەرەبیدا بەرانبەر «الصورية» دەووستی.

لە وشەیهکی وەک Socialism دا لیژنە دوو رێگەیی لەپێش بوو: یەکیکیان ئەووە بوو کە وشە کە لە بنەرەدا Society بوە بە واتای «گەل»، «کۆمەل» و دواتر کراوە بە وەصف و بۆتە Social لەووە Socialism پێک هاتووە. لیژنە لێکی دایەووە کە دروستکردنی رێژەیی وەصف لە «گەل»، «کۆمەل» بۆ ئەووە بەرانبەر Social بوەستی کاریکی ئاسان نییە. واتای وشە کە Socialism ییش کە لە عەرەبیدا بە وەرگیرانی پیت بە پیت دەبێتە «الاجتماعية» ئەو راکەیانندنە نادات کە کورد مەبەستییهتی لەبەر ئەمە لیژنە گەرایەووە سەر «الاشتراكية» ی عەرەبی کە لە «إشتراک - إشتراکي - إشتراکية» هە هاتووە. لە ئاکامی لیکدانەووە دەرکەوت:

- شریک - هاوبەش
- شراکة - هاوبەشی

مەعلومە لایەنی ئابووری لە وشەیی Socialism دا ئەووە کە وشەیی «هاوبەشی» دەبەخشێ. کەواتە بەپێی دەستووری لە کار هینانی «ایەتی» وشەیی «الاشتراكية» Socialism دەبێ «هاوبەشایەتی» بێت.

یەکیکی تر لەو دەستوورانەیی وشەسازی کە لیژنە بۆ دانانی زاراوەکان بە کاری هیناوە:

لە نیوان فەیلەسووفاندا «مەزەهەب» - (رارهو - بە کوردی) یک هەیه پێی دەلین «مذهب، فلسفة الشک» Sceptism دیارە دوو وشەیی «شک» - Sceptism هەردوو یان ئەبستراکت. لە کوردیدا «گومان» بەو واتایە دیت.

کهواته فلهسه‌فه‌ی «شک» Sceptism له کوردیدا ده‌بیته «گومانایه‌تی». به دوا ئه‌مه‌دا چهند وشه‌یه‌کی تر که ته‌وانیش له «گومان» وهرده‌گیرین خراڤه بهر هه‌ندی ده‌ستووری تری وشه‌سازی کوردیه‌وه:

- گومانای - که‌سیک وه‌یا شتیک گومانی تیکه‌ل بوویت - مشکوک.
- گوماندار - که‌سیک که گومانی په‌یدا کردوه له شتیک، ده‌شی پاش سه‌عاتیک گومانه‌که‌ی بره‌ویته‌وه - شاک.
- گومانگر - که‌سیکه په‌یره‌وی فلهسه‌فه‌ی Sceptism ده‌کات، واته گومانی له خوی کردوه به نیاز وه‌ک: رازگر، مه‌رجگر. گومانگر به واتای Sceptist دی که ئه‌ویش گومانی کردوه به فلهسه‌فه‌ی خوی که له عه‌ره‌بیدا ده‌بیته «متشکک».

له‌م کاره‌ی داهینانی زاراوه که‌وا گه‌لیک جار ریژه‌ی نیسه‌ته‌ی تیدا به‌کار دیت لیژنه خوی له «ی» ی ته‌قلیدی دزیه‌وه بو پاشگریکی تر که ئه‌ویش هه‌ر بو نیسه‌ته و زوریش له تاکه ده‌نگی «ی» له‌بارتره بو هاتن له دوا‌ی زوربه‌ی وشانه‌وه. له کوردیدا ده‌گوتری: لاهه‌کی، ده‌ره‌کی، ناوه‌کی، سه‌رزاره‌کی، شه‌وه‌کی، به‌یانه‌کی، روزه‌کی، ئاوه‌کی، پیشه‌کی، پاشه‌کی، ره‌مه‌کی... که هه‌مویان ریژه‌ی نیسه‌ته‌ن و گونجاوتریشن له‌وه‌ی به هوی «ی» پیک هاتبان.

ئه‌وه‌ی راستی بی پاشگری «ی» نیسه‌ته له بنه‌ره‌تدا بو ده‌برینی نیسه‌ته له‌گه‌ل شار و ولات و عه‌شره‌ت و گه‌ل و شتی ئه‌وتوییدا به‌کار هاتوه، ئیستا نووسه‌ران خه‌ریکن له‌گه‌ل وشه‌ی وه‌های به‌کار بینن که هه‌رگیز کورد له‌گه‌لیاندا به‌کاری نه‌هیناوه وه‌کوو وشه‌ی ئاوه‌لناوی عاده‌تی: جوان، ئازا، سۆر، زه‌رد، تیر... هتد ئه‌م وشانه که پاشگری «ی» یان چوه دواوه ده‌بنه ئه‌بستراکت هه‌رچه‌ند پاشگره‌که له هه‌مان کاتدا بو نیسه‌تیش به‌کار دیت. لیژنه وای په‌سه‌ند کرد له جیاتی پاشگری «ی» له‌م شوینانه و شوینی وه‌ک ئه‌واندا پاشگری «ه‌کی» به‌کار بینیت.

«جوانه‌کی، ئازایه‌کی، سۆره‌کی، زه‌رده‌کی...» به واتای «جمالی، إقدامی، احمری، اصفری...» ناوه ئه‌بستراکت - له‌که‌شیان ده‌بیته «جوانه‌کیه‌تی - الجمالیة»، «ئازایه‌کیه‌تی - الإقدامیة»، «سۆره‌کیه‌تی - الاحمریة»، «زه‌رده‌کیه‌تی - الاصفریة»...

زمانه جیهانییه‌کان له‌م ته‌رزه دارشتانه بای موویک لایان نه‌داوه و لپی نه‌ترساون. سه‌یری ئه‌م وشه‌یه بکه:

- syn به واتای «به‌یه‌که‌وه»
- chron به واتای «کات»
- ize ئه‌مرازی تیپه‌رکردنی فعله

له‌مانه وشه‌ی Synchronize به واتای «معاصرة» دروست بوه که ئه‌گه‌ر به وردی بیخه‌یه بهر ده‌ستووری وشه‌سازی کوردیه‌وه ده‌بی بکریته «هه‌مان کاتاندن» وه‌یا «هه‌مان کاتان». ته‌صریفه‌که‌شی: «هه‌مان کاتا، ده‌هه‌مان کاتی، هه‌مان کاتاندنی، ده‌هه‌مان کاتینی». فه‌ره‌ه‌نگیکی سه‌رله‌به‌ری زاراوه‌ی زمانه زیندوه‌کان له‌م

جوړه دارشتهوه هه لؤلویوه، که سیش نالی ئم ری به خو دانه زور به رفره وانه بو وشه سازی چوڼ بوو به دستوور و ره خننه شی لی نه گیر! زمانی کوردیش وه ک ئو زمانه زیندوانه مافی هه یه وشه سازی بکات به پینی دهستووره زمانیه کانی که زاده ی هه ناوی خو یه تی. زمانی ئینگلیزی به زوری واز له فرههنگی خو ی دیتی که وشه یه کی عیلمی وه یا ئه ده بی داده ریژی. ئه وهنده ی دیبیتم، زاراهوی سه ربه «ئاو» ی له وشه ی Aqua وه یا Hydro وهر گرتوه. وشه ی Water که ئینگلیزیه هه ر ده لی خواش خه لقی نه کردوه.

جا ئیمه که بمانه وی له ری بازی کوردی ره سه نه وه زمانه که مان به ره و پیشه وه به یین و په ره به زاراهو کانی به سه نین نابی چ ره خننه یه کمان بیته سه ری چونکه ئه گه ر ری بازان له خو مان کویر که ینه وه چارمان ناچار ده بی بو خواسته وه ی زاراهوی بیگانه... به لی خواسته وه عه بی تیدا نیه، به لام که زمانی تیدا خنکا ده بیته عه یب. واش هه یه وشه یه کی زاراهوی بیگانه له گه ل کیشه کانی زمانی کوردی ناگونجی و به خو یه وه ناگری، له م حاله ته دا ناشی وشه ی بیگانه بگری به ئیسکه ماسی له ئه وکی زمانه که مان. کابرایه ک هه ز له چایه ناکا ئیتر ده بی لی بی رینه وه و به زور چایه ی پی نه خو ینه وه.

تو سه یری وشه ی Automatic بکه ده بینی له خو وه به لای خه لقی ده شتوده ره وه بوته «ته ماتیک» چونکه وشه که وه ک هه یه له ه یچ وشه یه کی کوردی ناکات به لام «ته ماتیک» هاو کیشی هه ن وه ک «مه تالیک، عه زازیل، په راویز، په لامیز، گه لاویز».

لیژنه گه لیک لایه نی ئه و توپی له زمانی کوردیدا به سه ر کرده وه و بو مه به سستی وشه سازی خستنیه به ر بریاری چه ژی سه لقه ی کوردیه وه، هه می شه ش ره چاوی ئه وه ی کرده که ئیشه که به دو ستایه تی و دل سوژی زمانه که ده کری نه ک درژی زمانه که. داهینانی زاراهو ده بی هه ناسه به زمان هه لینی نه ک هه ناسه ی بی ری. هه ر له م ری بازه وه گه یشته ئم ئه نجامه له ئاست وشه ی «خو» به واتای «ذات».

«خو» که نیسه ت درا به هو ی «ی» وه ده بیته «خوی» به واتای خزم و ئاشنا دیت. زاراهو بییک له «خو» وهر بگریت به واتای «ذاتی» Subjective ده بی به هو ی پاشگری «هکی» یه وه بیت. به و پییه وشه ی «خویه کی» په یدا ده بیت که زاراهو بیکی زانستی وه یا فه لسه فییه، دیاره به رانه ر «الذاتیة» Subjectivity یش «خویه کیه تی» داده ریژی به پی ده ستوورکی کو نی وشه سازی.

له وشه ی «بابه ت» به واتای «موضوع» به رانه ر «موضوعی» Objective زاراهوی «بابه ته کی» - نه ک «بابه تی» که وشه بیکی فرههنگیه - دروست ده بی. بو زاراهوی «الموضوعية» Objectivity یش راسته وخو وشه ی «بابه ته کیه تی» داده ریژی چونکه لیره به پیشه وه ده ستووره که ی بریاری بو دراوه.

پوخته ی گوته ئه مه یه: لیژنه ویستویه تی به ری بازی پیوانه کی (قیاسی) دا به ره و دارشتنی زاراهوی کوردی هه نگاو باویت. له مه شدا قیاس و پیوانه که بو کو پی برد به دوای بکه ویت و به ئه نجامه کانی رازی بیت. زور به راشکاوی و بیپه روا، لیژنه داوا له خو یته ره وه ی کورد ده کات، ئه ویش به نیازی ری هه موار کردن و ده وله مه ند کردن سه یری وشه سازی و زاراهو دانان بکات نه ک له گو شه ی به زه حمه ت خستن و ئالوز کاندنه وه.

بِنگومان، دواى ماوهيه ك له به كارهينانى زاراه كان، تىكر ايان له سه زار و له بهر تامى كورد زماندا شيرن دين
چونكه له سه ر بنجى ده ستوره كانى ريزمانى كوردى هه لستان. دياره هه ر كاتيكيش پيشنيازى چا كتر و له بارتر
له لايهن خوينه رانه وه پهيدا بوو ده ر حال ئه ويان وه ر ده گيريت.

«...»

لیستهی زاراهه کانی فهلسه فه و ژیریژی
گۆفاری کۆری زانیاری کورد
ژماره 4 سالی 1974

ژماره	عه ره بی	کوردی	ئینگلیزی
1	الابد	ئه بهد	Eternity
2	الابستمولوجیا أو نظرية المعرفة	دیمانه ی زانیار	Epistemology = Theory of Knowledge
3	الاتجاه	ر وو کار	
4	الاتساق	سازشت	Consistency
5	الاتفاقية (قضية)	ر یکه وته	
6	الاجمالي	سه ره بهر	
7	الاحتمال	شیمانە	Probability
8	الاحتمالية	هه لگیره	
9	الاحوال (عند الصوفية)	حال	States
10	الاختلاف الكمي	جوداوازیی چه نده کی	Quantitive difference, opp. Qualitative difference
11	الاخلاقية	ئاكاره تی	Morality
12	الاخروي	هۆریزیایی	
13	الادب المكشوف	ئه ده بی بییه رده	Pornography
14	الادراك	پیزانین	
15	الادراك الحسي	هه ستردن	Perception
16	الازل	ئه زه ل	
17	أساس التقسيم	بنكه ی دابه شین	
18	أساليب التقسيم	شپوازه کانی دابه شین	
19	الاستثنائي	ده راویته	
20	الاستدلال	به لگه هینانه وه	Reasoning
21	الاستغراق	رامان	Absorption
22	الاستقراء	لینگه ران	
23	/ الاستقراء التام	لینگه رانی ته واو	
24	/ الاستقراء المعلل	لینگه رانی به بنۆس	
25	/ الاستقراء غير المعلل	لینگه رانی بی بنۆس	
26	/ الاستقراء الناقص	لینگه رانی که ت	
27	الاستنباط	هه لینگان	Deduction
28	الاستنتاج	ئه نجامگری	

	شيوواز	الاسلوب	29
	نافه كى	الاسمي	30
Nominalism	نافه كيه تى	الاسمانية (المذهب الاسمي)	31
Theosophy	ورشه يى	الاشراقي	32
Originality	ره سه نى	الأصالة	33
	بنج	الأصل	34
Belief	بروا	الاعتقاد	35
	كويره وار	اعمى البصيرة	36
	نه ناس	الأغيار	37
	به كهوت	الافراد (المصاديق)	38
	جوت هاتن	الاقتران	39
	خواز	الاقتضاء	40
	خواسته	/ المقتضى	41
	خواستوو	/ المقتضي	42
	جوره كاني وشه له روى گه ياندني واتاوه	اقسام اللفظ باعتبار دلالاته على معناه	43
Academy	ئه كادي مي	الاكاديمية	44
Atheism	بيخوابه تى	الالحاد (مذهب)	45
Inspiration	سرووش	الالهام	46
	ئيش و خو شى	الالم و اللذة	47
Divinity = Godhead	خوابه تى	الالوهية	48
Mechanism	ثاميره كيه تى (ثاميرابه تى)	الآلية (مذهب)	49
Imperative	فه رمان	الأمر	50
/ Categorical	فه رمانى ره ها	الامر المطلق (في فلسفة كانط)	51
Hypothetical or Conditional	فه رمانى گرمانه كى، مه رجدار، به ند	الامر الفرضى أو المشروط أو المقيد	52
	شيان	الامكان	53
	شياو	/ الممكن	54
Cognoscibility	به رزانيارى	أمكان المعرفة	55
Abnegation	خونه ويستى	انكار الذات	56

	جۆره كانی وشه له رووی ئه وواتایانهی بۆیان دندراوه، یان له رووی راسته وواتاوه	أنواع اللفظ باعتبار المعنى الموضوع له	57
	جۆره كانی واتا له رووی بوونیه وه	أنواع المعنى باعتبار وجوده	58
Conscious self	منايه تی	الأناية	59
A - Priori	سه ره تایبی	الاولي / الاوليات	60
	تی فروسمانندن	الايحاء	61
	متمانه كاری	الايقانية	62
Theism	خواناسه تی	الايمان بوجود الله	63
Connate	ده روونی	الباطني	64
	ره سیو	البالغ	65
Semantics	سیمانتیک	البحث في دلالة الألفاظ في الوضعية المنطقية	66
	تویژینه وهی مهیدانی	البحث الميداني	67
Afortiory	راگه یاندنی هیژاتر	بطريق الاولى	68
Survival of the fittest	به رده وامبوونی خوژی	بقاء الاصالح	69
	ره سین	البلوغ	70
Buddhism	بودایه تی	البوذية	71
Introspection= subjective observation	تیرامان	التأمل الذاتي (منهج الاستبطان)	72
	ده سه به رداری	التجرد	73
	رسان	التجسد	74
Tautology	قسه کاویژ کردنه وه	تحصيل الحاصل	75
Analysis	شیکردنه وه	التحليل	76
Logical analysis	شیکردنه وهی ژیر بیژه کی	/ التحليل المنطقي	77
Psychoanalysis	شیکردنه وهی نه فسی	/ التحليل النفسي	78
Associationism	واتا کی شه کیه تی	تداعي المعاني	79
Correspondence	هاوده نگی	الترابط	80
	لیکدان	التركيب	81
Sublimation	هه لکشان، هه لکشاندن	التسامي	82

	یه کسانى	التساوي	83
	رهبینایه تی	التشاؤم	84
	سه لماندن: باوه رکردن به چشت	التصديق	85
	سه لماوی	/ التصديقي	86
	دابړین	التصنيف	87
	بؤچوون	التصور	88
	بؤچوی	التصوري	89
Mysticism= Sufism (Sophism)	دهرویشایه تی	التصوف	90
Mysticism	راره وی دهرویشایه تی	/ مذهب الصوفية	91
Theosophy	دهرویشایه تی ورشه	التصوف الاشرافي	92
	دژایه تی	التضاد	93
	پیکه لیبوون	التطابق	94
	هاوتای	التعادل	95
	ناساندن، روونکردنه وه راستی شت یا روونکردنه وه ی وانا که ی	التعريف	96
Generalization	همه کیکردن (همه مواندن)	التعميم	97
Optimism	گه شبینایه تی	التفاؤل (مذهب)	98
	سه رله بهر	التفصيلية	99
	نرخاندنی جوانکاری	التقدير الجمالي	100
	دابه شین	التقسيم	101
Integration	ره خسکان، ره خسین، ره سین	التكامل	102
Adaptation	سازان	التكيف	103
	وی چواندن	التمثيل	104
Struggle for existence	په له ی ژیان	تنازع البقاء	105
Transmigration	کلیشه گوری	تناسخ الارواح (مذهب)	106
Contradiction	نه سازی	التناقض	107
Tradition	رچه، ده ماودهم	التواتر	108
Adjustment	گونجان	التوافق	109
	گونجاندن	/ التوفيق	110
	یه ککردن	التوحيد	111

Hypnotism	خهواندنی موگناتیبسی	التنويم الغناطيسي	112
	کۆکه ره وه	الجامع	113
	زۆر	الجبر	114
Ecstasy	حه په سان (له ده رویشیدا)	الجدب (في التصوف)	115
	هه نده کی	الجزئي	116
	هه نده کی پیوه ند	الجزئي الاضافي	117
	هه نده کیه تی	الجزئية	118
	هه نده کی راسته کی	الجزئي الحقيقي	119
	جوانی	الجمال	120
	ره سه ن	الجنس	121
	ره سه نی دوور	الجنس البعيد	122
	ره سه نی نیزیک	الجنس القريب	123
Doubting mania or madness	مانیای گومان	جنون الشک	124
Substance	گه وه ره	الجوهر	125
Atom	ئاتۆم	الجوهر الفرد	126
	نه زانین	الجهل	127
	نه زانینی ئاویتته	/ الجهل المركب	128
	سنووری ته واو	الحد التام	129
Intuition	به هره	الحدس	130
Intuitional	به هره کی	الحدسي	131
	سنووری که ت	الحد الناقص	132
Facts	راستییه رووداوه کان	حقائق الواقع (وقائع)	133
Truth	راستی	الحق أو الصدق أو الحقيقة	134
	راستییه سه ره په ر	الحقيقة القصوى	135
	سه پانندن = سه لمانندن	الحكم	136
	په ندیاری	الحكمة	137
Prejudice	بریاری پیشه کی	الحكم المبتسر	138
	په ندیاری	الحكيم	139
	تیخزان	الحلول	140
	هه لگه ره	الحملی	141
	ده ره کی	الخارجية	142
Supernaturalism	سروشته ده ره	خارق العادة	143

	تایبه تی	الخاصة	144
	تایبه تی	الخصوصي	145
Good / supreme, highest, absolute, ultimate = summum bonum	چالاکی بالا	الخير الاسمى أو الاعلى أو المطلق أو الاقصى	146
	چاکه	الخيريه	147
	گه یاندن	الدلالة	148
	گه یاندنی ویرایی	/ الدلالة الالتزامية	149
	گه یاندنی ناوتویژی	/الدلالة التضمنية	150
	گه یاندنی سروشتی نه بیژ	/ الدلالة الطبيعية غير اللفظية	151
	گه یاندنی هوشه کی بیژهی	الدلالة العقلية اللفظية	152
	گه یاندنی هوشه کی نه بیژ	الدلالة العقلية غير اللفظية	153
	گه یاندنی بیکه ل	الدلالة المطابقة	154
	گه یاندنی کرده کی بیژهی	/ الدلالة الوضعية اللفظية	155
	گه یاندنی کرده کی نه بیژ	/ الدلالة الوضعية غير اللفظية	156
	وردی	الدقة	157
	دنیایی	الدينيوي	158
Testimony	به لگه ی گوته نی	الدليل النقلي	159
Dogmas	وشکه بروا	الدوغما	160
Dogmatist	وشکبروا	الدوغمائي	161
Dogmatism	وشکه بروا به تی	الدوغماتية	162
	بیژ یار	الديالكت	163
	ثایین	الدين	164
Subjectivity	خویه کیه تی	الذاتية	165
Identity= sameness, opp difference or otherness	هه وه تی	الذاتية (كون الشيء عين ذاتة) أو الهوية	166
Instrumentalism (cf. Pragmatism)	به هانه	الذرائع	167
	به هانه گر	الذرائعي	168
	زهینی	الذهني	169
	پیبه ست	الرابطة	170
	پهروه ردگار	الرب	171

	خوايه كى	/ الرباني	172
	پهروهرد گارناس	/ الربوبي	173
	پهروهرد گاره تي	/ الربوبية	174
	چه په لي	الردذيلة	175
	ويته ي ته واو	الرسم التام	176
	ويته ي كه ت	الرسم الناقص	177
	ره فز	الرفض	178
	پينو ار	الرمز	179
Symbolism	پينو اره تي	الرمزية (مذهب)	180
Stoics	ثاشيانه كى، نوايه كى	الرواقي	181
	نوايه كيه كان	/ الرواقيون	182
Stoicism	فهلسه فه ي ثاشيانه كيه تي، نوايه كيه تي	/الفلسفة الرواقية	183
	گيانه كى	الروحاني	184
	نه ويست	الزاهد	185
	نه ويستي	الزهد	186
	نه ري	السالبة	187
Behaviorism	ره وشتا يه تي	السلوكية	188
Somnambulism= sleep walking or noctambulism	خه وړوي	السير في النوم	189
	مهر جدار	الشرطية (قضية)	190
	فره خوايي	الشرك	191
Consciousness	ئاگا	الشعور	192
Doubt	دوود لي	الشك	193
	دوود ل	/ الشاك	194
	دوود لان	/ الشكاك، المشككة	195
	دوود لكارى	/الشكوكية	196
	ونينى	الشهود	197
Communism	كوميونايه تي، كوميونيزم	الشيوعية	198
	گچكه	الصغرى	199
	شيوه	الصورة	200
	گومرا	الضال	201
	ريكهينان	الضبط	202
	دژ	الضد	203

	ناچاری	الضرورة	204
Necessary= Self - evident	ناچاره کی	الضروري	205
	گومرایي	الضلال	206
Conscience	نیهاد	الضمير	207
Method	ریتباز، بهرنامه	الطريقة (منهج)	208
	ئاسوودهیی	طمأنينة النفس	209
Method of agreement	بهرنامه ی روودانی تیکیهسته	طريقة الاتفاق أو التلازم في الوقوع (الوقوع المتلازم)	210
Method of difference	بهرنامه ی جو دایی تیکیهسته	طريقة الاتفاق أو التلازم في التخلف	211
Method of concomitant variation	بهرنامه ی گورانی تیکیهسته	طريقة التغير المتلازم	212
Indirect or joint method of agreement and difference	شاری گوران و روودانی تیکیهسته	طريقة الجمع بين الاتفاق والاختلاف أو التلازم في الوقوع وفي التخلف	213
	ئاشکرا بین	الضاهري	214
	گومان	الضن (الشك)	215
Monotheist	یه کخواناس	عابد الاله الواحد الموحد	216
Ontologist	بوونه وهرزان	عالم الوجود	217
	روو کهش	العارض	218
	روو کهشه	العرض	219
Accident	روو کهشه یی	العرضي	220
	گشتی	العام	221
	کوله واری	العجز	222
	کوله وار	/ العاجز	223
	زانایی	العرفان	224
	هوش	العقل	225
	هوشپه سه ند، هوشه کی	/ العقلي	226
Rationalism (cf. irrationalism, empiricism)	هوش په سه ندایه تی	/ العقلانية أو المذهب العقلي	227
Group or collective mind	هوشی گه له کی	العقل الجمعي	228
	هوشی تاکه کی	العقل الفردي	229

	بروا	العقيدة	230
	پینچہ وانه	العکس	231
Causal relation or connection	پہیوہندی بنؤسیار	العلاقة العلیة	232
Cause / material	بنؤسی مایہ کی	العلة المادیة	233
	زانست، زانین	العلم	234
Anthropology	مرؤناسی	علم الانسان	235
Sociology (cf. anthropology)	زانستی کؤمہ لایہ تی	علم الاجتماع (قارن علم الانسان)	236
Ethology	زانستی ٹاکاری کؤمہ لایہ تی	علم الاخلاق الاجتماعية	237
Aesthetics	زانستی جوانی	علم الجمال	238
	زانستی نرخہ بہرزہ کان	علم القيم	239
Theology	خواناسی	علم اللاهوت (اللاهوت)	240
	بہندہ ناسی	علم الناسوت	241
Ontology	زانستی بوونہ وەر	علم الوجود	242
Sciences / social	زانستہ کؤمہ لایہ تیہ کان	العلوم الاجتماعية	243
Sciences / normative	زانستی کیشہ کی	العلوم المعيارية	244
Sciences / positive	زانستی دانانہ کی	العلوم الوضعية	245
Cause / final	بنؤسی دواہ کی	العلة الغائية	246
Cause / efficient	بنؤسی کارایی	العلة الفاعلية	247
Causality	بنؤسیاری	العلیة	248
	کارہ کی	العملي	249
	گشت	العموم	250
	گشت و تاییہ تی	العموم و الخصوص	251
	بہرہ های	مطلقا	252
	گشت و تاییہ تی لہ پروویہ کہوہ	العموم و الخصوص من وجه	253
Achromatopsia	رہنگ کوپری	عمی الالوان	254
	نہ یار	العنادية	255
	ٹامانج	الغاية	256
	پہ نام	الغياب	257
	تبان	غير مباشر	258
Hypothesis	گریمانہ	الفرض / الفرضية	259
	لک	الفرع	260

	تيره	الفصل	261
	تيره ی دوور	/ الفصل البعيد	262
	تيره ی نزیک	/ الفصل القريب	263
	پاکزی	الفضيلة	264
	زگماکه تی	الفطرة	265
	زگماک	/ الفطري	266
Idea	نموونه	الفكرة (المثال)	267
Analytic Philosophy	فهلسه فهی شيکار	الفلسفة التحليلية	268
Critical Philosophy	فهلسه فهی ره خنه گره کی	الفلسفة النقدية	269
Annihilation	بو خوا سووتان (نیروانا)	الفناء في الله	270
Supernaturalism	سرو شته ده رایه تی	فوق الطبيعة	271
Emanation	هه لزان	الفيض أو الصدور	272
	ده ستووری	القاعدي	273
Identity (Law of)	ده ستووری هه وه تی	قانون الذاتية أو الهوية	274
Holiness	پیروزی	القدسية	275
	دابه شینی ژیر بیژه کی	القسمه المنطقية	276
	کیشه	القضية	277
	یه کجاره کی	القطعي	278
Cyrenaics	سیره نایه تی	القورينائية	279
Cyrenaic	سیره نای	القوريني	280
Syllogism (cf. Deduction and Induction)	پیوانه	القياس	281
	ئیروو	الکامل	282
	گه وره	الکبری	283
Classicism	کلاسیکایه تی	الکلاسيكية	284
General	هه مه کی	الکلي	285
	پینج هه مه کییه کان	/ الکليات الخمس	286
	هه مه کایه تی	الكلية (كمصدر صناعي)	287
	به ره هه ستایه تی	کون الشيء مدرکا بالحس	288
	نازانمکاری	اللا أدريّة	289
	نه ئاگایی	اللا شعور	290
	هوشنه یار	اللاعقلاني	291

Irrationalism= Supernaturalism	هۆشنه یاره تی	/ اللاعقلانية (مذهب اللاعقلانيين)	292
Theology	خواناسی	اللاهوت	293
	تیبهسته	اللزومية	294
Material	مايه کی	المادي	295
Materialism	مايه کیه تی	المادية	296
Dialectical Materialism	مايه کیه تی بیژیاری	المادية الديالكتية	297
Marxism	مارکسایه تی	الماركسية	298
	ناکۆک	مانعة الجمع	299
Metaphysics	ئه و دیو سروشت	ماوراء الطبيعة	300
Substance	چیه تی	الماهية	301
Essence	چیه تی (بنیچه)	الماهية	302
	یه کسه ر	المباشر	303
Axiology	فهلسه فه ی نرخه کان	مبحث (فلسفة) القيم	304
Ontology	سه ره باسی هه بوون	مبحث الوجود	305
	بنه ما	المبدأ	306
Principle of Causation	بنه ما ی بنۆسیاری	/ مبدأ العلية	307
	ده سه ردار	المتجرد	308
	ساز	المتسق	309
Sceptical	گوماندار	المتشكك	310
Sceptist	گومانگر	/ المتشكك علميا	311
	لیکدژ	المتضاد	312
	هاوسۆز	المتعاطف	313
Hedonic	خۆشیی په رست	المتعي	314
	نه سازاو	المتناقض	315
	هه مه کی یه کچون	المتواطىء	316
	متمانهدار	المتيقن	317
Ideas	نموونه	الافكار (مثل)	318
/ Adventitious	نموونه ی رووکه شی	/ المثل العرضية	319
/ Innate, = inborn	نموونه ی زگماک	/ المثل الفطرية أو الموروثة	320
/ Factitious	نموونه ی ساخته	/ المثل المصطنعة	321
/ Ideal= ultimate value	نموونه ی بالآ	/ المثل الاعلى	322
/ Platonic	نموونه کانی ئه فلاتۆنی	/ المثل الافلاطونية	323

Idealism	نموونه گهري (ثايداليزم)، (نموونايه تي)	المثالية	324
/ Ethical	نموونايه تيى ئاكارى	/ المثالية الاخلاقية	325
/ Subjective, Psychological, Solipcism	نموونايه تيى خوڤه كى	/ المثالية الذاتية	326
/ Absolute	نموونايه تيى رها	/ المثالية المطلقة	327
/ Objective	نموونايه تيى بابه ته كى	/ المثالية الموضوعية	328
/ Critical	نموونايه تيى ره خنه كار	/ المثالية النقدية	329
	پنج	المجاز	330
	پنجه ك	المجازي	331
	مه وداى سه لماندن	مجال التصديق	332
	مه وداى بوچوون	مجال التصور	333
	زور كار	المجبر	334
	له شگه ر	المجسدة	335
	خوويستى	محبة الذات	336
	دهوره دراو	المحصورة	337
	بريه	المحكوم به	338
	به ربريار	المحكوم عليه	339
	بار	المحمول	340
	تېينى	الملاحظة	341
	خوايشتكار	المختار	342
	يه ك وانا	المختص	343
Perception	به ره هست	المدرک الحسي	344
	به ره هوش	المدرک العقلي	345
System= Doctrine (cf. Theory)	راره و	المذهب	346
Epicureanism	راره وى ئه پيكورايه تي	المذهب الابيقوري (الابيقورية)	347
Egoism	راره وى خوويستيه تي	مذهب الأثرة (الانانية)	348
Libertarianism	راره وى خوايشتكاره تي	مذهب الاختيار	349
Aristotelianism	راره وى ئه رستوياتى	المذهب الارسطاليسي	350
Mechanism, cf. Materialism	راره وى ئاميره تي	المذهب الآلي	351

Humanism	پارهوی مروڤاڤه تی	المذهب الانساني	352
Altruism	پارهوی غیروڤستې	مذهب الايتار	353
	پارهوی دهروونی	المذهب الباطني	354
Pyrrhonism	پارهوی پیرۆنایه تی	المذهب البيروني (مذهب الشك المطلق)	355
Conceptualism	پارهوی بۆچوونیه تی	المذهب التصوري	356
	پارهوی فرهیه تی	مذهب التعدد	357
Self elimination	پارهوی خو دهراوڤشتن	مذهب تنحية الذات	358
Syncretism	پارهوی ساخته کاره تی	مذهب التلفيق	359
Monotheism	پارهوی یه کخواناسه تی	مذهب التوحيد	360
Eclecticism	پارهوی په سه ندکاره تی	مذهب التوفيق أو الاختيار	361
Dogmatism	پارهوی متمانه داره تی	مذهب التيقن	362
Dualism	پارهوی دوو لاگرایه تی	مذهب الثنوية	363
	دوولاگر	/ الثنوي	364
Determinism	پارهوی زور کاره تی	مذهب الجبرية	365
Atomism	پارهوی ئاتۆمایه تی	مذهب الجواهر الفردة	366
Moral Sense	پارهوی ههستی ئا کاره کی	مذهب الحاسة الخلقية	367
Intuitionism or Intuitionism	پارهوی به هرایه تی	مذهب الحدس أو (الحدسيين)	368
Sensationalism	پارهوی ههستیاره تی	مذهب الحسيين	369
Instrumentalism	پارهوی به هانه گری	مذهب الذرائع	370
Monadology	پارهوی تۆز کالی گیانه کی	مذهب الذرات الروحية	371
Spiritualism	پارهوی گیانه کیه تی	المذهب الروحي	372
Spiritualism	گیانه کیه تی	/ الروحية	373
Pluralistic	پارهوی گیانه کیه تی فره وان	مذهب الروحية المتكثرة	374
Monistic	پارهوی گیانه کیه تی تا قانه	مذهب الروحية الواحدية	375

Romanticism= Sentimentalism	رارهوی رومانتيکايه تي	مذهب الرومانسي	376
Asceticism	رارهوی نهويستايه تي	مذهب الزهد	377
Eudaemonism	رارهوی بهختياره تي	مذهب السعادة	378
Methodical doubt	رارهوی دوودلی زانستي	مذهب الشك العلمي	379
Academic scepticism	رارهوی گومانگرايه تي ئه کادي می	مذهب الشك عند اتباع الاكاديمية	380
Polytheism	رارهوی فره خواناسه تي	مذهب الشرك	381
Necessitarianism	رارهوی ناچاره کيه تي	مذهب الضرورة أو الحتمية	382
Naturalism	رارهوی سروشته کي (سروشته کيه تي)	مذهب الطبيعيين	383
Sentimentalism	رارهوی سؤزياره تي	المذهب العاطفي	384
Gnosticism	ده زانمکاري	مذهب العرفان أو الأدرية ضد اللاأدرية	385
Fatalism	رارهوی چاره نووسايه تي	مذهب القضاء والقدر	386
Hedonism	رارهوی خو شايه تي	مذهب اللذة	387
Hedonism / Universalistic, Utilitarianism	رارهوی خو شايه تي گشتي	مذهب اللذة العامة	388
Egoistic hedonism	رارهوی خو شايه تي خوويست	مذهب اللذة الفردية	389
Scholasticism	رارهوی فيرگه يه تي	مذهب المدرسيين	390
Empiricism	رارهوی لي چوينا يه تي	مذهب المشبهة	391
Occasionalism	رارهوی ريکه وته کيه تي	مذهب المصادفة أو الاتفاق	392
Objectivism	رارهوی بابه ته کيه تي	المذهب الموضوعي (الموضوعية)	393
Relativism	رارهوی پيوه ندا يه تي	المذهب النسبي أو (النظرية النسبية)	394

Criticism	رارهوی ره‌خنه‌گرایه‌تی (ره‌خنایه‌تی)	المذهب النقدي	395
Monism	رارهوی تاکه‌تی	المذهب الواحدی	396
Realism / naive	رارهوی ریالیزمی ساده	مذهب الواقعية السادجة	397
/ critical	رارهوی ریالیزمی ره‌خنه‌گر	مذهب الواقعية النقدية	398
Pantheism	رارهوی جیهان‌پرستی، جیهان‌پرستایه‌تی	مذهب وحدة الوجود	399
Positivism	رارهوی دانانه‌کیه‌تی	مذهب الوضعي	400
	سه‌رزاره‌کی	المرتجل	401
	لیکدراو	المركب	402
Responsibility	به‌بررسی	المسؤولية	403
Futurism	دواروژایه‌تی	المستقبلية	404
	ئه‌نجامگر	المستنتج	405
Postulates	سه‌لمینه	المسلّمات	406
Peripateticism	رارهوی گه‌ره‌کایه‌تی	المشائية	407
Sympathy	هاوسوزایه‌تی	المشاركة الوجدانية (تعاطف)	408
	لی چوینه‌کان	المشبهة	409
	چه‌ند وانا	المشترك	410
	فره‌چوون	المشكك	411
	گوماناوی	المشكوك فيه	412
Axioms	سه‌لمینه‌کاری	المصادرة	413
	راستینه	المصداق	414
Absolute	ره‌ها	المطلق	415
	به‌ره‌های	مطلقا	416
	ره‌هایه‌تی	المطلقية	417
	مه‌به‌ست	المطلوب	418
	بنوسیار	المعلول	419
Norm	کیش	المعيار	420
Normative	کیشه‌کی	المعياري	421
	تاک	المفرد	422
Station	پایه	المقام	423

	خواستہ	المقتضى	424
	خوازه	المقتضى	425
	پيشه کی	المقدم	426
	گوته	المقولة	427
Criterion= Standard	رېکار	المقياس / المستوى	428
	بهند	المقيد	429
Contingent	هه بووی شياوه کی	ممکن الوجود	430
Method	به برنامه (ریباز)	المنهج (الطريقة)	431
Deductive	به برنامه ی هوش هه لېنج	منهج الاستنباط العقلي	432
Inductive	به برنامه ی لیگه ران	منهج الاستقراء (المنهج العلمي أو التجريبي)	433
Methodology	به برنامه دؤزی، ریباز دؤزی	مناهج البحث العلمي (فلسفة العلوم، المنطق التطبيقي)	434
Logic	ژیریبژی	المنطق	435
Logistic algebraic	ژیریبژی جه بری	المنطق الجبري	436
Logistic symbolic	ژیریبژی پیواری	المنطق الرمزي	437
Logistic mathematical	ژیریبژی ریازی	المنطق الرياضي	438
Logistic lgorithmic	ژیریبژی لوغاریمی	المنطق اللوغاريتمي	439
	راگوپسته	المنقول	440
Naturalist	سروشته کیناس	المؤمن بالمذهب الطبيعي	441
	ته ری	الموجبة	442
Being	بوونه وهر	الموجود	443
	بابه ت	الموضوع	444
Objective	بابه ته کی	الموضوعي	445
Eclectic	په سه ند کار	الموفق (فلسفياً)	446
Situation	هه لوه ست	الموقف	447
	بوره	المهملة	448
	ٹاکام، نه نجام	النتيجة	449
Disinterestedness	بینیازی	النزاهة	450
Formalism	شیوه په روه رایه تی	النزعة الصورية	451
Scientism	زانستایه تی	النزعة العلمية المتطرفة	452
Logicism cf. Formalism	ژیریبژی ایه تی / شیوه په روه رایه تی	النزعة المنطقية أو الصورية	453

	بیّنیاز	النزیه	454
	پتوہندی	النسبة	455
Relative	پتوہند	النسبی	456
	دیمانہ کی	النظري	457
Theory (cf. System)	دیمانہ	النظرية	458
Consistency= non contradiction	دیمانہ ی سازشت	نظرية الاتساق	459
Coherence theory	دیمانہ ی ہاوبہندی	نظرية الترابط	460
Evolutionism	دیمانہ ی گوران	نظرية التطور	461
Intuition theory	دیمانہ ی بہرہ کی	نظرية الحدسيين	462
Teleological theory	دیمانہ ی دواہ کیہ تی	نظرية الغائيين (النظرية الغائية)	463
Theory of ideas	دیمانہ ی نمونان	نظرية المثل	464
Obviousness	دیمانہ ی ٹاشکراہی	نظرية الوضوح	465
	نہ ساز	النقيض	466
	نوورانہ	التوراني	467
	دواہ کی	النهائي	468
	پتوہست	الواجب	469
Necessary	ہہ بوونی ناچارہ کی	واجب الوجود	470
	لہ خوہ ٹاشکرا	الواضح بذاته	471
	ہہ لکھوت	الواقع	472
Realism	ریالیزم	الواقعية	473
Judgments	برپارہ کان	الاحكام	474
Factual	برپارہ کانہ ہہ لکھوت	احكام الواقع (الاحكام الواقعية)	475
Feeling = affection	ویژدان	الوجدان	476
	ہہ بوونی سیاوہ کی	الوجود الممكن	477
	پتوہستی	الوجوب	478
Being	ہہ بوون	الوجود	479
Actuality	ہہ بوونی کردہ کی	الوجود بالفعل	480
Potentiality	ہہ بوونی ہیزہ کی	الوجود بالقوة	481
	ہہ بوونی ناچارہ کی	الوجود الواجب	482
Existentialism	ہہ بوونایہ تی	الوجودية	483
Existentialist	ہہ بوونخواز	الوجودي	484
	ٹاگا	الوعي	485
	ویژینگ، وریتہ	الوهم	486

	هه يولا	الهيولا	487
Certainty	متمانه	اليقين	488
ليسته‌ی زاراوه‌کانی زانستی نه‌فس			
Substitution	بریتی دانان	الابدال	489
Substitute	بریتی	البديل	490
Vision, Photopic	رووناكه‌بین	الابصار النهاري	491
Dimensions	دوو‌راییه‌کان	الأبعاد	492
Imbecile	گیل	الأبله	493
Attitude	به‌ریان	الاتجاه	494
Developmental direction	به‌ریانی فراژوو‌بوون	إتجاه النمو	495
Steadiness	به‌رقه‌راری	الاتزان	496
Emotional Balance	گیان نارامی	الاتزان الانفعالي /الوجداني	497
Communication	راگه‌یشتن	الاتصال	498
Atmosphere effect	تاوی هه‌وا	أثر الجو	499
Neural Trace	شوونی ده‌مارگرژی	الاثر العصبي	500
Apathy	دوو‌ره‌پاریژی	اجتناب الناس	501
Races	ره‌گه‌زه‌کان	الاجناس	502
Reacting Mechanisms	رشته‌ی به‌رته‌ک	أجهزة الرد، أجهزة الاستجابة	503
Vocal Cords	ده‌نگه‌ژی	الاحبال الصوتية	504
Parental Sense	باوانسوژی	الاحساس الابوي	505
Sensations	هه‌سته‌کان	الاحساسات	506
Sense of Autonomy	هه‌ستی سه‌ربه‌خویی	الاحساس بالاستقلال	507
Sense of Accomplishment	هه‌ستی به‌جی هینان	الاحساس بالانجاز	508
Sense of Integrity	هه‌ستی خوگری	الاحساس بالتماسك	509
Sense of Trust	هه‌ستی پروا	الاحساس بالثقة	510
Kinesthesia	هه‌ستی فرکه	الاحساس بالحركة	511
Whirl sensation	هه‌ستی سه‌ره‌سوورکی	الاحساس بالدوران	512
Feel of the act	هه‌ستی کار	الاحساس بالعمل	513
Sense of initiative	هه‌ستی ده‌سته‌وه‌بری	الاحساس بالمبادرة	514
Sense of intimacy	هه‌ستی ئاشناتی	الاحساس بالود والتآلف	515
Sense of identity	هه‌ستی هه‌وه‌تی	الاحساس بالهوية	516

Telepathy	دووره سوّسه	الاحساس عن بعد / التخاطر	517
Joint sensation	جومگه هست	الاحساس المفصلي	518
Dreams	خهون	الأحلام	519
Day dreams	زره خهون	أحلام اليقظة	520
Tests of attitudes and interests	ئه زمونه كاني بهريان و وازان	أختبارات الاتجاهات و الميول	521
Tests of obtaining facts	ئه زمونه كاني وهده ستهيناني راستيان	اختبارات استخلاص الحقائق	522
Tests of drawing conclusions	ئه زمونه كاني ناكامگري	اختبارات استخلاص النتائج	523
Readiness tests	ئه زمونه كاني ناماده بي	اختبارات الاستعداد	524
Differential Aptitude Tests	ئه زمونه كاني بههره جودا كه ره وه	اختبارات الاستعدادات الفارقة	525 526
Practice tests	ئه زمونه كاني راهينان، مه شق	الاختبارات التدريبية	527
Tests of interpreting data	ئه زمونه كاني ليكدانه وه ي راستيان	اختبارات تفسير الحقائق	528
Interpretation of ambiguous pictures tests	ئه زمونه كاني ليكدانه وه ي ويته تماويه كان	اختبارات تفسير الصور الغامضة	529
Completion item	ئه زمونه كاني ته او كردن	اختبارات التكميل	530
Group tests	كومه لئ زموني	الاختبارات الجمعية	531
Omnibus tests	ئه زموني همه جوره	الاختبار الحافل	532
Tests of Personality traits	ئه زمونه كاني سيما كاني كه سايه تي	اختبارات سمات الشخصية	533
Performance tests	ئه زمونه كاني به جي هينان	الاختبارات العملية	534
Individual tests	تاك ئه زموني	الاختبارات الفردية	535
Multi - dimensional tests	ئه زمونه كاني فرلا	الاختبارات المتعددة الابعاد	536
Survey tests	ئه زمونه كاني روويوي	اختبارات المسح	537

Minnesota mechanical assembly test	ئەزموونی تیک خستنه‌وهی مینیسوتا	اختبارات منسوتا للتجمع الميكانيكي	538
Minnesota clerical test	ئەزموونی نووسپاری مینیسوتا	اختبار منسوتا للقدرة الكتابية	539
Objective tests	ئەزموونی بابەتەکی	الاختبارات الموضوعية	540
Test / alternative response	ئەزموونی ھەلبژاردنی یەک لە دوو ھەلامان	اختبار اختيار احدي اجابتين	541
Alexander passalong test	ئەزموونی جیگۆرکەیی ئەلە کسەندەر	اختبار الازاحة لالكسندر	542
Test / simple recall	ئەزموونی بیرھاتنەوهی سادە	اختبار الاسترجاع البسيط	543
Test / quality	ئەزموونی شیواز	اختبار الاسلوب	544
General classification test	ئەزموونی ھەلاواردانی گشتی	اختبار التصنيف العام	545
Test of applying principles	ئەزموونەکانی بەکارھێنانی بنەماکان	اختبار تطبيق المبادئ	546
Tests of critical thinking	ئەزموونەکانی بیرکردنەوهی ڕەخنەگر (ڕەخنەگری)	اختبارات التفكير النقدي	547
Vocational preference tests	ئەزموونی پیشەبژیری	اختبار التفضيل المهني	548
Thematic apperception test (T.A.T.)	ئەزموونی بابەتھامی	اختبار تفهم الموضوع	549
Test / achievement	ئەزموونی دەردەستکردن	الاختبار التحصيلي	550
Test / mixed	ئەزموونی تیکەل	اختبار الخليط	551
Subjective test	ئەزموونی خۆیەکی	الاختبار الذاتي	552
Test / matching	ئەزموونی پیک گرتن	اختبار الربط أو التوفيق	553
Test / speed	ئەزموونی خێراپی	اختبار السرعة	554
Test / difficulty, altitude, power, level	ئەزموونی سەختی، بەرز، ھیز، ریکار	اختبار الصعوبة أو القوة أو المستوى	555
Test / informal	ئەزموونی ڕەمەکی	الاختبار غير الشكلي	556

Verbal test	ئەزموونى بېژەيى	الاختبار اللفظي	557
Test / range	ئەزموونى مەودا	اختبار المدى	558
Progressive Matrices Test	ئەزموونى رېنچكەي رېزان	اختبار المصفوفات المتتابعة	559
Test / essay	ئەزموونى گوتار	اختبار المقال	560
Standardized test	ئەزموونى بەپيۈەدان	الاختبار المقنن	561
Test / teacher made	ئەزموونى مامۇستاكرد	اختبار من وضع المعلم	562
Test / home / made	ئەزموونى خۆۋولاتى	الاختبار الموضوع محليا	563
Psychometrist	پسيپورى پيوانەي نەفس	اخصائي القياس النفسي	564
Choice	بژاردن	الاختيار	565
Multiple choice item	تاك وەلامگرى	اختيار اجابة من عدة اختيارات	566
Multiple response item	تاك رەداگرى	اختيار استجابة من عدة استجابات	567
Fantasy choice	خەيال بژارده	الاختيار التخيلي	568
Tentative choice	بژاردنى گەلالە	الاختيار المبدئي	569
Choosing a vocation	پيشهگرى	اختيار المهنة	570
Selection of means	ھەلبژاردنى ھۆكان	اختيار الوسائل	571
Habitual performance	بەجى ھېنانى خۆكار	الاداء المعتاد	572
Autocratic administration	كارگېرى خۇدبەسەر	الادارة الاستبدادية	573
Laissez faire administration	كارگېرى بەرەللا	الادارة الفوضوية	574
Self / concept	بەخۇزانين	ادراك الذات	575
Pseudo / concept	پى زانينى درۇزانە	الادراك الكاذب	576
Cognition	زاناندن	الادراك المعرفي	577
Minimum mental age	ئەم بەرى تەمەنى ھۆش پزان	أدنى عمر عقلي	578
Achieved roles	دەورەكانى دەردەست	الادوار المكتسبة	579
Humiliation	زەلېلكردن	الاذلال	580
Volition	خواز	الارادة	581
Voluntary	خوازەكى	الارادي	582
Correlation	ھاوپيۈەندى	الارتباط (الترابط)	583
Impotence	نەپياوى	الارتخاء أو العنة	584

Tremors	گه‌شکه	الانتعاشات الهیستیریه	585
Tropism	مله‌چه‌رخنی	الانتحاء	586
Counseling	رابه‌ری	التوجیه	587
Dual personality	جووت که‌سایه‌تی	ازدواج الشخصية	588
Background	پاشخان	الأساس، الارضية (الخلفية)	589
Projective technique	شینوازه‌کانی وه‌به‌ردان	الاسالیب الاسقاطية	590
Educational procedures	به‌رنامه‌کانی په‌روه‌رده‌یی	الاسالیب التعليمية	591
Stereotypes	وشکه‌ شینوازه‌کان	الاسالیب الجامدة	592
Insight	ده‌روونبینی	الاستبصار	593
Hindsight	پاشبینی	الاستبصار الاسترجاعي أو الخلفي	594
Hysteresis	مانه‌وه	الاستبقاء	595
Anticipatory responses	ره‌دای به‌رته‌ما	الاستجابات التوقعية	596
Voluntary reaction	به‌رته‌کی خوازه‌کی	الاستجابات الارادية	597
Approval	په‌سه‌ند‌کردن	الاستحسان	598
Evocation	وروژاندن	الاستدعاء	599
Recollection	بیر که‌وته‌وه	الاسترجاع	600
Readiness	تاماده‌یی	الاستعداد	601
Dispositions	ته‌یاری	الاستعدادات	602
/ Equipment - Physical	ته‌یاری له‌ش	الاستعداد الجسمي	603
General aptitude	ته‌یاری گشتی	الاستعداد العام	604
Unfavourable dispositions	ته‌یاری ناحه‌ز	الاستعدادات المعاكسة	605
Favourable dispositions	ته‌یاری به‌باره‌کان	الاستعدادات المؤاتية	606
Open-end questionnaire	پرسیاری بیسنوور	الاستفتاء غیر المحدد	607
Functional autonomy	سه‌ر به‌سته‌کاری	الاستقلال الذاتي أو الوظيفي	608
Exploration	په‌یدوژی	الاستكشاف، الاستطلاع	609
Personal data sheets	سه‌رگوزشتنامه‌ی که‌سه‌کی	استمارات البيانات الشخصية	610
Continuum	به‌رده‌وامی	الاستمرار	611
Infantile masturbation	ده‌سپه‌ری ساوایانه	استمناء الطفولة	612
Foundations	بنه‌ماکان	الأسس	613

Background of experience	پاشخانی شاره‌زایی	أسس الخبرة	614
Myth	ئه‌فسانه	الأسطورة	615
Recitation	گوتنه‌وه	الاستظهار	616
Test Commuality	یه‌کسانیی ئه‌زموون	اشتراکیه الاختبار	617
Craving	واز	الاشتهاء ، التوق	618
Originality	ره‌سه‌نی	الاصالة	619
Reformation	سازاندن	الاصلاح	620
Behavior disorders	ناریکی ره‌وشت	اضطرابات السلوك	621
Self - esteem	ریژ له‌خونان	الاعتزاز بالنفس	622
Delusion	باوه‌ری چه‌وت	الاعتقاد الخاطيء	623
Neurotic symptoms	نیشانه‌کانی ده‌مارگرژی	الاعراض العصابية	624
Psychosomatic symptoms	نیشانه‌کانی نه‌فسی له‌ش	الاعراض النفسية الجسمية	625
Sublimation	هه‌لکیشاندن	الاعلاء	626
Assumptions	گریمانه	الافتراضات	627
Compulsive acts	خووکرده	الافعال القهرية	628
Compulsions	خوتخوته	الافكار القهرية (الوساوس)	629
Maximum performance	ئه‌وپه‌ری به‌جی هینان	أقصى الأداء	630
Point of maximum economy	ئه‌وپه‌ری پاشه‌که‌وت	أقصى حدود الاقتصاد	631
Efficiency / maximum	ئه‌وپه‌ری ده‌روه‌ست هاتن	أقصى حدود الكفاية	632
Acute depression	خه‌مۆکی	الاكتئاب الحاد	633
Acquisition	به‌هره‌گیری	الاكتساب	634
Adulthood	ره‌سین	اكتمال النمو	635
Skewness	خواری	الالتواء	636
Intimacy	ئاشنایی	الألفة	637
Yellow fibres	زه‌رده‌ ریشال	الالياف الصفراء	638
Gratification	تیر کردن	الامتاع، الاشباع	639
Introjection	مشتن	الامتصاص	640
Neuroses	نه‌خۆشیه‌کانی ده‌ماره‌کی	الأمراض العصبية	641

Psychoses	نه خوښه کانی نه فسی	الامراض العقلية	642
Super ego	منی بهرز	الانا الاعلى	643
Egoism	خوویستی	الانانية	644
Extroversion	گه شانه وه	الانبساط	645
Attention	وریایی	الانتباه	646
Ketabolism	راچهنین	الانتفاض	647
Transfer / negative	زره دیاردانه وه	الانتقال السلبي	648
Belongingness	هوگری	الانتماء	649
Group membership	کومه له هوگری	الانتماء الى الجامعة / العضوية في الجماعة	650
Impulses	هه لپه	الاندفاعات	651
Deviation	گه ویری، لادان	الانحراف	652
Mean deviation	لادانی ناوهنجی	الانحراف المتوسط	653
Disintegration	هه لوه شانه وه	الانحلال / التفكك	654
Bias	لايه نگیری	الانحياز / الميل	655
Extinction	کوژانه وه، ره ویتنه وه	الانطفاء	656
Experimental extinction	ته زموونی ره ویتنه وه	الانطفاء التجريبي	657
Introversion	داخراوی	الانطواء	658
Withdrawal	کشانه وه	الانسحاب	659
Anandria	نه پیاوی	انعدام الرجولة (ضعف الرجولة)	660
Asocial	گوشه گیری	الانعزال الاجتماعي	661
Reflex	ته کدانه وه	الانعكاس	662
Ego involvement	به خووه گلان	انغماس الذات	663
Emotion	تاوگیری / تیفگیری	الانفعال	664
Orgastic	هوک	الانفعالات الشبقية (عند البنات)	665
General emotionality	تاوگیری گشتی	الانفعالية العامة	666
Recessive	نشوسته کی	الانقباضي، الانحساري	667
Genotypes	ره سه نه چه شن	الانماط الاصلية	668
Phenotypes	دیارده چه شن	الانماط الظاهرية	669
Temperamental types	مهزه چه شن	الانماط المزاجية	670
Exhaustion	فلبوون / کولبوون	الأنهاك	671
Psychasthenia	نه فسکولی	الأنهاك النفسي	672
Breakdown	وره بهردان	الانهيار	673

Primacy	سه‌ره‌تاییه‌تی	الاولیة	674
Educational objectives	ئامانجه په‌روه‌رده‌ییه‌کان	الأهداف التربوية	675
Auto / suggestion	سروش‌ی ده‌روونی	الایحاء الذاتي	676
Communication	راگه‌یاندن، گه‌یاندن	الایصال	677
Intuition	هاکوو [مردوخ]	البدهة	678
Oblativity	بده‌یی	البذل	679
Optic	بینه‌وهر	البصري	680
Record cards	پسووله‌ی تو‌مارکردن	بطاقات التسجيل	681
Placidity	ته‌نبه‌لی	البلاذ / الخمول	682
Puberty praecox	زوو ره‌سین	البلوغ المبكر	683
Metabolic	رؤنانه‌وه‌یی	البنائي	684
Recognition	ناسینه‌وه	التعرف	685
Inhibition / retroactive	پاشینه‌ره‌ویتی	التعطيل الرجعي	686
Delinquent	لاسار	الجانح	687
Molecular	توز‌کاله‌کی	الجزئية	688
Ethnic groups	ره‌گه‌زه‌گه‌ل	الجماعات العنصرية أو النوعية	689
Sexual	زایه‌ندی	الجنسي	690
Sexuality	زایه‌ندییه‌تی	الجنسية	691
Delinquency	لاساری	الجنوح، الجناح	692
Insanity	شیتی	الجنون	693
Ablutomania	ئاشقه‌ئاوی	جنون الاغتسال	694
Kleptomania	ئاشقه‌دزی	جنون السرقة	695
Megalomania	ئاشقه‌مه‌زنایه‌تی	جنون العظمة	696
Mythomania	ئاشقه‌درؤیی	جنون الكذب	697
Needs	پیداویستی	الحاجات	698
Needs for a feeling of personal worth	پیداویستی هه‌ست به نرخ‌ی خو‌کرد	الحاجة الى الشعور بقيمة الذات	699
Need for security	پیداویستی ئاسایش	الحاجة للأمان	700
Border line cases	حاله‌تی نیوه‌ندی، نیوانی	الحالات البينية	701
Need for recognition	پیداویستی ریزگیان	الحاجة للتقدير	702
Need for freedom	پیداویستی ئازادی	الحاجة للحرية	703

Need for control	پیداویستی ریک هینان	الحاجة للضبط	704
Need for affection	پیداویستی خوښه ویستی	الحاجة للمحبة	705
Need for success	پیداویستی سه رکه و تن، دهر چوون	الحاجة للنجاح	706
Disability cases / prospective	حاله تی تیدیتته کانی زه بوونی	حالات العجز المرتقبة	707
Anxiety states	حاله تی بیثارامی	حالات قلق	708
Love	خوښه ویستی	الحب	709
Magnitude of population	چه نډایه تی کومهل	حجم الجماعة	710
Coordinated movements	بزفته ریک و پیکه کان	الحركات المتناسقة	711
Awkward movements	په له کوتکه	الحركات المرتبكة	712
Measurement movement	بزفتی پینوانه	حركة القياس	713
Movement	جوله، بزفت	الحركة أو الاحساس	714
Locomotive and manipulative	بزفته کی و دهسته کی	الحركي واليدوي	715
Liberty	نازادی	الحرية	716
Grief	که سه ر	الحزن	717
Calculation	لیکنده و ه	الحساب	718
Exteroceptive sensitivity	ههستیاری بهر و دهر	الحساسية الخارجية	719
Memorization	له بهر کردن	الحفظ، الاستظهار	720
Judgment	سه پانندن	الحکم	721
Barriers	له مپه ر	الحواجز / العوائق	722
Experience	شاره زایی	الخبرة	723
Experience Literary	شاره زایی ته ده بی	الخبرة الأدبية	724
Educative experience	شاره زایی فیر کاری	الخبرة التعليمية	725
Reflective experience	شاره زایی بیره کی	الخبرة التفكيرية	726
Mechanical experience	شاره زایی تامیره کی	الخبرة الميكانيكية	727
Malignant	مه کرو	الخبیث	728
Bashfulness	له شه رما سوور هه لگه ران	الخجل المصحوب باحمرار الوجه	729
Illusion	فریو	الخداع	730

Illusion of sense	فريوى ههست	خداع الحس	731
Personal work	خزمه تي كه سه كي	الخدمات الشخصية	732
Standard error	هه له ي پيوانه يي	الخطأ المعياري	733
Scheme	پلان	الخطه	734
Character	ئاكار	الخلق	735
Yolk cells	شانه ميشك	الخلايا المخية	736
Mob	قهوغا	الغوغاء	737
Encyclopedia	زانيارستان، ئينسيكلوپيديا	دائرة المعارف	738
Motive	مه بهست	الدافع	739
Phrenology	كه راكه ناسي	دراسة الجماجم	740
Pedology	زار و ناسي	دراسة الطفولة	741
Graphology	دهستخه تناسي	دراسة المخطوطات	742
Physiognomy	شيوه ناسي	دراسة الملامح	743
Score	پايه	الدرجة	744
Degree of probability	پله ي شيان	درجة الاحتمال	745
Score / age	پايه ي ته مهن	درجة العمر	746
Thrust of activity	گوري چالايي	دفعة نشاط	747
Cue	سه ره دهر	الدليل	748
Clues	به لگه	الدليل	749
Vertigo	سه رسوركي	الدوار	750
Drives	دنه دهر	الدوافع، الحوافز	751
Wonder	حه په سان	الدهشة	752
Vestibule of the ear	دالاني گوي	دهليز الاذن	753
Group dynamics	بزوزي كومه ل	ديناميكية الجماعة	754
Dynamic	بزوز	الديناميكي، المتحرك	755
Subjective	خويه كي	الذاتي	756
Intrinsic	ناوه كي	الذاتي، الداخلي	757
Identity	هه وه تي	الذاتية	758
Memory	بيير	الذاكرة	759
Tonal memory	بييري ئاواز، ئاوازه بيير	ذاكرة الانعام	760
Verbal memory	بييري بيژه كي، بيژه بيير	ذاكرة لفظية	761
Logical memory	بييري ژيربيژه كي	الذاكرة المنطقية	762

Social atoms	توز کاله کانی کومه لایه تی	الذرات الاجتماعية	763
Intelligence / social	زیره کیی کومه لایه تی	الذكاء الاجتماعي	764
Gustation	واز	الذوق	765
Senile psychosis	خه له فان	ذهان الشيخوخة	766
Mind	هوش	الذهن / العقل	767
Intellect	ژیرایه تی	الذهن / العقل / الفكر	768
Hypostatic	مهند	الركد	769
Opinion	را	الرأي	770
Stroking	یه ک نه نوایی	الرتابة	771
Uterus	تیزانگ	الرحم	772
Reaction formation	به رته ک	رد فعل	773
Job satisfaction	پیشه په سه ندی	الرضا المهني	774
Wishes	ثاوات	الرغبات، التمنيات	775
Desire	ثاره زوو	الرغبة	776
Yoke / mate	هاوسه ر	الرفيق	777
Sensor	چاودیر	الرقیب	778
Religious spirit	گیانی دینداری	روح التدين	779
Vision	دیتن	الرؤية / الابصار	780
Athletic	وه رز شکار	الرياضي	781
Zendic	زندیق	الزنديق	782
Sensorial	زیده هه ستیاری	زيادة الحساسية	783
Records	تومار	السجلات	784
Records / anecdotal	توماری پرووداو	سجلات الحوادث	785
Scholastic records	توماری فیږگه یی	السجلات المدرسية	786
Speed of judgment	خیرایی سه پانندن	سرعة الحكم	787
Joy	شادی	السرور، الفرح	788
Welfare	به ختیاری	السعادة	789
Capacity	به رینی	السعة	790
Extensive reading	فره ناگایی	سعة الاطلاع	791
Handwriting scale	په یژه ی ده سنووسی	سلم الخط	792
Nursery years	سالانی دایه نی	سنوات الحضانة	793
Diffuse behavior	ره وشتی په رت	سلوك المشتت أو الموزع	794
Trait	نیشانه	السمة	795
Surface traits	نیشانه ی رواله تی	السمات السطحية	796

Common traits	نیشانه گشتییه کان	السمات العامة أو المشتركة	797
Idiosyncratic	نیشانه تاییه تییه کانئ تاک	السمات الفردية الخاصة	798
Usability	خوشکاری	سهولة الاستعمال (للاختبارات)	799
Course of development	رِههه ندى فرازوتن	سير النمو	800
Dominance	زالئ	السيطرة أو التسلط	801
Psychasthenia	سامگر	السيكاستينا (مرض نفسي)	802
Psychology of careers	سايكولوجى پيشه	سيكولوجية المهن	803
Youthful	نؤلاو	الشباب	804
Social network	رِايه له كومه لايه تي	الشبكة الاجتماعية	805
Relations of stimuli	رِايه له ي دنه ده ران	شبكة من المثيرات	806
Near sociometric	سؤسيؤمه تراسا	شبة سوسيومترى	807
Group personality	كه سايه تي كومه ل	شخصية الجماعة	808
Over - constricted personality	كه سايه تي ته نكه تاو	الشخصية المحصورة	809
Intensity	توندى	شدة الاتجاهة	810
Hyperpyrexia	شله زان	شدة الاضطراب	811
Distraction	بير بلاوى	الشروء	812
Consciousness	ئاگا	الشعور، الوعي	813
Distress	دلته نگی	الشعور بالضيق	814
Superioity feeling	خؤ بهزل زانى	الشعور بالتفوق	815
Labial	ليوه كى	الشفوي	816
Olfaction	بين	الشم	817
Spinal	بربر اگه يى	الشوكي	818
Social welfare	به رزه وه ندى كومه ل	صالح الجماعة	819
Individual welfare	به رزه وه ندى تاک	صالح الفرد	820
Hedonic tone	شيوه ي هيدؤنى	الصبغة الوجدانية	821
Infantilism	هه رزايه تي	الصبيانية، الطفالة	822
Frustration	به رگرتن	الصد، الكف	823
Trauma	زهبر	الصدمة	824
Birth trauma	زهبرى زايين	صدمة الولادة	825
Hypocatalepsis	فى	الصرع	826
Conflicts	كيشه	الصراع	827

Avoidance - avoidance conflicts	کیشهی نه خواز و نه خواز	صراع الاحجام الاحجام	828
Approach - Approach conflicts	کیشهی خواز و خواز	صراع الاقتراب الاقتراب	829
Character traits	نیشانهی ئاکاره کی	الصفات الخلقية (السمات الخلقية)	830
Rigidity	سهختی	الصلابة	831
Hardening of personality	سهختی که سایه تی	صلابة الشخصية (جمود الشخصية)	832
Adequacy	دهستدان	الصلاحية، الكفاية	833
Predictive validity	دروستی بیئشیننی	صلاحية التنبؤ أو صدق التنبؤ	834
Word / deafness	وشه نه بیستن	الصمم اللفظي	835
Mental imagery	ویتهی زهینی	الصور الذهنية	836
After image	پاشوینه	الصورة اللاحقة	837
Waif	گومرا	الضال / المتشرد	838
Self - control	خوگری	ضبط النفس	839
Disabilities	زه بوونییه کان	ضروب العجز	840
Activities / Pupil centered	چالاکیه کانی سه ر به قوتابی	ضروب النشاط المتمركز حول الطفل	841
Necessity	پیوینیستی	الضرورة	842
Hyposthenia	بییهیزی	الضعف	843
Moral defectives	سووک ئاکاری	ضعف الخلق	844
Hyposmia	بینکزی	ضعف الشم	845
Deficiency / mental	هوشکولی	الضعف العقلي	846
Oligophrenia	که مهوش	الضعف العقلي	847
Weak / minded	گیل	ضعيف العقل	848
Implicit	ناوتویژ	الضمني	849
Atrophy	چرؤسان	الضمور	850
Surplus energy	زیده وزه	الطاقة الزائدة	851
Mental energy	وزهی هوشه کی	الطاقة العقلية	852
Psychiatrist	بزیشکی نه فسی	طبيب الامراض العقلية (نفساني)	853
Passional nature	سروشتی تاوگیر	الطبيعة الانفعالية	854
Type	تهرز	الطراز / النموذج	855
Questionary method	ریبازی لیپرسین	طريقة الاستخبار	856

Test retest method	رئبازی دووپا تکر دنه وهی ئه زموون	طریقه اعاده تطبیق الاختبار	857
Natural scientific method	رئبازی سروشتی لیکولنه وهی زانستی	طریقه البحث العلمی الطبیعیة	858
Ranking method	رئبازی جوونکردن	طریقه الترتیب (فی قیاس الاتجاهات)	859
Voting method	رئبازی ههلبژاردن	طریقه التصویت أو الانتخاب (لقیاس الاتجاهات النفسیة)	860
Rating method	رئبازی قهرساندن	طریقه التقدير	861
Trial and error method	رئبازی ئه زموون و ههله	طریقه المحاولة والخطأ	862
Paired comparison method	رئبازی بهراوردی دوولانه	طریقه المفاضلة الثنائیة (أو المقارنة الازدواجیة)	863
Menstruation	حهیز	الطمث	864
Action overt	خوش هیوایی	الطموح	865
Refractory period	سهرده می سه رکیش	طور العصیان	866
Overt	ئاشکرا	الظاهر	867
Sentiment	سوز	العاطفة	868
Oedipus complex	گری ئو دپ	عقدة أودیب	869
Instinct	غه ریزه	الغریزة	870
Action overt	کرده وهی ئاشکرا	الفعل الظاهري	871
Suppression	خه فه کردن، سه رکوتکردن، سه ریوشکردن	القمع	872
Repression	چه پاندن	الکبت	873
Acquired	به هره گیر	المکتسب	874
Leptosome	کزه لۆکه	الواهن	875
Affection	به زهیی	الوجدان (الحنو)	876
Uniform	یه کنه وا	وحید النسق / علی وتیره واحده	877
Tools / ideational	ئامرازی بیره کی	الوسائل الفکریة	878
Stigma	داغ	الوصمة (العلامة)	879
Heart failure	دل که وتن	هبوط القلب	880
Goal	ئامانج	الهدف	881
Hysteria	هیستیریا	الهستیریا	882

Lapsus Linguae	ههلهى زمان	هفوة اللسان	883
Hallucination	ورينه	الهلوسة	884
Worthlessness	سووكى	الهوان	885
Timorous	ترسنوك	الهياب، المستكين	886
Tantrum	توورهيى	الهياج والغضب الشديد	887

«...»